

جاد و وگه‌ری

گوند

فاضل قهره داغی

جادو و گهری گوند
رؤمان

چاپی دووم ۲۰۱۹

ناوی کتیب: جادو و گه‌ری گوند

جۆر: رۆمان

نووسەر: فاضل قهرمداغی

سائی چاپی یه‌که‌م: ۲۰۰۷ – خانه‌ی بلا و کردنه‌وه‌ی چوارچرا

سائی چاپی دووهم ۲۰۱۹ – چاپی جیهانی- کۆمپانیای Lulu

© 2019 by Fadhil Qaradaghi

بیگه‌ی ئینتەرنیټی نووسەر

www.zagros.org

نووسەر خاوه‌نی هه‌موو مافه‌کانه

جگه‌له (شامار) ئه‌و گوندانه‌ی له‌م رۆمانه‌ ناویان هاتووه گوندی پاستین و که‌وتوونه‌ته‌ باشووری ده‌ریه‌ندی بازیان له‌بناری زنجیره‌ کیوه‌که‌ و له‌نزیکی، که‌میکیش ده‌ستکاریی جوگرافیای ناوچه‌که‌م کردووه، مه‌به‌ستیش له (سولتان ئاباد) و (گولعه‌نبه‌ر) و (شاری گه‌وره) و (ده‌ریه‌ندی گه‌وره) یش (چه‌مچه‌مال) و (خوپمال) و (سلیمانی) و (ده‌ریه‌ندی بازیان) ه. سولتان ئاباد ناویکی کۆنی چه‌مچه‌مالیکی تره‌ له‌ کوردستانی ئی‌یران به‌لام لی‌ره‌ بۆ چه‌مچه‌مالی رۆژئاوای سلیمانی و باکووری رۆژژه‌لاتی گونده‌کانی ئه‌م رۆمانه‌ به‌کارهاتووه. هه‌موو ئه‌م شوێنانه‌ له‌ کوردستانی باشوورن (کوردستانی عیراق).

بەھار يېقى پاش رووداۋەكان

سەعاتىك بەر لە ئىۋارەى پۇژىكى بەھار دوو پېبوار بەرەو گوندى (مالۆلە) دەپۇشتەن. باران زەۋىي كىرەبوۋە قور، ئاسمانىش تىكەلەيەكى ھەورو شىنى تىكەل بە زەرد بوو. لەۋبەرىشەۋە“ سەرووتر لە زنجىرە شاخەكە، پەلكەزىپىنە پىگە پەنگىنەكەى لەئاسۆۋە بەرەو بەرزايىەكان بېبىو. دوو پېبوارەكە دوو ئىستەرەكەيان بەرەو پۇژەلەت تاۋ دەدا تا زوۋ بگەنە گوندەكە، كاریكىان لە مالۆلە ھەبوو، كەمىك تىى دەمىنەۋە داۋىي لەۋپوۋە پىشت دەكەنە زنجىرە شاخەكە و بەرەو باشورى پۇژىاۋا شورەبنەۋە تا دەگەنە دىى زەنان. دوو پېبوار بوون، پىاۋىكى بەتەمەن و لاۋىك سى سالى تەۋاۋنە كىرەبوو.

لەدوورەۋە گوندەكەيان لىۋە دىار بوو، لەخوارىشەۋە ھەر لەنزىك بىارى زنجىرە شاخەكە تەپۇلكەيەكە قىسنىكى لەسەر لوتكە تەختەكەى ھەلگرتوۋە، داربەپوۋە بەرزەكانى قىسنەكەش لەدوورەۋە نىشانەيەكى دىارتر بوون كە لە و بەرزايىە پىاۋچاكيك نىژراۋە. پىاۋەكە ئىستەرەكەى ۋەستاند، ئاۋرپى بۇ خورى سەر ئاسۆ داىەۋە و جارىكى تر پوۋى كىرەۋە تەپۇلكەكە و زىارەتگەكەى، دەستى بۇ پاكىشا:

((پەنگە جارىكى تر بۇمان نەكرى بچىن. دەچىن و كەمىك

دهمینینه وه)).

خویان له ئاراسته‌ی مائۆله لاداو لای راستیان گرت و گه‌یشتنه لای ته‌پۆلکه‌که. له چه‌مه‌که‌ی ته‌نیشتی په‌رینه‌وه و دوو ئیستره‌که‌یان له‌خواره‌وه جیه‌یشت و خویان سه‌رکه‌وتن. نو گۆر بوون له‌سه‌ر ئه‌و لوتکه‌یه “گۆری پیاوچاکه‌که و شه‌ش گۆر له‌پشته‌وه‌ی، حه‌وت که‌س به‌ریز” یه‌که له‌دوای ئه‌وی ترو وه‌که نه‌رینه‌که له‌ناو چاله‌کانیان له‌سه‌ر لای راست پراکشابوون و پوویانکردبووه باشووری رۆژئاوا. پیاوچاکه‌که له‌پیش هه‌موویانه‌وه بوو. دوو گۆره‌که‌ی تریش له‌لایه‌کی تری زیارتگه‌که ته‌نیشتی یه‌که بوون. مه‌رقه‌دی پیاوچاکه‌که له‌گه‌ل هه‌شت گۆری موریده‌که‌ی به‌شوورایه‌کی وشکه‌که‌له‌که ده‌وره‌درابوون. له‌ناو ئه‌و شوورایه‌ش چه‌ند داربه‌روویه‌که تازه‌گه‌لایان ده‌رکردبوو و ده‌یان په‌رۆی سه‌وزیان پیوه‌هه‌لواسرابوون.

باران دره‌خته‌کان و گۆره‌کان و به‌رده‌کانی شوورای زیارتگه‌که‌ی ته‌پرکردبوو، ئه‌و گیایه‌ش که له‌سه‌ر گۆره‌کان و له‌چوارده‌وریان خه‌ملیبوو باوه‌شی به‌تنۆکه‌کانی باران کردبوو و حه‌زی نه‌ده‌کرد جییییین و بکه‌ونه سه‌ر زه‌وی. لاه‌سه‌ر ئه‌ژنۆ به‌رامبه‌ر گۆری پیاوچاک چۆکی دادا و پیاو له‌پشته‌وه‌ی به‌پیوه‌هه‌ستا. لاه‌که سه‌ری نه‌وی کرد و پاراپیه‌وه:

((پیر خدری شامار، پیری غه‌ریبان، که‌سیکی غه‌رییم، دو‌عام بۆ بکه سه‌لامه‌ت بپروم و سه‌لامه‌ت بگه‌رپیمه‌وه و ئیشه‌کانم ئاسان بن)).

پیاوه به‌ته‌مه‌نه‌که بۆی راستکرده‌وه، پیی وت که ئه‌و هه‌میشه‌پیر خدری ده‌بیست ئامۆژگاری ده‌کردن و هه‌میشه‌ده‌یوت:

((راسته‌وخۆ داوا له‌خاوه‌نه‌که‌تان بکه‌ن. ده‌گریا و ده‌یوت من کیم تا بمخه‌نه نیوان خۆتان و خوا. ته‌نانه‌ت ئاگاداریشی کردینه‌وه نه‌ به‌خۆی و نه‌ به‌هیچ ناویکی تر سویند نه‌خۆین)).

((خۆت بینیبووت؟))، پرسباری لاه‌که بوو.

((وته کانیشم بیستبو))، وه لآمی پیاوه به ته مه نه که بو.

لاوه که هه ستایه سه ری و دعای بۆ پیاوچاک و موریدانی نارد.
ویستی پارچه یه ک په رۆی سه وزی سه ر لقیك بۆ موباره کیی
سه فه ره که ی لیبکاته وه. هاوړیکه ی پی و ت پیر خدر ئه وه ی
به دروست نه ده زانی. هه ردوو چوونه خواره وه و سواری دوو
ئیستره که یان بوونه وه. پیاوه که نه یویست جار بچوولی. سه ری بۆ
ته پۆلکه که و لقه کانی سه ره وه ی دره خته کانی سه ر لوتکه که ی به رز
کرده وه. له لاهه که ی پرسى:

((سیامه ندا! ده زانی باوکت بۆچی ئه و ناوه ی لی نابووی؟)).

پرسیاره که ناوه ختو ناچۆرو سه یر بوو، پیاوه که خۆی
وه لآمه که ی دایه وه:

((باوکت به ناوی که سیکه وه ناوی نابووی سیامه ند، مندا ل بووی
باوکت مرد، بمایه باسی ئه و سیامه نده ی بۆ ده کردی)).
ئه مجاره لاهه که پرسى:

((ئه و سیامه نده وه کو تۆ باوکم خه لکی شامار بوو؟)).

یاده وه رییه کانی دل زه رده خه نه یان خسته سه ر لیوی پیاوه که.
پیاوه که له گه ل ئه و یادانه رۆشت تا ئه و کاته ی لاهه که به پرسیاریکی
تروریای کرده وه:

((ئه و سیامه نده چ کاره بوو؟)).

وه لآمی پیاوه که وه کو قسه ی خه والوویه ک بوو:

((شوان بوو. به لی شوان بوو)).

دوو رپیواره که که میك له و شوینه مانه وه، پیاوه که قسه ی تری
مابوو چه ز به کردنیان بکات. دوو رپیواره که قسه کانیان کردو
له کۆتایی لاهه که هاوړیکه که ی بینى سه یری دوور ده کات و گوئی لی
بوو ده لی:

((نییی سیامه ندا! چۆن کوړیک بووی!)).

لاوه که وایزانی له گه ل ئه ویتو له قسه که تینه گه یشت، پیاوه به ته مه نه که ش نه یویست تیبیگه یه نی، ئه و لاه شته کانی چۆن بیستوه با هه ر وا تیبگات.

پیاوه که دهستی به ره و ئاستی زه نان پراکیشاو پیی وت کات دره نگه و تازه ناتوانن بچنه مالۆله و کاره که ی بۆ جاریکی تر هه لده گری، ده بی بکه ونه ری تا شه و له زه نان به رنه سه ر.

دوو ریباره که رۆشتن، پیاوه به ته مه نه که به شی گه شته که یان پوودای زه مانیکی دووری هه بوون بینه وه یادی یان خۆی بۆ رۆح و دلی بانگیان بکات، لاه که ش به شی خه یالی خۆی هه بوو بیکات و له هاوریکه ی و له و پووداوانه بیئاگا بوو. دوو و لآخه که یان تاودا، به ته نیشته په لکه زیپینه که رۆشتن و گه یشتنه گوندی چۆل و خاپووری شامار که پیاوه به ته مه نه که ته نها به شی سلاوێک پیی تیده په ری و جیده هیلی، سلاوێکی لیده کات و ره نگه ته مه ن ئه وه نده ی تی نه مابی به شی جاریکی تر گه رانه وه و سلاوێک و یادکردنه وه یه کی تر بکات.

بہشی یہ کہم

کورپی گوند

((ع۱۱. ع۱۱. ع۱۱.))

هەر ئه وهنده هاواری له رانه که ی کردو جاریکی تر لئی بیتاگا
مایه وه .

هه ور بارانیکی بی پشووی هه لگرتبوو، سیامه ندیش بیباک له و
هه ره شه یه ی به رزاییه کان ده یانکرد له سه رخۆ ده پویشت.
گاڵۆکه که ی له گه ل هه ر هه نگاوکی توند له قوره که ده چه قاند یان
به سه ر ئه و به ردانه ی ده کیشا که له رووی زه وی سه ریان
ده ره پانده بوو. هه ور گرمه یه کی تری ناردو ناگا دارییه کی تری
شوانه که ی کرد که خه ریکه ده یبارینم. شوانه که که پنه که که ی سه ر
شانیه ی له خۆی توند کرد. ته ماشایه کی ئاسمانی کردو که پنه که که ی
شلکرده وه “ زانی پئویسته و زوو خۆی به ده سته وه نه دات،
به درێژایی سالانی کاری شوانی بارانی سه ختتری بینیه وه ئه و
بارانه ی هه ور هه ره شه ی ناردنی ده کات جاری نه گه یشتوه .
متمانیه ی به که پنه کی به ری و کلاوی پانی لبادی سه ری کردبوو له و
بارانه بیپاریزن که بیر له وه ده کاته وه بۆ ناو جله کانی و له شی
دابدا. که پنه که که، که ده گه یشته خوار ئه ژنۆی، دوو گوچکه ی
هه بوو به شیوه ی لووله له سه ر دوو شاننه که یه وه بۆ ده ره وه
ده رچوو بوون، دوو گوچکه که گورگیان ده ترساند. گورگ لئی
ده ترسی ده با هه ور هه ر بگرمینی، بارانیش که یفی خۆیه تی.

سهره پای کزه‌ی سهرما سه‌گه‌که‌ی سیامه‌ند به‌دلخوشییه‌وه
 کلکی باده‌داو له‌لای راستی پانه‌که‌وه بۆ لای چه‌پی پرایده‌کردو دوا‌یی
 به‌دهوری ده‌سووراپیه‌وه ئینجا ده‌گه‌رایه‌وه شوینی یه‌که‌م. سه‌گه‌که
 خۆی هه‌لدایه سهر تاویریک و له‌سه‌ری وه‌ستا، سه‌ری بۆ هه‌ور به‌رز
 کرده‌وه و به‌پووی وه‌ری. تکه‌یه‌ک که‌وته سه‌ر لووتی.
 ((عاه. عاه. عاه...))

جاریکی تر شوانه‌که پیراندی. ئه‌مجاره بیئه‌وه‌ی هه‌ست به‌خۆی
 بکات.

سیامه‌ند له پانه‌که‌ی دواکه‌وتبوو، هه‌ناسه‌ی قوولی ده‌داو وه‌کو
 که‌سێک مه‌رگی وه‌رزی که‌یف و خۆشییه‌که‌ی نزیك بووبی و ده‌یه‌وی
 زۆرتین له‌زه‌تی لێ وه‌ریگری هه‌وا سارده‌که‌ی له‌ سییه‌کانی
 به‌گیرده‌هینا، ته‌ماشای زه‌ویی به‌رده‌می ده‌کردو دیمه‌نی ئه‌و گیا
 سه‌وزه‌ی تازه ده‌رده‌په‌ری له‌میشتکی ده‌هیشته‌وه. لای سه‌یر بوو
 یه‌که‌م جاری نه‌بوو هه‌وای ساردو گیای سه‌وز هاوپی بن، ئه‌ی
 بۆچی ئیستا لای بوونه‌ته‌ شتیکی ده‌گمه‌ن؟ تو بلیی نزیکه‌ لیان
 دووربکه‌وئیه‌وه؟ تو بلیی کرانه‌وه‌ی گریی به‌ختی نزیك بووبی و
 زستانی چاوه‌پوانی به‌هاری ئاواتی به‌دواوه‌ هاتبی؟ یان له‌وانه‌یه
 هه‌مووی خه‌یال بی و ئه‌وه‌سته‌ی له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ چه‌ند پۆژیکی تر
 کاتی شه‌واژۆی به‌هار دی و له‌و کاته‌وه‌ تا دنیا گه‌رم دادی ئه‌و
 نازادتر ده‌بی و شه‌وان له‌ ده‌شت و کیو، نه‌ک له‌به‌رده‌ستی ئاغا و دوو
 کوره‌گه‌وره‌که‌ی، ده‌باته‌ سه‌ر؟

سه‌گه‌که بۆ وریاکردنه‌وه‌ی خاوه‌نه‌که‌ی وه‌ری. سه‌گه‌ زه‌رده‌ قاچ
 کورته‌که زۆر له‌ سه‌گه‌کانی گونده‌که‌و ئه‌وانه‌ی ده‌شت جیاواز بوو.
 سه‌گه‌که به‌دوا‌ی پانه‌که پرایده‌کردو پیی ده‌وه‌ری، بزنه‌کان بی
 گویدانه شوانه‌که‌و سه‌گه‌که‌ی و ئه‌و بارانه‌ی به‌پێوه‌یه‌ به‌سه‌ر ئه‌و

قەدپالەي پرويكردۇتە باشوورى پۇژئاوا سەردەكەوتن.

سەگەكە خۇي ھەلدایە سەر تاویریکى ترو سەيرى دوورى کردو
وهرى. لە باشوور بەرخەكان و كارەكان، كە لەدايكیان
جياكراپونەوہ تا ھەموو شيرەكە نەخۇن، لەگەل بەرخەوانەكانیان
دوور دياربوون. سەگەكە ويستی پييان بلي ئەوہ تاين ليرە. جاریکى
تر وهرى. تکه يەكى ترى باران كەوتە سەر لووتى.

سەگەكە نامەكەي خۇي ناردو لە تاویرەكە خۇي ھەلدایە
خوارەوہ و شوینی بزەكان كەوت. بزەكان لە مەرەكان
جياپبوونەوہ و بەرزتر ھەلدەزنین. بروسكە يەكى تر لە ئاستى گوند
دەرکەوت. شوانەكە وريا بووہوہ. ھەستىكى ناديار چوہ دلپيەوہ و
بەگوپى خویندى كە رانەكە بەریتە لای تەپۆلكەكە. بەپەلە لەگەل
دەنگى گرمەي ھەور جوولآ و بەسەر قەدپالەكە ھەلگەراو پاش
كەميك كەوتە سەر ووتر لە بزەكان، بە ھاوارو زەبرى گالۆك رانەكەي
بۆ خوارەوہ راون، چغەي لە سەگەكە كرد كە بەدەم راکردن و بادانى
كلكە پانەكە يەوہ و بە زمانيك لەدەرەوہ دەيويست بە خاوەنەكەي
بلي تو نوستبووى و من فریایان كەوتم.

بزەكان و مەرەكان يەكیان گرت و ھەموو بەبارپەوہ لەژير فشارى
ھاوارو دارو جوولەي سيامەند بۆ چەمەكەي خوارەوہ ھەلدەوانیان
بوو.

جاریکى تر گرمەي ھەور ھات. سيامەند بروسكەكەي نەبينى.
چەند دلۆپيك وەكو تير كەوتن، چاوى لەسەر تەپۆلكەكەي بەردەمى
بوو، نەيزانى بۆچى دەيەوى زوو بگاتە لای. پەلەي کردو گەيشتە
تەپۆلكەكو لەمبەريیەوہ لەناو دارەببيەكانى قەرەغى چەمەكە كە
چەكەرەكانیان بۆ پيشوازى لە وەرزى نوئى سەريان بۆ جیھانى
ناديارى دەرەوہ دەرکردبوو رانەكەي گەياندە شوینی گيرسانەوہ.

خۆی چووه نزيك دارببيهكى تهنىشت چه مه كه . كه پنه كه كه
له خۆى توند كردو خۆى دايه دهست ئه و خه يالانهى ماوه يه كى زۆره
يه خه ي به رنادهن ، يا خود خۆى يه خه يان به رنادات .

زۆربوونى تكه كان بيريخته وه هاوار بۆ سه گه كه بكات بيته
ته نىشتى به لام سه گه كه وايد ه زانى يار بيه كه ي ئه وسايه و هر
راكردن و كلكبادهانى بوو .

دهنگى تريبه ي دلۆپه كان تيكه ل به يه ك بوون و بوونه دهنگى
وشه وشيكي به رده وام . باران رهنگى ته مى به هه وا به خشى و كۆتايى
به هيمنى شوينه كه هينا . سيامه ند چه ند چركه يه كى ژمارد تا باران
هه موو تينى خۆى بخاته گه رو له وه به دوا زياترى پينه كرى و بيته
بارانيكى هيمن ، تا ئه و چه ند چركه يه ش تيده پهن ماوه ي ئه وه ي
هه بوو بگه رپته وه بۆ خه ياله كانى . (شاره كۆن) . نه ينييه كانى
شاره كۆن . گه نجينه شاردراره كانى . به لام نه خير ! ئيستا
ته پۆلكه كه ي له به رده م بوو و له جياتى ئه وه با كه ميك له گه لى بى و
به سوارى پشت بيه وه به ره و خه يالتيكى جياواز ، جياواز له سامان و
گه نجينه كانى شاره كۆن بفرى .

ته پۆلكه ي (گۆرپى كافران) يا خود (گردى كافران) شيوه يه كى
تايبه ت و سه رنجراكيشى هه بوو ، گردىك بوو وه كو ئه وانه ي بن
زنجيره شاخه كه و به رزاييه كانى خوار شاخه كه نه بوو به لكو وه كو
چه ند گردىكى هاوشيوه ي ترى ناوچه كه بوو كه خه لك پييان دهوت
توره كه رپژ . گۆرپى كافران گردىكى رپك بوو ، سه ره وه ي تهخت و
له شيوه گومه زه بيه كه ي گرده كانى تر نه ده چوو ، لوتكه تهخته كه
شيوه يه كى بازنه يى هه بوو ، له چه ند شوينيك بازنه كه تيكده چوو ،
به لام به شيوه يه كى گشتى نزيك بوو له شيوه ي بازنه ، لاكانى
گرده كه ش تيزو كوور ، بنه وشى فراوانتر . گرده كه هه مووى وه كو

رەھەتتە تىيەكى بەدە ماخراۋ بوۋ بەشى سەرەۋەى بىر بىر، خۆلەكەشى ھەر سەير بوۋ “خۆلەكەى بەدە گەمەن بەردىكى تى دەبىنرا. لەھەموو شوپىنىكى ناۋچەكە ۋە لەھەموو گىردىك تىكەلەى بەردو خۆل بوۋ، زۆر گىرد بەردەكەيان زىاتر بوۋ، بەلام ئەۋ تەپۆلكەيە لەتەگۆزەى زۆرى تىابوو.

دەمىك بوۋ سىامەند سەرىسورما بوۋ لەۋ گىردەۋ لە گىردەكانى ھاوشىۋەى كە لەجىاتى بەرد پىر بوۋن لە سوالات. شتە سەيرەكان لەۋەش زۆرتىر بوۋن. چەند شتىكى نارىك ۋە جىاۋازى لەخەلك لەبارەى ئەۋ گىردەۋە دەبىست. زۆرىەيان گىردەكەيان بە گۆرستانى نەۋەكانى كۆن دەزانى، بەلگەشيان ئەۋ سى گۆرپەيە كە بەسەر گىردەكەۋەن، بەلام كەس نەيدەزانى ئەگەر گۆرستان بوۋى بۆچى ۋە بەرز دروستكراۋە؟

ھەبوۋ دەيوت گىردەكە دەستكردى مۇۋشە كۆنەكانە كە ويستبوۋيان لە زەۋى دەۋرۋبەرى بەرزتربى، بەلام بۆچى؟ ئەى بۆچى گىردىكى خاۋكردىان ھەلنەبىزارد كە پىرى ناۋچەكەن؟ ھەندىكى تر دەيانوت گىردەكە خالىكى چاۋدىرى بوۋەۋ پاشايەك ھەبوۋە ئەۋ خۆلەى بە كۆلى خەلك ھىناۋە، بەلام دىسان بۆچى يەكىك لەۋ گىردانەى ھەلنەبىزارد كە بەرزترن ۋە كارى پاچكارى ۋە كۆلكارىيان نەدەۋىست؟ سىامەند كە قەناعەتى بەھىچ لەۋ قسانە نەبوۋەزى لەۋ چىرۆكانە دەكرد كە خەلك دەيانگىرپانەۋەۋ شىۋازىكى تىران ۋەرگرتبوۋ:

ئەژدىھايەك پۇژانە رىگە بە خەلك دەگرى، پاشاش تەلەيەكى بۆ دروست دەكات ۋە دەيگرى. ئەژدىھا دىلەكە تىر باران دەكرى بەلام كەس ناۋىرى نىكى بكەۋى، تىرەكانىش سەردەكەن ۋە كورتدەكەن، ئەۋ تىرەش كە بەرىدەكەۋى كارى تىناكات. پاشا پرس بە خەلك

دهكات، پياويكيش پيى دهلى خۆل بکريته چواردهورى ئەژديهاکه ئينجا ورده ورده به دەم دروستکردنى شووراي خۆله وه ليى نزيك بينه وه، به م جۆره به رده وام ده بن تا ده يخنه ژير خۆله که و ده يخنکينن. پاشا ئە وهى کردو له مه وه گرده که دروست ده بى.

ئەى سى گۆرە که؟ ئەوانه که سى ئاسايى نين. ئەوانيش چيرۆكى خويان هه يه:

پياويک پرس به شه يتان ده کات بۆ بوون به جادووگەر ئە ويش پيى ده لى سى که س له سەر گرده که سه ربه رپى و بيان نيژى و چل رۆژ سى کلاوکوپه به سەر ئە و گۆرانه سه ربه رپى، هه ريه که له سه ر گۆرپک. بۆچى کلاوکوپه و چۆله که نه بوو؟ کلاوکوپه خۆشه ويسته، چۆله که ش پر زه ره ره، ئەى هه ر چۆله که نه بوو، وه ک باسى ده که ن، راست بى يان درۆ، خه رمانى پيغه مبه رى سووتاند کلاوکوپه ش ئاگره کهى کوژانده وه؟ هه ر چۆله که نييه دوژمنى جووتيارو ده غله که يه تى؟ شه يتان مه رجى سه ربه رپى نى کلاوکوپه ي خۆشه ويسته دانا، به لام کوشتنى چۆله که چاکه يه، شه يتانيش ئە وه يه که ده يناسين.

ديسان ئە و چيرۆکانه قه ناعه تيان به سيامه ند نه ده کردو وه کو حيكايه تى خه يالى، به لام حيكايه تى خۆش، ته ماشاي ده کردن. سيامه ند زانى زياد له پيويست بچرى له ته پۆلکه که کردووه. زوو له مييشكى خۆى ده ريکردو گه رايه وه سه ر ئە و خه ياله ي پيش که ميک خه ريک بوو وه کو ده يان جارى پيشووتر خۆى بخاته باوه شييه وه. دوو چاوى نووقاندىن تا ويته ي (شاره کوڤن)، که له و شوينه يه وه ديار نه بوو، بينيته به رده مى خۆى. شاره کوڤنى بينى، گه نجينه شاردراوه کانى بينى که چاوه رپى ئە ون ده ريانبينى و له وه به دوا بيته سيامه نديكى تر، ئە گه ر ئە وه ش نه کات په نگه بکه ونه ده ستى

شاوھيس ئاغای ئاغای گوندو خەونەکانی ئەو بەبا بچن.

ئەمجارە باران نەبەيشت بىرىکاتەوہ . ھەستى بە کوتانى بەتینترى بارانەکە کرد، دوو چاوى کردنەوہ و گوئی لە ھاژەى چەمى ژيەر پيى کرد، چەمەکە لەنيوان دوو کەلى زنجيرە کيۆەکە دەچووہ دەر، چەند سەد ھەنگاويک شوڤر دەبووہ دەگەيشتە بنى تەپۆلکەکە، بەدەورى لای باکوورى، ئەو لايەى سيامەندى ليىوو، دەسوورپايەوہ . پاشان بەدەورى لای پۆژئاواو لەکۆتايى بەرەو گوندەکە دەپۆيشت، لە شويئيک پيش ئەوہى بگاتە گوند پيچيکى تری دەخواردو دەچووہ خوارتر.

گردهکە ديارترين خال بوو لەسەر قوناغى يەکەمى گەشتەکەى سيامەندو پانەکەى بوو کاتيک لە گوند بەرەو باکوور دەچووہ دەرهوہ، بەلام ئەو قەت وا تەماشای گردهکەى نەدەکرد، خالى سەرەتاو کۆتايى لای ئەو شارەکۆنى تەنيشت گوند بوو. شارەکۆن زەوييەکى بەردەلان بوو خەلک بە پاشماوہى شارپيکى گەرەى کۆنيان دەزانى چونکە ئەو بەردانە بەپيکى لەسەر زەوييەکە دانرابوون و ھەر کۆمەليکيان لە بناغەى چەند ژوورپک دەچوون. ئەو کە لە مالى ئاغا دەچووہ دەرو بەرەو باکوور دەپۆيشت دەکەوتە نيوان گوندو شارەکۆن، گوند لای پاستى و شارەکۆن لای چەپى. کەس جگە لەو شارەکۆنى بە خالى يەکەمى دەرچوون و گەپانەوہ نەدەزانى.

بۆ جارى سييەم پەتى بىرکردنەوہى پسا. فشارى ئاوى ئاسمان ئەمجارە ناچارى کرد خۆى گرمۆلە بکات تا ريگە بە کلۆه پانەکەى بدات ئەرکى خۆى بەجيبيني و بەر بەو ئاوه بگرى کە دەيويست لەنيوان کەپنەکەکەى و جلەکانى ژيەرەوہى دزە بکات.

باران توندتر بوو و مەوداي بينين کەمتر بووہوہ، پاش کەميک

مه وداكه له وهش كه متر بووه وه و چيتر به رده مي خوئ نه ده بيني .
 چه مه كه بووه دوان ، دووهميان جوگه له يه كي به خوړ بوو له پشته وه
 ده هات و ده ي له قه دي دره خته كه و پاشان له پشتي خوئ . باران وا
 بروت جوگه له كه ده بيته چه م و له گه ل خوئ ده بيات . كه پنه كه كه ي
 به خوري به رخ كه يه كه م جاره بړاوه ، يا خود به رگن وه ك خوئيان
 ده لئڼ ، دروستكراوه و تا خوار ئه ژنو دريژ بوته وه و بي قول و كوني
 دوو قوليشي نيه . ئه و كه پنه كه باشتري چاره سه ري باراني
 به خوړه ، به لام ئه مه باران نيه ، ئه مه شتيكي تره . له كو تاييش
 ئاوي سارد دزه ي كردو وه ك جوگه له يه كي بچوك به سه ر پشتي
 چوه خواره وه ، ئه وه له هه مووي ناخو شتر بوو .

شتيك خوئ پيا كي شيا ، لووره يه كي كزيش هات و ده نكي
 سه گه كه ي ناسيه وه ، ئا و له مووي سه ر پيستي سه گه كه
 ده چورا يه وه و سه گه كه هه لده له رزي و به كزي به ده وري خاوه نه كه ي
 ده خولا يه وه . ده رويشت و جار جار به سه ر قوپه كه ده خليسكاو
 ده كه وته ناوي ئاوي جوگه له كه ، له كو تاييش زاني ده بي هه ر يه ك
 مشووري خوئ بخوات و چاره نووسي خوئ و خاوه نه كه ي لپره
 له يه ك جيا ده بنه وه . به سه ر ليواره كووره خزه كه سه ركه وت و
 له به رچاوي خاوه نه كه ي له پشتي بارانه كه وه ديارنه ما .

جوولئ قاجي سيامه ند هه موو ئه وانئ له بير برده وه ، ئاوي
 چه مه كه ي خواره وه ئيستا بوته لافاويكي شيت و دوو پيي نوم
 كردون و كردوني به دوو په ري به ر په شه بايه كي قايم :

((نه مړو چه ند سه ره مه رو بزنيك ده بنه قوربانيي باران ، ئه مشه و
 ناغا برسيم ده كات ، قسه ي ناشيريني ش پيش برسي كردن . گريمان
 خو م مام)) .

جوولئ له سه ر قوپه خزه كه و له ناو ئاوه به خوړه كه ئاسان نه بوو .

به قنگه خشكى به ره و دواوه، به ره و قه دى دارببيه كه، كشنا. جارېك خزاو پشتى ته ختى ئه و زه وييه بوو كه له ژير ئاو ديارنه مابوو، به پيوه هه لساو خراپتر خليسكا، ئاسانتر بوو به ره و پيشه وه بپوات نه ك پاشه وپاش، هه لسايه وه و ئاوپى بو دره خته كه دايه وه. توانى دوو هه نگا و بپوات. كه پنه كه كه ي له سه رشان لابر د تا ئه ويش له ده ست نه دا. دوو هه نگا وه كه بوونه سى. چوار. ده ستى راستى دريژكرده وه و قه ده كه ي گرت، پيوستى به هيژيكى زياتر بوو بوو پرگار بوون له و قوربو ئاوه ي ژيرى. هيشتا داره كه ي له ده ست مابوو، داره كه ي خسته پشتى قه دى دره خته كه و هه ردوو لاهه ي گرت. نه مانى دهنگى باره ي مه رپه كان تينيكى زياترى پيبه خشى و زورى له خوى كرد تا ته واو بگاته قه ده كه و باوه شى پيا بكات. نه مانى دهنگى سه گه كه ش زياتر نيگه رانى كرد. هه ستى كرد قاچه كانى له چه م ده رپاز نه بوون و هيشتا ده له رينه وه، باوه رپى نه مابوو پيلاوه كه ي كه كلاشيكه له به رگن دروستكراوه له پيى مابى و واى دانا ئه ويش بوته قوربانى لافاوه كه. نه يده زانى چه ند له و شوينه به هه لواسراوى مائه وه، كاتيكيش هه ستى به كه مبوونه وه ي فشارى باران كرد بوى ده ركه وت به هه له چووبوو كاتيكيك وايزانيوو قاچه كانى له ناو چه مه كه دان:

((نه گه ر هه له ش بووبم و كلاشه په ركه كه م له پيم مابى برسيتيى نه مشه و به خو شيبه وه ده به مه سه)).

له پر باران بووه نه يه كى دوستانه، نه هات و دريژه ي كيشا به لام له وه نه ده چوو چه مه كه به م زوانه ده ستبه ردارى شي تيبه كه ي بى، چى پيشتر باريوه ماويه تى له به رزاييه كانه وه بگاته ئه و شوينه ي خوى. واى بيركرده وه به لام ئه مجاره ش بوچوونه كه ي هه له ده رچوو و فشارى چه مه كه خيرا كه مبووه و ئيستا دنيايه دوو قاچى

ماون و ئا و نه يردون، وهك ماويشن دوو پي پوت نين و كلاشه كه ي
ماوه. چه مه كه دابه زيبه وه و ئيستا ده تواني به ئاساني بگاته
سه روتريش له دره خته كه. خوي بو ته كانكي به هيز ناماده كرد،
به لام له ناكاو حه زى نه كرد بجو لي و ويستي ماوه يهك وا بمينيته وه،
باوهش به قه دي دره خته كه بكات و بير له ئاواته كو نه كاني بگاته وه.

دوو چاوي نوقاندبون و خوي گه و ره ده بيني، بوته كه سيكي
دياري گوند، له جياتي شوانيتيش بو شاو هيس ئاغا خوي بوته ئاغا،
شواني راگرتوه، له جياتي يهك شوان ده:

((له و ده يه ده بي جو حاي ها و پيم يه كيكيان بي، ده مه وي بو ي
بسه لمينم قسه كه م راست بوو كه تا ده مرئ هه ر شوان ده بي)).

ريگه كان له به رده مي دوو يان سي بوون، ئيستا ش لافا وه كه
ريگه يه كي نو بي بو كردو ته وه:

((نه گه ر لافا و گوندي بردي، خوابكات و ابئي و نه گه ر ئاغا ميراتگري
نه مابي و نه گه ر بيست سه ر. ته نها بيست سه ر مه ر مابنه وه، ده توانم
سالي بيست و يه كه م به باشي له شوينيكي تر ده سپييكه م، ره نگه
له هه مان شويني شدا و به ميشكيكي سافتره وه بير له گه و ره يي و ئاغايي
بكه مه وه)).

سيامه ند تاكه كه سي گوند بوو بزاني كه ي له دايك بووه، ته نها
ئو ده يتواني رو زاني ته مه ني بز مي ري، چوار يان پينچ رو زي تر
ده بيته بيست و يهك سال، به لام ئو زانينه له گوند بايه خي نه بوو
چونكه سه ره راي ئو زانينه سيامه ند له شوانيك زياتر نه بوو. باوكي
ساليك پيش مردني به چه ند به هانه يه كي جو راجو ري لاوازه وه تواني
بو شاري سولتان ئابادي بني ري و بيخاته به ر حوجره. له ماوه ي
كه متر له ساليك سيامه ند ئو شته فير بوو كه كردييه تاكي گوند
پاش گه رانه وه ي ده يتواني چه ند وشه يهك بنووسي، له وهش زياتر
بخوينيته وه، رو زو مانگو سالي له دايك بوونيشي له سه ر كتي بيكي

په زهرد نووسرابوون که هیچی لی تینه ده گه یشته. باوکی ئه و کتیبه ی له شاره که چهند پوژنیک پاش له دایکبوونی کوره که ی بو پیرۆزی کربوو و به مه لای شاره که ی وتبوو میژووی له دایکبوونی کوره که ی بخاته سهر.

دهنگیک بیرخسته وه که کاتیکی گونجاوتر هه یه بو خه یا لکردن له دوارۆژیکی پرنائوات. چاوی کرده وه و گوئی له دهنکه که بوو: ((م م م م م)). دهنگی بزنه شاخ شکاوه که ی ناسیبه وه: ((به سه گه که وه دوان، نه گهر سه گه که مابی)).

دهنگیکی تر، پاشان پزمینیک له شوینیکی تره وه و باعیک به دوايه وه. بیئه وه ی باوه شی دره خته که ش جیبه یلی دهستی کرد به ژماردن: ((سی. چوار. نه گهر سه گه که مابی)).

تا نووی ژمارد، گوئی له ماعیک بوو، گوئی شل کرد، ته ماشای ئه و مه رهی کرد که خووی پاده ته کاند، لیی پرسى: ((تۆ ده یه می یان یه کیکی له نو کۆنه که؟)).

قه دی دره خته که ی جینه هیشته. توند هه لمه تی بردو خووی خسته لاکه ی تری قه ده که. ئیستا ده توانی پال به قه ده که بداته وه و پشوو به دهسته کانی بدات.

پشووه که ی کورت برپیه وه، پشتی له قه دی دره خته که توند کردو قاجی چه پی برده پیشه وه و له قوره که گیری کرد. به هه موو هیژیکیه وه به سهر لیژاییه که بو سهر وه رایکرد، چهند هه نگاویکی به خیرایی بری و نه خزا ئینجا خیراییه که ی که مبووه وه، وه ستاو پیی راستی خسته سهر قوره که و خلیسکا و به دهما که وت:

((تیگه یشتی؟ هه رکاتیک وه ستای یان دوودل بووی ده که وی)).

هه لسا یه وه و نه مجاره گوئی نه دایه خزان، به هیمنی که وته وه جوول، گه یشته لای چهند مه رو بزنیك، سهرله نووی دهستی کرده وه

به ژماردنيان:

((يهك، دوان، سيان، مهړهكوپړ، تهنانهت مهړهكوپړيش ماوه، شووره يي دهبوو ټو بميني و چه من بهري، بزنيك، بزنيكي تر، بزني شاخ شكاو، يهكهم دهعبا بووي خوټ ئاشكرا كرد، بهلام چي بكه ي همر بزني، كهس خهلاتت ناكات، جوحاي هاوپريم زورتري پيكراره. ههشت، نو، مهړيك لهپشتي تاشه بهرده كه وه گويچكه ي دياره شوړبوټه وه، مهړيكي تر كه لله ي خو ي راده ته كيڼي و گويچكه كاني شهقه شه قيانه)).

وه پيني سهگه كه چاوه پيكر او بوو:

((مهړي گيژ بميني، تو چوڼ ناميني؟)).

سهگه بچووكه قاچ كورته كه ي بيڼي له سهر تاوړيكي بهرزه وه دم به پيكنه نين زماني دهره يڼاوه و كلكه پانه كه ي باده دات. كاتيک سهگه كه زاني خاوه نه كه ي ته ماشاي دهكات دوو جار به دهوري خو ي خولايه وه، توند خو ي راته كاندو پاشماوه ي ئاوي باراني ناو مووه كاني هه لدايه دهره وه، ته ماشاي خاوه نه كه ي كردو زماني دهره يڼا:

((سهم سهم، ټه وه تا ماوم)).

خاوه نه كه ي هه لويستي كاتي باراني سهگه كه ي بيركه وته وه:

((سهگي سهگزاده! پهنگه سه د جار خوټ راته كاندي به لام ټه مجاره له بهر ده مم خوټ دهنويڼي. ههر تو نه بووي به كزي به سهر قوره كه دهروشي و هه موو گيانت ئاو بوو و چه ند جاريك نووزه نووزت كرد ئينجا جيټه ي شتم؟)).

سهگه كه يهك و دووي ژماردو له تاوړه كه وه خو ي هه لدايه خواره وه، هيشتا دم به پيكنه نين زماني له ده مي كرد بووه دهره وه و كلكي باده دا. گه ي شته لاي خاوه نه كه ي و به دهوري خولايه وه.

خاوه نه كه ي به سوژه وه داريكي هيمني له سمتي سره واند:

((ناههقت ناگرم، منيش بوومايه خو م پرگار ده كردو تو م جيده هيلا.

لەم گوندە سەگزادەییە تەنھا تۆم ھەیت، با بینینت بەزیندوویی
بەنیشانەیی خۆشبەختی بزنام).

سەگە کە تەماشای خاوەنەکەیی کردو جاریکی تر خۆی پاتەکاند،
جاریکی تر تەماشای کرد، خۆی پاتەکاندەووە سەیری کردو
بەدەوری خولایەوہ:
(ئەیی تۆ؟).

خاوەنەکەیی تیگەبشت:

((نەخیر! من سەگ نیم ئاو بچیتە ناو مووہکانمەوہ، من دەبی
جلەکانم بگوشم، ئەوہ لە مائی ئاغای خۆم و خۆت دەکەم)).

شوانەکە خیرا بە ناو پانەکە گەراو دەستی کردەوہ بە ژماردن:
(دوانزە بی سەگەکە، سیانزە بی سەگەکە، پانزە بە سەگی
سەگزادەوہ، ھەر پانزە بەلام بی ئەو، شانزە بی ئەو)).

ھەموو شوینەکەیی پشکنی و زانی ھەموویان ماون. شتیکی
سەیر بوو، سەیرتر لە مانەوہی دوو پیی بەپۆشتەیی، ئەمە
نیشانەیی دووہمی خۆشبەختییە:

((ئەگەر شاوہیس ئاغاو ئاواپیەکەیی نەما بن ئیتر پیویستم
بەنیشانەیی تر نییە)).

تەپۆلکە کە کەوتبوو بەردەمی و دنیەکەیی لیوہ دیار نەبوو،
بەدەوری تەپۆلکە کە سوورپایەوہ بەترسەوہ چاوی بۆ دەگیپا:

((ئەگەر بەپیوہ مابی و خەلکەکەیی وەکو ئەو سەگە زیتەلە پاش
تەپوون ما بن تەنھا بە شۆربایەکی گەرم و ئافەرینیکی سارد کۆتایی
بەم پۆژە تەپەم دەھینم)).

تەپۆلکە کە کەوتە دەستی چەپیەوہ و پوویکردە ئاستی گوند،
لەپشتی نمەیی باران و کەمیک تەمەوہ گوندەکەیی بینی:

((لەناو تەپونم وەکو گولالەسوورە دەدرەوشیتەوہ، ئەوہی دیومە
نەیدیوہ. سیامەندی بەدبەخت شۆربا گەرمەکەشت ناخۆی، ھەر
چیەکیش بلیی بە درۆی دەزانن، بی دەنگ پانەکە بەرەوہ و بی دەنگ

خوت بخره ناو جيگه ي پر کيچ و نه سپيته وه)).

به قينه وه هاواري بو سه گه که کرد:

((سهگ. سهگ. سهگ. سهگي سهگزاده. کوپو کچه کاني شاو هيس

ئاغا ئاغاي ههردوو کمان خر بکهره وه)).

بيئوميدييه که ي له بهديهاتني ئه و خه ياله بچو که ي له پر بوو به

بيئوميدي له ژيان. چاوهر پي سه گه که ي نه کردو پرانه که ي

کوکرده وه. که وته ليدانيان:

((کوپو کچه کاني شاو هيس ئاغا، زمان و دهستان هه بوايه له ئاغا

خراپترتان پييده کردم)).

رانه که ي رادا. به دريژايي چه مه که رۆشت و ته پۆلکه که که وته

پشتييه وه. نه يويست ئاور بو ئه و شوينه بداته وه که خه ريك بوو

دواشويني بي بيئوه ي له به رامبه ر هيجي ده سته که وي. که ميک رۆشت

ئينجا نهينيه کاني ته پۆلکه که ي بيرکه وته وه. قسه ي که سيک له ناو

سه ري زنگايه وه: ((باران نهيني زيور ئاشکرا ده کات)). ئاوري بو

ته پۆلکه که دايه وه:

((هيج نه بي با بو جاريک ته ماشاي بکه م. بوچي ته ماشاي بکه م؟

نازانم. ئه ي بوچي نازانم؟ هه ر نازانم)).

ته پۆلکه که وه کو جاران قوت ببوه وه، وه کو گونده که هاته

پيش چاوي، ئه و بارانه ي ئه وي کوتيبوو ئه و نه يديبوو. که ميکي تر

رۆشت و بو جاري دووه م ئاوري دايه وه، ئه مجاره شتيکي جياوازي

بيني، له پروي رۆژئاوا، له و شوينه ي چه مه که بو دواچار به ده وري

ده سوورپته وه ئينجا جييده هيلی که ندرپيکي نوپي بيني. له و شوينه

ماوه يه که چه مه که ته سکر ده بيته وه وه ده که ويته نيوان بني

ته پۆلکه که و تاويريکي گه وره که ته نها به شيکي له سه ر پروي

زه و بيه وه دياره و نازانري که ي و چون گه يشتبوه وه ئه وي و ئه گه ر له و

شاخه وه تلبوته وه چون به ته پلي سه ري ته پۆلکه که نه که وتبوو.

سیامەند پېشتەر تېببىنى كىردىبوو چەمەكە لىرە تىن وەردەگرىۋ
خۆى بەگردهكە دەكىشى، لەبەر ئەو لەكۆنەوہ:

((لايەكى گردهكە پۆشتووہ و بەشىكى ئەو لايە لەو شوینە لاجووہ و
بۆتە كەندرىكى گەورە و ھىندەى بالاي دوو پياو و منداليك و
كيسكيك و دوو مەنجەل و سى كلاوى ناغا و يەك تاك گۆرەوىي ناغازن
چۆتە ناوہوہ، ئەى ئەم كەندېرە تازەيە چىيە كە لەناو كەندېرە گەورە
كۆنەكە دروست بووہ؟)).

كاتىك بەدەورى تەپۆلكەكە سوورپابووہ و بەدوای گوندەكە
دەگەرپا تاوېرەكە كە وتبووہ دەستە چەپپىوہ وە بنى تەپۆلكەكەى
لى شاردبووہوہ، بەلام ئىستا كە دووركە وتۆتەوہ جوان لىوہى
ديارە:

((شايەتم ھەبى لەسەر بەسەرھاتەكەم لەگەل لافاوەكە لەم گرەدى كە
بەنكەن بووہ زياتر نىيە، ئەوہش ئەگەر عەقلم لە عەقلى بزنىك بچووكتەر
بى و باسى بەكم)).

روويكردەوہ گوند، جارىكى تر بينى ھىچى لى نەھاتووہ، ئىنجا
تەواو لىي بىئاگابوو و تىشىكى چاوى گرته زەوييەكەى بەرامبەر
گوند. كۆنەشارە؟ وا باوہ و واش حەز دەكات، ناويشى ھەر وا
ھاتووہ "شارەكۆن وەك خەلك دەلەين. ئەويش لافاو زەفەرى پى
نەبردووہ و ھىچ شوينىكى زەوييەكەى ھەلنەدريوہ. پىي خۆش بوو:
((يەك شوين ھەلدېرى و يەك شت دەرىكەوى پياوانى ئاوايى تىي
دەورووكيىن و خىرا شاوھيس ناغا و توتكەكانى دەگەنە سەريان و
دەريان دەكەن. بۆ ئەوان بى مان بۆ شاوھيس ناغا من لەويوہ دوور
دەبم، دەبى شەو بەدزىي خەلكوہ ناسكى شارەكۆن ھەلدېرىتەوہ)).

تارمايىەك لەسەر زەويى شارەكۆن وەستاوہ و وەكو ھەموو
جاريك پيشوازي لىدەكات. باران تەنانەت جەلەكانىشى تەر
نەكردووہ.

ئىستا گوند نزيكترەو ئەگەر چەند داريكى تر بە ئازەلەكان

بکیشی که س نایبینی. باره‌ی به‌چهند ئاژه‌لیکی نزیك خوی
هه‌لساند، ئینجا ده‌ستی لیه‌لگرتن. سه‌گه‌که پیش رانه‌که که‌وتبوو،
زمانی له‌ده‌ره‌وه بوو و کلکی باده‌داو زیتله‌ل ده‌پویشت. نزیکتر
که‌وتن و سه‌گه‌که زیتله‌لتر پویشت. سه‌گه‌که سه‌ری بو‌گونه‌که
هه‌لپری و به‌پووی وه‌پری:
(وا هاتینه‌وه).

بەرلەوہى سیامەند بگاتە یەكەم خانووی گوند بۆی دەرکەوت بەھەلە چووبوو، باران گوندەكەى كوتیبوو و زیانی پیگە یاندبوو. مندالئیكى بینی و بیئەوہى پرسىاری لیبكات هەوالەكەى پیوت: سەربانى چوار خانوو لەو گوندە بیست مالىیە تەپیبوون و ژمارەیهك كەس زامدار ببوون، ئەوانەى بە ساغى مابوون زامدارەكانیان بردبووہ ماله كانی ترو هەوالی یەكتریان دەپرسی.

لەو كاتەى سیامەند شەپى ببهيوای خووی لەگەل لافاو دەكرد خەلكەكە شەرىكى هاوچۆریان لەگەل بارانەكە هەبوو، سەرەتا گوئیان نەدایە لیژمەكەو دەیانوت دوینی بانەكانمان گىراوہ، ئەمپۆش بارانە توندەكە خووی دەیانكوتئ و دەیانگىرئ، بەلام لەگەل بەردەوامبوونی باران ناچاربوون بچنە سەرەوہو بانەكانیان بگىرن، ئەوہشيان بەزەحمەت بۆ دەكراو زۆربەى كاتەكەيان لەگەل وریایى لەكەوتنە خوارەوہو خو گرمۆلەكردن لەژێر لیژمەى هیرشى تىرى بەقىنى ساردى ئاو بردە سەر.

سیامەند دەیبینی هیشتا كەسانىك ماون بان دەگىرن و ایزانى تەنھا چەند چركەیهكە بارانەكە وەستاوہ، كەمىكیشى پیچوو و زانیاریى زیاترى دەستكەوت: بارانەكە پینج خانووی تەپاندبوو نەك چوار، جوحای شوانى گورگكوژ نیوہى پانەكەى لەدەستدبوو،

یه کیکیش له و سئ سەگە ی شانازی پیوه ده کردن دیار نه مابوو، خوشی چه ند جارێك خلیسکابوو و دوايه مین جاری خلیسکانی گهشتیکی کورت بوو به سەر سمت به سەر به رده کان بۆ ناو چه م. جوحا خۆی له چه مه که پزگار کردبوو به لام له ده ستدانی بز و مه ره کانی و سه گه که ی و زامی سمتی هه موو ئه و ناوبانگه ی سپیه وه که به هۆی کوشتنی گورگیکی درې برسی به گالۆکه که ی سالی پار دهستی که وتبوو.

سیامه ند وتی ره نگه جوحا پاله وانانه خۆی له و چه مه شیته پزگار کردبێ، به لام دیاره له بهر ئه و شکسته گه وره یه ی توشی بووه که س ئاماده نییه باوه ر به و پاله وانیتییه بکات، ره نگه جوحا پیشوه خت زانیبیتی که س نییه باوه ر به پاله وانیتی که سیکی شکستخواردوو بکات بۆیه دیاره باسی نه کردوو، به هه رحال کات مابوو جوحا ببینی و بزانی چون پووبه رووی ئه و چه مه ببوووه.

سیامه ند و رانه که ی گه یشتنه ئاستی شاره کۆن. شاره کۆن که وته لای دهستی راستیه وه و گوند لای چه پی. مالی ئاغا کۆتایین خال بوو له باشووری گوندو جاری ماویه تی بیگاتی، باقیی ماله کانی ئاواایش په رش و بلاویوون. نزیکترین سی خانوو که پووین له شاره کۆن بوون خه لکیان به سه ربانه وه بوون و وه ک باوه ر نه که ن بارانه که به و گیرانه رازی ده بی زیاتر ده یانگیران. سیامه ند دوعای ماندوونه بوونی بۆ ناردن. له خوار ئه وانه وه دوو خانوو بوون، له پشته وه چه ند خانویه کی تر، له و په ره وه ژماره یه ک خانووی تر. شاره کۆن له باکووره وه بۆ باشوور درێژده بووه وه به ره وه ی بگاته به رامبه ر مالی ئاغا ده وه ستاو له وه به دواوه زه وییه کی فراوانی تر بوو رووی له مالی ئاغا بوو. خه لکی گونده که کاتی به تالی له و زه وییه داده نیشتن و قسه یان ده کردو به سه ره اتیان ده گیرایه وه.

كات درهنگه و زهوى ته پره و ههوا سارده دهنه ده چوونه ئه وى و هه ر
يهك به شى فشهى خوى پاله وانتييهه كى خوى ده گيرايه وه. بيگومان
ئه مشه و ئه و حيكايه تانه يان بو ديوه خان هه لگرتووه، ئه گه ر
خانوه كهى ئاغا زيانى پينه گه يشتى.

گه يشته زه وييه فراوانه كهى به رامبه ر مالى شاوه يس ئاغا و بو
خه فه تى ئه و بينى سه لامه ته و هيج شوينىكى زيانى پينه گه يشتووه:
(رهنگه باران جوانيشى كردى).

مه رو بزنه كانى برده به شىكى خانوه گه وره كه:
(هه ر نييه رانه كه م به سه لامه تى هينا وه ته وه و حيكايه تى كم هه يه
بيگيرمه وه)، دلنه واييكر دنيكى لاوزاى ناچارى خوى بو خوى بو،
(رهنگه له ناو هه موو ئاوايى ته نها من چيروكيكى وام هه بى).

بيگومان شانازيه كه ده بى بو چه ند رورتيك نهك بو ساليك وه كو
جوحاى گورگكوژ، ئه وه ش ئه گه ر چيروكه كهى به هيز بى:
(ته نها سه گه كه م ده زانى چون له رانه كه بيئاگا مامه وه بويه
هه رچييه كه بيليم قبو له، هيجيش ناگيرمه وه تا وا جوان نه يه ونمه وه
ئاغا و پياوانى ئاوايى وڤ بكه م).

سه ره راي باران و ئه و زيانه ي گه ياند بووى بزنه كان و مه ره كان بو
دوشين ئاماده بوون. سيامه ند وى ستى به بيانوى خووشكردنه وه
خوى له گيرانه وهى پيشوه ختى به سه ره اته كهى بدزيتنه وه تا ئه و
گيرانه وه يه بو ديوه خان هه لگري به لام بينى جله كانى وشك ببوون:
(بيئوميدى نهك هه ر جلى ته ر وشك ده كاته وه، ده شيسووتيني،
دلپيش ده كاته خه لوون).

ئينجا ويستى به ناوى يارمه تىي ئه و خزمه تكاره ي مه رو بزنه كانى
ده برده به رده م ئه و دوو كچه ي مه ره كانيان ده دوشى خوى
بخلافيني. خزمه تكاره لاوه كه دوو قولى ده كرده ملي دوو مه رو
ده يه ينانه لاي دوو كچه كه كه يه كيكيان ره زى بوو، كچه نيوه

شیتته که ی شاوهیس ئاغا که جوحا شیتتی بووه ئه ویش لیتی
بیئاگایه. کورپه که له سه ر دارپیره، که دوو دارن، یه کی بوونه ته دوو
لق له زه وی چه قینرابوون و دوو لقه کانیان له سه ره وه له یه ک درابوون،
دانیشتبوو و دوو کچه که به رامبه ر یه ک و هه ریه ک له لایه ک مه ریکی
ده دۆشی. سیامه ند ویستی ره زیش به کاربێنی بۆ ئه وه ی وه لامه کان
دوابخات تا کاتی دیوه خان دی:

((ره زه ی کچی ئاغای شامارو هه موو دونیا! جوحا ئه مرۆ دیار نییه
یارمه تیتان بدات)).

تیبینییه که لای کچه نیوه شیتته که ئاسایی بوو و هیچی
له ودیویه وه نه بینی:

((داماوه! له جیگه که وتوو)).

سیامه ند دووباره ی کرده وه:

((داماوه!)).

کچه که تیبینییه کی هه بوو له وه ی سیامه ند به هیژتر بوو:

((تۆ بوچی مه ره کانت هیچیان لینه هات؟)).

خه له فاندنی ئه و کچه زۆر ئاسانه:

((دایکم دوعای بۆ کردبووم!)).

پیش ئه وه ی کچه که ش بیربخاته وه دایکی نه ماوه زیاده کی وت

که ته نها لای خۆی پێویست بوو بوتری:

((بارانه که ئه وه نده قایم بوو هه ر مه پرسه)).

کچه که:

((ئه ی چۆن نه جاتت بوو؟)).

سیامه ند:

((نه موت هه ر مه پرسه؟ بارانه که وای لیکردم رانه که زۆر پیش

واده ی خۆی بۆ بییره بینمه وه)).

وا نه بوو "گه رانه وه ی رانه که زۆر پیش واده ی خۆی نه بوو.

مه‌رو بزنه‌كان هه‌موو دۆش‌ران و كارو به‌رخه‌كان هه‌ن‌ران و كرانه
ناو دايكانيان و هه‌موو پي‌كه‌وه كرديانه ئه‌و به‌زمه‌ي به‌دلي سيامه‌ند
بوو. كارو به‌رخه‌كان پاشماوه‌ي شيره‌كه‌يان له گوانى دايكانيان
مژى و سيامه‌ند له‌ناو ئه‌و قه‌ربالغيه‌ي خۆي كرده سه‌رقالي گوند.
له‌كو‌تاييش كاتى شو‌ربا گه‌رمه‌كه هات و به‌دهم هه‌لقوراندييه‌وه
وه‌لامه گشتيه‌ي بى‌ورده‌كاريه‌كاني ده‌دايه‌وه:

((پانه‌كه سه‌لامه‌ته، هه‌يزم نيه‌ ئيستا شه‌په‌كه‌م له‌گه‌ل لافاو
بگه‌په‌وه)).

ئه‌وه‌ي چاوهرپي ده‌كرد بوو و زه‌رده‌په‌رى ئيواره‌ي ئه‌و پوژه
شوينه‌واري نه‌مابوو كاتي‌ك بو ديوه‌خان بانگ‌كرا. ديوه‌خانه‌كه
دره‌زكو‌له بوو، له لا كورته‌كه‌ي به‌رامبه‌رى حه‌وت كه‌س دانيشتون،
دوانيان دوو كورپى گه‌وره‌ي شاوه‌يس ئاغا بوون، ئه‌م له‌ناوه‌پاست.
كورپي‌كيان كه‌وتبووه پشتى سوپاي داري ناوه‌پاستى ژوورو جارچار
كه سه‌رى ده‌جوولاند گوچكه‌ي چه‌پى ده‌رده‌كه‌وت. دوو لا دره‌زه‌كه
يه‌كى پانزه كه‌س دانيشتبوون، سيامه‌ند ته‌نيشتى ده‌رگا‌كه
دانىشت و له‌و لايه چوار كه‌س له‌لای راستيه‌وه دانىشتبوون. هه‌موو
پيش‌سپياني گوند له‌وي بوون له‌گه‌ل چه‌ند پياويكى تازه
هه‌لگه‌وتوو. ئاغا ته‌ماشاي ته‌سبيحه‌كه‌ي ده‌كرد كه خستبوويه
نيوان په‌نجه كراوه‌كاني ده‌ستى چه‌پى، په‌نجه‌كاني ده‌كردنه‌وه و
توندى ده‌كردن و ته‌سبيحه‌كه‌ي ده‌خسته ته‌قه‌ته‌ق.

شوانه‌كه چاوى بو ئه‌و تفه‌نگه هه‌لپه‌رى كه بزمه‌ريكي زلو زبر
وه‌كو ئاغا و كورپه‌كاني به‌سه‌ر ديواره‌كه‌ي به‌رامبه‌رى له ژوور سه‌رى
ئاغا هه‌لگه‌رتبوو. بو يه‌كه‌م جاريشى بوو بېركاته‌وه ئه‌و تفه‌نگه
دابگرته خواره‌وه و شاوه‌يس ئاغا بكاته قوربانيي فيشه‌كيك و چى
دواى ئه‌وه ده‌بى با بى. ده‌نگى شاوه‌يس ئاغا له‌كاتى نه‌پاندنى

بەسەر خەلکە که لای سیامەند وەکو وەپینی ئەو گەمالە لەگوێی دەنگی دەدایە وە که ماوەیە کە لە وەبەر ئاواپی بەپێویستی زانیبوو بکوژری چونکە وەپین و قەپالی بی خاترانە دیارترین بەهرە ی بوو. ئاغازی کەتە ی سمیلزلی بیرکە و تەو بەسەر ماینە کە یەو و پۆستە م و زۆرابی دوو کورپی بەسەر مایینی خۆیانە وە شوینی دەکە و تن، شاترە کە ش پێش هەموویان دەکە و ت بۆ ئاگادارکردنی سی ئاواپیە کە ی پشستی شاخە کە که ئاغا بەپێوە یە تا پێشوازیی لیبکری. داخی سیامەند! بارانی ئەم پۆ نەبوو بە لافاو، دەریاش هەلنە سا ئەو سی فیرە و نە بەری. دەریا نە هات دەبا تە فەنگ ئیشی خۆی بکات. بە خە یال دەستی بۆ تە فەنگە کە بردو نیشانە ی لە ئاغا گرتە وە. ئاغا نیوہ ی قسە کە ی کرد:

((دە ی سیامەند بۆ مان باس بکە چۆن...))

ئاغا دەستی لاوە کە ی بینی:

((چیتە؟ دەلیی تە فەنگت بە بارانە وە دەنا...))

دیوہ خانە کە و پیاوہ کانی ناوییە وە پیکە نین، سوپا دارە کە ش

پیکە نی. سیامەند دەستی گە راندە وە:

((باران وەکو هیرش ی گە لە گورگ بوو...))

ئاغاش قسە کە ی تە و او کرد:

((پیمان بلی چۆن توانیت رانە کە بە سە لامە تی بینیتە وە کە چی

جوحا نیوہ ی ئەوہ ی خۆی لە دەست دابوو، شوانی تریش سی سە رو

چوار سە ریان لی ون ببوون...))

سیامەند پێی خۆش بوو جوحا لە و ی نییە، پێی نامە ردی بوو

شانازی بە ئازایە تییە کە ی خۆییە وە بکات لە و کاتە ی هاو پیکە ی

سە ری بە شە رمە زارییە وە دادە خات.

سیامەند دەستی کرد بە چیرۆک گیرانە وە، باسە کانی هیئا و برد،

دەرفە تی کە م بوو چیرۆکی مە حکە م هە لبە ستی بۆ یە

گيڙانه وه که ی هینده شتی نارپکی تیوو بهس بوون بو دروستکردنی گومان، به لام له بهرئه وهی راستیه کی بهرجهسته له بهرچاو هه بووه ئه ویش هاتنه وهی بی زیان و بی له ده ستدانی تاکه مه ریک یان بزنیك چیرۆکه که بی پرسیارو نار ه زایی تیپه پری.

جاریکی تر ئه وهی چاوه پیری ده کرد پووی داو هه ر ئه وه نده له چیرۆک گيڙانه وه ته واو بوو ئاغا نه یه یشت له وه زیاتر له دیوه خان بمینیتته وه و پیی وت بچیتته وه ژورره که ی بنوی و خوی بو کاری سبه ی ناماده بکات.

هیشتا نیوهی له شی له ناو ده رگای دیوه خانه که بوو کاتیک غه لبه غه لبی پیاوه کانی بیست. وه کو نه ریتی ئه و خه لگه ش سویندیان به سه ری ئاغا ده خوارد. یه کیکیان دلگه رم بوو:

((به سه ری ئاغا که م کو پری وا هه لده که ون، گورجه. چو ن گورجیک)).

پیاویکی تر له و که متر نه بوو:

((به سه ری ئاغا نه گه ر شوانی من بوایه ...)).

شوانه که دوورکه وتبووه وه و ده نگه کان له گوپی تیکه ل به یه ک ببوون و نه یزانی پیاوه که سویندی له سه ر چی خوارد "کچه که ی خوی بداتی یان هه موو رۆژیک گه وری پی پاکبکاته وه. یه ک وشه ی ناسییه وه: ((خه لات)). له خوی پرسی: ((خه لات؟!)). جاریکی تر وشه ی خه لاتی بیست و ئه مجاره خوی وه لامی خوی دایه وه: ((ته پاله!)).

گه یشته بۆشاییه گه وره که ی هه وشه گه وره که، کۆشکه که ی خوی و جوحا له و به ره وه بوو. هیچ شتیکیش نییه خه فه تی بو بخوات:

((یه ک حیکایه تی گه وره و شوڤرایه کی گه رم و دانیشتنیکی کورت له شوینی خزمه تکارو سه گه کانی دیوه خان که په نگه سه د سالی تر نه بیینمه وه. ناشمه وی ئاوا بیینمه وه)).

زوش زانی هه‌له‌ی کردوو:

((نه‌خیر! له‌وانه‌یه زووتر بیبینمه‌وه، ئەو پۆژە‌ی ئاغا له‌جیاتى کارى شوانی‌تی خزمه‌تى دیوه‌خانم بى‌ پاسپیری، به‌لام بۆ ئیستا نا چونکه له ئیستاوه تا ماوه‌یه‌كى تر من ئەو شوانه‌م كه متمانه‌ی پیده‌كړی پانه‌مه‌رێكى گه‌وره‌ترى پیددړی، په‌نگه ئه‌وه‌ی له پانه مه‌ره‌كه‌ی جوحا مایینه‌وه بخړیته سه‌ر ئه‌وه‌ی خۆم و جوحاى نه‌گبه‌ت بكړیته خزمه‌تكارى ژنه‌كه‌ی ئاغا، جوحاى نه‌گبه‌ت! به‌یه‌ك پۆژ هه‌موو شتیكت له‌ده‌ست دا)).

له‌و كاته‌وه‌ی له ده‌شت گه‌رابوووه‌و بۆ ئه‌وه‌ی زوو برینى هاوړیكه‌ی نه‌كولینیته‌وه سه‌رى له ژووره‌كه‌ی خۆی و جوحا نه‌دابوو. چوو ده‌سته‌یه‌ك له‌وبه‌ر دیوه‌خان و ئه‌نده‌روونى ئاغا، ده‌سته‌یه‌ك بوو بریتى بوو له ژووره‌كه‌ی خۆی و جوحا و هه‌یوانیك و كایه‌نیک له هه‌ردووکیان گه‌وره‌ترو گه‌ورێك له هه‌ر هه‌موویان گه‌وره‌تر.

جوحاى بینى له‌سه‌ر جیگه‌كه‌ی ده‌موچاوى به‌ جاجمه‌كه‌ی داپۆشیبوو. ده‌رگاكه‌ی داخست و بازى به‌سه‌ر هاوړیكه‌ی داو خۆی به‌دیواره‌كه‌ گرتوه‌و چوو جیگه‌كه‌ی خۆی. سه‌ره‌رای تاریكى ئه‌و ژووره سیامه‌ند زانى هاوړیكه‌ی نه‌نوستوو، جوحا به‌لای راست پالکه‌وتبوو و پشتى کردبووه ده‌رگا و پووی کردبووه جیگه‌كه‌ی سیامه‌ند، ده‌ستى خستبووه ژیر پوومه‌تییه‌وه‌و جووله‌ی نه‌بوو.

سیامه‌ند چه‌زى کرد بیدوینى:

((به سه‌رى ژنى ئاغا ئه‌مشه‌و خه‌وى ناخۆشى ده‌بینى، ده‌بى‌ ئاگام له شه‌قه‌كانت بى)).

جوحا خوویه‌كى خراپى هه‌بوو، به‌و ته‌مه‌نه‌ بچووكه‌یه‌وه ده‌بیرخاند، شه‌ویكیش خه‌وى ناخۆشى ببینیانه‌ پرخه‌كه‌ی ناړیك ده‌بوو، دوو سى‌ پرخه‌ی نزم ئینجا له‌په‌ر دوو سى‌ پرخه‌ی به‌رز، ئه‌و خوله‌ چه‌ند جارێك دووباره ده‌بووه‌وه‌و به‌ لووره‌یه‌ك ته‌واو ده‌بوو:

((ئوووو)). له‌بەر ئه‌وه‌ش ژووره‌که هینده‌ی دوو گۆر‌گه‌وره بوو، شه‌قه‌کانی به‌ر هاو‌پێکه‌ی ده‌که‌وتن: به‌زۆری به‌ر قاچی، جاری واش بوو ده‌بووه‌ لنگه‌فرتی و ده‌گه‌یشه‌ سکی، سیامه‌ند ناچار ده‌بوو پشستی تیبکات و به‌ پشست شه‌قه‌کانی وه‌ربگری.

جوحا وه‌لامی نه‌بوو، سیامه‌ند راسته‌خۆ مه‌به‌سته‌که‌ی وت:
(به‌سه‌ری توتکه‌کانی ئاغا ده‌زانم نه‌نوستووی ئه‌گینا کوا پرخه‌و شه‌قه‌کانت؟ ده‌شزانم خه‌وت لی ناکه‌وی، ئه‌گه‌ر له‌بهر سمتی پروشاوت نه‌بی له‌بهر که‌رامه‌تی شکاوت)).

جوحا هه‌ناسه‌ی له‌خۆی بریبوو و سیامه‌ند ویستی زیاتر بیبزوینی:

((ده‌مزانسی ئه‌و سه‌روه‌رییه‌ی ده‌ستت که‌وتبوو به‌ کوشتنی گورگیکی لات و پئی لی ونبوو تاسه‌ر نابی. هه‌ر ئه‌و رۆژه‌ی بیستم عه‌قلم نه‌یپری. ئه‌و رۆژه‌ ویستم بلیم گورگ له‌برسا مردبوو تۆش خۆت کرده‌ خاوه‌نی، له‌وانه‌شه‌ وه‌پینی سه‌گه‌ زۆربلیکه‌ت و‌پری کردبی یان له‌وانه‌یه‌ به‌ده‌نگه‌ ناخۆشه‌که‌ی بلویره‌که‌ت له‌هۆش خۆی چووی، تۆش به‌ ئیسراحه‌تی خۆت گالۆکه‌که‌ت پیا کیشابوو. ئه‌و کاته‌ش له‌وه‌ دُنیا بووم که‌ بینیم دوا‌ی ئه‌وه‌ تاکه‌ سه‌گه‌که‌ت کرده‌ سی سه‌گ چونکه‌ ده‌ترانی هه‌موو جاریک به‌ یه‌ک سه‌گ به‌ سه‌لامه‌تی ده‌رناچی، ویستبووم ئه‌وانه‌ت پی بلیم به‌لام ترسام بلیی سیامه‌ند هه‌سوودیم پی ده‌بات. ئیستاش دُنیا بووم ده‌بی بیلی و نه‌ترسی، هه‌ر ناوی خۆت ته‌ماشای بکه‌، به‌راسته‌! جوحا یانی چی؟ ئه‌ی کی ئه‌و ناوه‌ی لی ناوی؟)).

جوحا نه‌بزوا، ئه‌ویش له‌وه‌ به‌هیزتری هه‌بوو بیلی، که‌می‌ک بی‌ده‌نگ بوو تا گوی له‌ هه‌ناسه‌ی هاو‌پێکه‌ی بگری. ده‌ستی پیکرده‌وه‌:

((مژده‌ت بده‌می. ره‌زی گیان وتی جوحا داماره‌)).
ئینجا ده‌نگی جوحا هات، سووچیکی جاجمه‌ شه‌ره‌که‌ی له‌سه‌ر

سهری لابرده، لووتی و چاویکی ده رکه و تن، سیامه ند بریسکه ی ئه و
چاوه ی له تاریکی بینی، ئینجا وه لآمه که ی جوحای بیست:
(توخوا وای وت؟).

هاورپیکه ی وه لآمه که ی به پیویست نه زانی، گرنگ ئه وه یه خستییه
قسه. جوحا ئاهیکی گراویی نارده ناو ژورره که:
(منی داموا!).

سیامه ند بابه ته که ی گۆری:

(با وه کو پیاو قسه بکهین. زۆرم پیوتبوی، ئه و نامه ردا نه
له به ره ئه وه ی له م گونده بیکه سین و نه باوکمان هه یه و نه دایک، نه مام و
نه خال که سیان به پیاومان نازانن. جوحا! من و تو که سوکاری
یه کترین. ئه گهر بکرایه من خۆم ده کرده باوکت یان خۆت بکردایه
باوکم).

ته ماشای داره پراکانی بنمیچه که ی کرد که له به تاریکی
نه یه دبیین، پاشان پووی کرده وه هاورپیکه ی:
(ئه گهر له جیاتی بیست و یه ک سالی خۆم و بیست سالی تو. تو
هه ره ئه وه نده ده بی، عومرمان ببیتته سه دو بیست سال هه ره به پیاومان
نازانن).

جوحا جگه له ره زیکه ی خۆی هیچی تری به لاره گرنگ نه بوو:
(بوچی خۆمان به پیاو بزانی، بوچی زوو ببینه پیاو، زۆر
خۆشه؟).

سیامه ند زانی ئیستا ناتوانی بیکاته پاله وان، به لآم هه ره وه لی
له گه لی دا:

(شکانی ئه مپووت بیتاقه تت نه کا، سه ره وه ری گورگکوشتن تا هه تا
بووت ده مینی).

دهنگی جوحا بووه نوزه ی هیوا بران:

(دلنیای؟ منیش وامده زانی به لآم ده رکه وت وا نییه).

سیامه ند پشتگیری کرد:

((به پشکه کانی سهری ئاغا وایه! نه گهر هه موو ژیانته گورگت کوشتبێ به لام پوژیک سه گیک قه پالت لی بگری تا دهمری ده لین نه وه نه و زه لامه یه که به دریزایی ژیانته گورگی کوشتووه که چی سه گیکی خویری گازی لیگرت)).

جوحا هیچی نه وت. سیامه ند به پشتا پالکه وت و قسه که ی ته واو کرد:

((له بهر نه وه ده بی تا مردن گورگ بکوژی و نه هیلی سه گ گازت لیگری، نه و پایه یه ده دستت ده که وی به یه که هه له ی بچوک له ده ستی ده ده ی، جوحا! شتیکم ده وت باوه پت پی نه ده کرد و واتده زانی هه سوو دییه: نه و سهروه رییه ی ده ست که وت بوو بیکه ک بوو چونکه ده یانوت جوحا گورگی کوشتووه. نه ی دوا ی نه وه؟ ئاغا که چه که ی دایتی؟ شاهویس ئاغا ره زی شیتی پی ره و نه بینی، ده زانی بو؟ به لی ده زانی شاهویس ئاغا زوری پی خوش بوو گورگت بو کوشتووه و تو ی به شوانیکی به توانا زانیوو له به ره وه بریاری دابوو تا مردن شوان بی، ئاغا تو ی بو گورگ کوشتن و پاراستنی رانه که ی ویستووه نه که بو نه وه ی بیته زاوی، یان بو نه وه ی له دیوه خان له ته نیشتی دابنیشی، له به ره وه به ختت به رزه که نه مپو نیوه ی رانه که ت له ده ستدا، من له جیاتی تو بوو مایه به ده ستی خو م نیوه که ی تریم فریده دایه چه مه که و ده مه له ماند به که لکی شوانی نایه م و له و نیشه پرگارم ده بوو)).

چاوه دیاره که ی جوحا زیاتر بریسکا و جاجمه که ی له سه ر چاوه که ی تری لابرده:

((نیستا تیده گه م، به لام بوچی تو رانه که ی خو ت فرینه دایه چه مه که؟)).

نه مجاره سیامه ند ده موچاوی داپوشی:

((من ماومه، شتیکی گه وره ترم هه یه بیکه م)).

هاوریکه ی په لی بو هاویشته و ده موچاوی ده رخست تا نه هیلی له وه لام هه لی:

((ئیشی چی؟)).

سیامه‌ند جاریکی تر ده‌موچاوی داپۆشییه‌وه:
(خۆشم نازانم، به‌لام که کردم تۆش ده‌زانی، بنوو سبه‌ی کارمان
هه‌یه. شوانی. کاری پۆژانه‌مان)).

پشتی تیکردو بیری له کاری سبه‌ی نه‌کرده‌وه، ده‌یزانی نیوه‌ی
پاستییه‌که‌ی به‌هاورپکه‌ی وتوووه: ((جوحای داماو! راستم کرد"
له‌وانیه‌له‌ده‌ستدانی مه‌په‌کان له شوانی پزگارت بکات، به‌لام بۆ جنیو
و چه‌مۆله‌ی ژنی ئاغا، یان بۆ پیاوه‌لشاخانی ناو دیوه‌خان)).
سیامه‌ند ده‌یزانی چاکتره زوو بنوی تا ئازاری لووت و ده‌می
جوحا ده‌ستی پینه‌کردوو، به‌لام ئه‌مشه‌و له‌هه‌موو شه‌ویکی تر
زیاتر خه‌و له‌چاوییه‌وه دووره، ئه‌مشه‌و له‌هه‌موو جاریک زیاتر ئه‌و
پرسیاره‌ی له‌خۆی ده‌کرد:

((بوچی ده‌بی یان شوان بی یان خزمه‌تکاری مانی ئاغا؟)).

می‌شکی بۆ شاره‌کۆنی نزیك گوند فری، ئه‌و شوینه‌ی گوايه
شاریکی کۆنی ویرانه‌و ئیستا ته‌ختی زه‌وییه، حیکایه‌ته‌کانی چه‌ند
پیاویکی گوندی بیرکه‌وته‌وه که شتی به‌نرخیان له‌وی دۆزیبووه‌وه
هه‌موو ئه‌و پیاوانه‌له‌به‌رده‌م شاوه‌یس ئاغا نکولییان له‌وه‌ده‌کرد،
ئاغاش باوه‌ری پینه‌ده‌کردن، دواتریش ئاغا وای نواند باوه‌ری
هیناوه‌به‌لام به‌دزییه‌وه چاودیری ده‌کردن تا بزانی کاتیک ده‌چنه
شارۆچکه‌که‌سه‌ردانی کی ده‌که‌ن.

سیامه‌ند نه‌یزانی ئاغا چه‌ند که‌سی کردبووه‌سیخوهر به‌سه‌ر ئه‌و
پیاوانه، به‌لام ئه‌وه‌ی ده‌زانی که جاریکیان خۆی کرایه‌ ئه‌و
سیخوهر، شه‌ویکیان ئاغا بانگی کردو پاش که‌میک ستایشی ساردو
بیتامی تواناو لیها‌تووییه‌که‌ی پیی وت هه‌ر کاتیک پیاویکی له‌وانه
بینی به‌ره‌و شار ده‌چی بیوه‌ستینی و بیدوینی، ریگه‌شی پی
له‌به‌رده‌م ئه‌و که‌سانه‌هه‌ندی قسه‌ی ناشیرینی پی بلی تا گومان

نەبەن سىخوپرى ئۇوھ:

((دەمەوئى قسەيان لى دەرىپىنى و بزانى بۆچى دەچنە شارو چىيان
دۆزىووتەوھ، دەزانم كوپكى وریای)).

سىامەند پاسپاردەكەى ئاغای بەجیھینا، بەلام هیچی وای لەو
پیاوانە نەدەبىست جگە لەچەند وەلامىك كە پروالەتیان ئىنكارى بوو
و ناواخنیان جىگەى گومان بوو:

((جا ئەگەر كەس شت بدۆزىتەوھ چۆن باسى دەكات؟ مەگەر ئاغا
بمرئ)).

ئەو وەلامەكەى دەستكارى دەكردو بەلگەیهكى بەهیزترى تى
دەخنى:

((ئەگەر راست بوایە ئەو كاتە ئاغا پیاوانى ئاواپى ھەموو دەبردو
زەویبەكەى سەروین دەكرد، بەلام ئاغاش دەزانى ئەوھ ناھىنى ئەو
نان و دۆیەى تیا خەرج بكرى)).

شوانەكە تىوانى ماوہیەك یارى بەعەقلى ئاغا بكات بەلام
پۆزىكىان وەلامىكى دەستكەوت سەرىسوپماند. ئەو پۆژە
رەشایبەكى بىنى رىگەكەى گرتۆتە بەر. لەسەر خۆ بەرەوپرووی چوو
و بەسەگەكەى وت:

((ئاگات لەرانەكە بى، ئىشەكەى ئاغای خۆم و خۆت دەكەم)).

پیش رەشایبەكە گەیشتە سەر رىگەكە و لەسەر بەردىك دانىشت و
چاوپرپى گەیشتنى كرد. رەشایبەكە ماوہیەك كەوتە ناو نزمایبەكە و
دیارنەما پاشان دەرکەوتەوھ، سەرەتا سەرى پیاوہكە و پاش چەند
چرکەبەك سەرى گوئدریژدەكەى:

((مام سمایلە، كەرە داماوہكەى تاو دەدا، پەلەبەتەى بگاتە شار، بە
سەرى چلكنى كچە گەورەكەى ئاغا شتىكى پىبە لەوہى شاوہیس ئاغا
بۆى دەگەرئ)).

قاچەكانى كەرەكە لەژىر فشارى تىوہژەندنى مام سمایل تىكەل

به يهك بېوون. بينينى ئۇو شوانه له سهر رېگه كه و دوور له رانه كه ي
چاوه رېنه كراو بوو:

((ها سيامه ندا! ده لئى رانه كه ت جيھيشتووه)).

تېينينيه كى بېواتا بوو“ بېگومان رانه كه ي جيھيشتووه.

شوانه كه له به رخۆيه وه سووكى و ئاسانى كاره كه ي ده خه ملاند،

له به رخۆيه وه قسه ي ده كرد:

((بو تووم جيھيشتووه مام سمايل، به گونى شوپرى ناغا چه ند
ليره يه كى ئالفوننت پېيه له شاره كوونت دوزيونه ته وه، به لام تو بلى
بوپرى قسه به كى؟)).

بو پياوه به ته مه نه كه هه لساو داواى ليكرد كه ميك پشوو بدات،
پياوه كه بيانووى كارى زورى ناو شارو گه رانه وه ي زوى بو
هيئايه وه، به لام سيامه ند به هوى ئو و پرسيارانه ي به رده وام له و
كه سانه ده يكردن بو زانينى هوى روستنيان بو شاروچكه كه تواناى
قه ناعه تپيكردى بو دروست بېو بويه به ئاسانى توانى پياوه كه له
گويدريژه كه ي دابه زيني و له ته نيشتى له سهر به رديكى تر داينيشيني.
تواناى ياريكردن به قسه و دواندى به رامبه ر پياوه كه ي كيش كرد
بو وه لامى پرسياريك بيئه وه ي گومان له مه به سته كه ي بكات.
لاوه كه خوى و نيشان پرسياريكى بينياز ده كات:

((مام سمايل، زورم بيستووه له باره ي ئه وانه ي شتيان له شاره كوون
دوزيوه ته وه، من باوه ر ناكه م چونكه نه كه سى وام ديوه و نه هيچ شتيك
له وه ي باس ده كهن به ده ستي كه سه وه بينيوه، ئه ي تو ده لئى چى؟)).

مام سمايل قوتووه تووتنه بچووكه كه ي له باخه لى دهره يناو
جگه ره يه كى پيچايه وه، جگه ره نارپكه كه ي خسته ناو دارجگه ره
ته خته دريژه بارپكه نه خشاره كه ي. كه ره سته ي ئاگر كرده وه كه ي
ده ركرد“ به رده ئه ستي و قاو. قاوه كه، كه گه لاي دركى كه ركوله و
هينده كوترا بوو وه كو لوكه ي ليكرا بوو، له ده ستي راستى بوو،

خستیه سهر بهرده ئهستیکهی ناو په نجه کانی دهستی چه پی، به ئهستیکه، که ئاسنیکه، کیشای به بهرده که و پریشکی لی هلساند. قاوه که گره کهی و رگرت و سووتا. جگه ره کهی داگیرساندو وه یادیکی کۆن بکاته وه ته ماشای قاوی سووتاوی کرد. ئاگره که به شی جگه ره ی زۆری ده کرد به لام پیاوه که هر به دم بیرکردنه وه وه کوزاندییه وه. به شی مژیکی قوولی جگه ره که یادی مابوو. دوو چاوی مام سمایل له گه ل مژه که بریسکانه وه دوو گوپی چرچی به مووه سپیه کورته کانی پیشییه وه چوونه ناوه، زهرده خه نه ی که سیکی سه ره که وتووش نیشته سهر ئه و لپوه باریکانه ی دارجگه ره که یان توند گرتبوو. سیامه ند هه ناسه ی گرت، ههستی کرد ئه و چاوانه شتی که ده زانن، پیاوه پیره که نه یه یشت لاهه که زۆر چاوه ری بکات و رازه که ی درکاند:

((شتیان دۆزیوه ته وه، شت ده دۆزنه وه، به لام له ترسی شاهه یس ناغا ده یانشارنه وه)).

دلی سیامه ند که وته لیدان، نه ی توانی کاری قسه کانی پیاوه که له سهر هه ناسه کانی بشاریته وه:

((مام سمایل! بروا ناکه م تۆش شتت دۆزییته وه، تۆ وه کو ئه وانت پیناکری، ئه وان شه و ده چنه شاره کۆن و تا پیش به یانی زه وییه که هه لده که نن، من ئه و چالانه م بینیه چه ند زۆرن)).

چاله کان زۆر نه بوون، پیاوه که ش ره خنه ی نه گرت چونکه حه زی ده کرد قسه بکات:

((تۆ هیشتا جحیلی، من ده توانم له وهش زیاتر بکه م، ته ماشا بکه)).

پیاوه که دهستی کرده ناو باخه لی و شتیکی ده ره ی ناو سیامه ند چاوه ری کرد بریسکه ی زیری زهرد ببینی. پیاوه که شته که ی له ناو دوو په نجه که ی سووراند ه وه:

((ته ماشای ئەمە بکە، لەوانە یە پارە یەکی زۆر نەکات، بەلام شتییکم
هەر بۆ دەکات)).

سیامەند شتە بچووکە کە ی گرت، مستیلە یەکی باریکی زیو بوو
نقیمیکی سووری هیندە ی دەنکە نوکیکی جووری وردی لەسەر بوو.
دوو جار لەبەر تیشکی خۆر سووراندییە وە تا وینە هەلگە ندراوە زۆر
ورده کە ی سەری ببینی، هیچی دەست نە کە و ت. پیاو کە پینمای
کرد:

((جوان ورد بەرە وە، من بەم تەمەنە و بەم دوو چاوە کوون و پزیووم
باشتر دەیبینم، قاچەکانی پیاو کە دەبینی؟ دەبینی کراسیکی لەبەرە و
دەگاتە سەر ئەژنوی؟ کراسە کە ی سەر تا خوار خەتخەتی درشتە،
قەلغانە کە ی دەبینی —)).

سیامەند نە یههشت تە واوی بکات:

((— ئیستا دەیبینم "قەلغانیکی خری دریزکو له، شتیکی دریز به
لاتە نیشتی، دیارە شمشیرە بەلام شمشیریکی پیک و پان و کورته،
بە دەستی راستی رمیکی دریزی گرتوو و نوو کە کە ی لەزەوی
چە قاندوو، کلاو کە ی سەیرە، لەسەر ئەو کلاو شتییکە وە ک داس
بەلام دەسکی داسە کە لەناو پراستە و لەمەسەر تا ئەو سەری داسە کە
خەتخەتی لەسەرە، لە پووش یان پەری باریک دەچن. مام سمایل ئەو
پیاو لەسەرباز دەچی، بەلام جەکانی لە سەربازە ئینگلیزو
هیندیەکان ناچن کە ئەو سالا ئەو ئی هاوین قو لەکانیان لەسەر
شاخە کە جیهیشت و روشتن و نەگەرانه و)).

مام سمایل دەستی بۆ مستیلە کە ی دریز کردە وە:

((ئەمە سەربازی زەمانیکی زۆر کۆنە، ئەمە لە ئەسکەندەر یان
سەربازیکی ئەسکەندەر دەچی)).

سیامەند ناوی ئەسکەندەری بیستبوو بەلام دەیزانی مام سمایل
لە ژبانی سەربازیکی ئەسکەندەری نەبینووە بۆیە بەگومانە وە لێی
پرسی:

((ئەي بۇچى پۇستەمى زال نەبى؟))

مستىلەكەي داياەوہ و قسەكەي تەواو كرد:

((يان زۇراب بى. پۇستەم و زۇرابى زەمانى زوو نەك توتكەكانى
شاوہيس ئاغا. دەزانم پقت لەھەموويانە))

پياوہكە مستىلەكەي خستەوہ باخەل:

((وتم هېشتا جىيلى، ئەگەر دەتەوي قسە بە ئاغا و كوپرەكانى بلىي
بەدەنگى بەرز مەيلى، جىيودان يەك پويى ناخاتە باخەلت بەلكو دار
دەسرەويىنى لە پاشەلت))

سيامەند پىكەنى:

((مام سمايل بەيت دەلى))

پياوہكە دەستى خستە سەر شوينى مستىلەكە تا دلتيا بى

مەحكەمە و باسە خوۋشە كۇنەكەي كردهوہ:

((ئەسكەندەرە. ئەسكەندەرە بى شك، بەلام ئەسكەندەر بى يان
پۇستەم يان زۇراب مستىلەكە شتىكم بۇ دەكات، ئەگەر سەربازە
ئىنگلىزەكان بمانايە زۇرتىرى بۇ دەكردم، ئەوان شتى كۇنيان
دەكړيپيەوہ و لە ولاتى خويان بە ھەزار قات دەيانفرۆشتنەوہ))

لە و كاتەوہى سيامەند مستىلەكەي بينيبوو شارەكۇن بە شىكى
مىشىكى داگىر كردهو، سەربازەكە بە پۇشاك و چەكەكانى و كلأوى
سەربىيەوہ لە بەرچاوى نزيك دەكەوتەوہ و دوور دەكەوتەوہ. لەو
كاتەوہ پۇژانە سەربازەكەي دەبىنى بە كلأوہ پەردارەكەي و كراسە
كورتەكەي و قەلغانەكەي و پمى دەستىەوہ لەناو شارەكۇن
وہستاوہ:

((ئەگەر مستىلەى ئەسكەندەر لەو ويرانەيە شاردرابىتەوہ دەبى
شتى لەوہش گراتر شاردرابىتەوہ، كوپەلە لىرە، بازنە و گوارەي
ئالتون، ھەموو ئەو ئالتوننەي بەسە بۇ ئەوہى بمكاتە پياويكى
گەورەي ئاوايى))

لەو پۇژەشەوہ تەنھا يەك وەلامى ئاغاى دەدايەوہ:

((كەس ھېچى نەدۆزىيۈتەو، ھەموو گالتە بەو قسانە دەكەن)).
 ئەگەر وەلامىش لەو بەھىزتر ھەبوايە دەيوت. سيامەند
 پەرۆشى ئەو بوو ئاغا ئەو بىرە لە مېشكى خۆى دەرىكات،
 كاتىكش زانى ئاغا باوهرى بەو چىرۆكانە لاواز بوو گومانى
 لەبارەى شارەكۆنەو لە دلى پياوانى گوند دەچاند:
 ((شارەكۆنى چى؟ خەلكى پېش خومان بوون بەردى زەوييەكەيان
 كۆدەكردەو و لەوى فرىيان دەدان، نەشارەو نەھىچ)).
 وەلامى پرسىيارىكى كەللەپەقىش:
 ((ئەى بۆچى دەلېن كوپانى ئەختەر لىرەيان تى دۆزىبووھە؟)).
 وەلامى ئامادەى ھەبوو:

((باوهر بە شتى وا دەكەى؟ ئەى بۆچى جەكانى كوپانى ئەختەر
 ھەر شىن؟ ئەگەر راستىش بى ديارە پىبوارىك بوو بۆ مىزكردن
 لايداىو و لەوى لىرەكانى لى كەوتىبون)).

لە يەك شتىش دەترسا: ئەوانەى بەراستى شتىان دۆزىوھتەو
 لەكاردانەوھى قسەكانى ئەو بەدرۆى بخەنەو، ئەو نەيدەزانى كى
 بەراستى شتى دۆزىوھتەو، ئەو تەنھا مام سمايلى دەناسى، لى
 مام سمايلىش ئەو قسانەى نەدەكرد.

وا سالىكە شارەكۆن بۆتە خولياى سيامەند، ھاوينو زستانى
 پابوردو كە لەبەر سەرماو گەرما خۆى و پانەكەى شەوان لە دەشت
 نەدەمانەو دەيويست خۆى لە ژورەكە بدزىتەوھو شوئىنىكى
 شارەكۆن ھەلېكەنى، ئەمشەويش لەجاران زياتر ھەز دەكات ئەو
 كارە بكات بەتايبەتى كە مانەو كەمەكەى لە خوارەوھى مەجلىسى
 ديۈەخانى بىردەكەوتەو:

((تەنھا يەك رېگە ھەيە بى ترس و بەدلى خۆم بتوانم زەويى
 شارەكۆن ھەلېكەنم، لافاويك لەوھى ئەمپرۆ گەرەتر ئاوايى چۆل
 بكات)).

تلی دایه وه و دهستی خسته نیوان سه رینه چلکنه که و پرومه تی:
(چۆلبوونی ئاواپی. به لی چۆلبوون. لافاو. لافاو؟؟ به لام لافاو
هات و ئاواپی چۆل نه بوو. یان په تایه که)).
دوو چاوی نووقاندن و دووباره ی کرده وه:
(په تا. په تا...)).

چهند جارێک تلی دایه وه تا خهوی لیکه وت. گوئی له پرخه و
فووی جوحا نه بوو. جوحا خهوی ناخۆشی ده بینی و لنگه فرتی بوو،
سیامه ندیش خهوی بینی که وتۆته ناو ده ریایه کی پر له لیره ی
ئالتوون. لیره کانی کۆده کرده وه و ته واو نه ده بوون، کۆیده کردنه وه و
هی تر ده چوونه جینگه یان. ئینجا بۆ شارایه کی زیڕ دانه وییه وه تا به
دوو دهست چنگیکی تری لیره هه لبرگرتیه وه، دانه وییه وه و. که سیك
له پشته وه له قه یه کی لیداو خه به ری کرده وه، بینی جوحایه له ژیر
هیرشی میرده زمه له قه ده هاوی. دوا وشه ی پیش خه وتنی
بیرکه وته وه. په تا:
(په تا. په تا. بیرم لی نه کردبووه وه)).

خه ياله كانى شوانيك

سيامه ند گوځى خوى له قووقه يه كه مى كه له شيره كه كه پر كرد
 كه وه كو هه موو شتيكى مالى ناغا رقى لى بوو. چاوه رى بوو
 دهنگى هاوپيكي، كه نه رقى لى بوو و نه خوشى ده ويست،
 خه به رى بكاته وه. ويستى جوحا بللى هه لسه ئه ويش پى بللى دوينى
 لافاوه كه به هيلاكى بردين و با كه ميكي تر بنووينه وه. كازيوه ي ئه و
 به يانييه دهنگي ترى هينا، دهنگى كه بيانوى مالى ناغايه،
 شه پانگيزو بيبه زه يى، درونيش:

((سيامه ند، جوحا، هه لسن نيوه رويه)).

هه ردوو هاوپيكي جاجمه كه يان له سه ر ده موچاويان لابر، پوويان
 له يه ك بوو، سيامه ند زانى جوحا وه كو ئه و پيشتر خه به رى بوته وه:
 ((كى ئه و ژنه ي وا زوو خه به ر كرده وه)).

جوحاش لاي سه ير بوو:

((رهنگه دوينى باران ته پرى كردبى و ئه م به يانييه سه رماو ميز
 تاويان دابى)).

گورج هه لسان و خويان پيچايه وه، جوحا ويستى نه چيته وه
 شويني نه هامه تى:

((چى ده لى سيامه ند نه گه ر نه مړو شوينه كه مان بگورينه وه، تو بو
 لاي كانى كه وه و من بو قولى مالوله)).

پيشنياره كه ي جوحا بىرۆكه كه ي سيامه ندى هه لده وه شانده وه:

((نه خيږ باش نبييه، نه گهر شوينه که مان گورپيه وه نه ک هر پياوان به لکو مندالانيش هاوار ده که ن و ده لپن جوحا ناوړي بچي ته وه شوينه که ی له وه پری خوۍ)).

چاوه پړي وه لآم يان پيشننيری تری هاوړپکه ی نه کردو له ژورره که چووه دهره وه. سه گه که له هه يوانه که خوۍ گرموله کردبو، سهری بردبووه لای سکی و به کلکه پانه که ی ده موچاوی داپوشيبوو. هر که بوۍ خاوه نه که شی کرد هه ردوو گوچکه ی قيت بوونه وه و سهری هه لپری، هه لساو باویشکيکی داو خوۍ کيشايه وه. به پراکردن شويني خاوه نه که ی که وت، به وه پین له گه ل نه و پانه که ی وریا کرده وه و له گه وړ دهریکردن، له پيريشی نه چوو به پراکردن دوو جار له به رده می سه گه کانی جوحا، که بينی ته نها دوانن، بيت و بچی و خوۍ بنويۍ.

پووره مینای خزمه تکاری ژنی ناغا، که به پووری گوند بانگیان ده کرد، نانی بو دوو شوانه که ناماده کردبوو، سیامه ند به پرووی پیکه نی. هه ردوو دهستی بو ناسمان به رزکردنه وه و بو یه که م جار داوايه کی له و جوړه ی ليکرد:

((پووره مینا دوعا بو هه تيوی چاره پرهش بکه، نه مړو کاریکی خيږم به دهسته وه یه)).

سه گه که ی بيته وی بزانی خاوه نه که ی نیازی چپيه به پرووی ژنه که وه پری:

((دوعای بو بکه)).

میښکی ژنه که دوور نه پویشته:

((نه گهر کچه تيويکت له مالوله دوزيبیته وه به ناغا بلۍ. ده بی بزانی، که کس له ناوایی به بی پرسى ناغا ژن ناهینۍ)).

شوانه که داره که ی هه لگرت و رایوه شانند:

((نه گهر نیازم بوو ژن بینم کچی ناغا ده خوازم)).

پشتی کرده ئه و ژنه ی قسه که ی به گالته و گه پیکي کاتيکی
نه گونجاو زانی و له دلئی خوی گلماندی:

((پرس به ئاغا! ده له به بایه کم هیئابی پرس به و گه ماله ناکه م)).

پاشان به ده نگیکی به رز:

((ئاغا خوی که که هیم ده داتی)).

سه گه که که رووی هه میسه له وه ده چوو پیبکه نی به
کلکبادانه وه شوینیکه وت، ئاوریشی بو ژنه که دایه وه و وه پری:
((راست ده کات))!

سیامه ند له ژیر ئاسمانی پر هه ورو له سه ر زهویی پر قور پانه که ی
دایه پیش خوی و خواحافیزی له هاوړیکه ی کرد، ئه مرؤش دؤستانه
داره که ی به دووگی شوړه وه بووی مه ره کان ده کیشا، سه گه که
به فیزه وه پیش پانه که که وتبوو. شوانه که ئاوری بو شاره کوئی لای
دهسته چه پی دایه وه، به زه رده خه نه ی ره زامه ندییه وه نامه یه کی بو
شاره که نارد: ((زور نابات دیم و ناوسکت هه لده ده مه وه)).

سه رقالبوونی پانه که به خواردنه وه ی ئاوی چه م دهره تیکی تری
ئه و به یانییه بوو شوانه که تیر ته ماشای ویرانه که بکات. له ناو ئه و
تاریکیه ی به رامبه ر تیشکه یه که مه کانی خور خوی بو هه له اتن
کوډه کرده وه سیامه ند تارماییه که ی له سه ر زهویی شاره کوئن
بینییه وه، سه ربازه که ی ئه سکه ندره وه که ه موو جاریک به
پؤشاک و چه که کانییه وه وه ستاوه. بینی پمه که ی له سه ر ئه و زهویییه
چه قاندووه وه بلی: ((سیامه ند ئیره. ئیره هه لکه نه)).

کاتی که گه یشته نزی که ته پۆلکه ی گۆری کافران دنیا هیئنده رۆشن
ببووه وه ئه و به شه داروخواوه ی پۆژگار له جهسته ی کرده که
کردبووی وه که چالکی تاریکتر له کرده که دهرکه وتبوو. ئاودره
نویکه ی بیرکه وته وه که له و که ندره کوئه قوولتر کرده که ی کون

کردبوو. تا گه یشته ئاستی ته پۆلکه که دوو جار بیری له وه کرده وه
بچی له نزیکه وه ببینی، ههردوو جار که ش فیکره که هیچی تی
نه بوو پالی پیوه بنی بۆ پۆشتن و ته ماشا کردن، هه ر ئه وه نده ش
ته پۆلکه که که ته پشتییه وه ته پۆلکه که و کونه که و لافاوه که ی
دوینی له بیر چووه وه.

له پریگه چه ند ویستی بیر له فیکره که ی دوینی بکاته وه: ((په تا!
ئه وه چاره سه ره))، به لام ئه وه ته رکیزیکی زۆری ده ویست بۆیه
بیرکردنه وه له و چاره سه ره ی دواخت بۆ ئه و کاته ی رانه که ی
له وه پری خۆی ته واو ده کات ئه ویش لی ی ده گه پری خۆی بدات
به زه ویداو کاویژ بکات، ئه و کاته ش خۆی له سه ر به ردیک بیکار
داده نیشی، سه گه که ش کیشه نییه چونکه به س بوو بۆ
دوورخستنه وه ی کاریکی پی پاسپی ری به هۆیه وه خۆی بنوینی.

ئه و به تالییه ی شوانه که به دوا ی ده گه را پی شوه خت پاش
خۆره لاتن ده ستیکه وت. رانه که له وه پری خۆی ده کرد، ئه ویش
چووه شوینه به رزه کانی قه دیالی شاخه که، ده یتوانی رانه که و
پریگه که ی ژیره وه و گونده که ببینی که خالیکی ره ش بوو له ناو خاکه
سووره که.

شوانه که سه ری ده زووه که ی گرت: ((په تا)). نه یتوانی له وه زیاتر
بروات: ((کام په تا؟ چۆن بکاته ناوایی؟)).

کاره که له وه ئالۆزتر بوو: ((چۆن خه لک ناوایی چۆل بکه ن؟)).
بیرکردنه وه گه یانندییه ئه وه ی گرنکه: ((ئه وه ی مه به سه ته چۆلی
بکه ن و تا مانگیک نه گه پینه وه. چۆن؟)).

بیرکردنه وه له و خاله وه ستا، ئه ویش هه لسا یه وه و که ته وه
جووله. کاتیش ده پۆشت و ئه و هیشتا وه لامه که ی نه دۆزیبووه وه،
کاتی گه رانه وه ی چیشته نگا ویش خۆی بۆ خۆی دی و هیچی له گه ل

بۆ ناکرى. به اواكارى سەگەكەى رانەكەى كۆكردهوه و گەرايهوه. تەنیشى تەپۆلكەكە رۆیشت و كونهكەى بىركەوتەوه. ویستی بچى و له نزیكەوه تەماشای بکات، به لام هەستى كرد له شى سسته، وتى په له م نیه و ئەو چوونه بۆ كاتى گەرانەوه بۆ دەشت پاش دۆشینى مەرو بزەكان هەلبگرم.

گەرانەوه بۆ گوندو دیسان گەرانەوه بۆ دەشت تەپۆلكەكەى له بىربردهوه، دەبوايه هەر كە به تەنیشى برۆشتایه بىرى بكەوتایه تەوه. ئەو تەنها شارەكۆنى له بىرنەدەچووهوه. له گوندهكە دەرچووهوه و له تەپۆلكەكە نزیككەوت. برىارى دا ئەمجاره بچى. سەگەكە پىشى كەوت و بەردەمى گرت و وەپرى:

((نەچى!))

شوانەكە لى توپه بوو:

((چیت وت سەگى سەگزاده؟))

به لام هەر زوو دامركایهوه:

((راست دەكەى سەگ! دەبى چى لهو شوینە ببینم؟ په نجهى ئەژدیهاكه؟ خو ناتوانم هەموو ئەو خۆله لابهرم تا ئەو ئەژدیهايه دەرېكەم و ئاواى پى بترسىنم تا چۆل ببى و من زهوى شارەكۆن ژېره و ژور بكم)).

خۆى له گردهكە لادا و ئاوپى بۆ ئاژەلهكە دايهوه:

((هەر ئاوا زىرهك به. هەله نەبووم كاتىك ناوم نەنابوى جوامىر يان شاسوار، له يەكەم رۆژەوه ناوم نابوى سەگ، سەگ بى هیچ شتىكى تر. له ناو هەموو سەگەكانى دونیا تەنها تۆ لای من سەگى)).

دوانیوهو پى شوانەكە هەر بىركردنەوه بوو“ بىركردنەوه له شارەكۆن و سامانى خەونپىبىنراوى. كزهيهكى سارد داى له دەموچاوى و وریای كردهوه، تەماشای ئاسمانى كرد، نیوهى سپى، نیوهى شین، شینىكى زۆر روون، هەوره سپییهكانیش شیوهيهكى

نارېكياڼ هه بوو، وهكو په مووی هه لوه شاوه بوون، خیرا دهر پوښتن،
دیار بوو له و به زایاننه با قایمه، خور دای له و شوینه ی نه و،
گه رماییه کی به تامی به خشی، به لام زوو هه وره که شار دییه وه:
(هه وره کان راده کهن، هه موو کهس دهنانی با تاویان ددها، نه ی
نه گهر که سیك هه بی نه زانی با چییه؟)).

بیروکه یه کی خراب نه بوو:

((نه ی نه گهر په تاکه درو بی؟ نه نجام یه که، خه لك دهر تو قین، به لام
چون وایان لیبکری هه لیین؟)).

ناسانترین شت نه وه بوو خو ی وا نیشان بدات تووشی بووی
به لام دهر ترسا له جیاتی نه وه ی ناچار یان بکات دنیه که چول بکه ن
خو ی بکه نه دهر وه ی دی:

((با شتیکی تر بی، گرنگ نه وه یه شتیك هه بی لیی بترسن)).

ته ماشای ناسمانی کردو بیریکه و ته وه ماو هیه که ناروانیته
جوانی دهر و روبه ری. له و کاته وه ی خه ونی به سامانه کانی
شاره کون و پله و پایه ی ناو گوند دهبینی زهوی و باران و ناسمان
هه وری له یاد چووبوو:

((زهوی و ناسمان جوانن)).

هه ر نه وه نده ی وتو هه ر نه و نه خته بیر ی له جوانی سروش
کرده وه ئینجا دیسان که و ته وه داوی سامان و پله و پایه ی خه ونه کان.
ماو هیه که نه و جوانییه بوته جیهانیکی تر و لیی دوورده که و یتنه وه،
نه و جیهانه هه ر روژه ی زیاترو زیاتر دوورتر دهر و ات و نه و به لایه وه
گرنگ نییه.

هه لساو قول و شانی جوولاند، سه گه که نه وه ی به نیشانه ی
بانگ کردن تیگه یشت و به هه له داوان گه یشته وه لای. سیامه ند سه ری
داره که ی خسته سه ر لووتی سه گه که، سه ری سه گه که خولایه وه،
چاوی له سه ر داره که بوو:

((لايبه ناخوشه))، سهگه که وه پى .

سيامه ند داره که ی به رز کرده وه و نووکه که ی پرو کرده هه وره کان :
(دهبى ريگه يه که بدؤزمه وه، ئه مړوم له به رده مه، شه ويشى ده خه مه
پال. يه لالا)).

که پنه که که ی له سه ر به رده که ی له سه رى دانيشتبو وه لگرت،
توند قولى برده دواوه و تا توانى دوور بو خواره وه هه ليدا، خوشى
خي را به سه ر ليژاييه که تلبو وه وه پيلا وه که ی قورپى له پاش خوى
هه لده دا. سه گه که که وه ته هه لبه زين و شوينى که وت، ده يتوانى
پيش بي که وي به لام شوينى که وتنه که ی پى خوش بو، پيش
ته واوبونى ليژاييه که خيرا پيش بي که وت و چو وه به رده مى و
هه لبه زييه وه :

((نه ها پيش كه وتم!)).

پيش ئه وه ی خاوه نه که شى بيگاتى پشتى تي کردو به په له چو وه
خواره وه بو سه ر ريگه که .

سيامه ند چه ند هه نگاويك پيش ئه وه ی بگاته ريگه که پاكردنه که ی
كرده رۇشتن و به دم رۇشتنه وه زه وييه که ی به داره که ی ده كوتا،
گه يشته ريگه قوراوييه که وه له سه ر به ردك گيرسايه وه . دوو سه عات
بو گه رانه وه ماون، ئه مړو بى هيچ چيروكيك ده گه رپته وه ئاوايى،
چيروكه که ی دوينيش سالى جاريكيش دووباره نابيته وه :

((ده ترسم ئاشكرا بم دنا هه موو رۇژيك چيروكيكم هه لده به ست)).

ئهمه ش هه ر فيكره يه كى خراپ نه بوو:

((ئه گه ر له گه ل په تا كه هه ر نه گه يشتمه ئه نجام ده توانم بيمه
حيكايه تخوانى دى، به لاي كه مه وه شوينى كى باشترم له ديوه خان
ده ست ده كه وي، ئه گه ر ئاغاش ريگه بدات به گونده كان ده گه رپم،
پاريزشم ده سته كه وت به نيويه ي بى)).

به لام زوو په شيمان بو وه وه :

((ژيان به تالە ئەگەر بە گێرانه وەي به سه رهاتي خه لکی تر بریتە
سه، من ههز ده کهم به سه رهاتي خوّم باس بکه م وه کو. وه کو. با بلیم:
ئه مرۆ ئه ژدیهایه کم کوشتوو، سه به ی ئه ژدیهایه کی تر. ئه ژدیهایه؟ به لام
کوشتنی ئه ژدیهایه ئەگەر راستیش بی ده بی کۆتایی هه بی)).

رۆژی سیامه ند بیئه نجام به رپوه چوو، واده ی گه رانه وه ش
نزیکتربۆته وه، رانه که ی خر کرده وه و گه شتی گه رانه وه ی ده ست
پێکرد. له سه ر رینگه ورده چه می کاتی رۆر بوون و رانه که که گیای
ته ر تینوو یه تییه که ی شکان دبوو به پێی پئویست ده می به و ورده
چه مانه وه ده نا پێش ئه وه ی بگاته چه مه گه وره که، بۆیه که میکیان
له و چه مه گه وره یه ی ته نیشته ته پۆلکه که لایان داو ئاویان
خوار ده وه، سیامه ندو رانه که ی رینگه ی چه میان گرته به ر، سه گه که
خۆی دوا خستبوو و له سه رخۆ ده رۆشت و بۆنی زه ویی ده کرد،
سیامه ند ئاوپرێ بۆ دایه وه و پێش ئه وه ی هاواری لیبکات بگاته
کاروانه که سه گه که ی بینی سه ر به رز ده کاته وه و پوو له ته پۆلکه که
ده کات و ده وه پرێ، سیامه ند نه وه ستا:

((ئه م سه گه هه ندی جار خه یال ده کاته وه)).

رۆشته وه و پاش چه ند هه نگاویک و بیئه وه ی ئاوپر بده ته وه هاواری
کرد:

((سه گا!)).

سه گه که که وه ته وه جووله و سیامه ند ئاوپر بۆ دایه وه و بینی
به ده م پارکردنیکی خاوه وه ته ماشای ته پۆلکه که ده کات و پێی
ده وه پرێ، گه یشته لای خاوه نه که ی ئه ویش به سووکی دارێکی له
سمتی سه رواند:

((پرۆ ده ی، وه کو جار ان پێشمان بکه وه، ده زانم هه ز ده که ی خۆت
هه لکی شتی و بلیی من رانه که م له وه راندبوو له و کاته ی سیامه ند
خه وتبوو)).

سه‌گه‌که هه‌لبه‌زیه‌وه‌وه و رایکرد، ئاوپینکی دایه‌وه‌وه و وه‌وی کرد:
(ئه‌ی واییه سه‌م سه‌م؟).

وه‌پینی سه‌گه‌که به‌پووی گرده‌که و پیشتر که نه‌یه‌یشت
خاوه‌نه‌که‌ی بچی ته‌ماشای کونه‌که بکات که‌میک می‌شکی سه‌رقال
کرد، ویستی بگه‌رپته‌وه‌وه ته‌ماشای بکات و بزانی چی هه‌یه به‌لام وه‌کو
جاره‌که‌ی تر په‌شیمان بووه‌وه، دواپی زوری له‌خوی کردو
گه‌پرایه‌وه، هاواریکیشی بۆ سه‌گه‌که کردو پیی وت خوی و پانه‌که:
(له‌وی بوه‌ستن، ئیستا دیمه‌وه).

سه‌گه‌که ئه‌مجاره کاریکی پی‌سی‌پێردرابوو و کاتیته‌ی خوی بنوینی
بۆیه گویی نه‌دایه‌وه‌وه چوونی خاوه‌نه‌که‌ی. گوی‌پرایه‌لی فه‌رمانه‌که بوو و
له‌سه‌ر پاشووی دانیشته‌وه‌وه زمانی برده‌وه‌وه، به‌لام زور و
نه‌مایه‌وه‌وه فزوو‌ل پالی پیوه‌وه نا بروت و بزانی خاوه‌نه‌که‌ی خه‌ریکی
چییه.

سیامه‌ند ویستی سه‌ره‌تا بزانی سه‌گه‌که به‌چی وه‌پیبوو.
به‌ده‌وری لای پۆژئاوا و باکووری ته‌پۆلکه‌که سه‌وورپایه‌وه، هه‌چی
نه‌بینی و له‌چه‌مه‌که په‌رپیه‌وه‌وه که‌وته پشتی گرده‌که، به‌ده‌وری لای
پۆژه‌لات سه‌وورپایه‌وه‌وه له‌شوینی پی‌شووه‌گه‌یشته‌وه‌وه چه‌مه‌که و
دیسان هه‌چی نه‌بینی، ته‌ماشای سه‌گه‌که‌ی کردو به‌چاو لپی پرسه‌ی
چی بینیبوو. سه‌گه‌که گویی خوی له‌پرسپاره‌که که‌ر کردو له‌سه‌ر
جووته‌وه‌وه پاشووی دانیشته‌وه‌وه. سیامه‌ند به‌داره‌که‌ی ئاماژه‌وه‌وه بۆ کرد
برواته‌وه‌وه لای پانه‌که ئه‌ویش به‌پووی نووزه‌یه‌کی کرد:
(پیکه‌وه‌وه ده‌پۆین).

شوانه‌که نه‌یویست موناقه‌شه‌ی سه‌گه‌که بکات و که‌وته‌وه‌وه جووله
به‌ره‌وه‌وه گوند، بۆ دوایه‌مین جار ئاوری بۆ ته‌پۆلکه‌که دایه‌وه‌وه، ئه‌مجاره
کونه‌وه‌وه‌ی له‌نزیکه‌وه‌وه بینی، که‌نده‌ره‌که له‌وه‌گه‌وره‌تر بوو که

له دووره وه دیار بوو، لافاوه که تا سئ ئه وهنده ی گالۆکه که ی گرده که ی بنکه ن کرد بوو. سیامه ند به پیویستی زانی بگه ریته وه و ته ماشا بکات. چوو و ته ماشای کرد“ به پیوه هه موو کونه که ی لیوه دیار نه بوو، نیشته سه ر ئه ژنوو ته ماشای کرد، پارچه یه ک قورپوخۆل و چهند له ته گۆزه یه ک، داره که ی برده ناوه وه دای له له ته گۆزه کان، دای له یه کیکیان و ده نگیک ی جیاوازی بیست، جاریکی تر داره که ی پیاکیشایه وه و هه مان ده نگ:

((ئهمه ده نگ ی کوپه ی شكاو نییه)).

به ده ما که وت و خۆی بو خشانند، په نجه ی لی داو دلنیا بوو:

((هه ر ئه وه نده خۆلی ده ور به ری ده ربکه م)).

خۆله که ی به ده می گالۆکه که ی لابر دو دل ی زیاترو زیاتر لی ی ده دا، نیوه ی کوپه که ی ده رخست و له به ر ده نگ ی دل ی و ئه و خه یال ه ی چوو ه سه ری ناگای له سه گه که ی نه بوو به ده وری قاچه کانی ده سووپایه وه و ده وپری و ده یزانی خاوه نه که ی خه ریکی کاریکی گرنگه .

ده رخستنی نیوه که ی تر زه حمه تر بوو به لام تازه بریاری داوه نه روات تا کوپه که ی ده ست ده که وی ئه گه ر پانه مه ره که شی فه وتابن. هاواریک کاره که ی پی وه ستاند:

((سیامه ند! سیامه ند!)).

خیرا له کونه که ده رچوو و خۆی مات دا. گوئی له ده نگ ی پیاویک بوو به ده نگ ی به رز له گه ل هاواریکه ی قسه ده کات:

((ئهو کوپه رانه که ی به ره لا کردووه، گویم له ده نگ ی سه گه که ی بوو. سیامه ند!)).

ئوه دوو که س، پیاویکی تری گوندیش نزیکه له شار بگه ریته وه. ده بی دوانه که برۆن و چاوه ری سییه میان بکات تا بیت و تییه ری. ئه مپۆ هیچی بو ناکری و ده بی شه و له سه ر ناگر بی تا

کازیوهی به یانیه کی تر به ئاره زووی خوئی بیست و بی گویدانه
چاوه پیکردنه که ی ئه و بگاته سهر زهوی:
(خۆزگه کاتی شه و به کۆ بوایه. دهی! چاره نه ما.. به لام ئه و
کوپه یه ههر هی منه)).

به نه خوینی شه پواله که ی شلکرده وه و گرتی به ده سته وه و
به پیوه وه ستا:

(هۆو مام سمایل، ئه م هاوارت له چیه؟).

به ده م به نه خوین به سته وه له نیوان گرده که و تاویره گه وره که
دهرچوو و به ره و دوو پیاوه که پوشت که ئیستا تیگه یشتن کوپه که
کاریکی تایبه تی هه بوو نه یده توانی به که سی تری بسپیژی:
(شوین براوه کوپه ئه و ئه بی؟).

کوپه که نه ی توانی هه ناسه برکیی خوئی بشاریته وه:

(مام سمایل ئیره په ناتره، هه وای ناگیرته وه، پاشهل له سهر ما و له
چا و پاریزراوه، دهنگوباسی شار چیه؟).
دهنگوباس چی بی؟

(مهبری چاک یه ک روپی و چهند عانه یه که هه رزان بووه، که سیش له
بزن نا پرسیتته وه، به هاریکی بیفه ره).

هاورپکه ی دوو پاتی کرده وه که وایه:

(به سه ری ئاغا بیفه رترین به هار ده بی).

سیامه ند دلنه وایی دانه وه به لام نه یده زانی قسه بو خوئی ده کات:
(خه م مه خو مام سمایل، خوا گه وره یه، نازانی چی دیته پیت).

دوو پیاوه که به سواری دوو که ره که یانه وه تیپه رین و بۆله یان
ده هات، سیامه ند له به رخویه وه بو خوئی دوو باره کرده وه:

(به ئی مام سمایل، به کلکی مایینی ئاغا نازانی چی دیته پیت،
زه ره ریک له بازاری شار یان کوپه له یه کی پر لیره ی ئالتون له ده شت).

تا گه یشته وه گونده که هه ر وپ بوو، شاره کۆنی بیرنه مابوو،
سه لامی له که س نه ده کردو وه لامی سه لامه کانی به ساردیه وه

ده دایه وه، رانه که ی دایه دهستی دوو کچه که ی هه موو جارێک تا بیدۆشن پێش ئه وه ی بخرێته ناو گه ور، فه رمانیشی به سه گه که دا: ((ئه مشه و نامه وئ گویم له دهنگت بی، سه به یش سه رم لی مه شیوینه)).

سه گه که خۆی به زه و بییه که نووساند، سه ری خسته ناو جووته دهستی و باویشکیکی داو نووزه یه کی لیها ت: ((خوا بکات تو قسم له گه ل نه که ی)).

سیامه ند چوه ژوره که و خیرا خۆی خسته نیوان پاخه ری شپرو جاجمی کۆنی چلکنی و خۆی کرده نوستوو: ((وه لامی جوحا ناده مه وه هه تا نه گه ر باو کیشی به رمی یان زیندوو بیته وه)).

شه و یکی هیمنی ده ویست بو ئه وه ی بیربکاته وه ئه و کوپه له ئالتونه چی لیبکات، لیره کان چۆن بینیته وه و چۆنیان بشاریته وه، چۆنیان بفرۆشی، به لام له هه مووی گرنگتر چۆن رووبه رووی ئه و وه زعه نوییه بیته وه، خه لک ببینن کتوپر ده وله مند بووه چی ده لێن؟ چۆن وه لامیان بداته وه؟

جوحا گه رایه وه و هاو پرێکه ی به پیچراوه یی بینی. بو خۆشبه ختی سیامه ند جوحا ته نها یه ک پسته ی وت و ئه ویش له ناو جیگه که ی خۆی ون کرد:

((ئه م ئیواره یه نانی زوو خواردوه، ئه و ماندوو. من ماندووتر)). جوحا پیی خۆش بوو هاو پرێکه ی نوستوو وه یادی کاره ساته که ی دوینێ نا کریته وه. پرخه و فووی جوحا ده ستیان پی کرده وه و پرسیاره کانی سیامه ند به رده وام بوون، له کۆتایی ماندوو بوو: ((له جیاتی ئه وه با بیر له وه بکه مه وه چۆن سه رفیان بکه م، بیر بکه مه وه ده بمه چۆن پیاو یکی گوند که شاهه یس ناغا ده خاته ته نیشته خۆی له دیوه خان، رهنگه گوندیک بکرم و ناوی بنیم سیامه ند ناوا)).

خه ياله كان ره وينه وه و پرسياره كه گه پايه وه: ((بليم چي؟)).
 ورده ورده خه و هيرشى بو چاوى ده بر دو دوو پيلووى داده خران،
 هه مووى چهنه چركه يهك بو و خهوى ليكه وتبوو. خهوى چاو
 خه ويكى سه رى بانگ كرد:

له گوند نه ماوه و چوته ولا تيكي دوور، شتى سه ير له ده ورى خوى
 ده بينى، پوشاكي تازو و جوان خشلى زورى پيوه يه، پوشاكي
 ره نگا وره نكي جيا له وهى خه لكي گوند، پاخه رى پر له هه موو
 ره نكيك، سه رينى زورى خرى يهك ره نكي بريسه كار، خوى بينى
 به و جلانه وه تا قوله پي له ناو ليره ي ئالتون وه ستاوه، چنگيك
 هه لده گري و به سه ر سه رى خزمه تكار يكي سه رنه وييه وه
 به ريده داته وه ئه ويش په لامارى ده ستي ده دات و ماچى ده كات،
 پاشان به سواري مائنيكي سپى زينكي ره نگا وره نكي به سه ر
 پشته وه يه ده گه رپته وه گوند و پياوه كان به پيرييه وه ده چن.
 شاوه يس ئاغا و كوره كانى ده ستيان خستوته سه ر ناوكيان و
 به سه ريكي كزه وه پيشوازي ليده كه ن. به سواري مائنه كه يه وه به ناو
 ئاوايى ده پروات و ده پروات، هه ر به سواري مائنه كه يه وه به سه ر
 وه لامى سلاوه كان ده داته وه و به ده ست ئالتون ده به خشى،
 ده روست و ئالتونى ده به خشيه وه .. له پر زه لاميك خوى پياكيشاو
 خه به رى كرده وه.

خه ونه كه دلى يه كلا كرده وه: ((چاكترين چاره سه ره، چاكترينيش
 نه بي چاره سه رى تر نييه، ماوه يهك خوم ون ده كه مو دوايى به و
 سه روه ته وه ده گه رپمه وه، ئه و كاته هه زارو يهك چيروك هه يه
 بيانگيرمه وه، باوه ر به هه مووشيان ده كرى)).
 دلى به و چاره سه ره رازى بوو و چاوه كانى نووقاندو له دلّه وه
 دوايى له كه له شيره كان كرد زوو بقوو قينن.

له وچه كانی قه دهر

سیامه ند پیوستی به که س نه بوو وریای بکاته وه، ئه و ماوه که مه ی خه و چووبوه چاوییه وه به س بوو، پیوسته پوره مینا نانه که ی زوتر بؤ بیچینه وه، ئه ویش له رۆژانی تر زوتر دهر بچی، به لام وا ئیستا ناچار بوو چاوه ری بکات.

چه ند جارێك یاری له گه ل سه گه که ده کردو راوی دهن او ده یخته وه پین تا پوره مینا زو خه به ری بیته وه، دواتر دوو سه گه که ی جوحاشی وروژاند تا بوه پڼ به لام پیره ژنه که به رنامه ی خۆی تیکنه داو له واده ی خۆی هه لسا. کوره که پاراپیه وه:

((پوره مینا گیان! به رانیك قه رزارت بم نانه کهم خیرا بده ری، ئه گه ر حازیش نییه هه ویره کهم بده ری ئه و شاخه ی بؤ ده سووتینم و ده یکه مه نان)).

ژنه که نه یزانی ئه و لاوه په له ی چیه تی، هه زاران ساله شوانه کان له واده ی خۆیان ده چنه ده شت و هیه شتیک له دنیا نه گه راره . شوانه که نه یه شت پرسیار بکات:

((په له مه پووری هه موو گونده کان)).

پیره ژنه که ی شپرز کرد بوو:

((به س بزانه جنۆکه چۆته له شته وه، هینده په له م لی ده که ی له جیاتی پیاز خه ریکه به ردت بؤ دابنیم، په له م لی ده که ی، سه گه که شت پیم ده وه ری و ده لی خیرا بکه)).

سه گه که به درۆی نه خسته وه:

((بەلى خىرا بگە، سەم سەم پەلەيەتى و نازانم بۆچى)).

وەرگرتنى نان و پيازەكە لە دەستى پوورەكەوہ بۆ ناو توورەكە بچووكە كۆنە پىر نەخشەكەى و دوايى دەرچوون لەگوند بۆ سىامەند دوورودرئۆز بوو و نەدەبىرايەوہ، ھىشتا ماوہيەكى زۆرى ترى مابوو تا دەگاتە گردەكە. دووہم جاريشە لەماوہى سالىك لە گوندەكە دەرچى بىئەوہى تەماشائى شارەكۆن بگات.

گەيشتە نزيك گردەكە و رانەكەى بەردايە چەمەكە:

((دەلىن كەس نازانى خىر لەچىيە، ئەگەر دويىنى كووپەلەكەم دەربھىنايە شەو نەمدەزانى چۆن بيشارمەوہ بەلام ئەمرو تا ئىوارەم لەبەردەستە بىرەكەمەوہ لەكوى بيشارمەوہ و چۆن خۆم لە شوينىكى دوور لە گوند بزر بگەم)).

چووہ ناو كونەكە گەورەكە و بە سەگەكەى وت ئاگاي لە پىگە بى، سەگەكە رانى ھەلپىرى، مېزى كردو بۆ لاي رانەكە رايكرد.

دەركردنى كووپەكە ھىندە زۆرى برد بەس بوو بۆ پىركردنى دلى لە ترس و نىگەرانى. ھەموو دەقىقەيەك دەترسا كەسنىك پەيدا بى، ئەگەر ئەو كەسە ئاشكرائى نەكات دەبىتە شەرىكە بەشى. لەكۆتايى زەفەرى بە كووپەكە بردو رايكىشايە دەرەوہ و ھەلسايە سەرى، بەرزىكردەوہ و ويستى بيدات بە بەردىكداو بيشكىنى بەلام پەشىمان بووہوہ، تەماشائى ئاسمانى پىر ھەورى باراناويى كرد كە دەيويست بە كۆمەكى خۆرەوہ لە شىننىكى تىرەوہ بىتتە سىبىيەكى زيوين: ((ئىرە باش نىيە)).

ئەمجارە فەرەنجىيەكەى جوحائى خواستبوو و كەپنەكەكەى جىھىشتبوو كە دوو قۆلى نەبوو و لەگەل جوولەى دەستى دەكرايەوہ. كووپەكەى خستە ناو فەرەنجىيەكە. فەرەنجىيەكە بەرزبووہوہ و سەگەكە بۆ ئەو شتەى ناوسكى وەرى. شوانەكە ترسى نەبوو كەس لەپىگە پىي بگات چونكە بەدەگمەن كەسنىك بەو

به يانئيه بگاته گونده چه په که که ی خۆيان، ته نها نه هئیلی ئه و
که سه ی له گونده که ی خۆيان ده رچی پئیبگاته وه ئیتر هه موو شتیک
ته واوه .

پانه که پئویستی به ییخه و پیراندن و تیسره واندنیکی زۆرتی
هه بوو، ئه مپۆ پۆژی خاوه خا وکردن نه بوو، ده بی که میکی تر بگاته
قۆناغی دووه می گه شتی پۆژانه ی و کووپه که بشکینی. نیگه رانی و
په له کردن له گه یشتن نه یانده هیشت بیر له و شوینه بگاته وه که بۆی
ده چی و خۆی تی بزر ده کات و دوا ییش چۆنیتی سه رفکردنی ئه و
لیرانه .

گه یشتن به و شوینه ی مه به سستی بوو هینده ی شوانی مانگیک
ماندووی کرد. به قه دپاله که سه رکه وت و پانه که ی جبه یشت. گوند
دووره و که س به جوانی نایبینی و نازانی چی ده کات، پئویسته زوو
کووپه که بشکینی و لیره کان بخنیته ناو گه رفانه کانیه وه .

کووپه که ی به رز کرده وه تا به به ردیکی به رده می بکیشی:
(سه گا! ئه م کووپه یه به خته وه ری من و تو ی تییه)).

توند پیاکیشا و چهند پارچه یه که له کووپه که به چهند لایه که
فپین. به ده ست پارچه شکاوه کانی تری له خۆلی ناو کووپه که جیا
کرده وه، تو په لئیکی خۆلی خر مایه وه له گه ل ملی کووپه که که
لئینه ببووه وه .

مستی دا له تو په له خۆله که و شیی کرده وه، مستیکی ترو خه ریک
بوو ده سستی خۆی بریندار بکات:

((ئه مه چیه؟ په نجه پۆ خۆم)).

خه ریک بوو بگری:

((چی ده بینم؟ خۆل؟ ئالتوون بوته خۆل؟)).

به سمتا به سه ر زه و ییه که خۆی به ردایه وه، چنگیک قوری

هه لگرت و ویستی له ده موچاوی خۆی بیسوی، سه گه که پێی وه پری:
(مه که!)).

قورپه که ی تیگرت:

((چی ده که ی لیڤره؟ بۆ ناچیته لای رانه که؟)).

ده موچاوی له ناو دوو له پێی دهستی قوراوی ونکردو گریا:

((ره نه پڕۆ خۆم، ئالتوونه که بووه خۆل، من بۆ خۆل باشم،
نه گبهت و به ده بهخت)).

سه ری به رز کرده وه و ته ماشای هه وره کانی کرد که بارانیکی

نوێیان پێبوو:

((خۆل. خۆل. خۆل. بۆچی به یه که شه و؟ به یه که شه و ئالتوون بوو به
خۆل، خوا ده زانی چه ند هه زار ساله له ژیر ئه و خۆله هه ر ئالتون بوو،
بۆ به ختی من ئه و شه وه بووه خۆل)).

به مێشکیکی پێی لیونبووه وه بۆ ته فسیریک ده گه را. داره که ی

گرت و به رقه وه زه ویی به رده می شیواند:

((ده لێن به ختی ره ش شیر ی شلی سپی ده کاته به رد، با شیر بییته
به رد، دنیا ئاخ ر نابی به لام به خت له وه ره شتتر هه یه “زیر بییته
خۆل)).

داره که ی فری دا و رووی کرده وه ئاسمان:

((به لام نا! به ده به ختی نییه، شتی که له به خت گه وره تر، جادووه،
جادووه وای لی کرد، جادوو گه ریکی بیبه زه یی خوشی و پیکه نینی ناو
جیگه ی شه وی منی بینی و به زه رده خه نه یه کی پر مه کره وه وتی:
سیامه ند! نا هیلم ئه و خوشییه بینی. فوویه کی لی کردو کردییه
خۆل)).

شوانه که نه یده ویست با وه ر بکات ناو کووپه که له کۆنه وه خۆل
بووه، تا ئه و ساته ئه وه کووپه ی به خته وه ری خۆی بووه وه له و
کاته وه ی له ناو خۆلی گرده که بینی بووی ته نها نمونه ی که سانی
گوندی تری له پیش چا و بوو که وه ک بیستوو یه تی له کاتی جووت

كووپه له يان دۆزيوه ته وه، له و پۆژه شه وه پۆشته بوون و چوونه ته
دونياى خۆشگوزهرانى، ئه ي كه س هه يه نه يبيستوو ه حاجى
ئه وره حمانى زه نان كووپه له يه كى ئالتوونى دۆزيبوو وه و به و پاره يه
بووه ده وله مهندى گونده كه ي و به و پاره يه چوو بۆ حه ج؟

چه ند له تىكى كووپه شكاوه كه له به رده مى كه وتبوون، تۆپه له
خۆلىكى گه وره له ناوه راستى له ته كانى كووپه كه كه وتبوو. به ده ستى
شيبكرده وه. هه موو ئاواتىكى ئه وه تۆپه له خۆله يه كه ته واو شى
نه بۆته وه. تۆپه له كه بووه چه ند پارچه يه ك و داره كه ي هه لگرت و
كيشاى به گه وره ترينيان، خۆله كه ياخى بوو و ورد نه بوو، سيامه ند
بينى خۆله كه وه كو يه ك نه بوو، خۆلى وردى نه رم له گه ل چه ند
تۆپه له بچووكىكى خۆلى ره ق، له ره قى و رپكى له به ردى ته خت
ده چوون، داره كه ي فريداو به ده ستى جيايكرده وه، ئه وانى تريشى
جياكرده وه، ئيستا ناوسكى كووپه كه ئاشكراتره، چه ند پارچه
به ردىكى بچووكى چوارگۆشه به ره نگی خۆل له گه ل كه ميك خۆلى
نه رم. به رده كانى ريز كرد، له گه وره وه تا بچووك. شانزه دانه بوون،
گه وره كه يان نيوه ي له پى ده ستى بوو، بچووكترينيان نيو په نجه
پان و دريژ. ده ستى كرد به پاكرده وه ي به رده كان له و خۆله ي
به سه ريانه وه بوو.

به رده كان ساف نه بوون، روويان گرنج گرنج بوو. شيوه
رپكه كه يان سه ير بوو، چوارگۆشه و لاکيشه، لاکانيان رپك بوون.
بچووكترينيانى هه لگرت، هه ردوو رووى گرنج گرنج. سى قه راغى
ساف و لووس، قه راغىكى ترى وه كو دوو پوو ه كه، دايناو
گه وره كه يانى هه لگرت، هه مان شيوه، يه ك له پوو ه كانى له دوو
شوئىنى بچووك ساف بوو. ئه و فيكره يه ي هيرشى بۆ ميشكى
شوانه كه كرد واى ليكرد به پيوه هه لسى.

پارچه بەردە لاکیشەکه لەناو لەپی دەستی راستی بوو،
گواستیهو ە بۆ دەستی چەپی، ڕووەکه بەهەموو لایەك وەرچەرخاند،
لەوکاتە هەتاو تازە هەلھاتبوو و لەبەینی هەورەکانەو ە سەری
دەرکردبوو. بەردەکهی ڕووتیکردو سیبەری چالەکانی ئەو نەخشەیی
سەری دەجوولاند:

((نەخش! ئەمە لە نەخش دەچی، ئەم ڕیکییە و ئەم چالایی و
بەرزاییانەیی سەر ڕووی بەگالته نەکراو، بەگالتهش نییە ئەم بەردانە
خراونەتە ئەم کووپەییە)).

لە سووچی سەرەو ەیی لای چەپ ھیندەیی نینۆکیک خەریک بوو
لە ڕووی بەردەکه لیبیتەو ە. ئەو پارچەییە لیکردەو ەو شوینەکهی
چال مایەو ە. خستیە نیوان پەنجەکانی و لەتی کرد. ئەو ەیی لیبی
وردبوو ە ھەر لە خۆل دەجوو:

((ھیندەیی بەرد یان شتیک کەمتر ڕەقە بەلام بەرد نییە، ئەمە قورەو
تا تاقتە حەزبکات شیلراو)).

سەری بەرزکردەو ەو تەماشای گوندە دورەکهی کرد:
((کووپەییەکی شاردرائو لەناو گردیکی سەیر نزیك گوندیکی چەپەك
تەنیشت چەمیک چەند بەردیکی تیبە.. چەند؟ شانزە، بەلی شانزە،
شانزە بەرد، نەخیر بەرد نین، قورپی شیلراوی ریککراون، نەخشیان
لەسەرە. ھەموو ئەمە بەگالته نییە)).

پارچە لاکیشەییەکهی لەناو لەپی دەستی راستی ھەلبەزاند:
((نەخیر مەگەر ھیچم نەزانیی، ئەمە بەگالتهو لە خۆو نەبوو)).

جاریکیتر لەو پارچەییە وردبوو ەو ە:
((ئەگەر نەخش بی نەخشیکی جوان نییە)).

وینەکان تیکەل بەیەك بوون. سیامەند توانی شیو ەییەك
جیا بکاتەو ە لەھەموو شوینیک دووبارە دەبوو ەو ە:

((زۆر ورد، نازانم چۆن کراو ە. ئەمەیان دووبارە دەبیتەو ە، چالیک
سی لای ھەییو لەلایەکیان کلکی ھەیی، ئەو چالانەش وەکو یەك نین،

كلكدارو بى ڪلڪ، پڙڪيان ههيه، هه يانه لابهلا وهستاوه، ئينجا نهو
خه تانهى له مسهر تا نهوسهر ڪراون و نه خشه ڪه يان ڪردو ته خانه خانه،
بوئى پشقل عه قلى نه برديم نه مه نه خش نييه، نووسينه، به خوا
نووسينه به لام به چ زمانئڪ؟ هي چ زمانئڪ؟ يه ڪ شتيان لهو حهرفانه
ناچن ڪه فيريان ڪردبووم، دياره هي دير زمانه، هي نهوانه يه ڪه
هه زاران ساله مردوون، نهى به ڪرده ڪه نالين ڪوڙى ڪافران؟)).

گه مهى مه ته له ڪه به دب ختيه ڪه ي له بير برده وه:

((بابلييم وايه، نهى باسى چى دهڪات؟ باسى نهو ڪه سانه دهڪات
نهو ڪوڙى ڪافرانه يان دروست ڪردو وه؟ نازانم)).

مشتى له به رده ڪه توند ڪردو قوئى برده دواوه، قوئى چه پى
برده پيشه وه، قاچى راستى بو دواوه و قاچى چه پ بو پيشه وه، ناو
قه دهى و دوو قوئى سوورانه وه و خوئى بو فريدانئڪ ناماده ڪرد بگاته
نهو ديو گونده ڪه:

((دهلين خه لڪى زمانى زور به هيئ بوون، لهوانه يه ليروه توپان
دهگه يانده ناوايى، منيش به يادى نهوانه وه فريت ددهم و دهنگه يه نمه
نهو ديويشى. ڪه ڪه وتيشى بڪه وه ره قسه و نهو حيكايه تانه بو پريواران
بگيڙه وه ڪه له سهرت نووسراون)).

سهگه ڪه له خواره وه چاوى له و وه زعى بوو و زانى خاوه نه ڪه ي
شتيڪ فريده دات و وايزانى بو نهويه تى. يه ڪ جار وهى ڪردو
به هه له داوان به ره و پووى خاوه نه ڪه ي و نهو شته پايڪرد ڪه خه ريڪه
هه لده ري و نازانى چييه.

شوانه ڪه توند قوئى راستى برده پيشه وه و يه ڪ چرڪه ي مابوو
پارچه ڪه له دهست به رдат و وشه ي ((حيكايه ت)) له گوئى زنگايه وه،
لهو چرڪه يه توند پارچه ڪه ي ڪرت و نه يه شت بفرى به لام تازه
جووله ڪه ي بو ڪردبوو و هاوسهنگى له له شى نه مابوو، جاريڪ
به دهورى خوئى سووراپه وه و ڪه وت. زه وييه ڪه نه يگرته وه و له سه ر
ليزيايه ڪه ته پاوتلى داو تا جله ڪانى قوراوى نه بوو و ناوده مى پر

نەبوو لە قورنەگیرسایەوه . سەگەگە گەیشتە سەری و وەپری:
(ئەمجارە ئاگات لە خۆت بی)).

سەگەگە لووتی بەزەوی ناو نەیدەزانی لەکوێ بۆ ئەو شتە
بگەرێ کە سیامەند فری دابوو . خاوەنەکە ی لەپی نووقاوی بۆ درێژ
کردهوه :

((سەگی زۆلزادە، شتەگە لەدەستمە)).

لە شوینی خۆی لەسەر قورپەگە دانیشت و بەردەکە ی لەبەردەمی
سەگەگە راوەشاند:
(یەگ وشە پەشیمانی کردمەوه)).

سەگەگە سەرلولوتی بۆ دەستی خاوەنەکە ی بەرزکردەوه و
ویستی شتەگە بیات . خاوەنەکە ی دەستی بردە داوه:
(نەخێر سەگی نەخویندەوار، ئەمە لەسەرۆوی ئاستی عەقڵی
سەگەگانە)).

سیامەند دەست خستبووه سەر وشەگە: ((حیکایەت)). بەلام
ئەوه مابوو چۆن ئاکامی ئەو حیکایەتە تەنها شۆربایەکی گەرمی
ئێواران نەبی:

((ئەگەر بەنەزانی دەست پێیکەم پەنگە لەوەش کەمتر بی . چنگیک
هەرز)).

کێشەگە ئەمجارە لە جۆریکی تر بوو:

((ئەوسا دەموت ئالتوونم دەستبکەوی چۆن ئاشکرای بکەم، ئیستا
خۆلم دەستکەوتوووه چۆن بیکەمە ئالتوون)).

شوانەگە گەرایەوه شوینی پارچەکانی ترو هەموویانی خنییە
گیرفانەکانی . فەرەنجییەکە ی کردەوه بەر . لەوحە قورپەکان
ئەمجارە فەرەنجییەکیان بەرزەکردەوه ، ئەویش کەمترخەم بوو و
گوێی نەدایە:

((تا دەگەمە تەکبیری نەبینرین باشە، ئەگەر بینیشیان با ببینن

خۆ لیره‌کانی سولتانی زه‌مانم پئی نییه)).

به‌په‌وه شه‌قی له له‌ته‌کووپه‌کان داو چوووه خواره‌وه بۆ لای
پانه‌که‌و به ئاره‌زوو بپاری دا چیشته‌نگاو پانه‌که نه‌باته‌وه گوند.
ئهو بارانه‌ی هه‌وری چری تال هینابووی نه‌باری، دوا‌ی نیوه‌پۆش
ته‌نها نمه‌ بوو، ئیواره‌ش گه‌پانه‌وه‌که ناچاری بوو و ئه‌گه‌ر سه‌رما
نه‌بوایه هه‌ر ئهو پۆژه شه‌وه‌که‌ژی ده‌ستپیده‌کرد. شوانه‌که به‌ده‌م
پادانی پانه‌که‌یه‌وه له‌وحه‌ گه‌وره‌که‌ی ده‌ره‌یناو به‌هه‌موو باره‌کان
هه‌لیگه‌پایه‌وه به‌لکو شتیکی لی هه‌لکپینی، زۆر خه‌ریک بوو به‌لام
بیسوود. گه‌یشته ئهو شوینه‌ی گرده‌که‌ی لیبوو، خیرا له‌وحه‌که‌ی
شارده‌وه، بینینی گرده‌که‌ شه‌رمه‌زاری کرد که چۆن ئهو گرده
خه‌له‌تانیدی و چۆن مایه‌پووجی کرد. گه‌یشته ته‌نیشت گرده‌که‌و ئه‌م
که‌وته ده‌سته‌ چه‌پی، ئاوپی بۆ دایه‌وه‌و گه‌وره‌یی قه‌باره‌ی گرده‌که
هه‌یبه‌ته‌که‌ی بۆ گه‌پانده‌وه، ئهو گرده‌ی که هه‌چی لیوه
ده‌ستنه‌که‌وت وه‌کو گه‌نجینه‌یه‌کی پر نه‌ئینی هاته‌ پێش چاوییه‌وه.
له‌وه زیاتر ته‌ماشای نه‌کرد، حه‌زی نه‌کرد له‌وه زیاتر مایه‌پووجیی
خۆی ببینی.

گرده‌که‌ که‌وته‌ پش‌تییه‌وه‌و له‌وحه‌که‌ی ده‌ره‌ینایه‌وه‌و
بیری‌کرده‌وه:

((ده‌بی شتیکی تی هه‌بی قه‌ره‌بووی ئهو شه‌رمه‌زارییه‌م بۆ بکاته‌وه،
ئهی ئه‌گه‌ر نه‌یبوو؟ نه‌شییی خۆم دروستی ده‌که‌م)).
به‌ده‌م پۆشتنه‌وه به‌ده‌ستی راستی داره‌که‌ی له‌ قوربه‌که
ده‌چه‌قاند. له‌وحه‌که‌ی به‌له‌پی ده‌ستی چه‌پی گرت، نه‌شیده‌زانی
ته‌واو گرتوویه‌تی یان سه‌ره‌وخوار. ده‌ستی پێ‌کرد:

((هه‌بوو نه‌بوو که‌س له‌ خوا گه‌وره‌تر نه‌بوو، پاشایه‌کی زالم هه‌بوو
ناوی وه‌یس شا بوو، ناویکی باشه، نه‌ختیک زیره‌کیی ده‌وی بۆ
ئهو‌ی بزانی ئه‌مه هه‌لگه‌پانه‌وه‌ی ناوی شاوه‌یس تاغایه. وه‌یس شا

كچىكى جوانى ھەبوو لىيى ياخى ببوو و دەيوت شوو بە مىرانى
 مەملەكەت ناكەم بەلكو ھەزم لە شوانىك كىردوو. نە عىكسەر دەزانن
 ھەلبەستە چونكە خۆم شوانم، با بىكەمە خزمە تكارى پاشا. پاشا
 خزمە تكار دەگرى و دەيكاتە سجن، نە عقە فەز. قە فەز خۆشترە بەلام
 كچى پاشا ملوانكە يەكى ئالتونى مىلى خۆي دادەكەنى و دەيداتە
 پاسەوانەكە و دەلى شەرت بى ئەگەر بەرت دا دوو گوارەي گويچكەي
 خۆمت بەدەمى، نە خىر پيشەكى دوو گوارەكە بى، مام عەولى يەك
 ددان يەكسەر دەلى دەبى پيشەكى شتە كەمەكەي بداتى، ئىشى
 بازرگانى وا دەخوازى. پاسەوان لاي سەير دەبى كچى نازدارى پاشا
 ھەز لە خزمە تكارى چلكنى چلەن بكات. ئەگەر لاي ئاوايش سەير
 بى پىيان دەلىم خۆ ئىو نە بوون لە و كونى بە خترە شىيە
 بەردەكە تان دەرهىنا ئىو ھەش نە بوون لە قورگە وزان تا ئە و خەتە
 بخوئىنە وە كە يەك كەس لە دونيا ناتوانى بيخوئىن. ھەرچوئىك بى
 پاسەوان بەقسەي كچى پاشا دەكەت و خزمە تكار پزگار دەكەت و
 پاسەوانەكە ملوانكەي ئالتونى دەستدەكەوى. ئالتون، ئالاخ
 ئالتون، چۆن ھەموو ئاواتەكانم بەبا چوون. ئالتون بوايە ئەم
 راوەرپويىيەي نە دەويست كە نازانم بەچى دەگات. خزمە تكار
 شارە و شار گەراو زانين و عەقلى و لاتانى كۆكردە و دەوايى گەرايە وە
 مەملەكەتى پاشاي غەددار، بەلام من نە ھىكەت و نە عەقلم لە ولاتان
 دەويست، تەنھا چەند مانگىك خۆم بزر بكم دەوايى دەركە و مە وە و
 درۆيەك بۆ دەولە مە ندبوونم ھەلبەستەم، خواي دەكرد دەموت لىرەي
 ئالتونم لە ولاتى باقوبىرىق دوزىو تە وە. كەس خزمە تكارى
 نەناسىيە وە ھەموو بۆ دەردى لەش و گيان و عەقلىان دەچوونە كنى
 تا ئە و پۆژەي كچى پاشا نەخۆش دەكەوى و پاشا بەدواي داناي ميوان
 دەنيىرى، تومەز كچە دلى خەبەرى دابوو داناي تازە ھاتوو يارى
 جارائە و بەدرو خۆي نەخۆش خستبوو)).

ئاڭاى لە خۆى نە مابوو كاتىك رانە كە خۆى كرده ناو گوند.
نە ختىكى تر دە گاتە يە كە م مال. چىرۆكە كە ي بە خىرايى تە واو كرد:
(ئىتر داناكە چاكىكرده وە و پاشا رازى بوو شووى پىيكات و
تە واو)).

بە رده كە ي خىرا شارده وە ناو لە پى دە ستىيە وە . سە گە كە كە
هە مىشە نزيك گوند پيش رانە كە دە كە وت ئاوپرى بۆ دايە وە و وە پرى،
خاوە نە كە ي وە لامى دايە وە :

(نازانم چىت وت بە لام گريمان دە لىيى حىكايە تىكى خوشە، ئە گەر
واش دە رنە چوو و هىچى بۆ نە كردم سەرت دە بېرم و شوربا كە ي تۆ
دە خۆ مە وە)).

شارە كۆن كە وت بوو لە پاستى، سە ربا زە كە ديار نە بوو، هە ستى
كرد تۆ لە ي ئە وە ي لىدە كاتە وە بۆ دوو جار شارە كۆنى
پشتگو ي خستبوو، بە لام ئە و واى دانا دە يبينى و قسە ي بۆ دە كات.
گو يى بۆ گرت و هىچ تىنە دە گە يشت، لە كۆ تايى شوانە كە ئاھىكى
هە لكىشا و خۆى دواند:

(گرده كە بە هە لە بردى، زۆر زوو بۆم دە ر كە وت)).

چاره نووسی مروقیك

شهو سیامه ند چاوه پئی به رزبوونه وهی پرخه ی جوحای هاوپی کرد تا به رده کان بشاریتته وه. ئەو چاوه پئی به بۆ یه که م جار پئی وت چەند سهیره ئەو کورپه بیست ساله له و ته مه نه پرخه بکات: ((دونیا یه کی سهیره، هیچ شتیك له جیگه ی خوئی نییه، ده بوایه شاوه یس ناغا شوانی من بوایه)).

به لای چه پ پالگه وتبوو و دهستی له ژیر سهری بوو. بژارده کان له به رده می زۆر نه بوون، ته نها یه ک بژارده بوو: وا خوئی نیشان بدات ده توانی ئەو له وحانه بخوینیتته وه و چه ند چیرۆکیك هه لبه ستی گوایه له و له وحانه هه ن. سه ره پای پرسیاره کانیا ن که چۆن وا له پر ئەم له وحانه ده رکه وتن و بۆچی تا ئیستا شوانی گونده که یان نه دیوه شتی وا بزانی پرۆژه که خوئی سهری له هیچ ده رده چوو. ته نانه ت ئەگه ر بتوانی واز له شوانیتی بیئی و شاوه یس ناغاش وازی لی بیئی، بوون به حیکایه تخوان واتای مردنه له برسا، ئەم پۆنا سبه ی. له وه ش خراپتر “ئیستا شوانه که ده یتوانی کاری تر بکات، هیچ نه کات بچیتته شاریک و ببیتته هه مال، به لام هه ر ئە وه نده بوو به حیکایه تخوان ئیتر ناتوانی وازی لی بیئی و کاری تر بکات، حیکایه تخوان خوئی ده بیتته حیکایه تی پیکه نین ئەگه ر له چیرۆک گیرانه وه وه ببیتته هه مال:

((حیکایه تخوان نمونہ یہ کہ لہ سہر ئو کارہی پلہو پایہ یکہ دہ داتہ
خاوہ نہ کہی کہ لہ جیی نہ بووانہ)).

چاوی نوقاندو چہ ند چرکہ یہ کی مابوو بنوی، فیکرہ یہ کی تر
دہرپہری و وریای کردہ وہ:
((بو نہ لیم ئەمانہ باسی دەرمان دہ کەن و خوّم بکہمہ حەکیمی
گوند؟)).

خیرا وازی لیہینا:

((کہ ہیچی لی نہ زانم یہ کی کیش دہ کوژم)).
بہ پشتا پالکەوت و دەستی لہ و خەیا لآنە هەلگرت:
((یان کاری شوانیی بی پارهو پایہ، یان دانایی بہ سکی
برسییہ وہ، یان پزیشکی ہیچ نہ زان، شوانی ئەمینتره)).
یہ کسەر خەوی لیکەوت، ئەویش وەکو جوحا دەستی کرد بہ
پرخە و فووکردن.

بەیانییہ کہی سیامەند ئاسایی بوو. لەگەلّ جوحای هاوپی
خەبەری بووہ وہو بہ ئارەزوی خوئی رانە کہی لہ گەر دەرکرد.
پە لەشی لہ پووری گوند نہ کرد نانە کہی بو ئامادە بکات. لہو گوندە
شتی کہم هەبوون جیگە ی سەرسورمان بن بوئە دەر فەت بوو بو
پیرەژنە کہ سکالا بکات:

((کوپی ئەم زەمانە سەیرن، خەم بوو ئەم کوپە بیکاتە خوو و
هەموو بەیانییە ک شپرزەم بکات)).

سیامەند گوئی لہ بۆلە کہی بوو و دلیدایە وہ:
((خەم مەخۆ پووری هەر ئەم گوندە! بەیانییە کی رەش بوو خوا
نە یهینیتە وہ)).

پیرەژنە کہ بروای نہ کرد:

((شیتی جاریک هات نارواتە وہ)).

سەگە کہ لە پشتە وہ وەری، سیامەند بەمۆنییە وہ ئاوری بو
دایە وہ چونکہ وایزانی دەلی: ((راست دەکات)).

خۆی و پانه که ی له مالى ناغا ده رچوون و وه کو جاران به ده م
رۆشتنه وه ته ماشای شاره کۆنى کرد:

((بیریکه مه وه له بلاو کردنه وه ی په تايه ک گونده که چۆل بکات؟)).
بلاو کردنه وه ی په تا زه حمت بو، بچینه جیگه شاوه یس ناغا و
ئه و ناغایه بیته خزمه تکاری خۆی له وه ئاسانتره. ئه و رۆژه
له خۆشیی کوپه که ناوړی بۆ شاره کۆن نه دابوو وه. ئه مړۆ ناچار
بو و وه کو جاران ته ماشای بکاته وه. سه ربازه که ی ئه سکه نده ری
بینیه وه خۆی داوه به سه ر ئه و ږمه ی له زه وییه که چه قاندوویه تی و
وه ک بیریکاته وه ته ماشای زه وی ده کات. شوانه که گه یشته وه نزیك
گرده که، دهستی دا له و شته ږقه ی شار دوویه تیه وه، له وحه
گه وره که ی هیناوه و ئه وانى تری له ژوره که ی جیه یشته وه:
((هه قه ناوت بنیم گردی خه فته، نه خیر، گردی شوانی
مایه پووچ)).

ئیسنا هه ز ناکات ده قیقه یه ک زیاتر له و شوینه بمینیته وه. پيش
پانه که که وت و هاواری له سه گه که کرد:
((که ناویان خواردوه تییان خوږه)).
سه گه که قبوولی کرد هه رچه نده گونده که یان جیه یشته وه و
که س چاوی لینه بوو خۆی له به رده می بنوینی. وه ږی:
(ده زمانم)).

ئینجا چوو ده اووه و له سه ر جووته پاشووی دانیشته و چاوه ږی
کرد مه ږه کان تیر ئاو بخون تا رایان بدات.
ئه و رۆژه له هه موو جاریک زیاتر هه سته کرد کاره کانى پۆژانه ی
دووباره ده بنه وه، بیتام دووباره ده بنه وه. گه پانه وه ی کاتى
چیشته نگا و بۆ له بیردانى مه ږو بزنه کان و دیسانه وه گه پانه وه بۆ
ده شت بۆ له وه پاندنى پانه که دووباره بوونه وه ی دیکه ن، نه ک ته نها
خۆی به لکو ئه وه کارى هه زاران سالى شوانه کان بووه. ته نها سه د

سال جارێك شوانێك شتیکی لی هه لکه وی له شوانی پزگاری بکات و دهستی بۆ ناو دیوه خان بگری، دیوه خانی خۆی بی یان هی ناغا.

دوانیوه پۆی قه دپاله که که شوهه وایه کی خوش بوو، شه مائیکی فینکی به هارانه ئه نگوت و یاری به ده موچاوی خۆی و گیای کورته بالای ده و روبه ری کرد، ئاسمان نیو به نیو شین و سپی بوو و هه وره کان ئه مجاره له په مووی هه لوه شاوه نه ده چون به لکو له تۆپه له به فری سپی گه وره. زه وی نیوه وشک بوو، گونده که له ناو ته میکی په ش بوو که له گه ل هه ورکی تاکی په شی گه وره له سه روویه وه تیکه ل ببوو. هه موو ئه وان ه پیکه وه جوانییان به جیهان ده به خشی، شوانه که ش هیچ کام له وان ه نه ده بینی.

شوانه که له جیاتی ئه وه وینه کانی پۆژانی پی شووی ده هی تیا به پیش چاوی خۆی: بارانیکی به لیزمه ی له نا کاو، لافاویکی چاوه ری نه کراو، که ندریک له ناو گرده که سه ره تا بایه خی پینه دا، دۆزینه وه ی کوپه که، بی هیوایی خۆی. بیریکه وته وه چۆن ئه وه ی بران بووه وه که کوپه که لیره ی زیری تیه و به رله وه ی دانیای بی نه خشه ی دانا بوو بۆ گه پانی ولاتان بۆ ئه وه ی دواتر ده رکه ویته وه و سامانی خۆی پیشانی ئاوی بدات.

ئه مجاره یان شتیکی تر له ده رگای هۆشی دا: ((گه پانی ولاتان)).

حیکایه ته هه لبه ستر اوه کانی له وحه که ی بیرکه وته وه:

((گونجاو نییه له په رو له خۆرا بلیم ئه و پارچه قوران ه م دۆزیوه ته وه و ده توانم بیا نخوینمه وه، گونجاو ئه وه یه خۆم بز بکه م و چه ند ولاتیکی بگه پیم و دوا یی بیمه وه)).

به لام زوو فیکره که ی به تا لکرده وه:

((ده ربه ده ری له پیناوی بوون به حیکایه تخوان؟ ئه مجاره ش

ده لیمه وه شوانی باشتره)).

فیکره ی په تا له به رده می هه لبه زییه وه، به چا و شوینیکه وت،

فيكره كه بهرامبهرى بۆ لاي راست و بۆ لاي چهپ ده فېرى. به سه ر
 قه دپاله كه سه ركه وت، چوو خواره وه و دووركه وت وه، گه يشته
 چه م، چوو گوند و پيچى كرده وه بۆ شاره كوڤن، ماوه يه ك ديار
 نه ماو جاريكيتر له به رده مى هه لبه زيبه وه.

((په تا له خووه دروست نابى، كاتيكيش بلا بووه وه پيويسته
 خه لكى گوند ناچار بكات هه ليين، پيش هه موو شتيكيش ده بى دنيا
 بى خوت نه كوژى)).

ئو په تايه چيبه و چوڤن ده ركه وى و بلا بوسته وه كيشه يه كه
 هينده ي زنجيره شاخه كه قورسه. ده يويست هه موو قه دپاله كه
 بگه رى، بگاته هه موو لوتكه كان، چه مه كه ژيره و ژوور بكات تا ئه گه ر
 زپرى نه دو زيبه وه شتيك بدو زيبه وه گومانى گه راي په تايه كى تى
 ببينى. به لام قه ت شتى وا بووه؟ ((ئوه خه ياله و وازى ليينم بۆ
 عه قلم باشتره)). فيكره ي گه ران به ولاتان ديسان ده رپه رى.
 سه گه كه ي بينى له ناو مه رو بزنه كان:

((دوو جوورى جياوازى ناژهن، به لام به يه كه وه گونجاون سه گ و
 مه ر، چوڤن په تا و گه ران به ولاتان پيكه وه بگونجيينم؟)).
 سه رى له خووى سووما:

((چوڤنم بيگونجيينم؟ چوڤن قسه يه كه؟ خويان بى هيچ پيكه وه
 گونجاون)).

سه گه كه ي بينى راده كات و له رانه كه دوورده كه ويته وه، پاشان
 راده كاته وه و خووى ده كاته ناو رانه كه وه هه ندى مه رو بز
 راده چله كينى. وه كو كوكله يه كى ئالوزكاو سه رى ده زووه كه ي
 دو زرابيته وه و كوكله كه شيبوته وه گريكان له به رده مى كرانه وه:

((له من زيره كترى سه گى سه گزاده! په تا و سه فەر، سه فەر ده كم تا
 له ولاتي كه سيكم لى هه لكه وى فيرم بكا په تا بلاوبكه مه وه، يان په تا
 يان ژهر، ژه هريك بينم چه مه كه بكاته ژه قنه مووت)).

نه خشه كه وردتر بوو:

((چه ند سهره مهړېك ژه هراوى ده كه م و راده كه م بو گوند و هاوار ده كه م، نه گهر نه ترسان و نه پوشتن مهړى تر ژه هراوى ده كه م)).
نه خشه كه ي به دل بوو و ته نها نه وه مابوو ژه هره كه په يدا بكات، به لام به رله وه ي زياتر بروت گرده كه ي بېر كه وته وه:
(نه ي نه گهر نه وان پوشتن و من چومه شاره كوون و هيچم ده ستنه كه وت)).

له وحه كه ي دهره ينا، له ناو له پي ده ستي هه ليبه زانده وه:
(نه و نوميد بېرانه م له بېر ناچي، به رگه ي له وه زياتر ده گرم به لام نايان زيانه كه م به شي نه وه ده كات نه هاهمه تبي تي تاقي بكه مه وه؟)).
له وحه كه ي خنبيه وه گيرفاني، پال كه وت، پووي له وه هتاوه بوو كه له پشتي هه وره كانه وه چاوشاركيي له گه ل زه وي ده كرد، چاوي نووقاندو دهر يايه كي هينا يه پيش چاوي خو ي، دهر يايه كه ته نها به بيستن بيستويه تي، گه وره تر له و گومانه ي چه مه زستانيه كان دروستي ده كه ن، زور گه وره تر به لام چه ند گه وره تر؟ دهر يايه كه شه پولي دهاديه وه، كو شككي سبي له ناوه راستي دهر يايه كه به رزبوته وه، سبي وه كو رهنگي هه ور، وه كو هه وري دور، وه كو خه يالنيك به سه ر پووي نه وه دهر يايه .

وه نه وز باري به و وينانه كرد، ورده ورده وينه كان ون بوون، نينا نايستا شتيكه له ناو جه رگه ي ناسمان دياره، شتيكي جياوان، شيوه ي نه خشه كان يان نووسينه كانى سه ر له وحه كه، سى گوشه ي جوراوجور، بي كلك، كلدار، چوارو پينج سيگوشه ته نيشتي يه كه له سه ر يه كه، زور گه وره، هينده ي ناسمان گه وره ن و به سه ر هه وره كان وينه كرابوون، گوپي له خو ي بوو وه كه له بني دهر يايه قسه بكات:

((شت له وه له وحانه وه فير ده بم، گريكانيان ده كه مه وه،

زانبارييه كانيان وهرده گرم و وهكو خور ده يانبه خشمه وه)).

چاوى كرده وه و زانى فيكره يه كى نوييه، ميشكى جه نجال بوو“
په تا. ژهر. گريكانى له وحه كان. هه ستي كرد كاتى پالكو وتن نه ما،
سه فهره كه هه ر ده بى بكرى، بو هه ركاميان بى، بو هه موويان، تا
له و گونده بمينيته وه ده بى به ده ورى خوى بخوليته وه:

((شه ويك شته كانم ده پيچمه وه، پارچه قوره كانيش له گهل خوم
ده بيم، ده روم و ناوه ستم نه گهر بشگه مه ناخيري دونيا)).

نه مجاره فيكره ي سه فهر بووه هير شيكى بيبه زه يى، له ميشكى
خوى دو باره ي كرده وه“ تا له و گونده بمينيته وه ده بى هه ر
به ده ورى خوى و نه و بخوليته وه:

((گوند چيى زياترم فير ده كات؟ هه موو دييه كه ده يان يانزه شتى
تاييه زياد ناكه ن و ناكوپين، دييه كه بيست ماله، رهنگه هه زاران سال
پيش نيستا هه ر نه و بيست ماله بووين، شاوه يس ناغا و كوره كانى و
سه گه كانى، جوحاى هاوپيم، چه مه كه، خوم. چي زياتر هه يه شتم فير
بكات؟ ته نها مام سمايل سالى جاريك شتيكى نوي له شار ده هينيته وه،
مام هه سه نيش ده چي ته لاي سالي توو تنفروش كه ده لين زور شت
ده زانى و حيكايه تى زه مانى زو بو مال و مندالى دينيته وه، ته نها نه و
شتيكي جياى پاييه به لام چه ندم ليوه بيستووه هيچي كه لكى پيازىكى
بوم نه بووه، تا له م گونده بمينمه وه هه ر ده بى وه كو كه رى ناشخولين
به ده ورى خوم بخوليمه وه)).

جوحاى عاشق و ره زيى بيناگاي بيركه وتنه وه. جوحاش وه كو
خوى به ده ورى گوند ده خوليته وه بويه هيچي بو ناكري. نه وه ي
سه يره ناغا نه ئازارى جوحاى داوه و نه هه ره شه ي لى كردووه،
ناغاي بيستووه پيى پيده كه نى و ده لى ته نانه ت كچيكي شيتيش به و
شوانه ره وا نازانى. جوحاى داماو له كه رى ناشخولين خراپتر
به ده ورى ره زي ده خولايه وه، ناغا و كوره كانيشى به شاهه نى نه وه ي
نازانن ته نانه ت هه ره شه شى لييكه ن.

جوحا جیڱه‌ی سه‌رسوپرمانی هاوړپک‌ه‌ی بوو، سیامه‌ند
 تیښه‌ده‌گه‌یشت چی وای له جوحا کردووه‌ه‌ز له کچه‌شیت‌ه‌که
 بکات، سه‌ره‌تا وایده‌زانی جوحا درؤ ده‌کات و ته‌ن‌ها مه‌به‌ستی ئه‌وه
 بووه له شوانی پرزگاری بی‌و بی‌ته‌ پیاویکی پایه‌داری گوند به‌لام
 هر زوو بؤی ده‌رکه‌وت سؤزه‌که‌ی جوحا هه‌ستیکی راسته‌قینه‌یه،
 ئه‌و شته‌نه‌ده‌شاردرایه‌وه چونکه له یه‌ک ژوور ده‌نوستن و جوحا
 نه‌یده‌توانی تاسه‌ر به‌درؤ ده‌وری عاشق بنویئی، به‌لام شاوه‌یس نا‌غا
 باوه‌ری به‌وه بوو جوحا دوو بالی خواستووه‌ ده‌یه‌وی به‌رز پی‌یان
 بفری. جگه له‌و شووره‌ییه‌ش که تووشی نا‌غا ده‌بوو ئه‌گه‌ر کچه‌که‌ی
 بداته شوانه‌که‌ی خوی ده‌بوايه شوانیکی تری په‌یدا بکردایه‌و هیچی
 له‌و مامه‌له‌یه قازانج نه‌ده‌کرد. ته‌نانه‌ت کاتیکی جوحا پی‌ی و ت تا
 مردن ده‌بیته‌ خزمه‌تکاری خوی و کورپه‌کانی و مه‌رو بزنه‌کانی و
 له‌به‌رده‌م پیاوانی گوند ئه‌م به‌لینه‌ ده‌دات نا‌غا باوه‌ری پی‌نه‌ده‌کردو
 ده‌یوت هر ئه‌وه‌نده یه‌ک پوژ قنگی له دیوه‌خان گه‌رم بوو سه‌د
 بیانوو ده‌دوژینه‌وه بؤ ئه‌وه‌ی بلئی من له ئیشی شوانی گه‌وره‌ترم.

پیچه‌به‌ده‌وره‌که‌ی جوحای داماو وای لیک‌ردبوو پوژیک بلئی په‌زیم
 بؤ چیه‌ کچی گوند زوړن، پوژیک‌ی تریش ئه‌و ه‌زه ده‌یخت و
 زمانی ده‌به‌سته‌وه، جوحا ئه‌و کورپه‌ نازایه‌ نه‌بوو خوی له‌قه‌ره‌ی
 چه‌قه‌لیک بدات چ جای شه‌پرکردن له‌گه‌ل گورگیکی برسی، به‌لام
 ئه‌گه‌ر به‌راستی به‌نازایه‌تی خوی ئه‌و گورگه‌ی کوشتی‌ی دیاره
 حه‌زی په‌زی بووه کردبوویه ئه‌و شی‌ره.

جوحا ناوی ده‌رکرد، له‌به‌ر ئه‌وه‌ش که لاشه‌ی گورگ جیکه‌لبه‌ی
 سه‌گه‌که‌ی پیوه‌ نه‌بوو هه‌موو باوه‌ریان پیکرد. به‌لام ئه‌و نازایه‌تییه
 ته‌ن‌ها ناویانگی بؤ دروستکرد، له‌وه‌ش به‌دوا قه‌ناعه‌تی به‌نا‌غا نه‌کرد
 جوحا شایه‌نی بی‌که‌لکترین کچی بی.

جوحا وهكو شوانئىكى لېھاتوو خۆى سەلماندو لەوہوہ كارى شوانى وهكو مؤرئىك لە ئاسنى سوورەوہ كراوہ نرا بە ناوچە وانىيەوہ . جگە لە خەيالئى بەتال ھىچى ترى تى ٴنەبوو، پاستىيەكەشى زۆر ئاشكرايە: ژيان و مردن لە پىزى شوانەكان .

ئىستاش كە وشەى سەفەر لە مېشكى دەنگدەداتەوہ دەزانئى چارەسەرى جوحا سەفەرە، تا نەچىتە دەرەوہى گوند لەو كۆت و زنجىرەى ناو دل و مېشكى رزگارى نابئى. فېكرەيەكى خراب نەبوو جوحا لەگەل ٴخۆى بەرى چونكە بۆ ولاتانى دوور پىويستى بە ھاورى و ھاودەم ھەيە .

قەناعەتكردن بە جوحا لە زەحمەت دەچوو بەلام با ھەولئى لەگەل ٴبدات . پەنگە شەو باش نەبئى، خۆى و جوحا ماندوون، پەنگە دەنگيان ببىسترى، لەھەمووشى خراپتر جوحا لە گوندەكە بوو و ھەستى دەكرد پەزئى زۆر لىوہى دوور نەبوو . جوحا دەگەپايەوہ بەنديخانەكە . چاكتر وابوو لە دەشت قسەى لەگەل ٴبكات . چەند پۆژئىكى تر سەرما بارى دەكردو كاتى شەوئىن دەھات:

((بىنانوويەك دەدۆزمەوہ جارئىك خۆم و پانەكەم لەگەل ٴجوحا و پانەكەى پىكەوہ لە شوئىنئىك شەوكەژ بكەين . ئەو كاتە بەدلئى خۆم قسەى لەگەل ٴدەكەم)).

بەلام ئەو وادەيە دوور دەھاتە پئىش چاوى و فشارى سەفەر لەسەر دەروونى نزيكتر بوو:

((نەخپىر! ھەر ئەمشەو بە جوحا دەلئىم . نەخپرىكى ترا! ھەر ئىستا دەبئى ببىينم)).

زوو فېكرەكەى جىبە جىكردو پانەكەى كۆكردەوہ، ھاوارى بۆ سەگەكەى كرد يارمەتئى بدات، سەگەكە غارى داو چووہ بەردەمئى، سەرى لاركردەوہ و دوو گوئچكەى قىت بوونەوہ و ھەر يەكئىكيان

چووہ لایهک، سهگهکه دهیزانی کاتی نهبوو بگه پڙنهوه دی تا رانهکه
بدۆشری. چاوه کانی پرسیارکیان تی بوو:

((جاری ماوه بو گوشینی سکی بهعبهعهکان!)).

سیامه ند کاتی نهبوو له گهل پرسیاره کانی سهگیك بیباته سه،
ئهو سهگهش وهکو خوئی و جوحا به دهوری خوئی و گونده که
دهخولیتتهوه، توند ددانی به سه ر وشه کان هیئا:

((وتم یارمه تیم بده، دواییش نهگهر به شایه نم زانیت پیٹ ده لیم)).

سهگه که نوزه یه کی کردو به دوودلییه وه پشتی تی کردو چوو بو
به جیه پینانی فه رمانه له ناکاوه سهیره که، چه ند ههنگاوئیک
دوورکه وتو به دهم رۆیشتنه وه ئاوپری بو خاوه نه که ی دایه وه به لکو
په شیمان بوویته وه یان بلئی بگه پڙه وه گالته م ده کرد. به لام
خاوه نه که ی برپاری دابوو.

رانه که ی پادا، نه بو ئاراسته ی گوندی مالۆله و نه به ئاراسته ی
شامار، به لکو به ره و کانی که وه، سهگه که دیسان گه پرایه وه و دوو
جار به دهوری خاوه نه که ی خولایه وه. به رامبه ری وه ستا، پوویکرده
شامار وه پری، پشتی کرده گونده که و پوو ی کرده گوندی مالۆله و
به ره و پوو ی غاری دا، ئینجا گه پرایه وه به رده می و یه ک جار به ره و
کانی که وه وه پری:

((ئهوی نابی)).

سیامه ند نووکی داره که ی خسته سه ر لووتی سهگه که و به زبری
پی و ت:

((نهگهر نایه ی لیڙه بمینه ره وه، دیاره شایه نی مانه وه ی)).

جیه پڙشت و شوینی رانه که که وت، سهگه که چاری نه ما، سه ری
بو زه وی شوپ کردو شوینی که وت، لووره یه کی خه فه تی کرد بو ئه و
خاوه نه ی ماوه یه که شتی سه یر ده کات.

ده بو ا سیامه ند تا ده گاته لای جوحا وه لامیک ناماده بکات بو

ئەو كەسانەى دەببىنن شوئىنى لەو ەرى رانەكەى گۆرپو ە، وەلامىكى بەھىزترىش بۇ شاو ەس ئاغا كە بىگومان كە سىك ە ە ر دەبى ەوالى ئەو گەشتە سەيرەى بۇ بگىرپتە ە، بەلام سىامەند پىوئىستى بە وەلام نەبوو، ئەو دەيتوانى بلى: ((ەروا! ئەمجارە ەزم كرد بچمە خوارتر)). ئەو نيازى مانەو ەى لە گوند نەبوو تا گوى بداتە سووتانى پاپۆرەكەى.

جوحا و رانەكەى بىنى لە دەورى چەمەكەدان. رانەكەى خوى داىە قەدپالى باسكە درىژە نزمەكە كە بەدرىژاىى چەمەكە لە پۆژئاواو ە بۇ پۆژەلات درىژ دەبوو ەو لە پۆژەلات، لەو شوئىنەى چەمەكە پىچىكى تى دەكەوت دەو ەستاو دەمى بەو چەمەو ە دەنا. ەوارى بۇ سەگەكە كرد:

((نەھىلى رانەكە بىتە خوارەو ە. من پىم دەچى)).

سەگەكە كارەكەى بەدل بوو چونكە دەرفەت بوو خوى لەبەردەمى جوحا دوو سەگەكەى بنوئىنى، لوورەيەكى كرد: ((پروو خەمى بەعبەعەكان مەخو)).

ئىنجا سەرى بەرزكردەو ەو پووكرە ەو بەرى چەمەكە بۇ لای رانەكەى جوحا لوورەيەكى دووردىژى كرد، مەبەستى نەبوو ەىچ بلى و تەنھا وىستى سەگەكانى جوحا ببىنن و بزائن ئەو لەوئىە. لەوبەرىشەو ە وەلامى دوو سەگەكە ەات، ئەوئىش ەىچ واتايەكى نەبوو تەنھا ئاگاداركردن بوو كە نامەكە گەئىشت.

جوحا لەو كاتە ەوللى لەگەل بلوئىرەكەى دەدا بەلكو ئاوازىكى خوئى پى دەرىكات بەلام تا زىاتر ەوللى دەدا ئاوازەكە ناخوئىتر و ناخوئىتر دەردەچوو. سىامەندى بىنى و بلوئىرەكە لە دوو لىوى رزگارى بوو. زانى شتىك ەيەو گۆرپىنى شوئىنى لەو ەرى بى ەوئىە بەلام نەزىانى ەوكە گەورە بوو يان بچوك. ەاتنى ەورپىكەى و

پانه‌کەى به هيمنى به‌ره‌ورپووى هەردوو قەبارەکە، گەورەو بچووکی
هەلڤه‌گرت.

((ماندوو نەبى جوحا))، سلأوى خيڤراى سيامەند بوو.

((خۆت ماندوو نەبى، چييه دەلئى شاوليس ناغا مردوو؟))،
وہ لآمى خاوى جوحا بوو.

سيامەند چەند هەنگاوئىكى مابوو بگا تە لای:

((خەزوررت ئەم پوژانە ئيشى زۆرەو نيازى نيبە بمرى)).

هەر هەوالئىكى تر لای جوحا گرنگ نەبوو، بە لآم هەر دەبى
بپرسى:

((ئەى چى بوو؟)).

سيامەند گەيشتە لای:

((باش بوو. باش دەبى. وابزانە ناغات مردوو، من پرگارت
دەکەم. با دانيشين)).

بە کورتى فيکرەکەى خۆى بە هاورپئىکەى، ئينجا وتى:

((کاتئىکيش لەو وەزە تازەيەمان گەپاينەو شاوليس ناغا خۆى
کچەکەيت پيشکەش دەکات)).

فيکرەکە لای جوحا يە کپارچە بيکە لک بوو:

((تۆ بۆ خۆت دلنيا نيت چيمان لەو سەفەرە دەستدەکەوى)).

سيامەند باسى لە وەحەکان و پەتاو ژەهرو زپرى بۆ نە کردبوو، ئەو
تەنانەت نيوەى شتەکانيشى پينەوتبوو:

((هەرچييه کمان دەستبکەوى لەو زياترە کە شاوليش ناغا
دەمانداتى، دەولەمەندى لە سەفەرە جوحا)).

نموونەى بەرچەستە لە بەردەمى جوحا هەبوو:

((مام حەسەن و مام سمايل و کيى تر جار جار دەچنە شار کە چى
هەر جارەى دەپوڤن بە پينەيەکى زياترى جله‌کانيانەو دەگەپينەو)).

وہ لآمەکە ئاسان بوو:

((مام حەسەن و مام سمايل سەفەر ناکەن، ئەوانە لە گوندئىکەو بۆ

گوندیکی گه وره تر ده چن، ئيمه ده چينه ولا تان)).

جوحا گومانی نه بوو، ئه و دلنیا بوو پرۆژه که مه حاله:

((سه فهری دوور به سکی خالی ناکری، چیت ناماده کردووه؟)).

ئوه یان قورس بوو:

((شتیکمان دهوی تا دهگهینه شاریکی گه وره، له وهش به دو اووه

بازوومان خوش بی، خواش په کی که سی نه خستووه)).

جوحا سه ری بادا:

((خوت برۆ، دوغات بو ده که م)).

سیامه ند بوی ده رکوت هاوړیکه ی ته واو چه قیوه. لییداو

پښتو و خواحافیزیشی نه کرد. چوووه ئه و به ری ئاوه که بو لای

رانه که ی:

((جوحا به مردن نه بی دی جی ناهیلی، هینده به دهوری گوندو

په زی و خه فه ته کانیه وه خولاوه ته وه و پر بووه، ئه و پرۆژه ی که ری

ناشخولینی شار ده مری ئه و له جیاتی داده نی)).

وه لآمه که ی جوحا که و تبوی با هر خوی بروات زیاتر هانی دا

گوند جیبهیلی:

((ماوه یه کی تر بمینمه وه وه کو ئوم لی دی و په نگه پیویستم به

په زیه که نه بی به ئیره وه بمبه ستیته وه)).

رانه که ی برده وه شوینه که ی خوی، که میکیش به ر له واده ی

گه رانه وه نه خشه که به ته واوی له میشکی دامه زرابوو:

((هر ئه م جومعه یه ده مینمه وه، پرۆژی پرۆشتنم به پووری گوند

ده لیم خواردنی زورترم بو ناماده بکات، به شی دوو پرۆژ، پرسیار

ده کات بوچی منیش ده لیم شه وکه ژ ده که م، ده لی شه وکه ژ جاری

ماویه تی منیش ده لیم جا با مابیتی، ده لی نانی دوو پرۆژ زوره ده لیم

نیازمه راوه گورگ بکه م، ده پرسی گورگ به چی ده کوژی ده لیم به سه ری

په نجه تووته که م، ده پرسیتته وه کی دهستی لیوه شان دووی ته ماشای

ناسمان ده که م و وه لآمی ناده مه وه)).

ته نها يه ك كيشه ي مابو“ سه گه خو شه ويسته كه ي چي لي بكات؟
نه گه ر له گه ل خو ي بيبات نه ركه، نه گه ره كه ي تريش واتاي نه وه يه
لايه كي دلي له و گونده جيده هيلي:

((خوزگه وه كو جوحا به شهر بوايه، يان خوزگه جوحا هيپنده
سه گه كه زيرك بوايه)).

كيشه ي سه گه كه ي يه كالاي نه كردبووه و كاتي ك واده كه هات.
له گه ل سپاردني رانه كه به دوشين بيني جوحا وه كو هه موو جاريك
پيشي كه وتووو تا يارمه تي ره زي بدات بو دوشيني رانه كه.
جوحاي بيني له سهر داربیره كه دانيشتووو، دوو قولي كردووو به
ملي دوو مه پداو پووي له دوو كچه كه بوو، دوو چاوي وپ بپوونو
ته ماشاي ره زي كه ي خو ي ده كرد.

سيامه ند نه يزاني چي بو نه و ديمه نه پيوسته“ بيكه نين يان
خه فه ت، به لام زاني كه لكي نييه بانگي هاوپي چاو نه بله كه كه ي
به ديار ي خو شه ويسته كه ي بكات. چووو ژورره كه ي و به نياز ي
بيركردنه وه يه كي زياتر له نه خشه كه ي پال كه وتو ته ماشاي
داره راكاني ژورر سهر ي كرد. ماويه كه به و جوړه مايه وه و جوحا
چووو ژورره وه. به رله وه ي سيامه ند به خير هاتنيكي پر توانجي
لي بكات جوحا قسه ي ده ست پي كرد:
(ديم له گه لت)).

سيامه ند به ته ماي نه وه نه بوو“ ده بي شتيك پوويدابي، جوحا
له ناو گوندو له ته نيشت ره زي لاواز تره، كه مي كيش پيش ئيستا
نزيكتر بوو له و ياره بيئاگايه ي و له خزمه تي بووه. دانيشت تا باش
گوي له قسه كاني بي، دلي جوحا پر بوو و قسه ي نه كرده وه،
سيامه ند لي پرس ي:

((چون وا زوو؟ گويم له هاوار نه بووه تا بليم ناغا تي هه داوي.
ره زه ته ره ي كردوي؟)).

دەنگى جوحا پېر ئازار بوو:

((ھىچيان. گىزگىژ مەرەكانم دەبردە بەردەمى پەزى بېئەوھى بزائم سبەى دەبرى. پەزى سبەى پېش ئىوارە دەبرى)).

چەند مانگىك لەو ەوبەر دەنگوباسى ئەو ەبوو كورپكى گوندى ەپاوە داواى پەزى كردووھ. دەرفەتى ئاغا بوو بۆ پزگار بوون لەو كچە نىوھ شىتەى بەلام كورپكە دەنگى نەماو ەموويان مەسەلەكەيان لەبىر چوووھ. ھاتنەوھى كورپكە شتىكى كتوپر بوو. سيامەند نەيتوانى ھاوبەشى خەمى ھاوپرپكەى بى. ەموو بايەخدانەكەى برىتى بوو لە ەولگى بۆ تەفسىر كردنى شتەكان:

((ديارە ەمان كورپكەى ئەو جارەيە، چۆن بوو نەمانزانی؟ دەبوايە تۆ پېش ەموو كەسك ئەوھت بزانيايە)).

خفەتو بىئومىدى جوحايان كردبووھ پەروپكە با يارىي پىدەكات:

((ئەمپو ھاتەوھ، ەر ئەمپو ش ەموو شتىكيان پزانۆتەوھ، شاوھىس ئاغا حەز دەكات زوو پال بە كچەكەيەوھ بى، داواى ئەوھى تۆ ھاتىتە ژووھكە (تله) سەپان ھاتە مالى ئاغا و كە منى بىنى وھك مژدەيەكم بداتى ئەوھى پى وتم. تله چلمن)).

سيامەند فىكرەكەى بۆ ھاوپرپكەى دووبارە كردەوھ:

((تۆ بەدەورى خۆت دەخولپتەوھ، قاچىكت لەزەوى چەقاندووھ، دەخولپتەوھ قاچەكەى تر لە خۆل دەخشىنى، لىكەكەت بەجلەكانتا دىتە خوارەوھ و دەگرى، كەسىش ئاوپرپكى بەزەيىت لى ناداتەوھ. ئەمە توى لە ئاوايى بەلام ەر ئەوھندە ئاوايىت جىھىشت دونيايەكى تر دەبىنى، دەبىتە پياو و پەزى و باوكى پەزىت لەبىر دەچى)).

جوحا گووى لى نەبوو و گريا:

((پەزىش پىنى وتم دەبى سبەى زوو بىمەوھ و باش ەلپەرم. ئەو شىتە)).

سيامەند دلى خۆش بوو:

((ئىستا نەخوشىيەكەي پەزى بەرى دای. يەكەم جارە پىيى بلىي شىت. وات لىكردم سبەي دەرچم نەك جومعه يەكى تر)).

ئىنجا ويستى دلنە وایى بداتەوہ:

((مەزانە بەھىچت نازانن، ئەوہتا لەبەر دلى تو يەكسەر دەيبەن، لەوانەيە ھەر لەبەر تۆش شايى بۆ نەكەن و پەزى وا دەزانى بە دەھۆل و زورنا ئاواييەكەي بۆ ژىرەوژوور دەكەن. ئىستا دەبى ھەموو ئەو شتانە فېئىدەيتە ئەولاهە" ئاوايى و ئاغا و پەزى و پانەكە و ئەو دوو سەگەي بۆت ماونەتەوہ)).

سەگەكەي خۆي بىرکەوتەوہ و لەسەرى نەپۆشت. كۆتايى بە قسەكانى ھىنا و پىيى وت چەند خۆشە ئەگەر:

((ھەردوو بېرۆين و جووتە پانىك بەسەر ئاغا جىبھىلن، ئەمە باشترين تۆلەيە لە ئاغاى بکەيتەوہ، ئەگەر ويستت تۆلەكەت دەنگ بداتەوہ ھەر كە رۆشتين بە پياويك بلى بە ئاغا بلى جوحا وتوويەتى با خۆي پانەكە بلەوہ پىيى، با ئەوہش لەبەردەمى ھەموو شامار بلى)).

جوحا فيكرەكەي پى خۆش بوو، بۆ يەكەمجار بزە گرتى. ئەو شەوہ دوو ھاوړپكە قسەي زۆريان ھەبوو بيكەن، بېياريشيان دا سبەي دەرچن:

((يەكەم شت كەي دەرچين، دوايى لەكوپوہ. شەو گونجاوہ" شەو دەرچين دەتوانين پىگەي ملەي سەر شاخەكە بگرينەبەر و بۆ ھەنجيرە تل بينەوہ و لەويوہ بەرەو شارى گەورە، ئەو كاتەش كەس نامانىيى، بەلام پىم باشە شەو نەبى، بەيانى. بەيانىي زوو بى، پىگە دوورەكە دەبىرین" بەرەو دەرەبەندى گەورە دەرۆين و لەويوہ بۆ شارى گەورە، پانەكەش لە دەشت جىدەھىلن)).

جوحا يەكەم و دوايەمىن پرسىارى كرد:

((بۆچى ئەويان بى و ئەويان نەبى؟)).

سىامەند سەرى بادا:

((نازانم، بەلام ماوہيەكە ئەو شتانەي بىريان لىدەكەمەوہ لە شوينىكى ترەوہ غەيرى سەرم دەرەچن، شتىك ھەيە پىم دەلى وا

باشتره)).

سیامه‌ند نه خشه‌که‌ی داناو جوحا ملی بۆ که‌چ کرد“ سیامه‌ند
برپاریشی دا چی له سه‌گه‌کان بکری:
(با لیڤره بمیننه‌وه، په‌کیان ناکه‌وی، که هاتینه‌وه هه‌ر هی
خۆمانن)).

دواشتیشی پیوت:

(ته‌نها یه‌ك شتت پیده‌لیم، ئەمجاره‌ش هه‌سته‌که‌م ئەوهم پی ده‌لی،
سبه‌ی که‌ خه‌به‌رت بووه‌وه هه‌ست به‌ تامیکی تال له‌ ده‌مت ده‌که‌ی و
ئه‌هوه‌ن ده‌بیته‌وه‌و ده‌لیی پوشتنی چی و ته‌په‌پیازی چی، له‌ئیس‌تاوه
برپار بده‌ ئەو ترسه‌ی سبه‌ینی له‌ دلت ده‌ریکه‌ی)).

جوحا سه‌ری له‌قاند، سیامه‌ندیش پیی وت بنوی چونکه‌ سه‌فه‌ره
دوورودرێژه‌که‌یان سبه‌ی ده‌ست پیده‌کات. جوحا پالکه‌وت، زووش
که‌وته‌ فوو کردن. سیامه‌ند که‌میک شتی مابوو بیکات. ئینجا ئەویش
پالکه‌وت بیئه‌وه‌ی بزانی خه‌وی لیکه‌وتوه‌و یان نا.

به‌یانی له‌گه‌ل یه‌که‌م پووناکی ئاسۆ سیامه‌ند به‌شپه‌زه‌یی
هه‌لسا. له‌ هه‌سته‌کانی پاما تا بزانی هه‌ر سووره‌ له‌سه‌ر پویشتن.
که‌میک ناره‌حه‌ت بوو، وه‌کو که‌سیکی لیها‌ت‌بوو دوايه‌مین پوژی
سه‌ربه‌خۆیه‌که‌ی بی و له‌مپووه‌ بۆ بیگاریه‌کی سه‌خت ده‌بری و له
که‌سوکاری هه‌لده‌که‌ندری. له‌جیگه‌که‌ی دانیشته‌و هه‌ستی کرد
جووله‌ی بۆ ناکری. که‌میک وا مایه‌وه‌ به‌لام ئەو دیمه‌نه‌ی ده‌هاته
پیش چاوی به‌هیزتر بوو، دیمه‌نی بینینی شتی سه‌یری ولاتان و
هینانی سه‌یرترین بۆ گوند، دیمه‌نی دواپوژیکی په‌ر خۆشی و
گۆرانکاری. گورج بووه‌وه‌و ده‌ستی بۆ هاوپیکه‌ی پاکیشاو
پایه‌شانند. جوحا چاویکی کرده‌وه‌و نووقاندیه‌وه‌، جاجمه‌که‌ی
دایه‌وه‌ به‌سه‌ر ده‌موچاویداو ویستی بنویته‌وه‌ به‌لام سیامه‌ند لیی
فراندو بیرخسته‌وه‌:

((جوحا! سه فه ره که مان)).

جوحا زه ق هه ردوو چاوی کردنه وه، دانیشته و چاوی هه لگلو فت،
سیامه ند ویستی هه سته کانی بزانی:

((هه ست به چی ده که ی؟)).

ئه و قسه یه ی چاوه ری ده کرا و ترا:

((تامه تاله که یه له ده مم. تال نییه، ژه قنه مووته)).

ویستی پاشگه ز بیته وه:

((شتیکی گالته نییه سیامه ند، دریه دهری شاران ده بین، له
ماله که مان هه لده که ندریین)).

دوا رسته بو سیامه ند گونجاو بو:

((کام مال جوحای گورگکوژ؟ ئه م کونه گورگه ی ئه گهر
هه ردوو کمانی تیا بین و سه گیک بیته میوانیمان ده بی کلکه که ی له و دیو
دهرگاوه جیبیللی؟ ئه م گوږه ی گه وری ته نیشت خو مان پوژی سی جار
په نا بو خوا ده بات له ده سستی و ده لی خوایه پیشانمی مه ده؟ جوحا! من
ده پوم و تو بمینه ره وه به لام پیش نه وه ی کوږو کچه کانی شاه یس ناغا
به ریته دهشت په شیمان ده بیته وه، ده لی بریا له گه لی پرؤشتمایه.
بوئه ئیستاش ناته وی پوژی چونکه تازه له خه و هه لساوی و هیشتا
گهرم نه بووی)).

زیاتریش هانی دا:

((پیویستم پیته، گورگکوژیکم له گه ل بی له ته نیایی باشتره جوحا!
له م سه فه ره گورگکوشتن نه و ئیشه یه که خه لاتی هه یه نه ک گورگکوشتن
له م دییه که تا ده مری به شوانی ده ته یلیته وه)).

جوحا که میک بزوا، پیویستی به یه ک پالی تر بوو. نفورچیکی
ده سستی هاوړپنکه ی ده سته که وت:

((دیاره هه ز ده که ی له شاییه که ی ره زی هه لپه ری)).

جوحا راپه ری و هه لسا یه سه ری. سیامه ند خیرا جه واله که ی
خوی هه لگرت، ده سستی خسته ناوییه وه تا بزانی له وحه کانی

له بیرنه چووه :

((ئەگەر نەییە هەموو ژیانەت خەفەت بۆ ئەم بەیانییە دەخۆی،
شەتەکانەت هەلبگره)).

جوحا بینی جەوالەکە ی خۆی ئامادەییە، سیامەند شەو بۆی
ئامادە کردبوو تا بیدا بەکۆلییەو و ماوەی بێکردنەو یەکی ترو
دوودلییەکی تری بۆ نەمینیئەو.

و هەکو پۆژانی تر" تا هەر یەکە پانەکە ی دەرکرد پووری گوند
خواردنەکە ی ئامادە دەکرد. پووره مینا لای سەیر بوو کاتیک بینی
جوحا لەگەڵ ھاوڕێکە ی خەبەری بۆتەو نەک وەک جاران ماوەیەک
دوای ئەو، زیاتریش سەریسورما کاتیک سیامەند داوای لیکرد نانی
زیاتری بداتی:

((پووری گوند هەوا خۆش بووه، نیازمانە لەمشەو ی بیئەو
شەو بەکیۆ بکەین، نانی دوو پۆژمان بدەری)).

سکاالی پووره مینا لە دەستی هەواو هەوەسی گەنجان
بەرزبووهو:

((شەو کەژ جومعەییەکی ماوه! جحیلان دەست لە هەموو شتیک
دەدەن)).

باش بوو قسەییەکی تری نەکردو سیامەند پێویستی بەو نەبوو
باسی پراوه گورگ بکات و پیرەژنەکە بخاتە ناو گێژاویکی تر.
پیرەژنەکە فریاکەوت ھاوار بکات و پێیان بلی ئەمڕۆ شایێ کچی
ئاغایە.

پێکەو دەرچوون، سەرەتا سیامەند، پانەکە ی پێشخست،
پاشان جوحا لەدوایەو. هەر لەو شوینە لە یەکتەر جیا دەبنەو،
سیامەند بەرەو باکوورو جوحا بەرەو باشوور. سیامەند فریاکەوت
پێی بلی: ((دوا مەکەو)).

لە یەکتەر جیا بوونەو و سەگەکە ی سیامەند بۆ جوحا وەپری،

سیامه‌ند تیگه‌یشت:

((به‌هله چووی ئەگەر مه‌به‌ستت خواحافیزییه)).

سه‌گه‌که پروویکرده مائی ئاغا وه‌ری، سیامه‌ند دووباره‌ی کرده‌وه:

((ئه‌مجاره‌ش به‌هله‌ چووی ئەگەر مه‌به‌ستت خواحافیزییه، خواحافیزیان نه‌بی)).

رانه‌که گه‌یشته ته‌پۆلکه‌که، سیامه‌ند ته‌ماشای ئه‌و به‌رزاییه‌ی کرد که بینینی بۆ خۆی و ریبواران ناچاری بوو:

((با تییر بتبینم، خوا ده‌زانی چه‌ند سالی تر ده‌تبینمه‌وه، هه‌رچییه‌کیشم لی بی و هه‌رچییه‌کم ده‌ستکه‌وی له‌چاوی تۆی ده‌زانم، شوینی ده‌نگی تۆ که‌وتووم)).

سه‌گه‌که به‌پرووی ته‌پۆلکه‌که وه‌ری.

سیامه‌ند گه‌یشته‌جی، نیوه‌ی ریگه‌له‌نیوان شامارو مالۆله. سه‌عاتیک چاوه‌روانی نیگه‌رانی کرد، خۆر هه‌له‌هاتبوو و ها‌که ریبواریک له‌سه‌ر ئه‌و ریگه‌یه ده‌بینری و ده‌بی خۆی و ها‌وریکه‌ی وه‌لامیک ئاماده بکه‌ن یان خۆیان بشارنه‌وه. تا ده‌شگه‌نه ده‌ربه‌نده گه‌وره‌که‌ی زنجیره‌شاخه‌که ده‌بی خۆیان له‌چه‌ند گوند لابده‌ن، خواش ده‌زانی به‌لای چه‌ند شوان تیده‌په‌رن. ترسه‌که تا ئه‌و کاته‌یه ده‌چنه ئه‌و دیو ده‌ربه‌نده‌که، له‌وه‌ش به‌دواوه نانا‌سرینه‌وه و به‌ئاسانی ون ده‌بن.

په‌شاییه‌که له‌دوره‌وه ده‌رکه‌وت، دیاربوو به‌په‌له‌ ده‌رپۆیشت. جگه‌له‌جوحا که‌س پبویستی به‌په‌له‌کردن نه‌بوو. په‌شاییه‌که ده‌رکه‌وت و سیامه‌ند زانی جوحایه. سه‌گه‌که پپی نه‌وه‌ری، هیشتا یه‌که مه‌ترسی هه‌یه، جوحا بۆ ئه‌وه هاتبی په‌شیمانینی خۆی رابگه‌یه‌نی. سیامه‌ند خۆی بۆ ئه‌و قسه‌یه ئاماده کردو گوپی له‌ته‌په‌ی دلێ خۆی بوو:

((با واش بلی، په‌کم له‌سه‌ر ئه‌و ناکه‌وی)).

جوحا گەيشت و يەكسەر قسەكەى وت:
(با برۆين درەنگە)).

سيامەند سەگەكەى بانگ كردو دوافەرمانى پيدا كە نەيزانى
تاكەى پابەندى دەبى:

((من دەرۆم، كاريكەم هەيه، ئاگات لە رانەكە بى. ديمەوه)).

نيوه خورپەيەكيش بەدلى بۆ رانەكە نەهات، بەردەوام دەيوت:
(ئەوانە كۆرپو كچى شاوھيس ئاغان و بچوكترين شوينيان لەدلم
نبيە)).

لەناو گوندەكە تەنھا سەگەكەى خۆش دەويست، جوحاش تەنھا
ھاوړپى ژوررەكەى بوو هيجى تر.

سەگەكە تەماشاي خاوەنەكەى كرد ئينجا جوحا ئينجا
خاوەنەكەى، تينەدەگەيشت بۆچى ئەمجارە لەم شوينە پيکەوھەن و
جوحا چىي لە رانەكەى كردوھ، سەرھتا نینگەران بوو و هەستى بە
شتيەك كردبوو بەلام ئەو كارەى خاوەنەكەى پيى سپاردبوو گيانى
خۆنواندى تى جوولاند. لەكۆتاييش سەرى لەقاندو بەخۆشيبەوھ
هەلبەزيبەوھ:

((بەعبەعەكان لای من دانين، برۆن و خەم مەخۆن)).

سيامەند پشتى تىكردو پۆشت، تەنھا چەند هەنگاويكيش بوون
دلى سيامەند گوشرا، تا ئەو ساتە پۆشتن ئاسايى بوو، تا ئىستا
جيهيشتنى سەگە خۆش دەويست و سەيرەكەى قوربانيبەك بوو شايەنى
تەنھا بيتاقەتى بوو نەك دلى توند بۆى بجوولى، بەلام ئىستا كە
پۆشتن بوو پاست هەموو هەستەكانى خۆش دەويستى و خوو
پيوھگرتن و ژيانى ھاوبەشى لەدلى وەكو ئاويكى كولاو بلقە بلقيان
بوو. گەرايەوھ لای سەگەكەو سەرى گرت، سەرى لە ئاميزى ناو
چەند دلۆپيەك فرميسك لەچاويبەوھ بەسەر پوومەتى خليسكان و
لەويوھ كەوتنە سەر پيىستى سەگەكە. يارىي بە مووى سەرپشتى

کرد، ویستی به‌گریانه‌وه بلی: ((له‌گه‌ل خۆمان ده‌بیه‌ین))، به‌لام
ده‌نگی هاوړیکه‌ی وریای کرده‌وه:

((کاتمان نییه، گهر شاو‌ه‌یس نا‌غا بمانگری پیستان که‌ول
ده‌کات، هی من پیش تو)).

نا‌ر‌ه‌ه‌ت‌ر‌ل‌ه بریاری
سه‌فه‌ر‌ک‌ر‌د‌ن‌ و جیبه‌جی‌کردنی، سه‌گه‌که‌ی به‌ره‌لا‌کرد، پشتی
تیک‌ر‌د‌و‌ نه‌وه‌کو‌ نه‌رم‌ بی‌و‌ په‌شیمان بیته‌وه بریاری دا‌ ئا‌و‌ر‌ی‌ ب‌و
نه‌داته‌وه. دوو هاوړیکه‌ به‌ړیکه‌وتن، که‌وتنه‌ نا‌و‌ شیوه‌ نزمه‌که‌،
پاشان سه‌ر‌که‌وتن. گه‌یشتب‌و‌نه‌ لو‌ت‌که‌ی‌ گ‌ر‌ده‌ در‌یژ‌ک‌و‌له‌ نزمه‌که‌ی
به‌رام‌به‌ر. سه‌گه‌که‌ و‌ گ‌و‌ن‌ده‌که‌ ده‌ر‌که‌وتنه‌وه. سه‌گه‌که‌ وه‌ړی،
سیامه‌ند تیگه‌یشت چی ده‌لی:
(زوو بگه‌پینه‌وه)).

نه‌یتوانی ئا‌و‌ر‌نه‌داته‌وه‌و‌ ب‌و‌ د‌و‌ا‌ج‌ار‌ ته‌ما‌ش‌ای‌ نه‌کات، ئا‌و‌ر‌ی
دایه‌وه‌و‌ ب‌و‌ د‌و‌ا‌ج‌ار‌ ته‌ما‌ش‌ای‌ کرد. له‌و‌ شوینه‌وه‌ شاره‌کون ديار بوو.
سه‌ربازه‌که‌ی بینیه‌وه. سه‌ربازه‌که‌ به‌ کراسه‌که‌ی که‌ ده‌گه‌یشته
ئه‌ژ‌ن‌و‌ی‌ و‌ شمشیر‌ه‌ پانه‌ کورته‌که‌ی‌ و‌ قه‌لغانه‌ خپه‌ در‌یژ‌ک‌و‌له‌که‌ی‌ و
کلاوه‌ په‌رداره‌که‌ی. بینی ر‌مه‌که‌ی‌ توند له‌ زه‌وی‌ چه‌قاند‌و‌وه‌ و‌ پ‌و‌وی
پ‌ر‌ بریار بوو، له‌جارانیش به‌هیزتر. هه‌ستی کرد پی‌ی‌ ده‌لی: ((پرو!
پرو‌و‌ مه‌وه‌سته!)).

سیامه‌ند بریاری دابوو له‌ بازنه‌که‌ ده‌ر‌چې، پشتی کرده
بیست‌ویه‌ک‌ سال‌ خولانه‌وه‌ به‌ده‌وری‌ خو‌ی‌ و‌ ئه‌و‌ پیچ‌ه‌به‌ده‌وره‌یه‌ی
جیه‌یشت.

به‌شی دووهم

جاک ووگەر

جاریکی تر.. گوند

له سهر ئه و باسکه دريژكۆله به رزه كه ريگه كه ي ناچار كردوه به ده وری بسوورپيته وه ديمه نه كه ته و او خۆی بۆ چاوه كان كردبووه وه. له و به ره وه، كه به رزاييه كان كه مترو نزمتر ده بوون تا ده شت خۆی ده گه يانده زنجيره شاخه كه، گوندى (شۆراوه) بى ماندوو كردنى چاو ده بينرا. لايه كى سه وزاييه كانى شۆراوه سه رى له پشتى ئه و كه له ده ر كردبوو كه به شيكى گونده كه ي شار دبووه وه. بۆ (هه راوه) ش بگه راي تايه دور نه بوو و له به رده ست بوو. چۆلمه ك له ویش نزيكتر بوو و له سهر رى بوو. باشت ر بوو سيامه ند خۆی لى لادايه، به سى بوو له خالدان و مالۆله ببينرى.

شامار دورترين شوينى گرتبوو و وه كو په له يه كى بچووكى بۆر به سهر خاكى كى سورباو فليقا بوو. لاي چه پ به رزاييه ك وه كو خالىك هه بوو. سالانى دووردرىژى شوانى فىريان كردبوو ئه وه ته پۆلكه كه بوو. هيچ شتىك له و سال و نيوه له به رچاوى سيامه ند نه گۆرپابوو، هيچ نه گۆرپابوو به لام شوانه كه ي شاوه يس ناغا باوه رى نه ده كرد:

((رهنگه زۆر شت گۆرپان، خۆم گۆرپاوم، ئه و بۆ نه گۆرپى؟))

له باسكه كه چووه خواره وه و ريگه خۆله كه ي گرت به ر، داره كه ي به سهر زه وييه كه ي به رپى ده كوتا:

((به لام ته و او گومرام نه گه ر باوه ر بكم گوند گۆرپى، گوند سه د سالى تريش به ده وری خۆی ده خولپته وه، گوند ناتوانى سه فه ر

بكات)).

ئيره گوندى خالدانە، ليره شه وه پيوسته خوئى خوئى بئى،
سيامه ندى نوئى بئى. جه والە كهئى داگرتو كردييه وه، جله كانى
گورپينو كه وته وه رپئى. به دهسته راست لايدا تا بچئته گونده كه و
پرسياره كانى بكات، سه گه كان به وه رپينو هه ربه شه وه پيشوازىيان
ليكرد، نه وه سناو به ره و مالە كان چوو. هه رزه كارئىكى بينى ده رگائى
مالە كهئى كر دوته وه، گونجاوه له و بپرسئى:
(ده ميكه خالدانم نه ديوه. وه كو خوئيه تئى؟).

پرسيار ته مومژاوى بوو و هه رزه كار نه يده زانى مه به ست له چ
شتي كه وه كو خوئيه تئى، له گه ل ئە وه ش به لئيه كي به رپبواره كه
به خشى و واى ليكرد پرسياره كان بكاتە دووان:
(كيشه كهئى چئى به سه رهات؟).

كه سيئى نامۆ پرسىيارى وه زعئى گوند ده كات، وه لاميش
بيده نكي و ته ماشا كر دنى سه رسورمانه. سيامه ند زانى ئە وه نده
به سه بۆ ئە وهئى هه والئى تئيه رپبونى رپبوارئىكى سه يرى ره شپوش
بلاوبئته وه. دارى خواحافيزى بۆ هه رزه كاره كه پاوه شانندو پشتى
كرده پرسياره كانى كه هه روه كو پرسياره كانى خوئى بئى وه لام
مانه وه:

((تۆ كيئيت؟ بۆ كوئى ده چئى؟)).

ديمه نئى ئە و رپبواره هه رزه كاره كهئى سه رسام كر دبوو. پووى ئە و
كه سه سه يره هئى گه نجيكه له خوئى گه وره تره به لام جله كانى
ته مه نه كه يان له وه ش گه وره تر كر دبوو "كراسيئى ره ش و سوور
تيكه لاو و جليئى ره ش له شه پوال ده چوو له ژئير كه وا به كي ره ش
بوون. كه وشه ره شه كهئى توئىكى كه مى به سه ره وه نيشتبوو، توئى
سه ر جله كانيشئى هئنده له وه كه متر بوو كورپه كه نه يزانى ئايا ئە و
رپبواره له ئاسمان دابه زيوه يان پئيش ئە وهئى بگاته گوند خوئى

ته كاندوهه. دياريش نه بوو جه والّه نه خشينراوه سوورو ره شه
تيكه لاوه كه ي دهستي چ جوره شتيكي تيبه.

سهردانه كورته كه ي خالدان قه ناعه تي به سيامه ند كرد كه
سهرداني مالّه پيوست نه بوو كاته كه ي به فيرؤ ده چي، هه موو
پرسياره كانيش له باره ي شاماره وه پيوسته بو شامار خوي
بهيلرينه وه. شامار نزيكتر كه وتوته وه و ئيستا له بهرچاوي گه وره تر
ده نويي، ئيستا خانوه كاني ده بيني، خاكه سوورباوه كه شي باشت
له خانوه كان جيا بوته وه، ته پولكه كه و چه مه كه ش جوانتر
ده بينرين.

تا گه يشته شامار هيچ ريبوار يكي پينه گه يشت، ئه و شته بوو كه
ده ويوست، ماوه ي بو پيدا چونه وه ي نه خشه كاني نه ده ويوست،
ماوه يه كي بيده نكي ده ويوست بو بونكردي خاك و هه واي ناوچه كه و
بيركرده وه له هه ندي ديمه ني جاراني و خه لكي گونده كه و گونده كاني
تر. هه فته يه كه متر بو يه كه م پورزي پايه ماوه، به لام له ئيستا وه
ره نكي پايه له بهرچاوي به سهر هه موو شتيك نيشتوه:

((نه م پايه زهش نه بي پايه زي داهاتوو شاوه يس ناغا و ده سه لاته كه ي
ده پوو كينه وه)).

گه يشته ته پولكه كه و به رامبه ري پاوه سستا، پورزي بينين و
ده ره يناني نيوه ي كوويه كه سه ده يه كه دووركه وتوته وه. به ده وري
ته پولكه كه سوورپايه وه. چه م هيمن بوو، ئيستا سه ره تاي پايه بوو و
ئاو كه مبوته وه. زياتر سوورپايه وه، خوله كه ي ته واو كردو گه يشته
ناستي كه ندره كه. چوه پيشه وه بو بينيني ئه و لايه ي گرده كه كه
لافاهه كه بنكه ني كردبوو، له سهر ئه ژنؤ چوكي داداو سه ري نزم
كرده وه، كه ميكي ئاودره كه شيواو بوو و لا تيژه كاني نه مابوون،
چه ند ساليكي تر به ته واوي كويز ده بيته وه.

هه لسايه وه و ئه ژنوو دوو له پى دهستی ته کاند. چوو بۆ لای چه مه که و به دوو دهست چنگیک ئاوی هه لگرت، رۆژی لافاوه که خۆی به دره خته که هه لواسیبوو و چه می شیت یاری به قچه کانی ده کرد، ده بی چه ئه مپۆ شیتببون ببه خشیتته وه. فووی له ئاوی ناو چنگی کرد. دوو لپوی جوولاند، فوویه کی تر به ئاوه که و با ئاو بپواته وه بۆ ناو چه م.

له چه م په پرییه وه، هه ولیدا قاجی بهر ئاوه که ی نه که وی، نه ختیکی تر ئه و دلۆپه ئاوانه ده گه نه ئاوی. ویستی به ره و باشوور بپوات. وه ستاو ته ماشای شاره کۆنی کرد، وینه ی سه ربازه که ی بینیه وه، هه ر ده لپیی دوینییه “شمشیری به که مه ر هه لواسراوی و پمه درپژکه ی خۆی به سه ر دابوو، قه لغانه که ی و کراسه کورته که ی و کلّوه په پرداره سه پیره که ی. سه ربازه که له ناو شاره کۆن وه ستاوه و پمه که ی له زه وی چه قاندوه.

حه زی کرد مندالکی پی بگه شتایه و پرسیا ری سه گه که ی لی بکر دایه، به لام زانی پرسیا ریکی بی مانا ده بی” بللی سه گی کی؟ سه گی خۆی. ئه ی خۆی کییه؟ جار ی با جوحا ببینی. گومان ی تی نییه جوحا وه کو جار ان له باشووری ئاوی خۆی و پانه که ی له وه پ ده کن، سه د سالی تریش هه ر ئه و جوحایه ده بی.

جوحای له شوینی جارانی بینیه وه، له باشووری گونده که، پانه که ی له مبه رو ئه و به ری چه مه که بوو، خۆشی له سه ر به ردیک هینده ی سمتی بچوک بوو له و به ری چه مه که دانیشتبوو. ئاوازی که له دووره وه ده هات. هه ر ئاوازه ناخۆشه که ی بلویژه داماو که یه تی، خه فه ت ئه و ئاوازه ی ناخۆشتر کرد بوو. سیامه ند له چه مه که نزیکه و ته وه. سه گه کان بینیان و وه رین، جوحا زانی رپپواریک هاتووه و ده یه وی قسه یه کی له گه ل بکات، چغه ی له سه گه کان کرد.

سیامه‌ند نه‌وه‌ستا:

((جوحا سه‌گه‌کانی کرده‌وه به سیّ سه‌گ. پیروژه، به‌لام هیچیان سه‌گه‌که‌ی خوّم نین)).

سیامه‌ند داره‌که‌ی بۆ به‌رز کرده‌وه:

((سه‌لام له جوحا، سه‌لام له جوحای تا مردنی هه‌موو شوانه‌کانی دونیا هه‌ر شوانه)).

جوحا ده‌نگه‌که‌ی ناسییه‌وه، په‌شۆکاوه‌ه‌لسا، شپرز رۆشتو له‌چه‌م په‌پیه‌وه:

((گوّیچکه‌م سه‌لامه‌ت بیّ ئەمه‌ ده‌نگی سیامه‌نده)).

گه‌یشته به‌رامبه‌ری وه‌ردوو قوّلی گرت. ته‌ماشای خوئی و جله‌کانی کرد:

((سیامه‌ند توئی؟! ئەه‌ی ئەو جلا نه‌ چین؟!)).

باوه‌شی پیا کردو توند پشتی گوشی:

((سیامه! چیت به‌سه‌ره‌ات؟)).

باوه‌شی یه‌کتریان به‌رداو سیامه‌ند ده‌ستی خسته سه‌رشانی شوانه‌که:

((من چیرۆکی زۆرم هه‌ن بیانگیڤمه‌وه، به‌لام با پێشتر چیرۆکه‌کانی توو گونده‌که‌ت ببیستم)).

دوو هاوڕێکه دانیشان. جوحا ده‌ستی پێکرد:

((که‌گه‌پامه‌وه‌و تووم جیه‌یشت شاوه‌یس ناغا سزایه‌کی دام پێویست ناکات ئیستا باسی بکه‌م، ئەو سا له‌هیچی وا پووی نه‌دا، به‌لام دواى ئەوه ترشتی زۆر گوپان، چه‌ند مانگیکه‌ شاوه‌یس ناغا مردوووه...)).

سیامه‌ند پێی بری:

((مرد؟!)).

جوحا توند سه‌ری له‌قاند:

((زۆر! بلیم به‌ئێ. مرد، ئەوه‌نده‌شی پینه‌چوو ناکۆکی که‌وته نیوان

پۆستەم و زۆرابی دوو کوپری ئاغا. مام سمایلیش مرد، پۆستەم
ویستی مام سمایل دان بنی بەو شتانەیی لە شارەکوون دەستی
کەوتیوون ئەویش قسەیی نەکرد، زۆراییش تیر لییدا ئەویش مرد).

سیامەند بۆی راستکردەو:

((پۆستەم لییدا)).

ئەو هی جوحا راست بوو، سەری بەنەخیر بادا:

((نا نا، زۆراب چونکە زۆراب دەویست پییش براکەیی ئەو لیرانەیی
دەست بکەوئی. مام سمایلی داماوەیان بەدەما خست و بە دوو زەلام
داریان لەپشتی رەقی و سمتی چرچی دا)).

سیامەند:

((کەواتە تا ئیستا بیر لە لیرەکانی شارەکوون دەکەنەو)).

جوحا مابووی:

((ئیت مرد، مەبەستم مام سمایل، کەسیش نەیزانی شتەکانی
چییان بەسەرەت. تەنھا ئەو دوانە مردن)).

جوحا قسەیی تری دەکردو میشکی سیامەند بۆ مستیلەکەیی مام
سمایل چوو کە وینەیی سەربازەکەیی ئەسکەندەری لەسەر بوو. مام
سمایل مردو نەینییەکانی خۆیی لەگەڵ خۆیی بۆ گۆر برد. ئینجا
گوئی لە جوحا بوو:

((ئەو مردن، شتی تریش "پووری گوند چوو دەیی زەنان چونکە
پۆستەم و زۆراب لەگەڵی خراپ بوون، قوتابخانەکەشیان لەوبەری مائی
ئاغا دروست کرد)).

ئەمەیان سەیرتر بوو:

((قوتابخانە؟)).

جوحا دووبارەیی کردەو:

((بەئی، ئەم ھاوینە قوتابخانەییەکیان دروستکرد)).

هەوایی قوتابخانە کەمیک سەگەکەیی لەبیربردەو، ئینجا
بیریکەوتەو:

((ئەي سەگەكەم؟ ماوه يان وەكو شاوھيس ناغا مردووه؟))

جوحا ھەوالی پېبوو بەلام نەيزانی سيامەند پېی ناخۆش دەبى
يان گوئی ناداتی:

((ماوه بەلام بۆتە سەگىكى خویرى، كەس نەيگرتۆتە خو. ئەوھ
ھېچ كە تا ئیستا ژنى نەھیناوه))

سيامەند ھەموو شتىكى وەلامەكەى پېخۆش بوو:

((باشتر كە ماوه و كەس نەبۆتە خاوهنى، بەرەلاییش لە كوئیلیتی
پاراستووویەتی، بەلام بۆچی خویرى بووه؟ خو لە زۆر پیاوی ئاوايى
پیاوترو زیرەكتره))

جوحا وەلامى دایەوھ:

((سەگىكى سەرەپۆیە و ھەز دەكات سەر بەخۆ ئیش بكات، وتیان
پاش ئەوھى پۆشتین ماوهیەك نەخۆش كەوتبوو، دوايیش كە من
گەرماوھە بینیم بەگوئی كەس ناكات مەگەر خوئى ھەز بەو كارە بكات
كە پېی رادەسپێردى. چەند جارێك بۆ پاسى رانەكان بردبوویان بەلام
لەجياتى پاس خوئى بزر دەكرد و دەچووھ سەر بەردیك يان بن بەردیك
بیریدەكردوھ، كەس نەیدەزانى بیر لەچى دەكاتوھ))

بزهى پەزەمەندى دوو لیوى سيامەندى داگیرکرد:

((سەگىكى دلسۆزە، شاوھيس ناغا و كورەكانى ھیندەى عەقل و
ھەستى ئەویان نییە، ئەى تو جوحا؟ چیت كرد؟ وابزانم ھەر وەكو
خۆت ماوى))

جوحا ئاھىكى ھەلكیشا:

((من؟ دەزانى پەزىم لەدەست دەرچوو، بەلام خۆزگەم بە كاتى
شاوھيس ناغا، دواى مردنى ئەو بەر زۆراب كەوتم. دوو براكە ھەموو
شتىكیان بەش كرد، پۆستەمیش منى وەك زیادە بە زۆراب بەخشى
چونكە دەبوت بە كەلكى ھېچ كارێك نایەم. دواى ئەوھ تەماع زۆرى بۆ
پۆستەم ھینا و دەستى بەسەر ئەو رانە گرت و من و سەگەكانیشمى
بردو و تى تەپالەش بى ناهیلیم بچیتەوھ لای زۆراب، زۆرابیش لەرقا
گرتى و فەلاقی كردم، پۆستەمیش ھەروا لییدام، بەلام نازانم ئەویان

بۆچى. پۇستەم ئىستىتا بۆتە پۇستەمى زالى پاست و زۇرابىش زۇرابى
زۇل، بەپىچەوانەى داستانەكە. دەبوايە شاوھىس ئاغا ناوى زال پاشا
بووايە. دەزانى جارىكىيان داركارىيى زۇرابى كرديوو؟).

سىامەند:

((زال پاشا؟)).

جوحا:

((نەخىر، پۇستەم، پۇستەم داركارىيى كر، دەيوت من سالىك لە تۆ
گەورەترم. برىا تۆم جىنەھىشتايە)).

جوحا دوو مانگ ھاوپى گەشتە سەيرەكەى سىامەند بوو،
پىكەوۋە گەيشتنە شارۇچكەى گولەنەبەر لە بنى زنجىرەى چىاي
بەرزى ھورامان. ئەو چەند پۇژەى گەشتەكە و مانەوۋەى دوو پۇژ لە
گولەنەبەر سامەكەيان لەو پۇژە سەيرەى ھاوپىكەى
نەرەواندبووۋەو لەكۆتايى ھىزى بەرگرىيى نەماو برىارى دا
بگەرىتەوۋە.

سىامەند پۇژانى پىشتەر نىشانەكانى دوودلى و ترسو لەرزۆكىي
تى بىنىبوو بۆيە برىارەكە چاۋەرۋانكراو بوو، بەساردىيەوۋە ھەولى
دا قەناعەتى پىيكات بىنىتەوۋە بەلام زۇرىشى لىنەكر، سىامەند
ئەو كاتە بۆى دەرکەوتبوو باش نىيە كەسىك لەو جۆرە لەگەل خۆى
بەرەو ناديار ببات. سىامەند بەتەنیا مايەوۋە.

نۆرەى جوحا بوو لىي بپرسى:

((ئەى تۆ سىامە؟ چىت كر دواى ئەوۋم تۆم جىھىشت؟ چەند
لەگولەنەبەر مايەوۋە؟)).

وۋەلام ھەلسان و خۆتەكاندن:

((كەم مامەوۋە، من زۇر دوور پۇيشتەم، وا ئىستاش گەراومەتەوۋە)).

جوحا بەدلى نەبوو:

((تەواو؟ سالى و نىويك گەپان بە دوو قسە دەبرىنىتەوۋە؟)).

سیامه‌ند پشتی تیکردو جله‌کانی هه‌لکرد بۆ ئه‌وه‌ی له ته‌نکه
چه‌مه‌که به‌پریتته‌وه:

((بۆ خاتری تۆ دوو قسه‌ی تر: من پۆشتم و پۆشتم و گه‌یشتمه
هیندستان و چین و ماچین و له‌وی‌و له شوینی تر فییری شت بووم،
تۆش چیت ده‌زانی له‌بیرت چوو)).

به‌ده‌م په‌رینه‌وه‌وه له به‌لینیک بیبه‌شی نه‌کرد:
((له مه‌پو بزنه‌کان ته‌مه‌نمان دریزتره‌و پۆژمان زیاتر له‌به‌رده‌مه
به‌وردی بۆت باس بکه‌م، من ده‌چمه ئه‌وبهر، دوورناکه‌ومه‌وه و دی‌مه‌وه
لات)).

له چه‌مه‌که په‌رینه‌وه، قۆلی هه‌لکردو چنگیک قورپی هه‌لگرت،
خۆلی وشکی تیکه‌ل کردو شیلای، جوحا هاواری کرد:
((سیامه! ئه‌و قورپه‌ت بۆ چییه؟)).

بیئته‌وه‌ی ئاوپی بۆ بداته‌وه هاواره‌که‌ی بۆ نارده‌وه:
((په‌له مه‌که وه‌ک چۆن له‌گه‌رانه‌وه بۆ گوند په‌له‌ت کرد، پۆژیک دی
ده‌زانی)).

دوورکه‌وته‌وه تا گه‌یشته گاشه‌به‌ردیکی پان نیوه‌ی بالای خۆی
به‌رز بوو و له‌سه‌ر قه‌دپالی باسکه‌ نزمه‌که‌ی ئه‌وبهر چه‌م نیشتبوو.
په‌خویکه‌ی کرده‌ چوار به‌شو خستنیه‌ سه‌ر گاشه‌به‌رده‌که،
یه‌کیکیانی هه‌لگرت و شیلای، کردی به‌ ئاژه‌لیکی خه‌یالی،
تیکه‌له‌یه‌ک له‌ مشک و ورچ، دوو گوپچکه‌ی خری بۆ دروست کرد وه‌کو
هی سه‌گی کیوی، لووت و قه‌پۆزی پاکیشاو دریزی کرده‌وه و سه‌ری
لووته‌که بووه‌ لَمۆزیکی تیژ، له‌ شوینی دله‌که‌ دوو پارچه‌ قورپی
بچووکێ لیکرده‌وه و کردنی به‌ دوو چاوی ئاژه‌له‌که، سکیکی خړو
قه‌له‌وی وه‌ک ورچی بۆ دروست کرد، له‌ چوار لاهه‌ راپیکیشا بۆ
دروستکردنی دوو ده‌ست و دوو قاچی. په‌یکه‌ره‌که‌ی خسته‌ سه‌ر
به‌رده‌که. سی‌ تۆپه‌له‌ قورپه‌که‌ی هه‌لگرت و چووه‌ سه‌رووی گرده‌که‌و

بۇ ئۇ دىيوى شۆر بوو وە و چاوى بۇ بەردىكى تر گىپرا.

بەردىكى بچوكتىرى بىنى و بوى كشا، پىخويىهكى ترى كرده
بەيكەرىكى تر “ شىوہى رپوى، قاچەكانى دريژ دروستكرد، لەسەر
بەردەكە جىيى ھىشت. شىوہى دوو تۆپەلەكەى ترى گۆپى “ دوو
ئاژەلى تر: دالىك بە كلكى شىر، ئاژەلىكى خەياللى وەكو ئوہى
يەكەم بەلام سكى دريژكۆلە و دوو گويچكەى بۇ سەر وە دريژ
بوونەتە وە، سەريشى وەكو سەرى مشك، ھەريەك لە و دانەى خستە
سەر بەردىكى گەرە:

((ھىندە بەسە بۇ ئەمپۇ، پۇژانى داھاتوو بست بەبستى دەوروبەرى
ئاوايى پر دەكەم لە جىپەنجەى خۇم)).

گەرپايە وە بۇ لاي ھاوپىكەى و بە دوو وشە و سى وشە وە لامى
پرسىارەكانى دايە وە، لەگەل بەلىنىك كە دواتر شتى زياترى بۇ باس
بكات. جارىكى تر ھاوپىكەى جىھىشت و بۇ بەرزابىەك گەرا. چوۋە
سەر گردىكى قوۋچ نيوہى خۇل بوو و نيوہى سەر وە وى گاشە
بەرد، گوندەكەى ليوہ ديار بوو، گردى كافرانىش كە وتبوو پشتە وە.
جوحا ئاژەلەكانى جوولاندو ھاوارى بۇ ھاوپىكەى كرد:

((خۇت ون مەكە، ئەمپۇ زوو مەرەكان بۇ دۇشىن دەبەمە وە)).

ئىستا باشتەر دىمەنى گوندەكە و دەوروبەرى دەبىنى، رىگەيەكى
خۇل بەسەر بەرزابىەكانى پۇژاوا پىچاوپىچ دەپوات و كاتىك لە
ئاوايى نزيك دەبىتە وە شىوہەكان ونى دەكەن، دوايى
دەردەكە و پىتە وە و دەگاتە تەنىشت گردى كافران، پاشان گوندەكە،
چەمەكە لە كىو دىتە خواری لە بەردەمى گوندە وە دەپوات،
رىگەكەش لە شامار گۆشەيەك دروست دەكات و بۇ باشورى پۇژاوا
دەپوات تا دەگاتە گوندى (كانى كە وە)، ئىنجا زۆر خوارتر.

شامار خالى نىوان مالۆلە و كانى كە وە يە بەلام قەت وەكو

قۇناغىكى سەرەپى بەكار نەدەھات. گوندىكانى تر رېگە يەكى كورنترىان ھەبوو بۇ يەكترو بۇ شارۆچكەكە. بەمجۆرەش خەلكى شامار گوندىكە ي خۇيان ۋەكو شوينىكى چەپەك سەر ئەنیشكە نوشتاۋەكە ي رېگەكە تەماشا دەکرد. بەلای باشووريش گوندى تر ھەبوون بەلام جگە لەۋە ي دووربوون گرده بەرزەكانى پشتى شامار نەياندەھىشت رېگەكە بەولايە پروات.

تا پيش ئىۋارە ماۋە يەكى گونجاۋ بوو بۇ سيامەند بەنەخشەكانى بچىتەۋە. مردنى شاۋەيس ئاغا ھەۋالىكى چاۋەپوانكراۋ نەبوو، تەمەنى شاۋەيس ئاغا بەدەۋرى پەنجاۋ پىنج سال دەخولايەۋە، پياۋيكى كەلگەت، سميۋە بابره رەشەكە ي ھاۋارى دەکرد ئەۋ پياۋ سەد سال دەژى.

كتوپىرى ھەۋالەكە ئەۋە ي بەمىشك نەھىنا لە ھۆكارى مردنەكە ي بپرسى، ئىستاش دوو كورەكە ي پالەۋانى گۆرەپانەكەن، دوو شىتن مامەلەيان لە باۋكيان خراپتر بوو، پياۋى زۆردار كورپانى شىت لەپاش خۇى جىدەھىلى. رەنگە بتوانى ياربيان پىبكات، بەتايبەت كە ئەۋ دوانە ناكۆكن، شاۋەيس ئاغاش بمايە مملانەكە گەۋرەتر دەبوو.

رەنگە سى خوشكەكە ي ئەۋ دوو شىتە ۋەكو خۇيان مابن“ بەفیز ۋەكو ھەموو كچىكى ھەموو ئاغايەكى زۆردار. مام سمايليش مردو نەينى شتە گرانبەھا دۆزراۋەكانى شارەكۆنى لەگەل خۇى برد، گوند باسى كەسانى تر دەكات كە شتىان دۆزىۋەتەۋە بەلام ئاۋايى تەنھا لە مام سمايل نىۋەدلىنبا بوو كە شتى دەستكەۋتبوو، بىگومان مستىلەكە ي پيشانى كەسانى تر داۋە.

شارەكۆن لاي سيامەند ۋەكو جارار گرنگە، لە شارەكۆن بۇ شتىك دەگەپراۋ لەۋە گرنگترى لە گردى كافران دەستكەۋت، بەلام

ئەگەر گەنجینەکانی شارەكۆنی دەستكەوئى ھىزەكەى دەبیتە دوان .
كاتى پانەبیرەى پيش ئیوارە نزيك بوو ھەو ھەبیتە ھەى
نەخشەى ھەى نوئى لە مېشكى گە لالە بووبى:

((تا زیاتر شارەزای ھەزەى گوند نەبم بىرکردنە ھە زیادەى، جوحای
شوان وتى ئەمپۆ زوو پانەكە دەباتە ھە كەچى ھېشتا ھە و دورەى ھە
تازە گيژ گيژ بەرەو ئیترە ھە)).

لە گردەكە چو ھە خوارە ھە و بەرەو جوحا و پانەكەى كشا، كە
گە یشتە لایان نیازەكەى بە ھاوپیكەى وت كە شە و میوانى دەبى.
جوحا بە دللى بوو:

((ھەر دەبى میوانم بى، ئەگەر بتبینن دەبى قسەیان لە گەل بكەى،
رەنگە ھە ھەى نەتویست بو منى بگيپیتە ھە تیلای پۆستەم و زۆراب
بە زۆر پیت بگيپنە ھە)).

گالۆكەكەى بە نیشانەى خواحافیزی بەرزكردە ھە:
((بەختتە، چەند پۆژیکە شەوكەژ دەكەم، وانەبواىە لە قەبرەكەى
خۆم، كە ئەوسا ھى تۆش بوو، میوانداریم دەكردى. چاوەرپى بكە،
ھەول دەدەم مالى ناغا دوامنەخەن)).

جوحا گە یشتە ھە گوند و ئەو كەسەى بینى كە سیامەندى بەسەر
گردەكە ھە بینیبوو. كابرا جوحای پاگرت و پرسیارى ئەو رەشپۆشەى
لیكرد. جوحا خۆى لى گیل كرد و واى تیگەیاند كە نەببینیو ھە.

دواى دۆشینى پانەكە ئەو و جوحا گە پانە ھە. جوحا بە
سیامەندى پاگەیاند:

((زانویانە ھاتویتە گوند بەلام نەیانزانویە كییت، تەنھا دەلین
پیاویكى رەشپۆشە ھەوالى پۆستەم ناغا و زۆرابى پرسیو ھە)).

ئەو زیادەى لای سیامەند ئاسایی بوو:

((خەلك فیرن شت لە خویانە ھە بلین)).

جوحا بەردەوام بوو:

((میواندارى ئەمشەو لە میواندارى ناو قەبرەكەم باشترە، ھەموو

خاك پراخەرمانه، هه موو ئاسمانيش دە دەين به خو مانا. تا به يانيش
هه رخومانين و ميواني ترمان نايهت، ئەگەر هاتيش دە ليم جيگه مان
نييه)).

سيامه ند ويستی دواشه وي بي:

((جوحا، هه ر ئەمشه و شوينيم بو پيدا بکه، هه زده که م
خانويه ک بي، کريش چهنه دهيدم)).

وشه ي کري له به رگويي جوحا وه کو خلوربون وه ي هه موو

به رده کاني شاخه که بو:

((کري؟ خو ت ده زاني گونده کاني دونيا شويني کرييان تي نييه.

گوي بگره! قوتا بخانه که هه يه، سبه ي به خزمه تکاري قوتا بخانه که
ده ليم، قوتا بخانه که ژوروي به تالي هه يه، ژوروي کيان خزمه تکاره که ي
تييه، ئەواني تر چولن، ئەو ده تواني يه کي کيانت بداتي و بي کري،
ده تواني ژنيشي تيا بهيني)).

سيامه ند په نجه کاني ده ستي راگرت:

((ته نها بو چوار يان پينج پوژ، له وه زياتر نامه وي، به کورتي

خانوي سهر به خو ي خو م ده وي، خوي ده کرد خو م دروستي بکه م)).

جوحا سه ري خوراند:

((کري و دروست کردني خانوو؟ سيامه ند ده وله مند بووه!)).

قسه که ي به شيويه ک وت شايه ني پشتگو ي خستن بي:

((مه يخره سبه ي، هه ر ئيستا بچوو پيي بلي، مه لي تاريکه، ته نها

ئەمشه و شه ريکي پيخه في خاك و ليفه ي ناسماني تو دە بيم، سبه يش
ئەرك له سه ر تو و خو له که و ئەستيره کان ناهيلم، مه لي ئەرك نيت،
هه ندي شتيشم له شار جي هيشتوو ده وايي ده يانه ينمه وه، مه لي شتي
چي، رهنگه تو بنيرم، مه لي ناغا ناهيلي، ده ئيستا بو ژوروه که بچو)).

سه ره راي داوا کارييه سه يره که جوحا به و تاريکيه چوو

قوتا بخانه و به ليني له خزمه تکاره که ي وه رگرت، گه رايه وه ده شت و

هه ردو و کيان له گه ل رانه که چوونه قه دپالي باسکه که. شه وه که به

پرسیاری بى وەلامو نیوہ وەلاموہ رابورد، لەکۆتاییشی سیامەند
بە ھاوڕێکەى وت:

((با بچینە مالى خۆم شتى زۆرت پى دەلیم، لە شوانیش پزگارت
دەکەم)).

شەتەکە وای جوحا ئاسان نەبوو:

((جاری بیر لە پێخەف و راخەرو دەعبای تر بۆ ژووری قوتابخانەکە
بکەینەو، ئەى کى خواردنت بۆ دەکات؟ ژنت بەینایە ئەوہى بۆ
دەکردى)).

سیامەند دەستى بۆ جوولاند بەنیشانەى گوێى مەدەرى:
((پێخەف و خواردن ئاسان، ئیستا بنووين باشە، تۆ دەبى
هەلسیتەو)).

جوحا فەرەنجییەکەى خۆى دایە میوانەکەى تا لەسەرى بنوى.
جوحا چووہ شوینیکى بەرزتر و پالکەوت، سیامەندیش لەسەر
فەرەنجییەکە پالکەوت و جەوالەکەى کردە سەرىن. پڕومەتى خستە
سەر لەپى دەستى و چاوى نووقاند. کەمیک هۆشى لیبرا ئینجا گوێى
لە وەرپینیک بوو، چاوى کردەوہ:

((ئەمە سەگەکەى من نییە کە ئیستا بەرەلا بووہ؟)).

دەنگى تری نەبیست.

وہکو نەریتی شوانەکانیش لە شەوین دەستبىنى کاتى نوستن
پۆیست بوو، جوحا پەتیکى بە مىلى بزنىکى ھارەوہ بەست و
سەرەکەى تر پەتەکە، کە دارىکى پۆوہ بەسترابوو کردییە قۆلى
خۆى. گورگ بىت بزنى ھار زوو ھەستى پیدەکات و دەجمى و شوان
وریا دەبیتەوہ.

جوحا لە سەروتر بوو و دەنگى نەمابوو، ئینجا پرخەى ھات،
کەمیک تریش تپەپەرى و دەستى کرد بە لنگەفرتى، لەکۆتاییش
پرخەکەى بە ھاوارە کۆنەکە تەواو کرد: ((ئووووو)).

سیامه‌ند لای سه‌یر بوو چۆن جوحا ئاگای له جوولە‌ی بزنه‌که
ده‌بی کاتی ترسو و نزیکه‌وتنی گورگ، ده‌بوایه بزنه‌که جوحا به‌ئاگا
بیئنی به‌لام ئەم خه‌وی له بزنه‌که هه‌رام ده‌کرد، ئینجا بو‌یه‌که م جار
زانی بو‌چی گورگ ناویری نزیك رانه‌که‌ی جوحا بکه‌وی.
جاریکی تر چاوی نووقانده‌وه.

هاورپي ڪون

يه ڪم شت سيامه نند به ياني لاي مه به ست بوو ٺه وه بوو خوي بگه يه نيته قوتابخانه ڪه و ڪه س نه ييني. تا دهات ٺاوايي پووناڪتر ده بوو. سيامه نند گه يشته پوٺاواي ٺاوايي، زو خوي گه يانده قوتابخانه ڪه و چوهه وهه ڪه ي ڪه پروي له باشور بوو. به ده وري دوو لاي وهه ڪه پينچ ٿووري بچوڪي گلي به ته نيشت يه ڪه وهه هه بوون. دوايه مين ٿوور شوينه واري ٺاوه دانيي پيوه دياربوو. ٺه وهه ٿووري خزمه تڪاري قوتابخانه ڪه يه. داي له ده رگاي ٿوور. پيش ٺه وهه ي ليدانه ڪه بڪاته دوان ده رگا ڪرايه وهه و پياويڪي بچوڪي ڪورته بالاي ڪه ميڪ خر ده رڪه وت، ده رپييه ڪي سه رخره رماني بووري له به ر بوو ده گه يشته سه رووي قوله پيي و به نه شاره زايي پينه ڪرا بوو له گه ل ڪراسيڪ ديار نه بوو په ننگي چييه و خوشبه ختانه پينه ڪاني ڪه متر بوون، شتيڪيشي ڪر دبووه سه ر گوايه ڪلاوه، چاويڪي نووقانده بوو و چاوه ڪه ي تري نيوه ڪراوه بوو. سيامه نند خوي پيشڪه ش ڪرد:

((من ٺه و ڪه سه م ڪه جوحاي شوان بو ٿووريڪ پيي وتبووي)).

پياوه ڪه پوڻاڪه ره شه ڪه ي سيامه ندي بيني و هه روو چاوي، ڪه له ناو رپيوق مه له يان ده ڪرد، ڪرانه وهه. سيامه نند داواي ليڪرد:
 ((ٿووره ڪه م پيشان ده ده ي؟)).

پیاوه که بی وه لām پیشیکه وت، چەند هەنگاویک پیتی لەزەوییه که
خشانو دەرگای ژووری پیش دوایه مینی کردەوه، وشە و باویشک
باوہشیان بەیەکتەر کردبوو:

((جوحا وتی بۆ چەند پوژیک دەتەوی.. یاااا.. من تەنھا ئەو چەند
پوژە دەتوانم.. و ااا.. ژوورەکت بەدەمی)).
سیامەند سەری قبوولکردنی جوولاند.

ژوورەکه وەکو ژوورەکانی تری قوتابخانەکه بوو، دیوارەکانی لە
خشتی قور دروستکراوو و دارەپاکانی ئەمسەر بۆ ئەوسەری دوو
دیوارە کورتهکه تازە بوون، دیوارەکان لە دەرەوه و ناوہوه بەقور
سواغ درابوون. سیامەند بەتەماشایەکی خیرا ژوورەکهی پشکنی،
چاکی و خرابیی لا مەبەست نەبوو، ژوورەکه بۆ ئەو چەند پوژە
باشە:

((ئەگەر خانوویەکی چۆل شک دەبەیی بە کری دەیگرم. تۆ لە
خەلکی ئەم گوندە ناچی)).

پیاوه که باویشکیکی تری داو ئەمجارە ئەو شەش ددانەیی
لە دەمی مابوون لەگەڵ ئالوویەک لە بەردەمی پیاوه غەریبەکه
دەرکەوتن:

((من لە ئاواویی هەنجیرەوه هاتووم، هەنجیرەیی پشت کەژەکه،
خانووی چۆل؟! دروستکردنی خانوو ئاسانتەر، ئەی تۆ خەلکی
کوویی و چ کاریکت لەم گوندە هەیه؟)).

سیامەند دەستی کردە باخەلی و سی کاغەزی بۆ پیاوه که
دەرئینا:

((ئەم سی دینارە بگرە، دەمەوی بچیتە شارو شتم بۆ بکری)).

دوو چاوی پیاوه که زیاتر کرانەوه و بەقۆلی کراسەکهی
رپیۆقه کهی سڤیەوه، لەژیانی پارەیی زۆری وای نەدیوه، که سیشی
نەدیوه پارەیی وای دیبی، تەنھا یەک جار یەک دیناری بینیبوو،

ئەۋىش لەناو دەستى ئەفسەرىك لەناو شارەكە ئىتر لەو پۆژەۋە
كاغەزى ھاوشىۋەى نەدىيەۋە. ئەو پۆژە مېژۋىيەكى دوور بوو و وا
ئىستا ئەو مېژۋە بەشىۋەيەكى بەھىزتر دووبارە بۆتەۋە:
(ئەمە چەندە؟ چەند پوپىيە؟))

خەلك بە بەشىكى دىنارىيان دەوت پوپى. سىامەند سى
دىنارەكەى بۆ پراگرت:

((ئەمە چل پوپىيە، پىنج پوپى بۆ خۆت و باقىيەكەيم بۆ بدە بە
شت))

پىاۋەكە پارەكەى ۋەرگرت، يەك لەدىنارەكانى پووكردە
پووناكىيە كزەكەى ئەو بەيانىيە تا بزانى ۋىنە شاردارۋەكەى لەۋەى
چارەكە دىنارەكە دەچى كە زىاتر پىي ئاشنا بوو، ئىنجا تەماشى
دوانەكەى ترو سەرى لەو كرىيە و باقىيەكەى سوپامبوو:

((پىنج پوپى؟ بەسەرچاۋ. بەو پارەيە شارەكەت بۆ دەھىنمە گوند.
شارەكەت بەخەلكەكەيەۋە دەۋى يان بى ئەۋان؟))

رېنمايىيەكانى غەرىبە پەشپۆشەكە سادە بوون:

((ھەر ئەمپۇ، قالى و پىخەف، با ھەموويان دوو پەنگ بن، سوور و
پەش، پەنگى كالم ناۋى، شار لەو جۆرەى تىيە، چراۋ شتى لەو
بابەتەت لەبىر نەچى. بزانه مالمەكەت چىي تىيە لەۋەم بۆ بىنە، لەۋانىش
باشتر. بە سى پوپى باشترىن و زۆرتىن شتت دەستدەكەۋى، دەزانى
چەند دەمىنئىتەۋە؟))

حسابەكە بۆ پىاۋەكە لە ژماردىنى بەردەكانى شاخى ھەنجىرە
قورستر بوو. بىر كىردنەۋە و سەر خوراندن كەلكيان نەبوو. سىامەند
بۆى ژمارد:

((من پىت دەلىم، پىنجى بۆ تۆ، سى بۆ ناۋمال، پىنج دەمىنئىتەۋە،
بەشى ئەۋە ژنەكەت خوراندن بۆ دروست دەكات، دوايى بزانىن بەشى
چەند پۆژ دەكات))

پىاۋەكە پەرسىارەكەى لەبىرچوۋ كە سىامەند خەلكى كوئىيەۋ

كارى به و گونده چييه، نامادهش بوو نه پرسیتته وه. له و کاته
که ره که ی زه پری. سیامه ند له به رخویه وه وتی:
(ئهمه بابته تی ئیمه یه)).

پیاوه که تینه گه یشت و سیامه ندیش بۆی پوون نه کرده وه، لیی
پرسی:

(چی به و که ره ت دده ی؟)

پیاوه که کلاوه که ی خوراند:

(ئهمسال خیروبه ره که ت بوو، به شی مانگیك کای زیاده م هیه،
پاره ی نه کرد، که ره که شم پیی خوش بوو، ئه و پوژهی ئینسان زهره
ده کات که ره دهحه سیته وه، ئیستاش بۆ ئه و کایه ده زه پری).

پیاوه که ئیزنی له پیاوی پر به ره که ت خواست و پیاوی پر
به ره که ت سه ری ئیزنی بۆ جوولاند. پیاوه که توره که یه کی کای
هینا که هی ئه سپیکی توپیو بوو و میراتگری نه بوو. توره که که ی
به که لله ی گویدریتزه که وه هه لواسی:

(تیر بخۆ، پایزه که مان ته په، خوا پایزی پاری ههنجیره
نه هینیتته وه).

به پرویه کی گه شه وه ته ماشای ئه و لاوه موباره که ی کرد:

(دهچم پاروویه که نان دهخۆم و خۆم دهگۆم).

سیامه ند و که ره که به ته نیا مانه وه. ده می گویدریتزه که له ناو
توره که که ون ببوو و دلی ئاسوده بوو:

(پیاوه که کای زوره.. پینج دهقیقه بیرى له و قسه یه و له قسه ی

داهاتوو کرده وه و هیچی تری نه وت). هه موو کاکه دهخۆم. (پینج

دهقیقه ی تر بیرى له و قسه یه و قسه ی دواى ئه وه کرده وه).. کای

پیاوه که زوره.. (پینج دهقیقه ی تر بیریکرده وه)..

ئه و کاته ی گویدریتزه که بۆ بیرکردنه وه و ده برپینی بۆچوونه کانی

سه رفی کردبوو خزمه تکاری قوتابخانه که چووبوو نان بخوات و خوی

بگۆرپى، سىيامەندىش بەناو ژوورەكانى قوتابخانەكە دەگەر، پاشان گويى بە دەرگاي ژوورى خزمەتكارى قوتابخانەكەو ناو بۆلەو قەسەى بېسودى بېست، دوايىش بەحەزەرەو چووه دەرەوھى قوتابخانەو تەماشاي گوندەكەى كرد. زەرپىنى كتوپرو درەنگوھختى خۆشىي گويدرېژەكە بۆ كاكە ورياي كردەوھ. چووه لاي ئازەلەكەو بەسووكى كېشاي بەرومەتى، ئىنجا دەستى بەسەر شانىو مووى سەر پىشتى ھىنا:

((سوئند بەخوا دەتوانم خۆتو خاوەنەكەت بەكەمە جادووگەر بەلام نازانم دوايى كامتان لەوى تر باشتەر دەبى)).

گويدرېژەكە خۆى تىك نەداو دوو چاوى نيوھ داخراوى نەكردەوھ، كەللەىو توورەكەكەشى بەخاوى ئاورپان بۆ لاوھ رەشپۆشەكە داىەوھ:

((ئەو زەلامە دەكېشى بەدەموچاوما)).

بىدەنگ بوو بۆ ئەوھى پىنج دەقىقە بىرىكاتەوھو شتىكى تر بلى. سىامەند دەستى ھىناىەوھ بەسەر شان و پىشتىو جارېكى تر بەسووكى كېشاي بە روومەتى ئەو ئازەلەى خەرىكى پىكخستنى قەسەىەك بوو، سىامەند پىى وت:

((دەبى كەمىك لە بەھرەكانى خۆم پىشانى خاوەنەكەت بەدەم، دلنىاشم بۆ گوندەكەى دەگېرېتەوھ)).

دەستى كردە ناو توورەكەكەو چنگىك كاي دەرھىنا، دەمى جوولاندو چەند وشەىەكى وتو فووى پىاداكردو كرديەوھ ناو توورەكەكە:

((ئەمرو تا دەگەرېتەوھ يارى لەگەل خاوەنەكەت دەكەى، زۆر خەستم نەكردوھ نەوھك نەگەيتە شار يان بگەيتو بارەكە نەھىنیتەوھ، ژەمىكى بچووكە بەشى ئەوھى خاوەنەكەت بەحەزى من دوابخەىو بەحەزى من چىرۆكىك بۆ ناوايى بگېرېتەوھ)).

که ره که به خاوی قه پالیک کای به دهم هه لگرت و به دوو چاوه
نیوه داخراوه که یه وه ته ماشایه کی گیزانه ی لاوه که ی کرد:
(زه لامه که ده یه وی کای من بخوات...))

ده بوایه پینج ده قیقه ی تر بو قسه ی داهاتوو بیریکردایه ته وه،
که به پیی هه موو حسابیک بلی که نه هیلی نه وه لامه کاکه ی بخوات،
به لام کتوپر دوو چاوی زه ق بوون و زه رده خه نه یه کی تازه لانه چووه
سه ر دوو لیوی زلی، دوو گوچکه ی دریزی قیتبوونه وه و
به خوشییه وه یه ک جارو به یه ک ئاواز توند له ناو تووره که که زه ری.
خرمه تکاری قوتاخانه نیوه ی خوپیچانه وه ی هینابوو
ده ره وه ی ژووره که ی خوئی، ژنه که ی له ناو ده رگا که وه ستابوو.
سیامه ند یه که م جاری بوو ژنیک ببینی وا درهنگ خه به ری بیته وه،
دیاره ژنه و نه گالت. سیامه ند چنگه ئاوه که ی دوینی بیرکه وته وه
که فووی پیا کردبوو:

((دوینی گوند و شه وه که ی چون بوون؟))

پیاوه که دوا پیچی پشتینه که ی ته واو کرد:
(به لی قوربان؟))

سیامه ند به شی تیگه یشتن بوی روونکرده وه:
(دوینی وه کو جاران رابورد؟))

له وه زیاتر روونی بکاته وه پیاوه که گومانی بو دروست ده بی:
(ئهی بو نا؟؟ چی روویداوه؟))

ئینجا سیامه ند زانی ده توانی ته نانه ت پی بلی شتیک له گوند
کردوه بیته وه ی نه و پیاو هه ست به هیچ شتیک بکات:
(ئه مشه و نه مییست سه گ بوهری، ته نها یه ک سه گ نه بی))

پیاوه که تازه خه ریکه تیگات:

((راست ده که ی، ژنه که شم وای وت، منیش وه پرینی یه ک سه گی
خویریم بیست))

سیامه‌ند زانی دواپۆژی که ره که باشتر ده‌بی ئه‌گه‌ر بیکاته
شاگردی خۆی، به‌لام هیشتا هیوای به‌خاوه‌نی ئه‌و که ره مابوو:
(ده‌لین سه‌گه‌که هی شوانیک بوو ماوه‌یه‌که گوندی جیه‌پشتوه‌و
دیار نه‌ماوه‌)).

پیاوه‌که وه‌لامی نه‌بوو، سیامه‌ند بیوتایه‌ من ئه‌و شوانه‌م هیچ
له‌وه‌زع نه‌ده‌گۆرا.. سیامه‌ند وازی لیه‌ینا.

پیاوه‌که شتیکی شپو ناپیکی هه‌لگرت که کاتی خۆی کورتانیکی
نازدار بوو و دای به‌سه‌ر پشتی که ره‌که. پالووی کورتانه‌که‌ی خسته
سه‌ر که‌فه‌لی ئاژه‌له‌که‌و به‌رۆکه‌که‌ی له‌ سنگی توند کردو ته‌نگه‌که‌ی
له‌ژیر سکی به‌ست. بازیکی به‌سه‌ر داو ئیستا بو پۆشتن ئاماده‌یه.
له‌به‌رخۆیه‌وه هه‌ندی دوعای کردو بی خواحافیزی پاژنه‌ی له‌سکی
ئاژه‌له‌که‌ داو ده‌رچوو. که‌په‌که‌ توند زه‌ری:
(پیاوی ناشیرین قاچی په‌قه‌)).

هه‌ردوو پۆشتن و سیامه‌ند به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌ی دۆستانه‌ به‌ ژنه‌که‌ی
پاگه‌یاند:

(من ده‌چمه‌ ژووره‌که‌م، که‌میکی تر ده‌چمه‌ ده‌شت، پیاو له‌ ژوور
تا‌قه‌ت ناگری‌)).

پیش ئه‌وه‌ی ژنه‌که‌ به‌ پرسیار دایگریته‌وه چووه‌ ژووره‌که‌و
ده‌رگاکی له‌سه‌ر خۆی داخست، خیرا جه‌واله‌که‌ی کرده‌وه، جلیکی
ساده‌ی ده‌رکردو کردیه‌ به‌ری، جله‌ په‌شه‌کانی خسته‌ ناو
جه‌واله‌که‌و گری‌ دا. به‌ئه‌سپایی له‌ ژووره‌که‌ ده‌رچوو.

ده‌موچاوی به‌ په‌پۆیه‌کی په‌ش داپۆشی و به‌وریاییه‌وه چووه
ئه‌ودیه‌ ده‌رگای قوتابخانه‌که‌. هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ش قوتابخانه‌که‌ که‌وته
نیوان خۆی و گونده‌که‌ به‌خیرایی پۆشت. زۆرتین ماوه‌ به‌ره‌و
پۆژئاوا پۆشت تا قوتابخانه‌ زۆرتین ماوه‌ له‌ گونده‌که‌ی بشاریته‌وه،
پاشان بو لای ده‌سته‌ راست وه‌رچه‌رخاو ئه‌و ریگه‌یه‌ی گرته‌به‌ر که‌

له بهر دورییه که ی خه لکی گونده که بۆ گه یشتن به شار به کاریان نه ده هینا.

ماوه یه کی زۆر پۆشت، خۆی له بهرزاییه کان ده پاراست و به دهوریان ده سوورایه وه:

((نئیستا دلنیا م که سی ئاوی نامبینی، خوشم له ریباران لابه م به سمه، مه گهر ئه وان خووه کۆنه کاریان گۆریبی، ئه مه ش زه حمه ته، سه د سالی تریش ئه و خووانه ناگۆرن)).

ئه و پیچه گه ورانه سه عاتیکیان لیبردو ماندوویان کرد، هیشتاش زۆری مابوو بگاته شارۆچکه ی سولتان ئاباد:

((به م شیوه یه ئه وان پیشکه وتوون و من دواکه وتووم، ئه گهر حسابی پۆشتنی که ری کابرا نه که م. به راست! کابرا ناوی چیه؟)).

به لام دلنیا بوو ئه گهر هیچ له ریگه پرونه دات پیش ئه و و که ره که ی ده گات.

گۆدی ریژه که ئه و پۆژه ببوو به لایه کی گه وه بۆ خاوه نه که ی. ماوه یه کی که م بوو گونده که ی جیه یشتبوو که ره که سی جار به دهوری خۆی سوورایه وه و پووی کرده وه گوند، پیاوه که دابه زی و به زه حمه ت قه ناعه تی پیکرد پووبکاته وه شارۆچکه که. ماوه یه کی تر پۆشت و دهستی کرد به زه رینی ناوه خت. هه ر ده پۆشت و ده زه ری، ده پۆشت و بۆ هه مو شتی که ده زه ری تا وای لیها ت بالنده شی ببینایه سه ری بۆ به رز ده کرده وه بۆی ده زه ری، گه یشته یه که م هه ورازو دیار بوو نیازی نه بوو سه رکه وی. پیاوه که دابه زییه وه و که وته پیشی، ریشمه که ی راکیشا به لام بیسوود، پیاوه که هیشتا له پیشه وه بوو کاتی که ره که له پشته وه قه پالی له جله کانی گرت و ویستی به رزی بکاته وه. پیر به دلی ئاژه لانه ی رقی له پیاوه که هه لسابوو، به ددان توند جله کانی گرتبوو و پایده وه شاندا:

((بۆچی ئه وه نده ناشیری نی؟)).

پیاوه که هاواری کرد:

((هه‌ی که‌ر هه‌ی که‌ر!)).

که‌ره که بۆ دواچار رایوه‌شاند ئینجا به‌ری دا:

((پیاوی ناشیرین ده‌ترسی پیاوی ناشیرین هاوار ده‌کات پیاوی

ناشیرین هه‌موو کاکه ده‌خوات)).

پیاوه که ناچاری ستایش بوو، باوه‌شی به‌گو‌یچکه‌ی کرد:

((کو‌ره تو باره‌به‌ری پال‌هوانی هه‌نجیره بووی و هه‌موو که‌ره‌کانی

هه‌نجیره هه‌سوودییان پی ده‌بردی، ئیستره سووری شیخیش خۆی

لیده‌شاردیته‌وه، عه‌یب نییه ئیستا ده‌ته‌وی له باری شار" ئه‌و باره

سووکه خۆت بدزیته‌وه؟)).

خراپیش نه‌بوو ئه‌گه‌ر یادی گۆرانییه‌کانی جاران له‌گه‌ل ستایش

تیکه‌ل بکری‌ن:

((بیرت نایه‌ت چۆن وه‌ختت هاتبوو ببیته پالانی؟ وه‌ختی ئه‌وه‌ت

هاتبوو پالان یه‌عنی کورتان له‌ پشتت به‌ستری و فی‌ری سواری‌بوون و

باربردن بکری‌ی؟ بیرت دی خه‌ریک بوو یاخی ببی منیش گۆرانییه‌کی

خۆشم بۆ وتی: پالانی پالانی ماشاللا چه‌ند جوانی)).

که‌ر به‌ لاچاو ته‌ماشای خاوه‌نه‌که‌ی کردو بیئ‌ه‌وه‌ی مه‌راییه‌که

کاری تیپکات یان خۆی به‌ وه‌لامدانه‌وه‌ی قسه‌ی کابرا ماندوو بکات

به‌هیمنی که‌وته‌وه جووله‌.

که‌ره‌که‌ گه‌یشته سه‌ره‌تای هه‌ورازه‌که، نۆره‌ی تاویکی تری

یاخیبوون بوو. پیاوه‌که‌ خه‌باتیکی پال‌هوانانه‌ی له‌گه‌لی کرد تا له‌و

هه‌ورازه سه‌ریخات، له‌دابه‌زینیش ده‌بوایه له‌پشته‌وه‌ی که‌ره‌که

برۆشتایه‌و پالووی سه‌ر که‌فه‌لی بگرتایه تا به‌ مه‌زه‌نده‌ی لاوازی

خۆی بیگری ئه‌گه‌ر به‌له‌سه بوو.

ریگه‌که‌ ماوه‌یه‌ک ته‌خت بووه‌وه پاشان هه‌ورازیکی تره‌اته

پیش. پیاوه‌که‌ هه‌ولی دا له‌و قۆناغه‌ هاوریگه‌که‌ی بخلافینی

سەرەتا ستایشی گەرمی خۆراگریی سالانی راپوردوی کرد، ئینجا باسی چەند سەرورەییەکی رۆژانی هەنجیرە ی بۆ کرد، بەهیزی و گوپراپەلییە بیۆینەکی بیرخستەو، پاشان حیکایەتی بۆ گپراپەو، ئینجا گۆرانییەکی کورت، دوایی بۆی باسکرد چی دەکات بە و پینچ روپییە ی لەم گەشتە دەستی دەکەوین، لەکۆتاییش بەلینی دایە بەشیک لە و پارەیه بۆ کا تەرخان بکات، بەمجۆرەش زەخیرە ی سالی داهاوو مسۆگەر دەبی خوی دەکرد دلۆپیک باران نەدەباری. پیاووە هەموو ئەوانە ی بەگوپی کەرەکی خویند بەلام کەرەکی ئالای یاخیبوونی هەلکردبوو و نیازی خۆبەدەستەو دەدانی نەبوو" هەنگاویک دەرۆشت و دووهمیان دەوستا، بۆیه خاوەنەکی ناچار کرد درۆی بۆ بکات و کاکە ی بۆ بکاتە جۆ:

((سویند بی خۆت و خۆم و ژنەکم لەسەر یەک خوان جۆ بخۆین، تو بەکالی و حازری و بی ئەرک ئیمەش بە دەردەسەری و کوپرەوهری بیکەینە نان)).

حیکایەت و باسە خۆشەکان و بەلینەکانی پیاووە کاریان لەسەر خوی زیاتر بوون وەک لە کەرەکی، خۆشی دەخلافاند زیاتر لە ئاژەلەکی بۆیه هەر ئەوەندە ی زانی گەیشتۆتە لوتکە. چوونە خوارەو ئەسانتر بوو، پیاووەکەش کاتی تلۆربوونەو برۆی نەدەکرد ئەمە کاری حیکایەت و بەلینەکانی بوو و وای بۆچووبوو ئەو شیتییە تازەیه ی کەرەکی تاوتاو، دوعاشی کرد لە بەرزترین هەورازی بەردەمیان تاوی عاقلیتییەکی بی.

باری دەروونی گۆیدرێژەکی لە و کاتە بەدلی پیاووەکی بوو. لەکاتی هاتنە خوارەو پیاووەکی بیری لەو دەکردەو خوی هیمن پیشان بدات. بیست هەنگاوی پینچ کەرەکی کەوت و بەهیمنی رۆشت، جارجاریش کتوپر ئاوری بۆ دەدایەو نەو کوشیتییەکی بۆ

گه ڀاڻيٽه وه. بي ڀوڊاو گه ڀشتنه ڪڙتايي لڙاڻيهه ڪه و ڪه ميڪيان ماڀو
 بچنه بني شيوهه ڪه ڪاٽيڪ گوڍريڙهه ڪه له ڀر ڪه وٽه غاردان. ڀياوهه ڪه
 گوڙي له ته ڀه ته ڀي دواي خوڙي بوو و ٽاوري دايه وه. گوڍريڙهه ڪه
 چاوي زهق ببوو و دهمي ڪرابووهه ليڪيش له و دهمه ده ڙاڻيه سهر
 زهوي. ڀياوهه ڪه هه ٺهات و هاواري ڪرد:

((هه هه ڪه هه ڪه! واز بيٺه ڙنت بو ڏينم)).

بو خوشبه ختي ڀياوهه ڪه تاوڙيڪي به رز هاته ڀي و ٺه و فريا
 ڪه وٽ ڀيڻ گه ڀشتني ڪه ره ڪه و ٺه نجامداني ڪاره قيڙه ونه
 ناڀه واکه ي خوڙي هه ڏاته سهر ي. ڪه ره ڪه ڀياوهه ڪه ي به به رزيه وه
 بيني و زاني دهستي ناڀگاتي. به ده وري به ردهه ڪه سوڀاڻيه وه به لکو
 ده رگاڻيه ڪه بدوڙيٽه وه ليوه ي بچيٽه ڙوره وه. ڪتوپر هيمن بووه وه و
 به هيمني ڪه و ته وه ڀي:

((ڀياوهه ڪه هاره ده چي سهر به رده ناچي سهر خوڙ له وي ده ميئي
 ده چي سهر به رده ناچي سهر خوڙ با به جيبيي)).

ماوهيه ڪه ڀوشت ٺينجا ٽاوري بو ڀياوهه ڪه دايه وه:
 ((ته ووا ناڀيرين ڀياو)).

گوڍريڙهه ڪه هه به هيمني ڀوشت و ڀياوهه ڪه هه نه يده وڀرا له
 به ردهه ڪه بچيٽه خواره وه. ڪه ره ڪه ماوهيه ڪه ڀوشت ٺينجا ملي بو
 ڀيڻ شه وه دريڙو ڀر ڀر ڪرد، دهمي ته ووا ڪرده وه و به هه موو
 توانايه ڪيهه وه به يه ڪه ٽاوازي دريڙي تيڙ زه ڀي:
 ((ٺه و ڀياوه ناڀيرينه.. ناڀيريبيينه)).

ڀياوهه ڪه ويازاني بانگي ده ڪات، به هه زه ره وه له تاوڙهه ڪه چوهه
 خواره وه و شويني ڪه وٽ.

گه شتهه ڪه ي سيامه ند ٽاسانتر بوو، ڀيگه ڪه هه ورازي نزمتر ي
 ده ڀري، ٺه و ماوهيه ش ڪه شيٽي ڪه ره ڪه فه وٽاندي به س بوو بو
 ٺه وه ي نيو سهعات ڀيڻ ڪابراو هاوڙيڪه ي بگاته سولتان ٽاباد.

سیامه‌ند به‌دهوری شاره‌که سووراپیه‌وه و چۆلتَرین کۆلانی
هه‌لبژارد، ده‌م و لووتی به‌په‌رۆکه داپۆشییه‌وه، کۆلانیکی لی
تیکیچوو ئینجا کۆلانه‌که‌ی دۆزییه‌وه، گه‌یشته‌ مالی مه‌به‌ست و
له‌ده‌رگا‌که‌ی دا بیته‌وه‌ی دلییا بی له‌ هه‌بوونی ئه‌و که‌سه‌ی بۆ لای
هاتوه. پیره‌ژنیک ده‌رچوو:

((ها باوکه‌که‌م، کیته‌ ده‌وی؟))

سیامه‌ند ده‌نگی خۆی گرکرد:

((غه‌فه له‌ماله‌؟))

وه‌لامه‌که‌ ئه‌وه نه‌بوو که‌ ده‌یویست:

((قوربانت بم که‌ی کاتی ماله‌وه‌یه.. له‌ بازاره‌))

سیامه‌ند خواحافیزییه‌که‌ی بۆ سه‌ردانیکی تر هه‌لگرت و خیرا
رۆشت. له‌پێگه‌ سه‌ری کز کرد تا زیاتر ده‌موچاوی داپۆشری. بازاری
شاره‌که‌ دوو ریز دوکانی به‌رامبه‌ریه‌ک بوو، دوو ریز دوکان لای
راست و چه‌پی شه‌قامه‌ سه‌ره‌کییه‌که‌، هه‌روه‌کو بازاری شاره‌کانی تر
تیکه‌له‌یه‌ک دوکانی بی‌نیزام بوو“ قه‌ساب ته‌نیشتی تووتنفرۆش،
پینه‌چی ته‌نیشتی قوماشفرۆش.

گه‌یشته‌ دوکانیک راخه‌پو پێخه‌فی تی بینی، دوو دوکانی تری له
سووچی ئه‌وبه‌ره‌وه‌ بینی، پیاوه‌که‌و که‌ره‌که‌ لی و ن نابن.
نانخواردن وزه‌ی بۆ گه‌راندوه‌، که‌میکیش خله‌فاندی تا دوانه‌که‌ی
بینی. پیاوه‌که‌ی بینی به‌ته‌نیشته‌ که‌ره‌که‌وه‌ ده‌روات، باوه‌شی
به‌ملییه‌وه‌ کردوه‌وه‌ به‌گۆچکه‌ی ده‌یخویند. دیاربوو قسه‌ی خۆشی
بۆ ده‌کرد. گه‌شته‌که‌ هه‌ردووکیانی ماندووکردبوو، به‌لام پیاوه‌که‌
وینه‌ی دواپۆژیکی گه‌شی بۆ که‌ره‌که‌ ده‌نه‌خشاند. دوانه‌که‌
له‌وسه‌ره‌وه‌ وه‌ستان، سیامه‌ند سووک بۆ ئه‌و لایه‌ کشتا، پشتی کرده
پیاوه‌که‌و له‌سه‌ر په‌رۆکه‌ی سه‌رلووتییه‌وه‌ خۆی به‌ بۆنکردنی

تووتنی دوکانی ته نیشته سهرقال کرد. ده شبوایه وریای ئه و که ره بویه که لووتی به جله کانییه وه ناوه و بۆنی ده کات و دیار بوو ناسیبووویه وه. سیامه ند ئاگای له کرپن و فرۆشتنه که بوو:

((سی پوپی، پینج پوپی، دوو. چوار. زوره. نه خیر باشه...)).

مامه له که ته و او بوو و بره که گه یشته بیستوهه شت پوپی و پیاوه که که ره که ی بارکرد، سیامه ند چۆن چووه لای دوکانه که وا گه پرایه وه، له دوکانه یه که مه که وه ستاو چاوه پری کرد پیاوه که شاره که جیهی ئی:

((دوو پوپی لئ و ن نابن)).

پیاوه که شاره که ی جیهی شت ئه ویش بۆی ده رچوو “پیاوه که خۆی دواناخات و بیگویدانه ماندوویی زوو ده گه ریته وه گوند بۆ ژماردنی ده ستکه وته که ی.

سیامه ند سه ری دایه وه له و ماله ی که سی مه به سستی لئ نه بوو و بینی ئه مجاره هاتۆته وه مال. ماوه یه که له گه ل ئه و لاوه مایه وه و قسه ی له گه ل کرد، پاشان جیهی شت و له شاره که ده رچوو، هر ئه وه نده ش که وته چۆله وانی له هه مان ریگه ی پیشووویه وه که وته پری، ئاواته خوازیش بوو کاری فووه کانی له ناو گه ده و که لله ی که ره که مابی و پیاوه که له خۆی دره نگر بگاته وه تا به پۆشاکه ره شه که یه وه له به رده می خۆی ببینیته وه.

سی سه عات بۆ ئیواره مابوون کاتی که گه یشته وه ئاواپی، لیره وه وریاتر پۆیشت، جوحا و پانه که ی له دووره وه بینی. له گوند نزیکتر که وته وه، دوو جار تارمایی بینی و خۆی شارده وه. پۆشتن و گه پانه وه ی سه لامه ت بوون، ده مینیته وه بگاته ناو قوتا بخانه که، ئه و چه ند سه ده هه نگاوه ی بۆ ناو گوند ماون گرانتین قوناغ بوو.

گه یشته پریژیک به ردی سروشتی نیوه ی بالای مروقی که له

زەوییەكە دەرپەریببون، لەناكاو هەستی بەشتیك كرد خۆی بەسەر
پشتی دەدا، هاوارێکی لێهەلساو بە دەما كەوت. شتیکی خری تووكن
بوو بۆلەى دەهات، بەپەله هەلساو پشتی بە پیزه بەردەكەوه نا،
سەگیکی تووك بژی توورە مەری دوزمنایه تیی بوو، ئەمه كییه؟
(سەگ! ئەوه تۆی؟).

داندەكانی سەگەكە هیشتا جیرەیان دەهات، سەگەكە زۆر
گۆراپوو و لە سەگیکی هار دەچوو. دپوو. سیامەند دەنگی ناسك
كرد:
(سەگ! چیتە؟ نامناسی؟).

سەگەكە بە دەمییه وه نەچوو، خاوەنه كۆنەكەى ئەوهی
بیركەوتەوه سەگەكە تەنها چاوه كانی دەبینی، دیاریشه شتیك چۆتە
ناو دوو كونه لووتییەوه و بۆنى خاوەنه كەى ناناسیتەوه. پەڕۆكەى
شل كردو دەموچاوی پیشان دا. سەگەكە كەمێك تەماشای كرد،
ملی خواركردەوه وەك پرسیار بكات:
(ئەوه؟ ئەو نییه؟).

ناسییەوه! ملی پێككردەوه، هەردوو گۆچكەى قیت بوونەوه،
قنچ راست بوو، كلكەكەى خیرا خیرا كەوتە جوولە، زمانەكەى
خیراتر دەجوولایەوه:
(خۆیەتى. خۆیەتى. سەم سەمه. سەم سەم).

خۆی بۆ هەلدايه وه و بەشیوازی تاییه تی ئازەلەكان كە هەر
خۆیان دەیزانن خۆی خستە باوہشى خاوەنه كەیه وه، دەموچاوی
لستەوه ئەویش بەقۆلێ دەموچاوی خۆی پاراست. سیامەند
بەهەردوو دەستی دوو پوومەتى سەگەكەى گرت:

(لەكەیه وه غافلگیرو غەدداری؟ یەكەم جارتە لەپشتەوه بی
ئاگاداری پەلامار بەدى. تۆ كە حەزت لە خۆنواندن و خۆدەرخستنه).

سەگەكە سەرى بەرز كرده وه و لوورەیه كى دووردریژی كرد:

((سەمسەم! نازانى دواى تۆچىم بەسەر ھات)).

سىامەند دەستى ھىنا بەسەر مووھكانى پىشتى:
(پوژانى ناخۇشى پوشتى، ئەگەر ھەز دەكەى دەتكەمە ئاغاي
گوند)).

ھەلساۋ پەنجەى بۆ جوولاند شوينى بكەۋى، ئەمجارە گوۋى
نەدايە ئەۋەى كەسەك بېيىنى، بەرلەۋەش بگەنە قوتابخانەكە
سەگەكە بە سىنگو كلك بادانەۋە پىشىكەۋت. سىامەند پوژانى
پابوروۋدى كەۋتەۋە يادو پىكەنى.

ژنى خزمەتكارى قوتابخانەكە لە ژوورەۋە بوو، تا ئىستاش
سىامەند مندالىكى نەبىنيۋە بچىتە دەرەۋەى ژوورەكە، ھىچ
شوینەۋارىكى خزمەتكارەكەش ديار نەبوو، ديارە جارى
نەگە يىشتۇتەۋە جى.

سىامەند سەگەكەى بىرە ژوورى خۆى:

((تەنھا ئەمشەۋ بە پىسى دەمىنيتەۋە، ھەفتەيەكى تىرىش ژوورى
تايبەتى خۆت دەبى، پىروام پىبەكە كە وتم ئەگەر ھەز دەكەى دەتكەمە
ئاغاي گوند)).

پۇشاكە پەشەكەى كىردەۋە بەرو بەچاۋەپوانى گەپانەۋەى
خزمەتكارى قوتابخانەكە دانىشت. سەگەكە مىلى بۆ لاي راست
خواركردەۋە، ھەردوۋ گوچكەى قىت بوونەۋە، مىلى بۆ لاي چەپ
خواركردەۋە، سىامەند پىسىارو سەرسورمانەكەى خويندەۋە:

((ديارە مېشكت ۋەكو خۆى تىژ ماۋە بەلام ماۋەى دورىم ژەنگى
گرتىبوو. باشە بزانم بۆچى ھەستى بۆنكرىنت لاواز بوۋەۋە منت بە بۆن
نەناسىيەۋە؟)).

خزمەتكارەكە بەبۆلەۋە گەپىشت، دەنگى زەپىنى كەرەكە پىش
دەنگى ئەۋ بىسترا. بەسۋارى كەرەكەۋ بارەكەيەۋە چوۋە ناو
ھەۋشى قوتابخانەكەۋ خىرا بارەكەى داگرت. كە زانىشى كارى

ئەمروى بە كەرەكە نەماوہ چاوەرپى داگرتنى كۆپانەكەى نەكردو
 كەوتە لىدانى، كەر ھاوارى كردو بە لەسە بوو و پىاو بە دارىكى
 توورپوہ شويىنيكەوت. كەرەكە لە سووچى نيوان شووراي
 قوتابخانەكەو ديوارى دوايەمىن ژوور خۆى حەشار دا، شىتتییەكەى
 بۆ خاوەنەكە جىھىشتبوو و بە چاو و پىر بە دل لى داپاراپوہ:
 ((كا ھەمووى بۆ تۆ كا ھەمووى بخۆ لىم مەدە)).

دەنگى پىاوہكە گرمەى تۆلە بوو و دوو قاچى بۆ ئەو تۆلەيە
 دەيانبرد:

((ئىستا بەشى ھەورازىك خەفەتم ھەيە و سبەى بە ھەورازەكانى تر
 سەرتدەخەم، تا دوو پۆژيش لە خواردنى كا مەحروومت دەكەم. جۆت
 بەدەمى، جۆ؟! گوو. گوو)).

مروقى توورپە نزيككەوت و ئازەلى ترساو ھەلھات. كەرەكە
 لەدەرگاي دەرەوہ دەرپاز بوو بيئەوہى پرسىارى بەلىنى ئەو
 دواپۆژە گەشە بكات كە خاوەنەكەى گوپى پى پرکردبوو.

پزگارىيە كەرەكە لەشويىنيكى ترەوہ ھات. ئاغاي مال لە
 ژوورەكەى دەرچوو و دەبوايە خزمەتكارەكە خۆى لەو گەردەلوولە
 پزگار بگردبايە. ژنەكەى بۆى چوو:
 ((سەلكە سەگ! بۆ وا لەو بيژمانە دەكەى؟)).

دەبوايە لەماوہى ئەو چەند چركەيەى پيش ئەوہى ژنەكە
 بيگاتى ھەموو شتتیکى بۆ پوون بگردايەتەوہ. پىاوہكە فرياكەوت
 بەياننامەيەكى ژۆر كورت بلى:
 ((كەرەكە ئەمروۆ فەوتاندى)).

پەلەكردن دوو قاچى ژنەكەى لەيەكتر ئالاندو خەريك بوو بيخات.
 ئەو دواكەوتنە بەشى پەراويزىكى قسەكەى مێردەكەى كرد:
 ((كەرى نانەجيب بەلایەكى بەسەر ھىنام ھەموو مەپرەكانى گوند
 بەش ناكەن بيانكەمە قوربانى پزگار بوونم لى)).

ئەو بە لاغەتە مەنتقى و ئەدەبىيەى پياوھە كە دادى نەداو ژنە كە
گە يىشتە سەرى و يەخە و سەرشانى گرت و توند رايوھ شاند:

((ئەو كەرە بۆ ئىمە لە تۆ باشترە، ھەى لەھەموو كەرىك كەرت)).

پياوھە كە ويىستى حەقىقەتى ئەو كەرە بۆ ژنە خەلە تاوھە كەى
ئاشكرا بكات: ((ئەو كەرە نانە جىبە...))، بەلام مستە كۆلەى ژن بۆ
ناو دەمى پياو بەرى بە ئاشكرا كەردنى نەئىنيە كان گرت. سەرەراى
گورزە كە خۆش بەختانە پياوھە كە ھىچ ددانىكى لە دەست نەدا.
كۆلىشى نەداو خۆى راپسكاندو ويىستى رپونكردنە وەكەى پيشووتر
رپونتر بكاتەو بەلام چنگى ژنە كە ھەموو دەرگاكانى لە سەر
داخستبوو. ئىنجا پياوھە كە ويىستى پەنا بۆ جىھانىكى تر بەرى:

((ژنە كە ئەو نانە جىبە ئەمرو شەيتانىك چووبووە كەللەى)).

ژنە كە برپارى دا گووى لى نەگرى و بۆ ژوورە كە پەلكيشى كرد،
لە ژوورە وە دەنگى ھاوارى پياوھە كە دەھات. دەنگى مندال
نەدەبىسترا ئىنجا سيامەند زانى پياو و ژنە كە مندالىان نەبوو،
زانىشى بوھتانى بۆ جگەرە كەردبوو كاتىك وايزانىبوو ئەو بۆتە ھۆى
لە دەستدانى ددانە كانى. سەگە كە لە خۆشيا ھەلدە بەزىيە وە
لوورەى بوو، سيامەند زانى نامەردىيە:

((بەسە! شوورەيى بە نازارى خەلك پىيكەنى)).

سەگ بە گووى نەكرد چونكە برپاى نەكرد بە راستى بى. سيامەند

چووە ژوور:

((ئارەزووتە، ھەر لەدەرەوہ بمىنەرەوہ و ھەلبەزەرەوہ)).

دەرگاگەى داخست و سەگە كە راپكردو خۆى بەدەرگاگە خشاند.
خاوەنەكەى درزىكى بارىكى دەرگاگەى كەردەوہ و پەنجەى بۆ
دەرھىناو بۆى جوولاند كە بىتە ژوورەوہ. سەگە كە خۆى بارىك
كردو بەو كونە دەرزيە چوو.

نيو سەعاتى نەبرد خزمەتكارى قوتابخانە كە بە زەردەخەنەيەك

لهسه ر لئو و به چرایه کی بی ئاگر له ناو دهست چوووه ژووری
میوانه که . پیاوه که هیمن بوو، ئه و نه بوو پیش ماویه ک لیدانی
خواردبوو:

((من و شهیتان خه جالته بین، تو باره کهت کرده وه و قالیه کانت
داخست؟)).

سیامه ند به پو شاکه ره شه که یه وه لهسه ر قالیه سوورو ره شه که
چوار مشقی دانیشتبوو، قاچی راستی خستبووه سه ر پانی چه پی،
پیاوه که دانیشتنی وای نه بینیبوو، سیامه ند له ناکاو لئی پرسى:
(شته کان چهن دیان تیچوو)).

پیاوه که که میک خه ریکی چاککردنی چراکه و تف قووتدان بوو تا
به ته وای دروکه ی بهوئینه وه:

((سى . سى پوی . ئه وه ی پیته دابووم . ئه م چرایه ت با لا بی تا
ئه وه ی خو ت بو ساز ده که م)).

سیامه ند به ده نگیکی زبره وه فه رمانی پیدا:
(دانیشه)).

پیاوه که دانیشته، چراکه ی خسته نیوان خو ی و ئه و . سیامه ند
بالئ بو پاکیشا، له پی دهستی پرووی تیگرد، دوو سی جار له به رده م
ده موچاوی جوولاندى، ئینجا نرمیکرده وه:

((ئه وه ی ژیرم به پینچ پوی، دوو سه رینه که به دوو پوی...)).

هه مووی بو ژمارد ئینجا باقییه که:

((دوو پوی ماون)).

ئه مجاره پیاوه که تفی بو قووت نه درا:

((راست ده که ی . چو ن زانیت؟)).

نه وتنی راستی یه کیکه له مه رجه کانی پیشه نوکیه ی سیامه ند:

((من زور له وه زیاتر ده زانم، پیته بلیم له کوی شته کانت کری؟)).

چاوی نو قانند:

((ئىستا لەسەرەو دەتبیىنم دىیتە خوارەو، یەكەم دوكان لەسەرەو، پىش ئەوئەى بگەى قسەت بۆ كەرەك دەکرد)).
 پیاو كە هەناسەى لەخۆى بریبوو، ماوئەك حەپەسا ئىنجا پەلامارى دەستی لاوئەكەى داو ماچى كرد:
 ((تۆ پیاوئەى كەراماتى)).

وشەى كەرامات سىامەندى لەناكاو برد. كەمىك پاما، چاوئەپىئەى ئەو وشەئەى نەدەکرد، بىتاقەتى بەدەنگىئەو دەیاربوو:
 ((كەرامات ئىشى من نىئە، دەست ماچ كەردنىشم ناوئەى، سەرت نەوئەكە، سەر نەوئەكەردنم دەوئەى، بچۆ بۆ لاى ژنەكەت و دوو پووپیكەش بۆ خۆت هەلبگەرە بەلام دووبارەى نەكەتەو)).
 پیاوئەكە برىوئەى نەكەردو هەلسا. تا چووشە دەرهو دەستی بەسنگىئەو گرتبوو. سىامەند رەزامەند بوو كە دەرهوئەكەى باش بىنىبوو:

((دەبى پۆژانى داهاوو بىرەكەمەو ئەو پیاوئەكەمە پیاو و لەدەسەلاتى ژنەكەى رزگارى بگەم. ئەو بەكەم یان بۆ یارى پىكەردن بىهێلمەو؟ بەراست! هەر نەمزانی ناوئەى چىئە؟)).
 چوو دەرهوئەو گۆئەى بەدەرگای ژوورەكەئەو نا، سەگەكەش شوئەنىكەت و لاساى كەردەو، ژنەكە هەر ناوئە نەبرد. بە نەرمى ئامۆزگارى دەکرد، ئەو نەبوو بەلكو یەكئەى تر بوو پىش ماوئەك ئەو پیاوئەى داركارى كەردبوو. ژنەكە بىرخستەو كە هەر ئەو كۆرەى بىنى زانى كەوا:

((لە ئىمە ناچى، بەقسەى بگە زەرەر ناكەى)).
 سامى دیمەنەكە و قسەكانى لاوئەى رەشپۆش پیاوئەكەى بەرنەدابوو و بە ژنەكەى وت ئەوئەى بە چاوى خۆى بىنىبووئەى:
 ((سەبىرترین شت بوو، ئەوئەى شىتتەوئەى كەرەكەم بۆ نالیئەى؟ ديارە دەستی ئەوئەى تىئە، ژنەكە راست دەكەى زەرەر ناكەم، ئەوئەى دوو پووپی پىدام بۆ بازار كەردنەكەم و سى پووپی تا خوارنى بۆ بگەين، لە

درۆكه شم خوۆش بووو يهك پوپيكيه ي تری دایه وه به خوۆم)).
 سیامه ند زانی پیاوه که هیشتا ماویه تی قه ناعه تی ته واوه تی
 بکات لاوه ره شپۆشه که پیاوی که راماته. چوو وه ژووره که ی خوۆی:
 ((سه گ! ترسنۆک نه بوايه به که لکی ئەم کاره مان دههات)).
 دواي که ميک جوحا، که ده رفه تيکی ده سته و تبوو خوۆی له مالي
 ناغا بدزيته وه پيش ئه وه ی بچيته وه دهشت، له ده رگای ده داو
 ده چوو ژووره وه، هه واله کانی پوژ پيووت:
 ((گوند باسی تویمان کردوو به لام نه يانناسیوی، ته نها و توویانه
 غه ريبیک هاتۆته ناوایي و له قوتا بخانه که ماوه ته وه، پرسیا ری خانووی
 کریشم نه کرد چونکه ده زانم نيه)).
 سیامه ند دلنیا ی کرده وه:
 ((منیش ده زانم، په نگه شاریش خانووی کریی تی نه بی، به لام دوو
 پوژی تر دوو سی پیاو ده بینی ناماده ده بن خانووه که ی خوۆیان چوۆل
 بکن. پیم بلی! خزمه تکاری قوتا بخانه که ناوی چیه؟)).
 باسی خزمه تکاره که شتيکی خسته وه یادی جوحا:
 ((که ری کابرام له ده ره وه بینی زۆر سه ير ده زه ری، ده توت گۆرانیی
 خه فهت و دووربوون له یاران ده لی، خوۆم په زیم بیرکه وته وه)).
 سیامه ندیش چنگه ناوه که ی بیرکه وته وه که فووی پیا کردبوو:
 ((وه زعی گوند چۆنه، که س کيشه ی نيه؟)).
 جوحا شتيکی سه يری هه بوو:
 ((سه يره، چه ند مالیک بوته ناژاوه یان و قاله یان تيکه وته وه، ماله
 سوور خه ریک بوو ژنه که ی ته لاق بدات)).
 سیامه ند سه ری پاوه شانند:
 ((زۆر باشه. بلیم کيشه نيه، سه به ی هه موو شتيک چاک
 ده بيته وه)).
 جوحا ویستی بچيته وه تا ئاشکرا نه بووه:
 ((ده بی بچم، کارمان زۆره)).

سیامه‌ند بیّ جادوو ده‌یزانی کاری چیی هه‌یه. هه‌لساو تا ده‌رگا
په‌وانه‌ی کرد:

((کاری زۆری چی؟ له‌کۆنه‌وه هه‌مان کاره، نه‌زۆر نه‌که‌م. من له
پۆژانی داها‌توو کاری زۆرم به‌تۆ ده‌بی)).

دوای پۆشتنی جوحا خزمه‌تکاری قوتابخانه له ده‌رگای دایه‌وه‌و
خواردنی هی‌نا. سیامه‌ندو سه‌گه‌که‌ی یه‌که‌م جاره له‌ماوه‌ی سال‌و
نیویک له‌سه‌ر یه‌ک خوان کۆبینه‌وه. سیامه‌ند شه‌که‌ت بوو و هی‌زی
لیّ برابوو. پالکه‌وته‌وه‌و چاوی نووقاند، سه‌گه‌که له‌ته‌نیشتی
پالکه‌وت و یه‌ک چاوی داخست، ته‌ماشای خاوه‌نه‌که‌ی کرد که
له‌ناکاو په‌ی بووه‌وه، چاوه‌که‌ی تریشی داخست، هه‌ردوو نوستن‌و
گونده‌که‌یان بو به‌یانیه‌کی تر جیه‌نیش‌ت.

گه مه کانی جادوو گهر

پیش گزنگ وریابووه وه. سه گه که ی ناگادار کرده وه، سه گه
راپه پی و وه ویکی بیواتای کرد. سیامه ند گورج هه ستا، بینی به جلی
ئیشه وه نوستبوو:

((سه گ! تا دونیا رۆشن نه بۆته وه با دهریچین)).

چوو ه دهره وه ی ژووره که. سه گه که به سه هری کزه وه
شوینیکه وت، سیامه ند ته ماشای کرد:

((ده بینم سال و نیویکی دهر به دهری گیانی ده ستیپیشخه ری تی
نه هیشتوو. سه گ! ده ی وه کو جارن بیره که بکه به هی خۆت و
پیشمبکه وه)).

سه گه که ملی بۆ لای راست لار کرده وه:

((به لام من نازانم به ته مای چیت)).

خاوه نه که ی په نه جی بۆ پیشه وه دریز کرده وه:

((پیشمبکه وه، جارن نه تده زانی بریاری چیم داوه که چی وا خۆت
نیشان ده دا زانیوته و پیشده که وت)).

سه گه که قیت بووه وه و لووره یه کی به لئی کرد و پیشیکه وت.

سیامه ند و سه گه که ی چوو نه باکووری گوند و گه یشتنه چه مه که،
چنگیک ئاوی هه لگرت و چه ند وشه یه کی پیا خویند و فووی لیکرد
ئینجا دیسان بۆ ناو ئاوه که. ئه و شتانه لای سه گه که سه یر بوون.
نوی بوون. خاوه نه که ی دهستی راوه شانند بۆ گه پانه وه، که وتنه وه

پړی و ههستی به پرسپاره کانی سه گه که ی کرد:

((ماوهیه کی زوره له یهک دابراوین، شتی زور له ژیانم روویانداوه، هه کاتی کیش له مروقی عاقل بیزار بووم داتده نیشینم و هه موو شتیکت بو ده گپرمه وه. من له مروی به دواوه خویم ناشکرا ده کم، ئەمه یان پیده لیم: منم سیامه ندی کونه شوانی شاوه یش ناغا، چومه ولاتان و گه رامو له زانیارییه کانی هه ر ولاتیگ شتیکم وه رگرت. نه خیر! هه موو زانیارییه کانم وه رگرت. هیچ ولاتیگ نه یتوانی گریکانی نه و نووسینه ی سهر قوره که بکاته وه، به لام له کوتایی گه شته کهم که گه یشتمه سنووری چین و ماچین، نه و پیاوه ی یه کهم جار هاته خه وم و پیی وتم بچم نه و له وحانه له نه شکه وتیکی نه و چیا یه دهر بهینم و شوینه که ی پی پیشان دام جاریکی تر هاته وه خه وم و نهینیییه کانی پی وتم، نیستاش به هو ی نه وانه وه ده توانم دوست بکه مه دوژمن و دوژمن بکه مه دوست، خو شی له مال نه هیلم و دیسانه وه خو شی ی بو بگه رینمه وه، نه وه ش بچوو کترین نیشمه. گومانیش ده خه مه دلیان و ده لیم: وشه کانی من بوون که له دووره وه بو ئیره ناردمن بوونه هو ی مردنی شاوه یس ناغا...))

ته ماشای سه گه که ی کرد:

((به لام پیویسته پیشتر بزانه به چی مردووه. تو نازانی؟!))

به رده وام بووه وه:

((نیستاش نه و وشانه م به و مشته ئاوه خویند تا ئاسووده یی بو نه و مالانه بگه رینمه وه که وشه کانی نه و پورته ئاگری شه پریان تییه ردان))

مروقه که و نازه له که گه پانه وه قوتابخانه و چاوه ریی رۆشن بوونه وه ی ده ور به ریان کرد. خزمه تکاری قوتابخانه به ریزیکی زوره وه چوه ژوره که و خواردنی بو برد. سیامه ند فه رمووی دانیشتن و خواردنی لیکرد نه و یش دانیشته به لام فه رمووی خواردنی قبوول نه کرد:

((نه خیر قوربان، که ته واو بووی له پاشماوه کهت ده خویم، خو ت

موباره‌کی و پاشماوه‌کەت موفه‌پرکە)) .

سیامەند بۆی راست کردەوہ :

((نەخیر! ئیئە جوړیکی ترین، ئاساییە خواردن لەگەلمان بخوری
بەلام ئەوہی پاشماوہی خواردنەکەمان بخوات خراپی بەسەردی،
رەنگە بشمری)).

پیاوہ‌کە لە جوولە کەوت و نەیدەزانی باسی چی دەکری.
سیامەند یاریی بە مستیلە نقیمە گەرەکە ی پەنچە ی کرد و پیرەو ی
باسەکە ی گۆری :

((چی بوو. دەلیی گۆیدرێژەکەت نارەحەتت دەکات؟)).

پیاوہ‌کە جوولایەوہ :

((کەریکی نانەجیبە)).

سیامەند :

((رەنگە زیاد لەتوانای خۆی ئیشی پێیکە ی)).

پیاوہ‌کە سەری پاوہ‌شانند :

((نەخیر نەخیر! پڕوا بکە من پشوو ی دەدەمی، هەفتە ی دوو پوژ)).

سیامەند باسەکە ی لا خۆش بوو :

((دوو پوژ؟! زۆرە! تۆ ئەخلاق ی کەرەکەت تیکدەدە ی، پیاوانی میری
تەنھایە ک پوژیان هەییە)).

پیاوہ‌کە شانی پاتەکاند :

((ئەوہی دەیکەم کاری میری نییە بۆیە کەر دەویری یاخی بی)).

سیامەند خزمە‌تکاری قوتابخانەکە ی گولعەنبەری بیرکەوتەوہ کە
هیندە لەخۆی رادەبینی جارێکیان بەرپۆه‌بەر و مامۆستاکانی بو
ماوہی هەفتەیکە ناردەوہ و خۆی وانەکانی بە قوتابییەکان وتەوہ .

سیامەندو سەگەکە خواردنەکەیان تەواو کرد، چاوغافلبنوئیکی
پیاوہ‌کەش بو لاوہ‌کە بەس بوو بۆ نقیمی مستیلەکە ی بکاتەوہ و
دوو سەرەدەرزێ تۆزی ناو نقیمەکە بکاتە سەر پاشماوہی

خواردنه كه .

پياوه كه خواردنه كه ي پچايه وه ، سيامه نديش جاريكي تر
ئاگاداري كرده وه خواردني پاشماوه كه ي پر مه ترسييه .
نيو سه عاتي تر تپه ري و كه س نه هات بلي خانووه كه ي خومت
بو چول ده كه م :

((سه گا خومان به شتيكي تر سه رقال بكه ين باشته ، بچينه وه
چم و چلكي سال و نيويكت بو بشوم)).

قوتابخانه كه چول بوو . نه وه ي سيامه ند تبي نه ده گه يشت و
پرسياريشي له باره وه نه كردبوو هوي دروست كردني نه و
قوتابخانه ييه . سولتان ئاباد كه سه ر ريگه گشتييه كه يه و په نجا
هينده ي گونده كه ي خويه تي ته نها يه ك قوتابخانه ي تبييه . يه ك
گوندي تر له و ده و روبه ره قوتابخانه ي نه بوو . قوتابخانه له ولات
ده گمه ن بوون ، ئيتر چون نه مه له م گونده دروستكرا ؟ هيچ
گونديكيش نا ، چه په كترين گوند .

دوو هه فته مابوو بو كردنه وه ي قوتابخانه ، ره نكه نه و كاته
نه ينييه كه بزاني ، تا نه و كاته و تا زوه خانويه كي ده ست بكه وي و
له و شوينه دوور بكه ويته وه .

پيكه وه له گه ل سه گه كه چوونه باشووري گوند ، ده رفه ت بوو
له گه ل شتني سه گه كه جوحا ببيني . جوحا وه كو جاران له
شوينه كه ي جاران رانه كه ي ده له وه راند . سيامه ند گه يشته نه و به ري
جوحا و رانه كه ي و بيني خه ريكي بلويره كه يه تي و ئاوازيكي ناخوشي
كه مه رشكيني پي ده زي قاند . سه گه كان بو يه كتروه رين پيش نه وه ي
دوو هاوريكه سالو له يه كترو بكه ن .

سيامه ند قسه ي ده ستيپي كرد :

((نيوه رو سه رم ليده ده ي ؟)).

جوحا نه دیده توانی:

((دهزانی پایزه و شیر کز بووه و تهنه ئیواره بۆ بییره دهگه پیننه وه
ئاوایی)).

نۆره ی هه وال وه رگرتن بوو:

((ئهی چیت بیستوه؟)).

جوحا که می پیبوو:

((تا ئیستا نازانن سیامه ندی شوانی، هه ر ده لین پیاویکی غه ریبی
سهیره هاتۆته گوند)).

سیامه ند به دهنگی بهرز بیرکده وه:

((دهبی خزمه تکاری قوتا بخانه بنیرم نه و چیرۆکانه ی بینوونی و
بیستوونی بدات به گوپی ئاوایی)).

جوحا پرسیاریکی بیرکه وته وه:

((سیامه! زۆر گۆراوی، ده توانی چیم بۆ بکه ی، به شتی خراپیش
پازیم بهس بگۆپیم)).

سیامه ند نه وه ی بیرخسته وه که بیرینه که وتبوو:

((نه و پۆژه ی پرپارت دا جیمبه یلی پیم وتی نه پۆی، وتم نارامت
هه بی، وتم که له بنی شیو ده رچووی خلۆر مه به ره وه بۆی، ته ماشا
بکه، پاش یه ک سال و نیو هه ر جوحا که ی جارانی)).

جوحا گلماندی:

((به لکو خراپتر، نه وسا شوانی پیاویکی زالم بووم، ئیستاش
شوانی که سیکی زالمی بیعه قل. دهزانی کورانی پیاوی زالم زالمیش
دهرده چن و بیعه قلیش؟ پۆسته م خوا بتکوژی)).

سیامه ند نه مجاره نه یه شت تیپه ری:

((نه مزانی شاهه یس ئاغا به چی مرد)).

جوحا له سه ر به ردیکی مام ناوه ندیی خر دانیشت، گالۆکه که ی له
خۆله که خشاند:

((وه کو زۆر که سی تر" نه نگا وته یه ک بوو، نه خوشییه کی کتوپر

نەيھىشت شەوپۇزىكى بەسەر تىپەرى، ئەوھى جىيا بوو ئەوھبوو لەو شەوپۇزە ھەموو لەشى پەق ببوو، پەنگىشى شىن ھەلگەپرابوو، دەيانوت خىوئىكى گونزل دەستی لىوھشاندوھ)).

چۆنىتى مەرگى ئاغا تەواو بەدلى سىامەند بوو:
(يان جادوگەرىك فوویەكى ئاگراویى بۇ ناردبوو)).

جوحا تەماشای ھاوپۇكەى کردو هیچ تىنەگەيشت. سىامەند

بەردەوام بوو:

((كەواتە گەر بچمەوھ ناو گوند دەلین ئەو پەشپوشە كىيە؟)).

جوحا ھەناسەى دا تا وەلام بداتەوھ، سىامەند نەيھىشت:

((من دەچمە ناو گوند، جوحا! چەند كەس دەزانى ئىمە

ھاوپۇين؟)).

وہلام:

((ئەى كى نازانى؟ ماينەكەى زۇرابيىش دەزانى)).

پىشنىيارى سىامەند:

((كەواتە ئەو دوو پۇزە يەككى گوندم بۇ بدۇزەرەوھ لە سەگەكانت

گوپرايەلتر بى، لە مردووان كەمدووتر بى، ئەو كەسەم بۇ بدۇزەرەوھ

پارەى دەدەمى و دەيكەمە خىوئىكى تری خۆم. بلیم خىوئىكى خۆم،

تۆش دەستەراستى خۆم، سەگەكەشم دەستەچەپ)).

شوانەكە ھەر تىنەگەيشت، سىامەند دووبارەى کردەوھ:

((يەككى وام بۇ بدۇزەرەوھ و دوايى پىت دەلیم بۇ چیمە)).

جوحا كەسىكى ھەبوو:

((خزمەتكارى قوتابخانەكە)).

سىامەند بەدلى نەبوو:

((ئەوھى تا ئىستا نازانم ناوى چىيە؟ ناوھكەيم پىمەلى، كەسىك

بەكەلكم نايەت ژنەكەى لىي بدات، ئەوھ دەكەمە خىوئىك بەخۇپايى.

خوآحافىز)).

ھەلسا و پۇشت و دووركەوتەوھ، جوحا ھاوارى بۇ کرد:

((ئەى خانووهکه؟)).

سىامەند ئاوپرى نەدايه وه:

((هەر ئەم نيوه پړويه دەستمدەکهوئ، ئەوئش ئەگەر خزمه تکارى قوتابخانه که قسهى له گهل خه لک کردبئ و باسى دیناره کانى کردبئ)).

جوحاى ته قهى سه رى ده هات:

((سىامەند شئت بووه، خئوى گونزل دەستى له وه شان دووه)).

سىامەند ئەو نەندە له گونده که نزیککه وت جوان ببئىرى. لای چه مه که وه ستا، جله کانى هه لکردو گوئچکه ی سه گه که ی گرتو بو ئاوه که مه که کئشى کرد. دوو په نجه ی تهر کردن و تنۆکى ئاوى به سه ر سه گه که تکاند:

((مئله تان بیروباوهرى جیاوازیان هه یه، هەر یه کئک به جورئک له گهل ئاو مامه له ده کات، ئئستا من دەمه وئ چلکى مووى پئستت ده ریکه م به لأم به جورئک گوند له ژيانیان نه دیدبئ. با دەست پئبکه ین)).

سه گه که به هئمنى وه رى:

((با دەست پئبکه ین)).

دوو مشت پرى ئاوى هه لگرتو که م که م به سه رى پرشتنى، سه ره تا به سه ر ته پلئى سه رى پاشان ملئ ئئنجا پشئتى تا گه یشته کلکه پانه که ی، دواىى دەستى ته رى به سه ر ئەو شوئنا نه برد، سه گه که حەزى له ئاوه که نه بوو: ((وهرپرر))، به لأم ددانى به خوى گرت تا بزائى ئەو یارییه به چى ده گات.

خاوه نه که ی دوو جار نئو چنگ ئاوى به سه ر پرشت ئئنجا وه کو یه که م جار به دوو له پئى دەستى چنگئکئى گه وره ی ئاوى کرد به سه ر سه گه که:

((وهرپرر)).

دەستى چه پئى که ته راپئى تئى ما بوو به سه رى تکاند، ئئنجا دەستى راستى، لای چه پ سکی شت ئئنجا لای راستى. پاش چه ند

جوولہ یه کی وا ههستی کرد ئه وندہ به سه :
(تۆ پاکبوویته وه و من جوولہ ی ترم نه ما مه گهر ئه وانہ ی پیشوو
دووباره بکه مه وه)).

سه گه که خۆی پاته کاند:
(دووباره یان مه که ره وه)).

سیامه ند به قسه ی کردو سه گه که ی برده دهره وه ی ئاوه که .
سه گه که خۆی پاته کاند ه وه ، دوو جار پژمی و شوینیکه وت . له ناو
گونده که چهند که سیک دیار بوون و ئه و جوولانه یان بینیبوو . به ره و
پۆژئاوای گونده که له بهری خانوو کان رۆشت . خزمه تکاره که ی
له به رده م دهرگای قوتابخانه بینی ، پیاوه که په شوکا و نه بوو و بییاک
دارجگه ره که ی ده کیشا ، بییاکتریش قسه ی ده ستپیکرد :

((راستت کرد . نه ده بوایه)).

سه گه که پیش خاوه نه که ی که وته قسه :
(چی؟!)).

به لام سیامه ند زانیبووی :

((ژنه کهت پاشماوه ی خواردنه که ی خوارد؟!)).

خه فهت به پرووی پیاوه که وه دیار نه بوو ، ژنی ئه و نه بوو له جیگه
که وتبوو :

((به ئی لیی خوارد ، چهنده م پیوت.)).

دووکه لی دارجگه ره که ی فریدا . سیامه ند ویستی کاری ئه و
دهرمانه له سه ر ژنه که بزانی :

((ئه ی ئیستا باشه؟!)).

پیاوه که باش بوو ، تا ماوه یه کی تر لیدان ناخوات :
(له جیگه یه . ناردمه مائیکی ئاوی ، من که سم لی ره نییه ، که سیشم
له هه نجیره ش نییه)).

که واته وه کو خۆی و جوحا بیکه س بوو . با ئه وه بو دوا یی بی ،

ئەوھى ئىستا گرنگ بوو ئەوھىيە ئەمرۆ:

((كىت لەخەلكى گوند بينى؟ هيچت بۇ باسکردن؟))

ئەو باسە بەدلى پياوھەكە بوو. سەرى لەقاند:

((بەلى، كىم بينى بۆم باسکرد، لەو سەعاتەوھى ناردمت بۇ شارو پىنچ پوپىكەت دامى و پىنچەكەى تر بۇ خواردن و لەو دوو پوپىيە خوڭش بووى كە شاردمنەوھ. لەو سەعاتەوھ تا ئەم بەيانىيە))

سىامەند پىكەنى و وتى كاتىتى نىشانەيەكى ترى تواناكەى پىشان بدات:

((يان بلى كە دوو پوپىكەم دايتى ھەقى چوونەكە، سى پوپىش بۇ خواردن، لەو يەكە خوڭش بووم كە شارادبووتەوھ، ئەى ھەر وات بە ژنەكەت ئەوت؟))

دەستبەجى گومان لەدلى پياوھەكە نەماو ئىمانى تى دامەزراو تەوبەى كرد:

((راستە. راستە. بەراستى پياوى كەراماتى))

سىامەند جارىكىتر پىكەنى:

((پياوى كەرامات دەستى چەپ بەكارناھىنى، لەدەستى چەپپىشەوھ دەستى پىناكات. نەرىتى ئايىنى داوا دەكات مروڭ بە دەستى چەپ دەست پىبكات))

قسەكە لەسەرووى تواناى تىگەيشتنى پياوھەكە بوو، سىامەندىش بەردەوام بوو تا ئەو تۆزقالە گومانەى ناو دلى پياوھەكە نەھىلى:

((دەچمە ژوررەكەم و چاوا دەنووقىنم و تەماشا دەكەم ژنەكەت سوور بوو پاشماوھەكە بخوات يان تۆ خواردنەكەت دايە، دەتوانم ھەر لىرە چاوا بنووقىنم بەلام بەلەم نىيە))

پياوھەكە زياتر پەشوكا، دەمى كردهوھو شوپىنى ھەموو ددانە كە وتووھەكانى دەرکەوتن، ئىنجا وريا بووھوھ:

((نايەوى. نايەوى. راستت پى دەلىم، من دامى، وىستم تاقىبەكەمەوھ، وتم ئەگەر راست بى زەرە ناكەم، ژنەكەم دەپرات و خووم و

که ره که م نانه که به ش ده که ین)).

سیامه ند ئامانجه که ی پیکا، ئامۆزگار ییه کیش ئیستا بۆ پای خوا
خراب نه بوو:

((ژنه که ت بمینیتته وه باشته)).

بۆ هه ردوو کیشیان:

((که ستان که سی گونجاوی خوئی ده ستناکه وی)).

بیرخستنه وه یه کیش:

((پاره ت بۆ خوار دنی خووم وه رگرتووه، به ئافره تیکی تر بلی
بیكات)).

چوو ه ناو حه وشه ی قوتا بخانه، سه گه که شوینیکه وت و ئاوری بۆ
خزمه تکاره که دایه وه وه وی کرد:

((به ئی له بیرت نه چی)).

سه عاتیکی نه برد گومانی سیامه ند بووه راست و دوو که س
چوو نه لای، بینینی سیامه ند به پۆشاک ی ره شه وه و ژوره که و
پاخه ره سوورو ره ش تیکه لاوه کان سامی خسته دلایان:

((یه کی خانویه کمان هه یه، کامیانت ده وی بۆت چۆل ده که ین)).

سیامه ند دوانه که ی ناسییه وه:

((ده لئی نامناسنه وه)).

سه گه که گوچکه ی قیت کردو سه ری لار کرده وه:

((نایناسنه وه؟ نه وه سه م سه مه)).

دوو پیاوه که زیاتر سه رسام بوون:

((سیامه ندی؟ سیامه ندی شوان؟ سه گه خویر پیمان ناسییه وه ئیستا
پاک بۆته وه به لام توؤ زۆرتتر گوڤراوی)).

سه گه که مپه ی کردو ددانه کانی ده رخست، سیامه ند دوو چاوی
نووقاند:

((سه گه که ی منتان به ره لا کرد ئینجا پیی ده لئین خویری، زوو بلین
چه ند داوا ده که ن)).

یەکیکیان قۆلی لی هەلمالی:

((وتیان پیاوێ غەریبە کە تۆی پیاویکی دەولەمەندە)).

سیامەند چاوی کردەو:

((بەلی دەولەمەندم بەلام ئەگەر داوای نرخێ زۆر بکەن هەمان نرخ

بە کەسانی تر دەدەم، پەنگە زیاتریش)).

ئەوێ تر هەستی کرد مامەلە کە لە دەستی ئەو دەردەچی،

خانووێ کەشی نەگونجاو بوو، پێشنیارێ کەشی خراب نەبوو:

((کەس لە گوند باسی کری ناکات، بوچی خانوویە ک دروست

ناکە؟)).

راستە خراب نەبوو بەلام کۆن بوو:

((هەر دەبی دروستی بکەم بەلام جاری شوینیکم دەوی)).

ئینجا پێشنیاریکی لاواری هەمان پیاو:

((تا ئەو کاتە ژووریک بەس نییە؟)).

وہ لاما کە بەهێز بوو:

((نەخیر! کارەکم بە ژووریک ناروات)).

دوانە کە مەبەستیان بوو مامەلە کە تەواو بی پاشان پرساری

لێبەن کاری ئیستای چییە و چیی بەسەر هاتبوو و بو کوی خوی

ون کردبوو تا بزائن ئەوێ ئەوسا لە جوحایان بیستبوو راستە یان

جوحا پیوێ ناوہ. مامەلە کە بەسەرکەوتنی پیاوی یەکم تەواو بوو

و گەرانیوێ پیاوی دووہم بە دەستی بەتال. پیاوێ دۆراوہ کە

ویستی دوا یە مین گورز بوە شینی:

((لە خوشیی گەرانیوێت هەموو کەلوپەلە کەت بو دەگۆزێمە ماله

تازە کەت، دروستکردنی خانووہ کە ی خۆت پی بسپیڕە بە یەک مانگ

بووت دەکەمە سەرا)).

عەرزە کە مەعقوولیش بی پیاوہ کە ی تر ئامادە یە بو

هەلۆە شینی تەوہ:

((بەم کاتە؟ بارانیک بباری ئیشە کە دەوہستی، ئەوہ ئەگەر

خانووہکە نەپرمی)).

پیاوہکە ی تر:

((باران بەم کاتە؟ مەگەر تۆ میزی پیا بکە)).

دوو پیاوہکە پۆیشتن بۆ گەیشتنە ئەنجامیەک لەمەر دروستکردنی خانووہکە، لەگەڵ پۆشتنیشیان لایەکی گوندەکە لەبەر دەمی سیامەند پۆشن بووہوہ، گوندەکە پاش مردنی شاوہیس ئاغا ناکوکی تۆ کە وتووہ، سەرەتا نیوان دوو کوپی ئاغا، ئەوہیان جوحا پێی وتبوو، پاشان نیوان باقیی خەلگەکە، ئەوہشیان خۆی بۆی دەرکەوت:

((شاوہیس ئاغا بە زەبری کوتەک یەکپیزی پاراستبوو بەلام ئەگەر زیندوو بوا یەتەوہ دەیزانی یەکپیزییەکی درۆینەو بییناغە یە. شاوہیس ئاغا خۆی سەرچاوەی ناکوکییەکان بوو. ناکوکی تۆوی ئەو بوو، بەلام بەدبەختن دوو کوپەکە ی شاوہیس ئاغا، لەسەر پردی ئەو ناکوکییە دەرۆم. سەگ! تۆ دەلیی چی؟)).

سەگەکە سەری لارکردوہو تەماشای کرد، دەیویست زیاتر میشکی بخوینیتەوہ، هیچی ھەلنەکراند، سیامەند بەردەوام بوو: ((چۆن بتکەمە دەستە راستی خۆم؟ یان نەخیر، وەک بە جوحام وت، جوحا دەستە راستی خۆم بۆ تۆ دەستە چەپ)).

سەگەکە قیت بووہو کلکەکە ی خیرا خیرا ھەل دە بەزییەوہ: ((ئە ی بۆچی وەستاوی؟)).

سیامەند فیکرەکە ی بەدل بوو:

((بەلام جارێ بچۆ خزمەتکاری قوتابخانەکەم بۆ بانگ بکە. بەراست! تۆش نەترانیوہ ناوی چییە؟)).

جادو و گهرو گونده که ی

جادو و گه ره که خوی له خانووی نوی کرئ بینیه وه، له هه مان کاتیش خانووه که ی خوی دروست ده کرا. لاهه که له رۆژانی پیشتر زیاتر له ناو گوند باس ده کرا. ئیستا ئاوی زیاتر له باره یه وه ده یزانی، ئه و ره شپۆشه غه ربیه نه بوو که دوو کورپه که ی شاوه یس ئاغا له بهر ناکۆکی خویان به لایانه وه گرنگ نه بوو بزنانن کتیه . ئیستا گوند ده یزانی ئه و پیاوه غه ربیه لایکی ده وله مهندی به توانای گوندی خویانه، کۆنه شوانی شاوه یس ئاغا بوو که رۆژنیکیان له پر له گه ل جوحا، شوانه که ی تری ئاغا، دیار نه ماو دوا ی ته نها جوحا گه رایه وه و چیرۆکی هه بوو بیگتیرپته وه: بیکه وه چه ند شوینیکیان کرد تا له گولعه ن بهر گیرسانه وه، جوحا بو ی گیرابونه وه که له یه که م رۆژه وه دیار بوو سیامه ند به دوا ی کاریکی با شتر له شوانی نه ده گه را به لکو شوینی شتیکی سه یر که وتبوو، جاروباریش قسه ی سه یری ده کردو شتی سه یرتری له ژیر رووناکیی مانگ ده کرد. له پر دهرده که وتو له پر دیار نه ده ما، چه ند جاریکیش له و شوین بالنده یه کی گه وره دهرده که وت، له کۆتاییش شه ویک وتی ده رۆم و رۆشتو نه گه رایه وه، له و کاته شه وه بالنده گه وره که دهرنه که وته وه .

خه لگی گوند ئه و قسانه ی جوحایان له یادچوو بوو، به لام دهرکه وته وه ی سیامه ند ئه و چیرۆکه ی بیرخستنه وه . چیرۆکی ئه و

سى گۆرەشيان كه وتەوہ ياد كه پيشتر بە دەگمەن دەيانگىرايەوہ “
 ئەو پياوہى سەدان سال لە مەو بەر ويستبووى بىتتە جادووگەر و
 پرسى بە شەيتان كەردبوو، ئەويش پىي وتبوو سى كەس لە سەر
 تەپۆلكەى گەردى كافران سەربەرى و ھەر لەوى بياننيزى، ھەموو
 پۆڭك تا چل پۆڭسى كالوكوپە بە سەر ئەو سى گۆرە سەربەرى ئىتر
 دەبىتتە جادووگەر. پياوہ كە ئەوہى كەردو شەيتان خستىيە سەر
 پشتى و بردىيە ولاتىكى دوور، داہە دەستى گەورەى جادووگەران و
 لىوہى فيرى جادوو بوو و گەرايەوہ ئاوايى. دە سالىش شتى
 سەبرى دەكرد تا پۆڭكيان لە پر ديار نەما. لەو كاتەوہ جاروبار
 خەلكى ئاوايى خىويكىيان دەبىنى، تومەز ئەوہ خىوى
 جادووگەرە كە يە كە سەدان سالە مردووە. ئەوہ چىرۆكە كۆنە كە
 بوو، دەر كە وتنى سىامەندىش زيادە يە كى لى كە وتەوہ: سىامەند ئەو
 كاتەى شوان بوو بە دزىي ئاوايەوہ پۆڭسى كالوكوپەى
 سەردەبرى، ھەر يەك لە سەر گۆرپك. چل پۆڭكە تەواو بوون و شەو
 خىوى ئەو جادووگەرە لە گۆرە ناديارە كە يەوہ ھاتە دەرەوہ و
 سىامەندى فير كەرد چى بكات و روو بكاتە كوى تا ئەويش بىتتە
 جادووگەر.

خەلك ئەوہ يان بۆ يە كتر دەگىرايەوہ، ئەوہى جوحاشيان
 دەخستەوہ يادى يە كتر بە لام وەكو نەرىتى كۆنى مەوڤ ئەو چىرۆكانە
 دە ھىندەى قەبارەى خويان وەرگرت و چەند چىرۆكىكى تريان
 پىوہلكا“ باسى سىامەندىان دەكرد كە لەرىگەى بۆ ھىندستان
 گەنجىنە كەى ھەزەرتى سلىمانى لە ئىران دۆزىيەوہ، سىامەند چل
 شەو بە مىزى خوى دەموچاوى خوى دەشت تا شەوى چل و يەك
 جنوكە يە كى سەرتاپا مۆر ھاتە بەردەمى و خوى كەردە خزمە تكارى و
 پىي وت ھەزى لە چىيە پىي دەدات، ئەويش داواى گەنجىنەى

حه زره تی سلیمانی کرد، به لام جنۆکه مۆره که وتی ته نها
گه وره که یان، که جنۆکه یه کی ره شی قه ترانییه، ده توانی ئه وه
بکات. جنۆکه ی مۆر دهستی سیامه ند گرت و سئ وشه ی فیّر کرد
به هۆیان وه بتوانی بجیته به رده م جنۆکه ی ره ش بیئه وه ی زیانی
پیڭگات.

سیامه ند سئ وشه که ی وت، سه رۆکی جنۆکه کانیش لیی پرسی
بۆچی هاتۆته ئه و شوینه ی یه ک مروّف نه یزانیوه و نه یویراوه توخنی
بکه وی، سیامه ندیش داوای گه نجینه ی هه زره تی سلیمانی کرد،
جنۆکه که ش وتی گه نجینه که له ژیر عه رشی شای جنۆکه کانه و ته نها
ئه و بۆی ده کری بیگه یه نیته شوینی ئه و شای جنۆکانه. جنۆکه که
پیشیکه وت و سئ وشه ی فیّر کرد تا گه یشته به رده م شای جنۆکان،
ئه ویش هه مان پرسیماری لیکرد و سیامه ند بیئه وه ی لیی بترسی
هه مان وه لامی دایه وه، شای جنۆکانیش وتی گه نجینه که له ژیر
عه رشه زیرینه که ی ژیری، ئه و ده توانی ده ربیه ئنی کاتیك بۆ
نوستن ده چئ، ماوه ی نوستنیشی په نجا هه ناسه یه ئیت
ده گه پیتته وه، ئه گه ر تا ئه و کاته گه نجینه که ی ده رنه هینا ده ی کاته
خۆراکی ئه و ئه ژدیه ایه ی پاسه وانی گه نجینه که یه.

سیامه ند چاوه پئی شای جنۆکانی کرد تا بچئ بۆ خه و،
کاتیکیش پۆشت یه که م شت کردی عه رشه که ی لابرده، ئینجا سه کو
زیره که ی ژیری لابرده کونیکی بینی. خۆی کرده ناو کونه که و
گه نجینه که ی بینی. سئ وشه ی وت که جنۆکه ی ره ش فییری کردبوو
تا ئه ژدیه اکه بخاته خه و. تا ئه و کاته ش بیست هه ناسه ی مابوو.
له ماوه ی نۆزده هه ناسه ش ئه ژدیه اکه ی کوشته و ته نها یه که هه ناسه ی
مابوو شای جنۆکان دیتته وه و ده ی کوژی. له و کاته کچی شای
جنۆکان سه ری کرد به کونه که داو هاواری بۆ سیامه ند کرد

هه ناسه که ی بگری تا گه نجینه که ده ریکات، سیامه ند به قسه ی کردو هه ناسه که ی به ره لا نه کرد، هه و له سییه کانی بۆ ماوه ی هه زار هه ناسه په نگی خوارد ئینجا گه نجینه که ی بۆ ده ریکرا. که گه یشته سه ره وهش له هۆش خۆی که وت و نه یزانی چه ندی پیچوو تا شای جنۆکان خه به ری کرده وه و پیی وت گه نجینه که حه لالیتی، وتیشی ئه گه ر حه ز ده کات کچه که شی ده داتئ، به لام سیامه ند داوای دوو جنۆکه ی کرد خزمه تی بکه ن، ئیستاش ئه و پارهی ی سه رفی ده کات له و گه نجینه یه یه، دوو جنۆکه که ش هه والی هه موو شتی و که سیکی بۆ ده هیئن، هه ر ئه وانیش بوون ئه و شتانه یان به سیامه ند وت که ته نها خزمه تکاری قوتا بخانه که ده یزانی، هه ر ئه وانیشن ده ست ده خه نه بینی ئه و که سه ی له پاشماوه ی خواردنه که ی بخوات چونکه ئه وه به شی خۆیانه.

سه ره رای ئه و شکۆمه ندییی چیروکه که به سیامه ندی ده به خشی، ئه و چیروکه بیتاقه تی کرد، ئه و ده یویست به رسه هاته کانی و توانا کانی به شیوه یه کی جیاواز بگیریتته وه، له بهر ئه وهش که خزمه تکاری قوتا بخانه که هه والی ئه وه ی بۆ هینا بوو که ئاوی ئه و شتانه ده گیریتته وه گومانی بۆ جوحا چوو ئه و چیروکه نه ی هه لبه سته ی. جوحا خه ریکه ده بیتته حیکایه تخوانیک له و جۆره ی سیامه ند بیری لیده کرده وه پاش ئه وه ی له وحه کانی دۆزییه وه.

به خزمه تکاره که ی وت جوحای بۆ بانگ بکات، جوحا چوو له لای سیامه ند که چوار مشقی “قاجی راست له سه ر پانی چه پ دانیشته بوو. پۆشاکه ره شه که ی له ناو به ره سوورو ره شه تیکه لاوه کانی سه ر زه وی و سه ر دیواره کان و له گه ل سه رینه کانی هه مان په نگ گونجاو بوو. سه گه که لای چه پ دانیشته بوو و

که وایه کی سووری له بهر بوو. جوحا وه کو سه گه که که وایه کی سووری کردبووه بهر، پشتینیکى سوور، شه پوال و کراسیکى رهش. سیامه ند به بابه تی پوښاکى نوى دهستی پیکرد:

((جوحا! جله کانت چوئن؟))

جوحا دهستی له که واکه ی بهری دا:

((له ژيانما نه له بهرم کردووه و نه بی نیومه و نه بیستومه، ئاوی له ژيانیا نه وه ی نه دیوه))

داریکی سوورو رهشی تیکه لای گرتبووه دهست، داره که ی به زهوی ژووره که کیشا:

((له گالوکی شوان سامی زورتره. چی؟! گالوکی شوان؟! ته پاله ته پاله))

ئاموژگاری مابون سه بارهت به و پوښاکه نوییه. ئاغا په نجه ی پاره شانند:

((ناگادار به، قسه و په فتارو جووله ی کوئت له گهل هم جلوه رگه ناگونجین، ده بی خوټ قورس رابگری دنا به و جله وه خوټ ده که یته مه سخره و ناچار ده بم دهرت بکه م، له پوژانی داهاتووش هندی شتت فیرده که م خه لک سلټ لیبکه نه وه))

جوحا ویستی بروت، به لام سیامه ند په نجه ی بو پاره شانده وه:

((مه رو! هیشتا ماومه. دانیشه))

جوحا دانیشته:

((دهرسیکی تره قوربان؟))

سیامه ند:

((نه خیر، گو ی بادانه، تویت نه و چیرۆکه سهیرانهت له باره ی خوټ و سه فهره که مه وه له ناو گوند بلاو کردوټه وه؟))

جوحا راست بووه وه:

((من نازانم چیت بیستوه، من شتیکم گیراوه ته وه، به لام ده چمه هر شوینیک به جوړیک ده بیستمه وه))

سیامه‌ند نه‌یزانی چی بلی:

((به‌ه‌رحال کاریکی خراپت کردوه، ده‌بی بیرکه‌مه‌وه چوَن
پاستی بکه‌مه‌وه، جاریکی تر له‌خۆته‌وه باسی هیچ مه‌که)).

جوحا داوای لیئوردنی کرد:

((من به‌باشم زانی، ئە‌گەر هه‌ز ده‌که‌ی پییان ده‌لیم ئە‌وه هه‌مووی
درۆ بوو، نا. نه‌خیر ده‌لیم هه‌مووی خه‌و بوو)).

جوحا زۆری مابوو فیڕ بی:

((ئە‌گەر ئە‌وه بلیی مندالان که‌واکه‌ت پاده‌کیشن و منیش له‌گه‌ل تو
ده‌بمه‌مه‌سخه‌ه)).

ئ‌وه‌ی له‌می‌شکی سیامه‌ند بوو شتیکی جیاواز بوو، لاویک
شارانو و لاتان ده‌گه‌پری و هه‌کیمان و جادووگه‌ران ده‌بینی، زمانه
کۆنه‌کان فیڕده‌بی و گریی نووسینه ئالۆزه‌کان ده‌کاته‌وه و توانایه‌کی
نااسایی ده‌بی، ته‌نها ده‌ست جوولاندن و چه‌ند وشه‌یه‌کی زمانی
به‌سه‌ بو ئە‌وه‌ی ئە‌و کارانه‌ بکات که‌ خه‌لک به‌ هیزی بازوو ده‌یکه‌ن،
ئ‌و شتانه‌ش ده‌کات که‌ به‌وه‌ش بۆیان ناکری، به‌لام باسی جنۆکه‌ی
مۆرو په‌شو و شای جنۆکان و کچه‌که‌ی چاوه‌پوانکراو نه‌بوون و
له‌قسه‌ی مندالان ده‌چوون، ده‌بی وینه‌که‌ پاستبکریته‌وه، یان به‌لای
که‌مه‌وه چیرۆکیکی نوی بۆ چیرۆکه‌ باوه ناماقووله‌که‌ زیاد بکری.

جوحا خه‌به‌ری کرده‌وه:

((ئ‌ه‌و چیرۆکه‌ی هه‌لمبه‌ستوووه و ئە‌و توانایه‌ی که‌ گوندی سه‌رسام
کردوووه هی ئە‌وه نین له‌م گونده‌ بچووکه‌ چه‌په‌که‌ به‌خه‌ساریان بده‌ی،
بوچی نه‌چینه‌ شار؟)).

نۆره‌ی سه‌رزه‌نشتردنه:

((ئە‌گەر نارامت هه‌بی تا ورده‌وه‌رده‌ شتم لیوه‌ فیڕبی و ئە‌گه‌ر
ئ‌ه‌ونده‌ عه‌قلت هه‌بی له‌ شته‌کان تیبگه‌ی وه‌لامی ئە‌مه‌ت
ده‌ستده‌که‌وی)).

ئ‌ه‌و ماوه‌یه‌ی سیامه‌ند له‌سه‌فه‌ر بریدییه‌ سه‌ر ئە‌وه‌ی فیڕکرد

کاره‌کانی پله‌به‌پله نه‌نجام بدات، نه‌گه‌ر یه‌کسه‌ر بچیتته ناو شاری سولتان ئاباد ره‌نگه نه‌یاری زۆرتری بۆ په‌یدابین، له‌وه‌ گرنگترش نه‌وه‌ بوو ده‌یویست به‌رامبه‌ر شاوه‌یس ئاغا بوه‌ستیتته‌وه، نه‌گه‌ر ده‌ریشینه‌په‌ریننۆ به‌لای که‌مه‌وه‌ ده‌سه‌لاتی که‌مبکاته‌وه، نه‌وه‌ش که‌مترین تۆله‌یه‌ لیبیکاته‌وه، له‌همان کاتیش ده‌سه‌لاتی گونجاو ده‌ستگیر ده‌کات، ناویانگه‌که‌ به‌شهو و پۆژیک له‌گونده‌ ده‌ستیده‌که‌وی، شتیکی خوشتریش نه‌و وینه‌یه‌یه‌ که‌ دیتته‌ به‌رچاوی خه‌لکی شاری سولتان ئاباد: جادووگه‌ریک له‌و گونده‌ چه‌په‌که‌ هه‌یه، جادووگه‌ریکی ناو گوندیکی دووره‌ده‌ست، نه‌و دوورییه‌ی که‌وتۆته‌ ناو ته‌م و هه‌لم هه‌یبه‌ت و سامیکی زۆرتره‌ له‌چاو نه‌وه‌ی جادووگه‌ره‌که‌ له‌به‌رده‌ست و له‌به‌رچاوی شاره‌که‌ بی. دانیشتوانی شارو ریواران ته‌ماشای لای پۆژه‌لات ده‌که‌ن“ له‌وبه‌ره‌وه، له‌پرووی پۆژه‌لات زنجیره‌ کتوه‌که‌یه‌ و به‌رده‌مه‌که‌ی به‌رزایی و نزمایه، نه‌ولتر ده‌ربه‌ندی (باسته‌په‌)یه، چه‌مه‌که‌ شاخه‌که‌ی دپیوه‌ و ده‌ربه‌نده‌که‌ ره‌شو تاریک دیاره، به‌دریژییه‌ هه‌مان که‌ژ بۆ لای خۆیان شوینی گونده‌که‌یه‌ له‌ناو ته‌م و دووری ون بووه. خه‌لکی سولتان ئاباد به‌تایبه‌ت مل قوتده‌که‌نه‌وه‌ و سه‌یری نه‌و ئاسۆیه‌ دووره‌ ده‌که‌ن و ده‌لین:

((ئا له‌و ناسته‌ گوندی شامار هه‌یه‌ که‌ جادووگه‌ریکی به‌سام و به‌توانای لیبه‌))

سیامه‌ند خۆی که‌ له‌ناو گوند داده‌نیشی ده‌شته‌که‌ی لیوه‌ دیاره‌ و له‌ پۆژئاوای شاری سولتان ئاباد جوان ده‌بینن هه‌ست ده‌کات ئا‌غای ده‌شت و به‌رزایی و نشیو و زنجیره‌ چیاکه‌یه.

جوحا به‌رده‌وام نه‌خشه‌کانی تیکده‌دا:

((یان بچینه‌ شاری گه‌وره‌. نه‌وی باشته‌))

دەبوايە بېرىبخستايەوہ:

((جاری زورت ماوہ، جاری بستیکى ریگەکەت نەبړیوہ، من ناچمە شوینیک تیی سەد شەر بکەم تا سەروریم دەستبکەوی)).

جوحا کیشەییەکی تری بۆ دروست کردووہ، ئیستا لەناو گوند باوہ کہ گەنجینەى حەزەرەتى سلیمانى لە بەردەستە و پەنگە ئەمە ژيانى بخاتە مەترسییەوہ، بەلام لەوانەشە باسى دوو جنۆکەکەى هاوړپى ترس بخاتە دلى گوند بۆیە پنیویستە پەلە نەکات لە بەدرۆخستەوہى چیرۆکەکەى جوحا، لەهەموو حالەتیکیش با گەنجینەکە تەنھا گومانیک بى، باشترە چەند کەسک بانگ بکات و بیئەوہى هەست بکەن ئەوہیان پيشان بدات کە مالاکەى هیچ پارچە زیریکى تى نەبوو، لەهەمان کاتیش دەرفەت دەبى بۆ نمایشکردنى هەندى لە تواناکانى.

جوحا چوو بۆ بانگکردنى کەسە هەلبژێردراوہکان. چوار پیاوہکە گەیشتنە مالاکەو جوحا پى وتن لەدەرەوہى ژوورەکە بوەستن تا مۆلەتى چوونە ژوورەوہیان بۆ وەربرى. جوحا نەیدەتوانى واز لە چیرۆکە هەلبەستراوہکە بىنى:

((دەبى پيشتر بزانم ئامادەيە، لەوانەيە ئیستا لەگەل دوو جنۆکە خزمەتکارەکەى قسە بکات)).

جوحا ماوہییەکی پىچوو پيش ئەوہى دەرەبکەوینتەوہ:

((فەرموون چاوہ پیتانە)).

چوار پیاوہکە چوونە ژوورەوہ. سیامەندیان بىنى بەچوار مشقى دانیشتووہ، قاچى راستى لەسەر پانى چەپى، جادووگەرەکە بەپۆشاکە رەشەکەيەوہ سامى خستە دلایان، جادووگەرەکە لەبەریان هەلنەسا:

((فەرموون دانیشن)).

پیاوہکان بەدەم تەماشاکردنى جادووگەرەکەوہ بە دەست بۆ

زهوی گه پان و له سه ری دانیشن. سیامه ند نه یویست کات بکوژی و
یه کسه نیشته سه ر مه به سته که ی، سندووقیک له پشته وه دانرابوو،
هه لیگرت بو به رده می خوئی. سندووقه که ی کرده وه و شته کانی
ناوه وه ی به تال کرده وه، شته کانی خسته به رده می خوئی تا چوار
پیاوه که بیانین:

((هه زتان له بیستنی به سه هات هه یه؟)).

به لی پیاوه کان هه زیان له بیستن بوو به لام زیاتر هه زیان له
بینین بوو "بینینی خه زنه کانی هه زه تی سلیمان. ئه و شتانه ی
له به رده می جادوو گه ره که دانرابوون تیگه یششتیان ده ویست،
هیچیان شتی ئاسایی نه بوون، به لام هیچیشیان ئه و زیرو زیو و
ئه لماس و یاقووته نه بوون که چاوه پریان ده کرد له به رده میان
بدره و شینه وه.

سیامه ند دهستی کرد به گپرانه وه ی گه شته که ی به ئیران و
خوراسان و هیندستان و توران و چین و ماچین کرد، ئه وه ی هه زی
لیوو باسی کرد ئینجا نوره ی باسکردنی ناواخی سندووقه که:

((توانایی من له به گه پرخستنی ئه و شتانه یه که ده یانینین، ئه م
شتانه له دهستی هه ر که سیک بن ناچار ده بی فرییان بدا چونکه
به که لکی ئه و نایه ن، به لام ئه مه بو من سامانیکی گه وره یه ته نانه ت
ئه گه ر ونیش بن تواناکه م وه کو خوئی ده مینیتته وه چونکه ده توانم شتی
تر به ینم و به کاریان بینم، شتی ئاسایی له دهستی من ده بیته یه کی له
عاجباه تییه کان، له گه ل ئه وه ش ئه و شتانه ئاسایی نین ده نا ده متوانی
چهند چلکه یه ک یان چهند ده نکه گه نمیک یان پیستی گایه ک هه لیگرم،
ته ماشای ئه مه بکن)).

له کیسه یه کی بچووی قوماش له وحه قوره نووسراوه کانی
ده ره ئینا:

((ئه مه قوره به لام وه کو هه موو قوریک نییه، وه کو به رد

كوتراوه ته وه و شتی له سه ر نووسراوه، ئیستا ته نها یه کیکیان ده خوینمه وه)).

دانه یه کیان نیوه ی له پی دهستی بوو به هه ردوو دهستی هه لیگرت و دهستی کرد به خویندنه وه ی:
(شه کوان، په کوان، له هووب، ته هته هووب، دهر دائیل، که شکه شعه ليووش.....)).

وشه سهیره کان و ئاوازی دهنگی جادووگه ره که چوار پیاوه که ی سه رسام کرد، چاویان ئه بله ق بوو و مووی پیستیان ره ق پراوه ستا، جادووگه ره که له وحه که ی خسته وه ناو کیسه که، پیاویک ویرای پرسیار بکات:

((ئهمه ت له چ ولاتیك هیناوه؟ بوچی باشه؟)).

ئوهش بوو که سیامه ند ده یویست:

((ئهم خشتانه م له دوا شوینی گه شته که م له ولاتی چین و ماچین دۆزییه وه. پییش ئه وه ی سه فهر بکه م پیاویک هاته خه وم و ئه شکه وتیکی ناو چیا یه کی ئه و ولاتانه ی پی پیشان دام (ده بوا یه سیامه ند بیوتایه ئه وشکه تیکی شاخه که ی به رام به ر شامار به لام زانی وا بلی ئیشه که ی بچووک ده بیته وه). پیاوه که وتی خوت بگه یه نه ره ولاتی چین و ماچین شتیکم بو داناوی برۆ دهریبینه، منیش ولاته و ولات گه رام تا گه ی شتمه ئه وئ و ئه وانهم دهرهینا، به لام که سم نه دۆزییه وه بیاخوینیته وه. منیش دیسان ولاته و ولات گه رام تا فییری خویندنه وه یان بووم. بوچی باشن؟ من پیتان نالییم بوچی باشن، ئه مه نهینیی خۆمه)).

سیامه ند هه ستیکرد شتی زۆری بو باسکردن، له وه زیاتر قسه یان بو بکات ده بیته که سیکي ئاسایی یان به لای که مه وه که سیک شتیك، نه که هه موو شتیك، له وان زیاتر ده زانی.

بیده نگ بوو و گوپی له پیاوه کان گرت تا ئه و کاته ی خۆی مۆله تیدان برۆنه وه. چوار پیاوه که چوونه دهره وه و سیامه ند

دلنیا بوو گومانئیکې خستوته دلایان له باره ی هه بوونی گه نجینه له ژووره که ی، که میکی تریش نه و گومانه ده گوژینه وه بو ناوایی، ده شمینیته وه هندی شت وه کو نازاوه کانی نه و جاره ی ناو ماله کان بقه ومینی تا به کردار ده سه لاتی خو ی بسه لمینی. پیاوه کان له سه ری کولانه که بوون کاتیك سیامه ند ده نگی فیشه کیکی بیست، ئینجا هاواری یه کیك له پیاوه کان:

((مال کاول. نه وه کییه ته قه ده کات؟)).

جوحا چووه دهره وه، پرسیا ری کردو هه واله که ی هیئا: ((وتیان پیاویك بوو له دووره وه ته قه ی لیکردن و هه له ات. دهستی شکاوی! که سیانی نه پیکا له دوا ی خو یه وه ژنه که ی بو بخاته پرؤرؤ!)). سیامه ند نه و پروداوه ی به هه ند وهرنه گرت و به سه ر به جوحا ی وت بچیته وه سه ر کاری خو ی که جوحا نهیده زانی نه و کاره چیه. جوحا چووه دهره وه و پاش که میك سه گه که له دهره وه به شان پالی به دهرگا که وه ناو به که و سهیره که یه وه چووه ژووره وه، سیامه ند به دهره تی زانی:

((به رای تو چی بقه ومینم باشه؟)).

سه گه که وه کو مردوو به سه ر لای چه پی که وت، شتیکی خسته وه یادی سیامه ند:

((په تا؟ نه خیر جاری ماویه تی، جاری ژورمان بو په تا ماوه)).

جادووگه ره که به پشتا پالکه وت و سهیری داره پراکانی بنمیچه که ی کرد:

((نه مشه وم له بهر دهسته بی ری لیبکه مه وه)).

شه و خه و به گو یی سیامه ندی نه کرد، هه وله که ی تا دره نگ بیسوود بوو. له کاتی ته پاوتل کوره کانی شاوه یس ناغای بیرکه وته وه که خو یان له وه به گه وره تر ده زانی بچنه لای کونه شوانی خو یان و چاوه ری بوون نه و بچیته خزمه تیان. روسته م

ته نانهت بيزيشى نه ده هاته وه جوحاى كونه شوانى خوى داوا
بكات ه وه وه له جياتى ئه وه ته نها هه ره شه يه كى بو نارد بو كه
بگه رپته وه .

ئو وه وحى كه بى مه به ست خويندييه وه ته نها نمايش بو
له به رده م چوار پيا وه كه ، به لام دوو كوره كه ي ئاغا له نمايش
زياتريان پيوسته ، دوا ده زوى خه وه له چاوى نه ماو راپه رى ،
په نجه ي له سكى سه گه كه چه قاند ، سه گه كه نوزده يه كى كرد ،
سيامه ند خوى ده گورى :

((كارىكى بچوو كمان هه يه . هه لسه زوو ده گه رپينه وه)).

سه گه كه باوئيشكىكى دا :

((به م شه وه ؟)).

خاوه نه كه ي بوى پروونكرده وه :

((ئيشى پوژ بو جادوو گه ران ناچار ييه)).

خانوى جادوو گه ره كه له وپه رى باكوورى گوند بوو ، چوه
خواره وه بو باشوور ، گه يشته ته نيشت مالى ئاغا ، سه گه كانى
به رده رگا كه وتنه وه رپين ، سه گه كه ي سيامه ند وه لامى دانه وه ،
له ماوه ي شه ره وه رپينه كورته كه سيامه ند چه ند وشه يه كى وتو
فووى به ماله كه كرد :

((شاوه يس ئاغا و كوره كانى و سه گه كانى له يه ك جيانا كرينه وه)).

به ره و باكوورى گوند كه وته وه جووله و سه گه كه كه ميك به رامبه ر
مالى دوو ئاغا كه وه ستا . سه گه كه وه رپينكى مابوو بو ئو سه گه ي
له خوى بچوو كتر بوو وه كو ئو زه ردو قاچ كورت بوو به لام
شيوه كه ي جياواز بوو ، سه گيك بوو هه ميشه له مسه ر تا ئه وسه رى
سه ربانى مالى ئاغا رايده كردو به خه لك ده وه رى . سه گه كه ي
سيامه ند ده ميك بوو حه سوودى ئو نازدار ييه ي پى ده برد كه به
بوچوونى ئازده لانه ي خوى شايه نى نه بوو چونكه له خوڤرايى فشه ي

ده‌کردو خۆی ده‌نواند. سه‌گه‌که‌ی سیامه‌ند نامه‌ی کینه خۆی بۆ
نارد ئینجا شوینی خاوه‌نه‌که‌ی که‌وت. که‌میک پښت و دوا ئاوپری بۆ
سه‌گه‌ گه‌وره‌کانی به‌رده‌رگای مالی دوو ئاگاهه‌ دایه‌وه:

((وه‌وه‌وه‌وه‌و.. وه‌وه‌وه‌وه‌و. وووووو.. وه‌وه‌وه‌وه‌و... ووووو)).

سیامه‌ند ئه‌و وه‌رینه‌ی دوا‌یی سه‌گه‌که‌ی بیست و پپی وت:

((به‌و سه‌گانه‌ بلی هه‌موو وه‌رینه‌ی خۆتان و شه‌قی ئاگاکانتان

به‌رگه‌ی چه‌ند وشه‌یه‌کی ئاگاهه‌ی خۆم ناگرن)).

سه‌گه‌که‌ پای کردو پیشیکه‌وت، ته‌ماشای کردو وه‌وی کرد:

((ئه‌وه‌م پیوتبوون سه‌م سه‌م)).

په نجه کانی جادو وگهر

به یانیه که ی گوند قهره بالغی پر جو له بوو. خوړ تازه هله اتبو و خه لکی گوند له مائی ناغا وروکابوون. سیامه ند دهیتوانی جوحا بنیرئ، به لام حه زی کرد خوئی پروداوه که و جیپه نجه ی خوئی ببینی، پو شاکه ره شه که ی کرده به رو داره نه خشینراوه که ی هه لگرت و به سه گه که ی وت شوینی بکه وی:

((هر که نزیك بوینه وه پیشمبکه وه)).

به هیمنی له مائی ناغا نزیکه وت، له گهل پوشتنی سوک داره که ی به زه وی ده کیشا. په نجا هه نگاو دور له قهره بالغییه که وه ستا، گوئی له هاوارو ناله ی ناو ماله که بوو. جوحا به هه ناسه برکی له دواوه هات:

((که گویم له هاواره کان بوو چومو ده ره وه و هه و آلم هیئا که چی له مال نه بووی. چوئن وا زوو دهر چووی؟)).

جادو وگهر که ناوری بو نه دایه وه:

((به کورتی)).

زبری فرمانه که نه بوو به لکو هه ناسه برکی بوو نه هیشت جوحا دریزدادری بکات:

((رؤسته م ناغا و برا بچو و که که ی وه کو جاران شه ریان بوو، به لام نه مجاره برا بچو و که که ی رؤسته م چه قوی بو هه لگرت و که له پاچه ی کرد، نیستا رؤسته م زامداره و هاواریتی، برا که شی به ری دهر گاکه ی

گرتووہو ناھیلئی کەس بەھانایەوہ بچئ)) .

سیامەند باقییەکە ی تیگەیشت “ ژن و مندالەکان ھاوار دەکەن و ناوێرن توخنی زۆراب بکەن . رووداویکی گەورە بوو :

((ژەمەکە چەورو قورس بوو، دەبوايە کەمێک دەستم شل بکردايە)) .

خەلک زانیان ئەو گەیشتووہ، گوئی لە چرپە ی ھەندیکیان بوو کە مەبەستیان نەبوو نھینئ بیئ :

((خەتای ئەمە، ھەمووی خەتای ئەمە)) .

((بەلئی راستە، لەو کاتەوہ ی ھاووہ ئەم شتانە دەقەومین)) .

ئەمە یە کە سیامەند دەیەوی، ئیستاش کاتی سەلماندنی قسەکە یە . بەھیمنی لییان نزیککەوت، ئاماژە ی بۆ سەگەکە کرد بکەوێتە دوا ی نەوہک پێگە ی بۆ نەکەنەوہ و یەکیک شەقیکی لیبدا . بەدەستی چەپی ئاماژە ی بۆ کردن پێگە ی بۆ بکەنەوہ، لەدلی خۆی بەلئینی پیدان :

((زۆر لەوانە گومانیان ھە یە، زۆریان وەکو شوانەکە ی جارن تەماشام دەکەن، با بزانین دوا ی ئەمە دەلئین چی)) .

زۆراب بە چەقۆیەکی خویناوی ی گەورە و چاویکی خویناویترەوہ لەناو دەرگا کە راوہ ستابوو، سیامەند بەرامبەری وەستا، چەند وشە یەکی وت و فووی بەپووی لاوہ ھەلچووہکە کرد و پشتی تیکرد و پۆشت، جوحا و سەگەکە ی شوینیکە وتن و ھەموو بیدەنگ چوونەوہ مال . جوحا چاوەپیی ئاغا نوێکە ی نەکرد دانیشی، پەلە ی بوو شتەکان بزانی :

((چیت وت ؟ چیت لیکرد ؟ تو وات بەسەر ھینابوو؟)) .

جوحا سەلماندوویەتی کە شایەنی ئەوہ نەبوو سیامەند ھەموو شتیکی پئی بلئی :

((سئی پرسیارت کرد ئەمەش سئی وەلامەکە یە : شتیکی . شتیکی .

بەلئی)) .

جوحا سه‌ری خولایه‌وه:

((خۆزگه پرسیارم نه‌کردایه، هه‌موو جارێک پرسیاره‌کان زاوژی ده‌که‌ن و وه‌لامه‌کان ده‌مرن)).

قسه زله‌که کاری له‌سه‌ر ئاگاهه‌ی نه‌بوو، پێی وت دانیشی تا بیربێخاته‌وه:

((به‌ئارام بوویتایه‌و زوو نه‌گه‌پرایتایه‌وه بۆ مه‌پو بزنه‌کان و چنگی شاوه‌یس ناغا و شو‌ربا گه‌رمه‌که‌ی که هه‌فته‌ی جارێک پێت به‌په‌وا ده‌زانرا شت فێرده‌بووی و خۆت سه‌ری خه‌لکت ده‌خولاندوه)).

جوحا ویستی ببیزوینی:

((ئه‌ی هێچ چاکه‌م له‌گه‌لت نه‌کردوه؟ که گه‌پامه‌وه پێت نه‌وتم چی بگێرمه‌وه؟ ئه‌ی یه‌کسه‌ر ئه‌وه‌م نه‌کرد؟)).

هه‌وله‌که کاری نه‌بوو:

((به‌لێ کردت و پاداشته‌که‌یت وه‌رگرت. له‌بیرشت نه‌چی له‌م پو‌ژانه چ قسه‌ی هه‌له‌ق و مه‌له‌قت له‌باره‌ی من و شای جنۆکان و خه‌زنه‌ی هه‌زنه‌تی سلیمان ت بلا‌وکردۆته‌وه؟)).

جوحا شتیکی تری بیرکه‌وته‌وه:

((به‌پاست! دوینی پو‌سته‌م ناغا به‌دواما نارده‌بووی...)).

کێشای به‌ناوچه‌وانی خۆی:

((چۆن له‌بیرم چوو؟ پو‌سته‌م وتی ناغا تازه‌که‌ت ناگادار بکه‌ره‌وه چونکه زۆراب به‌ته‌مايه شتیکی لێیکات)).

سیامه‌ند ته‌قه‌که‌ی دوینی بیرکه‌وته‌وه و ددانی به‌خۆی گرت ته‌قه‌ی خۆی به‌پرووی جوحا نه‌کات:

((شو‌کور ئیستا بیرته‌که‌وته‌وه؟)).

یاوه‌ره‌که ویستی پاساو بۆ ئه‌و له‌بیرچوونه‌وه‌یه بێنیته‌وه:

((به‌لام هه‌رچونێک بێ جنۆکه‌کان ت پێیان وتبووی تو‌ش زۆرابت شیت کرد)).

سیامه‌ند نه‌یویست له‌وه زیاتر قسه‌ی بیواتای لی ببیستی.

به پشت پالکەوت و سەری خستە ژێر سەری و ئاوری بۆ سەگە کە ی
دایە وەو بەو سەگە ی وت کە لەو کاتە کلکی بادەدا:

((بە جوحا بلی بچیتە دەرەو))

کلکی سەگە کە وەستا و دوو گۆچکە ی قیت بوونەو، سەری
لار کردەو و چاوەکانی پرسیاری سەرسوپمانیان تێدا بوو:
(جوجە؟)

سیامەند سەری بۆ لەقاند:

((بەلئ))

سەگە کە دالیا بوو و ئینجا ددانەکانی بۆ جوحا جپر کردنەو،
فەرمانە کە لەسەر دلێ جوحا گران بوو:
(بە سەگە خوێری دەلئی دەرم بکات؟)

مەرە ی سەگە کە زیاتر بوو، جوحا دوو دەستی خستە سەر
سنگی و سەری نەوی کرد:

((دەچمە دەرەو بەلام پیم بلی چیم کردووە سەگە خوێری لەمن
باشتر بی. سەگکی خوێری کە بە خەویش بیری لە یەک دەلەسەگ
نەکردووە))

سیامەند:

((جیاوازی نیوان ئەو و تۆ ئەو یە ئەو فەرمانەکان جیبە جی
دەکات، جاری واشە خۆی شت پیشنیار دەکات، بەلام تۆ تەنانەت لە
فەرمانەکانیش تیناگە ی. جوحا! پلە ی دەستە راستت لەمە ترسییە))

جوحا جارێکی تر سەری نەوی کرد، سیامەند قسە کە ی تەواو
کرد:

((.. ئەگەر خۆت چاک نەکە ی))

ئەو ش هەر لەسەر دلێ گران بوو:

((چیم کردووە؟ بۆچی خراپیم؟))

لەگەل ئەو ش چوو دەرەو.

سیامەند بیخەم بوو لەو فووہ ی بەرووی زۆرابی توو پەو و رووژاو

کردی. پالکەوت و پەلە ی تێپەربوونی رۆژەکە ی نەبوو:

((هەتا کاری فووەکە دەردەکەوئ کارم هەیه بیکەم، زۆراب ئەمپۆ
یان بەیانی یەکیک لە دوو شتی بەسەر دئ، دوو شت سییەمیان نییە،
یان هیمن دەبیتهوه، یانیش بەشیتی دەمیئیتەوه، هەر کامیان بی هەر
بە کاری منی دەزانن، گرنگترین شت ئەوێه فووی خۆت بکە ی
بیئەوه ی پیشەکی ئەنجامەکە ی بە کەس بلێی، ئەنجام هەرچییهک بی
لە گیرفانی خۆتە، سیامەندا ئاگات لە هەلە بی! سیامەندا! یەک هەلە
هەموو کارەکت دەسووتینئ، بەتایبەت ئیستا کە سەرەتاتە.. سەگ!
لەوئ ماوی؟)).

سەگە کە سکی لەسەر بەرە کە نووساندبوو و سەری لەناو جووتە
دەستی چەقاندبوو و دوو چاوی نووقاندبوون، کە ناوہکە ی بیست
چاوی کردەوهو وەویکی کرد بەلام دەنگی نەبوو:

((سەگ! کاتی هاتووہ یاریی دەموچاوهکان بکەین، بچۆ جوحا
بیئەرهوه)).

سەگە کە چووہ دەرهوهو ماوهیەکی ویست تا جوحای دۆزیهوه،
ماوهیەکی زیاتریشی ویست تا تییگەیانند، کە چووشە ژوورهوه
جادووگەرەکە ی بینی وەکو جارن چوارمشقی دانیشتووہ، بەلام
دەمامکیکی نابووہ دەموچاوی، جوحا لەشوینئ خۆی رەق بوو،
سەگە کە وەویکی کورتی راجەلە کینئکی کتوپری کرد.

سیامەند دەنگی گۆرپیوو، بەدەنگئکی گڕ فەرمانی پیدان:
(دانیشن)).

جوحا لەشوینئ خۆی دانیشتو سەگە کە بەحەزەرەوه بەرهو
خاوەنەکە ی رۆشتو لەتەنیشتی دانیشتو سەیری هەموو لاکانی
دەموچاوی خاوەنەکە ی کرد، سیامەند دەستی پیکرد:

((دەموچاویکی نویم بۆ تۆ هەیه، بەلام دەبی بزانی بۆچی بەکار
دئ)).

جوحا لە دەمامکی ئاگاکی وردبووهوه، دەموچاویکی رەش بە

دو لاتە نیشته‌که‌ی پرچی‌کی ره‌ش ره‌ق راوه‌ستاو، دوو ریز ددانی
سپی ده‌رکه‌و تیبوون و ده‌میکی تووره‌و چاویکی زه‌ق. سامی جوحا
نه‌په‌ویبووه‌وه:

((نه‌گه‌ر ده‌موچاویکی وات بو من هه‌یه‌ ده‌بی که نووستیم بیکه‌یته
ده‌موچاوم، له‌ په‌زی جوانتریشم بو بهینی ناویرم له‌ده‌موچاوی بنیم)).
سه‌گه‌که‌ چاوی به‌ه‌موو لاکانی ده‌مامکی خاوه‌نه‌که‌ی گیرا،
له‌هیچ لایه‌که‌وه‌ ده‌موچاوه‌ کۆنه‌که‌ی نه‌بینیه‌وه:
(سه‌م سه‌م ده‌موچاوی نه‌ما)).

سیامه‌ند ده‌مامکه‌که‌ی لابر دو خستییه‌ کۆشییه‌وه. سه‌گه‌که‌ قیت
بووه‌وه، زمانی برده‌ ده‌ره‌وه‌و کلکی خیرا بادا:
(ده‌موچاوی سه‌م سه‌م گه‌پرایه‌وه)).

سیامه‌ند که‌میکی ناو زۆری می‌شکی خۆی بو روونکردنه‌وه:
(نه‌گه‌ر نه‌خشه‌ی خانوه‌ تازه‌که‌ت بیر مابێ که‌ خه‌ریکن دروستی
ده‌که‌ن، ژووریکی تاریکم له‌پشتی هه‌موو ژوره‌کان دروست کردوه.
ئه‌وه‌ ئه‌و ژوره‌یه‌ که‌ تیی نابێ به‌بی ده‌مام که‌س به‌مانینی)).
جوحا سه‌ری خوراند، شته‌کانی که‌وته‌وه‌ یاد:

((له‌به‌رئه‌وه‌یه‌ به‌ پیاوه‌کانت وت دیواری ئه‌م ژوره‌م بو
به‌رزبکه‌نه‌وه‌و خۆت خیرا ده‌رگایه‌کت بو دانا تا نه‌چنه‌ ناویه‌وه، به‌لام
ئه‌مه‌ هه‌مووی بوچی؟)).

سه‌گه‌که‌ ویستی بوهری:

((جووجه‌ راست ده‌کات. بوچی؟)).

به‌لام سیامه‌ند پیشکه‌وت:

((جوحا پرسیار زۆر ده‌که‌ی)).

سه‌گه‌که‌ سکی به‌ قالیه‌که‌ نووساندو چه‌ناگی خسته‌ ناو جووته
ده‌ستی:

((جووجه‌ پرسیار زۆر ده‌کات)).

سیامه‌ند کۆتایی به‌ گفتوگۆکه‌ هینا:

((دەموچاویکت دەدەمى دەبى پىزى لىبگىرى، ئەو دەموچاوه بەرزت دەكاتەو. وریا بە نزم راینهگرى دەنا خۆت نزم دەبیتەو.))
جادووگەرەكە هەلساو چوو ه ژورەكەى تەنىشت، گەراپەو و دەمامكىكى بۆ هاوړپكەى هینا و دایه دەستی:
(بیکەرە دەموچاوت)).

جوحا بەهەزەرەو وەرېگرت، چەند جارېك لەناو هەردوو دەستی ئەمدیو و ئەودیوی پیکرد:
(بیکەمە دەموچاوم چیم لیدەكات؟).

سیامەند ئەو هەى خۆى کردەو دەموچاوی:
(جوحا! تۆ لەم گوندە هیچ فیرنەبووی، تەنانەت وا دەزانم هەموو شتیكى شوانیش فیرنەبووی، دەمامك بۆ پركردنەو هەى كەلین پیویستە، بۆ بەخشینی شتیك پیمان كە هەندى جار هەمانە بەلام بۆ خەك ئاشكرا نییە، زۆر جاریش بۆ بەخشینی شتیك كە نیمانە، تیدەگەى؟).

جوحا بى وەلامدانەو دەمامكەكەى خستە دەموچاوی، هەولى داوړك نەو هستا، سیامەند بۆى چاك كرد:
(ئىستا خۆت بە كەسىكى تر بزانه)).

دەمامكەكە شىۆهیهكى تر بوو، دەموچاویكى سوور وەكو كەواكەى، مووی بزوقیت وەستاو، گوپچكەكەى گەرە بەشىۆهى گوپچكەى مشك، دوو لیوی گەرە. سەگەكە كەوتە مپەمپ، سیامەندیش ئاوینەیهكى بچووکی بۆ جوحا راگرت. جوحا برۆای نەكرد لە جیهان ناشیرینی بەو جۆرە هەبى:
(سیامەند! وایزانم دەموچاوهكانت لیگۆپراوه، ئەمە بۆ تۆو ترسناكەكە بۆ من)).

سیامەند یارمەتیی دا دەمامكەكە لیبكاتەو:
(لەژورە تاییبەتەكە دەبینی چەند گونجاوه، دەموچاویكى گونجاوه بۆ پاسەوانیك ناغاكەى لەو زیرەكترە)).

ته قه ی دەرگای دهره وه هه رسیکیانی وریا کرده وه، سیامه ند
ده مامکه کانی هه لگرته وه، دهنگ له دهره وه هات:
(ماله که! ماله که!))

جوحا دهستی درێژکرده وه ده مامکه که ی خۆی وه ربگریته وه:
(ئه وه ده موچا وه م بده ری ئه وانه ی پی بترسیئم، هیئده به رامبه ر
جادووگه ری گه وه ری ئاوا ییه که مان بی پزێن له سه ری که له دهرگا ده دن و
ها واریش ده که ن، وا ده زانن له شاییدان))

سیامه ند چوو وه ژوو ره که ی ته نیشت و دوو ده مامکه که ی برد:
(کاتی نه هاتوو ه، بچۆ بزانه چییان ده وی))

دیمه نی پاسه وانی پشتی ئاغا به دلێ جوحا بوو، به تووره ییه وه
به ره و دهرگای دهره وه چوو، له پشتی دهرگا نزمه که وه سی سه رو
سی نیو سنگ دیار بوون، جوحا له پشتی دهرگا که وه قسه ی له گه ل
کردن:

(ئه وه ته قه و ها واره تان له چیه یه؟ نابێ پزێ له جادووگه ری گه وه مان
بگرن؟ ناترسن فوو یه کتان پیا بکات بتانکاته سیسره ک؟))

په رۆشیی سی که سه که که مبو وه وه:

((جوحا، به ئاغا که ت بلێ ده مانه وی بیبیین))

چوارهمی پیر

سى پياوه كه په ياميكى گونديان پيښوو. دوو پياو بوون له گه لږ
 خزمه تكارى قوتابخانه هاتبوون. دوو پياوه كه داواكهيان به كورتي به
 جادووگه ره كه وت، ئاوايي متمانه ي به و دوو پياوه هه بوو بينه
 شيرى به رده م جادووگه ره كه و ئه وه يان پي پاسباردبوون واز نه هينن
 تا له گه لى ده گه نه ئه نجام، به لام سام له و جادووگه ره پيش ئه وه ي
 بگه نه ماله كه ي گه يشتبوه دلى خو يان. ويستيان زوو پرگاريان بي:
 ((خه لكى ئاوايي ده لين له و كاته وه ي گه رايته وه شتي سه ير روو
 ده دن، شتي سه يرو خراب. ئه وان ده لين زورابت شيت كردوه،
 ده يانه وي چاكي بكه يته وه تا هه موو ئاوايي كه ي نه سووتاندوه)).

سيامه ند دوو چاوى نووقان دن:

((ئه ي باوكى زوراب؟ ئه و فه وتا و هيچى بو نه سووتينرا)).

دوانه كه مابوويان تيبگه ن جادووگه ره كه مه به سستيتى بلئ ئه و
 شاهه يس ئاغاي فه وتان دبوو.

((چيت ده وي؟))، يه كيكيان وتي.

((له خو ته وه ئه و شتانه ناكه ي، تو شتيكت هه ر ده وي))، ئه وه ي تر

رووني كرده وه.

يه كه ميان ئه گه ريكي دوورخسته وه:

((پروا ناكه ين پاره ت بوئ. تو خه زنه كاني هه زره تي سليمان ت

دو زيوه ته وه)).

هموو بیده‌نگ بوون. سیامه‌ند ته ماشای ئه وهی تریانی کرد:
(تۆ ده‌لیی چی؟ من چیم ده‌وی؟)

هه‌ردووکیان پی‌که‌وه:

((نازانین)).

سیامه‌ند چاوه‌پړی نه‌ده‌کرد داواکارییه‌که وا زوو بکړی به‌لام
هه‌له‌که‌ی له‌ده‌ست نه‌دا:

((یه‌که‌م شت ئه‌وه‌یه نامه‌وی زۆراب و پۆسته‌م له‌م‌پرو به‌دواوه ئاغا
(بن)).

داوای ئه‌و لاره‌ شکاندنی یاسای گه‌ردوونه:

((شتی وا نابی، شتی وا قه‌ت نه‌بووه)).

ئه‌وه نارپه‌زایی یه‌کیکیان بوو، به‌لام نارپه‌زاییه‌که به‌هۆی ترسه‌وه.

ئه‌وه‌ی تر واقعیت‌تر قسه‌ی کرد:

((نیستا که‌سیان ئاغایه‌تی بو ناکری. یه‌کیکیان نیوه‌ مردووه،

ئه‌وه‌ی تریان نیوه‌ شینه)).

جوحا له‌پشتی ئاغا نوپکه‌یه‌وه به‌پپوه وه‌ستابوو. چاویکی

نووقاندو ئه‌وه‌ی تری زه‌ق کرد:

((ئه‌ی توتکه‌کانی تر؟)).

یه‌کیکیان ه‌سوودی به‌ جوحای کۆنه‌ شوانی برد که ده‌یتوانی

بی‌بک باسی کۆنه‌ ئاغا‌کانی بکات:

((تا دوینی توتکه‌ نه‌بوون)).

جوحا به‌فیزه‌وه‌ چووه‌ پی‌شه‌وه‌ و ته‌نیشته‌ ئاغا‌که‌ی وه‌ستا:

((جادو‌گه‌ری مه‌زنی گونده‌که‌مان کیی بیه‌وی ده‌یکاته‌ توتکه‌

سه‌گ، له‌م سه‌گه‌ بچوو‌کتر)).

پی‌ی به‌رزکرده‌وه‌ و خسته‌ سه‌ر سه‌ری سه‌گه‌که‌. جیره‌ی

ددا‌نه‌کانی سه‌گه‌که‌ بی‌ستراو سیامه‌ند چاوی له‌ جوحا داگرت

بگه‌رپته‌وه‌ پشته‌وه‌. جوحا هه‌ر به‌فیزه‌وه‌ جوولاو له‌گه‌رانه‌وه‌ی

چاوی لَیّی نه بوو و پَیّی به کلکی سه‌گه‌که نا. سه‌گه‌که، که
فه‌ره‌نگی مرؤّف کاری تیّکر دبوو، لووره‌ی کرد:
(وه‌ووووو.. جووجه سه‌گه!))

دوو پیاوه‌که په‌یامی گونده‌که‌یان گه‌یان‌دو له په‌یامه‌که‌ی
سیامه‌ند تیّگه‌یشتن. زوو هه‌لسان و خواحافیزیان کرد. سیامه‌ند به
خزمه‌تکاری قوتا‌بخانه‌که‌ی وت بمیّنته‌وه. خزمه‌تکاره‌که تا ئه‌و
کاته بیّده‌نگ بوو، دارجگه‌ره‌که‌ی به‌شانازییه‌وه ده‌کیشا. ئه‌و زووتر
به خزمه‌تی ئه‌و جادووگه‌ره گه‌یشتووه و له و کاته‌ی دوانه‌که هه‌ست
به سام و نامۆی له‌و شویننه ده‌کن ئه‌و هه‌ست ده‌کات مالمی
خۆیه‌تی.

دوانه‌که رۆشتن. جوحا چاوه‌پری بوو دیار نه‌میّن بۆ ئه‌وه‌ی له
ئاغاکه‌ی پرسی. دیار نه‌مان و پرس‌یاری کرد:
(چۆن بووم؟))

سیامه‌ند ئاگای لینه‌بوو:

(نیو باش. نیو ته‌پاله‌))

جوحا ته‌ماشای خزمه‌تکاره‌که‌ی کرد تا بزانی چ‌ه‌ند لای شکاوه،
به‌لام خزمه‌تکاره‌که هه‌ر به‌شانازییه‌وه دارجگه‌ره‌که‌ی ده‌کیشاو له‌و
حساباته‌ی جوحاوه دوور بوو.

سیامه‌ند پرس‌یاریکی کتوپری له‌و خزمه‌تکاره کرد که دوو لیوی
به‌فیزه‌وه دوا مژی قوولیان له‌و دارجگه‌ره‌یه هدا پیش ئه‌وه‌ی
له‌یه‌کتر جیا‌بنه‌وه:

(که‌ره‌که‌ت به‌چه‌ند ده‌فرۆشی؟))

دوو لیوی خزمه‌تکاره‌که ده‌می دارجگه‌ره‌که‌یان به‌رداو پرس‌یاریک
به‌سه‌ر دوو چاوی نیشته‌وه پیش ئه‌وه‌ی له‌چاوه‌وه بۆ سه‌ر زمان
ده‌رپه‌ری:

(که‌ری من؟ که‌ری منت بۆچییه‌؟))

جوحا پرسیاریکی قوولتری کرد:
(ئەسلەن کەرت بۆچییه؟).

دوو چاوی توورپەری سیامەند روویان تیکردو پێیان وت: ((لە تۆم
نەپرسیوه)).

ئەو چەند چەرکە یەه پرسیارى جوحا و وه لامى ئاغاگەى بەس
بوون بۆ خزمەتکارە کە بزانی دەر فەتە برێک پارەى باشى
دەستبکەوى:

((کەریکی دەگمەنە، دلم نایەت بیفرۆشم)).

سیامەند دەرکی بە نیازە گلاوہ کەى کرد، بە لام جوحا لە جیاتى
ئەو قسەى کرد:

((پێى بفرۆشى باشتر نییە لە وهى بە فوویە کە بۆت بتۆپینی؟)).

خزمەتکارە کە ترسا بە لام زانى نابى وا زوو کۆل بدات:

((کەر عەقلى بە شت ناشکی تا جادوو کارى لیبکات)).

سیامەند بیرخستە وه:

((ئەى ئەو پۆژەى تۆم بۆ شارە کە نارد؟)).

جوحا بیریکە وتە وه کە دەبى دەورى یاوهر و پاسە وان و یاسا ولى
ئاغاگەى ببینی. خۆى توورپە کردو بەو ئاغاگەى وت:

((واز لە کەرى ئەو بینە، مام عەول دوو کەرى هەیه یەکیکیان ت بە

کراسى بەرییە وه دەداتى)).

کەس قسەى نە کرد ئەویش ئاوازه کەى گۆپى:

((بیفرۆشه ئەگینا خیری لى نابینی)).

سەگە کە حەزى نە کرد ئازە لئیکى تر شەریکی بى:

((جووجە راست ناکات)).

ئینجا جوحا مامەلە کەى لا شیرین کرد:

((دەتوانى کەریکی تر بکړى و بە باقیى پارە کە پیرە ژنیکی تر

بەینی)).

پیاوہ کە مەسە لە کەى هینا و برد بە لام لە کۆتایى زانى قازانجیتى.

که‌ری لاسار ده‌فرۆشی و یه‌کیکی گوپرایه‌لتر ده‌کری و باقییه‌کی باشی بۆ ده‌مینته‌وه. نرخ به‌رزده‌کرایه‌وه و داده‌به‌زینرا تا گه‌یشته ئاستیک له‌شوینی خۆی په‌ق بوو و نه‌یویست له‌وه زیاتر بجوولی. مامه‌له‌که‌ کۆتایی پیهات و پیاو چوو گویدریژ بهینی. گویدریژه‌که به‌ریژکی زۆره‌وه هینرایه‌ ناو‌هوشه‌ی خانوه‌که و خاونه‌که‌ی قۆلی خۆشه‌ویستییه‌کی ساخته له‌ ملی ئالاندو و پیشانی سیامه‌ند دا شتیکی به‌نرخ له‌ده‌ستداه:

((دلّم به‌وه خۆشه‌ه‌موو پۆژیک ده‌تبینم)).

گویدریژه‌که مابووی به‌و مامه‌له‌یه‌ بزانی دنا ده‌یزانی ئه‌و هه‌سته‌ی خاونه‌که‌ی دووروییه، به‌لام ئه‌و باوه‌شه‌ی هه‌ر لا سه‌یر بوو و به‌پال بیرکردنه‌وه له‌و گۆرانکارییه‌ کتوپره‌ ورده سه‌رنجی هه‌بووه:

((پیاوی ناشیرین کای من ده‌خوات سه‌رم ده‌گری بۆ ئه‌وه‌ی کای من بخوات)).

دیمه‌نه‌ پیر سۆزه‌که‌ دریه‌ی کیشاو قه‌ناعه‌تی ئازه‌له‌که‌ به‌و بۆچوونه‌ی به‌هیزتر بوو، خۆی بۆ به‌رگری له‌ مافه‌کانی خۆی ئاماده کرد:

((پیاوی ناشیرین له‌ مائی گه‌وره‌ کای من ده‌خوات له‌ مائی گه‌وره‌ سه‌رم ده‌گری بۆ ئه‌وه‌ی کای من بخوات. با نه‌یهیلم)).

ملی بۆ پیشه‌وه‌ په‌پ کردو توند زه‌ری. پیاوه‌که‌ ملی که‌ره‌که‌ی به‌رداو جادوگه‌ره‌که‌ی دلنیا کرده‌وه:

((ئه‌وه‌تا ئه‌ویش پیی ناخۆشه‌ لی دوورده‌که‌مه‌وه‌وه‌ ده‌لی توخوا مه‌مفرۆشه)).

به‌سووکی کیشای به‌ پوومه‌تی که‌ره‌که‌ و بۆی دووباره‌ کرده‌وه:
((دلّم به‌وه خۆشه‌ پۆژانه‌ ده‌تبینم)).

سیامه‌ند رپۆره‌سمی وه‌رگرتنی ئه‌و ئه‌ندامه‌ نوپیه‌ی ده‌ستپیکرد:

((به تووه بووینه چوار)).

خزمه تکاره که به په نجه بژاردی:

((نه خیر قوربان به ووه بووینه پینچ)).

سیامه ند دهستی به سهر ملی که ره که هیئا:

((خوتی تیمه خه. تو یه ده کی)).

خزمه تکاره که تینه گه یشت به لام پاره پی و ت تگه یشن شتیکی زیاده یه. جوحاو سه گه که ته ماشای ناگاهه یان ده کرد، ئه وانیش هیچ تینه گه یشتن. سووربوونی ناگاهه یان له سهر ئه و که ره ی که که ریکی ناسایی بوو و تاکی ئاوی نه بوو شتیکی سهر بوو.

سیامه ند کورتانی کۆنی دایه وه به خاوه نی کۆن و گویدریژی به ره و چه م بردو سیانه که شوینی که وتن. له ناو چه م سیامه ند ئاوی به سهر ملو سهری که ره که ده کرد، ئینجا له شی. پیستی که ره که بی ئاو سهرمای بوو، ئیستاش ده له رزی. ریوره سمی وه رگرتنه که ته واو بوو و پینجه که گه رانه وه مال و سیامه ند پارچه قوماشیکی ره شو سووری تیکه لآوی له سندووقه که ده رکردو کردی به سهر پشستی که ره که. دوو قوماشی دریژی دوو لیواری ئه و کورتانه ته نکه بوونه ته نگه ی ئه و کورتانه و له ژیر سکی که ره که پیکه وه گریی دران. ئینجا پووی کرد دوو مروؤو سه گه که:

((مروؤو به هله له کهر تیده گات. کهر ده رک به زور شت ده کات به لام وه کو مروؤو په له ناکات. جگه له وهش کهس وه کو کهر ناتوانی بیته نامیریکی گونجاو بو جادوو. ده توانم به که ریک شتی عاجباتیی زور بکم، خاوه نه کونه که ی ئه مه ده زانی و به چاوی خوی بینویه تی)).

خاوه نه کۆنه که ی سهری جوولاند.

دیمه نی دوو پیاو و دوو ئازده له که ی گوند سهر بوو. ئه و مال ه ی ئه و چوار بوونه وه ره ی تی ده ژیان بووه شوینیک خه لک سللی لییکه نه وه. سهره رای ئه و سامه ش سیامه ند ههستی ده کرد هیشتا

مابوو سه‌روه‌ریی ئه‌و لاوه قبوول بکه‌ن که له‌ماوه‌یه‌کی که‌م له شوانیکی ژیر ده‌ستی شاوه‌یس ئا‌غاو‌ه بووه جادوو‌گه‌ریکی سامناک. سیامه‌ند له‌هه‌نگاوی دوا‌ی ئه‌وه ده‌ترسا. ئه‌گه‌ر ئه‌و هه‌نگاوه سه‌رکه‌وتوو نه‌بی ماوه‌یه‌کی زۆری ده‌وی تا ئه‌و ناوبانگه‌ی بگه‌رێتته‌وه.

سیامه‌ند بیری له‌وه‌ه‌نگاوه‌ ده‌کرده‌وه کاتی‌ک زۆراب ده‌رفه‌ته‌که‌ی خسته‌ به‌رده‌ستی. شیتیه‌که‌ زۆرابی به‌ردابوو. وه‌ک سیامه‌ندیش چاوه‌ریی کردبوو، ئاوا‌یی چاک‌بوونه‌وه‌ی زۆراب هه‌ر وه‌ک شیتیبوونه‌که‌ی بۆ فووی ئه‌و جادوو‌گه‌ره‌ گه‌رانده‌وه. زۆراب هه‌موو شتیکی له‌ زمان‌ی خه‌لک بیست و بپاری دابوو ده‌ست بخاته‌ ناو ده‌ستی ئه‌و لاوه‌ی توانایه‌کی نا‌ئاسایی سه‌لماندبوو. زۆراب تۆکه‌ریکی بۆ لای سیامه‌ند نارد پێی بلی سیامه‌ند له‌ سه‌ردانیکی ئا‌غا ئا‌گادار بکاته‌وه. سیامه‌ند زانی پووداوه‌کان له‌وه‌ خیراتر ده‌رۆن که‌ به‌ته‌مای بوو. زۆراب له‌وپه‌ری بیه‌زییه‌ ده‌نا داوا‌ی ده‌کرد کۆنه‌ شوانه‌که‌ی باوکی بچیته‌ لای.

((با بیته‌))، سیامه‌ند وه‌لامی خزمه‌تکاره‌که‌ی دا.

زۆراب هه‌ر ئه‌و پۆژه‌ گه‌یشه‌ مالی جادوو‌گه‌ره‌که‌. جوحا ده‌رگای بۆ زۆراب کرده‌وه‌و فه‌رمووی لی‌کرد. جوحا فه‌رمانی ئا‌غا نوێکه‌ی به‌جیه‌نا که‌ هیچ شتیکی ناشایسته‌ به‌رامبه‌ر زۆراب نه‌وتری :

((شه‌ره‌که‌مان نه‌ک هه‌ر کۆتایی نه‌هاتوو به‌لکو ده‌ستیشی پی نه‌کردوو)).

زۆراب چوو‌ه ناو حه‌وشه‌ گه‌وره‌که‌و گویدرێژه‌که‌ی بی‌نی کا ده‌خوات. تی‌بینی قوماشه‌ په‌شه‌که‌ی سه‌ر پشتی کرد:

((دونیا ده‌وران! باوکی ئا‌غام مردو پۆسته‌م به‌ برین و حه‌یای خۆیه‌وه‌ پۆشتوو، منیش نا‌چاری کۆنه‌ شوانی باوکم بووم. که‌ری

ئەولاترى كەرىتتېش بۆتە ئاغا يەك لەوانە يە ئەمپۇ يان سبە يىنى دەبى
فەرمان لەو وەر بگرم)).

گويدريژە كەش ئاوپى بۇ دايە وە:

((ئەو زەلامە لەو پياو و دەچى لە خانووى گەورە بوو لە ديوار
دەرچوو دەرگاي سەمدەم دەخوا خاوەنە كەى گياى ناداتى دەچى
دەرگاي سەمدەم دەخوا با دەرىبەكە)).

لەو كاتەى زۆراب پىيى نايە سەر هەيوانە كە بە يەك ژەم و بە
لوورە وە بەرە و پرووى زەپى:
(ئاااااااااااااااا)).

زۆراب پاچەنى و دوو هەنگاوى خىراى بەناو هەيوانە كە هەلەينا.
ويستى پەشوكاوبى خوى بە بىزاري داپوشى:
(كەرەكە تان بىئە دەبە. خراب پيشوازي لە ميوان دەكات)).

دەرفەتتېش بوو بۇ جوحا كەمىك لە فەرمانە كەى ئاغا كەى لابات
كە لە ژوورە وە چاوەرپى بوو:

((كەر هەر كەرە! وا دەزاني جارانه كوراني ئاغا خاوەن مالى هەموو
مالەكانى گوند بن كيان پى خوشە ژنى بدەنى)).

ديارىبەكى تر چاوەرپى زۆراب بوو. سەگە كە لە دەرگاي ژوورى
سەر هەيوانە كە دەرچوو. خيسەى ليكردو ددانەكانى لى
جىركردنە وە. زۆراب هاناي بۇ جوحا برد:

((ئەو سەگەم لى دووربخەرە وە)).

جوحا داواى لە سەگە كە كرد:

((ئاغا نەيوت ريزى لى بگرن؟)).

سەگە كە وازى لە مەرەكەى هينا و هەلبە زىبە وە و دوو مروفە كەى
جىهتتو و بازي دا بۇ ناو حەوشە. بە پرووى گويدريژە كە وەپى:
(باش زەب زەب ناشيرينت ترساند)).

گويدريژە كە كاي لە ناو دەمى دەهينا و دەبرد، نيوەى كا كە
لە دەره وەى دەمىيە وە بوو:

((پیاوه که له مائی گه وره له دیوار دهرچوو. گیای سه مدهم دهخوات. خاوه نه که ی گیای ناداتی. گیای سه مدهم دهخوات. دهرمکرد)).

ئه وه ی زؤراب له پی شوازی بینی و بیستی وای لیکرد بریار بدات هه رچونیک بی ئه و لاوه سه یره بخاته ریزی خویه وه و ریککه و تنیکی له گه ل ئه نجام بدات ئیتر هه ر جوره ریککه و تنیک بی. زؤراب چووه ژوروه وه و سیامه ندی بینی دانیشتنه سه یره که دانیشتنوه و له به ری هه لئاسی. سیامه ند چاوه ری تپه رپوونی ئه و چه ند چرکه یه بوو “ئه و چرکه که مانه ی تییان بؤ زؤراب هه لئاسی پردی مه ترسین” یان لیی ده په ریته وه، یانیش ده که ویته ناو شیوه که. زؤراب دانیشتنه و هیچی نه وت. سه رو سیما ی زؤراب بؤ سیامه ندی ئاشکرا کرد که ئه و زه لاهه جوان به و ئاوه ی خوی ده یه وی شیلراوه. میوانه که یه کسه ر ده ستی پیکرد وه ک بترسی روسته می برای به زامه کانیه وه بگه ریته وه گوندو بؤ ریککه وتن له گه ل جادوو گه ره که پیشی بکه وی: ((ریک بکه وین باشه. ده زانم تو بووی منت شیئت کردبوو، هه ر توش بووی چاکتکرده وه، گوند ده لی ئه و خیه وی باوکی کوشتم تو له و ولاته دوورانه وه بؤت نارده بو)).

سیامه ند له پر له پرده که په رییه وه و که وته سه ر زه وییه کی ته ختی بی پردو بی شیو. به نارزه زاییه کی ده ستکرده وه وه لامی دایه وه:

((ئه ی ته قه که؟)).

سیامه ند نه یویست بلی تو خوت ته قه که ت کردووه نه وه کو ئه و که سه پیاویکی زؤراب بووی. زؤراب وتی من بووم: ((شتیک بوو کردم و دووباره نابیته وه. چوئن زانیت؟)).

سیامه ند نه یویست بلی خیه کان پییان وتبوو، په نگه زؤراب زانیبیتی روسته م به جوحای وتوه، ئه گه ر نه شیرزانیبی دهرفه ته بؤ

نانەوہی ئاژاوەیەکی تر لە نێوان دوو براکە :
(پۆستەمی برات بە جوحای وتبوو. وا نییە جوحا؟))
جوحا سەری لە قاندو زۆراب توورە بوو:
(پۆستەمی سەگا!))

هەموو شتێکی بۆ باس کرد. خۆی و براکە ی پیککە و تن
ناکوکییەکانیان وەلاوە بنیژ و شتیک بە رامبەر ئێ و کۆنە شوانە ی
باوکیان بکەن کە سەرەتا جوحای بۆ لای خۆی برد پاشان
خزمەتکاری قوتابخانە کە و وا دیارە کە سی گوند لە دەوری ئێ وان
ناھیلێتەو و ئێ وەندە ی پی ناچی لە گوندە کە ی باوکیان
دەریانپەرینی. پۆستەم پی وتبوو تەقە لە سیامەند بکات و
بیکوژی، ئێ ویش رانە مەرە کە ی بۆ دەگەرینیتەو. ئیستاش
دەرکەوت پۆستەم بە جوحای وتبوو بە لکو سیامەند پیش ئێ و
دەست بوەشیینی:

((بەم جۆرەش لەھەردوو کمان پرزگاری دەبی))

گەراییەو سەر باسە کۆنە کە :

((وتم ریکبکەوین. ئیستا سوورم ریکبکەوین))

دلت خۆش بی سیامەند، بەلام دەریمەخە :

((چ جۆرە پیککەوتنیک؟))

زۆراب :

((بەدلی خۆت. حەز دەکە ی تۆ ئاغا و من ئاغا))

سیامەند :

((ئە ی پۆستەمی برات؟))

زۆراب :

((پۆستەم لە پیاوہتی کەوتوو و پۆشتوو، پیاویش بی ناھیلم

بیئەوہ))

سیامەند دوودلیی نەماوہ :

((چۆن سەيرى پۈستەم دەكەم وەھاش سەيرى تۆ دەكەم. من حەزم
لە دوو ئاغايى نىيە)).

ئەو ەيان لەسەر دلى زۆراب قورس بوو، بەلام ويستی بزانی چىي
بۇ دەمىنیتەوہ:

((خۇ ناشى بمخەيتە ريزى جوحاوه؟)).

سىامەند بە پەنجەکانى يارىي بە نەخشەکانى سەر دارە
نەخشدارەكەى دەستی کرد:

((زۆرت بۇ دەمىنیتەوہ. پارەو سامان. بەستە دەولەمەندى ئاوايى
بى)).

زۆراب براکەى و زەوى و رانەمەرەکانى بىرکەوتەوہ کە ناچاربوو
جىيانبەيلى:

((رازىم)).

ئومىدیشى بە داھاتوو گەرە بوو:

((من مولکانە و ئاغايانە و توورەکانە و چىي تری خۆم وەر دەگرم،
پووشانەش بۇ من و تۆ بە نيويى)).

ئەو شتانە بەسن بۇ ئەوہى گوند وەك زۆراب و براکەى و باوکی
پقى ليى بى:

((نە پووشانە و نە پشقلانە. ئاوى ناسمانە دەشت و شاخ پەر لە گيا
دەكات ئىتر پووشانەى چى؟ لەوەرگە لە ئاوايىكەم بۇ ەموو
کەسيکە)).

بە چەند ددانىكى تىز گازی لە وشەى ((ئاوايىكەم)) گرت تا
بەگويى زۆراب بزىقيني. زۆراب تازە قبوولى کردبوو، گومانیشى لەو
بيتەماعيىەى ئەو لاوہ ەبوو:

((بەھەر حال من مولکانە و شتەکانى تری زەويىەکانى خۆم
وەر دەگرم، تۆش کەيفى خۆتە ئەگەر زەويت کړيىەوہ. ناشزانم چى
لەگەل ئەو چوار چلمنە دەكەى کە بۆمان دەرپەرین و چەند پارچە
زەويىەکیان کړيىەوہ)).

سیامه‌ند ئەوانە‌ی مە‌بە‌ست نە‌بوو. جوحاش شتێکی هە‌بوو بە
زۆرابی بۆ:

((سوورانه‌ش له‌ که‌س وەرناگری)).

سوورانه‌ ئەو با‌جە‌یە‌ باوکی کچ دە‌یدا بە‌ ئا‌غا کاتی‌ک کچە‌که‌‌ی
شوی کرد. جوحا نیازبێتی شتێکی تر بۆ و سیامه‌ند چۆن توورە
دە‌بێ با‌بێ:

((بە‌لام ئە‌گەر تۆ کچی‌کت بە‌ شوو دا له‌‌بیرت نە‌چی سوورانه‌ بە
سیامه‌ند ئا‌غا بە‌دی)).

قسه‌که‌ مسته‌کۆ‌ڵە‌یە‌ک بوو له‌‌سه‌ر لووتی زۆراب. زۆراب بە‌ لَمۆ‌زی
ئاوساووه‌ ته‌ماشای سیامه‌ندی کرد بە‌لام خانە‌خوێ دی‌فاعی له‌
که‌رامه‌تی میوانه‌که‌‌ی نە‌کرد، جوحا بۆ یه‌که‌م جار ناوی ((سیامه‌ند
ئا‌غا))‌ی بۆ به‌کاره‌ینا. بۆ یه‌که‌م جاریش سیامه‌ند چاوی‌کی پێ‌زانینی
گرته‌ هاو‌پێ‌که‌‌ی.

مامه‌له‌که‌ له‌‌گه‌‌ڵ زۆراب پ‌رایه‌وه‌و له‌و ساته‌وه‌ سیامه‌ند بووه
ئا‌غای دێ‌که‌و گه‌‌یشته‌ به‌ ئامانج، زۆر له‌وه‌ خێ‌راتر که‌ خه‌ونی پێ‌وه
دە‌بینی، که‌ بینیشی گه‌‌یشتووه‌ نه‌یویست ده‌رفه‌ته‌که‌ ب‌روات:

((سبه‌‌ی ئا‌وایی کۆ‌بکه‌ره‌وه‌و ئە‌وه‌ به‌ خه‌‌لکه‌‌که‌‌ی بۆ)).

زۆراب به‌‌سه‌ر پ‌ه‌زامة‌ندی ناچاری ده‌‌رپ‌ری و هه‌‌لسا، به‌‌خێ‌راییش
ده‌‌رچوو پێ‌ش ئە‌وه‌‌ی سه‌‌گه‌‌که‌‌و گوێ‌دریژه‌که‌‌ به‌‌ وه‌‌رپ‌ین و زه‌‌رپ‌ین
به‌‌رپێ‌ بکه‌‌ن.

سیامه‌ند ته‌‌نیا مایه‌وه‌و ده‌‌بوایه‌ خو‌شی به‌‌رزی‌کردایه‌ته‌وه‌و
سه‌‌ری له‌‌ داره‌‌کانی بنمێ‌چه‌‌که‌‌ بدایه‌، به‌‌لام هه‌‌ستی ئێ‌ستای جیا‌وازه‌.
خو‌ی ئە‌وه‌‌هسته‌‌ی خو‌ی لای سه‌‌یر بوو“ ئە‌وه‌‌ی ده‌‌یویست
ده‌‌ستیکه‌‌وت، به‌‌لام کوا شیرینی ئە‌وه‌‌سه‌‌رکه‌‌وتنه‌؟ ئە‌وه‌‌ی دانابوو
پاش گه‌‌رانه‌‌وه‌‌ی بکه‌‌وێته‌ مملانه‌ له‌‌گه‌‌‌ڵ شاوه‌‌یس ئا‌غاو کۆ‌ره‌‌کانی“
سه‌‌ره‌‌تا ناکوکی ده‌‌خاته‌‌ نێ‌وان باوک و کۆ‌ره‌‌کانیه‌‌وه‌، پاشان ناکوکی

بگاته شهر. وای دانابوو مملانکه که در یژخایه ن بی، به لام ئیستا
دهبینی له مانگیك که متری برد. لاوه که سه ری باداو ویستی ئه و
هسته له میشکی وری پاو بنی پیش ئه وهی به ته واوه تی له دلی
دهری بکات:

((زوو هات. با زوو بییت. خه فه تی چیمه؟))

هاتنه ژوره وهی سه گه که به هه لبه زینه وه زیاتر وریای کرده وه.
سه گه که چاوی به ژوره که گپرا:
((زه ب زه ب کوا؟))

سیامه ند به په نجه ئاماژهی بو سه گه که کرد نزیك بیته وه.
سه گه که چوو و خاوه نه که ی دهستی به سه ری هیئا:
((زانپوته سبه ی ئاهه نگه؟))

به خاوی دهستی پاوه شانوو وه ک سه رچۆپییه کی گرتبی.
سه گه که سه ری لار کرده وه و سه رسورمانی ده ربیری:
((سه مسه م ژن ده هیئی))

سه ری به لاکه ی تر لار کرده وه:

((خوشکی زه ب زه ب ناشیرین ده هیئی))

دوو مرۆفو دوو ئاژله که خۆیان بو سبه یینی ئاماده کرد.
خزمه تکاری قوتا بخانه که یان بانگ کرد تا بجیته شارو شتی
پیویستی ئاهه نگه که یان بو بکری، قه دیدیش ناکات ئه گه ر بو سبه ییش
ببیته پینجه میان. سیامه ند ته نیا مایه وه و پاکشا. ته ماشای
داره پاکانی بنمیچه که ی کردو دهستی کرد به ژماردنیا ن. بیستوسی
دار بوون. زهرده خه نه یه ک چوو سه ر لیوییه وه:

((بوون به ئاغا و له ئاغا گه وره تر. بیست و سی سال ته مه ن. له ناو
هه موو دونیا تاکم. کی به و ته مه نه بوته ئاغا؟ له ئاغا ش گه وره تر؟
چهند زوو هات!!))

دوو چاوی نووقاندن و بیری له سبه ی و ئاهه نگه که ی کرده وه.

به نسی سییه م

ئاغای نویی شمار

((چاوه پړی گه یشتنم ده کهن. نه مړو پړوژیکي میژووییه بو شامار)).
 نه و لاوه ی تازه گه یشتبووه گونده که په له ی کرد بگاته نه و
 قهره بالغییه ی لیوه ی دیاربوو. خه لکی ئاوییه و چهند ئاوییه کی
 ده و روبه ری له سهر راخهر له و زه وییه فراوانه ی نیوان مالی ئاغای
 کون و قوتاخانه که دانیشتبوون. هه موو تیکرا“ گهره و بچوک، ژنو
 پیاو، چاوه پړی گه یشتنی زوراب و جادووگهره که بوون. پیشوخت
 هوکه یان ده زانی: زوراب ئاغا به ناوی هه موو بنه ماله ی شاوه یس
 ئاغاوه له به رده می گونده که پایده گه یه نی که کونه شوانی گوندو
 جادووگهری ئیستای ده بیته گهره ی ئاوییه، مالی شاوه یس ئاغاش
 ته نها وه کو بنه ماله ی ده وله مند ده مینیته وه. گونده که له وه به دوا
 دوو ده وله مند ی تی ده بی، دوو ده وله مند یه کیکیان ئاغایه. زوراب
 پیی شهرم بوو خه لک له مالی خوی کوبکاته وه، سیامه ندیش پیی
 باشر بوو پړوپره سمه که له وی نه کری. زه وییه کی فراوانی ناو گوند
 بو نمایش گونجاوتره.

دوباره ی کرده وه: ((چاوه پړی گه یشتنم ده کهن. نه مړو پړوژیکي
 میژووییه بو شامار)) و گه یشته ئاپوره که.

لاوه که تیبینی کرد که س ئاوری لینه داوه ته وه: ((ته ماشای کوی
 ده کهن؟)). تیبینی کرد که س ته ماشای نه و ناکات، باسی نه ویش

ناکهن. ئەوان باسی شتی ترو کهسی تر ده کهن. له کۆتایی پیاویک
لاوه کهی بینی:

((تۆ خه لکی زه نانی؟))

لاوه که پێی ناخۆش بوو ئەو پیاوه نهیناسییه وه:
((نه بهوی تینه په ریوم، خه لکی ئەویش نیم. چۆن نازانی من
کیم؟))

کۆ بوو و کۆ نه بوو به لای ئەو پیاوه وه گرنگ نه بوو، ئەو
چاوه پێی که سیکی گرنگتری ده کرد. دیار بوو ئەو لاهوش هه ر بۆ
بینینی ئەو که سه گرنگه هاتبوو.

لاوه که ته ماشای کردنه وه “هه موو پیکه وه قسه یان ده کردو
ئاگیان له هاتنی ئەو نه بوو، هه رچییه کیشیان ده وت ناوی
قوتابخانه ی تێ نه بوو. لاهه که نه یویست برپا بکات چاوه پێی
گه یشتنی ئەو نه بوون:

((ئییستا نا که میکی تر ده زانن مامۆستای قوتابخانه هاتوه))

خه لکه له ناکاو بیده نگ بوون، ئەوانه ی دانیشتبوون هه لسان ئینجا
که وتنه وه قسه:

((هات. زۆراب ئاغا هات))

زۆراب گه یشته ناوه راستی خه لکه چاوه پیکه و قالییه کی سه ر
زه ویی بۆ چۆل کرا له سه ری دانیشی. سیامه ند خزمه تکاری
قوتابخانه که ی ناردبوو ئاگاداری بکاته وه که ی زۆراب ده گاته جی تا
دوای ئەو بچی. خزمه تکاری قوتابخانه زۆرابی بینی و خیرا چوو
سیامه ند ئاگادار بکاته وه. سیامه ند به جوحای وت له پیشییه وه
بروات و گویدرێژه که له گه ل خۆی بی. خۆی دوای جوحاو
گویدرێژه که، سه گه که ش له ته نیشتی خۆی.

دیمه نیکی سه یر بوو گوند بینی “دوو مروڤو دوو ئازهل به
پۆشاکه ره ش و سووره سه یره که یانه وه هاتوون، خزمه تکاری

قوتابخانه کهش به فیزه وه به دویان ده پروات. دیمه نه که بۆ مامۆستای قوتابخانه که سه یرتر بوو. ئه و دیمه نی وای ته نانه ت له ناو شاریش نه بینیه وه. جاریک له سینمه مایه کی گه پۆک شتی سه یری له و جوړه بینیبوو به لام ئه مه دیمه نیکی جیاوازه.

دوو مروؤو دوو ئاژه له که، له دوی هه مووشیان خزمه تکاری قوتابخانه گه یشتنه ناوه راستی قه ره بالغیه که. زۆراب هه لساو پیشوازی لیکردن. سیامه ند دانیشته و بیئه وه ی قسه بکات دهستی بۆ کۆنه ناغا جوولاند که دهست بکات به قسه کردن و پوونکردنه وه. زۆراب پووی کرده خه لک:

((ئیه وه مان کۆکردۆته وه تا ئه وه تان پی بلیین: خوا خوئی ده به خشی و خوئی ده سه نیته وه. باو کم تا مرد ناغای ئه م دییه وه سی دی ئه و دیو که ژ بوو. دوی مردنی باو کم که سانیک بیوه فا بینییان ناخووشی که وتۆته بهینی خووم و پۆسته م ئیتر هه ر دییه ک کوئیخایه کی بۆ دروست بوو. ئیستاش که ته نها ئیره م به دهسته وه ماوه دهیده مه سیامه ند. زه وییه کانی خووم بۆ خووم ده مینه وه ئه ویش که یفی خویه تی پووشانه و شتی تر وه بگری یان نا)).

ته ماشای سیامه ندی کردو چاوه ری بوو ئه ویش قسه بکات. سیامه ند ئه وه ی وت که زۆراب ده یویست:

((ئیمه ش بۆ هیشتنه وه ی ریزو حورمه تی مالی شاوه یس ناغا بریارمان دا هه رچی مولکی کوره کانی ئه و له دهستی خویمان بیانیه یلینه وه. ئیه وه ده زانن پیویستمان به و مولکانه نییه)).

وه کو که سیکیش له سه ر شانۆ بی هه ردوو دهستی به رزکردنه وه: ((ئه وه ی جادوو گه ری مه زن و هیزه نادیاره کان پییان به خشیوین زۆر له زه وی و چه م و له وه رگه به نرخره. ته هته هه ووب، له هه ووب، که شکه شه لیه ووش)).

بریاریکی خوؤشه ویستکردنیش له و کاته پیویست بوو: ((بریاریشم پووشانه نه مینی، مولکانه له و چه ند که سه وه رناگرم

که زوویان هیه، نه مولکانه و نه ناغایانه و نه تووره کانه،
هرچییه کی تریش هه قی خوومه دهیبه خشمه وه به خوٲان)).

ئو و غه لبه غه لبه ی دوا ی ئو و بریاره له و خه لکه ی بیست پی ی و ت
ناغایه تییه که ی ئه مپو دانه زرا، داوا ی هه ر جووره ریژیکیش بکات
یه کسه ر ده ستیده که وی.

ماموستای قوتابخانه له نیوه ی نمایشه که تیگه یشت. قسه کانی
زوراب و سیامه ندو به خششه که ی سه یر بوون، هاواری سیامه ندیش
بو بوونه و هره نادیاره کان سه رنجی راکیشا. ههستی کرد درهنگ
گه یشتووه و بیئو وه ی بزانی به ره یه کی تری نه زانی و خورافه تی بو
کراوه ته وه. بو شی دهرکه وت گوند چاوه ری ئو و نه بووه و ئو و هیشتا
ماویتی پی بنیته سه ره یه که م بستی ریگه که. بریاری دا چاوه ری
کوٲایی ئاههنگه که بی ئینجا یه کسه ر ده ست بکات به هه لوه شانندی
ئو و خورافه ته ی ئاشکرا دیاره کاری له میشکی ئو و خه لکه کردووه.

سیامه ند به په نجه ئاماژه ی بو جوحا کرد. جوحا نه یزانی
ئاغاکه ی چپی ده وی. له شوینی خو ی بچووله وه ستاو پر به ده می
زهرده خه نه ی بوو. سیامه ند رووی تی کردو و خیسه ی لی کرد. جوحا
زانی ئاغاکه ی شتیکی تری لی ده وی. دوو بروی دایان له یه ک و
به خیسه وه ته ماشای خه لکی کرد. سیامه ند زانی هه له ی خو یه تی
ده بوایه پی شتر پی بوتایه دوا ی ئو و ئاماژه یه چی بکات. به
فه رمانیکی زبره وه پی و ت:

((به خزمه تکاری قوتابخانه که بلی شیرینییه که به شیته وه)).

جوحا تیگه یشت و ئو و تووره که یه ی هه لگرت که پشتی
گویدریژه که هه لیگرت بوو. دایه دهستی خزمه تکاری قوتابخانه که و
پی و ت ئو و قه نده له تکروانه به ش بکات و یه کی چنگیک کلوی
شه کریان بداتی.

سیامەند پەرۆشیی خەلکە کە ی بینی کاتیک کۆ شە کرە کە یان
وەر دە گرت. ویستی پیشانی بدات کە ئاغای نوێ دە توانی له وه
زیاتر ببه خشی:

((رۆژانی داهاتوو خواردنتان بۆ دروست دهکەم، له جیاتی شه کر
تیر گوشت دهخۆن)).

سه گه که له شوینی خۆی هه لبه زییه وه:
(گوشت. تیر بخۆن گوشت)).

جوحا وایزانی ئە گەر قسه بکات قسه یه کی گرنگ دهکات:
(له سایه ی ئاغای تازه مان هه موو پوژیک پیاوانی ئاوی. بلیم
پیاوان و ژنانی ئاوی تیر گوشت دهخۆن، هه موو پوژیک شای
دهبی).

سیامەند زانی پێویست ناکات ئیستا به درۆی بخاته وه که ئە وه
هه موو پوژیک نابێ. گویدرێژه که ته ماشای خه لکه که ی ده کر د
ده میان ده جوو لیته وه:

((خه لک له مالیان گیا ناخۆن مه پره کان گیا که یان خوار د خه لک
برسییانه مناله کانیان دهخۆن مناله کانیان گیا که یان ته و او کر د
سه مده م گیا ی سپییان ده داتی بۆ ئە وه ی مناله کانیان نهخۆن)).

مامۆستا که جادوو گه ره که ی بیست باسی خزمه تکاری قوتابخانه
دهکات و زانی ئە وه یه کی که له کارمه ندانی ئە وه ده زگایه یه که
پێویست پروناکی بلابکاته وه که چی ئیستا بۆ ته ئامیرکی دهستی
پیاوی خورافه ت. ویستی لێی تووره بی به لام بیریکه ته وه که ئە وه
ته نانه ت خووشی به که س نه ناساندوو ه.

خه لک ماوه یه که له وی مانه وه ئینجا ویستیان پاش پوشتنی ئاغای
کۆن نوێ بلآوه ی لیکه ن. مامۆستا نه یه یشت هه موو برۆن. چوه
سه ره به ردیک و هاواری کر د:

((دانیشتوانی شامار! وهرن بۆ پروناکی، وهرن بۆ زانست)).

دانیشتوانی شامار ئو دیمه نه یان لا سهیر بوو، یه که م جار ه
که سیځ ببینن وتار بدات. پیاویک سه رسورمانی له و ساله سهیره
دهربری:

((وه لالا له ژیانمان شتی و امان نه بینووه. جاری ساحر. جاری
یه کیکی تر هاوار دهکات. تو کیی کوره و بوچی ها تووی؟)).
لاوه که هاواری کرده وه:

((من ماموستای قوتابخانه که م. ها تووم میشتکان بکه مه وه. له
تاریکیی وه بو پروناکی بتانیه م)).

ماموستا که له بهردی وتاره که دابهزی و بولای خزمه تکاری
قوتابخانه که چوو و قولی گرت:

((تو خزمه تی شوینیکی پیروز ده که ی چوون بهر په وای ده زانی
شوینی ده جالیکی وه کو نه وه بکه وی؟)).

خزمه تکاره که تینه گه یشت:

((ها؟)).

ماموستا که فه رمانی پیدای:

((تو لای من ئیش ده که ی، هه ردوو کمان له خزمه تی پیشکه وتن
کار ده که ین)).

خزمه تکاره که هه ر تینه گه یشت به لام شوینی ماموستا که که وت
که به ره و قوتابخانه که ده چوو. ماموستا چوووه ناو قوتابخانه که.
یه که م وانه ی ده ستپیکرد:

((به تووه ده ست پیده که م. پیویسته تو یه که م که سی گوند بی
بزانی زانست پروناکیی)).

ماموستا که په له ی بوو شته کان به و پیاوه بلای که دار جگه ره که ی
ده کیشتا و نه یده زانی باس له چی ده کری:

((تو پیاویکی زه حمه تکیشی. سه دان هه زار وه کو تو هه ن
چه وساو هی ده ستی شیخ و ناغان، ئیستاش ده بینم له ناو گونده که تان
چه وسینه ری که له جو ریکی تر هه یه. شیخ و ناغا خوینتان ده مرژن،

جادوگره که ش له هه مان چه شنه)).

خزمه تکاری قوتابخانه که بۆ یه که م جار قسه ی کرد:

((با ژورره که ت پیشان بدهم. پیشتر ژوری ساحره که بو)).

مامۆستا فرمانی پێدا:

((هر ئه مپرو جار به ناو ئاواپی بده. سبه ی یه که م پوژی

قوتابخانه یه)).

جاننا قورسه که ی دایه دهستی خزمه تکاره که:

((سی دهفته ری بچووک له ناو ئه م جانتایه هه ن. هه ر قوتابییه ک دوو

دهفته ری به رده که وی. دواتر هی تریان بۆ ده هی نم. قه له م و لاستیکی

خه تکوژانه وه و شتی تریشی تییه. سبه ینی یه که م وانه دهست

پێده که ی)).

خزمه تکاری قوتابخانه که جانتا که ی وه رگرت و بۆی برده

ژورره که ی خۆی، بۆ مامۆستا که پێکه نی و بۆی دووباره کرده وه:

((ئه مه ژوری ساحره که بو)).

چوو ه دهره وه ی قوتابخانه بۆ گه یانندی نامه ی مامۆستا. به ده م

رێگه وه به په نجه ده یژمارد:

((با من دهرسی یه که م ده ستپێبکه م. یه ک. دوو. سی. سی ئاغام

هه یه)).

خه ریکی ژماردن بوو کاتیک ده نگیک له پشته وه بانگی کرد:

((هیی تو)).

خزمه تکاره که ئاو ری دایه وه، جوحا بوو:

((وه ره ئاغا تو ی ده وی)).

سیامه ند چا وه پرپی خزمه تکاری قوتابخانه که بوو. پیش ئه وه ی

ئه و قسه بکات لیی پرسی:

((ئه و کوپه چیه که تازه بۆ دی هاتوه؟)).

خزمه تکار:

((مامۆستای قوتابخانه که یه)).

سیامه‌ند ئه‌و پۆژانه‌ی بیرکه‌وته‌وه که باوکی خستبوویه به‌ر
 حوجره‌یه‌کی شار. به‌رهمی ئه‌و ماوه‌یه‌ی حوجره‌که بوو توانی
 هه‌ندی وشه بخوینیتته‌وه و بنووسی، به‌لام ئیستا زانیارییه‌کی
 زۆرتری ده‌ستکه‌وتوو، زۆرت‌له‌وه‌ی قوتابییانی حوجره‌کان و
 قوتابخانه‌کان، زانیاریش و ده‌سه‌لاتیشی ده‌ستکه‌وتوو،
 ده‌وله‌مه‌ندییه‌کی بیۆینه‌ش که چاوه‌پیی ده‌کات.

((قوتابخانه؟!))، سیامه‌ند له‌به‌رخۆیه‌وه وتی، خزمه‌تکاره‌که‌ش

وایزانی له‌گه‌ل ئه‌ویتی:

((به‌لێ قوتابخانه)).

سیامه‌ند خزمه‌تکاره‌که‌ی به‌ په‌نجه‌یه‌ک ره‌وانه‌ کرده‌وه و به‌ته‌نیا
 له‌گه‌ل یادی کۆنتری ژیا‌نی مایه‌وه، وه‌کو خه‌ونیک بیینی دووباره‌ی
 کرده‌وه:

((قوتابخانه!!)).

* * * * *

مامۆستا په‌له‌ی بوو. پۆژی دووه‌می گه‌یشتنی که‌وته‌ کار. هه‌ر
 ئه‌و پۆژه‌ش توانی قه‌ناعه‌ت به‌ چه‌ند باوکیک بکات منداڵه‌کانیان بۆ
 قوتابخانه‌ بنێرن. شه‌ش منداڵ بۆ مامۆستا کۆببونه‌وه. مامۆستا
 یه‌که‌م وانه‌ی ده‌ستپیکرد:

((بیستوتانه‌ ناوم چیه‌؟ من ناوم که‌ریمه‌ به‌لام پیم خۆشه‌ به‌ پاند
 بانگم بکه‌ن، پاند واتا پێشه‌نگ. من هاتووم له‌ تاریکییه‌وه‌ به‌ره‌و
 پروناکی بتانه‌م. یه‌که‌م ده‌رس با ده‌ست پیکه‌ین: زانی‌ن پروناکییه‌و
 نه‌زانی تاریکییه‌. له‌دوامه‌وه‌ بیلینه‌وه)).

پیوستی کرد مامۆستا چه‌ند جاریک‌ی تر ئه‌وه‌ بلیته‌وه‌ تا
 منداڵه‌کان فی‌ر بن له‌دوای ئه‌وه‌وه‌ بیلینه‌وه‌. وانه‌که‌ ده‌ستپیکرد و تا
 ته‌واو بوو مامۆستا به‌رز ده‌یوت و ئه‌وان ده‌یانوته‌وه‌، سه‌ره‌تا نزم،
 پاشان له‌ مامۆستا به‌رزتر:

((زانين پرووناكیییه. نه زانی تاریکییه، زانین پرووناكیییه. نه زانی تاریکییه، خویندهواری چاوپوشنییه. نه خویندهواری کویرهوه رییه)).
مامؤستا وانه که ی کۆتایی پیهینا و بریاری دا وانه ی داهاتوو
هاواری تریان فیّر بکات:
((ژهنگی سه دان سالی جه هالهت له ناوتان ماوه ته وه. هه مووی
لیده که مه وه)).

مامؤستا پاند که میک له ژورره که ی مابوو وه کاتیک خزمه تکاری
قوتابخانه که له ده رگا که ی دا. خزمه تکاره که نامه یه کی پیبوو
بیگه یه نی:

((سیامه ند ناغا تۆی دهوی)).

پاند نه یزانی خزمه تکار باس له چی ده کات:
((سیامه ند ناغا کییه؟)).

خزمه تکار:

((چۆن نایناسی؟ سیامه ند. ناغای تازه ی گونده که مان.
جادووگه ری گه وه ی گونده که مان)).

پاند:

((ئیشم نه به ناغایه و نه به جادووگه ر، نه گه ر ئه و ئیشی به منه با
ئه و بییت)).

خزمه تکاری قوتابخانه که ئامۆزگاری هه بوو بو ئه و لاه:

((دوژمنایه تیی سیامه ند باش نییه، ئه و ده توانی به فوویه ک وات
لیبکات دیارنه مینی)).

مامؤستا سوور بوو:

((تاکه ی کۆنه په رستان میشتکان به و توپر هه اتانه ده شو نه وه؟
ئه وه ی ناغاکه ت و هه موو ناغاکانی جیهان ده یکه ن ته نها بو ئه وه یه تا
کۆتایی ژیا ننتان بتانچه و سینه نه وه، ئینجا دوا ی ئه وه نۆره ی
منداله کانتان دی بو ئه وه ی بیانکه نه کۆیله ی خویان)).

وه کو قسه کانی تری مامؤستا که، خزمه تکاره که له و قسانه

تینه‌گه‌یشت، سه‌ری باداو چووہ دەرہوہ:

((هه‌قم چییہ؟ به ناغا ده‌لیم مامۆستا نایه‌ت)).

ده‌بوایه‌ پازی نه‌بوونی مامۆستا که بچیته لای ناغای نوی

به‌بیده‌نگی بروت، ئه‌وه یه‌که‌م شکسته:

((با که‌س نه‌زانی ناردبووم به‌دوای)).

خرمه‌تکاری قوتابخانه‌که سه‌ری بو فرمانی سیامه‌ند نه‌وی کرد.

سیامه‌ند بیری له‌ پێگه‌ی تر کرده‌وه بو ناسینی مامۆستا که و

تواناکانی، به‌لام پێش ئه‌وه پێویسته‌ می‌شکی خۆی به‌ شتی گرن‌گتر

سه‌رقال بکات، یه‌که‌م شتیش ئاهه‌نگی گه‌وره‌ی بوون به‌ ناغا که

ده‌بی بیگی‌پری. ده‌بی هینده‌ گه‌وره‌ بی ناوبانگی بگاته ئه‌ولتری

شاری سولتان ئاباد.

سیامه‌ند بپیری دابوو چه‌ند پوژیکێ تر ئاهه‌نگه‌که بگی‌پری،

هه‌موو گونده‌کانی دراوسێش بانگ بکات، چه‌ند که‌سیکی ناوداری

شاریش. سیامه‌ند جو‌حای بانگ کردو دُنیا نه‌بوو بتوانی کاره‌که

به‌پێوه‌به‌ری:

((ئه‌گه‌ر پیت ناکری قسه‌ بکه، نامه‌وی ده‌ستم بپری)).

جو‌حا به‌دلگه‌رمییه‌وه دادکۆکی له‌سه‌ر توانا ئیدارییه‌کانی کرد:

((تاقیم بکه‌ره‌وه، ئه‌گه‌ر نه‌متوانی یه‌ک کچم بو مه‌خوازه)).

تاقیکردنه‌وه به‌دلی ناغاکه‌ی نه‌بوو:

((ئاهه‌نگه‌که وه‌کو تو پهبپووت ده‌ربچی ئابرووم ده‌چی، ئه‌و

کاته‌ش هیچ شتی‌ک قه‌ره‌به‌وی ئه‌و ئابرووه‌ تکاوه‌ ناکات هه‌تا ئه‌گه‌ر

له‌به‌رچاوی خه‌لک سه‌ریشته‌ بپرم)).

جو‌حا سوور بوو، سیامه‌ندی‌ش چاری نه‌بوو. ئه‌و سه‌ره‌تایه‌تی و

نایه‌وی له‌یه‌که‌م کارییه‌وه پشت به‌ که‌سیکی گونده‌که‌وه ببه‌ستی.

پوژی دواتر سیامه‌ند هه‌موو رینماییه‌کانی ئاماده‌کردبوو. خۆی و

جو‌حا چوونه‌ چوونه‌ دهره‌وه‌ی مال. سه‌گه‌که‌ و گویدرێژه‌که‌یان

له گهلّ خوځياند به ره و دهره وهی گوند برد. له دهره وهی گوند
خزمه تکاری قوتابخانه که پښان گه شت. برپار درا بښته هاورپی
کاره که ی جوحا. سیامه ند هاورپیکه ی به پیکردو به رده وام
بیریده خسته وه:

((جوان له شار په فتار بکه. نابرووی ئیشه تازه که ت و جله کانت
مه به. نه که ی قسه ی قوړت بو بکن توش گیل گیل پښکه نی)).

دوا ناموژگاریشی کرد:

((به رده وام تو سوازی گویدریژه که به، تهنه له چوله وانې با
خزمه تکاری قوتابخانه که سوار بی. نابی که س بتبینی به پیوه دهروی و
خزمه تکاره که سوار بووه)).

جوحا سوار بوو و خزمه تکاری قوتابخانه که تهنه شت
گویدریژه که وه ستا، سیامه ند زلله یه کی له سمتی گویدریژه که دا تا
بکه وپته ری. که ره که سووک یه ک جار زهری:

((سه مدم دهستی قورسه. لیم ددا. دهستی قورسه. لیم ددا. با
بجوولیم)).

سیانه که که وتنه جووله و گویدریژه که بو جاری دووم زهری.
سه گه که به پرووی پشتیان وه ری:
(ناگادار بن)).

به پرووی خاوه نه که شی هیواشتر وه ری:
(جووجه شت نازانی)).

سیامه ند تهماشای سه گه که ی کرد:

((دهزانی تا ئیستا ناوی خزمه تکاری قوتابخانه که نازانم؟ ئیستا
ناوی که ره که ش نازانم. ناویان بنین چی؟)).

* * * * *

جوحا و خزمه تکاری قوتابخانه گه پانه وه و که ره سته کانی
ناهنگه که یان هیئاو هندی پاسپارده یان گه یانند. روژی

ئاھەنگەكەش ميوانەكان بەرپۆكەوتن بەلام كاتىك گەيشتن بينيان
 گوند خرۆشاوھ. نەخۆشپىيەكى كتوپر كەوتبووھ ناو ئاژەلەكانى
 ئاوايى و ژمارەيەكى لى كوشتبوون. گوند ھاناي بۆ سيامەند برد.
 خەلك ئو نەخۆشپىيەيان پىشتر نەبينبوو، ھەبوونى
 جادووگەرىكيش لە گوندەكەيان ھىواى ئوھى بۆ ھىنان
 چارەسەرىك بدۆزىتەوھ پىش ئوھى نەخۆشپىيەكە تەشەنە بكات.

جادووگەر فەرمانى دا كە نابى ئاھەنگى بوون بە ئاغا دوابخري،
 لەگەل ئو ئاھەنگەش چارەسەرى ئو پەتايە دەكات. پىشنيوھپۆى
 ئو پۆژە لەلايەكى ئاوايى خواردنى ئاھەنگ ئامادە دەكرا، لەلاكەى
 تىرش پياوانى ئاوايى خويان و مەرو بزنو مانگاكانيان لاي ھەوزىك
 ئاووھە كۆببوونەوھ، ميوانەكانيش چاوھپرى بوون بزانن جادووگەر
 چيى بۆ دەكرى.

سيامەند لە مالەكەى كيسەيەكى پيشانى جوحا داو پىيى وت
 ناواخنەكەى بخاتە ناو توورەكەيەكى بچووكەوھو كە لەناو خەلكەكە
 بە پەنجە ئامازەى بۆ كرد بىداتە دەستى. جوحا تىبينىيەكى
 بەجى ھەبوو:

((بىگومان وەكو كيسەكەى ئو پۆژە كە لە شار بۆت ھاتبوو بە
 سەرى پەنجە بىگرم و نەيكەمەوھو دوايى پاك دەست بشۆم. واىه؟)).
 سيامەند بە كەللە پىيى وت وا نىيە:

((ھەز دەكەى ئەمەيان بکەرەوھو ھەمووى بخەرە ناو دەمتەوھو بە
 گووپ بۆم بىنە)).

جوحا ھىچ شتىك لە ئىشەكانى جادووگەرەكە تىنەدەگەيشت.
 ئو كاتە بىرىكەوتەوھ كە تەنانەت كاتىك ھاوپرێكەى شوان بوو لە
 زۆر شتى تىنەدەگەيشت.

خەلكەكە چاوھپريان كرد جادووگەر بىتە لايان، مامۆستاش
 لەگەلئان چاوھپرى بوو و ھەولئى دەدا تىيانبگەيەنى زانست

چاره سهره نهك جادوو، به لّام ده بوايه پيشتر باسى بكردايه زانست چييه چونكه ئه وان زاراوه ي ((زانست)) يان نه بيستبوو به و شيويه يه ئه و وتبووى. ماموستا كوششى ده كردو ئه وان چاويان پووكردبووه ئه و شوينه ي جادووگه ره كه ي ليوه درده كه وت، كاتيكيش دركه وت هه موو پشتيان كرده ماموستا و به ره و پيرييه وه چون.

جادووگه ره به خوي و پوشاكي ره شييه وه و ده مامكي سامناكييه وه دركه وت. سه گه كه پيشى كه وتبوو، جوحا به ده مامكه كه يه وه و گويدريژه كه شويني كه وتبوون. خزمه تكارى قوتاخانه كه نه يويستبوو له و شانازييه بييه ش بي” ئه و پوژه وازى له ماموستا كه هيئابوو و پيشمه ي گويدريژى جادووگه ره كه ي گرتبوو. سيامه ند كاتى به فيرو نه داو ده ستى كرد به خويندنه وه ي چه ند وشه يه ك به ئه سپايى كه س نه يده زانى واتا كه يان چييه. بيئه وه ي ئاورپداته وه ده ستي بو ئاستى شانى به رزكرده وه و به په نجه ئاماژه ي ((بييه نه)) ي بو جوحا ي پشتى خوي جوولاند. جوحا له شويني خوي نه جوولاو سيامه ند دداني به خوي گرت ليى تووره نه بي كه له زمانى په نجه و ئاماژه تيناگات. به سووكى وه رچه رخوا و پويكرده جوحا و به ده نكيكى زبر پيى وت:

((توره كه كه)).

ئينجا جوحا تيگه يشت، توره كه كه ي دايه ده ستي ئاغا كه ي. جادووگه ره كه توره كه كه ي وه رگرت. ده ستى كرد به وتنى چه ند وشه يه كي ناديار. ئارديكى سپيى ناو توره كه كه ي پوكرده ناو چه وزى ئاوه كه. جاريكى تر وشه كاني وته وه و به خه لكه كه ي وت:

((ناژه له كان نزيك بكه نه وه)).

ناژه له كان نزيكخران، سه ره تا مه رو بزنه كان. جادووگه ره ده ستي

خسته ناو حه وزه که . دهسته ته پره که ی دهرهینا و به دم وتنی وشه
سهیره کانه وه دهستی به سهر ئاژه له کان تکاند . هه موو ئاژه له کان له
پرژه ی ئه و ئاوه یان بهرکه وت . پاشان ئه وه ی له گه ل گاو مانگا کان
کرد ، ئینجا پووکرده خه لک و پیی وتن په تا نه ماو کاتی تی
ئا هه نگه که یان دهستی بکه ن .

ئا هه نگه که سهرکه وتنی دووه می ئه و پۆژه ی سیامه ند بوو . هه موو
شتیک به پیی نه خشه که به پیره چوو و ئاشکرا دهرکه وت میوانه کانی
دیکانی ترو شاروچکه که به چیرۆکیکی سه رسورمینه ره وه
ده گه رینه وه ماله وه .

سیامه ندو پیره که شی گه پانه وه ماله وه ، له پیرگه ش بوو کاتی ک
گوئی له مامۆستا که بوو ده یقیراند :
(ئه مه خورافه ته ، ئه مه دوا که وتنه) .

سیامه ند نیگه ران نه بوو چونکه میوانه کان پۆشتبوو ، له گه ل
ئه وه ش بۆی دهرکه وت که ده بی سنووریک بۆ ئه و مامۆستایه دابی .
ئه و له و خه یاله بوو و جوحا تا گه یشته وه مال له باره ی چاره سه ری
ئه و په تایه وه ده پیرسی :

((چیت خویند ؟ ئه و ئارده سپییه چی بوو ؟)) .

سیامه ند ده ترسا جوحا هه والی کیسه که ی تر که جوحا به
سه ری په نجه هه لیگرتبوو ئاشکرا بکات ، ئه و کاته ش مامۆستا که
بگاته ئه نجامیک :

((خرایه بیزانی ، زۆر خرایه پیرسی ، زۆر زۆر خرایه باسی بکه ی)) .

سه گه که وه ری :

((جووجه زمانی ناوه ستی)) .

گویدریژه که له دلای خوی گلماندی :

((سه مده م ئاوی کرد به سهر مه ره کان سه مده م مه ره کانی کرده
منالی خوی مه ره کان کاکه ی ده خون سه مده م له گه ل مه ره کان دهنوی

ئەوانىش گاز لە گۆيچكەى دەگرن)).

چارەسەرى جادووگەرەكە ھەرودەكو ئاھەنگەكەى لەبەرچاوى ئاوايى بېويىنە بوو و نەخۆشيبەكە رەويىيەو ھىچ ئازەلئىكى تر مردار نەبوو ھەو، بەلام مامۆستاكە نەبەزىبوو و تۆوى گومانى لەناو دلى خەلك دەچاند، دەيوت جادووگەر كاتى خۆى شوان بوو ھەو دەيزانى ئازەلى تر مردار نابنەو ھەو ئەو ھى كەردبوو ھەو منەتى جادوو ھەو. مامۆستا زۆرى ئەو ھەو، تەنانت ئەو ھى وت كە ژەر مەرەكانى كوشتبوو ھەو ئەو دەستى جادووگەرەكەى تى بوو.

مامۆستاكە لە مامۆستاكانى خۆى فير ببوو ئەو شتەى مەبەستى خەلك قەناعەتى پېبەكەن سەدبارە ھەزاربارە بكاتەو تا ئەو كاتەى باوهرى پيدەكرى. ئەمجارەش، ھەرودەكو زۆر جارى تر، ئەو شىوازە سەرەكەوتنى بەدەستھينا ھەندى پياوى گوند كەوتنە گومان و حەزيان كرد دلنيا بن. زۆرابيش لەلاى خۆيەو ھانى دەدان بچنە لاى جادووگەرەو ئەو قسانەى روبروو بكنەو ھەو.

دوو پياو چوونە لاى مالى جادووگەرەو ماو ھەك وەستان بو وەرگرتنى مۆلەتى چوونە ژوورەو بەلام كەس نەچو بەدەميانەو، ئەوانىش بەحەزەرەو چوونە ژوورەو. سيامەند دەيزانى بوچى ھاتون. دوو پياو ھەكە چوونە ئەو ژوورەى جادووگەرەكە تى دانىشتبوو و بينىيان بخووردى سووتاندوو ھەو لەسەر ئەژنۆ لەبەردەمى دانىشتوو. بەپەنجە ئامازەى بو كردن دانىشن و بەردەوام بوو لەسەر وتنى وشە سەيرەكانى ھەك قسە بو كەسيك بكات:

((تەھتەھووب. لەھووب. كەشكەشەليووش. چيت پيە پيم بو ھەوالى ئەمرو پيم بلي؟)).

ماو ھەك بیدەنگ بوو ھەك گويگرى، دوو پياو ھەك بیدەنگ

چاویان بېرېبوه جادووگه رو دووکه له که ی به رده می، ئینجا گوئیان
لیبوو ده پرسې:

((کی؟))

دهنگیک له شوینیکې نادیاره وه هات وهك دهنگیک له ناو بیریکې
قووله وه دەرچووبې:
((ماموستاکه)).

جادووگه ره که سهری بادا وهك بلې گویرایه لی فرمانه که یه.
سهری بو دوو میوانه که به رز کرده وه و ئاره قی ناوچه وانی سرپیه وه:
((ئینجا به خیرین)).

دوو پیاوه که تو قیبوون و مه به سستی هاتنه که یان له بیرچووبووه وه:
((قوربان نه وه جنوکه که بوو قسه ی کرد؟)).
سیامه ند پرسیاره که ی پشتگوځست:
((ببوورن که س نه هات به دهمتانه وه. جوحا که ره که ی بردووه و
نه گه پراوه ته وه)).

دوو پیاوه که ویستیان بزائن:

((جنوکه که چی وت؟ ماموستاکه ی بوچییه؟)).

سیامه ند وهك باسی شتیکې بی نه هه میه ت بکات:
((هیچ نییه، خو م چاره سهری ده که م)).

پیش نه وه ی که سیان قسه یه کی تر بکات که ره که له دهره وه
زهری. خو ی و جوحا بوون له دهره وه گه رابوونه وه مال وه. جوحا
چووه ژوره که و دوو میوانه که ی پشتگوځست:
((قوربان دواکه وتم، که ره که...)).

سیامه ند نه به پیشت ته وای بکات چونکه ده یزانی قسه یه ک
ده کات بی نه وه ی بیرې لیکاته وه:
((قهید ناکات)).

به لام جوحا سوور بوو له سهر نه وه ی بی بیرکردنه وه قسه بکات:

((قوربان كه سيك بىنى به په له له ژور...)).

دهنگى ناغاكهى زبرتر بوو:

((قهيد ناكات. دانيشه)).

خيړا پروى كرده دوو پياوړه كه:

((مامؤستاي قوتابخانه ناغاكاني توورپه كرده وه. ده ترسم ئاوايى

تووشى فه تاره ت بى، مامؤستا قسه به ناغاكه وړه كان ده لى)).

دوو پياوړه كه له وه زياتر نه مانه وه و رږشتن. ئاوايى تيگه شت

ده ستيكى جانه وړه ترسناكه نادياره كان له پشتى مرداره وه بوونى

ئاژه له كانيان بوو، هوكه ش قسه كانى مامؤستا كه يه، دوو پياوړه كه

زياده يه كى خويان هه بوو بيخه نه سهر ئاگاداريه كه ي جادووگه ر:

په ننگه سبه ي ئه وه ده سته بگاته گيانى مرؤقه كان.

رؤژى دواتر جادووگه ره كه خوى چووه ناو گوند تا زانياريه كى

نوى له گهل برياريك به خه لكه ترساوه كه بگه يه نى، په تاكه

نه فره تيكي جادووگه ريكي كوڼه، جادويه كه ئه وه جادووگه ره كوڼه ي

سه دان سال له مه و بهر ژيا بوو له شوينى كى ئاوايى شار د بوويه وه.

پيوسته زوو ئه وه جادوو به دوزرته وه و بسووتينى. قسه كانى

مامؤستا ناغا گه وړه كانيان توورپه كرده وه، ئه وه ناغايانه ش ژيانيان

كردوته به رى ئه وه له عنه ته كوڼه ي كه س به دري ژايى سه دان سال

نه يتوانيوو زيندوى بگاته وه. ئاوايى به خته وړه كه جين شينى كى

ئه وه جادووگه ره كوڼه له گه ليان هه يه وه ده توانى ئه وه جادوو به تال

بگاته وه. ده بى ههر ئه وه روزه هه موو خه لكى ئاوايى:

((به پياو و ژنو مندال و ئاژه له وه بچنه ده شت، قاپ و مه نجه ل به

په ر داپوشن، هه موو ده رگانان دابخه ن، پيش ئه وه ش چهنه شتيك

به سهر ئاوى حه وزه كه ده خوينمه وه، له و ئاوه به رن و له به رده گاي

ماله كانقان بيرين)).

ترس پالى به خه لكه وه نا گورج فه رمانه كه جي به جى بكه ن، ههر

یهك له و ئاوهی برد كه وشه سىحراوییه كانی پیا خوینرابوو و له بهرده گای ماله كه ی پشتی. هه مووش خیرا چونه سه رگرده قوته كه ی باشووری گوند بۆ ته ماشاگردن و چاوه پیکردن. جادووگه ر پیی وتن ئه گه ر مه ترسی نه ما بانگیان ده کاته وه، به لام رهنگه مه ترسییه کی گه وره هه بی و ناچار بن چه ند پوژیک میوانی گونده کانی دراوسی بن بویه خواردن به شی ئه و پوژانه بیچنه وه تا نه بنه بار به سه ر شانی ئه و دراوسیانه.

مامۆستای قوتابخانه نه یویست بپروت، به لام له حاله تی وا چه ندین كه س ئاماده ن به پال و به پراکیشان دووریبخه نه وه. مامۆستا له گه ل خه لگ له سه رگرده كه وه جادووگه ره كه ی ده بینی له ناو دی دسوورپیته وه و جووله ی سه یر ده کات. مامۆستا ده یقیراند: ((خورافه ته، دواکه وتنه)). هینده قیراندی تا كه سیك به پیویستی زانی بۆ بیده نگکردنی مستکوله یه ك به ده می بیه خشی.

خه لگی ئاوی جادووگه ره که یان بینی ئه و شتانه ده کات که له ژانیان نه بینویانه و نه بیستویانه. سیامه ند جوحا و خزمه تکاری قوتابخانه و سه گه که و گویدرژه که ی له گه ل خوی هیشته وه. جادووگه ره که و جوحا له ناو دیکه له سه رخۆ دسوورانه وه، هه ردووکیان له سه ر پووشاکه سه یره که یانه وه عه بای ره شیان کردبووه به رو لایه کی ئه و عه بایه یان دابوو به سه ر ده موچاویان. هه ر یه کیان به ده سستی چه پ که وانیکى مسی سه ره و خوار هه لگرتبوو و به ده سه که که ی پیای ده کیشا. هه ردوو هاواریان ده کرد: ((هۆوۆوۆوۆوۆوۆو))، خزمه تکاری قوتابخانه که ش به فه رمانی جادووگه ره که شوینیکى به پاچ هه لده که نی و به خاکه ناز خۆله که ی لاده برد، فه رمانی هاواری پی نه درابوو به لام ئه ویش بۆ خۆشی و به ئاوازی هۆره هاواری ده کرد: ((هۆوۆوۆوۆوۆوۆو)).

چالیک هه لده که نراو جادووگەر ده چوو ه سهری و ته ماشای ده کرد، به په نجه ئاماژه ی بۆ شوینیکی تر ده کرد خزمه تکاره که ش ده چوو ئه ویی هه لده که ند.

سیامه ندو جوحا خه ریکی کاره که ی خویان بوون، ده پوشتن و ده یانکیشا به که وانی ده ستیان و هاواریان ده کرد کاتیک هاواریکی دریز له جادووگەر به رزبووه وه و خیراخیرا به ده سکه که که وه لیدانی ئه و که وانه. بۆ ئه و چاله نه وییه وه که خزمه تکاری قوتاخانه له شوینیکی شاره کۆن هه لیکه ندبوو و گوئی پیوه نا. دهستی بۆ جوحا به رزکرده وه هاوارو ته قه ی که وان پاگری. ماوه یه ک گوئی گرت ئینجا هه لسا. شتیکی به خزمه تکاری قوتاخانه که وت که س له و دووره وه گوئی لی نه بوو.

خزمه تکاره که به هه لداوان به ره و گرده که رایکرد. گه یشته لای سه رسامه ترساوه کان و شه ری له گه ل هه ناسه برکی کرد تا تییانبگه یه نی سه رچاوه ی مه ترسییه که دۆزایه وه. لاشه ی زه لامیکه جادووگه ره کۆنه که سه ری بریبوو هاوار ده کات و ده لی له شوینیک له و دووربه ره ئیژراوم، له و نه فره ته پزگارم بکه ن ده نا خپوه که م ده رده چی و هه موو ئه و دووربه ره ده سووتینی و مروؤو ئاژهل شیت ده کات. فه رمانی سیامه ندیش ئه وه یه ده بی خه لکی ئاواپی به په له برۆن و له و شوینه نه مینن، ده بی بچنه گونده کانی ده وره به رو تا پییان نه لی نه یه نه وه ده نا ئه و خپوه ی چۆته ناو ئیسکوپروسکی زه لامه سه برپاوه که په لاماریان ده دات، پیویسته هه ره ها پاسی پیگه که بکه ن و نه هیلن که س به ره و گوند بیت:

((ناگاتان له م قۆله بی، منیش بۆ پاسی قۆلی خالدان و مالۆله ده چم)).

خه ریک بوو فه رمانیکی گرنگی له بیر بچی به لام باش بوو

بیریکه و ته وه :

((مامۆستاگهش بهرن و بیبهستن و نه هیئین توخنی ئیره بکهوی،
هه موو خه تای ئه و که ره یه (سیامه ند ئه و وشه به یی نه وتبوو)، ئه و بوو
خیوه کانی زیندوو کرده وه)).

زه بری ترس فه رمانه کانی زۆر خیرا جیبه جی کرد. سیامه ندو
جوحا و سه گه که و گویدرێژه که به ته نیا مانه وه، له به رئه وهش که
چال هه لکه نندن کاری مرۆقه نه ک ئازه ل سیامه ند ئه وه ی به جوحا
سپارد. جوحا له یه که م چال بروای بو دروست بوو که به دب ختی
به ری نه داوه که ئه وی شاگردی جادووگه ر ناچار بوو کاری پاچو
خاکه ناز بکات.

هه موو ئه و پۆژه و به یانی پۆژی دواتر چالی هه لکه ندو هینده
ماندوو بوو ویستی نیوه پۆی پۆژی دووهم یاخی ببی. سیامه ند زانی
ئه و یاخیبوونه ئابروویه ر ده بی بویه ناچار بوو یارمه تی بدات.
پیکه وه به شی گوپی سی و هچه ی خه لکی ئاوی چالیان هه لکه ندو
دایانپۆشینه وه.

زه ویی هه لکه ندراو شتی زۆری ئاشکرا کرد به لام هچیان
تارماییه کانی به رچاوی سیامه ند نه بوون: سوآله تی زۆر، به شی
هه موو دیکانی ناوچه که تا ده گاته شار، کووپه ی ساغی به تال یان
په ر له خۆل وه کو خۆلی ناو کووپه ی ته پۆلکه که که سیامه ند
وایزانیبوو په ر لیره ی ئالتوونه، سه ره پم و سه ره تیری زۆری ژه نگاوی
به شی شه پی دوو بنه ماله، ئیسکی مرۆقه وه کو هه موو مرۆقه کانی تر.
سیامه ند له گه ل تپه په بوونی کات و ده رنه که وتنی هچ شتی که
له وه ی ئه وسا خه ونی پیوه ده بینین شتیتر ده بوو. سه ره پای
ماندوو بییش وه کو شتی پاچی ده وه شانده.

له کۆتایی دوو پۆزیش زانی ده ست هه لبگری باشتره، بچی جله

رەشە خۆلاۋىيەكان بەكئىنى يان بيانگۆرۈپ ۋ تەرىقبوننەۋەى خۆى بەرامبەر بە خۆى بەبىدەنگى بخواتەۋە. ئاۋاتى دەستكەۋتنى گەنجىنەكانى شارەكۆن بەبا چوو و دەبوايە خۆى لەسەر قبوولكردنى ئەۋ پاستىيە رابەينايە كە شارەكۆن هېچ گەنجىنەيەكى لى ئەبو. مايەپوۋچىيەكى تر بوو، ئەمجارە لە شارەكۆن، چاۋى بۆ زەقكردۆتەۋە.

ماندوو بوون لەكۆتايى ئەۋ پۆژە سىامەندى كوشتتبوو. لەسەر بەردىك لەناۋەپاستى شارەكۆن دانىشتتبوو و سەرى نەوى كردبوو، بىرى لەۋ پۆژە دەكردەۋە كە پارەكەى تەۋاۋ دەبۆۋ پىيى بزانىرى. هەستى كرد كە سىك تە ماشاى دەكات، كە سىك جگە لە جوحا كە هېندە ماندوو بوو بەپشت كەۋتتبوو و ۋەكو كوژراۋىك هەردوو قۆلى لەسەر زەۋىيەكە كرابوونەۋە ۋ ئاگاي لەخۆى نەمابوو. سەرى بەرزكردەۋە ۋ تە ماشاى بەردەمى خۆى كرد. بىنييەۋە، سەربازەكەى ئەسكەندەر بوو تە ماشاى دەكرد.

زەردەخەنەيەك لەسەر لىۋى سەربازەكە دەر كەۋتتبوو، زەردەخەنەى لاقرتىكردن رەنگە كەمىكىش بەزەبى. سىامەند خۆى بە دواھىۋاۋە ھەلۋاسى، ۋىستى بزانىرى سەربازەكە رەمەكەى رپوكردۆتە كۆى تا ئەۋ شوپنە ھەلبكەنى ۋ دواشوپن بى ئىنجا ئەگەر هېچى نەدۆزىيەۋە بەتەۋاۋى جارى دۆراندن بدات.

سىامەند بىنى سەربازەكە تە ماشاى دەكات ۋ گالتەى پىدەكات، رەمەكەشى رپوكردۆتە مائەكانى ئاۋاى. سىامەند تىگەيشت بەلام بەدلى نەبوو، بۆ يەكەم جار زانى ئەۋ ۋ سەربازەكە لەيەكترەۋە دوورن، سىامەند پىيى ۋت:

((بىرى لىمەكەرەۋە چونكە قەت بىرى لىناكەمەۋە، قەت ئەۋەيان لەگەل ناكەم. دەتەۋى رقىيان لىم بى؟))

ههستی کرد وه لآمه که ی کاری نه کرده سهر سه ربازه که و ئه م
پیی ده لی:

((دنیای؟ ده تبینمه وه)).

سیامه ند هه لساو پشتی تی کرد. چوو هاو پیکه ی بیدار بکاته وه و
پییی بللی مه ترسییه که لاچوو وه و ئیسیکی پیاوه سه برپاوه که ی
دۆزییه وه، ئه ویش بچی جله کانی بگۆری و ئه و شته به خزمه تکاری
قوتابخانه که بللی و خه لکه که بیینه وه گوندی خویان، پیشی وت
یه که م و دوایه مین جاره پاچکاری پیبکات. جوحا هه لساو
به لیینه که ی بیست. بیستی و باوه پی پیینه کرد.

لەبەردەمی خەلکی ئاواپی و لەرپۆرەسمیکی شکۆدار ئیسی
 پیاوێ سەرپراوەکە لەسووچیکێ دووری شارەکۆن نێژرا. جادووگەر
 ئاگریکی گەورە کردەو. ئیسکەکانی خستە ناو کفنیکی پەش،
 لەکاتیک نەریتی ئایینی پیویستی دەکرد کفنەکە سپی بی. چالیک
 قوولیش ئامادە بوو بۆ ئەو قوربانییە جادووگەرە کۆنەکە
 کردبووی. جادووگەرە نوێکە پێش ناشتنی ئەو ئیسکانە چەند
 وشەیک نادیارى وت. ئاواپی تەنھا چەند وشەیکە تیگەیشت:

((نەفرەتی خۆتمان لی لابدەو ئەو پازیکردنەمان لی قبول بکە)).

دواى ناشتنی ئیسکەکان و داپۆشینى چالەکەش جادووگەر
 مەریک و بەرانیکی لەسەر ئەو گۆرە سەرپری. بە جوحاو خزمەتکاری
 قوتابخانەکەشى وت دوو کەلاکە بەرنە دەشت و بۆ ئازەلی درێندەو
 بالندەکان جییان بیلن.

دەبوايە مامۆستا قوتابخانە ئەو پۆژانەى بزمیری کە لەو
 گوندەکە بۆی ماون، لەگەڵ ئەوەش بریاری دابوو تا دوا سات
 جەنگەکەى دژی ئەو جادووگەرە بگیری، گەیشتنی کەسیکیش
 لەپایتەختەو بۆی بوو کۆمەکی.

میوانەکە پرسىاری شوینی قوتابخانەى کردو دۆزییەو. پیاوێکە
 چەند کاغەزیکى دایە لەگەڵ پسوولەیک:

((هاوړې راند، ئەمانه به یاننامە ی نوښی حزبین. ئەمەش پسونلە ی وەرگرتنی نابوونە یه که دەبی یی دە ی. ههوالهکانی ولات دلخوشکەر وهن، له ئیستاوه تا ئەو کاته ی پیت دەلین پیویست ناکات پیچوپه نا بو بانگه وازه کهت به کار بینی، ئیستا به ئاشکرای خه لک بو حزب و بیروباوهرهکانی بانگ بکه)).

ماموستا به شانازییه وه وتی:

((به لام من له یه کهم پرژوهه باسی ئەو بیروباوهرانه م کردووه)).

دوو چاوی پیاوه که کرانه وه:

((چون؟! کهس به ره وپووت نه وهستا؟)).

ماموستا هیشتا باوهریکی ته وای به خووه هه بو:

((به لی هاوړی عادل! کردیان و کردم، وهک ده زانی ژیان جهنگه،

جهنگی چینی چه وساو هیه به رابه رایه تیی حزبی پیشره و بو سهرکه وتنی ئەو چینه)).

پیاوه که چه ناگی خوراند:

((کاریکی مه ترسیدارت کرد هاوړی. یه کهس بهس بوو خه بهرت

لییدا)).

ماموستا که دیار بوو بیباک بو:

((گرنگه نییه! له پیناوی چینی زه حمه تکیش و حزبه که ی نامادم

هه موو قوربانیه که بدم)).

دهنگی به پر سه که ی پیخوشبوونی نیشان ده دا:

((به دلنیا ییه وه حزب پیی ده زانی. که گه پامه وه داواکاری بو

لیژنه ی مه رکه زی به رز ده که مه وه سوپاسنامه ت ناراسته بکه ن. ئاوا چاونه ترس بی زوو له حزب به رز ده بیته وه)).

قسهکانی دوا یی به خاوی وت و جاریکی تر چه ناگی خوراند.

ماموستا راند شتی زیاتری پیبوو پیشانی به پر سه که ی بدات:

((یهک دوو پرژ لیهره بمینه ره وه. با ئەو شه پرهم بیینی که کهستان

نه تان کردووه)).

به پر سه که ی:

((فریای شه‌پیش که‌وتی؟ شه‌پی چی؟))

مامۆستا‌که:

((له‌گه‌ل‌جه‌هل و خور‌افه‌ت، له‌گه‌ل‌جادوو‌گه‌ر. ئەم‌گونده
جادوو‌گه‌ریکی‌لییه))

دوو‌چاوی‌پیاوه‌که‌جاریکی‌کرانه‌وه:

((جادوو‌گه‌ر؟ له‌م‌گونده‌چه‌په‌که؟))

ر‌اند‌سه‌ری‌له‌قاند:

((به‌لی، وه‌ک‌چۆن‌قوت‌ابخانه‌له‌م‌گونده‌چه‌په‌که‌هه‌یه.
جادوو‌گه‌ره‌که‌ده‌زانی‌کارم‌کردۆته‌سه‌ر‌می‌شکی‌ئهو‌چه‌وساوانه‌بۆیه
ده‌یه‌وی‌له‌م‌گونده‌ده‌رم‌په‌پینێ))

مامۆستا‌که‌درۆی‌نه‌کرد، ئهو‌باوه‌پی‌وابوو‌کاری‌کردۆته
سه‌ریان. به‌ر‌په‌سه‌که‌ی‌بۆ‌جاری‌سییه‌م‌چه‌ناگه‌ی‌خوراندو‌دیار‌بوو
ئهو‌پۆژه‌زۆر‌ده‌بخور‌پینێ:

((گه‌ی‌شته‌ئهو‌ئاسته‌؟ به‌داخ‌ه‌وه. ئییه‌ماوه‌یه‌کمان‌له‌م‌گونده
پیاویسته‌و‌جاری‌شه‌ر‌نه‌که‌ین‌باش‌تره. نا‌چارت‌کردم‌بۆ‌دوو‌پۆزیش
بی‌لییه‌رم‌بمینه‌وه‌تا‌باره‌که‌چاک‌بکه‌م))

مامۆستا‌که:

((تینا‌گه‌م))

مامۆستا‌که‌ی:

((ئه‌گه‌ر‌په‌له‌نه‌که‌ی‌تی‌ده‌گه‌ی. گرن‌گترین‌شت‌ئه‌وه‌یه‌ته‌ماشای‌من
بکه‌ی‌چۆن‌له‌گه‌ل‌جه‌ماوه‌ر‌قسه‌ده‌که‌م. ته‌ماشای‌بکه‌و‌فیر‌به))

هاور‌پ‌عادل‌ئهو‌شه‌وه‌پ‌شووی‌داو‌بر‌پاری‌دا‌له‌به‌یانیه‌وه
ده‌سته‌کار‌بی. ده‌مه‌و‌ئی‌واره‌ی‌پۆژی‌دواتری‌هه‌لب‌ژارد‌که‌زۆرت‌رین
که‌سه‌له‌ئاوایی‌ده‌بن. مامۆستا‌ر‌اند‌جاری‌دا‌که‌پیاویک
له‌پایته‌خته‌وه‌هاتوو‌ه‌ده‌یه‌وی‌قسه‌یان‌بۆ‌بکات. خه‌لک‌له‌به‌رده‌م
قوت‌ابخانه‌کۆبوونه‌وه‌و‌ئهو‌پیاوه‌یان‌بینی‌که‌ده‌یتوانی‌به‌له‌قه‌له‌ق
به‌زمانی‌ئهو‌ان‌قسه‌بکات. پیاوه‌که‌به‌میژوو‌یه‌کی‌کورتی

چەوساندنەو دەستیپێکرد:

((رۆژیک بوو مەروڤەکان یەكسان بوون. كەس خاوەنی هیچ نەبوو بەلام هەموویان پێكەو خاوەنی هەموو شتەكان بوون. مەروڤەكان ئاسوودە بوون تا ئەو پۆژەى هەندىك لەوان دەستیان بەسەر شتەكان گرت. زەوى و كەرەستەى بەرەهەمەینانیا بۆ خۆیان داگیرکرد، لەو بەدوایش مەروڤەكانى تریان كرده پالە و سەپانى ژێر دەستى خۆیان. ئیتر ئەو مەروڤانە بوونە دوو بەش: ئەوانەى هەیانە و ئەوانەى نییانە. ئەو حالە بەردەوام بوو و هەر ماوەیەك بەشپۆیەك خۆى نیشان دەدا تا گەيشته حالى ئیستای ئەم پۆژگارەمان. بەلام زەمان دەوراندەورەو ئەو پۆژە دەگەرپێتەو كە هەریەك لەئێو وەكو ئەوانەى تر مافى زەوى و گاجووت و گاسن و داس و هەموو شتیكى تری هەبى)).

ئەو چەند چركەیهى هاوڕێ عادلى تێیان وەستا تا بىر لە وشەى سادەتر بكاتەو بەس بوو بۆ كەسێك لەوانەى گوییان دەگرت بپرسى:

((لەو تەهى هەین دنیا وا پۆشتوو. كەى ئەو پۆژە دى كە باسى دەكەى؟)).

هاوڕێ عادلى گویژىكى وشكى زېرى پى بوو، خستىه ژێر خۆلەكە:

((كەى دى؟ ئەو پۆژەى ئەم دەنكە گویژە دەبیتە دارگۆیژىك و بەر دەگرى. وەك دەبىن پۆژىكى دوور نییه و لە تەمەنى خۆمان دەبى)).

ئینجا پەوى كرده ئاسمان:

((ئەو هیژەى پێشەوايه تیبى خەبات بۆ بەدیھینانى ئەو پۆژە پرشنگدارە دەكات شوینىكە لەسەر ئەم زەوییه، زۆر بەهێژە و هەموو دنیا چاوەروانىتى. ئەو بەتەنیا نییه بەلكو شوینى زۆرى تر دەستیان خستۆتە ناو دەستییهو)).

پرسیاریكى تر هات:

((ئەو شوینە كوییه؟)).

هاوڕێ دەستى بۆ لای باكور درێژ كردهو:

((ئەو شوپنە پىي دەوترى يەكيتىي صۇقىيەت (تا توانى ددانى
 لەسەردەنگى "ص" توند كرد). يەكيتىي صۇقىيەت گەورەترين
 ولاتە. ئەو پوژەي ھەموومان دەست لەناودەست ئيش بکەين
 ھەموومان دەحەسپنەوہ. ھەموو پیکەوہ کار دەکەين و کەس زورمان
 ليناكات. ھەريەكيش پاش کارکردن بەخوشىيەوہ دەچیتەوہ
 مائەوہ. بەناسوودەيى و سەربەرزىيەوہ سەر دەخاتە سەر سەرىنەکەي.
 بەيانيش کە خەبەرى بووہوہ دەبينى ليرەيەکی ئالتوون خراوەتە ژير
 سەرىنەکەي)).

مقۆمقۆ کەوتە ناو خەلگە کە. مامۆستا پائىد بەدوو چاوى
 ئەبلەقەوہ تەماشای مامۆستا کەي خۆي کرد. قسەکانى دوايى نوئ
 بوون. فريانە کەوت بەزمان سەرسوپمان دەربېرى. ئينجا
 مامۆستا کەي ئەو قسانەي کرد کە دەيناسينەوہ:

((ئەو پوژەش کۆتايى پى دى کە کەسيك بتانچەوسپنيتەوہ)).

پائىد بەگوئى چرياندى:

((ئەم گوندە کوپە ئاغايە کى ھەيە. جادووگەريکيشى لىيە. بلى
 وەکو ئەو دوانە. وەکو ئەو دوانە ھاوپرى)).

عادل ئەو قسەيەي پشتگوئى خست و قسەکەي دووبارە کردەوہ:

((کەسيك نامىنى بتانچەوسپنيتەوہ...)).

پائىد پىي برپيەوہ و بەگوئى چرياندىيەوہ:

((وەکو ئەو کوپە ئاغايە. وەکو ئەو جادووگەرە)).

مامۆستا کەي ئەمجارەش وەلامى نەدایەوہ و بەردەوام بوو:

((وہک چۆن لە ولاتانى تر ئەو دەولەمەندانە ھەن کە لە شار دەژين و
 خوئنى خەلکى شارەکان دەخۆن)).

پائىد ناچارى چرپەيە کى تر بوو:

((بورجوازييەکان ھاوپرى. بورجوازييەکان)).

مامۆستا کەي بيئەوہى ئاوپرى بۆ بداتەوہ بەزبرى وەلامى دايەوہ:
 ((ئەوان لەو وشانە تىناگەن)).

ئىنجا دەنگى بەرزتر كرده وه :

((ئەگەر بشتانەوى بزانن ئەو چەوساندنە وه يەى دەولەمەندانى شار
چۆنە تەماشای دەورو بەرتان بکەن)).

ئاوا بە گشتى و بى روونکردنە وه . رائد ليرە خوئى نەگرت و هاوارى
کرد :

((ئاورپىكىش بۆ جادووگەرەكەتان بدەنە وه كە دەتانچە وسينئىتە وه و
بژئويى خۇتان و مندالەكانتان لى دەسەنى)).

پياويك دەستى خستبووه ناو ئەو پشتينە پەرۆ كۆنەى چەند
پيچىك بە دەورى سكو پشتى سوورابووه وه :

((بەلام ئەو جادووگەرە هيچى لى نەسەندوين)).

يەككى تر پرونى كرده وه :

((ئەو هيچمان لى ناسەنى بەلكو جارجارەش شتەك بە يەككىمان
دەدات)).

عادل پەشوكاو ئەو رستەى بۆ نەوترا كە ئامادەى كردبوو.
ئاورپى لۆمەى بۆ رائد داىە وه :

((وەك قسەت كرد دەبوايه بتزانيبايه . بۆچى بۆت باس نەكردم؟)).

چاوه رپى وه لامى نەكردو ويستى خيرا بە قوماشيكي تر پينەى
بكات :

((تەماشای ئەزموونى گەلانى تر بکەن ، ئيمە دەتوانين وەكو ئەوان
بکەين)).

ئەمجارەش ئاوا پەر تەمومژو بى روونکردنە وه . ئىنجا نەخشەكەى
گۆرپى و دەستى كرد بە وتنە وهى وانه يەكى فەلسەفى و ميژوويى
لەبارەى كرۆكى چەوساندنە وه و ميژوويى كە يە وه و پىرى كرد لە
زاراوهى قورسو ناوى ولات و فەيلە سووفى ئالۆز . رائد خوئى بەسەر
گوچكەى مامۆستاكەى لار كرده وه و بيرىخستە وه كە ئەوان كە لەو
قسانە و لەو وشانە تينگەن .

ژووری ماموستا له قوتابخانه که که پاش ئه و وانه یه گه پانه وه
بۆی شوینیکی گونجاو بوو بۆ عادل وانه یه کی تر به قوتابییه که ی
بلێ و بۆی روونبکاته وه که پیویسته به پیی ئاستی ئه و ره شوپووت و
نه خوینده واران ه قسه بکری:

((تو ده توانی مارکس وه ک شیخی ته ریه ته پیشان بدهی،
ئه نگلزیش وه ک موریدیکی شیخ، لینینش ته ریه ته له وه ره گرتو وه
بۆته جینشینی ئه و، هاوپی ستالینیش ئه و کاته ئه و جینشینیه که
گه یشتوته پله ی قوتب)).

ئه و قسانه تامیکی تفتیان به گه رووی راند دا بوو:

((بۆیه له جیاتی یه کییتی سوڤییت و تبووت یه کییتی صوفیه ت؟)).

هاوپی عادل:

((به لێ! ئه مه له شوینی تر سه ریگرتو وه، به لام نازانم لیره چه ند

کاریگه ره ده بی)).

راند به خه فه ته وه:

((به لام ئیمه فییری ئه و قسانه نه کراوین. هاوپی عادل! ئه وه ی

ده لیلی ئایدیۆلۆجیای خاوینی پرۆلیتاریا پر له خه وش ده کات)).

ماموستا که ی به ئاوازیك وه ک پیلانی شه یتان وه لامی دایه وه:

((هیشتا له م بواره سه ره تاته. که وه کو من ئه زمون وه ره ده گری

ده زانی چۆن مامه له له گه ل بارودوخه جیاوازه کان ده که ی)).

راند نووزه یه کی کردو وه لامی نه بوو. ماموستا که ی ده سستی

خسته سه رشانی:

((پینچ کریکارم بۆ بینه تا ئایدیۆلۆجیای پرۆلیتاریایان پیشکه ش

بکه م، به لام یه که کریکاریش نییه، شارۆچکه که یه که کارگه ی تی نییه.

هاوپی! چینی کریکار هینده لاوازه له ناو پایته ختیش نه بۆته چینیک

به سیما دیاره کانی چینه کان)).

قسه کانی ماموستا که کۆتایان به هه موو قسه کانی قوتابییه که

هیئا، عادل شتیکی ما بوو بیلی:

((بۆچی پیت نه وتبووم جادو و گهره كه هيچيان لى ناسه نى؟)).

رائد ديسان وه لامى نه بوو. ئه و زور شتى ناو ئاوايى نه ده زانى.
مامۆستا كهى به رده وام بوو:

((ئمه ديار ديه كه پيوستى به ليورد بوونه وه و ليكۆلينه وه ههيه.
بيگهيه نمه حزب زور به وردى لىي دهكۆلئته وه)).

رائد قسه يه كى ره خنه گران له سه ركردايه تىي حزبى بيركه وته وه،
ئه وانه ي حزب پييان ده لى چه پره وي هه رزه:

((بو چه ند سال حزب لىي دهكۆلئته وه؟)).

مامۆستا كه چه ناگه ي خوراند وه ك پرسياره كه ي نه بيستبى،
به لام هه ر ئه و نه خته بوو و ئه وه ي له بير چوو ه وه ده ستى كرد به
پيشكه شكردنى هه ندى رينمايى بۆ قوتابيه كه ي تا بتوانى به و
شيويه بانگه وازه كه ي بگه يه نى كه خه لك لىي تيبگه ن و به ده ميه وه
بچن. رائد به دريژايى ئه و رينمايانه ته نها به يه ك گويچكه قسه كانى
ده بيست. ئه و هه لپه رستيه بۆ ئه و شتىكى نوئى بوو. ئه وه ي له و
كاته ده يكوشت يادى سياسه تمه داره بورجوازيه هه لپه رسته كان
بوو كه دوودل نه بوون و ده يانويست زوو بگه ن، به لام ئه م
هه لپه رستيه ي مامۆستا كه ي له گه ل ئه و دوودلئيه نه ده گونجا كه
هه ندى جار له حزب ده بيينى و گويى خوى لى كه ر ده كرد.

عادل به يانينى زوى پوژى دواتر مال ئاوايى كرد. رائد تا دهره وه ي
گوند له گه لى چوو. عادل ويستى بۆ دوا جار شيوازي گونجاوى
مامه له بخاته وه بيرى قوتابيه كه ي:

((ئه و شتانه ت له بير نه چى. حزب ئه و شتانه ي له م گوند به خوڤرايى
نه كردوه، با به هه لچوونى مندالانه له ده ستيان نه دهين. له گه ل
جادو و گهره كه ش مه يكه ره شه ر)).

رائد ئامۆزگاريه كه ي نه بيست و ته نها مه به ستى حزبى له لا گرنگ
بوو:

((ئەو پرسیارەت بیرخستەمەوہ کہ وەلامەکەیم نەدەزانی. ئەو کاتە ی ھاوپی سەلام منی بو ئییرە نارد وتی حزب لەریگە ی پەیوەندی شەخسییەوہ ئەو قوتابخانەییە ی دروستکردووە. بوچی لەم گوندە چەپەکە؟ لە شارۆچکەکە یان لە گوندیکی نزیکترو گەورەتر بوایە باشتر نەدەبوو؟)).

مامۆستاکی نیگەرانی بوو:

((دەبی باوەرت بە حکیمەتی حزب هەبی. حزب لەخۆیەوہ شت ناکات)).

راند سوور بوو بزانی:

((باوەرم هەیه بەلام ئەگەر بزانی باوەرم پتەوتر دەبی)).

مامۆستا زانی پێویستە وەلام بداتەوہ:

((بەلی، حزب پێویستی بە چەند شوینیکی چەپەکە تا چەند بنگەییکی دوورەدەستی هەبی. خۆت دەزانی هیژەکانی کۆنەپەرستی کەوتبوونە گیانی ھاوپیگانمان و کاری ناوشار روژ بە روژ قورستر دەبوو بۆیە بیرمان لە چەند پەناگەییە کرد. ھاوپیگانمان لە باکوور سوور بوون چەند پەناگەییە لە باکوور هەبی. حزب هەوڵی داو قوتابخانەکە دروست کرا. بەهۆی قوتابخانەکەوہ بیروباوەرەکانی حزب بلاو دەکەینەوہو ئەو جەماوەرە پەیی دەکەین کە دالەدی ھاوپیانی بدات. لەو کاتەش پیاویکی گوند بەوہی زانی. ئیمە ترساین ببیتە کۆسپ کەچی بینیمان داوی مامۆستایەک بو قوتابخانەکە دەکات. ئیستاش حزب منی راسپاردووە بەو شوینانە بگەریم. راستە ماوہییکی کەمە بارودۆخی حزب باشە بەلام نامانەوی ئەو شوینانە لەدەست بدەین چونکە کەس نازانی داوڕۆژی چی لەگەل خۆی دەهینی)).

راند جگەلە یەک پرسیار پێویستی بە شتی زیاتر نەبوو بیزانی:

((ھاوپی! ئەو کەسە ی گوند کییە کە داوی لە حزب کردبوو

مامۆستا بو قوتابخانەکە بنییری؟ با بزانی تا تەنسیقی لەگەل بکەم)).

عادل نەیتوانی ئەمجارە چەناگە ی بخورینی:

((باش نيبه بيزانى)).

راند:

((حهز دهكهم بيناسم)).

عادل هر دوودل بوو به لام له كوټايى ناچار بوو:

((كهسيكه ناوى زورابه)).

قوتابيه سه رسامه كهى پيى وت:

((به لام نهوه كورپى ناغا كوټه كهيه)).

ئيجا له بهر خوټيه وه قسهى كردو ماموستا كهى گوټي لى بوو:

((بوټيه هاوپرى عادل قسهى به ناغا نهوت. نهى بوچى قسهى به

جادو وگه كه نهوت؟)).

له بهر نه وهش كه راند قسهى له گهل خوى ده كردو پرسياره كهى

له خوى كرد بوو عادل به كارى كى شه خسيى زانى و به پيوستى

نه زانى وه لامى بداته وه.

دوانه كه ده ستي يه كتر يان گرتو عادل توند ده ستي

قوتابيه كهى گوشى و به به لئنيك لى جيا بووه وه:

((ههول ده دم كه سانىكت بو بنيرم بو يارمه تيت. كه چوموه وه بو

پايت هخت له گهل هاوپريان قسه ده كه م تا بزائين چى و كى باشه)).

رانديش نووزه يه كى كردو به لئنيكى ساردى دايه:

((منيش تا نهو كاته به رده وام ده بم)).

عادل توندتر ده ستي گوشى:

((به دلنيا ييه وه حزب نه م خه باتهت پى ده زانى. كه گه پاره وه

داواكارى بو ليژنهى مهركه زى بهرز ده كه مه وه سوپاسنامه ت ناراسته

بكه ن. ديسانه وه ده ليم" ناوا به رده وام بى زوو له حزب بهرز ده بيته وه)).

تامى نهو زه هرهى عادل به راندى دابوو هر مابوو. كاتيك

گه پايه وه ژوره كهى بيريكه وته وه به يان نامه كانى نه خوئندوته وه.

كاغه زه كانى ده ركردو ده ستي كرد به خوئندنه وه يان. نه وهى زياتر

سه رنجى راكيشا جه خت كردنى به يان نامه كانه له سه رستهى ((بالى

چه پیره‌وی منداآنه)). کاتی دهمه ته قی شی و ئه وهی له مامۆستا که‌ی ده بیست به لām دهره‌ت نه بوو له سه‌ری برۆن. راند کاغه‌زه‌کانی خسته لاوه و چوه‌وه بو لای ئه و منداآنه‌ی چاوه‌پریان ده‌کرد.

مندالان هه‌والیکیان بو مامۆستا که هه‌بوو:

((مامۆستا مامۆستا. جوحای لای ساحر به ئیمه‌ی وت ساحر به‌وی وتوو ئیمه به تو بلین ئه‌م عه‌سه‌ره له به‌رده‌م قوتابخانه‌ی، ئه‌ویش به خه‌لك ده‌لی)).

مامۆستا که تیگه‌یشت به لām نه‌یزانی مه‌به‌ست چیه‌، منداآله‌کانیش نه‌یانده‌توانی مه‌به‌سته‌که بلین چونکه له قسه‌کان تیگه‌یشتبون. ژه‌هری مامۆستا که‌ی خوی له‌بیر چوو و گیانی هیرش چوه‌وه جه‌سته‌ی. مامۆستا خزمه‌تکاری قوتابخانه‌که‌ی بانگ کرد. ئه‌و هه‌والی نه‌بوو، به‌لām به‌لینی دا هه‌واله‌که‌ی بو بینی. له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش ئه‌و شته‌ی تری پی وت که خوی بیستبووی:

((ده‌لین جادووگه‌ره‌که پرسه به جنۆکه‌کان کردوه‌و ئه‌وان وتوو یانه‌مرداره‌وه‌بوونی مه‌په‌کان گونا‌هی مامۆستا که‌ی تییه‌و ده‌بی ئه‌و مامۆستایه‌ گوند چۆل بکات)).

مامۆستا که گالته‌ی به‌و قسانه‌ هات:

((په‌وا به‌و قسه‌ په‌وپه‌و چانه‌ مه‌که، من نارۆم و با جادووگه‌ره‌که‌تان خوی و جنۆکه‌کانی بۆم بین)).

خزمه‌تکاری قوتابخانه‌که ویستی ئامۆژگاری بی نه‌ک زانیاری:

((باش نییه. جادووگه‌ره‌که خییوی گونزل گونزلی هه‌یه. وه‌ختی ئه‌و له چین و ماچین بوو یه‌کیک له‌وانه بوو شاه‌ویس ناغای خنکاند)).

مامۆستا که پشته‌ی تیکرد:

((ئه‌م خورپه‌تانه‌م بو باس مه‌که و بچۆ بزانه چیی ده‌وی)).

زۆری پینه‌چوو مامۆستا که زانی خزمه‌تکاره‌که پاسه‌ت ده‌کات و

جادوگره که ده یویست هه والی توورپه بوونی ئاغا نادیاره کانی پی
ر ابگه یه نی و پی پی بلی گوند چۆل بکات. پيش ئیواره ش خه لک
له به رده می قوتابخانه کۆببوونه وه و مامۆستا قسه ی بۆ ده کردن.
جادوگر گه یشت و مامۆستا که ی بیست باسی زانست و زانین
ده کات و ده لی قوتابخانه که ده بیته بناغه یه ک بۆ ره واندنی جه هل و
ئه و قوتابخانه یه دوژمنه بۆ جادوگره رو هاوشیوه کانی.

شوین بۆ جادوگره که چۆل کرا و ئه و له گه ل سه گه که ی نزیک
که وت و جوحا و که ره که له پشته وه بوون. سیامه ند به زه رده خه نه وه
ته علیقی له سه ر قسه کانی مامۆستا که دا:

((کهس له منی بیستوه من دژ به و قوتابخانه یه قسه ده که م؟ من
ئاره زووم لیبوا یه نه مده هیشت یه ک کهس منداله که ی بۆ قوتابخانه
بنیری)).

قسه که ی پاست بوو. مامۆستا که لای سه یر بوو جادوگره که
دوژمنایه تی قوتابخانه که ناکات، جادوگر خوشی لای سه یر بوو.
سیامه ند روویکرده خه لک:

((ئه گه ر پیتان بلیم منداله کانتان له قوتابخانه ده ریینن
ده ریانده هیین؟)).

پیاوه کان هاواریان کرد:

((به لی به لی ده ریانده هیین. نایاننیرینه وه)).

سه گ وه پی:

((پاست ده که ن)).

جوحا هاواری کرد:

((نایاننیرینه وه)).

گویدر یژ زه پی:

((جووحوو برسبییه تی گیای بۆ بیینن با نه مر ی)).

مامۆستا نه ی توانی قسه بکات. جادوگره هیرش ی هیمنی خو ی

دهستپيگردهوه:

((كهواته تۆو ئهو پياوهى پايتهخت بهلئين ددهن رۆژيک دى
خه لکى ئاوايى هيئده دهوله مهند دهن هه موو به يانبييهك كه له خه
هه لسان ليره يهكى ئالتوون له ژير سهرينه كه يان ده بينن؟)).

ماموستا هر قسه ي نه کرد، جادووگه ريش روويگرده خه لک:
((قته له باوک و بايرانتان بيستوووه رۆژيک هه موو كه سيک خاوهنى
هه موو شتيک بووه و كهس به تهنيا خاوهنى هيچ نه بووه؟)).

جاريكى تر روويگردهوه ماموستاكه:

((زۆر جار باسى سه رده ميک ده کرى خه لک له خوشى و
خوشگوزهرانى ده ژيان، هه موو دلخوش بوون و كهس هه ژار نه بوو،
به لام له گه ل ئه وهش باوه ر به و رۆژه ناکه ن كه ئيوه به لئينيان ددهنى
به م نزيكانه دى)).

بيزارى ماموستا له هاوړى عادلى ماموستاى گه يشته لوتکه و پر
به هه موو دلئى نه فره تى ليکرد. جادووگه ر بيئوه وى ته ماشاى خه لک
بکات ليئى پرسين:

((باوه ر به شتى وا ده که ن؟)).

وه لامه که يان پيکه نين بوو، يه کيکيش قسه ي کرد و سه رى
خوراند:

((خوشه هه بى)).

جادووگه ر:

((ئهى هه يه؟)).

کابراکه:

((نه وه للا، خو شيت نه بووم بلیم هه يه)).

پياوه كان به يه که وه و يه ک يه ک وتيان:

((باوه ر ناکه ين. که ي ئه وه قسه يه؟)).

جوحا هاوړى کرد:

((ئه وه قسه نييه، ئه وه فشيه)).

سه گه که ته ماشای سیامه ندی کرد:

((سه مه سه م! ئەو کورپه ده لئی چی؟))

گویدر ریژه که بیریکرده وه:

((ئەو کورپه هه موو گیای خه لکه که ی خوار دووه خه لکه که برسبیانه کورپه که هه موو گیای خه لکه که ی خوار دووه خه لکه که گوچکه ی ده خوئن)).

مامۆستا زانی بیده نگی له بهر ژه وه ندیی ئەو نه بوو:

((ئەو لیره یه دائری یان دانه نری گرنگ ئەوه یه بزائن پوژیک دی چه وساندنه وه ی تی نامینی، ئاغا و سه پان نامینن، شیخ و مسکین نامینن، هه موو که سیك ئاغا ده بی، هه موو یه کسان ده بن. کهس ئیش بو کهس ناکات، هه موو پیکه وه ئیش ده کهن و به رو بوومی ماندوو بوونیان به پیی پیویستی هه ر که سیك دابه ش ده کری. هه ر یه که به پیی توانای خو ی کار ده کات و هه ر یه که به پیی پیویستییه کانی شتی ده سته ده کو ی. کهس بیکار نابی و کهس نابی به ته مبه لی دانیشی و خه لک کاری بو بکه ن)).

جادووگه ر نه یه ئیشت بیر ی لئیکه نه وه:

((ئەو به لئینانه خو شن، به لام ته نانه ت منی به ده سه لاتیش ناتوانم ئەوه ی ده یلیی بو گوندیکی بیست مالیی وه کو شامار بکه م، دوی ئەوه کی ده توانی چاوه ری ئەو پوژه بکات؟ ئەی ئەگه ر هه ر چاوه رییان کردو درۆ ده رچوو؟))

مامۆستا به وپه ری دلنیا ییه وه وه لامی دایه وه:

((ئەو پوژه درۆ نییه، ئەو پوژه هه ر دی)).

جادووگه ره که وتی:

((که ی؟ به خه و؟))

پیاویک هاواری کرد:

((به لئی به خه و)).

پیاویکی تر ویستی شتیکی تر بلئی به لام قسه یه کی له وه

به هیترتری بو نه دوزرایه وه:

((بهائی به خه)).

سه گه که وه پری:

((خه و خو شه)).

جوحا توند هاواری کرد:

((کهره مهره به هاره!)).

کهره که له و کاته پیری له شتی تر ده کرده وه. هاواره که ی جوحا راپچله کاندو وای لیکرد بیر له مانای دهنگناخو شتی بکاته وه. ماوهیه که بیریکرده وه ئینجا مانا که ی دۆزییه وه. هه رچه نده جوحای خو شه ویست به لام نه ی توانی ناره زایی دهرنه برئی“ ملی بو پیشه وه دریز کرده وه و به رز زه پری:

((جوووو وحوووو دهنگی ناخو شه. ناخو وؤو شه)).

خه لکه که پیکه نین. جادووگه ر پرسپاری کرده وه:

((کی ئه مه ی وتوو ه؟)).

مامؤستا:

((فه یله سووفی گه وره ی مرو قایه تی و رابه ری شو رشی چینی

چه وساره“ کارل مارکس)).

خه لکه که تی نه گه یشترن، جادووگه ره که ش تی نه گه یشتر.

جادووگه ره که ئه مجاره ش پرسپاری کرده وه:

((کاری مارگن؟ کاری مارگن چیه؟ جادووگه ره؟ پیغه مبه ره؟)).

به رله وه ی مامؤستا که وه لام بداته وه جادووگه ره که به رده وام

بوو:

((نه جادووگه ری وامن بیستوو نه پیغه مبه ر، پیاوه کانی ئه م

گونده پروا به باوک و باپیرانیان ده که ن نه که سیک نازانن کییه)).

دهنگه دهنگ و پیکه نین نه یانه یشتر مامؤستا قسه بکات. مامؤستا

نه یزانی چۆن مامه له له گه ل خۆیان و بیئاگاییه که یان بکات. سیامه ند

زانی له وه زیاتر پیویستی به شکاندنی مامؤستا که نه بوو بویه به

پيڙهه كه گه ياشتنه ماله كه و سيامه ند ده ستي له ده رگا كه دا
 بيكات هه . ئاوري بو سه گه كه دايه وه و ليى پرسی:
 ((ئهو قسانه ي ماموستاي قوتابخانه كه ئه فسانه نين؟)).
 جوحا پيش سه گه كه وه لامي دايه وه:
 ((ئه فسانه ن، قسه ي پروپوچن)).
 سه گه كه وه وي كرد:
 ((پروپوچن وه كو قسه كانى جووجه)).
 كه ره كه به دهم بيركرده وه وه له دلي خو ي وتى:
 ((كوپه كه گياي خه لكي خواردوه خه لكه كه برسپيانه كوپه كه
 گياي خه لكي خواردوه خه لكه كه گوچكه ي ده خون)).
 هه موو چوونه ژوره وه و سيامه ند دلنيا بوو ماموستا كه بووه
 وانه بو ئه وانى تر، له مرۆشه وه كه س گوى بو ناگرى و پيويست به
 ده ركردنى ناكات.

لهو پایزه سیامه‌ند سه‌روه‌رییه‌کی دامه‌زراندبوو که دیاربوو تاسه‌ر بۆی ده‌مینی. زستانی به‌هیمنی برده‌سه‌رو به‌هاریشی خسته‌سه‌ر. به‌هاری ئاواپی قه‌ره‌بالغیی مالی جادوو‌گه‌ره‌که بوو“ گونده‌کانی تر بۆ چاره‌سه‌ری کیشه‌کانیان پروویان ده‌کرده‌شامار.

مانگی ئایاری ئه‌و ساله‌ گونده‌که گۆرانکارییه‌کی تری به‌خۆوه‌ بینی. ئه‌و مانگه‌ شه‌ش که‌س گه‌یشتنه‌گوند، چوار که‌س له‌ پایته‌خت و خزمه‌تکاریک و وه‌رگێرێک، هه‌ردوو خه‌لکی ناوچه‌که‌ بوون. هه‌ر ئه‌و پۆژه‌ش هه‌موو ئاواپی زانی میری ئه‌و که‌سانه‌ی بۆ پشکنینی شوینه‌واری، یان به‌ زمانی گونده‌که‌ گه‌پان بۆ شتی کۆنی زه‌مانی زوو، ناردوووه‌.

بیعه‌سه‌که‌ قبوولیان نه‌کرد بینه‌ میوانی هیچ مالیکی گوند، به‌ قوتابخانه‌ش پازی نه‌بوون که‌ مامۆستاکه‌ی زوو جیه‌پیشتبوو. دوو خیه‌وتیان له‌ناو شاره‌کۆن دامه‌زراندو به‌ خه‌لکیان وت شه‌و به‌ موناقه‌شه‌ی زانستی ده‌به‌نه‌ سه‌رو نایانه‌وی که‌س بیزار بکه‌ن.

خه‌لکه‌که‌ نه‌یزانی واتای ته‌کنیکی وشه‌ی ((زانست)) چیه‌ به‌لام زانیان ئه‌و پیاوانه‌ی پایته‌خت خه‌ریکی شتیکی گرنگ ده‌بن. دیکه‌ خۆی مت کردو چاوه‌پێی ده‌رکه‌وتنی ئه‌و گه‌نجینه‌ی کرد که‌

تا ئەو كاتە تەنھا چىرۆك بوون.

بەشى سىيامەند تەنھا چاۋەرۋانى و نىگەرانى بوو. ئەو تۋانىبۋى
خۆى ۋەكو ئاغاي گوند بسەلمىنى كەچى ئىستا كەس پرسى
پىنە كىرۋە ۋە كەس لەو پىاۋانەى مىرى نەچۆتە خزمەتى ۋەك
نىشانە يەكى پشاندانى رىزگرتن.

سىيامەند ويستى رۆژى دۋاي گەيشتنى ۋە فەدە كە جوحايان لا
بنىرى تا تىيانبگە يەنى كە ئاۋايى ئاغايەكى ھەيە و پىۋىستە پىش
ھەموو كە سىك سەردانىى ئەو بىرى ۋە مۇلەتى ئىشكردن لەو
ۋە رىبگىرى، بەلام ئەو ۋە زە نوپپە لەو گىنگىر بوو لەو رپورە سمە
بچۈكى بىكەتە ۋە. پىاۋەكانى پايتەخت لەناو شارەكۆن دەگە رپن،
شت دەدۆزىنە ۋە ئىشەكانىان تەۋاۋ دەكەن ۋە دەپۆنە ۋە، خەلكىش
دەبىنن ھىچ شتىكى ئاسايى لەو شوپنە نەبوو و بۆيان
دەردەكە ۋى نمايشى پەتاكە درۆپەكى رپوت بوو. رەنگە بۆ
بەدبەختى خۆى ئەو سوۋچەى شارەكۆن ھەلكەنن كە لەبەرچاۋى
خەلك ئىسكەكانى ئەو پىاۋەى تى ناشت كە گۋايە قوربانىيەكى
جادوۋگەرە كۆنەكە بوو، پىاۋەكان ئەو شوپنە ھەلدەكەنن،
خەلكىش خۆيان مت دەكەن، دۋاي ئەۋەش ھىچ شتىكى ئاسايى
رپونادات، بەشەو و رۆژىكىش ئەو ھەببەت و سامەى نمايشەكە و
چىرۆكى ئىسكى قوربانىيەكەى جادوۋگەرە كۆنەكە بە با دەچن.

ترسى جادوۋگەر نوپكە ھىندە زال بوو پالى پىۋەنا بچپتە
دەرەۋە بۆ بىنىنى ئەو كەسە نامۆيانەى نەيدەيزانى گەيشتنىان و
ئىشكردىان بەچى دەگات.

سىيامەند سەگەكەى لەگەل خۆى نەبرد نەۋەك بە ۋە رپىنى
ئاشكرای بىكات. لەدورەۋە ۋە ستاۋ تەماشاي ئەو پىاۋانەى كىر كە
خەرىكى زەۋىيەكە بوون ۋە چەند پىاۋىكى گوندەكەيان خىستبۋە كار

تا زه و بياان بۆ هه لېكه ن. سيامه ند هه ستي كرد ئه و پاچ و خاكه نازو ته شوپيانه له شي خوئ له تله ت ده كه ن پيش ئه وه ي بهر زه و بيايه كه بكه ون.

گه رايه وه ماله وه و بپرياري دا زوو بكه و پته كار. پيگه كان له بهر ده مي كراوه ن به لام كو تاييه كه يان نوقمي تو زو ته من:
(كاريك بكه م ته ره بن و ناوايي جي بهيلن يان چاوه ري بكه م ؟ خو م به دو ست پيشان بده م يان دو ژمن ؟).

سيامه ند په له ي بوو، شوينه وار ناسه كانيش په له يان بوو. ئه وان ويستيان زوو ده ستي بكه ن و زوو ته واو بن بويه به ياني دو وه م پو ژ ده ستيان پيكر دبوو. پيش نيوه پو يه كيكيان نارده ناو گوندو ده وروبهر ي تا به چاو پشكنينيكي خيرا بكات و بزاني ئه و شوينه واره دريژبوونه وه يه كي هه يه يان نا.

پياوه كه چوه ناو گوندو دوو شت سه رنجيان پاكيشا. سه ره تا كه سيكي بيني پو شاكينيكي ره شي سه يري له به ره، پشتي لييه تي و به دزييه وه به په نا ديواره كاني خانووه كان ده پوات و به ره و شاره كو ن ده چي، پاشان خانويه كي گه و ره ي بيني له خانووه كاني ناوايي ناچي“ شووراي به رزو ده رگايه كي به رز ناو ماله كه يان له چاوه كاني ده ره وه ده پاراست، ديواره كاني خانووه كه له وان ه ي گوند به رز تر بوون، له هه ردو و لاي هه يوانه كه ش دوو كه له ي به راني كيوي به به رز ترين شويني ديوراي سه ر چه وشه وه هه لواسراون. شاخه كان شاخي راستي بوون، كه له كانيش ده ستر كد“ دوو كه له به دوو چاوي زه ق و سامنا كه وه ته ماشايان ده كرد.

پياوه كه ويستي تي بگات به لام ده يزاني بي و هر گير تيگه يشتن زه حمه ته. خانووه سه يره كه، هه ره كو خانووه كاني تري هه موو گونده كان، به ته نيا له و بو شاييه وه ستابوو و مالي به ته نيشته وه

نەبوو. چووه لای نزیکتەین مالۆ لەو کاتە ئافەرەتیک هاتە دەر. بە
زمانی خۆی و بە وشەى سادە لیبی پرسى، پاشان بە بالۆ پەنجە
دریژکردن بۆ خانوو، ئافەرەتە کە تیگە یشت و هەولێ دا ئەو
تیبگە یەنى:

((ساحر ساحر. ئاغا ئاغا، لەو مالە. خوا بدا بە دەمتانا، خۆ نازانى
چى دەلین)).

پیاوھە کە بە هەمان ئامرازوھە قسەى لەگەڵ دوو کەسى تر کردو
گەپا یەوھە لای ھاوپیکانى لەو کاتەى خەریكى شارەكۆن بوون:
((ئەبو حەمید پانتۆلە کەت هەلبکیشە تا کولە یەك نەچۆتە
خەندەكى نیوان دوو گەردى بۆرت! دەزانی ئەم گوندە جادووگەریكى
هەیه؟)).

ئەبو حەمید لە کولە نەترساو پانتۆلە کەى هەلنە کیشا،
سەریشى بۆ ھاوپیگەى بەرز نە کردەوھە:

((نا؟ جادووگەر؟ کریکارەکانى گوند بۆیان باس نە کردوین)).

پیاوھە کە تەشوپیگەى هەلگرت و بەسەر ئەژنۆ لە لایەكى تری
شوپیگە کەوتە سەر زەوى:

((دیارە ئەوھى ناوى بەرى دەمرى)).

ھەر ئەوھندەى وت و ھەردوو بیدەنگ بوون و دەستیان کردەوھە
بە ئیش، تەنھا ئیش و قسە کردن لەگەڵ یەکتەر. جاروباریش
نوکتە یەکیان دەگێپا یەوھە یان بەسەرھاتى یەکیك لە ھاوپیکانیان
دەگێپا یەوھە و پیدە کەنن. پشوو ی نیوھەرۆش دەرفەت بوو بۆ
باسکردنەوھى جادووگەرە کە. یەکیکیان پرسى:

((جادووگەر لەم گوندە چەپە کە؟ من تەنانەت نەمبیسستووھە
جادووگەر لە سولتان ئابادیش هەبى)).

ئەوھشى ھەوالە کەى هینا پرسى:

((چۆن ئاگات لە شار بى؟ خۆ تۆ تەنانەت لەم گوندەش کە ئیشى

تى دەكەى ئەۋەت نەبىستىبوو)).

قسەكە كەمىك ئالۇز بوو و ھاورپىكەى باش ھالى نەبوو، ئەۋىش بەردەوام بوو:

((پاشان بۇچى لات سەيرە؟ ئەى سەير نىيە لەجىاتى ئەۋەى پىشكىن لە گەردە گەۋرەكەى سولتان ئاباد بىكەىن ھاتوۋىن بۇ شوۋنەۋارىكى پىر گومانى ئەم گۈندە چەپەكە؟)).

ھاورپىكەى ئەمجارە تىگەىشت، يان ۋايزانى تىگەىشت:
(بەلام منىش و تۇش دەزانىن كە ھاتنمان بۇ ئىرە بەھۋى قسەيەكەۋە بوو)).

ھاورپىكەى:

((كەۋاتە ھۋىكە ھەيە ھەروەھا لە ھەبوونى ئەو جادوۋگەرە لەم گۈندە دوورەدەستە)).

كەسى سىيەم قسەى كرد:

((كەۋاتە كەسىك ئەو جادوۋگەرەى بۇ ئىرە ناردوۋە، ناردوۋىەتى و ئىشى پىيەتى، ۋەك چۇن كەسىك ئىمەى ناردوۋە)).
ھەر ئەو كەسە:

((ۋەك چۇنىش قوتابخانە لەم گۈند دوورەدەستە دوست كراۋە)).

ئەبو ھەمىد چىرۆكە پۇلىسىيەكانى بىركەۋتەۋە:
(كى لەپىشتى ئەم شتانەۋەيە؟)).

خاۋەنى بۇچوۋنەكە:

((كەسىكى گىرنگ)).

ئەبو ھەمىد:

((كەسى ۋەكو كى؟)).

خاۋەنى بۇچوۋنەكە:

((بۇ نمونە مامۇستا شەيتان خۇى)).

ئەۋەى تىران:

((دوور نىيە، بەلام ئەم ۋلاتە بە جادوۋ نەناسراۋە)).

ئەبو حەمىد:

((با خەيالى زلزل نەكەين. رەنگە كەسيكى ئاسايى بىۋ تەنھا لاي خەلكە نەخويندەوارەكە گەورەيە)).

ئەوھى ھەواللەكەى ھىنا:

((قسەيەكى جوانە)).

سەيەمىيان:

((منىش وای بۇ دەچم لەبەرئەوھ با لەبىر خۇمانى بەرىنەوھ)).

ئەوھى ھەواللەكەى ھىنا:

((بەلام خراپ نىيە بىبىن)).

ئىنجا بىرىكەوتەوھ:

((دەلپن خزمەتكارى قوتابخانەكە لەو جادوۋگەرە نزيكە)).

يەك لە سيانەكەى تر:

((ئەوھتا لەدەرەوھى خىمەكە دەسوورپتەوھ. با بانگى بكەين)).

خزمەتكارى قوتابخانەكە لەدەرەوھ لۆژەلۆژ دەسوورپاىوھ،
خۆى بە فەتاحتى وەرگىپرو ھەمەئەمىنى خزمەتكارى پياوھكانى
پايتەخت ناساندبوو. خزمەتكارەكە دەيويست كارى خواردن
دروستكردن بە ژنەكەى بسپىرن، بەلام كەس بانگى نەكردبوو.
پياوھكە شوينەكەى جىنەھىشتبوو، گوپى دەگرت و ھىچ
تېنەدەگەيشت، دەسوورپاىوھ و ھىچى دەستتەدەكەوت.

پياوھكە بانگ كراو پرسىيارو وەلام دەستىپىكرد. پياوھكە
دارجگەرەكەى دەرھىناو شانازىي چوۋە گيانى كاتىك زانى
پرسىيارىان ھەيە و وەكو شارەزايەك تەماشاي دەكەن.
دارجگەرەكەى دەكىشاو ددانە زەردەكانى لەپشتى زەردەخەنەى
شانازىيەوھ دەرەدەكەوتن.

((جادوۋگەرەكەتان دەتوانى چى بكات؟)).

((زۆر. دەتوانى شتى زۆر بكات)).

((وهكو؟))

((دهتوانی شه پرخاته مال و دوایی ماله که ناشت بکاته وه))

((چیتر؟))

((زور))

((وهكو؟))

((دهتوانی مال به شه پرخادات و مال ناشت بکاته وه))

((ته وهت باس کرد))

((باسم کردبوو؟ سهیره!))

((به لی باست کردبوو. چیی تر؟))

((زور))

((وهكو))

((زور. چیشتلینه رتان ناوی؟))

((سوپاس، نه گهر نیشت هه یه دهتوانی پرؤی، نه گهر حه زیش بکه ی

دابنیشی دابنیشه))

خرمه تکاره که میشکی گوشی به لام هیچی بیرنه که وته وه.

په شوکا و شانازییه که ی بووه هه لم، نینجا زانی باشتره هه لسی و

بروات. هه لساو پشتی تی کردن. گه یشته دهر وازه ی خیمه که و

شتی کی بیرکه وته وه:

((شتی تریش. دهتوانی که ره که م شیت بکات))

((که ر جاروبار له خویه وه شیت ده بی))

((که ره که هی خوم بوو لی کریمه وه))

((خیری لی ببینی))

((ته ویشی کردوو به جادوو گهر))

هه موو پیکه نین و پیاوه که زانی هیچیان لی هه لئا کرپنی، لئیداو

پرؤشت. نه بو خالد که له هه موویان له توانای جادوو گهر که به گومان

بوو به وه ی وت که چوو ه ناو گوندو هه واله که ی هینا و ویستی

جادوو گهر که ببینری:

((نه بو سه میره چوونه که ت بیسوود ده بی))

ئەویش گومانی بۆ دروست بوو بەلام نە یویست خۆی بشکینى:
(دەچم. هیچ زەرەر ناکەم)).

سێیە میان پیکەنى:
(ئەگەر کەرەکەى بخەلە تینى و بیکاتە جادووگەر ئاساترە بتکاتە
جادووگەر یان بتکاتە کەر)).
ئەبو سەمیرە بریاری داو پۆشت.

سیامەند ئومىدى نە ما بوو کەس لە و پیاوانەى پایتەخت بىت، وا
ئىستا کە سىکیان هاتوو. بە جوحای وت ئامادە بى و هیچ
جوولەیکە پيشان نەدات کە سایە تییە کەى لە بەردەم میوانە کە
بشکینى. بە خزمە تکارى قوتابخانە کەى وت دەرگای دەرەو لە
میوانە کە بکاتە وە و تا دەگاتە ناو وە لە گەلى بى و پاشان بیهینىتە
ژوورى پشتە وە کە ژوورى دەمامکە کانە. پىشى وت کە ئەگەر بە
پەنجەیکە ئاماژەى بۆ کرد بیدەنگ بى و پاشە و پاش بگەریتە وە
داو و ژوورە کە جیبهیلی. بیریشى خستە وە وەکو جارە کەى
پىشو و نە کات داى ئاماژەى پەنجە کە گىژگىژ پىبکەنى و بلى:
(تىگە یشتەم! وت هەر پەنجەم جوولاند پاشە و پاش بچمە دەرەو!).

پیاو کە بەرە و دەرگای دەرەو بۆ پىشوانى چو و لە و کاتەى
سیامەند و جوحا چوونە ژوورە تارىکە کە و دەمامکە کە یان کردە
دەموچاویان. خزمە تکارە کە کە و تە پشتى میوانە کە و فە تاحى
وەرگىر و سەرنجى بۆ گویدرێژى ناو ئە و حەوشە یە پراکیشان کە
کە وایە کى بە پشتە وە بوو:

(ئەمە کەرەکەمە کە گریى بەختى کرایە وە و بوو جادووگەرى
بچووکی خزمە تکارى جادووگەرە گەرە کە)).

بەرلە وەى فە تاح و شەى گونجا هەلبژیرى و قسە کە وەر بگىرئ
کەرە کە ئە و دوو کە سەى بینیبوو. پرقە پالیک کای لە ناو دەم بوو و
دە یجوو. دوو لچى لیک جیا بوونە وە:

((ئەو پياوانە لەو چالە هاتوون گيايان بۆ سەمدەم هیناوە بیخوات سەمدەم گياکەى بۆ خۆى بردووە ئەو پياوانە گياکەيان لەناو چالەکە شار دووە سەمدەم بە دار لەگۆچکەيان دەدات با بە خیر هاتنیان بکەم)).
کاکەى قووت داو بە دەنگى بەرز بە پروویان زەپى. خزمە تکارى قوتابخانەکە بە دەرفەتى زانى:

((ئەو تا پشتگیری قسەکانم دەکات!)).

سى پياووەکە چوونە هەيوانەکە و خزمە تکارەکە کە مەیک پايگرتن پيش ئەو هەى مۆلەتى چوونە ژوورە و هەيان بۆ وەر بگرى. ژوورى دانىشتنى جادووگەرەکە کە لەو کاتە کە سى تى نەبوو سامى خستە دلى دوو ميوانەکە. سامەکە مووچرکە يەک بە پشتى پياوى پايتەخت و وەرگيرەکەى هینا کاتیک چوونە ژوورە تاريکەکەى پشتەو. جگە لە دوو تارمايى هيجى تريان نە دەبيني "يە کيکيان دانىشتووە و ئەو هەى تر بە پيوە يە. چاويان بە تاريکيەکە راھات و باشتر بينيان و باشتر ترسان" يە کيک بە پۆشاکى پەشەو و بە دانىشتنىکى چوارمشقى سەيرەو، ئەو هەى تروش لە پشتەو بە پۆشاکى سوورو پەشەو. دەمامکى دوانەکە بەر جەستە بوونى ناشيرينى جيهانى بوون. ئاگايان لە سەگە کە و سوورەکە نەبوو تا نەو پرى:

((پىزى سەمسەم بگرن)).

جادووگەرەکە بە پەنجە يەک ئامازەى بۆ کردن کە دانىشن. خزمە تکارى قوتابخانەکە وايزانى ئامازەکە بۆ ئەو، پاشە و پاش جاپايەو دواو و چووە دەرەو. دوو پياووەکە تە ماشاى جادووگەرەکەيان دەکرد و بە دەست شوينى دانىشتنى خويان دەپشکنى تا دانىشن. جادووگەرەکە بە دەنگيکى گر:

((بە خیر بي)).

دوو ميوانەکە بە دەنگيکى وپ:

((مەمنوون)).

هەر ئه‌وه‌نده بوو ئىنجا بېدەنگ بوونه‌وه . پياوى پايتەخت به
وه‌رگېره‌كه‌ى وت جادووگه‌ره‌كه‌ بدوینى . فه‌تاج پرسياره‌كانى
ده‌ستپيكرد :

((ده‌لین ده‌توانى شتى زور بكه‌ى)).

قسه‌كه‌ ئه‌و سه‌ركونه‌يه‌ى له‌ سيامه‌ند تيكدا كه‌ به‌ته‌ماى بوو
له‌مه‌ر دواكه‌وتنى ئه‌و سه‌ردانه‌و پرسنه‌کردن پيى بو‌ كارى پشكنين .
جادووگه‌ر هه‌ر به‌و ده‌نگه‌ گرپه‌ پرسى :
(كى‌ وتوويه‌تى؟).

فه‌تاج :

((خه‌لك . خزمه‌تكارى قوتا‌بخانه‌كه‌)).

سيامه‌ند :

((ده‌توان له‌وان پيرسن)).

پياوى پايتەخت :

((پيى بلئى هه‌ز ده‌كه‌ين له‌خۆت پيرسين . پيى بلئى چۆن بوويته
جادووگه‌ر)).

سيامه‌ند به‌هيواشى سه‌رى له‌قاندو ده‌ستى كرد به‌ گي‌رانه‌وه‌ى
به‌سه‌ره‌هاته‌كه‌ى . خه‌ونيكي بينيبوو كه‌ ئه‌و له‌و‌حه‌ قورپه‌ نووسراوانه
له‌ ئه‌شكه‌وتىكى ولا‌تى چين و ماچين ده‌ره‌به‌ينى ، دواى به‌جيه‌يشتنى
گونده‌كه‌و گه‌ران به‌ ولا‌تان ، له‌كو‌تاييش گه‌رانه‌وه‌ بو‌ گوند . ناوى
جادووگه‌ره‌ مه‌زنه‌ كو‌نه‌كه‌ى برد به‌لام بو‌ى باس نه‌کرد كه‌ ئه‌و
جادووگه‌ره‌ به‌شيوه‌يه‌كى كاتى زيندوو بووه‌وه‌ چونكه‌ ده‌يزانى
به‌زه‌حمه‌ت بپروا به‌وه‌ ده‌كات . هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ى پيى وت كه‌ به‌هۆيه‌كه‌ى
سيحرى ئه‌و جادووگه‌ره‌ كه‌ سه‌دان سا‌له‌ مردووه‌ في‌رى جادووى
كرد ، چۆن في‌رى كرد ، ئه‌وه‌ نه‌ينييه‌ و ناتوانى باسى بكات .

ئىستاش نه‌ك ته‌نها في‌رى جادوو بووه‌ به‌لكو هه‌روه‌ها تواناى
هه‌يه‌ ئه‌و توانا جادووگه‌رييه‌ به‌هه‌موو كه‌سيك ببه‌خشى ، ئه‌وه‌شى بو‌

دەرکه و توهه که ئاژه له کان زیاتر ده توانن ئه و به هره یه ده ستگیر بکه ن چونکه به هوی له شی به هیژیان ه وه ته نها ئه وان ده توانن به رگه ی ئه و ماندوو بوونه بگرن که پراهینانه که پیوستیتی، ههروه ها ته نها ئه وان ده توانن به رگه ی ئه و ترسه بگرن که بینین و بیستنی شته سه یرو سامناکه کان دروستی ده که ن.

پیاوی پایته خت ئه وه ی پی نه وت که ته نها مرۆقه ده توانی ددان به خۆی بگری و به سه ترسه که ی زال بی، ئه وه ی زیاتر لای پیاوی پایته خت گرنگ بوو ئه و له وحانه ی ئه و لاهه باسی کردن:
(له وحی نووسراوی چی؟)

سیامه ند:

(له وحیکی زه مانی زوو، له قورپکی په ستراوه وه دروستی کردوون))
ئه بو سه میره:

(چی له سه ر نووسراوه؟ مه به ستم به چ جوړه خه تیک؟ بیگومان مسما رییه))

سیامه ند نه یده زانی وه لām بداته وه یان نا، وه لāmه که شی نه ده زانی. سه ری به رز کرده وه وه که سیک شتیکی نه ینیی له سه رووی خۆیه وه بو دی:

(نه ینییه کانی جادووگه ری مه زن پیروژن))

پیاوه که:

(باشه هه ز ده که م بیانینم))

سیامه ند دووباره ی کرده وه:

(نه ینییه کان پیروژن))

پیاوه که کۆلی نه دا:

(ته ماشا بکه وه کو ئه مه یه؟)

پارچه کاغه زیکی له گیرفانی دهره ینا و چه ند هیمایه کی میخی

له سهر نووسين. دايه دهستی جادوگره که و چاوه پښې وه لامي کرد. سيامه ند له کاغه زه که ورد بووه وه تا بتوانی تارمایی نووسينه که له و تاریکيه ببینی. هیماکانی بینی و نیگه ران بوو “ نووسینی که له و خه ته نژیکه که له سهر له وحه کان هه یه. سیامه ند چه زی کرد ئه و له وحانه پیشانی پیاوه که بدات تا نهینیه که یان بزانی، به لام ئه مه پر مه ترسیه. دوو چاوی نووقانندن و ماوه یه ک بیده نگ بوو، سوپاسی ده مامکه که شی کرد که ناهیلې رهنگی تیچکچووی دهر بکه وی. له کوتاییش ترس به سهر چه زکردن به زانین زال بوو و هه ر به چاوی نووقاوه وه دوو باره ی کرده وه:

((نهینیه کان پیوژن)).

ئه بو سه میره زانی هیچی ده ستناکه وی بویه پرساری تری لی کرد “ پرساری تواناکانی. سیامه ند تازه ترسابوو بویه ته نها ئه وه ی پیوت که ئه گه ر بمینه وه خو ی بانگیان ده کات و ئه و شتانه یان پیشان ده دات، رهنکه له به رده م هه موو ئاوییش.

پیاوه که بیئوه ی پیی بوتری کوتایي به سهر دانه که ی هیئاو خوا حافیزی کرد. له گه ل و هر گپره که ی چووه چه وشه و بینی گویدر یژه که به هه مان زه وقی پیشووه وه کا ده خوات و ئه مجاره ته ماشای ته نها ئه و ده کات. ئه بو سه میره ئه و که ره ی لا سه یر بوو. له دلې خو ی ئه و بوچوونه ی دهر پری که له ژیانی که ری له م جوړه ی نه دیوه و ئه زموونی ژیانی پیی ده لی که وا:

((خه لک چه زیان له شتی جوړاوجوړه، هه یه چه زی له نامه گوپینه وه یه، هه یشه نار ه زوومه ندی پوول کوکړدنه وه یه، به لام دیاره ئه م که ره چه زی له فه وتانندی کایه)).

که ره که ش شیوه ی ئه و پیاوه ی لا سه یر بوو و وای بو چوو که وا: ((ئو زه لاهه له و چاله هاتووه گیای بو سه مده م هیئاوه له و پیاوه ناچی له ناو ماله که گیا ده خوات له و چاله هاتووه گیای بو سه مده م

هیناوه))۔

پیش ئه وهی له ده رگا به رزه که شه وه بجپته ناو کۆلان و دیار نه مینئ گۆدیریزه که زه پینئکی به پیکردنی گرته پشتی ئه و و یاوه ره که ی.

پیاوه که گه رایه وه لای هاو پیکانی. دوانیان له ناو خیمه که یاری تاوله یان ده کرد، سییه میان ئاوینه یه کی گرتبوو و پیشی ده تاشی. پیاوه که چوو له ناو خیمه که و به رله وهی هه والی جادوو گه ره که یان بۆ بگپرتنه وه پووی قسه ی کرده ئه و براده ره ی پیشی ده تاشی: ((ئهو خالدا! به م عه سره ئه م پشیتاشینه بۆچی؟ بۆچی نه تخته به یانی؟))۔

ئه بو خالد کۆششی ده کرد بۆ ئه وهی پوومه تی له ئاوینه بچوو که که ببینی که له ناوه راست درزیک لاری تیکه وتبوو: ((ئه م عه سره ئه هه نگیک له یانه ی فه رمانبه ران هه یه))۔

هاو پیکه ی تری زاره که ی هه لدا:

((یه و هه وت! شیر یان پووی؟))۔

وه لآمی دایه وه:

((شیره کان مردن. پیاوه که شتی سهیر ده ئی، لیی که وتوومه ته گومان))۔

ئه بو هه مید:

((نموونه ئازیزم. نموونه. دوو شه ش))۔

ئه بو سه میره:

((وتی گه یشتمه کۆتای جیهان، پرسیم گه یشتیته کوی، وتی

گه یشتمه چین و ماچین، چین واته سین، ئه ی ماچین چییه؟))۔

ئه بو عه زیز:

((ماصین! منیش دوو شه ش به لآم هه ر زاری پینجی که مه))۔

ئه بو خالد که پیشی ده تاشی ده می خوارببوو و وشه کانی خوار

دەردە چوون:

((يان ديارە ولاتىكە ئەمايىستوۋە)).

ئەبو سەمىرە:

((پرسىشىم لەكوپۇە بۇ كوى گەشتت كرد، وتى لە ئىرانەوہ بۇ

تووران)).

ئەبو ھەمىد:

((ئىران ئەوہتا، توورانىشت ئەيىستوۋە گوناھى خۇتە. دەرچۇ تا

نەھاتووم)).

ئەبو ەزىز:

((تۇ دەرچۇ ھەرچەندە نايەم. ئەبو سەمىرە وا دەزانى ئىمە ھەموو

ولاتانى خوا دەزانى)).

ئەبو سەمىرە:

((ھىندستانىشى بىنيوہ)).

ئەبو ەزىز:

((دەبى بىبىنى، گوندىكە لەسەر ھىلى شەمەندەفەرەكە)).

ئەبو سەمىرە:

((شنى زۇر سەيرى وت دەربارەى چىن و ماچىن و ئىران و تووران كە

تەنھا لە چىرۇكەكان ھەيە)).

ئەبو ھەمىد:

((چۇن دەزانى؟ قەت بۇ چىن و ماچىن و ئىران و تووران چووى؟

گەلوگىپالت كۆكەرەوہ، مەزىكى بى غەش بەرپوہيە)).

ئەبو سەمىرە:

((لەوحى قورپى نووسراویشى دۇزىوہتەوہ. ئىوہ بەئارەزووى

خۇتان رادەبوپىرن)).

ئەبو ھەمىد:

((ئەى دەتەوى بەئارەزووى تۇ رابوپىرن؟ پىم وتى پوولى رەش بۇ

تۇ نەھامەتییە)).

ئەبو غەزىز:

((ئەم يارىيە بوّت دەسەلمىنم ھەندى گەل پۇشاكى سىپى بۇ ماتەمىنى دەپۇشن. پىم بلى“ لەوحەكانى پيشان داي؟)).

ئەبو سەمىرە:

((بيگومان نەخىر)).

ئەبو غەزىز:

((كابرايەكى زىرەكە، من بوومايە تەنات پيشانى خەلكى نەخويندەوارى گوندەكەشم نەدەدان. ئەى نەتزانى بە چ خەتیک نووسراون؟)).

ئەبو حەمىد:

((دوو شەش لە يەكەم زارەوہ. ئىستا دلىيا بووم ئەبو غەزىز بە قۇپپە دەرچووه. لەوحى قور واتە نووسىنى مېخى)).

ئەبو غەزىز:

((دلىياى چاوهكەم؟)).

ئەبو خالد كە خەرىكە پيشتاشين تەواو دەكات:

((كەچى ئەبو غەزىز شانازى بەوہ دەكات شارەزاي چين و ماچين و ئيران و تورانہ. فشەكەرەكان ئەم پۇژانہ زور بوون)).

ئەبو سەمىرە:

((دەلى لەوحەكانى لە چين و ماچين دەستكەوتووه، نووسىنى مسمارى لە چين؟ پەح!)).

ئەبو حەمىد:

((بو پەح؟ ئەمە دۇزىنەوہ يەكى نوپپە)).

ئەبو غەزىز:

((بە حەسحەسەكانى شارۇچكەكە بلىين بيگرن و لەوحەكانى لى بسەن؟)).

ئەبو حەمىد:

((ئەمجارە بەختت باشتەرہ. ئوينيك برۆت بو ھەلدەتەكيني. كەلكى

نییه، له وانه یه ئه و هسه سانه بکاته مشک)).

هر ئه بو همید:

((ئوهش ئه گهر به راستی جادو و گهر بی)).

ئه بو خالد پوومه تی به ره لا کردو ئه و پوومه ته ی له رییه وه. بو ی

دووباره کرده وه:

((ئوه ئه گهر به راستی جادو و گهر بی)).

ئه بو سه میره دهنگی دایه وه:

((ئوه ئه گهر به راستی جادو و گهر بی)).

ئه بو عه زیزه زی کرد جیا بی:

((بیگومان جادو و گهر)).

ئه بو همید:

((که واته فهرموو بچو بو لای و لئی بپرسه که ی باره که مان ده گاته

جی، می شکم ده خولیتته وه و ئه گهر له وه زیاتر دوا بکه وی رهنگه بکه ومه

سه ر پیکانی ئه و جادو و گهره و لئی بیاریمه وه بتخووسینی و به

چرکه یه بکاته کوحول)).

ئه بو خالد ده موچاوی به خا ولییه که ده سپری:

((به پی هه واله کانی رادیوی بهرلین ئه مرۆ ئیواره یان سبه ی به یانی

باره که تان ده گات)).

ئه بو سه میره بیریکه وته وه:

((پوشاکیکی ره شی سهیری له بهر دابوو و ناشیرینترین ده مامکی

کرد بووه ده موچاوی)).

که سیان بایه خیان به و قسه یه نه دا.

پیش ئیواره ئه و باره ی چاوه رپیان ده کرد گه یشته. پیاوه که

سندووقیکی به سه ر پشتی که ریکی و ره لگرتبوو و له بهر خویه وه

جنیوی ده دا:

((ئهم گه وادانه هیچیان نه دوزییه وه بو سه ر پشتی ئهم که ره ئهم

گووه نه بی؟)).

حه مه ئه مینی خزمه تکار گوئی له بۆله بۆلی پیاوه که بوو و
به ده میه وه چوو:

((ئهم گاره گاره ت له چیه؟)).

پیاوه که دهستی دایه سندووقه که دایه گری:
(به و که رانه ی ناو خیه ته که بلی گووه که تان گه یشت)).

حه مه ئه مین دهستی دایه سندووقه که:

((گووه که بکه ره دهستمه وه و تو پرۆ)).

لیی وه رگرت و به باوه ش هه لیگرت، نقه یه کی بو کردو
دواپرسیاری لیکرد:

((پاره ی باری ئه مجاره ت له شار وه رگرت؟)).

پیاوه که پاش ماندوو بوون و بیزاری ئاوازی رسته که ی به دل بوو و
هیور بووه وه و بیریکه وته وه به درییایی گه شته که ی گۆرانییه که ی
له به رخویه وه نه وتوه:

((وتیان له و گه وادانه ی سه نه هه ی لیی. له به ختی که ره که م
نایکه مه سکی مال و مندالم. دهیده مه کا بو که ره که م هه ی لۆلۆ. پییان
بلی گووه که یان عافیه ت بی)).

پیاوه کانی پایته خت روویان گه ش بوو کاتیک بینیان باره که
گه یشت. باره که یان وه رگرت، خاوه نی گویدر یژه که ش که میک بۆله ی
مابوو بیکات. ئه و بره بۆله یه ی کردو پاره که ی وه رگرت و پۆشت.

شه و سفره که یان له سه ر زه وی ئاماده بوو. له سه ر سفره که
پیاوه کان باسی جادوو گه ره که یان کرد بووه بابه تی گالته و گه پی
خویان. جگه له ئه بو خالد که نه ده یخوارد وه هه مو تۆله ی ئه و
ماوه یه یان کرده وه که بی مه شرووب مابوونه وه. کوحوول قسه که ی
ئه بو سه میره ی خسته وه یادی ئه بو حه مید، ئه و قسه یه ی بایه خیان
پینه دابوو:

((وتت جادوو گه ره که جلی چیی له به ردا بوو؟)).

ئەبو سەمیرە ئەمجارە وەسفیکى وردتەرى جەھەکانى کرد. ئەبو خالد باوەشینی خۆی دەکردو دووکەلی جگەرەى لەخۆی دوور دەخست، وتى کارى کوحوول ئەو وەسفەى داپشتووہ:

((باشە سینه ماکە لە کام گەرەکی ئەم گوندەیه؟)).

سفرەکە تا درەنگ دانرابوو، پیاوەکانى پایتەختیش هیندەیان خوار دەوہ بە لا کەوتن و هۆشیان لى بپرا. ئەبو خالد فەتاح و حەمە ئەمینی بانگ کرد:

((وہرن بیانخەینە جیگەى خۆیان. تا مەشرووب ماوہ هەموو شەو ئەمە حالمانە)).

بەدوانیان دوو قاچى یەکیکیان گرت و بۆ سەر جیگەکەى رايانکیشا، ئینجا دووانەکەى تر.

ئەوانەى خوار دیانەوہ بیھۆش ببوون و ئەوانەى نەیانخواردەوہ نوستبوون، بەلام ئەو شەوہ هەموویان خەویان لە چاوی جادووگەرە لاوہکە فراندبوو.

ئەو قسانەى شوینەوارناسەکان لەبارەى جادووگەرەکه‌وه بە
 وه‌رگێپرۆ خزمە‌تکارە‌که‌ى خۆیان وتبوو خێرا لە‌ناو ئاوايى
 ب‌لاوبوونە‌وه . خە‌لکى ئاوايى زانیان شوینەوارناسە‌کان گ‌الته‌یان بە
 جادووگەرە‌که‌ ده‌هات و ده‌یانوت قسە‌کانى بێنرخن، گومانى
 پیاوه‌کانى پایته‌ختیشیان بیست که لاوه‌که‌ چووبیته‌ ولات چین
 چونکه‌ ته‌نانه‌ت خۆشیان که‌ فه‌رمانبەرى میرین زه‌حمه‌ته‌ بگه‌نه‌ ئه‌و
 ولاته‌ .

جوحاو خزمە‌تکارى قوتابخانه‌که‌، هه‌ریه‌ک به‌جیا، ئەو قسانە‌یان
 گه‌یاندە ئاگاهە‌یان، سیامه‌ند تێبینیى کرد وه‌کو جارێ ئه‌و دوو
 که‌سه‌ قسە‌کان وه‌کو یه‌ک ناگه‌یه‌نن، ئەوه‌ى لاشى سه‌یر بوو خه‌یال
 له‌ گێرانه‌وه‌ى خزمە‌تکارى قوتابخانه‌که‌ زیاتر بوو هه‌رچه‌نده‌ جوحا
 بوو که‌ چیرۆکه‌ خه‌یالییه‌کانى گه‌شته‌که‌ى ئەوى هه‌لبه‌ستبوو،
 سیامه‌ند پ‌ۆژبه‌ر‌ۆژ بۆی ده‌رده‌که‌وت هاو‌پێکه‌ى بۆ ئەم کاره‌ نوێیه‌
 دروست نه‌کراوه‌ .

سیامه‌ند لێکۆلینه‌وه‌ى ورد له‌ توانا‌کانى جوحای بۆ کاتیکی تر
 هه‌لگرت و خۆى به‌ قسە‌کانى ناو گوند مه‌شغوول کرد . شتیکی تری
 مابوو بیزانى، ویستی بزانی کاریگه‌ریی قسە‌ى پیاوه‌کانى پایته‌خت
 له‌سه‌ر خه‌لکه‌که‌ چه‌نده‌، خزمە‌تکارى قوتابخانه‌ ئه‌مجاره‌

به پسته يه کی کورت برپيه وه، دارجگه ره که ی له ده می ده ره ینا و له پشتی ددانه زهردو شوینه واری ددانه که وتوو کانیه وه پسته يه کی وت:

((خه لك قسه ده كه ن)).

جوحا وه لآمی دریزتری هه بوو. جوحا به حه ماسه ته وه به ده نگیك ههستی به مترسییه کانی قسه کانی ناو گوندی کردبی ئه وه ی وت که سیامه ند نه یده زانی راسته یان موباله غه یه:

((قسه کان کاریکی زور خراپیان له سهر کردوون، هه موویان قسه کان دووباره ده که نه وه به ژنه کانیشیان ده لین و له وه ده چی باوه پریان پییان کردبی، نه وه ندهش نازانی روژیک ده چیته دهره وه ده بیستی یه کییان پیت بلن: سیامه ند هزت له ئیشی شوانی هه یه بیکه یته وه)).

سیامه ند چاوی له و بیئه ده بییه ی یاوه ره که ی پووشی و هیزه و توانای میشکی خسته سهر ئه و مترسییه: ئه و شته یه که لیی ده ترسا، ئه و پیاوانه هه بیه تی له ناو ئاوی ناهیلن، ئه گهر راستیش بی ئاوی ئیستا و بیر ده کاته وه ئه و کاته ههچ شتیک ئه و هه بیه ته ی بو ناگه رینیتته وه ته نانه ت ئه گهر ئه و پیاوانه ش دهره پرینی، مترسیی ماموستای قوتابخانه که له چاو ئه وه ی ئه و پیاوانه وه کو یاری مندالان وایه، ماموستای قوتابخانه که لایک بوو هه ر هاواری ده کردو ده یزقاند به لام ئه وانه دوو ئه وه نده ته مه نی ئه و ماموستایه یان هه یه و وه کو شاره زا خو یان سه لماندووو.

سیامه ند خزمه تکاری قوتابخانه که ی نارده وه و جوحای لای خو ی هیشته وه:

((جوحا، ده بی راسته وخو قسه له گه ل میوانه کان بکه م، قسه له گه ل ئاوی بیسووده. قسه خو ی بیسووده، ده بی شتیک بکه م)).
به رله وه ی جوحا له باره ی ئه و شته وه بپرسی که پیویسته بکری،

پرسپاریک بوو نه یده کرد چونکه دهیزانی ئاغا که ی وه لآمی ناداته وه،
دهنگی ده رگای دهره وه هات، ئاغا سه ری بۆ جوولاند بچی دهرگا که
بکاته وه، جوحا چووه دهره وه و دهرگا که ی کرده وه. کچیک بوو
هموو دهموچاوی پیده که نی، جوحا هاتنه که ی لا سه یر بوو:
(خه جه! بۆچی هاتووی؟ چۆن ویرات؟ خو کچانی گوند ناویرن
به وبه ری مالئه که شه وه بپۆن)).

کچه که نه ده ترسا:

((خو نامانخون؟)).

جوحا:

((نه خیر، خو هه موو رۆژیک گۆشتی مروڤه ناخوین، ده ی چیت
ده وئ؟)).

کچه که:

((دایکم مندالیکی بووه شین و موور بووه و ده ترسی بمری و
ده یه وی سیامه ند ئاغا چاکی بکاته وه)).

جوحا:

((ئه ی بۆچی پیده که نی؟)).

کچه که تینه گه یشت و جوحا بیریکه وته وه ئه و کچه نیوه شیته .
سه رسوپرمانه که ی له هاتنی کچه که بیترس بۆ لای جادووگه ر
ره وییه وه و پیی وت خو ی بچی و ئه وه ی پی بلی. کچه که چووه
خانوه که و جوحا شوینیکه وت. سه گ و گویدریشه که له هه وشه که
بوون. سه گه که دوانه که ی بینو وه ری:

((جووجه به چکه ی بووه)).

که ره که ش بیریکه ده وه:

((جووحوو ژنی هیئاوه)).

میشکی سیامه ند به قسه ی شوینه وارناسه کان سه رقالم بوو بویه
ویستی داواکاری دایکی کچه که به چاره سه ری مه ترسییه

هه نووکییه که ببه سستیته وه. کچه که ی نارد وه و پئی وت تا که میک پئیش ئیواره ناتوانی هیچی بۆ بکات. کچه که رۆشت و سیامه ند تیبینی کرد جوحا به چاو شوینی که وتوه:

((چیه جوحا؟ ناشی هزت لی کردبی؟))

جوحا به ئاگاها ته وه:

((نه خیر! ئەم کچه هیچ له تۆ نه ترسا))

جوحا تیبینی کردبوو ئەو کچه شتی که له رهزیی شاوهیس ئاغا

ده چی:

((گۆرت پر مارو دوو پشک بی شاوهیس ئاغا، چۆن رهزیت نه دامی.

ئەم کچه له رهزی ده چی))

سیامه ند گوئی نه دایه هاوړیکه ی و له جیاتى ئه وه دیسان بیریکر ده وه چۆن مامه له له گه ل پیاوانی پایته خت بکات. هه موو چاره سه ره کان بی که لک بوون، له کو تاییش ئه و چاره سه ری هه لبارد که ئه نجامه که له هه موویان زیاتر جینگه ی گومانه به لام له هه موویان سه لامه تره.

به لئینی پئیش ئیواره ی خسته عه سریکی زوو به لکو که مترین که سی ئاواپی ئاماده بن. هه واله که ی بۆ باوکی کچه که نارد و خوی و هاوړیکانی چوونه دهره وه. ده مامکه سامناکه که ی له ده موچاوی ناو جوحای پئیش خوی نارد.

سیامه ند و سه گه که ی و که ره که ی چوونه به رده م قوتا بخانه که و به کسه ر چوارده وریان به پیاوانی گوند گیرا، جوحا و باوکی منداله که گه یشتن و سیامه ند خزمه تکاری قوتا بخانه ی بۆ لای پیاوانی پایته خت نارد.

سیامه ند بی جووله و به بیده نگی چاوه رپی کرد ئه و پیاوانه بگه ن تا ده ست پیبکات. له گه ل گه یشتنی پیاوه کان منداله که ی له باوکی سه ند و به هه ردوو ده ست به رزی کرده سه ره وه و تا توانی ده نگی

زبرو گر کرد:

((خه لکی ئاوی! ئیوه چیتان له پیاوانی پایتهخت بیستوو؟)).
هه ریه ک قسه یه کی کردو له و غه لبه غه لبه سیامه ند تیگه یشت وینه
ره شه که ی جوحا موباله غه ی تی نه بووه، منداله که هیشتا له به رزی
بوو کاتیگ جادووگه ره که وتی:
((که واته با ئه و پیاوانه ی خویان به شاره زاتر ده زانن ئه م منداله
چاره سه ر بکه ن)).

سیامه ند منداله که ی دایه وه دهستی باوکی. پیاوه کانی پایتهخت
جادووگه ره که یان به پۆشاک و ده مامکییه وه بینی و زانییان زولمیان
له هاو پیکه یان کردبوو کاتیگ وایان دانا بوو موباله که ده کات،
ئیستاش ده زانن جادووگه ره که تهحه ددایان ده کات. یه کیکیان
چوو له لای باوکی منداله که و ته ماشای ئه و ساوایه ی کرد. هاواری
کرد:

((گه زازه! گه زازه! ئه م منداله فریای سولتان ئاباد نه خری هه ر
ئه مشه و ده مرئ)).

زۆراب که ئه و ماوه یه خۆی بزر کردبوو له و شوینه ئاماده بوو و
فریای پیاوانی پایتهخت که وت:
((ئه مه ده رده کوپانه)).

ئه بو حه مید له فه تاحی پرسی زۆراب چی ده لئ، فه تاحیش
پیتاوپیت بۆی وه رگێرا:

((هازه مه رهن مال مه لابس ئیللی ئیخه للوهه عه لا زهر مال زمال)).
پیاوی پایتهخت سه ری سوپما:
((شنو؟ مرض مال ملبس اللی یخلوهه علی ظهر الزمال؟ شنو
هاذه؟)).

وه رگێره که پووی کرده زۆراب:
((مال کاول! چۆن ده رده کوپانی تیگه یه نم؟)).

پیاوی پایتخت ته ماشای گویدر یژه که ی کردو بینی به هیمنی
وه ستاوه و تارمایی زه رده خه نه یه که به سه ر دوو لیوی گه وره یه وه
دیاره، پیاوه که له خوی پرسی: ((نه خوشییی پو شاکی سه ر پشتی
که ر؟! خزمه تکاری قوتا بخانه که راستی کرد، جادوو گره که
گویدر یژه که شی کردو ته جادوو گره)).

ته ماشای گویدر یژه که ی کرده وه وه هستی کرد زه رده خه نه که ی
ناراسته ی ئه و کردوو وه و گالته ی پیده کات. سیامه ند ریشمه ی
قسه کانی گرتوه ده ست:

((گه زاز چیییه؟ فه تاح پیی بلی با پرونی بکاته وه)).

فه تاح قسه که ی گه یاندو پیاوه که دهستی کرد به پرونکردنه وه ی
ئه وه نه خوشیییه، به لام نه خوی توانای قه ناعت پیگردنی هه بوو، نه
وه رگیژه که ش به باشی قسه لاوازه کانی وه رگیژا. جادوو گره
به هیمنی پروویکرده خه لک:
(ئیوه ده لین چی؟)).

هه ره له یه که له لاوه باسی شه وه یان کرد که مندالان ده کوژی.
جادوو گره که:

((ده ی فه تاح بو یان وه رگیژه)).

هه ولی پیاوه کانی پایتخت بو تیگه یاندنی خه لکه که بیسوود
ده رچوو، له کو تاییش منداله که هه ره له و شوینه مرد.

سیامه ند پروویکرده شوینه وارناسه کان و هه ره به و دهنگه گره:

((بزائن چوئن ئه و منداله نه گه یشته شه و، ئه وه شتان راست نه بوو)).

جاریکی تریش پروویکرده وه خه لکه که:

((زانیتان عاقیبه تی گو یگرتن له و جو ره که سانه چیییه؟ ئیوه

قسه کانیان بلینه وه و بزائن چوئن منداله کانتان یه که له دوا ی یه که
ده مرن)).

ئه مه ی وتو ته ماشای ده موچاوی کردن، زانی ئاواپی تیگه یشته

خوی شه‌وهی بۆ مندالە‌که ناردوو‌ه و خۆی کوشتوو‌یه‌تی. له‌وه‌ش به‌دواوه که‌س ناوێری قسه بکات. له‌گه‌ڵ ئە‌وه‌ش به‌شی که‌مێک دۆستایه‌تی باوکی مندالە‌که‌ی هێشته‌وه و مه‌سه‌له‌که‌ی خسته باره‌که‌ی تر:

((شه‌وه بۆ ئە‌م مندالە‌هات و بردی. من ده‌متوانی فریای بکه‌وم به‌لام قسه‌ی ئە‌و پیاوانه که ئیوه دووباره‌یان ده‌که‌نه‌وه بواریان نه‌دام)).
روویکرده باوکه‌که که باوه‌شی به‌ کورپه‌له‌که‌ی کردبوو و فرمێسکه‌کانی به‌سه‌ری ده‌تکان:

((پیم ناخۆشه. هه‌مووی خه‌تای ئە‌وانه)).

جادوو‌گه‌ره‌که و هاو‌پێیانی گه‌رانه‌وه ماله‌وه و بۆیان ده‌رکه‌وت پیاوه‌کانی پایته‌خت به‌زین، به‌لام سیامه‌ند هه‌ستی کرد جارێ مابوو سه‌رکه‌وتنه‌که‌ی که‌مه‌رشکێن بێ بۆیه به‌ده‌م پۆشته‌وه بیری له نه‌خشه‌یه‌که ده‌کرده‌وه له‌پێگه‌یه‌وه نه‌ک ته‌نها بیانبه‌زینی به‌لکو چۆکیشیان پێ دابدا.

سیامه‌ند ئە‌و شه‌وه و پۆژی دواتر مایه‌وه و نه‌خشه‌که‌ی بۆ دانه‌نرا، پۆژه‌که‌ی دوا‌ی ئە‌وه‌ش شوینە‌وارناسه‌کان خۆیان که‌وتنه‌ جووله‌، جیگه‌ی شوینە‌وارناسان له‌ گوند له‌ق ببوو و ده‌بوايه کارێک بکه‌ن ئابرووی تکاویان بگه‌ریننه‌وه، شوینە‌وارناسه‌کان وه‌رگێره‌که‌یان بۆ لای سیامه‌ند ناردو پێیان وت داوا‌ی لێبکات له‌به‌رده‌می گوند ئە‌و له‌وحانه‌ بێنی و هه‌ردوو لا بیانخویننه‌وه، سیامه‌ند پیاوه‌که‌ی په‌وانه‌کرده‌وه و پێی وت دوا‌یی وه‌لامیان ده‌داته‌وه.

شه‌و داها‌ت و نه‌یتوانی بریار بدات. له‌سه‌ر جیگه‌ ده‌تلايه‌وه و دیمه‌نه‌که‌ی ده‌هاته‌ پێش چاو: شوینە‌وارناسه‌کان له‌وحه‌کان به‌په‌وانی ده‌خویننه‌وه ئە‌ویش له‌خۆیه‌وه شت ده‌لی. می‌شکی

جه نجال بېوو و هر ده تلایه وه، له کوټاییش خوئی نه گرتو هه لساو
ژووره که ی جیهیشت. چوو ژووره که ی جوحا و بینی ئه ویش
له جیگه ی خوئی ده تلایته وه. دهستی له هاوړیکه ی داو وریای
کرده وه:

((جوحا! من هاتم چاره سه ریك لای تو بدوژمه وه که چی ده بینم
توش ته پاوتل ده که ی و خهوت لینه که وتوو)).

جوحا به ده نگیکی پر نازاره وه وه لای دایه وه:
(به ده ست خوُم نییه)).

سیامه ند:

((راسته هه ردوو کمان پیوه ی گیروده یین به لام نابی هه ردوو کیشمان
په ک بخات)).

جوحا دانیشته و هه ردوو چاوی زه ق بوون:

((توش؟ توش چه زت له خه جه کردوو؟)).

سیامه ند وه که سیکی لیتهات بزانی هه موو که لوپه له کانی له
شوینیک له بیرچوو وه تازه نایانینیتته وه:

((خه چی؟ خه جیی چی؟ باسی چی ده که ی؟)).

جوحا چاوی هه لگلوفت:

((یه عنی توش چه زت لینه کردوو؟)).

سیامه ند له ته نیشته دانیشته:

((ورپینه ی چی ده که ی؟ من خه می ئه و روزه مه له به رده می ئاوی
ئو به رده انه ده خوینمه وه)).

جوحا هیواش بووه وه:

((له چی ده ترسی؟ ئه ی تو نه چوویتته چین و ماچین و فیبری
خویندنه وه ی ئو به رده انه نه بووی؟)).

سیامه ند بیریکه و ته وه هاوړیکه ی هه موو شتیک نازانی. ویستی
ریگه که ی لی هه له بکات. پیی وت به لی به لی، هه رئه وه نده هه یه ئو
ده ترسی:

((ئەوان لە خۆيانەو شتێك بۆلین و ئاوايی بخەلەتین)) .

سیامەند ئەمەى وتو زیاتر ترسا . بیری لەو قسەىە نەکردبوو وە
كە ئیستا بە جوحای دەلى . دلى ترساوى بە دەنگىكى لەرزۆكە وە
وتى : ((بەراست! ئەگەر لەخۆيانەو شت بۆلین . لەخۆيانەو بۆلین لەو
بەردانە نووسراو جادوو درۆیە . ئەو كاتە چى دەكەى؟)) .

جوحا ویستی قسە بكات ، لەپەر دەرگایەكى پۆشن لەبەردەمى
سیامەند كرایەو ، ئەمجارە دلى هاواری كرد : ((بەلى! خۆشت ھەر
وات دەكرد . ئەوان چى دەلین با بیلین ، تۆش بزانه چى دەلێی)) .

دەستى خستە سەر دەمى هاوړیکەى و پێى وت وەك مېشكى بە
بیركردنەو مەندوو كردوو زمانیشى بە قسەكردن مەندوو نەكات :
((بنوو جوحا گیان بنوو ، یان بېر لە خەجى بکەرەو ، دەمزانى
چاوت لەسەریتى)) .

گورج ھەلساوپشتى تێكرد ، ئەمیان فریاكەوت پېش ئەوہى
ئاغاكەى بچیتە ئەودىو دەرگاوە بۆل :
((لە رەزى دەچى . بەلى بە خوا لەو دەچى)) .
بەلام سیامەند قسەكەى نەبیست .

سیامەند چوو وە ژورەكەى و بەپشت پالگەوت و دوو دەستى
خستە ژېر سەرییەو . ئیستا ھېمن بۆتەو و دەیتوانى باشتر
بیربكاتەو :

((چۆن بېرم لێنەكردەو؟ ھەرچىبەك بۆلین كى دەزانى راستە یان
درۆ؟ شتى باش بۆلین سەر دەلەقینم خراپیش بۆلین دەلیم درۆ دەكەن)) .
بەلای چەپى تالایەو :

((گرنگ ئەوہیە ئەوان پېش من بەردەكان بخویننەو ، كە نۆرەى
منیش ھات بەئارەزووى خۆم قسە بكەم . بەلى بە ئارەزووى خۆم)) .
ئەوہى وتو یەكسەر خەوى لێكەوت .

كات و شوین دیارى کران . كات وەكو ھەموو جارێك عەسر بوو ،

شویئیش وهکو هه موو جارێك بۆشاییه فراوانه كه ی نێوان قوتابخانه و مالی زۆراب بوو. ئه مجاره جادووگه ر به ده مامكه ناشیرینه كه یه وه له سه ر كورسییه ك دانیشتبوو “ كورسییه کی نوێ وه کو عهرشی پادشا له شاره وه بۆی هاتبوو. ته خته ی دوو رهنگی سوورو رهش له گه له نه خشی جوړاوجوړو وینه ی چاوی گه وره و مارو دوو پشك و هیما ی نادیا ری تر سامی خاوه ن ئه و عهرشه یان گه وره تر كر دیوو. خو ی له سه ر عهرشو سه گه كه ی له بهر پیی و جوحا به ده مامكه كه یه وه له پشتی عهرشو كه ره كه له پشته وه تر. چوار پیاوه كه ی پایته خت و وه رگی پرو خزمه تكاره كه یان له به رامبه ر وه ستابوون. به چوار ده وری ئه و دوو تاقمه ش خه لك كۆببوونه وه. ژنان چوو بوونه سه ربانی ماله كان، مندالانی ش له سه ربانی قوتابخانه كه خړ ببوون.

شوینه وارنا سه كان ته ماشای جادووگه رو تیمه كه یان ده كرد كه دیمه نه كه یان تاکی ژیا نیان بوو. با یی هه موو ئه و ژیا نه شیان له و تیمه ی ناو ئه و گونده چه په كه سه رسام بوون. جادووگه ر له پی ده ست درێژكرده وه به نیشانه ی ((فه رموون)). پیاوه كان ته ماشای یه كتریان كرد و هیچیان نه وت، سیامه ند به فه تاحی وت پییان بلی چیا نیان هه یه رو به روو بیلین. پیاوه كان جا ری کی تر ته ماشای یه كتریان كرد، ئه بو هه مید قسه ی كرد و به زه رده خه نه كه ی و به ئاوازی ده نگیه وه دیار بوو په شیمان بوته وه و ده یویست مه را یی بو ئه و ده عبایه ی به رامبه ری بکات و به خو شی كۆتایی به م شه ره ی دووره ولات به یئیی:

((چاوه كه م! ئیمه هیچمان نییه، ئیمه میوانین، چه ند پوژێك لی ره ده مینینه وه و ده روین. وا نییه كا كه هه مه ئه مین؟ وا نییه كا كه فه تاح؟)).

نه حه مه ئه مین و نه فه تاح وه لآمیان نه دایه وه، ئه بو عه زیز
جه ختی له سه ر قسه کانی هاوړیکه ی کرد:

((به ئی گیانه که م! ئیمه لیږه کاتین)).

دو دلی پی او ده کان هیژیکی دایه سیامه ند، به لآم ده یزانی کاتی
نه ها تووه سه رکه وتنی خو ی رابگه یه نی. بیئه وه ی ئاوړ بداته وه
دهستی بو دواوه راکیشا. جوحا کیسه یه کی بباخه لی ده رکردو دایه
دهستی. سیامه ند به دهم ته ماشا کردنی پی او ده کانه وه کیسه که ی
کرده وه وه له وحیکه ی ده رکرد. دایه جوحا بیداته پی او ده کان، ئه بو
حه مید وه ریگرت:

((من شاره زای ئه وه م)).

له ده موچاوی نزیکی کرده وه به چه ند باریک سووړاندییه وه:

((کاکه فه تاح بو یان وه ربگیږه، ئه مه نووسینی مسما رییه، به پیی
جوړی خه ته که وه به پیی به لگه ی تره وه ده گه ریته وه بو سی هزارو
حه وت سه د سال پیش ئیستا، یان زیاتر یان که متر. سه رده میک بوو
ئیمه پیی ده لاین سه رده می بابلیی کون. باسی. باسی. با بزنام. ۱
(گور) و ۲ (پی) و ۴ (بان) جو دراون به که سیک به ناوی (زیزی)،
هه مووی به پیوانه ی ئه مړو. به پیوانه ی ئه مړو. (هه ندی بو لگه ی له گه ل
خوی کردو بره که ی ژمارد) سیسه دو هه شتا و شتی لتر. نازانم ئیوه
ده زانن یان نازانن لتر چه نده، به لآم ئه و بره پانزه تا شانزه ته نه که یه.
ئهمه ئه و. ئینجا شتی تر نوو سراوه: ۱ (گور) و ۱ (پی) و ۵ (بان) و ۳
(سیلا) جو دراوه به که سیک به ناوی (دادی)...)).

پی او ده که لیسته که ی به خاوی خوینده وه، له هه ندی شوین
ده وه ستاو ده یویست له و شوینه چه په که ی جیهانداو له به رده می
ئو ده مامکانه زانستیانه قسه بکات. پی او ده که جاریک ده قه که ی
شی ده کرده وه، جاریکی تریش ده یوت نووسینه که لیږه شکاوه و
ناخوینریتته وه، له ویش خو لی ره قبوو و خوی دایانپوشیوه.

سیامه‌ند سیّ له‌وحه‌که‌ی تری دایه جوحا و ئه‌میان گه‌یاندییه
ده‌ستی پیاوه‌که. بابه‌ته‌کان وه‌کو ئه‌وه‌ی پیشوو بوون. سیامه‌ند
جوحای بۆ وه‌رگرتنه‌وه‌ی له‌وحه‌کان نارده‌وه. به‌ زرده‌خه‌نه‌ی
سه‌رکه‌وتنیشه‌وه‌ی رووی گه‌شی پشتی ده‌مامکی به‌ناو ئاماده‌بووان
گیرا:

((که‌ستان بیستوه له‌ باوکانتان یان باپیرانتان ناوی زیزی بووبی؟
که‌س جگه‌له‌ خۆم پوژیک هاتوو له‌خۆیه‌وه‌ نیو جه‌وال جۆتان
بداتی؟))

جادووگه‌ر به‌دلخۆشییه‌وه‌ ته‌ماشای ئه‌و خه‌لکه‌ی کرد که‌ گومانی
ته‌واویان بۆ دروست ببوو له‌ قسه‌کانی پیاوی پایته‌خت، ئینجا
نۆره‌ی خۆی بوو له‌وحه‌کان بخوینیته‌وه:

((گویتان لیوو ئه‌و پیاوه‌ چۆن باسی ئه‌و نووسینه‌ی کرد، ئه‌و
وای وت ئه‌مه‌ش راستییه‌که‌یه. گوی بگرن، فه‌تاح تۆش وه‌ریبگیره:
به‌ناوی شای جند (ویستی بلّی شای جنۆکان به‌لام شتیک له‌دلی پیی
وت وشه‌ی جنۆکه‌ له‌به‌رده‌م ئه‌و پیاوانه‌ نه‌لی) به‌ناوی جادووگه‌ری
مه‌زنی دیرین، به‌ناوی ته‌هته‌هووب و له‌هووب و که‌شکه‌شعه‌لیووش. ئه‌و
که‌سه‌ی ئه‌م به‌رده‌ ده‌دوژیته‌وه‌ عه‌قل و زانیاری هاوپی ده‌بن، هی‌زو
توانا پۆشاک‌ی به‌ری ده‌بن، خۆشبه‌خته‌ ئه‌وه‌ی ئه‌م به‌رده‌ ده‌دوژیته‌وه،
به‌ده‌خته‌ ئه‌وه‌ی دوژمنایه‌تی ده‌کات))

سیّ به‌رده‌که‌ی تری خوینده‌وه‌ و گوپی له‌ ته‌علیقی خه‌لکه‌که‌ بوو
که‌ ده‌یانوت: ((باوکم. ئه‌مه‌ قسه‌یه)). ته‌واو بوو و به‌ جوحای وت
به‌رده‌کان به‌ناو خه‌لک بگیري:

((با ئیوه‌ش بزائن ئه‌و نووسینه‌ سه‌یره‌ی سه‌ریان هی ئه‌وه‌یه‌ باسی
جۆ جه‌وال بکات یان شتی گه‌وره‌و نه‌ینیی سه‌رسوپه‌ینر))

پیاوه‌کان پال‌ه‌په‌ستویان کرد بۆ بینینی به‌رده‌کان که‌ هیچیان له
نیو له‌پی ده‌ستیان گه‌وره‌تر نه‌بوو و ده‌بوايه‌ به‌چه‌ند لایه‌ک

بیانسو و پوراندا نایه تا نه خشه کانیاں ببینن، ته ماشایان ده کردن و په نجه یان ده خستنه سهرو ده یانوت: ((راست ده کات! نا نه وه تا! ده ببینن؟!)).

ئه بو خالد بو چرکه یه که وازی له مه رایى هیئا و هاواری کرد:
(خه لکینه! نه مه قسه نییه...)).

ئه بو حمید دهستی گرت:

((بیسووده، دوپراین، نیمه دوپراین و دواکه وتن بردییه وه)).

دوو له پی دهستی له بهردهم دهموچاوی به یه کتر نووساندو له سهر نه ژتوی چه پی چوکی دادا، وه کو نه کت ره کانی شانوش پروی قسه ی کرده جادوو گه ر:

((گه وره مان و گه وره ی گوند، گه وره ی ته هته هووب و له هووب، ددان به گه وره... له بیرم چوو ناوی که شکه شه لیبوش بلیم. ددان به گه وره بییت ده نیین، وه کو خزمه تکارو قوتابی قبو لمان بکن)).

نیوه ی دهر وونی هاوړیکانی شه رمه زاری بو، نیوه که ی تریش پیکه نینیک بوو به خو یان. سیامه ند ویستی زیاتریان پیشان بدات، مه به ستیشی خه لکه که بوو:

((له بهر نه وه ی نازانن چی له سهر نه وه له وحانه نووسراوه ناشزانن بوچی باشن. من نیستا ته نها یه که نمونه تان پیشان ددهم. نیستا که سیک له می شکم هیه زیانیکی گه وره ی پیده گه یه نم. هر به هو ی نه مه بهردانه وه)).

له وحیکی گرت و خویندییه وه، چه ند وشه یه کی وت هی نه وه نه بوون که س لیان تی بگات. نه بو حمید به هاوړیکانی راگه یاند:
((تی ببینیتان کرد؟ به شی نه وه عه قلم ماوه بزانه هر نه وه یه که پی شتر خویند بو یه وه به لام نه مجاره به پیچه وانوه، واته له کو تاییه وه بو سهر ه تا)).

به رله وه ی هاوړیکانیشی ته علیقیک بدن پرونی کرده وه:
(وه که دوزانن دهقی سیحری هه ن به نووسینی میخی به پیچه وانوه

نووسراون. نووسين يان خویندنه وه به پیچه وانه وه یه کیکه له کاره کانی جادوو گهران له کۆنی کۆنه وه تا ئیستای ئیستا. له م ئیستایه ش که ئیمه وه کو کهر به رامبه ر ئه و و به رامبه ر خه لکه نه خوینده وار که وه ستاوین باوه ر ده که م ئه م کابرایه چین و ماچینی بینیه وه، شت له ئیران و تووران فیرویه وه. ده ی هه ر له به رده می ئه و یه کی شه قیك له قنگی خۆتان بدهن و پرۆن)).

سیامه ند بی خواحافیزی له میوانه کان گه رایه وه ماله وه و ئه وان بی شه قه له دان له خۆیان گه رانه وه خیمه که یان.

شه وی میوانه کان بووه شه وی گالته وگه پ، به یه کتر پیده که نین:
(ته هته هه ووب سفره که ئاماده بکه، تا ده توپین ئه مشه و ده خوینه وه)).

یه کیکی تر:

((به ناوی له هووی گپرگرتوو فه رمان ده دم سفره که به یه ک چرکه له به رده ممان رابخری)).

سفره که راخراو مه شروب له سه ری دانرا. ئه بو حه مید بتلیکی بچوکی هه لگرت و سه ره که ی لی کرده وه و ناواخنه که ی به سه ر زه ویی خیمه که رشت:

((یه ک چاره ک عه ره ق بو سه ر ئه رزه که تا بو ن بلاو بیته وه و خیمه که مان له بار بچی)).

پیپه که دانیشتن و تا دره نگ ده یان خواره ده وه و گالته یان به یه کتر ده کرد، ئه بو حه مید به دم خواردن و خواردنه وه وه ئه زموونیکه خۆی بو گپرانه وه:

((گوندیکی باشوور یه که م جاری بوو شوینه وارناس به خوینه وه ببینی. له زمانه ده رچوو وتم ئه و گردانه ئاسارن که چی ئه و پیاوه ی میوانی بووین وتی ئه وه گردیکه پاشایه ک وه کو بورجی چاودیروی دروستی کردوه، چه ند هه ولم دا ئییبگه یه نم ئه و گرده له ئه نجامی چینه کانی نیشته جی که به دوا ی یه ک هاتبوون دروستبووه که چی

كابرا ھەر باوھېرى نەكرد، ناچار كۆلم داو وتم بەراستى پاشايەكى بەتوانا بو)).

ئەبو سەمىرەش شتى خۆى ھەبوو:

((من شتىكى سەيرترم بەسەر ھاتوۋە. دواى كۆششىكى زۆر قەناعەتم بە گوندنشىنىك كىرد ئەو گردانە نىشتەجىي چەند سەردەمىكن. كابرا ھەر لەگەل خۆمان بوو كاتىك چەند كەسىكى گوندى خۆى بىنى و ويستى فەلسەفە لىبىدات و خۆى ۋەك شارەزا پىشان بدات. چوو و ئەۋەى بۆ ھاۋرپىكانى باسكرد ئەۋانىش باوھېرىان نەكرد و تىيان ھەر بورجى پاشايە، كابراش لەبەرئەۋەى تازە شتەكە فېربوۋو ئىمانەكەى لەق بوو دوۋدلى ھېرشى بۆ برد و زوو ئىمانەكەى دۇراند. كابرا نەيتوانى لەۋەبەدوا دىفاع لەو شتە بكات كە زانىبوۋى و لىي كەۋتە گومان)).

ئەبو خالد شتىكى سەيرترى پىبوو:

((دە گوى بگرن! لاۋىكمان لەگەل بوو چوۋبوۋە قوتابخانە و شتىك فېربوۋو. ئەو بە خەلكى دەۋت ئەو گردانە سەكۆى دانىشتىنى (طەنطەل)ن. دواى بەتەنيا بەخۆيم وت كەى شتى وايە و كوا تەنتەل و دىۋ ھەيە كەچى چرتىكى بۆ لىدام و تى خەلك نەخويندەۋارن، قسەكانى من و تۆ لايان ۋەكو يەكە، بگرە ئەۋەى من لايان پەسەندترە چونكە مروقتە ھەزى لە چىرۆكى تەنتەل و دىۋ و جنۆكە و (سعلوۋە) ھەيە و باوھېرشى پىيان ھەيە بۆيە قسەكانى تۆ بىتامن. واى وت، بەۋپەرى باوھېرشەۋە چرتەكەى لىدا، زۆر موعجەب بووم پىي)).

ئەبو ھەمىد گەيشتە ئەنجامىك:

((كەۋاتە.. پاش ۋەرگرتنى بىرۋراى ھەموو تەھتەھوۋبەكان بۆمان دەرەكەت لەكۆتايى جەھل سەردەكەۋى و زانست ۋەكو كەر دەتۆپى)).

ئەبو خالد نارپەزايى دەرپىرى:

((بەلام نەك تاسەر ئوستاز لەھووب)).

لەھووب قسەكەى بۆ تەۋاۋ كىرد:

((بەلاى كەمەۋە تا ئىمە لە ژيانداين تەھتەھووب گيان، تا دەشمىرىن

دهبى سەر بۆ كه سانى وهكو جادووگه رى ئەم گونده بله قينين)).

ئىنجا پروويكرده ئەبو عەزىز:

((ئەئى تۆ دەلئى چى ئوستاز كه شكه شعەليووش؟)).

كه شكه شعەليووش سەرى له قاندو به دەمى پىر له خواردن

فلتاندى:

((قسەتە له هووب)).

ئەبو سەمىره وتى :

((دەترسم هينده ناوى ئەو بوونه وەرانه دەهينين له خەو بۆمان

دەرپەرن)).

له و كاته سەگىك له ناكاو له پەنا خيمه كه يان وه پىر، هەموو

راچە لە كين و بە دەما كه وتنه سەر سفره كه، ئىنجا دانىشتنه وه و

دايانە قاقاى پيکه نين، دەستيان كرده وه به خواردنه وه، هەر

دەيانخواردنه وه و پيده كه نين، پيده كه نين و دەيانخواردنه وه تا

له كۆتايى هەر يەك له شوينى خۆى كه وت و هۆشى لپرا. ئەبو خالد

وهكو جارن هەلساو به وه رگير و خزمه تكاره كهى وت يارمه تى

بدەن. پۆژى فه تاح بوو:

((هيندهى كه ريك له وه پريان كردوه)).

هى حەمه ئەمىنيش بوو:

((دەلئى گای گيژن كه وتوون)).

دەستيان دايه قاقى سى پياوه كه وتووه كه و بۆ سەر جيگه

رايانكيشان.

* * * * *

بيعسه شوينە وارييه كه كۆتايى به كاره كانى هيناو بۆ سبهى

ئامادهى رۆشتن بوو. سيامه ند نه ويست دەر فە تى بينينه وه يان

له دەست بدات بۆيه به دزييه وه چووه لايان و له گە ليان دانىشت. بۆ

يه كه م جاريش بى دەمامك بينيبان و زانيان لاويکه له ته مه نى

کوپره کانیانه. هه موو سهیری یه کتریان کردو تهریقبوونه وهی خوئان خوارده وه.

پیاوه کان بۆ سیامه ندیان ئاشکرا کرد ئه وان له خوئانه وه نه هاتبوون. ئاغایه کی ناوچه که داواکارییه کی بۆ پایته خت بهرزکردبووه وه و تبووی پوژ نییه شتی گرانبه های زۆر له شاره کۆن نه دۆزینه وه. سه ره تا گوئیان نه دایه هه واله که چونکه بهرده وام شتی زۆری وایان ده بیست له سه رانسهری ولات وه هندیکیان درۆ دهرده چوون. ههروه ها سه دان گردی شوینه واری گرنگ هه ن و پیوست ناکات کاتی خوئان به شوینیکی دووری وا ببه نه سه ر، به لام ئاگا که قسه ی له گه ل ئاغای گه وره تر کردو ئه وان که سانی ده سترپوشتووی پایته ختیان هان دا بۆ چه ند پوژیکیش بی شاره زایانی بۆ بنیرن. ئه وان ئاوا هاتن، پاش پشکنینیش بۆیان دهرکه وت ئه و قسانه ی له باره ی شاره کۆنه وه کراون نه ک ته نها موباله غه بوون به لکو درۆیه کی پروت بوون.

سیامه ند ته ماشای ئه و به شه ی شاره کۆنی کرد که له و شوینه ی له ناو خیمه که لیوه ی دیار بوو. وینه ی سه ربازه که هاته وه پیش چاوی، هه ر سه ربازه که ی جارانه، هه ر وه ستانه که ی جارانیتی. سیامه ند خوئی چالی هه لکه ندبوو، پیاوانی پایته ختیش دوا ئه و چالیان هه لکه ند، نه ئه ویش و نه ئه وانیش ئه و زیرو زیوه یان نه دۆزییه وه. سیامه ند به دل لی پرسی:

((ئهی چی بوو؟ ئهی تۆ له وی نه بووی؟ ئهی تۆ له وی نه دۆزرا بوویته وه؟)).

سه ربازه که وه لامی نه بوو. سیامه ند هه سستی کرد ده بی وه لامه که وا بی:

((به ئی من لی ره بووم به لام کی ده زانی چۆن گه ی شتمه ئی ره؟)).

مابووی بۆ سیامه‌ند بپروا بکات جگه له و مستیله‌یه‌ی مام سمایل
 هه‌موو شتیك درۆ بووه و که‌س هه‌چی له شاره‌کۆن نه‌دۆزیوه‌ته‌وه،
 زۆر له‌سه‌ر دلّی گران بوو بپروا بکات ئه‌و هه‌موو ماوه‌یه‌ خه‌له‌تابوو.
 سیامه‌ند ویستی له شوینه‌وارناسان بپرسی ئه‌و ئاغایه‌ کێ بوو
 داواکه‌ی بۆ پایته‌خت به‌رزکردبووه‌وه به‌لام زانی پرسیار بیسووده،
 په‌نگه‌ ئه‌وان نه‌زانن، بشزانن نایلین. بۆچیش پرسیار بکات له‌کاتیك
 ئه‌و ده‌زانی جگه‌له‌ زۆراب که‌س قازانج له‌ هاتنی ئه‌و پیاوانه‌ ناکات.
 تا ئیستا زۆراب له‌ده‌ستچوونی ئاغایه‌تییه‌که‌ی بۆ قووت
 نه‌درابوو. شته‌کان ده‌ستی زۆرابیان له‌پشته‌وه‌ بوو: له‌یه‌کێک له‌وه
 جاره‌ که‌مانه‌ی سیامه‌ند ده‌چووه‌ ده‌شت ئه‌و فیشه‌که‌ی به‌لای
 ویزه‌ی کردو سه‌رچاوه‌که‌ی دیار نه‌بوو هه‌رچه‌نده‌ زه‌حمه‌ت بوو بپروا
 بکات له‌خۆوه‌ هاتبێ. ئه‌و پیاوه‌ شله‌ژاوه‌ی بۆ داواکارییه‌ک بۆ لای
 هاتبوو که‌چی ده‌رکه‌وت خه‌نجهرێکی له‌ژێر جله‌کانییه‌وه
 شاردۆته‌وه‌و به‌په‌شو‌کاوییه‌وه‌ وتی دوژمنداره‌و خه‌نجهره‌که‌ی بۆ
 دوژمنه‌کانی هه‌لگرتوه‌. هاتنی پیاوانی میری بۆ بردنی
 جادووگه‌ره‌که‌ بۆ خزمه‌تی سه‌ریازی. هه‌ر زۆراب بوو که‌ له‌ژیانی
 نه‌یزانیوه‌ مه‌لا چیه‌و مزگه‌وت بۆچی باشه‌ به‌مه‌لایه‌کی شاره‌که‌ی
 وتبوو که‌سیك هه‌یه‌ جادوو ده‌کات، ئه‌ویش فه‌توای دابوو ئه‌وه‌ی
 بچینه‌ لای بیباوه‌ر ده‌بێ. تومه‌ز له‌هه‌ر هه‌نگاوێکی چاویکی پر له
 قین شوینی که‌وتبوو. سیامه‌ند زانی ئه‌و بریاره‌ چه‌ند دانا بوو که
 هه‌چ جۆره‌ سه‌رانه‌یه‌ک له‌ ئاوابی وه‌رنه‌گرێ و خه‌لك نه‌کاته‌ دوژمنی
 خۆی.

شوینه‌وارناسه‌کان ئاگیان له‌ناخی ئه‌و لاوه‌ نه‌بوو و ته‌نها
 ئه‌وه‌یان ده‌زانی که‌ پێویسته‌ قه‌ره‌بووی دۆرانه‌که‌یان بکه‌نه‌وه‌.
 پیاوه‌کان ده‌رفه‌تی گه‌یشته‌نی فه‌رمانبه‌رێک میری نارده‌بووی بۆ

ئەوھى ھاۋرپى گەرانە ۋە يان بى بە ھەل زانى بۇ ئەوھى ۋە رگىرپىكى باشيان ھەبى، باشتر لە فەتاحت كە لە ۋ قسە زانستىيانە تەنھا چەند وشە يەك لە گەل ئامرازە كانى گە يانندن و پىۋەلكانندن و پراكىشان تىدە گە يىشت. پىاۋەكان وىستىيان سوودىكى زانستى بە ۋ جادوۋگەر لاۋە بگە يەنن بە تايبەت كە ئەوان لە گەلى تەنھا بوون و كەسى ئاۋايى لە گە لىان نە بوو تا ناچار بى لە بەردەمى خۆى بنويى.

پىاۋەكان باسى شتى زۆريان كرىدو سىامەند ھەر گوپى دەگرت. ئەوان نە يانندە زانى بىدەنگىيە كەى لە بەر چىيە، تەنھا مۇجامە لە يە يان بە پراستى گوپ دەگرى و دەبىستى. باسە زانستىيە كان درىژە يان كىشاۋ گە يىشتە بابەتى دروستبوونى ژيان لە سەر زەوى. پىاۋەكان باسى زىندە ۋەرى تاكە خانە ۋ گەشە سەندنىان كرىد، دوايىش بوونى بە زىندە ۋەرىكى ئالۆزتر، ئەو گەشە سەندنەش نە ۋەستاۋ توخمە كانى لى دروست بوو تا گە يىشتە مۇڤ كە ئەۋىش لە گەشە سەندن نە ۋەستا تا گە يىشتە ئەم مۇڤەى ئىستا. پىاۋەكان زۆريان وتبوو بۇيە وىستىيان بوەستىن و كاردانە ۋەى جادوۋگەرە لاۋەكە بزائن. يە كىيان بە چاۋىكى پراشانازىيە ۋە تەماشاي كرىد:
(ھا .. دەلىپى چى؟)

پىاۋەكان بزەى لاقتىكرىدى لاۋەكە يان بىنى كە پرسىيارىكى ھەبوو بىكات. سىامەند بە مىشكىكى سافە ۋە شتە كانى ۋە رگرتبوو:
(ئىستاش پاش ئەو ھەزاران سائە ھەموو شتىك تەۋاۋە. ۋا نىيە؟)

ھەر ئەو كەسە:

((بەلى تەۋاۋە، بەلام ھەزاران سائە نىيە بەلكو زۆر لەو زۆرتەرە. سوودى نىيە ژمارەكان بلىين)).

سىامەند:

((با ژمارەكان بە ئارەزوۋى ئىۋە بن. ئەو زىندە ۋەرانەش شىتت

بوون بهو شیویه گه شه‌یان سه‌ند ئینجا له‌په‌ر هه‌موو شتیکی ته‌واو بوو
و هه‌موو وتیان به‌س!)).

پیاوه‌که په‌شوکا:

((نه‌خپه‌ر . گه‌شه‌سه‌ندن هه‌ر ده‌مینئ)).

سیامه‌ند:

((زۆر باشه‌. مروّقی پێش ده‌هه‌زار سال و مروّقی ئیستا چه‌ندیان
فه‌رقه‌؟)).

پیاوه‌که:

((هیچ)).

سیامه‌ند:

((بوچی؟)).

پیاوه‌که:

((چونکه ماوه‌که که‌مه‌، مروّقی پێش سی‌هه‌زار سالی‌ش هه‌ر وه‌کو
ئه‌وه‌ی ئیستایه‌)).

سیامه‌ند:

((قه‌ید ناکات، به‌لام تو‌و باسی زینده‌وه‌ری زۆرت کرد، دیاره‌هی
زۆرت‌ریش هه‌بوو باست نه‌کردوون، ئه‌گه‌ر له‌ماوه‌ی ده‌هه‌زار سال. تو‌و
ده‌لیی سی‌هه‌زار سال مروّقه‌هیچ شتیکی نه‌گو‌رابی که‌واته‌ پێویستمان
به‌سه‌د هه‌زار سال هه‌یه‌ هه‌تا مروّقه‌ شتیکی که‌می بگو‌ری. ئه‌ی چون
ده‌ته‌وی باوه‌ر بکه‌م له‌و زینده‌وه‌ره‌ زۆره‌ بچووکه‌ی باست کرد ئه‌و
هه‌موو نا‌ژه‌لانه‌و مروّقه‌ دروست بوون که‌ زۆر زۆر له‌یه‌ک جیاواز، خو‌به‌م
جو‌ره‌ نه‌ک سه‌د هه‌زار سال به‌لکو سه‌د هه‌زار سه‌د هه‌زار سه‌د هه‌زار
سه‌د هه‌زار . ده‌ جار ده‌چمه‌ ماله‌وه‌و ده‌گه‌ر پێمه‌وه‌و ئه‌وه‌نده سه‌د هه‌زار
سال ده‌ژمێرم ئینجا به‌شی ئه‌و هه‌موو گو‌رانه‌ ناکات)).

فه‌رمانبه‌ره‌که‌ توانی قسه‌که‌ به‌ئه‌مانه‌ته‌وه‌ وه‌ریگێری،
پیاوه‌کانیش بیستیان و بێده‌نگ بوون. ته‌ماشای فه‌رمانبه‌ره‌که‌یان
کردو به‌چاو لییان پرسى ئه‌مه‌ قسه‌ی ئه‌و لاوه‌یه‌ یان وه‌رگێره‌که‌

خۆی خنیوه ته مونا قه شه كه و قسه ی خۆی ده كات. وه رگ پره كه له پرسیاره كه یان تیگه یشت و هر به زمانی چاو سه رسورمانی خۆی له و لاوه ده رپری. سیامه ند چاوه پری وه لامیك بوو به لام وه لامه كه نه هات. له كۆتاییش یه كێك ددانی پی نا:

((له راستی ره خنه ی وا هه یه و خویندوو مانه ته وه)).

هر ئه وه نده ی وت و بیده نگ بووه وه. سیامه ندیش بۆی ته واو

کرد:

((خویندوو تانه ته وه به لام باوه پرتان پینه هیناوه، یان راستر بلیم هه زتان نه کردوو به باوه ری پیبهینن. به پریزان ئه وانه ی ئیوه پیمان ده لین نه خوینده وارو دواکه وتوو هر وه کو ئیوه باوه پریان به هندی شت هه یه، باوه پریان پییانه و هه ز ده که ن ئه و باوه پریان هه بی. به ختانه ئه و قسانه تان له به رده می ئه و نه خوینده وارانه نه وت)).

ئینجا هه لساو جله ره شه کانی ته کاند:

((به پریزان! ئیوه به وه ی من ده لین خورافه ت، به لام ئه وه ی باستان کرد خورافه تی که هیچی له وه ی خۆم که متر نییه، هیچی له خورافه ته کانی مامۆستای قوتا بخانه و مامۆستاکه ی که متر نییه)).

که سیان هیچی نه وت و ئه و لاوه ی پیاوه کانی پایته خت ویستبوویان سوودی پیبگه یه نن و هه ندی راستی زانستی فیڕ بکه ن پی وتن:

((هیوادارم توانیبیتم سوودیکتان پیبگه یه نم)).

وه کو گالته پیکردنیش پیکه نی، له گه ل ئه وه ش دلنه وایی کردن:

((دوو سه به ی به یان نییه که ی ئاهه نگیکی گونجاو بو خواحافیزی بو ئیوه ی به ریز ده گیپم. دوو سه به ی ئیوه ش و هه موو گوندیش میوانی خۆم، گونده نزیکه کانیش بانگ ده که م، ده زانم نیازتانه سه به ی بگه رینه وه به لام سه به ی ده مینه وه. ئاغا و جادووگه ری گه وره ی گوند منم، منیش فرمانم دا)).

پیاوه کانی جیهیشت و ئه وان پاش قووتدانی ته ریقبوونه وه ی

دوهميان زانبيان كه پټويسته به گويي بكنو سەفەرەكەيان
دوابخن.

* * * * *

دەبوايە سيامەند زۆرابى لەو ئاھەنگە دووربخستايەتەوہ.
پټويست بوو نامەيەكى تايبەتى بۆ بنيرى. ھەر ئەو نيوەپۆيە
دەرفەتئىكى زانى كاتئىك بينى ئاوايى چۆلە. چووہ دەغلئىكى زۆراب.
بە پەلە خۆى لەناوى ونکرد، گەيشتە ئەوسەر دەغلەكەو ئاگرئىكى
كردەوہ. ھەندى گۆگردى پرشتو سووتاندنى: ((تا دەگەمە مالمەوہ
ئاگر دەگاتە دەغلەكە)). ھەلسايەوہو لەپر تەقەيەك و ويزەى
فیشەكئىك بەلای گويى بيست. خيرا دانىشتەوہ. بەچىچكان
دانىشتو چاوى بەو ناوہ گيژا. تارمايەكى بينى پشتى تىكردووہو
رادەكات. سيامەند ھەلساو گورج بەرەو مال گەرايەوہ.

زۆراب لەنامەكە تىگەيشتو بۆ خۆدزىنەوہ لە ئاھەنگەكە بۆ شار
چوو. كەس نەبوو ئاھەنگ لە سيامەند تىك بدات و ئەو ئاھەنگە لەو
شيوەيە باشتر دەرچوو كە ويستبووى. دانىشتوانى شامارو چەند
گوندئىكى تر بانگ كرابوون. خواردن بۆ ھەموويان ئامادە دەكرا لەو
كاتەى ئاھەنگەكە بەرپۆو دەچوو. سيامەند بى دەمامك لەسەر
عەرشە نوئىكەى دانىشتبوو و جوحا بەپپۆو لەپشتەوہ. گوئدرئىژەكە
وہكو جاران لەپشتى ھەموويان، سەگەكەش لەبەرپيى ئاغاكەى.
پياوہكانى پايتەخت نزيك جادووگەرەكە دانىشتبوون و تەماشائى
ھەلپەركيى پياوانيان دەكرد.

ماوہى پشووى پياوہكان بە حىكايەت گيژانەوہ پركرايەوہ، ئاغا
فەرمانى دا ھەر كەسيك بەسەرھاتئىك يان قسەيەكى خۆشى ھەيە
بيلى، بەلئىنى خەلاتئىكيشى دا بەو كەسەى سەيرتيرين و خۆشترين
بەسەرھاتى ھەيە.

به سه رها ته كان و قسه خو شه كان ده وتران و خه لك پي ده كه نين يان
 سه رسو پرمانيان ده رده بپري يان هي چيان نه ده كرد، دو ابي نوره ي
 شيعر وتن هات. جادو و گهر خو شي نمايشي كي خو ي كرد. خه ياري كي
 به ده دست گرت، چهند وشه يه كي وت كه س لييان تي نه گه يشت و خه يار
 ديار نه ما. چهند وشه يه كي تري وت و له ناو جله كان بيه وه ده ريه يئا.
 دوو شو وشه ي ئاوي هه لگرت:

((ئاوي چه م سپيه، ئاوي ده ريا شينه، ئم دوو شو وشه يه ش ئاوي
 چه ميان تي به تي كه ليان ده كه م و به يه ك قسه ده يان كه مه ئاوي ده ريا)).

ئاوي شو وشه يه كياني كرده ئه وه ي ترو يه ك وشه ي وت دوو
 ئاوه كه تي كه ل به يه ك بوون و په نكي هه ردو وكيان بووه شين.

ئو ئيشانه بو پياواني پا يته خت ئاساي بوون، به لام تازه
 لاوه كه لاي ئه وان هه بيه تي بو دروست ببوو و ئه وان به
 جادو و گه ري كي راسته قينه ته ماشايان ده كرد، ديمه ني لاوه كه ش
 له سه ر كورسيه كه ي سامي كي زياتري خسته دل يان. ته ماشاي
 ده مو چاوي ئاماده بووانيشيان ده كردو دوو وه رگيره كه يان ئه و
 ته عليقانه يان بو وه رده گي ران كه ده يان بيست، ئينجا بو يان ده ركه وت
 سامي ئه و لاوه لاي ئه و خه لكه له وه گه وره تره كه بتوانن به
 دروستي بيخه مل يئن. ديمه ني نانخواردني ئه و ژماره زوره ش به س
 بوو بو شو ينه وارناسه كان بزائن ئه و لاوه تازه پا يه كي به رزي واي
 ده دستكه وتوو وه كه نه ك ته نها له و گونده به لكو په نكي زوو بگاته
 شاري سولتان ئاباديش.

ئو مه سه رفه ي جادو و گه ر كرد بووي مامو ستاي قوتا بخانه كه ي
 بپر خستنه وه كه بو يان باس كر ابوو چو ن نه يده تواني وه لام ي ئه وه
 بداته وه ئه گه ر لاوه كه ئه و جادو وه بو ده دستكه وتني سامان
 به كرده هيني يان نا. به سه رهاتي مامو ستا كه يان بيستبوو و

زانپووویان دواى پُوشتنى نامه‌یه‌كى به‌ده‌ست خزمه‌تكارى
قوتابخانه‌كه‌وه بۆ قوتابپیه‌كانى ناردبوو كه به‌هر هه‌موویان ته‌نھا
یه‌ك رسته‌یان بۆ خوینرابووه‌وه: ((من پُوشتم و ئیتر ناگه‌پیمه‌وه)).

مامۆستاكه به‌زیبوو، ئه‌وه‌تاش دواى مامۆستا جادووگه‌ره‌كه
ئه‌وانیشی به‌زاندوووه و ئیستا ئه‌وانى خاوه‌ن بپروانامه‌ی زانكۆی به‌رز
وه‌كو ره‌عیه‌ت له‌ ئاهه‌نگى ئاغا دانیشتون ئه‌گه‌ر چى ئاهه‌نگه‌كه
له‌سه‌ر شه‌ره‌فى ئه‌وان كراوه.

ئاهه‌نگه‌كه نزیكى كۆتایی بوو كاتیك سیامه‌ند هه‌ستی به
جووله‌جوولئى جوحای كرد. جوحا هیمینى له‌ده‌ستدابوو پاش
ئه‌وه‌ی له‌دووره‌وه خه‌جئى خۆی له‌سه‌ربانه‌كه‌یانوه بپینی،
سیامه‌ندیش خه‌جئى بپینی و به‌ جوحای وت:
((حه‌ز ده‌كه‌ی بپهینئى؟)).

جوحا به‌گه‌رمپیه‌وه به‌لئى كرد، سیامه‌ندیش به‌ساردییه‌وه پپى
وت:

((ده‌بپینی ئه‌مپرو ئیشی گرنگترمان هه‌یه بپه‌كه‌ین، گرنگتر له‌وه‌ی ژن
بپهینئى)).

جوحا ئومئیدی به‌ ئاگاكه‌ی گه‌وره‌ بوو:

((من پپاوی تۆم. نه‌ك خه‌جئى، داواى باوكی خه‌جئش بكه‌م كه‌س
ناتوانئى بلى نا)).

ئاهه‌نگه‌كه ته‌واو بوو و هه‌ر یه‌ك چوووه‌وه مالى خۆی. سیامه‌ندو
جوحاش گه‌رانه‌وه. كه‌مێك نیگه‌رانى به‌ سیامه‌نده‌وه دیار بوو.
هیشتا له‌ناو هه‌یوانه‌كه‌ بوون به‌ هاوڕپه‌كه‌ی وت:

((ئاهه‌نگه‌كه پپویست بوو به‌لام لایه‌كى ئه‌و پارهییه‌ی برد كه
مابوومان)).

جوحا له‌شوینئى تروه‌وه قسه‌ی ده‌كرد:

((ده‌جئى بۆ داواى خه‌جئى بۆم؟)).

سىامەند:

((ئەوھى ماومانە بەشى زۆر ناكات، دەبى ھەول بۇ پارە بەھىن)).

جوحا نەيدە بېست:

((تەنھا قسەيەك بکە ئىتر باوک و دايكى نالین نا)).

سىامەند:

((دەبى ھەر ئەمشەو بېرېكەينەوھ چۆن پارەى تر پەى بکەين)).

جوحا:

((راستە براکەى تازە مردووه بەلام شېرەخۆرەيەكى جېقنە خەفەتى

كەمە)).

ھەنسكىكى جوحا سىامەندى ورياكردەوھ:

((چېتە جوحا؟ ديسان پەزىيەكى تر؟ بزانه پەزىكەى تر چىي

بەسەر ھىناى، بىنىت ئەمرۆ چۆن سەرورەييەكت دەستكەوت. با بېر

لەوھ بکەينەوھ چۆن ئەم سەرورەييە بەھىلېنەوھ، واز لە خەجى بېنە)).

جوحا وىزانى ئاگاگەى قسەيەكى ئاسايى كرددوھ:

((ناتوانم، ھەر دەبى بۆم داوا بکەى)).

سىامەند بەتەواوى وريا بووھوھ:

((دەزانى باسى شتى سەير دەكەى؟ ئەوھى دەتدەمى خەرىكە

نامىنى؟ چۆن خەجى بەخىو دەكەى؟ دواى ئەوھ ئەگەر تۆبەم پلە

بەرزەى ئىستا دەستت كەوتووھ كچىكى نىوھ شىت بەھىنى خۆت

ناكەيتە بابەتى گالتهى ئاوايى؟)).

ئىنجا زېر بوو:

((نەخىر! پازى نېم و ناشتوانم)).

جوحاش وريا بووھوھ و ياخى بوو:

((كەواتە وازت لىدەھىنم و دەبمەوھ بە شوان)).

سىامەند توورپە بوو:

((ناھىلم دلت پىي خۆش بى)).

جوحاش ھەر توورپە بوو:

((به زوره؟))

سيامه نډ پي وټ و پشټي ټيکړدو چووه ژووره که ي:
((به لي به زوره، ناهي لم کچه که ت بده ني، ناهي لم که س به شوانت
پا بگري))

جوحا سه ري نه وي کرد:
((سيامه نډ گوږاوه. سيامه نډ دلي نه ماوه. سيامه نډ قه ت دلي
نه بووه))

نه و شه وه دوو نازده له که له سه ر ئاوازي خه وني خو ش خه ويان
لي که وټ، دوو مرو فقه که ش هر يه ک له ژووره که ي خه و له چاوي
هه له اتبو و له سه ر جي گه ده تلايه وه، هر يه ک به خه ميک و به
خه ويک.

بهشی چوارهم

مروقفو سروشت

پاش سەرکه وتن به سەر مامۆستاو بیعسه که جادووگره که سهروه ریی ته واوه تیی دهستکه وتبوو. پیاوانی پایتهخت پۆشتن و نه گه رانه وه وهك چۆن مامۆستا که پیش ئه وان پۆشت و نه گه رایه وه. به سه رهاتی بیعسه که بووه بابتهتی گالتّه و رابواردنی شوینه وارناسانی پایتهخت، مامۆستا که ش بهرپرسه که ی نه دۆزییه وه و دوایی زانی ئه و رهخانه ی له حزب ده گیران راستن “ حزب به دوو دلییه وه ههنگاوی ده ناو موغامه ره ی پیّ خوش نه بوو. له جیاتی دهستخۆشی کردنیش له مامۆستا که حزب بریاری دا وانه ی تهزیمی و فهلسه فیی تری پیّ بوتریته وه تا له ئاستی ئه و قوناغه بیّ که حزب پیی تیده په ری. شوینه وارناسه کان و مامۆستا که وه کو شتیکی کاتی هاتن و پۆشتن، سیامه ندو جادووه که ی سهروه ریه که شی مانه وه و گه وره تر بوون.

سه رهتای هاوین بوو و سیامه ند ناوبانگیکی گه وره ی له ناوچه که ده رکرد بوو و که سانیککی زۆر پوویمان ده کرده دیکه و جادووگره که ی. جوحا له جیهانیکی تر ده ژیا “ موغاناتی پیاوی دهسته راستی جادووگر ته شه نه ی کرد بوو و نه یده یه یشت کاره کانی بو ئاغا که ی به باشی بکات. ئه رکه کانی جادووگر تا ده هات زۆرترو گرانترو ده بوون، له جارانی ش زیاتر پیویستی به جوحای هاویری

هه‌بوو، به‌لام جوحا له‌جاران زیاتر بیتوانایی خۆی ده‌سه‌لماند تا ئه‌و
پۆژده‌ی جوحا ته‌نانه‌ت قسه‌کردنیشی به‌زه‌حمه‌ت بۆ ده‌کرا.

سیامه‌ند زانی پێویسته‌ زوو فریای خۆی بکه‌وی، دوو لاری
به‌کری گرت بۆ راپه‌راندنی ئیشه‌کانی، به‌لام ئه‌مانه‌ ته‌نها وه‌کو
خزمه‌تکار بوون نه‌ک وه‌کو جوحا شه‌ریکی پۆژده‌ یان ناگاداری
هه‌ندی نه‌یینی بن. سیامه‌ند وازی له‌ هاوڕیکه‌ی نه‌هینا:

((یه‌که‌م جار په‌زی تۆی فه‌وتاند، ئیستاش خه‌جی. وه‌روه‌ هۆش
خۆت! ئافه‌رتی له‌و جووره‌ پیاو ده‌کاته‌ خزمه‌تکاری خزمه‌تکاران)).

جوحا موناقه‌شه‌ی نه‌کرد به‌لکو ته‌نها سکالایه‌کی کرد له‌ دلێکه‌وه
خوینی لی ده‌تکا:

((بۆچی ناھیلی بیهینم؟)).

ئه‌ویش بۆی دووباره‌ کرده‌وه:

((خه‌جی بیینی ئه‌و نه‌خته‌ قورسییه‌ی له‌ده‌ست ده‌دی که‌ ده‌ستت
که‌وتبوو. پاشان ئه‌و که‌عه‌قلی ته‌واو نییه‌، ئه‌گه‌ر بیهینی هه‌رچییه‌ک
ده‌یکه‌ین و ده‌یلێین ده‌یزانی و ده‌ییبستی و یه‌کسه‌ر ده‌یگێرێته‌وه.
ده‌زانی ئه‌و کاته‌ چیمان لی دی؟ ئه‌و کاته‌ وه‌کو ئه‌وه‌یه‌ له‌به‌رده‌می
خه‌لک پاشه‌ل پووت بکه‌ینه‌وه‌و به‌به‌رچاوی ئه‌وانه‌وه‌ سه‌ر ئاو بکه‌ین)).
سیامه‌ند ده‌یویست چاره‌سه‌ریک بۆ هاوڕیکه‌ی بدۆزێته‌وه‌، به‌لام
زه‌حمه‌تی چاره‌سه‌ر له‌لایه‌ک و ئه‌و قه‌ره‌بالغیه‌ی له‌ شوینه‌کانی
تره‌وه‌ پووی تیکردبوو له‌لاکه‌ی تر دوو ده‌ستی به‌ستبوونه‌وه‌.

شتیکێ گرنگ‌تریش سه‌رقالی کردبوو" ئه‌و مه‌سه‌ره‌فه‌ زۆره‌ی له
ئاهه‌نگی خواحافیزی له‌ شوینه‌وارناسه‌کانی کردبوو ناچاری کردبوو
ده‌ست له‌ خزمه‌تی بی به‌رامبه‌ر هه‌لبگه‌ری. ئیستا ناچار بوو ئه‌و
چاره‌سه‌ره‌ به‌کار بیینی که‌ سه‌ربازه‌که‌ی شاره‌گۆن پۆژی ده‌رکردنی
خپوه‌که‌ له‌ گوند پێشنیاری کردبوو" شت وه‌رگرتن به‌رامبه‌ر به
خزمه‌ته‌کان. ده‌بوایه‌ ده‌وله‌مه‌ند بوایه‌ تا هه‌یبه‌تی خۆی به‌یلتیه‌وه‌.

له گهل ئه وهش له يهك شت به قسه ي سه ربازه كه ي نه كرد " هيچي له گونده كه ي خو ي و هرنه گرت و هه رچيه كه ي بو ده كردن ده يكرده به خششي خو ي. جگه له وهش پيشنياره كانى مرؤقه زيندووه كانى ره تكرده وه كه پوو شان هه ربگرئ و ده ست بگرئ به سه ر ئه و زه وييه كه مانه ي چه ند كه سيكي كه م هه يانبوو و مولكانه و جو ره كانى ترى باجيان لئ بسه نئ. ئه و ده يو يست به هي زي جادوو ئاغا بي، ئه گه ر باجيش بسه نئ پئويستى به ئو كه رو پاسه وان ده بي.

شيو ازى به جي هيتان ي داواكار ييه كانى خه لك سه ره تا ئالوز بوون، سيامه ند ئه و ئالوز ييه ي مه به ست بوو تا كاره كه ي وه ك ئيشيكي ئاسان ته ماشا نه كرئ، به لام له گهل گه رمبوونى بازاره كه ي وازى له و ئالوز كردنه هي نا. به مجوره ش خه لك ده هاتن و هه مان داواكار يى دووباره كر او ي ئه وانه ي پيشوو يان ده خسته به رده مئ " ئافره تي ك داوا ده كات لاي مي رده كه ي خو شه ويست بكرئ، ئافره تيكي تر حه زى له منداله، پياويك سه فه ريكي به ده سه ته وه يه و ده يه وي بزاني سه فه ر بكات يان نا، پياويكي تر پرؤزه يه كه ي هه يه و پئويستى به وه يه به ره كه ت بكه وي ته ئه و پرؤزه يه ي، خيزانيك ده هاتن و ده يانوت شتيان لئ ونبوو ه يان شت له ماليان ديار ناميني.

سيامه ند ئيشي بو هه موو ئه وانه ده كرد: به ئافره ته كه ي ده وت فلانه بالنده سه رببرئ و بيكو ليني و فلانه ئيسكي بدات له پو شاكي مي رده كه ي، بو ئه و ئافره ته ش كه مندالي ده ويست چه ند وشه يه كه ي به جامي ك ئاو ده خو يندو ده يكرده شو وشه يه كه و به ئافره ته كه ي ده وت تي كه لاوي ئاوي زور ترى بكات و خو ي پئ بشوات، بخوردي داده گير سانده له به رده مئ ئه و پياوه ي نيازي سه فه ري هه بووه و چه ند وشه يه كه ي سه يري له گهل بوونه وه ريكي ناديار ده وت پاشان به پياوه كه ي ده وت سه فه ره كه ي بكات يان داويخات، چه ند

تەلېسىمىكى لەسەر دىيوى ناوۋەھى جامىك دەنۋوسى و ئاوى تېدەكرد، جامەكەى دەدايە ئەو كەسەى پىرۆژەكەى ھەيە و پىيى دەوت مەرەكە باوى ناوى بخواتەو، لەبىرىشى نەدەچو پىيى بلى جادوۋگەران بەرەكەت نابەخشن بەلكو سەرەكەوتن، وەلامە دووبارەكراوۋەكەشى بەو خىزانە دەوت كە شتىان ديار نامىنى كە بگەر خزمىكى خۆيانە، ئەگەر داواى ناوى ئەو خزمەشيان بگردايە دەچوۋە ژورەكەى پشتەو كە تارىكتىن ژورر بوو، دوو چاوى دەنۋوقاندن و كەمىك قورى دەشىلاو دەيكرە پەيكەرىكى بچوك، پاشان دەبىردەوۋە لاي ئەو كەسانە و پىشانى دەدان تا بزائن لە كى دەچى. ميوانەكان وىنەى كەسىكىان لەو پەيكەرە دەبىنىيەو، كەسىكە دەيناسن، ژۆربەى كاتىش ئەو وىنەيەيان دەبىردەوۋە سەر خزمىكى خۆيان. نىرخى ئەو خزمەتەى دوايى لەھەموو خزمەتەكانى تر بەرزتر بوو.

ئەو كارانە جگەلە دەستكەوتەكەيان خۆشىيان بەسىامەند دەبەخشى، ئەو وايدەزانى گەمەيەكەو دەيكات، بەلام جۆرە خزمەتتىكى تر ھەبوو نىگەرانى دەكردو دەبوايە بىرپارىى بدايە بىكات يان نا.

كەسانىكى ژۆر داواى ئەو شتەيان دەكرد كە نيازىكى پاكى لەپشتەو نەبوو: زيانگەيانندن بەكەسانى تر. ئەوانە پۆژانە رېگەى دوورىان بو ئەو مەبەستە دەبىرى: تەلاقدانى فلانە ئافرەت يان ئىفلىجكردنى فلانە كەس يان دەمبەستنى خزمىك يان دراوسىيەك. پۆژبەپۆژىش ئەو جۆرە داواكارىيانە ژۆرتىر دەبوون.

سىامەند سەرەتا رازى نەدەبوو، پاشان دوودل بوو، دواترىش بەجىددى بىرى لىكردەوۋە. ئەو دەبىبىنى دەستكەوتى خزمەتە سىپىيەكان دەولەمەندى بەدواوۋە نەبوو لەكاتىك ئەوانەى بەدواى

زیانی میمله کانیاں دهگه پان ناماده بوون زۆرتز بدەن.

خزمه تکاری قوتابخانه که بهم شتانه ی زانیبوو و تیبینی دودلییه که ی سیامه ندی کردبوو بویه به ساردی و بیباکییه وه به ناغاکه ی وت گوئی نه داتی چونکه هر خوی ده توانی ئەو جادووه ی له وه که سانه ی کردووه به تالی بکاته وه. فیکره که لای سیامه ند نوئی نه بوو، که مېوونه وه ی ژماره ی ئەو که سانه ش که سهردانیان ده کرد پاش ئەوه ی ئاشکرای کردبوو که ئەو جادووه په شه ناکات هانی دا له وه زیاتر مه سه له که له ناو گیزاوی دودلی نه هیلتیه وه. پاش هر په تکردنه وه ی ئەو جوړه داوایانه ش نرخه که ی بۆ به رزتر ده کرایه وه. له وه ش به دواوه هر دوو ترس و ته ماع پیکه وه کۆبوونه وه بۆ ئەوه ی دوا سه نگره ی به رگریه که ی بشکینن. له کۆتاییش بریاری خوی دا. چاوه پئی یه که م که سی له و جوړه کرد. دوا ی ئەوه ی یه که م که س دی و ئیشی بۆ ده کری و ده پواته وه ده نگ بالو ده بیته وه که جادووگه ر ئیستا رازییه ئەو کارانه بکات.

یه که م که س ئافره تیکی شار بوو رق له که سوکاری میرده که ی لای ببووه نه خوشی و ده یویست ئاگریک به رداته مالیان ئەو رقه ی بکوژینیته وه. په شیی مه به سه که و گه رمیی خستنه پووه که جاریکی تر سیامه ندیان دودل کرد: ((گونا هه. ئەو شته ی ئەو ژنه ده یه وی تاوانه)). به لام پاش که میک لیی پرسی: ((ده زانی ئەوه پاره ی زۆری ده وی؟)).

ئافره ته که ناماده بوو هه رچییه که داوا بکری بیدات. کینی دلی هینده گه وره بوو هه رچییه کی کۆ کردبووه وه له گه ل خوی هینا بووی:

((دوو ساله پاره کۆ ده که مه وه، هه موویم بۆ هینا ی)).

جادووگه ر به به په نجه ئاماژه ی بۆ سووچیکی به په که ی کرد:

((بيخره ژيرره، له دهره وهش چاوه پرى بکه)).

ژنه که پاره که ی داناو پږشت. جادو و گره که چوو ژوره که ی پشته وه و ئاردو ئاوی تیکه ل کردو کردییه هه ویر، شیره ی که سیکی لی دروست کردو چهند وشه یه کی پیا خویندو فووی پیا کرد ئینجا ژنه که ی بانگ کرده وه:

((ئمه بخره خوار دنه که یان)).

ژنه که هه ویره که ی خسته کیسه پاره که ی و به خویشییه وه هه لسا. پیش ئه وه ی بشپوات جادو و گره که ویستی دیعایه کی بازگانی بو کاره که ی بکات به لام فریای قسه که که وت و نه یوت، ئافره ته که بی پیوتن ئه وه ده کات. ژنه که پږشت به لام هیشتا شتیک له دلی سیامه ند مابوو. پاره که ی هه لگرت و ته ماشای کرد: ((رهنگه ئه مه مالیک کاول بکات)). پاره که زور بوو، پږژانی داهاتووش زوری تر دینه به ریپی و خوی له ئابروو چوونی هه ژاری ده پاریزی: ((رهنگه ماله که فریای کاول بوون نه که وی و مه لایه که به خورایی ئه و جادو وه به تال بکاته وه)).

دلی به وه خۆش بوو و بیریکرده وه چهند خۆش ده بی ئه گهر له گه ل مه لایه که ریک بکه وی، خوی جادو و بکات و ئه و به تالی بکاته وه، داهاتیش به نیوه یی. خزمه تکاری قوتابخانه که ژنه که ی بینی و قسه کانی ناو ژوره که ی لی بیست. چوو ژوره وه بو لای ئاغا که ی:

((زوو پیموتبووی ئه و سحره بکه و هه ر خۆت به تالی بکه ره وه، ئه مجاره ه ده لیم هه ر خۆت به تالی بکه ره وه. که س مه که به شریک)).

سیامه ند تۆقی، ئه و پیاوه چۆن زانی؟
(که سی وه کو کی؟)

خزمه تکاره که دانیشت، نه فه سیکی قوولی له دارجگه ره که ی وه رگرت، به ئاره زووی خوی دوو که لی جگه ره که ی له سییه کانی

به گير هيئا، ئينجا كه ئيشى پيى نه ما كرده ده ره وه:
(مهسه لهن مه لا)).

چاوه كانى سيامه ند زه ق بېوون:
(چون زانيت؟)).

خزمه تكاره كه دارجگه ره كه لى له ده م ده ره يئاو به
سه رسورمانه وه ته ماشاى سه رسورمانى سيامه ندى كرد، سيامه ند
به چاويكى گومانه وه ته ماشاى كرد:
(ده لىي فيربوى ناو دلەكان بخوینيته وه)).

خزمه تكاره كه هيچى نه وت، سيامه ند به رده وام بوو:
(ده ترسم تو شه يتانيك بى چووييته له شى مروفا)).

خزمه تكاره كه هر هيچى نه وت. سيامه ند قسه لى كرده وه:
(نازانم بوچى ههست ده كه م جاروبار شه يتان ده چيته له شى
گويدريژه كان، به لام نه مجاره ههست ده كه م چوته له شى تووه)).
خزمه تكاره كه وه كه نه وه لى هيچ نه وترابى:

(مه لات ده ست ناكه وي نه وه ت بو بكات، بوشت بكات شه ريكت
ده بى، بوشت نه كات باسى ده كات، باسيشى بكات زهره ر ده كه لى)).
پياوه كه حيكه تيكي گوره لى وت، سيامه ند يش ده ستى جوولاند
به واتاى فهرموو بو ده ره وه:
(بيري ليده كه مه وه)).

پياوه كه روشت و بو يه كه م جار سيامه ند ترسى له و پياوه
نيشت:

(تو بليى به راستى شه يتان نه بى؟)).

سيامه ند ئينجا زانى نه وه ههسته ترس نه بوو له و پياوه، سيامه ند
زانى ترسه كه له گه ل نه وه ده سه لات هه اتوو كه ئيستا
ده ستيكه وتوو: ترسى له ده ستداني نه وه ده سه لات هه. ترسى نه وه وه
ترسى هه ژاربي پاش ده وله مه ند بوون.

پوڙي دواتر ئافره تيكي تر له شاره وه هات، ديار بوو ئافره ته كه كي
 دويني قسه ي بوو كرد بوو. سيامه ند گه يشته قه ناعه تيكي كه جادوو بوو
 دوو مه به ست داهيئراوه: ده ستگير كردني قازانچو خوپاراستن له
 زيان، به هه له ش چووبوو كاتيكي وايد ه زاني ده تواني به يه ك لاق
 به ره و ئاواته كاني بروات و ته نها سوود بگه يه ني، به پال ئه و
 باوه رپه يشه وه نيوه قه ناعه تيكي بوو دروست بوو جادوو داهيئراويكيه
 ئافره تي له دواوه بوو، داهيئراويكي رپه شه و به تايه ت بوو سه ربريني
 ئافره تاني تر رووناكيي بينيوه، دوايش هر ئه و داهيئراوه بووه
 هو ي ئه وه ي خو يان ئاوه رپوت بكرين. ئافره ت ماسولكه ي نيه تا
 له رپيه وه بگاته ئامانجه كاني بو يه هر ده بوايه جادوو داهيئرايه .

هاتني ئافره تان و داواي زيانگه يانندن به ئافره تاني تر سيامه ندي
 زياتر بيتا قه ت ده كرد" ئه و به رله وه ي بگه رپه ته وه گوند خو ي بوو
 مملانه ي خو ي و شاهه يس ئاغا ئاماده كرد بوو. ئه و وا ي دانابوو
 شه رپيكي مه ردانه به كه ره سه يه كي نو يوه بكات، وه كو پياويكي
 به سام و به هه يبه ت له گوند بزي، ياري به شاهه يس ئاغا و كورپه كاني
 بكات، خيوه كان راپو يني بشيانه ينيته سه ر رپگه ي خه لك، ئاژهل بوو
 ده سه لاته كه ي و بوو گه مه كاني موسه خخر بكات، خه لك بي بين له پر
 ده رده كه وي و له پر ديار نامي ني، ئه مرؤ له به رچاويان ده چي ته
 گونديكي دوورو هر ئه مرؤ له ناو ئاوا يي ده نكي بي يستن. سيامه ند
 ده يو يست ئه مانه و له وانه گه وره تر بكات به لام ئيستا ده بيني له گه ل
 جيهاني لاوازو بي ده سه لاتي ئافره تان مامه له ده كات و ده كه وي ته ناو
 گيژاويك خو ي تي ي به بچووكي ده بيني ته وه. سيامه ند نار ه حه ت بوو،
 نار ه حه ت بوو و جگه له به رده وامبوون رپگه يه كي تري له به رده م
 نه ده بيني .

سيامه ند به رده وام بوو به لام وه كو قه ره بوو په ناي برده به ر

پښتانه تر که کاتی خوئی فیریان ببوو“ پښتانه سامناکتر بو
 میوانه کان و زبرتر له دروستکردنی په یکه ری هه ویر، ئاسانتریش له
 خستنی له ناو خواردنی قوربانیه که . ئافره تیځ داوای کردبوو
 میړده که ی له برده هم ژنه تازه که ی وه کو که ری خه سینراوی لی بی .
 سیامه ند پی و ت ده توانی میړده که ی به پراستی بخه سیننی، ژنه که ش
 لاری نه بوو. سیامه ند په یکه ری کی بچوک هینده ی له پی دست
 به شیوه ی نه و پیاوه به قور دروست کرد، چنه د جاریک دهرزیه کی
 له ناوگه لی چه قاند له گه ل وتنی چنه د وشه یه کی پیویست و
 دوپاره کردنه ویان. له وهش به دوا په یکه ری نه و که سانه ی دروست
 ده کرد و دهرزیی ده کرد به و شوینه ی مه به ست بوو زیانی پیبگات .

نه و شیوازه نوییه ماوه یه ک دلی خویش کرد به لام نه و ونده ی
 پیینه چوو نارپه حه تی کرد، له شیوازه کونه که زیاتر. نه و له گه ل هه ر
 دهرزیه که ههستی ده کرد نیچیره که بوته لاشه یه کی بی دیفاع
 به رامبه ری که وتوو، هاوار ده کات و ده گری و نه و بیبه زیانه و
 نامردانه به دهرزیه که تی کی که وتوو، هه ر دهرزیه کیش به
 نه ندامی کی نه و په یکه ره ی ده کرد ههستی ده کرد هه مان نه ندامی
 له شی خوئی وه کو هه مان نه ندامی له شی شهیتانی لی هاتوو،
 له کۆتایش ههستی ده کرد هه موو له شی بوته له شی شهیتانیک،
 دوا ی نه وهش دوومه لیک له پاشه لیه وه دهرچوو“ نه وه سه ره تای
 کلکی تی، دهرده چی و گه وره تر ده بی تا دوا یی ده بیته کلکی کی
 دپکاو ی وه کو کلکی شهیتان .

کاری جادووگه ری هه موو کاتیک نه نجامی داواکراوی نه بوو.
 پوژیک له و جوړه که سانه هاتن که زانیاریان ده ویست، زانیاریه
 کونه کان: نه و که سه کییه پیلان له دژیان ده گپری و کۆسپ ده خاته
 کاره کانیان و زیانیان پیده گه یه نی، هه روه ها کییه برده وام شت له

مالیان دەدزی. سیامەند ریگە کۆنەکەى بە کارهینایەوه “چووه ژووره کەى پشتەوه، دوو چاوی نووقاندن و قورپە کەى کردە پەیکەرێکی بچووکی دزه نادیارە کەى ناو مال، پەیکەرە کەى بردە لای میوانەکان و پیشانی دان. میوانەکان تەماشایان کردو دوودل بوون، یەکیکیان وتی فلانی ئامۆزایە، یەکیکی تروتی ئامۆزایە و زاوای ئامۆزایە. جادووگەرە کە قورپە کەى بردەوه ژووری پشتەوه بۆ ئەوهی ئەمجارە پەیکەری ئەو کەسە بکات کە پیلان لەدژیان دەگیژی و زیانیان پێدەگەینێ. بەخۆی و پەیکەرە کەوه گەرایەوه لای میوانەکان. ئەوان تەماشایان کردو نهیانناسییەوه، بەهەموو بارەکان سووراندیانەوه و هەر بێ ئەنجام بوو، لەکۆتاییش هەموو وتیان نایناسنەوه. سیامەند تەماشای پەیکەرە کەى کردو پێستی گرز بوو و قژی رەپ راپاوستا” بینی پەیکەرە کە لە خۆی دەچی.

سیامەند لە ترسی ئەوهی هەموو جارێک خۆی لە ئاویڤنە ببینی بۆ ماوهیە کە وازی لەو ریگەیه هینا، بۆ ماوهیە کیش وازی هینا لە دەرزى کردن بە پەیکەر بۆ زیاندان و لەجیاتى ئەوه پەنای بردە بەر شیوه کەى تر: لەوحەکانى دەردەهینا و ئەو کەسەى دەهینایە پیش چاوی کە داوای لى دەکرا زیانی پێیگەینێ، لەوحەکانى بەپێچەوانەوه دەخویندەوه و داوی فوویەکی روو دەکردە ئەو لایەى ئەو کەسەى لیبوو.

خویندەوهی لەوحەکان بەپێچەوانەوه بۆ ماوهیە ک سیامەندی ئاسوودە کرد، بەلام لەهەمان کات ئەو هەستەى دایە کە سام دەسەلاتى کەم دەکاتەوه. وهکو هەموو جارێکی تریش بیری لە قەرەبوو کردەوه، قەرەبووش ئەمجارە کارێک بوو دەبوايه بەردەوام بیکردایە. یە کە لەو دوو لاوهی بانگ کرد کە خزمەتیان دەکردو پێى وت خۆلى زۆرى بۆ ببیژی:

((پییوسته زور ورد بی، وردو پاک. دوایی خو له که بو ئیره دههینی و زور زور به ناو دهیشیلی)).

لاوه که پوشت و ئه وهی کرد. قوره که ئاماده بوو. پیی وت ئه و قوره بخاته تووره که یه ک و بیخاته سه ر پشتی گویدرئزه که و ئه و بپرواته وه. سیامه ند ریگه ی گوندی خالدا نی گرته به ر. ته پوله که ی تیپه راندو گه یشته ئه و به شه ی ریگه که که له لای چه پییه وه پریک به ردو تاویر به بالای مروفتیک بوته په رزینیکی سروشتی به دریزایی ریگه که. له یه که م قوناغ وه ستا. که میک قوری هینده ی له پی دهستی له تووره که که ی سه ر پشتی گویدرئزه که ده رکرد. قوره که ی له ناو له پی دهستی فلیقاند:

((صاحب و تبووی جادوو سه رچاوه یه کی هونه ره. صاحب هونه رمنده و یینه ی زوری پیشان دام و وتی ئه مه پیی دهوتری هونه ر. ئیستاش ده زانم که منیش هونه رمندم)).

پیخویکه ی کرده شیوه ی ئازه لیک، مشکیک به گوچکه ی گوره و پان و لموزی دریز. مشکه که ی خسته سه ر تاویریک و چند وشه یه کی وت و فووی پیا کرد. سه د هه نگاوی تر پوشت و توپه لیک تری قوری له تووره که که ده رکرد. کردییه شیوه ی ئازه لیک ترو له سه ر تاویریک تری داینا. هه ر سه د هه نگا و ده رپوشت و شیوه یه کی تری ده کردو ده یخسته سه ر به ردیک. تا هه موو قوری سه ر پشتی که ره که ته واو بوو ده یان په یکه ری دروست کرد: مشک کی گوئ خپو گوره و لووت تیز، پشیله ی تووره، شه مشه مه کویره، به رازی کیوی، گویدرئزه شیوه ی له شه یان ده چوو وه که له گویدرئزه ئه وانه ی به دریزایی ریگه که دانا و گه راپه وه ئاوی، به لاهه که ی وت: ((سبه ینی ئه وه نده ی ترم بو بشیله)).

کوره که ی پرسپاری کرد بوچی و سیامه ند به کورتی وه لامی دایه وه:

((ئەگەر حەز دەكەى عەقلىت تىك بچى پىت دەلىم)).

لە رۆژانى دواترو لەو كاتانەى ميوانى نە دەبوو ئەو پەيكەرانەى
دروست دەكردو لەسەر رېگەكان بلاوى دەكردنەو:

((دەبى جىپەنجەو سامى خۆم لەهەموو شوينىك دابنىم)).

پەيكەرەكانى سيامەند ساميان دەخستە دلى ئەوانەى بۆ لای
ئەو بۆ گوندەكە دەچوون. ميوانەكان بەر لە گەيشتيان پەيكەرە
بچووگەكانيان دەبىنىو بىئەوەى كەس پىيان بلى نەياندەوئىرا
نزيكان بەگەنەوە يان دەستيان لىدەن. سەربارى ئەوەش
سيامەند بە دوو كورەكەى وت ئەو قسانە بلاويكەنەوە كە هەر
كەسىك دەست لەو پەيكەرانە بدات تووشى نەهامەتى دەبى، ئەگەر
سووكايەتيشيان پىبكات دەبىتە ئەو ئاژەلەى ئەو پەيكەرەى
لەشيوەى دروست كراو.

رۆژىك لاويك لە سولتان ئابادەو لەگەل چەند كەسىك لەسەر ئەو
رېگەى بوون. گالتهى بە پەيكەرەكان دەكردو يەكئىكئى شكاند كە
لە شيوەى سەگى كىوى بوو. بەرلەوەش بگەنە ئاوايى دەستى
بەسەرىوە گرتو كەوتە هاوار كردن، پاشان هاوارەكەى بوو
وەرپىن. هاوپىكئى پەلەيان كرد تا بىگەىنە لای جادووگەرەكە.
جادووگەر لاوەكەى بىنىو بەرلەوەى كەس قسەىەك بكات پىى وت
چى كردووو تەنانت ناوەكەشى پىوت چىيە. سەرەتاي
چارەسەرەكە بىرخستەو بوو كە دەستدان لەو پەيكەرانە چەند
ترسناكە، دوايى چەند وشەىەكى بەسەر لاوەكە خوئىند، ئەوئىش
دەستبەجى چاك بوووەو بەپىكەنىنەوە هەلسا. جادووگەرەكە پىى
وت چەند رۆژىكى تر سەرى لىداتەو.

چەند رۆژىك پاش ئەو وردە هەویر لەچواردەورى ئەو پەيكەرانە
دانرابوون. كەسانىكى تر بەو رېگەى دەرۆشتن و چۆلەكەيان دەبىنى

نزيك ئۇ پەيكەرەنە بەمردوویی كەوتوون. جارى تریش پاشماوہی خواردن لەسەر پریگە كە دەبینرا، پاشماوہی خواردنە كە لە خۆشترین خواردنئى خۆیان باشتەر بوو، پریوارئىك تیدە پەپرى و خۆئى نە دەگرتو لئى دەخواردو پاش ماوہیەك توشئى ئازارەسكىكى گەرە دەبوو. دەیانپرسی و دەیانزانئى ئۇوہ پاشماوہی خواردنئى جادووگەر بوو. جارى تر دەیانبینئى ئازەلئىك دەهات و دەخواردو دەمرد. سامئى جادووگەرەكە گەیشتە ئۇوہئى دەیانوت نەك تەنہا پەيكەرەكانئى سەر پریگە و نەك تەنہا پاشماوہی خواردنەكەئى ترسناكن بەلكو تەنانەت ئۇگەر لەبەر هەتاو بینرا پئویستە مرؤف خۆئى لە سئبەرەكەئى بیاریئى.

سیامەند وەك سامیشئى هەبوو سەلماندبووی كە دەتوانئى مەترسى لەسەر مرؤفەكان لابەرى. شەویكىان ئاوايئى گویئى لە هاوارئى سامناكى وەك هاوارئى خئویك بوو. هاوارەكان شەوی دواي ئۇوہ بیسترانەوہ. خەلك ناچار بوون پەنا بۆ جادووگەرەكەیان بەرن. جادووگەر بە پۆشاكەكەئى و دەمامكەكەئىوہ ئەوانئى كۆكردەوہ، بە قور پەيكەرئىكى ناشیرینئى دروست كرد، سووژنئى كرد بە پەيكەرەكە و كوناودەرى كرد و وشەئى نادیارئى وت، پاشان پئى وتن ئۇوہ ئاغا گەرەكان بوون كەسئىك لە شار قسەئى پئوتوون و ئۇوہ پەيكەرە ئۇوہ كەسەئىوہ ئۇوہندەئى پئى ناچئى توشئى نەهامەتئى دەبئى، ئاغاكانئىش ئئستا ئاسوودەن و چئتر هاوار ناكەن. هەر ئۇوہ شەوہش دەنگئى هاوار نەما.

لەكۆتایئى هەموو ئەمانەش سیامەند بەسەر ترسەكەئى سەرکەوت و گەراپەوہ بۆ دروستكردنئى پەيكەرئى هەویرى ناسینەوہئى كەسانئى نەناسراو و دەرزئى كردن بە پەيكەرئى قورئى مئملئى نەویستراو. سیامەند بیباكتەر ئەوانەئى كردو زانئى ئۇگەر خۆئى بۆ

ههسته‌کانی شل بکات ده‌بی چاوه‌پیی پۆژانی دوایه‌مینی سه‌روه‌ییه‌که‌ی بکات. خو‌ی بو‌ ئه‌ وه‌ستانه‌ شل نه‌کردو وه‌کو شیت په‌لاماری هۆکاره‌کانی ده‌سه‌لاتی دا.

ناوبانگی سیامه‌ند له‌ ئاستیک نه‌وه‌ستا“ شته‌کانیش خو‌به‌خشانه‌ هه‌لده‌به‌ستران. ئه‌وه‌نده‌شی پی نه‌چوو هه‌رچییه‌که‌ جادووگه‌ر ده‌یوت یان ده‌یکرد ئاکامیکی لی ده‌بووه‌وه، به‌زۆری ئاکامیکی خراب. به‌م جو‌ره‌ش سامی جادووگه‌ره‌که‌ هه‌موو ناوچه‌که‌ی گرته‌وه‌وه‌ گه‌یشته‌ شاری سولتان ئاباد. خه‌یاله‌کانی سیامه‌ندیش بوونه‌ راست: خه‌لکی شاره‌که‌ ته‌ماشای زنجیره‌ کپوه‌که‌یان ده‌کردو ده‌ربه‌ندی باسته‌ره‌یان ره‌شو تاريک ده‌بینی، شاخه‌که‌ دراووه‌ چه‌م به‌ناوی ده‌پوات، چه‌ند دێیه‌کیان به‌ره‌و ده‌ربه‌ندی گه‌وره‌ ده‌ژمارد: ئه‌و ژاله‌ی ده‌ربه‌نده‌، ئه‌وه‌ سو‌فی هه‌سه‌نه‌، کانی مسته‌فا ئینجا به‌رزایی ئینجا شاماره‌ که‌وتۆته‌ گۆشه‌ی نیوان مالۆله‌ و کانی که‌وه‌. ئا له‌و گۆشه‌یه‌وه‌ له‌بناری شاخه‌که‌ گوندیک له‌ناو ته‌م وه‌لم و لیلی ون بووه‌، جادووگه‌ریکی سامناکی تی ده‌ژی و له‌ویوه‌ ده‌روانیتته‌ شاره‌که‌یان و ده‌شت و گرده‌کانی به‌رده‌می گونده‌که‌ی، جادووگه‌ریک کاتی خو‌ی شوان بوو به‌لام جادووگه‌ریکی کۆنی مه‌زن سه‌دان ساله‌ مردوو له‌ گۆره‌که‌ی هاته‌ ده‌ره‌وه‌وه‌ ئه‌و شوانه‌ی فی‌ری جادوو کرد.

ته‌ماعی سیامه‌ند بو‌ پله‌یه‌کی به‌رزترو سامی زیاتر سنووری نه‌ما تا ئه‌و شه‌وه‌ی خه‌ونیککی بینی پی‌ی وت ده‌سه‌لاتیک هه‌یه‌ ئه‌و سنووره‌ش تیپه‌ر ده‌کات، پی‌شی وت ئه‌گه‌ر شوینی ئه‌و خه‌ونه‌ نه‌که‌وی ئه‌و ده‌سه‌لاته‌ی ئیستا هه‌یه‌تی تیا ده‌چی و ده‌بیته‌وه‌ به‌ شوانه‌که‌ی جاران. سیامه‌ند له‌ خه‌و راچه‌نی و ترس که‌وته‌ دلێیه‌وه‌.

مائاوا ھاوری نازیز

سیامه‌ند پاش دوودلییه‌کی زۆر جوحای ھاوری بانگکرد، پیی وت به‌رامبه‌ری دانیشی، جوحا دانیشت و سه‌ری داخست، سیامه‌ند ده‌یویست شتیك بلی، جوحاش ده‌یویست شتیك له ئاگاه‌یه‌وه ببیستی، سیامه‌ند نه‌یتوانی پیشه‌کی بۆ قسه‌که‌ی دابریژی، یه‌کسه‌ر هه‌واله‌که‌ی پیی وت:

((شه‌و خه‌ویکی ناخۆشم بیینی، ناخۆشترین خه‌و)).

جوحا وریابووه‌وه و سه‌ری به‌رزکرده‌وه، هیوایه‌کی بۆ دروست بوو و له‌دلی خۆی مژده‌ی به‌خۆی دا: ((سیامه‌ند حالی خراپی منی به‌خه‌و بیینیوه، سیامه‌ند ئیستا دلی نه‌رمه‌و وازم لیدیینی خه‌جی بهینم)). یه‌کسه‌ریش سیامه‌ند خه‌ونه‌که‌ی وت، خه‌ونه‌که‌ی به‌ردیک بوو له‌ده‌مییه‌وه بۆ سه‌ر ته‌وقی سه‌ری جوحا:

((خه‌وم بیینی که ده‌بی خۆشه‌ویستترین که‌س بکه‌مه‌ قوریانی. پیم وترا خۆشه‌ویستترین که‌س سه‌ر بپرم ئه‌گه‌ر بمه‌وی ده‌سه‌لاتی خۆم بپاریزم)).

جوحا ده‌می داچه‌قاندو دوو چاوی ئه‌بله‌ق بوون، ماوه‌یه‌ک وا ته‌ماشای ئاگاه‌یه‌ی کرد ئینجا توانی قسه‌ بکات: ((من به‌ته‌ما بووم دلت نه‌رم بووبی و بهیلی خه‌جی بهینم که‌چی ده‌بینم ده‌ته‌وی سه‌رم بپری)).

به‌رله‌وه‌ی ئاگاه‌یه‌ی هیچ بلی شتیکی کۆنی بیرخسته‌وه:

((تۆ له شاوهيس ناغا دلپرقتري، شاوهيس ناغا رهنزي نه دامی، به لام نه یوت سهرت ده پریم بۆ نه وهی هر ناغا بم)).

دلی پر بو و قسه که ی بۆ ته و او نه کرا. ناغا که ی نه یوانی تی بگات
ئو هه موو خه فه ته ی جوحا بۆ چیه، له گه ل نه وهش دلنه وای کرد:
((تۆ لای من خۆشه و یستترین کهس نیت جوحا، له به رنه وه پیویست
ناکات تۆ سه ر بپریم)).

جوحا جار یکی تر سه ری هه ل بریه وه:
((من خۆشه و یستترین کهس نیم؟ نه گهر من نه بم که واته کهست
خۆش ناوی)).

سیامه ند:
((به لئی که سیکی هه یه خۆشه و یستترین کهسه لای من، به لام دیاره تۆ
نازانی)).

دلی جوحا که و ته ته په ته پ و نه و دلله پیی وت وا زوو کۆل نه دا:
((سیامه ند حه زی له کچی که و نه مزانیوه، نه و حه زی لی کرد بی وازم لی
ده هی نی خه جی بخوازم)). به لام به ردی دوهم بۆ ته پ لی سه ری
گه وره تر بوو:

((به لئی، که سیکی هه یه له هه موو که سیکی تر لام خۆشه و یستتره.
سه گه که م)).

جوحا که میک پاما تا نه و کاته ی له قسه که تی گه یشت، که
تی شگه یشت زانی شتیکی بی مانایه دانیشی و گو ی له و جوره قسانه
بگری. بی نه وهی قسه یه ک بکات هه لسا و ویستی ژووره که ی بۆ
جی به یلی. ناغا تووره بو و نه یه یشت:

((دانیشه! من بۆ نه وه بانگم نه کردوی باسی دلداریی خۆت و
خه جیم بۆ بکه ی...)).

جوحا پیی بری:
((به لام بۆ نه وه بانگت کردووم باسی دلداریی خۆت و سه گه که تم بۆ
بکه ی)).

سیامه‌ند:

((سه‌گی من و تۆشه)).

تۆره‌ی تووره‌بوونی جوحایه:

((سه‌گی من؟! به‌گوشی نازانم. ئەگەر پیت خۆشه‌شووی پیبکه)).

سیامه‌ند:

((پیت ده‌لیم پیویسته‌سه‌ری بپریم)).

جوحا دانیشته‌وه:

((ده‌سه‌ری بپره)).

ده‌نگی سیامه‌ند کزۆله‌بوو:

((ناتوانم)).

دوو هاوڕێکه له‌ناو ژوورێکی بێده‌نگ مانه‌وه، سیامه‌ند خه‌فه‌تی
هه‌بوو، جوحاش سه‌ری سوپما‌بوو. ئەو ده‌یزانی هاوڕێکه‌ی له‌کۆنه‌وه
سه‌گه‌که‌ی خۆش ده‌وی به‌لام تا ئەو راده‌یه؟ هه‌ردوو ته‌ماشای
زه‌ویان ده‌کردو بێده‌نگ بوون. بێده‌نگی درێژه‌ی کیشا تا له‌په‌ر
شتیک له‌ناو میشکی جوحا ته‌قییه‌وه، دلێ ته‌په‌ته‌پی کردو هه‌زی کرد
پیبکه‌نی به‌لام خۆی گرت، خۆشی ده‌نگی خسته‌ له‌رزه‌و به‌و
ده‌نگه‌وه قسه‌ی کرد:

((به‌قسه‌م ده‌که‌ی سیامه‌ند؟ سه‌ری بپره. سه‌گیکی خویپری چیت بۆ
ده‌کات ئەگەر هه‌موو ئەم ده‌سه‌لاته‌ت نه‌میینی)).

وه‌کو خۆشیی درنده‌کانیش له‌کاتی په‌لاماری نیچیر له‌دلێ خۆی
هاواری کرد: ((ئێستا ده‌توانم هه‌قت لیبکه‌مه‌وه، هه‌ر زوو هه‌زم ده‌کرد
سه‌گه‌که‌تم بکوشتایه، ئەوه‌تا خۆت هی‌نا ته‌به‌رده‌مم. ئەو سه‌گه‌ خویپرییه
خۆشه‌ویسته‌ت پی سه‌رده‌بپریم و ئەو خه‌فه‌ته‌ ده‌خمه‌ دلێ ره‌قه‌که‌ته‌وه)).
به‌ده‌نگیکی به‌رزیش که‌ نه‌یتوانی ئاوازی خوشیی تی‌ بشاریته‌وه:
((ئاره‌زووی خۆته‌ به‌لام ته‌ماشای حالی خۆت بکه‌ ئەگەر ده‌سه‌لاته‌ت
نه‌ما، بزانه‌ چۆن گالته‌ت پیده‌کری و له‌وانه‌یه ئیشی شوانیشت
ده‌ستنه‌که‌وی)).

ئەو دەبوو سىيامەند لىي دەترسا“ لەپەر ئاگر بەردەبىتتە ھەموو خەرمانەكەي، ھەمووي لەبەر سەگەكەي، ھەردوو قوربانىيەكە گورەن، تازە سەگەكە بۆتە بەشيك لە گيانى، جوحا ويستی پاببویری:

((ئەگەر سەگەكەشت پینەكوژرا، وا بخەرە مېشكت كەرەكە خوشەويستتین كەسە لەلات و سەرى بېرە)).

سىيامەند بەچاويكي توورەوہ تەماشای كردو زانى پادەبویری:
(بۆچی كەرەكە؟ تۆ پېش كەرەكە)).

مژدەشى دايە:

((ھەر لە خەو كە پېم و ترا دەبى دواي سەگەكە كەسيكى تر سەربېرم، كەسيك ھەر وەك ئەو لەخۆمەوہ نزيك بى)).

تازە جوحا خەفەت بەو شتانە ناخوات:

((ئەوہ من ناگريتەوہ، ئەي نابىنى من چەند لەتۆوہ دوركەوتوومەتەوہ؟ خۆت ئاشكرات كرد كە من خوشەويستتین كەس نيم لەلات. نەخيّر نەخيّر! كەرەكە نزيكتين كەسە. بېگومان دواي سەگەكە. دواي سەگەكە. پېش من. زۆر پېش من)).

نەشيتوانى خەفەتى خۆي لەو گالته جارييە بشاريتهوہ كە بەگوئي خۆي دەبييستى و باوەر ناكات لە جيهان بيمانىي لەو جورە ھەبى:
(سەگو كەر! ھەر ئەوانە لاي تۆ شتن. گووش بەدەمى ھەموو مروّفەكان)).

لەبەر خوشيەوہ گلماندى و كەرەكەي لە سيامەندو سەگەكەي بە باشتر دەزانی:

((سىيامەندو سەگەكەي دليان نيبە. كەسيان بېر لە ژنهيان ناكەنەوہ، بەلام كەرەكە ئەوئەندە بليمەتە ئاوپ لە ماكەر ناداتەوہ و ماين لە شامارو ديكانى تر نەماوہ دەستى نەيگاتى. ئافەرين نيّر كەرى قارەمان ماينت لە ئەسپەكانى ئەم دەوروبەرە حەرام كردووە و ئەگەر واژت لى بينن سەد وەچە ئيستر دەخەيتەوہ. بە تۆش دەليّن كەر.

نه خيړا! كه رنم دوانه ن)).

سيامه ند باش گوڼي له قسه كه ي جوحا نه بوو و پيې وت برواته
دهره وه چونكه ده يه وي به ته نيا بي كاتيگ بريار ددات. سيامه ند
پالگه وت و نه يتواني به يه كه بار پالگه وي، ده تلایه وه و ده تلایه وه تا
كات گه يشته ئيواره.

ئيواره سه گه كه و كه ره كه له گه ل يه كيگ له و دوو خزمه تكاره
گه رانه وه. سه يرانيگ بوو به فه رمانی ناغا بو دوو ناژه له كه. سيامه ند
ويستی ئه و دوو ناژه له ئه و سه يران و گه ران و تيگه ل بوونه له گه ل
سروشته بكن كه خو ي ماوه يه كه ليان بيبه شه، ده شيويست
سه گه كه له به رچاوي نه بي تا بتواني بريار بدات.

جوحا له سه ر پليكانه ي هه يوانه كه دانيشتبوو و چاوه ري برياري
ناغاكه ي بوو، بيريشيد ه كرده وه چي بكات نه گه ر ناغا برياري سه گه كه
سه رنه بري.

سه گه كه به زمانيك له دهره وه و كلكيگ له حه وا چوه ناو
حه وشه كه، جوحا ي بينو ويستی باسي خو شبي سه يرانه كه ي بو
بكات، وه ري:

((نه هاتي بو نهم گه رانه)).

كه ره كه ش به رله وه ي بچيته ژوره وه زه ري، به زه وقه وه چوه
حه وشه كه و جووته يه كي خو شبي له ده رگا كه داو ته قه ي لپه لساند:
((ژور خو ش بو)).

سيامه ند گوڼي له وه رين و زه رين و ده نكي ده رگا كه بوو،
سه گه كه ش به رله وه ي بانگ بكري بازيكي به سه ر جوحا داو به په له
چوه لاي خاوه نه كه ي. جوحا به ده نكي شه يتانيگ دلي به نازاري
بوونه وه ره كان خو ش بي پيې وت:

((خيړا بچو! خاوه نه كه ت مژده يه كي خو شي پييه)).

هه لساو چوه لاي كه ره كه و گوچپكه ي به رزكرده وه و ده مي لي

نزيك كرده‌وه و هاواری كرد:

((ئەمشەو خواحافیزی لە سەگەكە بكە)).

كەرەكە دوو لچی لە یەكتر جیاكردنەوه:

((جووحوو دەزەپری و دەزانی گویم لی نییە دەزەپری و دەزانی گویم لی نییە)).

سیامەند باوەشی بۆ سەگەكە ی گرتەوه و دەستی هینا بەسەر پشنتی، یاری بە دەموچاوی كرد، سەگەكە فرمیسکی لە چاوی بینی: ((سەمسەم پیی ناخۆشە لیی دوور بووم)).

ئەو شەوه سەگەكە لە باوەشی خاوەنەكە ی نوست، بۆ پۆژی دواتریش هیشتا خاوەنەكە ی نەیتوانیبوو بریار بدات. سێ پۆژ وایەوه و بە جوحاو دوو كۆرەكە ی وت نایەوی كەس ببینی. ئەو سێ پۆژە خەلكی زۆر دەهاتنە ئاوی و چاوەرپیان دەكرد و پێیان دەوترا جادووگەر كەس نابینی، زۆر چاوەرپیان دەكرد و دەگەرانهوه، جوحا ئەوهی كۆرەوه دەرفەت " دەچوو لەوی بۆی باس دەكرد چەند كەس دین و بەبێئومیدی دەگەرینهوه، موبالغەشی دەكرد لە ژمارە ی ئەو كەسانە و لەخۆیەوه دەبوت ئەوانە بریاریان داوه جاریکی تر نەبەنەوه:

((مانگیك نابات لەهەموو ناوچەكە هەوال بڵاودەبێتەوه جادووگەرەكە چیتر ئیش بۆ كەس ناكات)).

لەكۆتایی ئەو قسانەش پێشبینییەكی كرد:

((دوای یەك مانگی تر ئەگەر سەریشی بپری هەر كەس نایەتەوه لات)).

جوحا بەوه نەوهستاو درێژە ی بە تۆلەكە ی لە ئاگاكە ی داو كەوتە بڵاوكردنەوه ی هەندئ قسە تا خەلك تیبگەن جادووگەرەكە توانای نەماوه بۆیە نایەوی كەس ببینی. هەندئ قسەشی هەلەبەست گوایه جادووگەر بە فلان و فیساری ئاوی و تونوی، لەكۆتاییش و بەپی

قسه کانی جوحا کهس نه ما جادووگه ره که قسه ی پی نه وتبی.

جوحا ویستی خه فه تیکی زیاتر بداته ناگاهه ی، پوژی چوارهم پیی
وت باشتره که میک بجیته دهره وه و بایه کی بالی خو ی بدات. سیامه ند
به قسه ی کردو چوو ه دهره وه ی ماله که ی. له به رده رگا که سی نه بیینی
چاوه پی بکات. جوحا بیئوه ی پرسپاری لی بکری وه لامی دایه وه:
(.. له به رده وه ی نه م چهند پوژه رازی نه بووی کهس بیینی)).

سیامه ند به گوند گه راو بیینی زور کهس لالووتن، که میکی تر گه راو
خراپتری بیینی و بیست، لاقرتیشی به پرووی هندی کهس بیینی. به لای
پیاویک لایان دانیشتبوو، پیاوه که هه لئه ساو سلاوی لینه کردن، که
تیشپه رین بیستیان راده بویری:

((توویک بنباخه لم زور بووه و تاقه تم نییه لیی بکه مه وه، به
سحر باریک بلین به دو عایه که بوم لیبکاته وه)).

سیامه ند زانی له ماوه ی نه و چهند پوژه شتی خراپ پرویاند او ه،
گه شته که ی ته واو نه کردو گه رایه وه ماله وه، له ماله وه له جوحای
پرسی:

((بوچی وایان لیها تووه؟)).

جوحا:

((وابزانم کاری خه وه که ته، نه ی خه وه که پیی نه وتی نه گهر
خوشه ویستترین کهس سهر نه پری دهسه لاتت نامینی؟)).

سیامه ند وه لامی نه بوو، جوحا په له ی بوو نه و ئاسنه بکویتیته وه
که ماویه تی گهرم بی:

((وا بزانم به راستی دهسه لاتت نه ماوه)).

سیامه ند رایه پی:

((قسه ی هیچ مه که، دهسه لاتم ههر ماوه)).

گوئیان له ته قه یه ک بوو، جوحا به دهم چوو نه دهره وه وتی:

((یاخوا وایی و که سیک هاتبی)).

چووه حهوشه و ده رگا که ی کرده وه و بینی که سیکه له شار
هاتووه و پیویستی به خزمه تیکی جادو و گره که هه یه. جوحا وه کو
که سانی تری پیش ئه و به ده سته تالی ناریدییه وه. به ئه سپایی پی
وت:

((ئه ی نه مانوت نایه وی که س ببینی؟))

ئینجا گه رایه وه لای ئاگا که ی:

((هیچ نه بوو! سه گیکی گه پر بوو هینده له شی ده خورا خو ی به
ده رگا که ده کیشتا))

ئه وه ی سیامه ند بینی و بیستی به س بوو بو ترساندن، ئیستا
ده توانی بریار بدات:

((جوحا! سه ری ده برم))

جوحا ویستی دلنیا بی:

((ده توانی؟))

سیامه ند وه لای نه بوو، جوحا هانی دا:

((ده بی بتوانی!))

سیامه ند دووباره ی کرده وه:

((ده بی بتوانم!))

پوژی دواتر خو یان بو ئه و قوربانیه ئاماده کرد، خو یان و
سه گه که و که ره که چوونه ده ره وه و گه یشتنه گردی کافران. سیامه ند
هیچی به جوحا نه وت و ئه م به لایه وه گرنگ نه بوو هیچی پی بلی.
ته نیشتی چه مه که سیامه ند که وای سه گه که ی دا که ندو با وه شی
به ئازه له که کرد، پیکه وه چوونه ناو ئا وه که. به چنگ ئاوی هه لگرت و
کردی به سه ری سه گه که:

((بیرت دی که هاتمه وه و تو م دو زییه وه؟ بیرت دی که تو م شت؟

پایزیک بوو وه ک ئه م پایزه))

سه گه که مپه ی کرد:

((وهكو ئه و جاره مه كه ره وه)).

چنگيكي تری هه لگرت و ئاوه كه ی پياكرده وه:
((ئو و پۆژه م زۆر لاخۆش بوو، لای تۆش هه ر خۆش بوو، به لام تازه
هه موو شتيك ته و او)).

سه گه كه ی شت و له ئاوه كه چوونه دهره وه، سه گه كه خۆی
را ته كاند:

((با يارييه كي خۆشتر بكه ين)).

خاوه نه كه ی به جوحای وت گویدرێژه كه له خواره وه جیبه ی ئن و
هه رسيكيان بچنه سه ر ته پۆلكه كه. دوو مرۆف و ئاژه له كه چوونه سه ر
ته ختایی سه رووی گرده كه. سیامه ند سی گۆری سی كه سه
غه ريبه كه ی بينی و ئه و چیرۆكانه ی بیركه و تنه وه كه خه لك له باره ی
جادووگه ری كۆنه وه ده یانوته وه، تۆ بلیی پاست بی و سه رپرينی
مرۆفی به نرخ و ئاژه لی خۆشه و يست باجی ئه و ده سه لاته بی؟ سی
گۆره كه ئیستا به چاویکی تر ده بينی، زه حمه تی قوربانیدانیان تی
ده بينی. پشتی كرده سی گۆره كه و پووكرده پۆژئاوا، باوه شی
كرده وه به سه گه كه ی، رومه تی خسته سه رپشتی و یادی جارانی بۆ
باسكرد:

((پۆژی بارانه كه ت بیر دی؟ ئه و پۆژه وامزانی لافا و بردیتی،
واشمزانی بیوه فایی پووی تیکردبووی و منت جیبه یشتوو، به لام دوايي
به و بارانه زۆره هاتیه لیژاییه خزه كه ی تیی گیرم خواردبوو و هه ر
ئه وه نده ت پیکرا خۆتم پیا بکیشی تا پیم بلیی ماوی و من بزانه هیچت
بۆ ناكری بۆ پرزگار كردن)).

روومه تی هیشتا له سه ر پشتی هاوړیکه ی بوو، ده ستی هینا به سه ر
ئه و پشته:

((دوايي زانیم بیوه فایی نه بووه كه جیته ی شیبوم. بیده سه لاتی بووه،
ئیستاش من له نیوان دوو ناگردام، یان بیده سه لاتی یان بیوه فایی،
هه ره وه كه یه كه م جار، ئه و جاره ی بۆ سه ره وه ری سه فه رم كرد و تۆم

جیھیشیت. بەلام ئەمجارە بۆ تاھەتا. بۆ تاھەتا. تۆیت دەپۆی و ناتیینمەوہ)).

فرمیسکیك كه و ته خوارەوہ:

((من ھەلمبژارد، تۆش لەمن باشتر بووی، ئیستاش ھەموو ئەو یادانە تەواو)).

ھەلسا و بە جوحای وت پەتەکانی بداتی، دانیشت و دوو دەستی سەگی بەست:

((ئەمڕۆ بۆ دوایەمین جار یاری دەکەین. دوایەمین یاری)).

سەگە کە سەری سورما بوو بەلام بەخۆشییەوہ کلکی بادەدا:

((سەمسەم خەفەتی ھەییە، بەلام یارییەکی تازەم لەگەڵ دەکات)).

دوو قاچیشی بەستەوہ، بەھیواشی و بەخۆشەویستییەوہ سەگە کە ی بە لاتەنیشتا پالخت. سەگە کە زمانی دەرھینابوو:

((یارییەکی سەیرە)).

سیامەند داوای کێردە کە ی لە جوحا کرد، جوحا کێردە کە ی دایە، سیامەند لۆزی سەگە کە ی گرت و سەری بردە داوہ، کێردە کە ی خستە سەر ملی و دوو چاوی خۆی نووقاند:

((مالئاوا ھاوڕیکەم. مالئاوا. چەند رۆژیکە بەم خەفەتە دەتلیمەوہ و نەمدەویست ئەوہ بکەم، بەلام نەمتوانی کەوتنی خۆم ببینم، ئەگەر وەکو مروۆ بیربکەیتەوہ بەخۆشحالییەوہ قبوولی ئەم قوربانیدانە بۆ خۆشەویستی خۆت دەکە ی. ئەم قوربانییە ی خۆت و ئەم بیوہفایییە ی خۆم)).

نووزە یە ک لە سەگە کە دەرچوو و سیامەند چاوی کردەوہ، سەگە کە ی بینی بەپرسیارو سەرسورمانەوہ تەماشای دەکات:

((سەمسەم!)).

یە کە مجارە فرمیسک ببینی دوو چاوی ئازە لە دەمبەپیکەنینه کە پر بکات و پیایان بێتە خوارەوہ. کێردە کە ی لابر دوو بینی قورسای ئەو کێردە پیستی ملی سەگە کە ی کەمیک بریوہ و چەند دلۆپیک خوین

دەرچوویون. سهگه که دوو چاوی نووقاندن و لوورهیهکی بهرزترو
به نازارتی کرد:

((سه مسه! مهیکه!)).

ته ماشای ئه و هیله سووره ی کرد:

((به لام ناتوانم. نه خیر ناتوانم)).

جوحاش ویستی بلئی: ((مهیکه...)), به لام نهیتوانی قسه بکات.

سیامه ند راست بووه وه و کیرده که ی دایه دهست جوحا:

((دهزانم رقت لییه تی و حه سوودی پی ده به ی. تو بیکوزه)).

جوحا کیرده که ی لیوه رگرت:

((تو بپو، مهزانه منت خه ساندووه، نه وهنده پیاوه تیم تی ماوه

قبوولی نه که م له بهرچاوی تو یاره خوشه ویسته که ت سه رپرم)).

له دلئی خوشی: ((سیامه ند ده لئه رمه، سیامه ند دلر هقه، دلئی بو

سهگه که نه رم بوو، به لام بو من رهق بوو، به لام من مروقم، مروقیش له

ناژهل گرنگرت، که واته دلئه رم نییه، که واته پیویسته ناژله که بمرئ، با

ناژله که بمرئ و مروقه بمینی)).

سیامه ند پشتی تی کرد و چووه خواره وه سواری که ره که ی بوو و

بیئه وه ی ئاورداته وه هاواری بو کرد:

((هر له سهر گرده که بینژه)).

قاچی به سهر ورگی ئه و گویدریژه شوپ کرده وه که له و شتانه ی

تیئه دهگه یشت و نه یده زانی دووه م قوربانی خوی ده بی. که ره که

سهری بو گونده که هه لبری و به پرووی زه رپی:

((وا هاتینه وه)).

* * * * *

جوحا شه و نه چووه وه ماله که و ئه وه ی خسته رۆژی دواتر. لاشی

سهر بوو کاتیک بینی ژماره یه که سی گونده کانی تر گه یشتونه ته

شامارو داوایان ده کرد جادووه که ره که بینن. ئه وه لای جادووه که ره که

ئاسايى بوو، ئەو يەكەم قوربانى خۆى كرد.
جوحا ئەو پۆژە گەرمتەر خزمەتى ئاگاكى دەكرد بەلكو ئەمجارە
پىڭگەي پىپ خەجى بخوازى. سەرەتا هېچى نەوت، دواتریش خۆى
نەگرت و لىي پىرسى:

((ئىستا دەھىلى خەجى بهىنم؟))

رووى ئاغا رەقتەر دياربوو:

((من خۆشەويستتەين كەسم كرده قوربانى دەسەلاتەكەم ئىستا
چۆن شوينى خەزىكى بىعەقلانەي تۆ دەكەوم؟))

دلى جوحا پىر بوو:

((بەلام...))

هېچى بۆ نەوترا، ئاگاكىشى سوور بوو:

((تۆ ئەو سەگەت سەرپى ئىتر چۆن دىنيابم سبەي ئەگەر توورە
بووى ئەو كچە سەرنابىرى))

جوحا چووه دەرەووه بە دەنگىك خەرىك بوو دەگريا نووزەيەكى
كرد:

((خەتاي خۆمە))

ئاغا فرىاكەوت پىش ئەوھى بچىتە دەرەوھ پىي بلى:

((ئەگەر خەجىت دەوى ئەو جلانە دابكەنە و جلى شوانى بكەرەوھ
بە))

جوحا چووه خەوشەكە و بە رىقو خەفەتەوھ دارەكەي بەسەر
زەوى دەكيشا، بە دەنگىكى پىر گريانەوھ لە بەرخۆيەوھ سكالای
دووبارە دەكردەوھ:

((كەس ھەستم پى ناكات، كەس منى خۆش ناوى))

گويدىرئەكە جوحاى بىنى و بەسۆزەوھ تەماشای كردو
لە بەرخۆيەوھ دەستى كرد بە ھۆننەوھى گۆرانىيەك بۆ
خۆشەويستى جوحا:

((جووحوو. جووحوو. جوانه. جووحوو جوانه.)).

ناوی جوحا به سەر گۆرانیی گویدرێژه که زال بوو و تا ده هات
گۆرانییه که خێراتر ده بوو:

((جووحوو جووحوو جووحوو جووحوو.)).

که مێک مابوو که ره که کۆنترۆلی خۆی له دهست بدا و گۆرانییه که ی
ببێته زه پین کاتی که جوحا تیبینی کرد ئاز له که ته ماشای ده کات و
هه ناسه ی پیش زه پینیتی. گویدرێژه که زیکترین که س بوو له و کاته
رقی خۆی به سەر برێژی:

((بوچی سه یرم ده که ی؟ ها؟ هه ر تو ماوی گالته م پێکه ی؟)).

به ره و ئاز له که پۆشت و به داره که ی که وته لیدانی. که ره که
له ناکاو برا و نه یزانی بو کام لا پابکات. جوحا لیی ده ئه ویش به ده وری
خۆی ده سوورپایه وه و نه یده زانی بو کوی پابکات. مرۆفه که که مێک
دامرکایه وه و پشتی کرده ئاز له که:

((ته ره ماشه که وره که ی گونده که مان ئیوه ی لا گرنگتره. مرۆفی
بوچییه. مرۆقه لای ئه و له ته رسه قولی که ری نه وه ی که ر بێنرختره. ئه و
که سی خوشناوی. که س منی خوشناوی)).

گویدرێژه که ش دامرکایه وه و به دوو چاوی پر گریانه وه ته ماشای
جوحای کرد:

((جووحوو لییم ده دا جووحوو به دار لییم ده دا جووحووم خوشده وی
ئه و لییم ده دا ئه و به دار لییم ده دا)).

جوحا برپاری دا ده ست له تۆله هه لته گری. برپاری دا ئه و شتانه
بکاته وه و ئه و شتانه بلێته وه که ئاگا که ی ناشیرین ده که ن هه تا ئه گه ر
زیانی خوشی تی بی. وه کو پیشتر چوه ناو خه لک و ناراسته وخۆ
تییه گیانندن که جادووگه ره که توانای جارانی نه ماوه، دیسانه وه ش
وتیه وه جادووگه ره که قسه ی به فلان و فیسار وتوو، له کۆتاییش
به بیانوی وتنی قسه یه کی بێرێزی به رامبه ر جادووگه ره که له یه کێک

لهو دوو کوپړه‌ی دا که خزمه‌تی سیامه‌ندیان ده‌کردو ته‌ره‌ی کرد.
به‌وه‌ش نه‌وه‌ستاو به‌ئاوایی وت:

((هه‌رکه‌س قسه‌ی خراب به‌ئاغا بلئ، وای لیده‌کړئ. ده‌بئ له‌گه‌لټان
له‌شاو‌ه‌یس ئاغا خراپ‌تر بی)).

هیشتاش مابووی بو توله‌که‌ی، هر ئه‌و پوژه‌ی له
خزمه‌تکاره‌که‌ی دا چووه‌ لای ئاگاه‌ی پریخسته‌وه که ده‌بئ که‌سی
دووه‌م بکاته‌ قوربانی. سیامه‌ند پرسئ:
(ناترسی تو بی؟)).

جوحا کیرده‌که‌ی له‌باخه‌لی ده‌ره‌ینا، خستیه‌ به‌رده‌م
ده‌موچاوی خو‌ی و به‌په‌رویه‌ک به‌هئواشی چ‌ه‌ند جاریک له‌سه‌ر تا خوار
سپریه‌وه تا بریسکه‌ی بکوژی پی‌به‌خشی:
(ئه‌و کاته‌ش هر نه‌ترسا‌بووم ئه‌و یم، ده‌زانم منت خو‌شناوئ)).

کیرده‌که‌ی سوورپانده‌وه و وه‌ک له‌به‌رخو‌ی قسه‌ بکات وتئ:
(سه‌گه‌که‌ خو‌ینی زور بو، ده‌بئ که‌ره‌که‌ خو‌ینی چ‌ه‌ند بی؟)).
سیامه‌ند بیباکیی نواند، به‌لام نه‌یتوانی پی‌ نه‌لئ:
(دل‌ت زور خو‌ش بو که‌ سه‌رت‌پری چونکه‌ له‌ تو زیره‌ک‌تر بو.
حه‌سوودیت پی‌ ده‌برد چونکه‌ ئه‌و بووه‌ ژماره‌ دوو تو‌ش بو‌ویته‌ ژماره
سی)).

جوحا له‌دلئ خو‌ی وه‌لامی دایه‌وه: ((ئه‌و وا ده‌زانی، ده‌با هر وا
بزانی. ئه‌و نازانی من توله‌ی لیده‌که‌مه‌وه)).
ئینجا به‌ده‌نگی به‌رز:
(چیت وت بو که‌ره‌که؟ جادو‌و‌گه‌ران ئاماده‌ن هه‌موو شتیک بکه‌نه
قوربانیی مه‌رامه‌کانیان)).

سیامه‌ند به‌لاقرتیی ده‌ست‌کرده‌وه وه‌لامی دایه‌وه:
(تو‌ی شوانی فاشل چی له‌باره‌ی جادو‌و‌گه‌رانه‌وه‌ ده‌زانی؟)).
جوحا له‌و سووکایه‌تییه‌ بیباک بو و ده‌ستی به‌سه‌ر که‌واکه‌ی
هئینا:

((دهزانم جادو و گهران ته‌نھا ده‌توانن خه‌لك بكه‌نه دوژم‌نی يه‌كتر. ده‌شزانم زور له كاره‌كانيان فرتوفيلن. من به‌شداريي هه‌نديك له‌و فيلانهم كردوو، ئاگاشم له‌ كه‌سى تريش بووه. به‌راست! ماوه‌يه‌كه‌ غه‌فه نابينم، تو بلبي ديسانه‌وه په‌يكه‌رى سه‌گ و گورگ و چه‌قل و پشيله جاريكى تر شييتيان نه‌كردبي؟ به‌لام بپروا ناكه‌م، كه‌سيك ده‌نگى له‌ ده‌نگى خيو بچي سه‌گ و پشيله‌ى له‌ قور دروستكراو زه‌فه‌رى پي نابهن. به‌راستىكى ترا ده‌زانى ده‌نگى غه‌فه له‌ ده‌نگى خيوه‌كه‌ى تو ده‌چي؟)).

سيامه‌ند گازى له‌ ليوى گرت و پرپه‌دل په‌شيمان بوو: ((بريا جوحام نه‌كردايه شاگردى خووم. ئيستا پيي ناساييه نه‌وه‌ى ده‌يزانى باسى بكات)). له‌گه‌ل نه‌وه‌ش ترسه‌كه‌ى ئاشكرا نه‌كرد: ((ناترسى وه‌كو كه‌ر داركاريى بكرى و وه‌ك سه‌گ ده‌ربكرى؟ ناترسى بته‌كه‌مه‌ كرم؟)).

به‌لام تازه جوحا ناترسى: ((ئه‌وانه به‌ خه‌لكى ئاوايى بلي. ره‌نگه‌ ده‌بى تو له‌ من بترسى)).
پووشى مۆن كردو پشتى تيكردو لبيداو روشت و دوا وته‌ى وت: ((كه‌ ويستت كه‌ره‌كه‌ سه‌رپه‌رى بانگم بكه‌)).

جوحا چوو ده‌ره‌وه‌ و سيامه‌ند زانى ده‌بى نه‌و قوربانويه هه‌ر بكات، نه‌مرو له‌ سبه‌ى باشتره. كه‌ره‌كه‌ بپيني جوحا روژ نا روژيك ديت و بيريده‌خاته‌وه‌ و نه‌ و قسانه به‌گويي ده‌دات كه‌ چه‌ند روژيكه‌ فير بووه ده‌يانكات. سيامه‌ند بانگى كردو بيته‌وه‌ى ته‌ماشاي بكات بپياره‌كه‌ى پيوت، نه‌ويش به‌ يه‌ك وشه وه‌لامى دايه‌وه: ((با بپروين)).

بپياري نه‌مجاره سه‌خت نه‌بوو به‌لام به‌شى خوئى خه‌فه‌تى تيبوو، دوو مروژ و ئازله‌كه‌ چوونه ته‌نيشت ته‌پۆلكه‌كه‌، سيامه‌ند ويستى سه‌ربه‌كه‌وى، جوحاش بپريخسته‌وه: ((ئه‌ى وه‌كو سه‌گه‌كه‌ نايشوى؟)).

شنتنی سه‌گه‌که تهنها یادکردنه‌وه‌یه‌کی جاران بوو. وه‌لامی
نه‌دایه‌وه‌و که‌ره‌که‌ی تاودا تا سه‌ریکه‌وی.

گه‌یشتنه سه‌ره‌وه‌و سیامه‌ند گۆری سه‌گه‌که‌ی له‌لایه‌کی تری
گرده‌که بیینی. ئیستا چوار گۆر به‌سه‌ر گرده‌که‌وه‌ن، سی که‌سه
غه‌ریبه‌که‌و سه‌گه‌ خو‌شه‌ویسته‌که‌ی. پووی کرده‌ لاکه‌ی ترو به
جوحای وت ده‌ست و قاچی که‌ر بیه‌ستته‌وه:

((تازه‌ شاره‌زای ئهم ئیشه‌ بووی)).

جوحا ده‌ست و قاچی به‌ستنه‌وه‌و به‌زه‌حمه‌ته‌وه‌ توانی که‌ره‌که
به‌لاته‌نیشته‌ بخت. که‌ خستیشی، ده‌ستیکی له‌سه‌ر نازه‌له‌که‌ بوو و

ئه‌وه‌ی تری بو ئاگاهه‌ی پاکیشا:

((کی‌رده‌که‌م بده‌ری)).

که‌ره‌که‌ پرسپاری کرد:

((که‌ی گیاکه‌م ده‌ده‌نی؟)).

سیامه‌ند بیرخسته‌وه‌:

((کی‌رده‌که‌ به‌ تویه)).

جوحا بیریکه‌وته‌وه‌:

((باشه‌ که‌ر تیناگات ده‌نا گالته‌ی پی‌ده‌کردین)).

هه‌ردوو گویچه‌ی که‌ر په‌پ بوون:

((سه‌مده‌م و جوحوو ده‌مبه‌ستنه‌وه‌ بو ئه‌وه‌ی هه‌موو گیاکه‌

بخۆن)).

سیامه‌ند په‌له‌ی لی‌کرد:

((زوو سه‌ری بیره‌و بگه‌رپینه‌وه)).

جوحا کاتی ده‌ویست:

((سه‌رپینی که‌ر وه‌کو تی‌گه‌یانندی زه‌حمه‌ته)).

که‌ره‌که‌ نارپه‌زایی ده‌رپری:

((گیا خواردن وا نابئی)).

سيامه‌ند پووی کرده لاکه‌ی تر:
 ((ناتوانم سه‌یری چاوی بکه‌م، که‌ر بی‌ سه‌رپرین خه‌فه‌تباره)).
 جوحا بو شویننیکی گونجاوی ملی که‌ره‌که‌ گه‌را:
 ((هر نیستا خه‌فه‌تی نامیننی و ده‌بیته دلخوشی نازله‌کان)).
 که‌ره‌که‌ سه‌یری هه‌ردوکیانی کرد:
 ((سه‌مدهم و جووحوو شی‌ت بوون)).
 سيامه‌ند پشتی تیگردن و چووه‌ خواره‌وه:
 ((به‌زه‌ییم به‌و نازله‌ دیته‌وه، ده‌رؤم)).
 جوحا له‌دلی خوئی گلماندی:
 ((به‌لام به‌زه‌یی به‌ منی مروفا نایه‌ته‌وه)).
 که‌ره‌که‌ له‌ خوئی پرسى:
 ((جووحوو چی ده‌کات؟)).
 سيامه‌ند پویش‌ت:
 ((ته‌نیش‌تی گوپری سه‌گه‌که‌ بینیزه)).
 جوحا پیکه‌نی:
 ((یه‌که‌م که‌ری دونیایه‌ گوپری هه‌بی)).
 که‌ره‌که‌ خوئی راپسکاند:
 ((وازم لی بینن گیا ناخوم)).
 سيامه‌ند بو خوئی قسه‌ی کرد:
 ((هر وه‌کو سه‌گه‌که‌ بیریده‌که‌م)).
 جوحا گوپری لی بوو:
 ((ماینه‌کانیش بیریده‌که‌ن)).
 که‌ره‌که‌ ترسا:
 ((سه‌مدهم مه‌رؤا)).
 ده‌نگی سيامه‌ند له‌دووره‌وه‌ هات:
 ((ئه‌مرو نه‌تبینم)).
 جوحا هاواره‌که‌ی گه‌راند‌ه‌وه:

((من يان كهره كه؟)).

سيامه ند گه يشته وه گوندو چاوه پي جوحاي نه كرد، جوحا ئيواره
گه پايه وه و گويي نه دايه فه رمانى ئاغا كه ي كه ئه و پوژه نه يبينى.
جوحا مه به ستي بوو هر ئه و پوژه سيامه ند به نازاره وه بيبينى.
زه حمه تي ئيشه كه ي بو باس كرد:

((نه مزاني ناشتني كهر هينده ي پي ده چي)).

ده ستيشي كرد به باس كردني ئه و ئيشه و چو ن ناشتني مرو ف
ئاسان تره:

((مرو ف له شي ري كه و ده ست و قا چي به نه رمي ده چنه ته نيشتي
له شي بويه زه ويى زور دا گير ناكات به لام كهر نه ك هر گه وه و قه له وه،
به لكو له شيشي ئه وه نده بو گو پ نار ي كه زه وييه كي زور ده بات“ سك و
پشتي ري ك دريژ ده بنه وه و دوو قا چ و دوو ده ستي بو خواره وه، سه رو
ملي گه وره شي بو سه ره وه. نه گهر كه ريان بنا شتايه له جياتي گه نم و جو
به رد مان ده خوار د)).

ئينجا بايدايه وه سه ر با سي ژنه ينان، نه مجاره بو بيتاقه ت كردني
ئاغا كه ي:

((ده بي گو ره كه ي پيشاني مائنه كانى ئه و ده وره به رده ين تا
جومعان بچنه سه ري. به راستي نيري كي بيها و تايان له ده ستچوو، كه س
ناتواني جي بي بگري ته وه. مائنه كان ده چنه سه ر گو ره كه ي و به كول بوي
ده گرين و ده لي ن: ئاي نيري كه ري بليمه ت، چي له نه سپه خوي رييه كانى
ئه و دي يانه بكه ين)).

سيامه ند هي چي نه وت جوحاش چوه وه سه ر با سي قورباني:
((نه گهر خه وت به كه سي كي تره وه بيني بانگم بكه هر چه نده كه س
نه ما خو شت بوي تا بي كه ته قورباني ده سه لاته كه ت، ئه و ده سه لاته ي
له هه موو شتي ك له لات گرن گتره)).

سيامه ند به لالو وتييه وه پي وت:

((پيشه ي سه رب رين لات ئاسان بووه، ده ترسم ئه و دوو كوره ي لاي

خۆم سەربېرى بۆ ئەوھى ھەر خۆت بمىنیتەوھ و منىش ناچار بم پازىت
بکہم)).

جوحا چووه دەرەوھ و ۋە لامەكەى بۆ ناو دللى خۆى ھىشتەوھ :
(خەم مەخۆ! لەیەكیكىانم داوھ و پۆشت و نایەتەوھ، خواش
گەرەیە بۆ ئەوھى تر)).

بانگه وازی دل

یادی سه گه که له دللی سیامه ند نه ده سراپه وه. دیارنه مانی دوو
 ئاژه له که بوشاییه ک بوو کاتیکی زوری ده ویست تا پر بیته وه.
 سیامه ند پاش ئه وهی ئه و دوو ئاژه له ی کرده قوربانیی ده سه لات
 خوئی نه که تنه ها ده سه لاته که ی پاراست، به لکو پوژبه پوژ ئه و
 ده سه لات ی له جاران گه وره ترو به سامتر ده بوو، ئیستاش هز کردن
 به ده سه لات لای بوته هز یکی شیئانه، له جاران شیئانه تر، به شیکی
 ئه و هزهش قهره بوو کردنی ئه و قوربانییه قورسه بوو، ئه و هسته
 بوو که سیامه ند ده رکی پینه ده کرد.

هزی شیئانه ی ده سه لات هه ر جاره ی به شیوه یه ک خوئی ده نواند.
 ناوه راستی پایز بوو و باران دواکه وتبوو. دوانیوه پو بوو چهند
 مندالکی بینی خه ریکی درینی په پوئی شر بوون:
 ((مندالینه خه ریکی چین؟)).

خوشیی کاره که به ری به سامی جادوگر گرتبوو بچیته دلیان:
 ((بووکه به بارانی ده که یین)).

وشه ی بووکه به بارانی سالانی رابوردووی خسته وه یاد، له کو تایی
 ئه و یادانهش خه یالیک به میشکی هات و به منداله کانی راگه یاند:
 ((ده زمانم! بووکه که به په پو دروست ده که ن و به بووکی ده یبه ن بو
 باران بو ئه وهی بیته خواره وه بو سهر زهوی. هه ز ده که م ئه مجاره ئه و
 بووکه بو من به یینن، بووکه له ئیوه، بارانییش له من)).

مندالەکان پیکەنین، سیامەندیش وتی گالته ناکاتو له پاداشتی
ئەو بووکەیان:

((دەستتان پڕ له حەلوا دەکەم)).

وشە ی حەلوا کاری لەسەر ئەو مندالانە له جادوو بەهێزتر بوو،
هەموو کردیانە هاوارو بە جادووگەرەکه یان وت بووکێکی بۆ دروست
دەکەن:

((جوانترین کچی دونیا بێ)).

سیامەندیش دووبارە ی کردەوه که دەستو گیرفانیان پڕ دەکات
له:

((خۆشترین حەلوا ی شار)).

داواکارییەکی تایبەتیشی هەبوو:

((لەوهم ناوی که جاری تر دروستتان دەکرد" هیئەدە بچووک بێ
لایەلایە ی بۆ بکەم، دەمەوی وەکو شەنگە ی مام غەریب بالای بەرز بێ.
پەڕۆی زۆرتان دەدەمی، کێشتان پی خۆشە بانگی دەکەم یارمەتیتان
بدات)).

مندالەکان هاواریان کرد که کهسیان ناوی یارمەتییان بداتو
دەیانەوی هەموو حەلواکه بۆ ئەوان بێ. گورجیش کهوتنە ئیش
بەدزییەوه چوونە مالی یەکیکیان و داریکی گەرەیان لی دزی، له گەل
داریکی کورتتریش راست و چه پیان کرد. دوو سەعاتیشیان پی چووتا
ئەو خاچە بە پەڕۆ داپۆشن، سەعاتیک بۆ کۆکردنەوه و درپین و
تیوہ پیچان، سەعاتیکیش بۆ شەر کردن له گەل یە کتر له سەر چۆنیتی
ئەو تیوہ پیچانە. له کۆتاییش، سوپاس بۆ حەلوا، سەرکه وتنیان
بەدەست هیئا، بووکەکه یان تەواو کردو بەهەموو راستیان کردەوه.
سی مندال دارەکه یان گرتو بەزەحمەتەوه کهوتنە جوولە، سیانەکه
بەبووکەکه وه و ئەوانی تر لای راست و چه پو له پشته وه. له سالانی
پیشووش بەرزتر دەیانقیراند، مەبەستیان بوو جادووگەرەکه

بیبیستی:

((بووکه به بارانی. ناوی بن دهغلانی. سهعاتی جارانی. هه یاران و به یاران. بۆ فه قیرو هه ژاران. یاخوا دایکاته باران)).

چوونه نزیکتین مال و هاواره که یان توندتر کرد تا مال که زوو بیینه دهره وه و ئاوه که به سهر ئه و بووکه برپژن و ئه و مال و مال که کانی تر زوو ته و او بکه و بۆ چه لئاوکه بگه نه مالی جادووگه ر. دیمه نی ئه و بووکه ی که هینده ی کچیکی بالابه رز گه وره بوو ژن و کچه کانی ئه و مال ی راچله کاند. ژنه که وه که له گه ل کچیکی خۆی قسه بکات:
(سهرتان به تاشین بچی! چیتان دروستکردووه!).

مندالێکان هاواریان کرد:

((سیامه ند ناغا سهرمان ناتاشی. چه لئامان ده داتی)).

مندالێک به زۆر خۆی کردبووه پیشه وای ئه و تاقمه هه ر به و هاواره بۆ ئافره ته واقورپماوه کانی روونکرده وه:
(ئه م جاره بووک بۆ باران نابهن. ئەمجاره بۆ سیامه ندی ده به یان بۆ ئه وه ی باران ببارینی)).

دایکه که ئه سته غفیروللای کرد، له گه ل ئه وه ش ئاوپری بۆ کچیکی خۆی دایه وه و دوای سهر به تاشین چوونی لی کرد و پیی وت ئاوه که بیینی تا به سهر ئه و بووکه بیرپژی. کچه که یارییه که ی پی خۆش بوو و به هه له داوان پۆشت و به پاکردن هاته وه. ئاوه که پیویستی به وه بوو توند به سهر بووکه بالابه رزه که هه لبدری. بووکه که که میک ئاوی به رکه وت و زۆری ئاوه که مندالێکانی ته ر کرد. مندالان پیکه نین و گوئیان نه دایه. چه لئاوکه ده یهینی، خوی ده کرد دلۆپیک به ر بووک نه که وی و قه تره یه که ئا و نه باری.

پاش چه ند مالیک و چه ند پرسیارو سه رسوپمانیک، به ژماره ی ئه و مالانه ش وه لامی ئه و سه رسوپمانانه مندالان گه یشتنه مالی جادووگه ر. سیامه ند به سه تلێک ئاوه وه له گه ل جوحا هاتنه دهره وه.

ناخۆشه؟)) .

جوحا پشستی کرده سیامه‌ندو چووه‌وه ژووره‌وه . هه‌موو گیانی خه‌فه‌ت و بی‌زاری بوو له‌و هاو‌پ‌پیه‌ی ب‌پ‌یاری داوه تا مردن هه‌ستی پ‌ی نه‌کات . سیامه‌ند ماوه‌یه‌ک له‌ده‌ره‌وه مایه‌وه‌و ته‌ماشای منداله‌کانی ده‌کرد ده‌چوونه ماله‌کانی تر . وه‌ستاو ته‌ماشای کردن تا دیار نه‌مان . چووه ژووره‌وه بۆ ئه‌وه‌ی به جوحا ب‌ل‌ی سبه‌ی خزمه‌ت‌کاری قوتاب‌خانه‌که بۆ شاره‌که بن‌ب‌ری حه‌ل‌وا بۆ مندالان ب‌ک‌ری . منداله‌کان ماله‌کانیان ته‌واو کردو هه‌ر ئه‌و ئی‌واره‌یه باران گه‌یشت .

* * * * *

خۆش‌بیه‌که‌ی سیامه‌ند کاتی بوو و دیسانه‌وه سه‌رقال‌ب‌وون به‌کاری جادو‌و‌گه‌رییه‌وه سه‌گه‌که‌ی له‌ب‌یر نه‌برده‌وه ، ته‌نانه‌ت گوید‌ری‌ژه‌که‌شی له‌ب‌یر نه‌برده‌وه ، ئی‌ستاش ئه‌و سه‌رکه‌وته‌نی که له‌خه‌ونه‌کانی گه‌وره‌تر ده‌رچوو له‌لای ب‌یتام بووه ، ب‌یتام و بی‌واتا ، ته‌نانه‌ت شی‌وازه جۆراو‌جۆره‌کانی ده‌سه‌لات‌یش ئه‌و تامه‌یان به‌و ژیا‌نه نه‌ده‌به‌خشی :

((چی له‌وه زیاتر ب‌که‌م؟ خۆ ناچم خۆم ب‌که‌مه خ‌وای ئه‌و خه‌ل‌که . ب‌شمه‌وی پ‌ازی نابن ، ب‌شیا‌نه‌وی پ‌ازی نابم)) .

له‌گه‌ل گه‌وره‌تر بوونی ده‌سه‌لاته‌که‌شی و له‌گه‌ل زیاد‌بوونی ژماره‌ی می‌وانه‌کانی پ‌رسیاره‌کان له‌باره‌ی کۆتایی ر‌ی‌گه‌که له‌هه‌موو قسه‌یه‌کی تر زیاتر له‌ناو می‌شکی ده‌زن‌گانه‌وه :

((تاکه‌ی؟ به‌ره‌و کوی؟)) .

ئ‌یستا له‌پ‌ش‌ووی ده‌روونی ب‌ب‌ه‌ش بووه‌و ده‌زانی ئه‌و پ‌ش‌ووه چه‌ند پ‌ی‌ویسته ، ئ‌یستا بۆته دیلی کاره‌که‌ی و ناوبان‌گه‌که‌ی و ده‌سه‌لاته‌که‌ی و خانووه‌که‌ی و پ‌ۆشاکه نا‌ئاساییه‌که‌ی ، ئ‌یستاش هه‌ست ده‌کات چه‌ند له‌س‌روشت دوور‌که‌وتوته‌وه ، ئه‌و س‌روشته‌ی کاتی ش‌وانیته‌ی بب‌ووه به‌ش‌یک له‌گیانی پ‌یش ئه‌وه‌ی خه‌ون‌ب‌ینین به‌پ‌له‌و پایه‌ی به‌رزی ناو گوند ه‌ی‌رش‌ی بۆ به‌ری . ئ‌یستا خه‌ون به‌دی‌مه‌نه

کۆنهکانی جارانی شوانییتی دهبینی“ دیمه‌نی ته‌می سه‌ر لوتکه‌کان، بارانی زستان و خۆشاردنه‌وه له بن تاویره‌کان، بارانی به‌هاران و پاکردن به‌خۆشیی‌وه له‌گه‌ل سه‌گه‌که‌ی له‌ژێر لیژمه‌که‌ی، هه‌وای فیتیکی پاش ئه‌و بارانه‌ی به‌هارو مانه‌وه‌ی نیوه‌ی هه‌وری ئاسمان به‌ شیوه‌ی لۆکه‌ی سه‌بی له‌ناو ده‌ریایه‌کی شینی پوون. ئیستا سه‌روشت لیوه‌ی دوور بوو، که‌سه‌یش له‌ چوارده‌وری نه‌مابوو خۆشی بو‌ی، سه‌گه‌ زیره‌که‌که‌ پ‌رۆشت، گویدریژه‌ سه‌یره‌که‌ پ‌رۆشت، جوحا بو‌ته‌ که‌سه‌ی نامۆ، خزمه‌تکاری قوتابخانه‌که‌ش کاره‌که‌ی لای ئه‌و وه‌کو په‌یوه‌ندییه‌کی بارزگانییه‌و هه‌یج سۆزیک‌ی له‌و په‌یوه‌ندییه‌ نه‌ده‌بینی. سه‌روشت له‌ده‌روه‌ه‌ بانگی سیامه‌ندی ده‌کرد، به‌لام ئه‌و ناچار بوو پ‌یشوازی له‌ میوانه‌کانی بکات که‌ به‌ ده‌سه‌لاته‌که‌ی سه‌رسام ببوون. چه‌ند جارێک گو‌یی له‌ باران بووه‌ له‌ده‌روه‌ه‌ ده‌که‌و‌یتته‌ سه‌ر زه‌وی. باران بی‌ ئه‌و ده‌که‌وی‌و زه‌وی بی‌ ئه‌و باوه‌ش بو‌ ئه‌و بارانه‌ ده‌گریته‌وه. هه‌موو شتیکی سه‌روشت بی‌ ئه‌و، بی‌ سیامه‌ند، دین‌و ده‌چن. چه‌ندین جار چه‌زی ده‌کرد ئه‌و که‌سانه‌ په‌وانه‌ بکات و له‌ گوند بچ‌یتته‌ ده‌روه‌ه‌و دووریکه‌و‌یتته‌وه‌و بچ‌یتته‌ ژێر ئه‌و بارانه‌، رابکات و پ‌ییکه‌نی‌و یاری بکات، به‌لام بیرده‌که‌وته‌وه‌:

((له‌گه‌ل ک‌ی رابکه‌م و یاری بکه‌م؟ بو‌ ک‌ی پ‌ییکه‌نم؟))

هه‌موو پایز پ‌و‌یشت و دوو مانگی زستان پ‌رۆشتن سیامه‌ندی‌ش له‌ ناو مملانه‌ ده‌ژیاو نه‌یده‌توانی به‌ده‌م بانگه‌وازی سه‌روشته‌وه‌ بچ‌ی.

زستان هاتوچۆی زه‌حمه‌ت کرد، له‌کۆتایی‌ش نه‌یه‌یشت. میوانه‌کانیش که‌متر ده‌بوونه‌وه‌و جاری وا بووه‌ هه‌فته‌ی یه‌ک که‌سه‌ نه‌ده‌هات، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش سیامه‌ند نه‌یده‌توانی بچ‌یتته‌ ئه‌و دیو ده‌رگاوه‌، له‌کۆتایی‌ش زانی گه‌ر وا بم‌ین‌یتته‌وه‌ زستان ده‌پ‌روات و به‌هاری‌ش ده‌پ‌روات و ئه‌و هه‌یشتا دیلی ماله‌که‌ی ده‌بی، بو‌یه‌ بریاری دا

به لای که مه وه بچیتته بهر ده رگای ماله که .

باران ئه و پۆژه به خور ده باری و گوند خزابووه وه مال. سیامه ند چووه به رده رگا و بینی که س دیار نه بوو. نازایه تی چووه گیانی و توانی له مال دوروبکه ویتته وه، چووه شاره کۆن که سامانه کانی خه و نیککی کۆنی بوون و ئیستا له بیرى چۆته وه چونکه سامان به پیی خوی دیتته به رده رگای ماله که ی. ماوه یه که له وی وه ستاو ویتته ی ئه و سه ربازه ی هاته وه پیش چاوی که له سه ر نقیمى ئه و مستیله بچوکه نه خشینزابوو که مام سمایل دۆزیبوویه وه. سه ربازه که ی ئه سکه نده ر یان ئه سکه نده ر خوی به و کلاوه ی په ری پیوه یه و به و کراسه کورته ی و قه لغانه که ی و شمشیره کورته که و ئه و رمه ی له زه وی چه قانده بووی. ماوه یه که بوو پیویستی پیی نه مابوو، ئیستاش ده یه وی وه کو جاران له دووره وه ته ماشای بکات، ته نها وه کو خه یال ته ماشای بکات و چیرۆک له ناو میشکی له باره یه وه به یونیتته وه. هه ر ئه وه نده و به س بی بیرکردنه وه له سامان یان ده سه لاتیک وه کو ئه وه ی ئه سکه نده ر.

هه ر له و شوینته ی پوانیه ئه و لایه ی ته پۆلکه که ی لیه و ئیستا ویتته که ی له گه ل په نگی باران تیکه ل بووه. ته ماشای زنجیره چیا که ی کرد نوقمی ته م و باران بووه. باران به سه ر ده شته به رده لانییه که ده که وی و ئه و ده شته به هیمنی که وتنه که قه بول ده کات و گوئ بۆ ئاوازی ئه و که وتنه به سه ری شل ده کات، پاشان هه مووی ده بیته ئامیز بۆ ئه و تنۆکانه و ده یانکاته جوگه ی بچووک له ملاو له ولا. خاموشییه جگه له ده نگی ماچی باران بۆ سه ر گۆنای زه وی و گۆرانیه جوگه له کان و سه ما که یان به سه ر ئه و زه وییه، ته نیاییه و ته نیا ئه و دوو بوونه وه ره په سه نه ی تییه، ته نیاییه و مروشی لی نییه، ئه و مروقی له دیزه مانه وه له په گه وه هه لکه ندراره و خوی لی ونبوو. ته نیاییه

باران و زهوی بانگی سیامهندی کرد، زهوی و باران سیامهندیان بانگ کرد بچی به دهمیانه و هو بیته سییه میان. وهره. وهره. وهره. دور مه و هسته. وهره. سیامه ندلی بۆ ئه و بانگه شل کرد، به دهمییه و هو چوو و به گوئی کرد. رۆشت. به ره و ئه و تهنیاییه خوش و خوشه ویسته رۆشت.

له ژیر بارانه که رۆشت، له گوند دورکه و ته و هو گه یشته ئه و شوینه ی جاریکیان تی چاوه پئی مام سمایلی ده کرد تا له باره ی شاره کۆنه و پرسیماری لیبکات. له ویش نه مایه و هو به ره و قه دپاله که رۆشت. گه یشته تاویریک له هه موو ئه وانه ی ده وره بیه گه وره تر بوو، چوو سه ری و له سه ری و هستا. وا مایه و تا هه سته کرد هه موو گیانی له و بارانه تیری خواردوه، ئینجا که و ته جووله و گه پایه و ه.

له گه پانه و ه ی و له و چۆله وانیه ئه و په یکه ره بچووکه قوره به سامانه ی بینی که دروستی کرد بوون و له سه ره به رده کان داینا بوون. که میکی په یکه ره کان به پیوه مابوون، زۆربه یان باران به لا خستبوونی، هه ندیکیان هه لوه شابوونه و هو ببوون به قورپکی بی شیوه و بی و اتا. مرۆقه کان نه یانده و پیرا ده ستیان لی بدن به لام زه مه ن و باران پییان و پیرابوون، به رله و ه ی ئه م زستانه ش تیپه ری هیچیان نامینن.

هه ولی دا پیش ئه و ه ی بگاته و ه گوند تیر له و دیمه نه ی چوارده وری بخوات، ده رۆشت و ئاوری بۆ هه موو لایه که ده دایه و ه، بۆ زنجیره شاخه که ی ده سته چه پ، بۆ ده ستاییه به رده لانییه که ی ده سته راستی، بۆ ریگا قوراوییه پینچاوپینچه که، ریگه که ماوه یه که له ناو ته ختایی ده روات و پاشان به سه ره به رزاییه کان سه رده که وی ئینجا ون ده بی. له کۆتاییش ته ماشای ئه و گونده ی به رامبه ری کرد که باران بۆ ته ته میک نیوان خوی و ئه و.

ئەو پۇژدە و شەوئەكەى لەخۆشى ژيا، تەنانەت خۆشىى لەو سەرمايە بىنى كە چووبوو لەشەيەو، خۆشكردنەو و خۆ گەرمكردن لەبەر سوپاي داری ژورەكەى خۆشەيەكى تر بوو. نيازىشى دامەزراند ئەو گەشتە دووبارە و سەبارە بکاتەو. چەند پۇژىك مایەو ئەنجا ئەمجارە بپاری دا بەشەو بچیتە دەرەو، مانگەشەو بوو و پەلە هەورى زيوینی زۆر لە ناو ئەو ئاسمانەى مانگ پۇشنى کردبوو مەلەیان دەکرد.

داریكى هەلگرتبوو و بەخاوى لەسەر زەويیە تەرو بەردەلانەكە دەرپۆشت، دارەكەى لە قورەكە دەچەقاندو بەسەر بەردەكان دەيكیشا. تەماشای دەوربەرى خۆى دەکرد، زنجیرە كیوئەكە، ئاسمان و پەلەهەورەكان و مانگەكەى، ئاسۆى پۇژئاوا كە لەئاستى زەوى و ئاسمان باوئەش بەیەكتر دەكەن. بايەكى هەيمەن لە بەرزايیەكانى ئاسمان بەهەواشى پالى بە پەلە هەورەكان دەنا كە وەكو پاپۆرى ناو دەريایەكى هەيمەن لەسەر ئاوازیكى هەيمەن ئاسمانیان دەبرى.

ئەو هەيمەنيە ئەوئەى خستەو بەرى سیامەند كە ژيانىكى ترهەيە جگە لەو ژيانى سەرقالیەى ئیستا خەريكیتى، ژيانىك ئەوسا هەر هەمووى لەبەردەستى بوو بەلام لەبەرئەوئەى تەنها شوان بوو و خاوەنى خۆى نەبوو نەیدەتوانى هەموو كاتىك لەناو چيژەكەى خۆى نوقم بکات. ئیستاش خۆى خاوەنى خۆى بوو بەلام ئەو تامە پۆشت و پيويست بوو دیلى مالاكەى و پيشە نوپیە سەیرەكەى بى، بەلام ئەو ئیستا تەنانەت خاوەنى خۆشى نەبوو، ئیستا دیلیك بوو قاچ و دەستى لەجاران توندتر بەستراپونەو.

ئەوسا ئازادتر بوو و ئەو هەستکردنە بە نامۆیى كە ئیستا دلى تەنگ کردبوو شتىك بوو دەتوانرا بەئاسانى لىی دەرباز بى. ئیستا

سەر بەو ژيانە نە مابوو کە لە گەڵ چیاو دەشت و باران و هەورو خۆرو مانگ یەکی دەگرت و هەموو دەبوونە یەك پارچە، یەك جەستە و یەك گیان. دوو وشەى ئەوسا و ئیستا هیندە لە بەرچاوی دەهاتن و دەپۆشتن و ایزانی دەبۆ تا کۆتایی ژيانى بیریان لیبکاتەو وە بیانلیتەو وە.

لە ژێر پووناکیی مانگی دەمبەخەندە لە سەر بەردیک دانیشت و بیری لە و ماوێه کردەو وە کە لە گەڵ شتی بێمانا بردوو یە تییه سەر. هەستی کرد لە پشیتی پەلە هەورەکانەو وە، لە بەرزایی، دەنگیکی پر شکۆمەندی لیبی دەپرسی:

((سیامەند تاکەى؟ سیامەند بەرەو کوی؟ سیامەند وەلامەکەت دۆزییەو وە؟))

ئینجا پوانییه نزیکتەر، پوانییه ئەو هەورانەى بەهیمنى دەپۆن، جارێک دەچوونە بەر مانگەکە و جارێک پوویان بەر دەدا. سیامەند مایه وەو مایه وەو پێش کازیوه گەرایه وە، حەزیشی نەکرد کە گەرایه وە. دەبویست تا هەلاتنى خۆر بمینیتەو وە بەلام ئەو وەندەى نە مابوو شوانەکان دەریچن و ببینن. خەمى بوو قەت نەتوانى ئەو ساتە ببینى، قەت خۆرەلاتن لە دەشت نەبینى، مەگەر ببیتەو وە بە شوانەکەى جارن.

گەرایه وەو لە کاتی گەپانەو وەى تیبینى کرد ئەو دارەى لە گەڵ خۆى هینابووی دارە پر نەخشەکەى نەبوو کە ببوو یە کێک لە پێداویستییهکانى کارە نوێکەى. دارەکەى بینى گالۆکە سادەکەى شوانە. کام شوان؟ چۆن گەیشتە دەستی؟ لە هى جوحای هاوړی دەچى، بەلام جوحا ئەو دارەى بۆچى هەلگرتوو وە؟ تۆ بلایى ئەو زووتر هەستی بەو ژيانە ناسروشتییه نوێیهى کردبوو و ئەو دارەى بۆ کاتیک هەلگرتوو وە بریار بدات پشت بکاتە ئەو ژيانە و بگەریتەو وە بۆ ژيانى

سروش و سادەیی، بگەرپتەوہ بۆ لای دلای دۆور لە خۆنۆاندن و گەرەیی بەتال؟ سەری بۆ ھەرەکان بەرزکردەوہ و گۆی بۆ دەنگە کە شل کرد، بیستییەوہ و ھەلامە کە ی دۆزییەوہ: ئەوہ بانگی سروشت و ئاوازە کە ی بوو، سروشت بوو بانگی دەکرد، ئاوازیکی خۆشیی پوون و بیگەرد، ئاوازیکی خۆشەویتی بی پرای بۆ دەوت، باوہشی بۆ دەگرتەوہ و پیی دەوت بگەرپتەوہ.

ئەو شەوہش ھەر لەگەڵ خۆشییە کە ی مایەوہ، بەیانینی پاش ئەو شەوہش حەزی کرد بچیتە دەرەوہ بەلام زانی کە سانیک دەبینی دەرپرسن و ئەو سافییە ی دل و میشکی لی تیکدە دەن. لەمال مایەوہ و گۆی لە باران دەگرت. نیوہرۆ باران وەستاو تا دوانیوہرۆ دەنگی نەما بوو. دوانیوہرۆ لەپر دەنگی باران ھاتەوہ، ئەویش چووہ دەرەوہ. لە مالەکان دوورکەوتەوہ و گەیشتە تەپۆلکە کە، تەنیشت چەمە کە دانیشت، ھەلسا و لەچەمە کە پەرییەوہ، چووہ لای ئەو کە ندەرە ی لافاوی ئەو پۆژە ی لەیاد دەرناچئ لە جەستە ی گردە کە ھەلیدریبوو. کونە کە کوپر ببووہ و کە میکی مابوو، لەویوہ قەدەر پیچیککی بەژیانی ھینا، لەویوہ بووہ سیامەندیکی تر. نەیدەویرا بەسەر تەپۆلکە کە سەربکەوی. لە دیمەنی دوو گۆرە کە دەترسا، بەلام زانی ئەو بیوہ فاییە ی نۆاندبووی دووبارە دەبیتەوہ ئەگەر نەچیتە سەر دوو گۆرپی دوو ئازە لە بەوہ فاکە. سەرکەوت و گەیشت، چۆکی دادا و سەری نەوی کرد. دیمەنی گۆرپی سەگە کە و گویدریژە کە دلای گوشی. یە کە م جارە ھەست بە گەرەیی تاوانە کە ی دەکات، تاوانی بیوہ فایی و خۆپەرستی پییش ئەوہ ی تاوانی کوشتن بی.

دوو گۆرە کە ی بینی و ویستی بگری. دوو گۆر لە تەنیشتی یە کە گەرە یە ک و بچووکیک. دوو گۆرە کە بیدەنگ لەولای سی گۆرە بیدەنگە کە ی تری سی کە سە غەریبە کە پراکشابوون، گۆرپی سەگە کە و

گوئدریژده که بیدەنگ بوون بە لّام لە ناو دلی چرپە ی گلە یی بیۆه فاییان دە کرد، دەنگیکی هیمن بە لّام خە فە تبارو پر گلە یی پیی دە لی:

((بۆچی؟ بۆچی؟))

و هکو باوکیک بوو هەستی کردوو دە مندالی خۆشە ویستی خۆی لە بەر خۆشییەکی خۆی زیندە بە چال کردوو. دوو گۆرە که و هکو دوو کەسی راکشاو هاتنە پێش چاوی، دوو کەس بە خۆشە ویستی و پیکە نینە وە بەرە و پووی دین و باوەشی بۆ دە گرنە وە بە لّام ئە و بە پوویەکی مۆنە وە پە لیان دە گری و دە یانداتە دەستی ئە و قە سابه ی چاوە رییان دە کات، قە سابه که کیشیان دە کات ئە وانیش بە چاویکی پر گریان و پرسیارو سە رسورمانە وە ئاوری بۆ دە دە نە وە و بە و چاوە لیی دە پرسن:

((بۆچی؟))

پرسیاری خە مناک دە و ترا، دلّیش زمانی دە بە ست و وە لّام نە دە هات، پرسیاریش بیئومید دە بوو و بیدەنگی بالە گە و رە کانی بە سەر دوو گۆرە که کردە وە و لە ناو سیبە رە که یان و نی دە کردن. ئیستاش هیمنی بوو، هیمنی و بیدەنگی. دوو گۆرە که خامۆش و لە ناو تە نیایی بیجولە راکشایوون. ئیستا سیامە ند دە زایانی خامۆشیی گۆرستان چییە.

سیامە ند هە لّسا و بە دلّ خوا حافیزیی لی کردن و پیی شەرم بوو بە زمان بیلی. لە گەردە که چوو خوارە وە و لە چە مە که پە پییە وە. هە ستکردن بە تە نیایی گە یشتە لوتکە کان، ئە و لوتکانە ی دوا یە ک هە نگا و دە بنە شیویکی بی قەرار، تە نیاییە ک مەرگی بە دوا وە دی ئە ک ژیا نە وە و نو بیوونە وە، تە نیاییە ک هیچ تام و واتایە ک بۆ ژیا ن ناهیلی. هە رە شە ش لە و ژیا نە دە کات.

* * * * *

سیامه‌ند گه‌شتی ئه‌و پۆژیه‌ی به‌ره‌و کۆتایی بردو پینگه‌ی گوندی
 گرت‌ه‌وه‌ به‌ر. نه‌یزانی ئه‌و پۆژیه‌ ته‌نیا نه‌بوو. دوو چاوی پرت‌سو و کین
 له‌دوره‌وه‌ ته‌ماشایان ده‌کرد. هه‌ستی به‌و دوو چاوه‌ نه‌کرد تا له‌سه‌ر
 پینگه‌که‌ ته‌له‌یه‌کی نه‌بینی گوايه‌ بۆ گورگ دانراوه‌. ئه‌و کاته‌ی هات‌بوو
 ته‌له‌که‌ی نه‌بینی‌بوو. به‌په‌له‌و به‌نه‌شاره‌زایی دانرابوو. ته‌ماشای کردو
 زانی ئیشی کێیه‌. چاوه‌پیشی کرد “ته‌له‌که‌ نه‌یگرت، ده‌بێ گویی له
 ده‌نگی تفه‌نگ بێ ئه‌و ئیشه‌ بکات که‌ ته‌له‌ نه‌یتوانی‌بوو بیکات.

گه‌یشت‌ه‌وه‌ مال‌و جوحای به‌دوای زۆراب نارد. زۆراب به‌ترسو و خۆ
 ئاماده‌کردن بۆ شه‌رپان بۆ درۆکردن چوو. چاوه‌پێی توورپه‌بوونیکی
 سه‌خت بوو به‌لام جادووگه‌ر سه‌ری‌سو‌رماند کاتیك‌ بینی له‌جیاتی
 خپسه‌کردنی چاوی توورپه‌ ئه‌و دوو چاوه‌ ته‌ماشای زه‌وی ده‌که‌نو
 خاوه‌نه‌ به‌سامه‌که‌یان به‌ده‌نگی‌کی کز ده‌لی:

((ده‌زانم ده‌ته‌وی نه‌مێنم)).

سیامه‌ند گویی نه‌دایه‌ نه‌خه‌یره‌ یه‌ک به‌دوا یه‌که‌کان و سوینده‌کانی
 زۆراب و به‌رده‌وام بوو:

((ده‌توانی کاریک‌ بکه‌ی نه‌مێنم. ته‌نها یه‌ک قسه‌یه‌. یه‌ک قسه‌یه‌ بیلی
 ئیتر له‌به‌رچاوتا نامێنم)).

سه‌ری به‌رزکرده‌وه‌ به‌لام ته‌ماشای چاوی نه‌کرد:

((ته‌نها یه‌ک قسه‌یه‌. یه‌ک قسه‌یه‌ بیلی. بلی: مه‌مێنه‌)).

سیامه‌ند بێده‌نگ بوو و خۆی و زۆرابی له‌ناو بێده‌نگیه‌کی
 درێژخایه‌ن هه‌یشت‌ه‌وه‌. زۆراب هه‌یچی نه‌بوو بیلی. ده‌ترسا فیلیک‌ بێ
 له‌جیاتی نه‌مانی جادووگه‌ره‌که‌ خۆی نه‌مێنی. له‌کۆتاییش زۆراب
 وشه‌که‌ی نه‌وت و چوو ده‌ره‌وه‌. جوحاش له‌وی بوو. دوو که‌سه‌که‌ی
 بینی و قسه‌کانی بیست. ئه‌و له‌ زۆراب زیاتر سه‌رسام بوو:

((چۆن شتیکی فیرده‌که‌ی دژی خۆت به‌کاری‌بینی؟)).

هه‌نده‌شی پینه‌چوو به‌مه‌که‌ره‌وه‌ لی پرسی:

((نهگهر منیش نهو قسه‌یه بلیم ههر ده‌بی؟)).

سیامه‌ند قسه‌که‌ی نه‌بیست و خوی دواند:

((زوراب نهو هه‌موو شتانه‌ی کردووه تا له‌به‌رچاوی نه‌مینم.
ئیستاش وشه‌که نالی)).

جوحا کاری به‌و قسانه نه‌بوو، دووباره‌ی کرده‌وه:

((منیش بلیم ههر ده‌خوات؟)).

سیامه‌ند وریابووه‌وه و خا و سه‌ری به‌رز کرده‌وه:

((بوچپیته؟ نهگهر ده‌ته‌وی پزگارت بی لیم بو ناچی ده‌ست بخه‌یته
ناو ده‌ستی زوراب؟)).

جوحا پشتی تی‌کردو چووه ده‌ره‌وه:

((من خیا‌نه‌ت ناکه‌م)).

سیامه‌ند لیوی گه‌زت و بیوه‌فاییه‌که‌ی به‌رام‌به‌ر دوو ئاز‌ه‌له‌که‌ی

بیرکه‌وته‌وه. جوحا دیار نه‌ما و خه‌فته‌ی نه‌و زیادی کرد:

((نه‌متوانی وه‌کو جوحا بم. جوحا له‌من باشتره، سه‌گه‌که له من
باشتر بو)).

ویستی زیاتر قسه بکات به‌لام ده‌نگی باران هات. سیامه‌ند بی‌ده‌نگ

بوو. هه‌موو شتی‌ک بی‌ده‌نگ بوو و باران قسه‌ی کرد.

زستان هی‌رشی بردو سه‌رما‌که‌ی به‌فری له‌گه‌ل خوی هینا. به‌فر

دیمه‌نیکی نویی به‌زه‌وی به‌خشی. سیامه‌ند ده‌ستی له‌گه‌رانه‌کانی

هه‌لنه‌گرت، وه‌کو نه‌خوش‌نی‌ک به‌دوای ده‌رمان‌نی‌ک ده‌گه‌رپی پوژو شه‌و

ده‌چووه ده‌شت و به‌ناو به‌فره‌که ده‌پوشت. نه‌وسا ئاوازی بارانی

ده‌بیست، ئیستاش دیمه‌نی به‌هی‌زی به‌فر ده‌بینی، که‌ژی پر له

به‌فریش لو‌تکه‌ی هی‌زی سروشت بوو له‌و ده‌ورو به‌ره. له‌به‌رده‌می نه‌و

دیمه‌نه‌ش سیامه‌ند ده‌یزانی چه‌ند بی‌هیزه، بی‌هیزه سه‌ره‌رای نه‌و

ده‌سه‌ل‌ته‌ی ده‌ستی که‌وتبوو و له‌ناوچه‌که وینه‌ی نه‌بوو.

زستان و باران و به‌فری و سه‌رمای و پی‌گه قوراوییه‌کانی خه‌ل‌کیان له

شامار دوورخستبوو، به لّام شت هر هه بوون ئه و ته نيايييه سيامه ند
 تيکبدن. ئافره تيک و دوو پياو به زه حمه تيکي زوره وه له شاره که وه
 گه يشتنه گوند. منداليکي شهش سالانيان له گه لدا بوو. ئافره ته که
 چووه لاي جادووگه ره که و به دم گريان و دوعا کردن ليی پيی وت که
 کاره ره شه کانی ئه و بوون بوونه هوی مه رگی باوکی ئه و منداله،
 ژنه که بوی باسکرد چۆن له بهر کيشه ی خيزانی که سانیک هاتبوونه
 لاي و داويان کرد زيان به دايکی ئه و کوپه بگه يهنن، به لّام
 کاره ساته که پويی کرده باوکه که و ئه و مرد.

سيامه ند نه يزانی بۆچی خيوه که ی شار له و پووداوه ئاگاداری
 نه کردبوو. ويستيشی تومه ته که له سهر خوی لابه ری به لّام نه يتوانی
 درۆ بکات، ويستی بلّی هه ندی جار هه له ده کرى و ئامانجه که که سيکی
 تر ده پيکی، به لّام ئه وه دووباره کردنه وه ی قسه ی ئه وانه و شتيکی
 نوپيان پی نابه خشی، ويستی بلّی زور جار جادووگه ران هه له ده که ن و
 که م جار ئاشکرا ده بن، نه يتوانی راستی بلّی. هر ئه وه نده ی توانی
 بلّی خه تاي هر که سيکه ئه و ئاماده يه مه سره فی ئه و منداله بکات تا
 گه وره ده بی. يه که له و دوو پياوه ی له گه ل ئافره ته که بوون ليی
 پرسى:

((ئه وه مه سره فی ئه و منداله ت کرد، ئه ی چۆن فریای ئه و هه مووه
 ده که وی که زه ره ريان ليکه وتوووه؟ ده زانی هر ئيمه نين)).

سيامه ند تۆقی:

((ده زانم؟! هه موو؟! کين ئه و هه مووه؟)).

پياوه که به رقه وه قسه ی ده کرد، ده شترسا:

((به لي، زورن، بنه ماله يه که له شار نه ماوه تووشی شتيکی خراب
 نه بووی)).

سيامه ند داوی ليکرد بوی باس بکات، پياوه که قسه ی کرد ئينجا
 هه رسييان بویان باسکرد چيی به سه ر گونده کان و شاره که هيناوه،

به‌رله‌وه‌ش ئه‌و سى كه‌سه كۆتايى به قسه‌كانيان بهيئن سيامه‌ند خۆى لا ببوو شه‌يتانيكى ترسناك، شه‌يتانيك چەند جارېك له ئاويئە بينيبوو و خۆى لى نه‌بان كردبوو، ئىستاش ده‌بينى زۆر له‌وه ناشيرينترو سامناكتره .

سى كه‌سو مندا له‌كه رۆيشتن، سيامه‌نديش خۆى و خه‌فته‌و ترسه‌كه‌ى مايه‌وه . ئه‌و رۆژه نيازى بوو بچيته‌ ده‌ره‌وه، به‌لام ئىستا ناتوانى، ئىستا له‌ رۆژانى پيشوو زياتر هه‌ست ده‌كات به‌هه‌موو شتيك نامۆيه، به‌ ماله‌كه‌ى، به‌ كاره‌كه‌ى، به‌ پۆشاكه‌كه‌ى، به‌ خودى خۆى، ديسانه‌وه‌ش پرسياره‌كان له‌گويى زرنگانه‌وه، ئه‌مجاره به‌هه‌زتر. سه‌دايه‌ك سه‌رزه‌نشتر كرنديكى تالى هه‌لگرتبوو:

((تاكه‌ى؟ به‌ره‌و كوى؟))

پرسيارىكى تروش، پرسيارىك له‌سه‌ريه‌ك هاوارى ده‌كرد:

((بۆچى؟ بۆچى؟ بۆچى؟...))

فشاره‌كه زۆرى ليكرد له مال بچيته‌ ده‌ره‌وه، ئه‌مجاره له‌جياتى ده‌شت به‌ناو گونده‌كه بگه‌رې به‌لكو كه‌سيك ببينى پيى بلى ئاوايى ئه‌وى ناوى و ده‌بى بپوات و جييبه‌يلى. ئىستا ته‌واو دلنياه كه چاره‌سه‌رى ئه‌و سه‌فه‌ريكى تره، جييه‌شتنى گوند چاره‌سه‌رى ئه‌وه . زۆرابى بينى به‌رده‌م ماله‌كه‌ى خۆى خه‌ريكى زينى ماينه‌كه‌يه‌تى . مه‌به‌ستى بوو نزيك مالى زۆراب بكه‌وى. سيامه‌ند پيى وته‌وه:

((ته‌نها يه‌ك قسه‌يه بيلى، بيلى و ئيتر نامبينيته‌وه . بيلى و ده‌بيتته‌وه به‌ ناغاي ئاوايى، ته‌نها يه‌ك قسه‌يه، ته‌نها بلى: مه‌ميئه‌.))

زۆراب ترسه‌كه‌ى مابوو. خۆى به‌ زينه‌كه خلائاندو وشه‌كه‌ى نه‌وت.

سيامه‌ند گه‌رايه‌وه مال. له‌ژووره‌كه‌ى نوقمى خه‌فته بوو. زۆر وا مايه‌وه تا جوحا هاته لاي. جوحا ئاغاكه‌ى بينى ده‌موچاوى له‌ناو له‌پى ده‌ستى ون كردووه، جوحا بيئه‌وه‌ى سلاوى ليبكات و بيئه‌وه‌ى

دابئیشی بپریاری خوی وت:

((ته‌او. ئیتر دەرۆم)).

سیامه‌ند سه‌ری هه‌لپری:

((تۆش دەرپۆی؟ دەرپۆی بۆ لای خه‌جی؟)).

جوحا نه‌ترسا نه‌هیلێ بپروات، ئه‌و بپریاری دابوو:

((به‌لێ. بۆ لای خه‌جی)).

سیامه‌ند سه‌ری هاوپیکه‌ی سوپماند کاتیك به‌ده‌نگیك لێی پرسى

سۆزو خه‌مخۆرى تیى ئاشکرا دیاربوون:

((ئه‌ی چۆن دەرژى هاوپیکه‌م؟)).

جوحا هیمنتر بووه‌وه:

((ئه‌و خودایه له‌مندالییه‌وه منى ژیاندوو. شوانیییه‌که‌ی خۆم

ده‌که‌مه‌وه)).

سیامه‌ند سه‌ری هاوپیکه‌ی زیاتر سوپماند کاتیك پێی وت:

((ئه‌گه‌ر چه‌زده‌که‌ی ده‌توانی خه‌جی به‌پینو و هه‌ر لای خۆم

بمینیته‌وه)).

جوحا که‌میک پاما، ئه‌و قسه‌یه بوو که ده‌بوايه ده‌میکه بوترايه،

به‌لام ئیستا رۆژیکى تره، حالیکى تره، تازه ناتوانی بمینیته‌وه، تازه

ئو ژیانه‌ی له‌لا قیزه‌ون بووه:

((نه‌خپیر. دەرۆم)).

سیامه‌ند سه‌ری بۆ له‌قاند:

((بپرو هاوپیکه‌م، خپیر بیته‌پیت)).

جوحا له‌شوینى خوی بیجووله وه‌ستا، پاشان بپریکه‌وته‌وه که

ده‌بى بپروات. چوو ده‌ره‌وه‌و بپروای نه‌ده‌کرد ئه‌وه سیامه‌نده پيش

که‌میک ئه‌و قسانه‌ی کردوو. ته‌ماشای هه‌شه‌که‌ی کرد که چه‌ند

مانگیك له‌وه‌وبه‌ر دوو زینده‌وه‌ری سه‌یری تی ده‌وه‌ستان و ده‌هاتن و

ده‌چوون ئیستاش ساردو چۆله هه‌روه‌کو گۆرستانی گونديکی

خاپوور:

((ئەگەر سەگەكە و كەرەكە لىرە بوونايە لىم دەپرسىن سيامەند چى بەسەر هاتوو، ماوھىەكە سيامەند تەواو نىيە، سەگ و كەرەكە باشتر لە سيامەند تىدەگە يىشتن و دەيانزانى چىيى لەدە)) .

سيامەند بى جوحا مايەو، ئەو كورپەشى رەوانە كرد كە لای مابوو و خزمەتى دەكرد. بېرىك پارەى دايە و پىي وت كارىكى باشتر لە خزمەتكردى جادووگەران بكات. سيامەند تەنيا مايەو، ھەر خۆى و پۆشاك و كەلوپە لەكانى پىشەكەى. خۆى و ديوارەكانىش كە تەماشاي دەكردن و تەماشايان دەكردو ھەستى دەكرد پىي دەلئىن: ((چى دەكەى لىرە؟ بۆچى تۆش نارۆى؟)).

رۆژانى داھاتوو ھەوالەكانى جوحايان بۆ ھىنا. جوحاى بەدبەخت ئەو رۆژەى دەستىكردو ھە بە كارى شوانى بىستى خەجىكەى خۆى شوو دەكات و ئەو ھەندەشى پىنەچوو شووى كردو جوحا بوو بابەتى گالته جارىي ئاوايى، خەلك دەيانوت ھەر كچىك ھىواى شووكردى نىيە با جوحا ھەزى لى بكات.

سيامەند چوو دەرەو ھە لای جوحا. خۆرگەرمایى بە زەوىي تەپ دەبەخشى و بۆى پىدەكەنى، شەمالىكى ساردىش يارىي لەگەل ئەو زەوىيە دەكردو بۆى پىدەكەنى و پىي دەوت بەھارىكى خۆش بەرپۆھىە ھەواكەى زوو وشكى بكاتەو.

سيامەند گەيشتە باشوورى گوند كە ھەكو جارار شوئىنى جوحاو پانە مەرەكەى بوو. جوحا ھاورپىكەى بە پۆشاكە رەشەكەىو ھە بىنى و ئەو رۆژەى بىركەوتەو كە پاش ئەو سەفەرە سەيرە بەھەمان پۆشاكەو دەركەوت.

سيامەندىش بىنى ھەكو جارەكەى تر سەگەكان پىي دەو ھەپن بەلام ئىستا سەگەكەى لەگەل نەبوو ھەلاميان بداتەو. سيامەند لەسەر ئەو بەردە دانىشت كە ھاورپىكەى لەسەرى دانىشتبوو، پشتيان

له يهك بوو:

((جوحا! بيستم و پيم ناخوش بوو، ده توانم چيت بؤ بكم؟)).

جوحا هيچي نهوت. سيامه ند دلنای کردهه. ته ماشای زه وييه که ی ده کردو داره که ی له قوره که ده چه قاند، دووباره ی کردهه:

((هرچييه کم بؤ بکری بؤتی ده کم، نه گهر هه ز ده که ی ده چه لای نه و کوره و داوای ليده کم واز له خه جي بيئي، چه نديش پاره ی ده وي ده يده می)).

نه و که و بیری هاورپیکه ش بؤ شتی تر بجی، شتيك که تازه نايکاته وه:

((ته نها يهك شت نه بی، جادووی ليبيکه م يان زيانی پيبيگه يه نم، هه ز ده کم به پيبيکه نينه وه واز له خه جي بيئي، نه و پيبيکه ني توش پيبيکه ني خه جي ش پيبيکه ني)).

نه مجاره يان جوحا سه ری هاورپیکه ی سوپماند:

((ئيستا خه جييم لا مه به ست نييه، نه و بیری ليينه کردمه وه، ئيتر بؤجي بیری ليبيکه مه وه؟ نه و ته نها له ره زي ده چوو، ره زي پؤشت با نه ويش پروات. سيامه ند! من چؤن ده توانم يارمه تيت بده م؟)).

سيامه ند سه ری هه لپری و ته ماشای ئاسمانی کرد، سه ری داخسته وه و که ميک و مايه وه. ئينجا هه لسا، پوی کرده هاورپیکه ی که له سه ر به رده که دانيشتبوو و پشتی ليی بوو. ويستی شتيك بلی به لام نه يزانی چی بلی، له کؤتاييش به بيده نگی پشتی تيکردو پؤشت. چوه نه و به ر چه مه که و ده نگی بلویره که ی جوحای بيست، نه مجاره ده نگیکی ناسک بوو، خوش و هيمن، ئاوازيک بوو سروشتی تی به رجه سته ببوو، ئاوازی سروشتی جوان له گه ل خه فه تی دليک ده ميکه خه فه تباره. سيامه ند هه ستي کرد نه وه خه فه تی دلای خويه تی، خوشی ئاوازه که ش بانگه وازی سروشته.

دەروونی بۆ خۆی و بۆ جوحا ھەلکفاو ویستی بگەرێتەو ھە لای
ھاوڕیکەیی و باوھشی پیا بکات، بەلام تازە ھەر دەبوایە جیبھێشتایە،
ھەر دەبوایە شوینەکەیی جیبھێشتایە تا تەنیا لەگەڵ تەنیا ییە کەیی
خۆی بگەرێتەو ھە.

سلاو ھاوریپانی ژیان

سیامەند بریاری تەواوی داو چاوەرپی وشەکە ی زۆرابی نەکرد. زستان کۆتایی پێهات و سیامەند زانی سەرقالی دەست پێدەکاتەو. ئەو قەرەبالغییەش ھێمنییەکە ی تیکدەدات و ناھیلێ خۆشی لەو بەھارە ببینی، ڕەنگە بیشیکەنەو بەو سیامەندە ی خۆی نایەوئ تەنانت بیریشی لیبکاتەو.

سیامەند جوحا و خزمەتکاری قوتابخانەکە ی بانگکرد و پێی وتن نیاززیتی گوند جیبھیلێ، پرسپاری ھۆکە یان لیکردو ئەو پێی نەوتن، تەنھا ئەو ی وت: دەروات و نازانی کە ی دەگەرپتەو، دەروات و نازانی دەگەرپتەو یان نا. بە جوحای وت دەیەوئ لە خانووەکە ی بمینیتەو، بەویش و بە خزمەتکاری قوتابخانەکە شی وت بە گوندو میوانەکانی بلین ئاوی چیتر جادووگەری نەماو. دوا پاسپاردەش بۆ جوحا بوو:

((رەنگە ماوہیەکی تر کورپک لەشارەوہ بیتە ئیرە. کورەکە ناوی غەفەیە، دەیناسی و بینووتە بەدزییەوہ دی و بەدزییەوہ دەرواتەوہ. پێی بلپی سیامەند پۆشت و چیتر پیویستی بە خیو نییە. زەرەری زۆرمان لە خەلک داوہ و تا ئیرە بەسە)).

سیامەند بە یانی زوو پۆشت. جوحا و خزمەتکاری قوتابخانەکە ماوہیەک لەگەلی پۆشتن. جوحا ئامادە بوو تا دوورترین شوین بەرپی بکات ھەتا ئەگەر ھەفتە یەکی ش خۆی لە شوانی بدزیتەو. سیامەند

نه يهټښت دوورتر له ته پټلکه که بړوات و پي و ت بگه پټته وه، پيشی و ت وه کو سه فوره يه که مه که ريگه کورته که ی سر شاخه که ناگريته بهر به لکو به ره و دهر به ندی گوره ده چي و هره وه کو جاره که ی تر خوی له گونده کانی سر ريگه و له شوانه کان و پيواره کان ده شاريته وه، ده يه وي و نه و سه فوره ی نه ينی بی، نايه وي که س بيینی و وه لامي که س بداته وه، له و نه ينی به ش به دوا به پيويستی نازانی نه ينی به کانی تر بپاريزين. نه و پوره ی جوحا هاته لای و وتی توره ی گویدريزه که يه سه ری ببری جوحا قسه يه کی کرد بونی هره شه ی شتيکی وای لیده کرا، به لام سيامه ند نیستا له ناشکرا بونی نه و شتانه بيباکه، تازه نه و به ره و جيهانیکی تر دهروات و په نگه نه و ونده ی پی نه چي نه فرته له و جيهانه کونه ی بکات که ناوبانگو سامو سامانی پي به خشيبوو. جوحا چی باس ده کات با بيکات.

جوحا گه پرايه وه و سيامه ند ناوری بؤ دواوه دايه وه. ته ماشای شاره کونی کرد و وینه ی سه ربازه که ی بينی به وه، به هه مان پو شاک و چه که وه له سه ر زه وييه که وه ستاوه و پي ده لی: ((سه فوره چاره سه ره. بړو. بړو. مه مينه ره وه)).

تیر له و ديمه نه و له ديمه نی گونده که ی خواردو گورج به سه ر ته پټلکه که سه ر که وت. بؤ دواچار چوه سه ر گوري سه گه که و گویدريزه که. دوو به زايی خول به سه ر نه و گرده“ گه وره يه ک و بچووکيک. دوو گوري ته نيشت يه ک“ بچووکيک کاتی خوی هاوړيی ژيانی بوو و نه و له مرقه کان زياتر هه ستیان به يه کتر ده کرد، گه وره يه کيش ماوه يه ک بوو ببووه هاوړيی و تا تيا نه چوو نه يزانی چه ند قايم جيگه ی له ناو ژيانی کرد بووه وه.

سيامه ند به شی پشوی دلی له سه ر گرده که مایه وه، که داشبه زی

گورجتر پڙشت و ئاوری نه دایه وه، له سهر پښگه که ده پڙشت و دلای دوو کهرت بوو، که رتیکی له گونده که جیهیشتووه، که رتیکیش له سهر له پی دهستی هه لیگرتووه، شوینی لیدانه که ی که وتوووه و ته ماشای دهکات و ده پرسى: ده بی به ره و کویم به ری؟

ئاوایی هه ر ئه و پڙه له پښگه ی خزمه تکاری قوتا بخانه که وه زانی جادووگه ره که پڙشتووه. گونده کانی ترو شاره که دواتر زانیان. جادووگه ر کتوپر پڙشت و که س نه یزانی بوچی، به لام هیچ شتیکی بی هؤ نییه، چیرۆکیش بو شتی بی هؤی زانراو پیویسته.

دوای پڙشتنی سیامه ند چیرۆک و ئه فسانه ی سه یر له باره یه وه دهوتران. هه ندیک ده یانوت جادووگه ره که بو ئاسمان به رزکرایه وه، هه ندیک تر ده یانوت سیمرخیک هات و جادووگه ره که ی خسته سهر پشتی خووی و پیکه وه به ره و ئه و کیوه فرین که که س نه گه یشتو ته لوتکه که ی. چیرۆکیکی تر باسی ئه ژدیهای ده کرد، ئه ژدیهایه که به چه ند وشه یه کی جادووگه ره که گه یشته به رده رگا که ی، ئه ویش سواری پشتی بوو و پیکه وه چوونه ولاتی چین و ماچین بو لای شای جنۆکان تا جادووگه ره که فیری شتی سه یرترو گه وره تر بی. ده یانوت ئه وه نده ی پی ناچی جادووگه ره که دیته وه و ده سه لاتیکی له گه ل خووی ده هیئتیه وه نه بیستراوه و نه بینراوه. ده یانوت و ده یانوت، خه یالیان ده کرده وه و چیرۆکیان ده هؤنییه وه، ته نه اش جوحا بیده نگ بوو، له هه موویان که متر قسه ی ده کرد.

ماله که ی سیامه ند به رووی میوانه کان داخراو هاتوچو بو گونده که که مبووه وه، گونده که ش له سولتان ئاباده وه هه ر ده بینراو هه ر ئه و گونده ئه فسانه ییه مایه وه که پڙتیک بوو جادووگه ریکی به خووه بینیبوو.

گوند تا چه ند مانگیکی چاوه رپی ده کرد جادووگه ره که بگه رپته وه و

وہکو جارہکے ہی تر لہ پپر بہ پۆشا کہ پەشە کہ یەوہ دەر بکەوئ،
 ئەمجارە لەسەر بالی سیمرخیک یان ئەژدیہایەک، بەلام مانگەکان
 بوونە دوانزەو دواى دوانزەکەش دوانزەى تر هاتن و جادووگەر
 نەگەراییەوہ. یادی ئەو جادووگەرە کال بووہوہو کہ مەتر باس دەکرا.
 خەلک وردەوردە سیامەندیان لەبیردەچووہوہو یادەکەى تەنہا لای
 دوو کەس وەکو خۆى بەھیز مایەوہ“ جوحا و خزمەتکاری
 قوتابخانەکە. یەکەمیان یادی دەکردەوہو باسى نەدەکرد،
 دووہمیشیان دەیگێراییەوہ چەند لیوہى نزیک بوو و چۆن ببووہ
 دەستى راستى لەگەل چەند چیرۆکیکی سەیر، ھەندیکیان راست
 بوون و زۆریەیان دەستکرد. یادی سیامەند بۆ جوحا تویشووہیەکی دل
 بوو، بۆ خزمەتکاری قوتابخانەکەش دەرفەت بوو بۆ ناو و پلەى
 بەرزى ناوگوند.

جوحا باشووری گوندەکەى بۆ شوانى تر جیھێشتبوو و ئەو
 شوینەى ھەلبژارد کہ سیامەند مەرەکانى تى دەلەوہراند“ قۆلى
 تەپۆلکەکەو گوندى مالۆلە. جوحا زۆر لای تەپۆلکەکە دەمایەوہو
 یادی ئەو قسە کەمانەى دەکردەوہ کە ھاوڕیکەى لەبارەى ئەو
 تەپۆلکە یەوہ بۆى دەکردن. جوحا بەردەوام سەیرى پێگەکەى
 دەکرد، ھەستى دەکرد ھاوڕیکەى دەبینیتەوہ، وەکو جارەکەى تر
 لەپر دەردەکەویتەوہو دەیبینیتەوہ، بەلام ئەو کاتە ئەو سیامەندە
 سیامەندیکی تر دەبى.

* * * * *

پاش دوو سالی دیار نەمانى سیامەند جوحا ھیشتا دلى رپی پى
 نەدەدا باسى بکات چونکە دەیزانى بەو وشانەى خۆى ھەرچیەک
 لەبارە یەوہ بلئ ھەر شتیکی ئاسایى دەلئ. ئەو جارە کەمانەش کە
 حەزى دەکرد باسى بکات ددانى بەخۆى دەگرت بۆ ئەوہى ھیچ نەلئ،

به لّام گوند ده پرسى، ئه ویش ناتوانى به رده وام بیدهنگ بى، هموو جاریکیش وه لّامه کهى ته نها چهند رسته یه ک بوو: ((لاویک بوو عه قلى له دلى گهوره تر بوو، به لّام دوايى و بیئه وهى به خوى بزانی دلى سه رکه وت))، به لّام هه ندی جار پسته کان زورتر ده بوون و جوحا باسى دل و خوشه ویستى ده کرد، به وشه ساده کانى خوى باسى ده کردو ده یزانی سیامه ند له وى بوایه و له جیاتی ئه و قسه ی بکر دایه هه ر وه کو کارى جادوو گوندی وړو سه رسام ده کرد.

پاش ئه و دوو ساله سه ره تاي به هاریک بوو وه کو ئه و به هاره ی سیامه ند گونده کهى تى جیهیشت. به یانییه ک بوو وړوناکی هیژشى ده برده سه ر تاریکی شه و جوحا خوى و مه رپه کانى و سه گه کهى له گوند ده رچوبوو. سه یری زه ویی ده کردو داره کهى لى ده خشانده. له ناکا و شتیك له دلى پیى وت سه ربه رز بکاته وه و ته ماشا بکات. سه رى بۆ شاخه که به رز کرده وه. رانه مه رپکه به و رپگه یه دیته خواره وه که به سه ر کپوه که ده روات و له کونه وه رپگه ی کورتى هاتوچوى خه لکی ناوايى بوو بۆ گونده کانى پشت کپوه که و له وپوه بۆ شارى گه وره. که س له و لایه وه به و به یانییه نایه ته ئه مدیو، رانه مه رپکه و هاتووه، ده بی هی کى بى؟

((تۆ بلیى شوانیک ناوا رۆشتبى و شه و له و دیو مایپته وه؟))

رانه مه رپه که و شوانه که یان پیش جوحا و رانه مه رپه کهى گه یشتنه ته پۆلکه که، جوحا بینى شوانه که گورج به سه ر ته پۆلکه که هه لده گه پرى و ده گاته لوتکه که، جوحا لای سه یر بوو، که سى نه بینیوه به سه ر ئه و گرده سه ربکه وى.

جوحا گه یشت و دوو رانه مه رپه که تیکه ل به یه ک بوون، جوحا تیپینی کرد رانه مه رپه که سه گى له گه ل نه بوو، وه ستا و چاوه رپى کرد شوانه که له و گرده بیته خواره وه. شوانه که له سه ره وه بوو و

نده بینزا. جوحا له سهر بهردیک دانیشتبوو و ته ماشای زهوی ده کردو به داره که ی دیشیواند کاتیک دهنگیکی له سهر وه بیست، دهنگیکی ناشنا که بهس بوو بۆ ئه وهی دلی له پشستی په راسوه کانیه وه ده په ریئی. دهنکه که بانگی کرد:

((جوحا)).

سهری بهرز کرده وه و ته ماشای کرد. کییه! لیی وردبووه وه و بروای نه کرد. تو بلایی سیامه ند بی؟ شوانه که جاریکی تر هاواری بۆ جوحا نارد:

((هه لیینه کییم)).

جوحا هه لساو هاواره که ی بۆ نارد وه:

((هه لیینه کییه له ناو دلما)).

شوانه نامۆکه یه که م پییتی ناوی وت:

((س..س..س..)).

جوحا خیرا له چه مه که په رییه وه و به پاکردن به سهر ته پۆلکه که سهرکه وت:

((مه جوولی! نه گهر سیامه ند نه بی له و گرده هه لته ده مه خواره وه)).

گه یشته لوتکه که و ته ماشای شوانه که ی کرد. ئه وه! سیامه ند!

هه ناسه برکیی سهرکه وتنه که ی هه ناسه برکیی خوشیه که ی چوه

پال. دوو چاوی ئه بله ق ببوون:

((توی؟ توی؟ تو خوا توی؟)).

شوانه که دوو دهستی بۆ کردنه وه:

((منم . به خوا منم)).

دوو هاوړیکه توند باوه شیان به یه کتر کردو له بیریان چوو بووه وه

له سهر قه راغی گرده که وه ستاون. قاچیان ترازو پیکه وه تلیان

دایه وه، تا بنی گرده که نه گیرسانه وه به لام یه کترین به رنه دا، پیکه وه

که وتنه ناو چه مه که و قوری بۆری جله کانیان له گه ل ئاوی ساردی

پوونی چه مه که تیکه ل بوو.

پیکه وه له ناو ئاوه سارده که مانه وه، سیامه ند قۆلی هاوړیکه ی
گرت و ویستی به رزی بکاته وه:
(جوحا سه رمات ده بی)).

جوحا هه لته سا:

(با جوحا سه رمای بی، با سه رمای بی. با له ناو ئاوه سارده که
بمیمنه وه تا باوه پ بکه م توئی)).
سیامه ند:

(خۆم هاوړیکه م. خۆم. باوه پ بکه)).

جوحا ویستی پیکه وه بگه پینه وه ئاوی و هه واله که بگه یه نی به لام
سیامه ند رازی نه بوو:

(ئه ی چی له مه په کان بکه ین؟ نابی بله وه پن؟ ئه ی خۆمان؟ نابی
ماوه یه که پیکه وه دانیشین و قسه بکه ین)).

دوو پانه مه په که یان راداو پوشتن. سیامه ند چه زی کرد له سه ر ئه و
به رده دانیشی که زور جار شوینی فرینی خه یالی بوو به ره و ئه و
جیهانانه ی نه یده زانی چه ندن و چۆن. چوه لای به رده که و له سه ری
دانیشت و تیبینی شوینی نوئی له وه پری پانه که ی جوحای کرد:
(ها توویته شوینه کونه که ی خۆم؟)).

جوحا:

(هینده م بیر ده کردی نه مده توانی نه یه مه ئیره، له دوا ی پوشتنته وه
هر ئیره شوینمه)).

سیامه ند به چاوی پیزانین روانیه هاوړیکه ی، ئه ویش به چاوی
دوو پاتکردنی خو شه ویستییه که ی ته ماشای کرد. که میك له ناو
بیده نگه مانه وه. جوحا له ناکا و هاواری کرد:

(سیامه! به ر خه کان!)).

سیامه ند هیمن بوو:

((چییانه؟)).

جوحا هر هاوار دهکات:

((له دایکان دووریان بخهرهوه، ههموو شیرهکیان خوارد)).

سیامه‌ند پیکه‌نی:

((وازیان لی بیینه، من به‌ئاره‌زوو ساره‌مام کردوون. جوحا نازانی دیمه‌نی ساره‌ما چهند خوشه؟ چهند خوشه به‌رخه‌کان بیینی به‌په‌روشن گوانی دایکیان بدۆزنه‌وه و به‌په‌روشن بیمژن، دایکیش دلّی خوشتره، بۆی ده‌وستی و ناجوولی)).

جوحا دووباره‌ی کرده‌وه:

((به‌لام به‌شی تو شیرى مه‌په‌کان نامیینی)).

ئه‌وه مه‌پى خه‌لك، يه‌ك مه‌پى سیامه‌ند شیرى كه‌م نه‌کردووه:

((یه‌کسه‌ر ئه‌ونده‌ی تر ده‌چیته‌وه گوانه‌کانیان)).

جوحا له‌ژیانی شتی وای نه‌بیستووه، کلاره‌که‌ی جوولاندو سه‌ری

خوراند:

((خیوه گونزله‌که ئه‌مجاره جوړیکى تره)).

جوحا پروداوه‌کانی ئه‌و پۆژه سه‌یرانه‌ی بیرکه‌وته‌وه:

((جاری یه‌که‌م پۆشتی و پۆشتم به‌لام من گه‌پامه‌وه، جاری دووهم

پۆشتی و منت نه‌برد)).

سیامه‌ندیش بیرخسته‌وه:

((ئه‌توت بمبه، بشموتایه نه‌ده‌هاتی)).

جوحا:

((ئیس‌تا هه‌ز نا‌که‌م بپۆم به‌لام ئه‌گه‌ر ویستت بپۆی نا‌هیلّم ته‌نیا

بی)).

سیامه‌ند نه‌یویست جارێ پپیی بلّی که ئیتر قه‌ت نارواته‌وه، جوحا

به‌رده‌وام بوو:

((دیم له‌گه‌لت، ده‌چم بۆ ولاتی چین و ماچین)).

سیامه‌ند پیکه‌نی:

((چین و ماچینت بیرماوه؟ گوی شل بکه!)).

گویی شل کردو سیامه‌ند رازه‌کانی ماوه‌ی رابوردووی بۆ خسته
سه‌ر زه‌وییه‌که‌ی به‌رده‌میان:

((جوحا گیان! بۆ هیچ شوینیک نه‌چووبووم، نه‌ چین و نه‌ ماچین، نه
هندستان و نه‌ ئیران و نه‌ تووران، دوا‌ی نه‌وه‌ی گه‌پرایته‌وه‌ من له
گولعه‌نبر مامه‌وه‌ و بستیک نه‌چوومه نه‌وديو)).

زانباریه‌کی نو‌ی بوو بۆ جوحا:

((چوون؟ من وا تینگه‌یشتم و وات تینه‌گه‌یاندم؟)).

سیامه‌ند نو‌یتری پیبوو:

((دوا‌ی گه‌رانه‌وه‌ت لای چه‌ند نه‌فسه‌ریکی ئینگلیز کارم کرد، نه‌وانه
سه‌ربازی هیندیشیان له‌گه‌ل بوو، ماوه‌یه‌ک ئیشم بۆ کردن ئینجا نه‌وه
به‌ردانه‌م پیشانی هیندییه‌ک دا نه‌ویش وتی: صاحب به‌دوا‌ی شتی وا
ده‌گه‌رپ‌ی به‌لام وتی ناگات له‌ صاحب بی چونکه‌ گره‌وی له‌ ریوی
بردوته‌وه، نه‌وان هه‌ول ده‌ده‌ن به‌ هه‌رزان شتیان ده‌ستبکه‌وی، وتی
داوا‌ی زور له‌ صاحب بکه‌ چونکه‌ نه‌وه به‌ردانه‌ گرانبه‌هان، نه‌وان به
گراتریش به‌ شوینی خویان ده‌یانفرۆشن. نازانم کو‌یی وت به‌لام وا
تیگه‌یشتم شوینیکی گه‌وره‌یه نه‌وه شته‌ کۆنانه‌ی تییه‌ و پیشانی خه‌لک
ده‌درین. به‌شی زوری نه‌وه به‌ردانه‌م فرۆشت، به‌ پاره‌یه‌کی زور پی‌م
فرۆشتن. به‌ختی خۆم چه‌ند ئینگلیزکی تر هاتبوون و وتم به‌وانی
ده‌فرۆشم بۆیه نه‌یانتوانی بمخه‌له‌تینن، دوا‌یی پاره‌م به‌وه هینیدییه‌ دا،
نه‌ویش هه‌ندی شتی فی‌ر کردم. هه‌ندی فی‌ل بوون وه‌ک شارده‌نه‌وه‌ی
شتیک له‌باخه‌ل و ده‌رخسته‌نه‌وه‌ی، هه‌ندیکی تریش جادووی راست
بوون. نیازم بوو که بیمه‌وه باسی نه‌م شتانه‌ بکه‌م و نه‌وه له‌وحانه‌ی
مابوون پیشانی خه‌لک بده‌م و بلیم به‌وه ده‌وله‌مه‌ند بووم، به‌لام تا
گه‌یشتمه ئیره‌ زانیم نه‌گه‌ر بمه‌وی گه‌وره‌تر بم پی‌ویسته‌ شتی گه‌وره
هه‌لبه‌ستم بۆیه وتم چووم بۆ چین و ماچین و ئیران و تووران)).

جوحا سه‌ری خورنده‌وه:

((سیامه‌ند فی‌لبازه!)).

سیامه ندو جوڇا پیکه وه مانه وه، هر یه کیکیان هرچییه کی
هه بوو بۆ هاوړیکه ی گڼرپایه وه، جوڇا هه والی ئاسایی هه بوو:
(خزمه تکاری قوتابخانه که چه ند مانگیکه چوته وه ههنجیره).
جوڇا راستی کرد، هه والیکي ئاسایی بوو. هه والیکي ناخوشیسی
هه بوو:

((دهزانی زوراب بووه وه به ئاغای دی؟ به زور بووه وه به ئاغاه)).

ئه وه ش لای سیامه ند هر ئاسایی بوو:

((پیرۆزی بی)).

جوڇا ترسا:

((زوراب وازی لیهیناوم به لام ده ترسم توله له تو بکاته وه)).

سیامه ند هر به لایه وه گرنګ نه بوو:

((بوچی؟ من ئاغایه تیم بۆ جیهیشت. مه ترسه! رهنگه بترسی و
وابزانی نیسی جادوو هر ده که م)).

جوڇا باسه که ی گوری:

((دهزانی یه که م جار پیکه وه پوشتین نه وروژ بوو؟ هر نه وروژیش
بوو دووم جار پوشتیته وه، نیستاش هر نه وروژه. ده ترسم
نه وروژه که تر پوخته وه)).

سیامه ند بونیکي تری به هاری کردو دلنیای کرده وه:

((ئه مجاره مه به ستم بوو نه وروژ بیمه وه. به هاری ئیره به هه شتی من.
جوڇا! که ی شه به کیو ده که ی؟)).

پرسیاره که جوڇای له ناکاو برد، که میک بیده نگ بوو و ناوچه وانی
خوراند:

((له وه ته ی. له وه ته ی. له و کاته وه شه و که ژم نه کردوو. خاوه نی
مه په کانیش، مام عه ولی یه که ددان، دهیناسی، هر ماوه به لام ئه و
ددانه شی که وتوو، ده نگ ناکات. به لام ئه مسال پیکه وه له که ژ
ده مینینه وه)).

سیامه ند دهستی به سه رگیا کورته تهره که هیئا:

((حهز دهكهم، به لآم نه گهر نه تتوانی بیی من دهمینمه وه. نهو کاته ش
هر ته نیا نابم)).

جوحا له و قسه یه ی نه کۆلئییه وه و برپاری دا زوو بگه پینه وه تا
هاورپکه ی پشوو بدات.

دوو هاورپکه خۆیان و دوو رانه بز و مه په تیکه له که یان گه رانه وه،
هه ندی که سی گوند نه مه یان له دووره وه بینی و تیبینییان کرد
مه په کانی جوحا زۆر بوون، به لآم سیامه ندیان نه ناسییه وه. جوحا
رانه مه په که ی برده گه و پری خاوه نه که ی و رانه مه په که ی سیامه ندی
برده خانوو ه که ی سیامه ند که ئیستا جوحای تیا ده ژیا.

سیامه ند پئی وت هر چیه کی هه بوو له و سه فه ره ی دووه می
سه رفیکرد، به لآم دوایه مین لیره ی پی مابوون که له پاره ی له وحه کان
مابوونه وه به و لیرانه ش نه و چه ند مه په ی کری.

له نا و حه وشه که مندالیک بو پیشوازیی جوحا هات. منداله که
پایکرد و هه ولی دا هاوسه نگی خوی پابگری تا نه که وی. منداله که
نهیتوانی و بهرله وه ی به ده ما بکه وی جوحا باوه شی بو گرت ه وه و
هه لیگرت. سیامه ند له هاورپکه ی پرسى:

((نه م شته بچووکه چیه؟)).

جوحا منداله که ی بو سه ره وه بهر زکرده وه:

((نه مه خزمه تکاری تویه)).

ده موچاوی سیامه ند پیکه نین و خوشی و سه رسوپمان بوو:

((جوحا!)).

جوحا:

((به خوا!)).

سیامه ند:

((باسی نه مه ت بو نه کردم)).

جوحا:

((هەلمگرت بۆ دوایی. بۆ ئیستا. شتی تریش هەیه بۆ دوایی
هەلمگرتوو))

سیامەند مندالەکە ی لە جوحا وەرگرت:

((ناوت ناوہ چی؟))

جوحا:

((هەلیبێنە))

سیامەند:

((ئەگەر کچ بوایە دەموت پەزی. یان خەجی))

جوحا:

((بەلام ئەمە کورپیکە وەکو خێوہ گونزەکە ی تو))

سیامەند:

((نازانم ناوی چییە، کەس ناناسم پیاو بوو بێ و خۆشتووستی))

جوحا:

((بەلێ هەیه! پیاویک هەیه و خۆشمووستووہ. سیامەند! دەزانی

ناوی چییە؟ ئەم کورپەم ناو ناوہ سیامەند!))

سیامەند بە سەرسوپمان و خۆشی و پیزانینەوہ روانییە

هاورپیکە ی و نەیتوانی هیچ بلێ. جوحا سەری بەلێی لەقاند:

((ئە ی واتزانی ناوی دەنیم چی؟ هەر سیامەند و هەر سیامەند))

مندالەکە ی لە هاورپیکە ی وەرگرت و داینا. قۆلی سیامەندی گرت و

بە دەم پۆشتنەوہ بۆ هەیوانەکە قسە ی بۆ کرد:

((دوای پۆشتنی تو هیئندە بیرم دەکردی وەکو هیچ جاریکی تر

نەبوو. ئەو جارە لەهەموو جارانی تر زیاتر خۆشمووستبووی چونکە

هەستم دەکرد سیامەند دلێ گەورە بووہ. سیامە! کە پۆشتی هەستم

کرد شوینی دەنگی دل کەوتوو ی ئیتر نەمتوانی خۆشمنەوی، باوەرم

هەبوو دییتەوہ و چاوەرپیم دەکردی))

گەشتنە هەیوانەکە و لەو هەیوانە ئافرەتیک دەرکەوت مەنجەلێکی

مسی هەلگرتبوو. سیامەند تەماشای ئافرەتەکە ی کرد و تەماشای

جوحای کرد. سیامه‌ند پرسى:

((براژنه؟))

هەر سیامه‌ند:

((جامباز! له‌به‌رئه‌وه‌یه شه‌وبه‌کیۆ ناکه‌ی)).

جوحا ئه‌مجاره‌ش سه‌رى خورانه‌وه، ئه‌مجاره به‌زه‌رده‌خه‌نه‌ی

که‌سیک که‌تنیکی کردبى:

((به‌ئى)).

ئافره‌ته‌که به‌ زمان به‌خیربى به‌ سیامه‌ندى وتو به‌چاو پرسىارى

له‌ می‌رده‌که‌ی کرد. جوحا دللى پر بوو و به‌حال توانى پى بلى:

((سیامه‌نده. سیامه‌یه که‌ژه)).

دوا وشه‌ی جوحا بوو به‌ ده‌نگیک گریاو، مه‌نجه‌له‌که‌ش له‌ده‌ستى

ژنه‌که که‌وت و ژن کیشای به‌پرومه‌ت خوى. ئینجا به‌په‌له له

هه‌یوانه‌که‌وه چوو له‌ ناو حه‌وشه‌و رینگه‌که‌ی بۆ چۆل کردن. که‌که

زمانى ته‌ته‌له‌ی ده‌کردو تا دوو هاوړیکه چوونه ژووره‌که ده‌یان جار

به‌خیرهاتى پى وت. جوحا به‌زه‌رده‌خه‌نه‌ی شانازییه‌وه ته‌ماشای

سیامه‌ندى کرد وه‌ک پى بلى: ((ته‌ماشای بکه چۆن خوشه‌ویستى تۆم

چاندوه)).

شه‌و دوو هاوړیکه شتى تریان مابوو باسو بکه‌ن، جوحا باسو

ژنه‌که‌ی کرد که وه‌کو په‌زى و خه‌جى به‌سه‌ر نه‌هینابوو. که‌میک پاش

پۆشتنى سیامه‌ند ئه‌و که‌ه‌ی له‌ گوندى (مالۆله) بینیبوو. که‌که

وه‌کو خوى و سیامه‌ند بیکه‌س بوو، له‌وه‌ش گرنگتر که‌که سه‌نگین

هاته‌ پيش چاوى. ئه‌مجاره عه‌قلی جوحا پيشکه‌وت، دلشى به‌غاردان

شوینیکه‌وت. که‌یکه هاوشانى خویه‌تى، که‌یکه پنیویست ناکات

خه‌ونى پیوه ببینى، پرسىارىشى کردو زانى له‌ پروده‌کانى تریشه‌وه

گونجاوه، ئه‌مجاره دودللى نه‌کردو خوى نه‌خسته گىژاوى

بیرکردنه‌وه و خه‌فته‌ی پۆزان و شه‌وان، که‌سیکی پاسپارد له‌و مالۆه‌ی

داوا بکات که به خٲویان کردوه، ئهوانیش پازی بوون، ههموو
شتیکیشی خٲرا براندهوه:

((ئیتیر رهزی و باوکی رهزی و خه جی و دایکی خه جیم له بیرچوو)).

سیامه ند دلنیا نه بوو:

((به راسته له بیرت چون؟)).

جوحا له ویدیو دلنیا ییشه وه وه ستابوو. شتیک ی تری پی و ت:

((زانیم ئه و ماله ی که ژه ی لیبوو به ته مابوون ئه م ئیشه ی شوانیتییهم

بو ماوه یه که بی و دوایی تو بییته وه و بیمه وه خزمه تکاره که ی جارانت

ئیتیر خٲیر به سهر من و ئه وان برژی، به لام من ئه و شته م به وان وت که به

ههموو ناواییه که ی خو مانم وتبوو، وتم ههموو شتیک ته واو، سیامه ند

ده که ریته وه به لام جادوو له گهل خوی ناهینیته وه. لیم خوش به،

ماوه یه که باسی تو ده که م و ده لیم ئیتیر سیامه ند ناتوانی هیچ شتیک

له وانه ی جاران بکات)).

ئه وه لای کونه جادوو گهر ئه و جیهانه کونه بوو که وه کو

پوشاکیک ی شر فرپی دابوو:

((باشت کرد. نه توتایه ناچار ده بووم خو م بیلیم)).

جوحا هه لساو دیار نه ما، دوایی به تووره که یه کی بچوو که وه

گه راپایه وه. ئه و له وحه که مانه ی لی دهره ینا که سیامه ند

له سه فه ره که ی جیی هیشتبوون:

((شتیک ی تر هه یه لات سه یر ده بی ئه گهر بیلیم)).

سیامه ند:

((بیلی)).

جوحا:

((ئیتستا نا. با سبه ینی بی. سبه ینی، پیکه وه بز و مهره کانمان

ده به ینه دهره وه و ده زانی)).

سیامه ند:

((ئه ی ئیتستا بو نایلیی؟ یان نه خٲیر! ده توانم چاوه ری بکه م، دوو

سه‌فەر فیریان کردم به‌نارام بَم)).

تووره‌که‌که‌شی لیّ وەرگرت:

((سبه‌ی ده‌یانخه‌مه گیرفانم و له‌دهشت به‌یادی جاران
ده‌یانخوینمه‌وه، ئەمجاره به‌شیوه‌یه‌کی تر، وه‌ک حیکایه‌تیکی خوش‌و
شیعریکی خوشتر. ده‌مامکه‌کان ماون؟)).

به‌لیّ ماون:

((ده‌ستم له‌هیچ شتیکی نه‌داوه)).

جوحا پرسیاریکی هه‌بوو بیکات:

((ئه‌ی پیم نالیی که‌ی توژن ده‌هینی؟)).

سیامه‌ند:

((ئه‌وسا خه‌ونم به‌ته‌نیا یه‌ک شته‌وه ده‌بینی. خه‌ونم ده‌بینی
ده‌وله‌مندی گوند بَم، یان ئاغای گوند، من له‌وه زیاترم ده‌ستکه‌وت
به‌لام هه‌ر ئه‌و کاته زانیم ئه‌و ژبانه‌ چهند به‌تاله‌. ئیستا چه‌زیک‌ی ترم
هه‌یه، خوشه‌ویستییه‌که، هه‌ر ئه‌و خوشه‌ویستییه‌ پیم ده‌لی ژن بینم
به‌لام من پیی ده‌لیم با جاری تیر له‌ تو بخۆم ئینجا ژن ده‌هینم)).

جوحا پالکه‌وت و به‌چاوکی زه‌قه‌وه ته‌ماشای هاوړیکه‌ی کرد:

((ئه‌مجاره په‌رییه ده‌ستی له‌ سیامه‌ند وه‌شاندوه نه‌ک خپوی
گوزنل. سیامه‌ند خپوه‌کانی به‌خوی فیرکردوه ده‌ستی لیّ بوه‌شینن)).

سیامه‌ندیش پالکه‌وت، به‌په‌نجه ئاماژه‌ی بو‌ هاوړیکه‌ی کرد بچپته
لای ژنه‌که‌ی بنوی، فریای قسه‌ نه‌که‌وت و هینده ماندوو بوو خه‌وی
لیکه‌وت، جوحاش ماوه‌یه‌ک به‌پالکه‌وتنه‌وه ته‌ماشای ده‌کردو باوه‌ری
نه‌ده‌کرد ئه‌وه هاوړیکه‌یه‌تی گه‌پاوه‌ته‌وه، پاشان ئه‌ویش خه‌وی
لیکه‌وت.

له‌گه‌ل کارپوه دوو هاوړیکه‌ پیکه‌وه ده‌رچوون، بز و مه‌رپه‌کانیان
تیکه‌لبوون و خویان پیکه‌وه ده‌رۆیشتن، یاده‌کانی جاران هیرشیان
بو‌ سیامه‌ند برد و دنیا هیشتا رۆشن نه‌ببوو تا جوحا فرمیسکه‌کانی
هاوړیکه‌ی ببینی، سیامه‌ند سه‌ری هه‌لپری و هه‌وره‌کانی بینی که

شەوی گوندەكەیان باراناوی کردبوو و بەلئینی بارانیکی نوێیان دەدا.
ئەو بەھارەیی بیرکەوتەووە کە لەوحەکانی قەدەر کەوتنە دەستی و
ژیانی سەرتاپا گۆرا.

دوو ھاوڕێکە گەشتنە تەپۆلکە کە و ھیرشی یادەکان زیادیان کرد.
سیامەند بە ھاوڕێکەیی وت کە مێک دەچیتەووە سەرەووە. بەسەر
تەپۆلکە کە سەرکەوت. سیامەند چوووە سەر گۆرپی سەگە کە و
گویدرێژە کە. دوو گلکۆ بوون لەسەر ڕووە تەختە کە ی سەرەووە ی
تەپۆلکە کە، وەکو جارن "یەکیک بچووک و یەکیک گەورە. باران دوو
گلکۆکە ی نزم کردبوو و ھەر پەنگە سالیکی تر تەختی زەوی بن. سی
گۆرپی سی کە سە غەریبە کەش سالانیکی زۆر بوو لەگەڵ زەویبە کە
یە کسان ببوون و تەنھا ھیندە ی پەنجە یە کە لە تە کیل مابوون
کە لە پەقییان لەگەڵ باران دەکرد. جوحا بە ھیواشی بەسەر
تەپۆلکە کە سەرکەوت و ھاوڕێکە ی بینی پشتی لیبەتی و ڕووی لە
گۆرپەکانە. لیبی نزیک کەوتەووە و پیبی وت کە دوینێ کاتی کە ئەوی بینی
بەسەر ئەو گەردە سەردە کەوت نەیناسیبیەو:

((دەنا دەمزانی بۆ لای ئەم دوو گۆرپە ھاووی)).

سیامەند ببینەووە ی ڕووبکاتە ھاوڕێکە ی پیبی وت کە یادیان لە دل
دەرنای:

((بەتایبەت سەگە کە، دوا ی تیاچوونی کەرە کەش ھەستم کرد
ئەویشم خۆش دەوی، ھەست دەکەم دوو ھاوڕیبی خۆشەو یستم لیرە
پاکشاوون و چاوەرپین یارمەتیان بە دەم بەلام من ھیچم بۆ ناکرێ)).
سیامەند ماو یە ک لەسەر ئەژتۆ بەرامبەر دوو گلکۆکە چۆکی
دادابوو، دوا یی ھەلسا و ڕووی کردە ھاوڕێکە ی، دەستی خستە سەر
شان ی و قسە کە ی تەواو کرد:

((بەلام ئیستا ھەست دەکەم جوحا نزیکتین ھاوڕیبم، جوحا
نزیکتین ھاوڕیبم بوو بەلام ئەو کاتە ھەستم پینە دەکرد. ئەوسا دەنگی

دلەکانم نە دەبیست ئەگینا دەمرانی جوحا دلێ چەند گەورەیه)).
 پیکەوه چوونە خوارەوه و کەوتنەوه ری. گوندی خالدان کەوتە
 لای دەستەچەپیان و بپاریان دا لەو شوینە پشوو بدەن. خۆر
 بەرزبوووەوه و دوو ھاوڕیکە دانیشتن تا پیکەوه ژەمی چیشتەنگاو
 بخۆن. سیامەند تیبینی کرد ھاوڕیکە ی تەنھا یە ک سەگی ھەیه،
 جوحاش وەلامی ھەبوو:

((ناتوانی ھەموو خۆشەویستی خۆت بەھەموو کەسیک بدە،
 دەبی یەکیکیان تۆز قالیکیش بی خۆشەویستتر بی بۆیە زانیم ناتوانم
 ھەموو ئەو سەگانەم وەکو یە ک خۆشبوی)).

نانەکیان تەواو کردو جوحا بە ھاوڕیکە ی وت:
 ((لیت نەپرسیم ئەو شتە ی شار دوومەتەوه و وتم ئەمڕۆ پیت دەلیم
 چییە. چییە)).

سیامەند:

((دە ئیستا دەپرسیم ئەوه ی وتتم ئەمڕۆ پیم دەلیی چییە. چییە)).

جوحا گۆرچ ھەلسا:

((ئاگات لە مەرەکان بی دەپۆم و دیمەوه، پیم دەچی)).

سیامەند تەماشای ئاسمانی کرد:

((بۆ کوی؟ رەنگە بارانیکی بەخۆر بباری)).

جوحاش تەماشای ئاسمانی کرد:

((ناتوانم بلیم بۆ کوی. گوی مەدرە باران، رەنگە لە نمە زیاتر
 نەبی)).

جوحا پۆشت و سیامەند بەناو بز و مەرەکان گەرا، بز نەکانی بینی
 بزێون و بەسەر قەدپالەکە سەردەکەوتن، لەو بزنانە بەھیزی
 سروشتی دەبینی، مەرەکانیش ھیمن بوون و حیکمەتی مرقی دانایان
 ھەبوو. ئەوسا لە رقی شاوھیس ئاغاو لە رقی شوانیتی خوی بەو
 بز و مەرەکانی دەکیشا و تۆلە ی ھەموو شتیکی لی دەسەندن کە ئەو

حه زى لى نه بوو و ناچار بوو قبولى بكات، لئیده دان و هاوارى ده کرد: ((كوپو كچه كانى شاوه يس ناغا))، به لام ئیستا ههست به خوشویستنى ئه و ئازده لانه ده كات، بیریکرده وه ئیستا ئه گهر ته نانه ت هى شاوه يس ناغاش بوونایه هه ر خوشیده ویستن، ئه و ئازده لانه زور له و شاوه یسه جیاوازن، ئیستا مه رة كانى جوحاشى خوش ده وئ كه هى جوحا نین.

سیامه ند به ره و به ردیكى گه و ره و تهخت رۆشت كه جاروبار به پشت له سه رى پالده كه وت و ته ماشای ئاسمان و هه وری ده کرد. چوه سه رى و به پشت پالکه وت و وه كو جارن ته ماشای هه و ره چره بۆره كه ی کرد. ئه و پیاوه هیندییه ی بیركه وته وه كه سه فه رى دووه مى چوو بۆ بینینه وه ی به لام پییان وت ماوه یه كى زوره له گه ل ئینگلیزه كان رۆشتۆته وه، سه فه رى یه كه م ئه و بوو ئه و فیالانه ی فیر کرد له گه ل ئه و جادوه ی پیکه وه بوونه هۆی هیئانه دیی خه ونه كانى و به رزبوونه وه ی پله ی له ناو گوند، هه ر له و سه فه ره یه كه مه ئه و پیاوه هیندییه هه ندئ شتى تری پیوت له میشكى سربوونه وه و له سه فه رى دووه مى به سه رى زال ببوون. پیاوه هیندییه كه باسى جوانی بۆ کرد، جوانی و خوشی:

((مروؤ وا ده زانى خوشى تهنه ئافره ته، تهنه خواردن و خواردنه وه یه، تهنه سامانه، به لام ئه گهر ته ماشای ده ورو به رمان بکه ین جوانی و خوشی له زور شت ده بینن. به هار یه كیکه له جوانییه كان و خوشییه كانى، به هار دى و تیپه ر ده بی و ئیمه به كاروبارى خومان سه رقالین و تهنه جاریک یان دوان تیبینی جوانییه كه ی ده كه ین. خوشی به هاریش لای ئیمه تهنه ئه و كاتانه یه هه تاو هه یه و دنیا فینكه و زه وى ئه و پهری سه وزی وه رگرتوه، به لام جوانییه كانى به هار هه ر ئه وه نین، هه وری پر ئاسمان و بارانى به خور جوانییه كه ده به خشن كه م كه س ده یبینی. سه ره تای به هار دنیا هیشتا سارده به لام هه ر

جوانه، باى وهشت كه مرگينى باران دهينى و بارانى بهليزمه و نهو
 گيايه تازه سهري دهرکردوه و فريا نهكهوتوه ههموو زهوى بکاته
 سهوز جوانييهکن خوشييهك بهدروون دهبهخشن ههموو كهس
 تامهكەى نازانى، جوانى و خوشييهكەش زياترو زياتر دهن کاتيک
 لهناو کويستان دهى، بهلام سيامهندا! جوانى تهنه له کويستان نييه،
 مروؤ دهتوانى جوانى و خوشى تهنانهت له بيابانيش بيينى، کويستان و
 بههار بهشى گهورهى جوانيان بردوه بهلام بهشى دهشت و بيابان و
 زستان و پايزو هاوينيشيان هيشتوتهوه. بويه ئيمهش ههست
 بهجوانى بههار دهکەين چونکه جوانييهکه لهدهرهوى ئيمهيه و زور
 بههيزه، بهلام دهتوانين لهههموو شوينهکان و لهههموو وهرزهکان جوانى
 بدوزينهوه کاتيک ناوهومان جوان بى، کاتيک ناوهومان بهدواى جوانى
 بگهري).

نمەى بارانى سهرهتاي ليزمه سيامهندى ورياکردهوه، وهکو جارن
 دهستی بۆ سهروهه بهرزکردوه بۆ نهوهى ههورهکان بگري، قول
 ههناسهى بههاری دا، بۆ يهکهم جار ههستی کرد نازادى چهند
 گرانبههايه، ههموو كهس دهستيناكهوى، نهو كهسهشى
 دهستيهكوتوه نرخى نازانى. دهنگى هاوارى جوحا لهدورهوه تهواو
 ورياي كردهوه، هيشتا پالکهوتبوو:
 ((سيامهندا! وتم پيٽ دهليم. نهوتتا پيٽ دهليم)).

دواى هاوارهكەشى دهنگيكي بيست پيى ئاشنا بوو، دهنگى
 وهپينيك بوو. توند دانيشت و پرووى كرده شويني وهپينهكه. هاوارى
 جوحا هاتهوه، نهمجاره نزيكتر:
 ((نهوتتا سهگه خوشهويستهكهى خوت)).

سهگهكهى بينى لهسهه بهرديك وهستاوه، زمانى دهرهيناوه و
 كلكى خير بادهدا، جوحا نزيكتر كهوت و پيويستى به هاوارکردن
 نهبوو:
 ((سهگهكەت وهکو جارن بزىوو وريايه)).

سیامه‌ند هه‌ردوو چاوی هه‌لگۆفت. ته‌ماشای سه‌گه‌که‌ی کرد.
خۆیه‌تی! ده‌لێی دوینی جییه‌یشتوو، سه‌گه‌که‌ به‌پرووی سیامه‌ند
وه‌پری:

((سه‌مه‌م! خۆم)).

له‌یه‌ک کات پروویان له‌یه‌کتر کردو به‌یه‌کگه‌یشتن. سه‌گه‌که‌ خۆی
هه‌ل ئه‌ویش باوه‌شی بۆ گرتوه‌. پیکه‌وه‌ که‌وتنه‌ سه‌ر زه‌وی و
پیکه‌وه‌ تالانه‌وه‌. سه‌گه‌که‌ ده‌موچاوی له‌ ده‌موچاوی خاوه‌نه‌که‌ی
نزیکه‌کرده‌وه‌:

((سه‌مه‌م! زۆرت پیچوو)).

سیامه‌ند پیکه‌نی و ئاوپری بۆ جوحا دایه‌وه‌:
((جوحا! سه‌گه‌که‌م ئه‌وه‌ی له‌بیرچوو که‌ ویستبووم سه‌ری بپرم،
جوحا! سه‌گه‌که‌م لێم خۆش بووه‌. جوحا! ده‌لێی خه‌و ده‌بینم)).

جوحا بۆی پرونکرده‌وه‌:

((کاتی‌ک دلت شکاندم و نه‌ته‌یشت خه‌جی بخوازم و تم ده‌بی تۆله‌ت
لێیکه‌مه‌وه‌، بپرم له‌وه‌ کرده‌وه‌ به‌دزییه‌وه‌ ئه‌و سه‌گه‌ت بکوژم که‌ له‌ من
زیاتر نازت هه‌لده‌گرت، که‌چی بینیم تۆ ده‌ته‌وی سه‌ری بپری بۆیه
په‌شیمانم نه‌کردیته‌وه‌، که‌ بینیشم ناتوانی خۆت سه‌ری بپری و تم من
بۆت سه‌رده‌بپرم، به‌لام زۆر سه‌یره‌ سیامه‌ندا! له‌و کاته‌ چاوی سه‌گ پڕ
فرمیسک بوو، هه‌ستم کرد پیم ده‌لی: ده‌سه‌لات سیامه‌ندی شی‌ت
کردوه‌، جوحا تۆش شی‌ت بووی؟ ئینجا بپرمکرده‌وه‌: من که‌
خۆشه‌ویستی له‌دل‌مه‌ و ئازاری ئه‌و خۆشه‌یستییه‌ ده‌مکوژی چون
ده‌توانم تاوانیکی وا بکه‌م، بۆیه‌ هه‌ر ئه‌و پۆژه‌ بردم بۆ شارو دامه
براده‌ریکی خۆم و پیم وت بیبه‌سنیته‌وه‌ تا ئه‌و کاته‌ی پپی ده‌لیم
به‌ره‌لای بکات، دوایی ئه‌فسه‌ریکی ئینگلیز سه‌زی لیکردبوو و بردبووی
به‌لام سه‌گی زیه‌ک پاش ماوه‌یه‌ک هه‌له‌هات و دوای پۆیشتنت هاته‌وه
گوند. سه‌گه‌که‌ زۆر بۆت گه‌را، هه‌میشه‌ له‌به‌ر ده‌رگای ماله‌که‌ت
داده‌نیشت به‌لکو پۆژیک بییته‌وه‌ و ئه‌و یه‌که‌م که‌س بی پێشوازی‌ت لی
بکات، به‌لام تۆ هه‌ر نه‌هاتی. زۆر سه‌یریش بوو! ئه‌و سه‌گه‌ ئاواپی

جیهیشت و نه‌گه‌پایه‌وه، له دیی خالداڤ گیسایه‌وه و وهک بلیی حهن نه‌کات له‌شویڤنیک بمینیته‌وه توی لی بووبی و تازه ناگه‌پریته‌وه بوی، به‌لام زور جار له‌و گونده خوی دهنزییه‌وه و ده‌چوه سهر ریگه‌که‌و چاوه‌پریی ده‌کردی، چاوه‌پریی ده‌کرد به‌لکو وه‌کو جار‌ه‌کی تر له‌پر ده‌رکه‌ویته‌وه، جاری واش بووه ده‌هاته لای رانه‌که‌م و سهری کز ده‌کرد و دواپی سهری هه‌لده‌پری و به‌چاوی لپی ده‌پرسیم. من پیم ده‌وت هیچ نازانم نه‌ویش سهری کز ده‌کرده‌وه و ده‌گه‌پایه‌وه سهر ریگه‌که‌و، ماوه‌یه‌که ده‌مایه‌وه و دواپی لووره‌یه‌کی ده‌کرد و ده‌گه‌پایه‌وه خالداڤ)).

سیامه‌ند دوو گۆپی سهر ته‌پۆلکه‌کی بیره‌که‌وته‌وه:

((ئهی که‌ره‌که‌؟)).

جوحا:

((مه‌به‌ستم بوو تۆله‌ت لیبکه‌مه‌وه به‌لام نه‌که به‌خوین به‌لکو به‌ دورخستنه‌وهی هه‌موو شتییک و هه‌موو که‌سیک لیته‌ بویه‌ ئه‌وم برده‌ خالداڤ و به‌ براده‌ریکم وت بۆم به‌ریته‌ شار. که‌ری وریاش هه‌روا پوژنیک هه‌له‌هات و گه‌پایه‌وه شامار، دواپی نه‌ویش بیئومید مایه‌وه منیش برده‌مه‌وه خالداڤ)).

هاورپیکه‌ی باقیی چیرۆکه‌کی هه‌له‌ینا:

((دوو گۆزه‌که‌ش خۆلی شوینی تر بوون کردتن به‌ گۆپی ساخته)).

جوحا به‌ بزیه‌کی به‌مه‌کره‌وه سهری له‌ژیر کلاوه‌که‌یه‌وه خوراند: ((به‌لی)).

سیامه‌ند به‌ده‌وری خۆی سوورپایه‌وه تا که‌ره‌که‌ ببینی، بینی له‌دوره‌وه لۆزه‌لۆژ دی، سه‌گه‌که‌ خۆی هه‌لدایه‌ سهر گاشه‌به‌ردیک و به‌ که‌ره‌که‌ وه‌پری:

((خیرابکه‌! سه‌مه‌سه‌م هاته‌وه)).

که‌ره‌که‌ خاوه‌نه‌که‌ی نه‌ناسییه‌وه. نزیکترکه‌وته‌وه و وه‌ستا و ده‌می به‌پرووی سیامه‌ند دوو هاورپیکه‌ی کرده‌وه و به‌ده‌نگیکی به‌رنزی تیژ زه‌پری:

((بهشی من گیا بهیلنهوه)).

ته ماشای پیښه وهی کردو که میځ سه وزایی سه ر چیاکه ی بینی،
هیور بووه وه و له و قسه یه په شیمان بووه وه:
((گیا زوره ده چم بو شاخه که گیا ده خوم گیا له شاخ زوره با چمه
سه ر شاخ گیا بخوم)).

سیامه ند چوو بو لای و دهستی خسته سه ر ملی و پشتی، کیشای
به سکیداو یاریی به گوچکه ی کرد. که ره که ته ماشای سیامه ندی
کردو بونی جله کانی کرد. سه ری داخست و بیریکرده وه، جاریکی تر
ته ماشای کرد، به خاوی سوورپایه وه و لایه کی تری جله کانی بون کرد.
سه ری داخسته وه و که میکی تر بیریکرده وه.. ته واو! زانی! له پر
هردوو گوچکه ی قیت بوونه وه و دوو چاوی زه ق بوون و ده می
به شیوه ی زهرده خه نه یه کی گه وره کرایه وه:

((نه وه سه مده مه! سه مده م زوری پیچوو سه مده م گیای شاخه که ی
خواردو زوری پیچوو)).

سه ری به هموو لایه ک بادا وه ک خوښی بینینی خاوه نی کونی
ده ربیری، ئینجا توند زه ری. سیامه ند پیکه نی. له و کاته باران دایکرد
له وه وره بۆرانه ی هموو ده وروبه ریان کردبووه رهنگی خول، دیار
بوو بارانیکی به خوړه و له بارانی لافاوه که ی نه و پوژه ده چوو. جوحا
ته ماشای سیامه ندی کرد، جوحاش پوژی لافاوه که ی بیرکه وتبوو. به
چاو لپی پرسى چی بکه ن. سیامه ند دهستی بو لای ته پۆلکه که
راکیشاو هاواری کرد:

((هوی. نه وی. بو لای گرده که رابکه ین)).

هموو پیکه وه دهستیان کرد به پاکردن به ره و ته پۆلکه که،
بارانه که ش، تیکه ل به توژ، له پشته وه لولوی ده خواردو پاوی ده نان.
مابوویان بگه نه ته پۆلکه که و له پر بارانه که وه ستا، که میکیشی پیچوو
و هور لاچوو. ناسمان بووه شین شینیکی پوون پوونی پر بریسکه و

ئۇ ھەورە دۆزەھى پېش كەمىك ھەمووى داپۆشيبوو بوو بە پەلەھى ھەورى سېلى لە رەنگى بەفر. ھەتاوئىكى بېئىنى دەمبەپىكەنن ھەورەكانى كرده تاراو پەچە، سەرى دەركدو خۆى شاردهوہ “پرووى دەرختو بە تاراكەھى داپۆشيبوہ. شەمالئىكى فېنك ھەلئىكدو ھەموو شتئىك بووہ فېنكى و رەنگى روونو بئىگەرد. پىكەنن و قريوہ ھىرشى بۇ سىامەند بردو دەستى كردهوہ بە راكردن بەرەو تەپۆلكەكە. لەوحە قورپە نووسراوہكانى لە گىرفانى دەرھىنا، بەدەم راكردنەوہ توند يەك يەك بۇ پېشەوہ بەرەو پرووى تەپۆلكەكە ھەلئىدان، ھاوارى كرد:

((بگەپئىنەوہ شوئىنى خۆتان، بپۆن و بەسەرھاتى نووسراوى سەر پرووتان بۇ خەلك و بۇ وەچەكانىيان بگپئىنەوہ، بۇيان باس بكەن و خۆشيبان پى بېخەش)).

سىامەند بەرەو تەپۆلكەكە رايدەكدو پئىدەكەنى. جوحا بەدواى قريوہى دەكدو رايدەكدو بازى دەدا، سەگەكە شوئىنىيان كەوتبوو و ھەلدەبەزيبەوہ، مەرەكان دەستيان كرد بەسەربادان و دەست و قاچ كوتىن بەسەر زەوى، بزەكان جىابوونەوہ و لای چەپيان گرت و بەرەو قەدىالەكە ھەلزان. گوئدرئىژەكە تەماشای ئۇ و مرؤفو ئازەلە ورووزاوانەھى كرد، ماوہىەك بىرىكدەوہ تا تىبگات، تىگەيشت ئىنجا ماوہىەك بىرىكدەوہ تا بزائى چى بكات. لەكۆتايى زانى بەشى ئۇ و لەو خۆشيبە ھەيە، دوو چاوى بريسكانەوہ و زەردەخەنە چووہ سەر دوو لئوى گەورەھى، ئۇ وئيش وەكو ئەوانى تر جما“ دەست و قاچى بەسەر زەويىيەكە كوتى، كلكى بەرزبووہوہ و غارى دا، وەستاو كەوتە جووتەوہ شاندىن و زەپرىن و جارئىكى تر غارى دا. ھەموو شتئىك و ھەموو كەسئىك لەو شوئىنە پئىدەكەنى و ھەلدەبەزيبەوہ و سەماى دەكدو.

به‌شی پینجه‌م

بانگه‌وازی ئاسمان

پرسیاری ژیان و مردن

به هاری سیامه ندی دریژه ی کیشاو خوشییه که ی نه ده برپایه وه، هموو ده و روبه ری ببوو وینه ی په نگا و پره نگ و پر بریسکه ی ژیان و جوانی. سیامه ند جوانی له شه ویش ده بیینی، ته نانه ت ئه و شه وانه ش که مانگ پشتی ده کرده زه وی و چا و چاوی نه ده بیینی. جوحا ده یویست به زور له گه ل سیامه ند شه وین بکات به لام ئه و حه زی نه ده کرد جوحا له ژنه که ی و منداله که ی دوورخاته وه و ده یوت نه ک ته نها ژنه که ی و منداله که ی زهره ر ده کن به لکو خودی سیامه ند خوشی زهره ر ده کات چونکه خوشییه گه وره که ی له ته نیاییه، ته نیاییه که هموو ته نیاییه کی پوچ و جه سته ده ره وینیتته وه، ته نها به ناویش ته نیایه نه گینا له گه ل هموو سروشته، سروشت و نازه له کانی و بالنده کانی.

سیامه ند رانه که ی خوی و ئه وه ی جوحای پیکه وه بو ده ره وه ده برد و ده کو نه ریتی شوانه کان شه وانی به هاری له وی ده برده سه رتا ئه و کاته وهرزی گه رما ده هات و مه رو بزنه کان تینوویان ده بو و نه یانده توانی له ده شت بمینه وه. دوو رانه که ی بو له وه ر ده برد پاشان له شوینیکی ته لان مؤلی ده دان و خوی ده چوو سه رووتر. داده نیشت و پالده که وت، هه لده ستا و ده سوورپایه وه، گورانیه کی هیمنی ده وت، گوپی له کاویژی نازه له کان ده گرت، کاتی خه ویش

دهستبېن شتيكى زياده بوو و پاسى دوو رانهكهى به سهگهكهى
خوى و ئهوهى جوحاو بزنه ورياکان دهسپارد. دهیوت من چاو غافل
دهکه مو ئیوه وریا بن، ئاگاتان له زۆراب ومام گورگ بى. نهیده توانى
بهرقه وه باسیان بکات:

((به مام گورگ بلین دهمانهوى شهویكى هیمن بهرینه سه.
زۆرابیش رهنگه بى و لیمان تیک بدات، بهویش بلین پرواتهوه)).
ناژه لهکان کاویژی خویمان دهکهن، دواى ئهوه شوانهکه
دهیانباته وه لهوهر، بهره بهیانیش بهره و چه م تا ئاویان بدا. له و
کاتهش جوحا پهیدا ده بى و دیته وه لای رانهكهى خوى.

سیامه ند گوئى نه ده دایه ئه و یه که دوو پیاوهى زۆراب که جاروبار
ده بیینین سیخوړپى به سه ره وه دهکهن، ئه وهى بیتاقه تی ده کرد
تیکدانى ته نیایى ناو ده شته که بوو. چند جار یکیش ویستبووی
بانگیان بکات و پییان بلی به زۆراب بلین چیتر ئیشى به ئاغایه تی
نه ماوه و ئاماده یه له گه لى ئاشت بیته وه به لام ده ترسا زۆراب ئه وه به
نیشانه ی بیه یزی بزانی و زه فهرى پى به رى. له جیاتى ئه وه ش ناچار
بوو قسه یه که ناراسته و خۆ بو زۆراب ره وانه بکات گوايه ئه و جنوکانه ی
لا ماون و پوژانه هه والى بو ده هیئن.

هاوین و گه رماییه که ی ده هات و جوانیه که ی له جوړیکى تر له گه ل
خوى ده هیئا، له و کاته وه ی سیامه ند گه پراوته وه شامار چند جار یک
به جوحای هاوړپى و ژنه که ی ده وت هه فته ی پوژیک ته رخان بکه ن بو
پشو و گه پان و نو یکردنه وه ی عیشقى سروشت. هه موو جار یکیش
پى ده وتن که ئه و هیشتا مندا ل بوو دایک و باوکى له ده ست دابوو،
به لام دایکى تری دۆزیوه ته وه، دایکى مرؤقه کانى لى دروست
بوون، دایکه که به خه نده ی ره زامه ندییه وه مالئاواى کردو له شوینی
خوى یاریکى خوشه ویستی جیهیشت که هه ر خویه تی، هه موو

جاریکیش ناوی ئه و یاره‌ی ده‌برد:

((سروشْت. سروشت دایکیک بوو ئه و کاته‌ی ئیمه‌ی بوو گیانی له‌ده‌ست دا، به‌لام هه‌ر ئه‌وه‌نده ئیمه‌ی بوو زیندوو بووه‌وه و بووه شه‌نگه‌کچیکی ده‌نگخووشی ده‌مه‌به‌پیکه‌نین)).

سیامه‌ند به‌ جوحای هاوړپیی نه‌وه‌ستاو فه‌لسه‌فه نوێکه‌ی گه‌یاند ه گویی ئاوابی، ئه‌و سه‌رنجی راده‌کیشان ته‌نانه‌ت بوو ئه‌و شتانه‌ی نه‌ک ته‌نها بوونه‌ته شتیکی ئاسایی به‌لکو بوونه‌ته مایه‌ی بیزاربوونیشیان. سیامه‌ند پیی ده‌وتن که نه‌ک ته‌نها ره‌نگی گولاله‌سووره‌و بوئی نی‌رگز جیهانیکی له‌ خه‌یال ده‌خه‌نه‌ پوچی مرۆف، به‌لکو ته‌نانه‌ت ره‌نگی پشقلو بوئی ریخیش ئه‌و جیهانه‌ دروست ده‌که‌ن، مرۆف ته‌نانه‌ت ده‌توانی له‌گه‌ل می‌ش و می‌شوله‌ش هه‌لبکات، فه‌لسه‌فه‌ی نوئی سیامه‌ند ئه‌وه بوو مرۆف جوانی له‌هه‌موو شتیکی ببینی و سنووری شته‌ خووشه‌کان فراوان بکات، بیزاریش بوو هه‌تاهه‌تایه‌ وه‌لاوه‌ بنی و ئه‌و راستیه‌ بزانی که له‌ئاستی جوانی و خووشی دنیا هیچ شتیکی نییه‌ شایه‌نی بیزاری بی. هیچ شتیکی ته‌نانه‌ت مه‌رگیش.

مه‌رگ. ئه‌و وشه‌یه‌ی سیامه‌ند له‌ وچه‌ند مانگه‌ لای بچوک ببوه‌وه تا بووه‌ خه‌یالیکی، رووداویکه‌ قه‌ت پوونادات و هه‌رگیز نایه‌ت، به‌تایبه‌ت بوو ئه‌وی لاو، له‌به‌رئه‌وه‌ش بوو کاتیکی له‌و هاوینه‌ مینا، پووری گوند که تازه‌ گه‌رابوووه‌ ئاوابی مرد سیامه‌ند هیچ شتیکی له‌و مردنه‌ نه‌بینی خه‌فه‌ت و بیرکردنه‌وه‌ به‌ینی. پووری گوند پیر ببوو، له‌و ته‌مه‌نه‌ش ئه‌وه‌ی ده‌ستکه‌وت که ده‌یویست: له‌و گونده‌ی خوی بمری، له‌ویش بنیژری، ئیستاش سیامه‌ند که به‌ چاوی دل گۆره‌که‌ی ده‌بینی هه‌ست ده‌کات پووری گوند له‌و چاله‌ پشوو ده‌دات، پشوویه‌ک خووشیه‌کانی هه‌موو جوړه‌ پشوویه‌کی تییه‌.

سیامه‌ند ته‌نانه‌ت ده‌رفه‌تیشی دۆزیبووه‌وه به‌ زۆراب بلی فی‌ر بی

خۆشه‌ویستی به سروشت ببه‌خشی. زۆراب ئه‌و قسانه‌ی له‌لا پووچ و بیکه‌لک بوون و له‌ناو گوند ده‌یوت شوانه‌که‌که‌ گه‌راوه‌ته‌و بۆ ئه‌سلی خۆی، سیامه‌ندیش ئه‌وه‌ی ده‌بیسته‌وه‌و پێده‌که‌نی:

((ئه‌سلی هه‌موومان ئه‌و دایکه‌یه‌که‌ به‌شیوه‌ی یاریکی جوان زیندوو‌بوته‌وه)).

زۆراب چه‌زی ده‌کرد پووشانه‌ له‌ سیامه‌ند وه‌ریگری تا بزانی دوا‌ی ئه‌وه‌ی شوانه‌که‌که‌ پاره‌ی گیای سروشت ده‌دا به‌هه‌مان چاو ته‌ماشای ئه‌و سروشته‌ ده‌کات، به‌لام هه‌شتا سامی ئه‌و کۆنه‌ جادوو‌گه‌ره‌ له‌دلی زۆراب مابوو، سامیک سیامه‌ند نه‌یده‌زانی چه‌ند گه‌وره‌یه‌.

خه‌لکی ئاوی سیامه‌ندیان خۆشه‌ویست چونکه‌ له‌بیریان نه‌چوو‌بووه‌وه‌ که‌ له‌و کاته‌ی جادوو‌گه‌رو ئاغا بوو له‌ ژیر هه‌چ ناویکه‌وه‌ هه‌چ شتیکی لی نه‌ده‌سه‌ندن، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش ئه‌و فه‌لسه‌فه‌یه‌ی ده‌یوت نه‌ده‌چوو ه‌گوییان. به‌لام جوحاو ژنه‌که‌ی باوه‌ریان به‌ که‌سایه‌تی ه‌او‌ریکه‌یان هه‌بوو، باوه‌ریک ئاماده‌ بوو گوی له‌ شته‌ هه‌ره‌ سه‌یره‌کان بگری.

سیامه‌ند لای جوحا ئه‌و لاره‌ بوو که‌ هه‌نده‌ی ده‌ پیاوی به‌ته‌مه‌ن دونیای دیوه‌. لایکی دانا بوو و چه‌زی له‌چی بوو ده‌ستیده‌که‌وت. که‌ژه‌ی ژنی جوحاش ناوبانگی سیامه‌ندی له‌ میرده‌که‌ی بیستبوو. جوحا له‌و پۆژانه‌ی سیامه‌ند گه‌شتی دووه‌می کردبوو باسی ئه‌و ه‌او‌رییه‌ی بۆ ژنه‌که‌ی ده‌کرد، ته‌نها بۆ ئه‌و به‌رده‌وام و به‌رده‌وام باسی ده‌کرد تا له‌به‌رچاوی کردییه‌که‌سیکی خاوه‌ن توانای ئه‌فسانه‌یی. له‌و دوا‌یه‌ش که‌ سیامه‌ند گه‌رایه‌وه‌و ئه‌و فه‌لسه‌فه‌ نو‌ییه‌ی بۆ گونده‌که‌ هه‌تا خه‌لک جاروبار له‌ جوحایان ده‌پرسی ئه‌گه‌ر ه‌او‌ریکه‌ی ئه‌و قسانه‌ی به‌راست بی. جوحا توند سه‌ری ده‌له‌قاندو گه‌رمتر ده‌یوت:

((سیامه‌ند هه‌میشه‌ ئه‌و شته‌ ده‌لی که‌ باوه‌ری پیه‌تی. سیامه‌ند له‌خۆوه‌ شت نالی)).

ئەو ژيانە خۆشەى جوحا كە لەگەل ژنەكە و مندالەكەى دەيبردە
سەر وای لیکردبوو باوەش بۆ ئەو فەلسەفەىە بکاتەووە و هەر وەكو
سیامەند بانگەشەى بۆ بکات ئەگەر چیش وەكو هاوړیکەى نەیدەتوانی
بە بەلگەى بەهیزووە قسە بکات.

مردنى پوورى گوند، كە يەكەم رپووداوى مردنە ئاوايى پاش
گەرپانەوەى سیامەند بیینی، پرسىارى لەبارەى كۆتاییهو لەى جوحا
دروست کرد. بە هاوړیکەى وت:

((نازانم پوورى گوند چەند خۆش ژيایی و چەند ناخۆش، بەلام
ئەگەر هەمووشى خۆشى بووبى كۆتاییهكەى هەر هات)).

سیامەند پىی وت ناخۆشى وجودى نییە بەلكو میشكە ژيانى
مروؤ ناخۆش دەكات:

((ژيانى مروؤ بە هەژارى يان نەخۆشى تال نابى ئەگەر هەژارى و
نەخۆشى بە كیشەیهكى گەرە نەزانى، بەلام مروؤ ئەك تەنها بە
كیشەیهكى گەرەيان دەزانى بەلكو ژيانى خۆشى بە بىرکردنەو لە
ناخۆشییهكە كە نەهاتوووە و كۆتاییهكە كە هەر دەبى بى تال دەكات)).

سیامەند چارەسەرەكەى رپونتر دەكردهو:

((من دەلیم ژيان بەشى ئەوەى تى ماوہ لە نەخۆشى چاك بیمەووە
جارىكى تر بەپىوہ بوەستم، ژيانیش هیندە كورت نییە تاكو تاسەر هەر
هەژارى بى، ژيان گەرەترين كیشە كۆن دەكات و دەيكات بە نەبوو)).

سیامەند خۆشى لە هەموو شتێك دەدۆزییەو. رۆژیکى ئەو هاوینە
مندالان چوونە لای و بە یادى حەلواى ئەو سالا پىيان وت كە ئەم
پایزە بووكە بەبارانى بۆ دەكەن، بیگومان بەرامبەر برىكى زۆرى
حەلوا. سیامەند پىكەنى و پىی وتن وەكو جارن بەدواى مەزنىتى
ناگەرى لەبەرئەو بە بووكىكى بچوك بى، هەر وەكو نەرىتى كۆنیش
بووكەكە بۆ باران ببەن ئەك بۆ خۆى:

((دەزانن ئیستا باران بۆتە هاوړیم؟)).

دهكرا سيامه‌ند چه‌ند مانگيكي تر ژياني به‌و جوړه بېردايه‌ته سه‌ر
ئه‌گه‌ر ئه‌و پوژهي كوټايي هاوين پوډاويك وړي نه‌كردبايه. سيامه‌ندو
جوحا له‌يه‌كتر جيا نه‌ده‌بوونه‌وه، پي‌كه‌وه مه‌په‌كانيان له‌يه‌ك شوين
ده‌له‌وه‌پاند، ئه‌و پوژه‌ وه‌كو هه‌موو پوژيكي تر پي‌كه‌وه ده‌رچوون.
پيش ئه‌وه‌ي له‌مال‌ ده‌رېچن سيامه‌ند به‌ كه‌ژهي ژني جوحاي وت
ئيواره كه‌ گه‌رانه‌وه مال:

((خوشترين خواردنت بو ناماده كردين)).

كه‌ژه مه‌نجه‌ليكي به‌ده‌سته‌وه بوو، كه‌ژه پي‌كه‌ني و وتي
خواردنيكيان بو ناماده ده‌كات:

((له‌ژيانتان نه‌تانخواردبي)).

دوو هاوړپي‌كه‌ كه‌وتنه‌ جووله‌و سه‌گه‌كه‌ وه‌ړي:
(با بزاني)).

ده‌مي گوډرژه‌كه‌ ده‌جوولا:

((ده‌شته‌كه‌ گياي زوره)).

مه‌نجه‌ل له‌ناو ده‌ستي كه‌ژه به‌ سيامه‌ندي وت:
(ده‌تواني. كه‌ژه زيړه‌كه)).

هه‌موو چوونه‌ ده‌ره‌وه. سيامه‌ند چه‌زي كرد له‌گه‌ل‌ ناژه‌له‌كان
بچنه‌ خواره‌وه‌و سه‌ري شاره‌كوڼ بدن پاشان به‌ره‌و باكوور
بگه‌رپينه‌وه. گه‌يشتنه‌ شاره‌كوڼ. سيامه‌ند چيتر سه‌ربازه‌كه‌ي
ئه‌سه‌كه‌نده‌ري نه‌ده‌بيني، سلاوي له‌ شاره‌كوڼ كرد:

((ده‌بي چنه‌ نه‌وه له‌سه‌ر زه‌وييه‌كه‌ت ژباين، خوښييان له‌و ژباينه
بينبيي يان به‌لايانه‌وه گرنگ نه‌بووي كه‌ي ته‌واو ده‌بي)).

شاره‌كوڼي بيست وه‌لامي ده‌داته‌وه:

((تو بژي و گوي مه‌ده‌ري)).

دوو هاوړپي‌كه‌ گه‌يشتنه‌ ته‌پولكه‌كه‌و چه‌مه‌كه‌ي ته‌نيشتي. پوژيكي
دوور بوو به‌ سيامه‌ندي وت بېرم لي‌بكه‌ره‌وه. سيامه‌ند به‌قه‌سي كرد:

((سەگ! بىرت دى ئەو پۇژەى ھاتمەو و لەخوار ئاوايى لەو چەمە تۆم شت؟)).

سەگەكەى وەپرى:

((ئەى تۆ بىرت ماوہ؟)).

گويدريژەكە بىرىكردەوہ:

((ئەم دوانە باسى چى دەكەن؟)).

چەمەكە پرسى:

((ئەم دوانە باسى چى دەكەن؟)).

تەپۆلكەكە پرسى:

((ئەم دوانە باسى چى دەكەن؟)).

سىامەند:

((ئەى بىرت دى كە لەم شوينە تۆم شت پيش ئەوہى بىتمە سەرەوہ بۆ ئەوہى سەرت بېرم؟)).

سەگەكە دوو چاوى نووقاندىن و لووراندى:

((باسى مەكە)).

چەمەكە لە سىامەندى پرسى:

((ئەوہ كەى بوو؟)).

تەپۆلكەكە لە جىياتى سىامەند وەلامى چەمەكەى داىەوہ:

((من بىرم ماوہ، ئەو ئاوەى سەگەكەى پى شۆرابوو چووہ دور..

زۆر دور)).

سەر بېرىنەكە درۆ دەرچوو، لەو شەوہ ھەموو يادەكە لای سىامەند

خۆش بوو. سىامەند يادە تالترەكانىشى لەلا خۆش بوون چونكە

ھەموويان پۇشتى و تىپەپىن، نە بەترس و نە بەخەفەتەوہ بىرى لەھىچ

شتىكى رابوردووى نەدەكردەوہ، ھەر ھەموو لەلاى خۆش بوون.

سىامەند لەگەل جوحاو ئازەلەكان كەوتە جوولە و گۆرانىيەكى بۆ

وتن، دەپۇشت و تەماشای دەورويەرى دەکرد، ھەناسەى دەداو بۆنى

دەکرد. دوو ھاورپكە پىكەوہ گەيشتنە قۇناغى دواى ئەو. سىامەند لە

هاورپیکه‌ی جیابووه‌وه و چووه یه‌کیک له و شوینانه‌ی بۆ خۆی
هه‌لیبژاردبوون.

سیامه‌ند چووه ژیر سیبهری ژاله‌یه‌ک که یه‌کیک بوو له چه‌ندین
دره‌ختی تر که هه‌لیپه‌رداوتوون تا هه‌موو هیژ بدنه قه‌دو سیبهری
فراوان ببه‌خشن، دره‌خته‌که پی‌وت که بیری ده‌کات چونکه:
(دوو پۆژه ده‌چیته ژیر دره‌ختیکێ تر).

سیامه‌ند پی‌وت ئه‌مرو بۆ ئه‌وه، با باوه‌شی بۆ بگریته‌وه و شیری
خۆشه‌ویستی خۆی و خۆشه‌ویستی ژیا‌نی بداتی. ماوه‌یه‌ک دانیش‌ت و
ته‌ماشای کرد ئینجا پالکه‌وت، پینشی وت لایه‌لایه‌ی بۆ بکات تا که‌می‌ک
چاو بنوو‌قینئ. دره‌خت لایه‌لایه‌ی بۆ کرد ئه‌ویش ته‌ماشای کرد و
ته‌ماشای کرد، که‌می‌کیش به‌بیر له‌گه‌ل خه‌یال فری، دواییش
پیلووه‌کانی به‌سه‌ر ئه‌و دیمه‌نه خۆشه‌ویستانه شو‌پبوونه‌وه.

سیامه‌ند نه‌یزانی چه‌ند وا مایه‌وه کاتیک له‌رزیه‌کی دره‌خته‌که
وریای کرده‌وه. به‌خاوی چاوی کرده‌وه و وه‌پینی سه‌گه‌که‌ی بیست،
بینی سه‌گه‌که‌ی روویکردۆته گوندو ده‌وه‌پئ. ته‌ماشای گونده
دووره‌که‌ی کرد به‌لام هیچی نه‌بینی:

((سه‌گ! چیت بینیه‌ پیم بلئ)).

سه‌گه‌که‌ی روویکرده‌ خاوه‌نه‌که‌ی، سه‌ری داخست و نووزه‌یه‌کی
کرد، سیامه‌ند هه‌ستی کرد سه‌گه‌که‌ ده‌لئ:

((ته‌واو. پووی داو ته‌واو)).

به‌هه‌مان پرسیاره‌وه سه‌ری بۆ دره‌خته‌که به‌رز کرده‌وه. هه‌ستی
کرد دره‌خته‌که به‌ترسه‌وه ده‌لئ:

((نازانم. شتیکه)).

جاریکی تر ته‌ماشای گونده‌که‌ی کرد و ئه‌مجاره قه‌ره‌بالغی بینی،
هه‌لساو بۆ لای هاورپیکه‌ی پۆشت.

ئو ماوه‌یه‌ی سیامه‌ند پی‌وو تا گه‌یشته‌ لای جوحا ئه‌و

قەرەبالغییه و هۆکهی له بیربردهوه، تهماشای زنجیره کۆوهکهی کرد،
کۆوهکه به دهنگیکێ هیمن و به هیز پێی وت:
(وهکو من به هیز به)).

کیسه لێکی بینی زۆری مابوو بگاته شوینیکێ ته پ:
(تا دهگه مه جێ شتی زۆر ههیه بیکه م)).

سیامه ند بۆی پیکه نی و بۆی ته واو کرد:

(خۆشییه کی زۆریش ههیه بیبینی و ههستی پێبکه ی)).

گه شته لای جوحا و بز و مه پیکێ بینی شه په قوچیان ده کرد.
بزنه که خوینی له که لله ی مه په که هینابوو و بو شووقیکێ به هیزی تر
خۆی ئاماده کردبوو. سیامه ند ههستی کرد مه په که ده لی:
(یاریه که مان خۆشه)).

سیامه ند له بیرى چوو بوو چ کاریکێ به هاوپیکه ی هه بوو، به لام
جوحا قەرەبالغییه که ی بینیبوو، جوحا دهستی کردبوو چه تری ژیر
خۆری سهر دوو چاوی، ئه و دوو چاوه ی له سهر وینه ی دووری
گونده که چه قانده بو به لکو شتیك تیبگات:
(ده لێی شتیك له ناوای قه و ماوه)).

سیامه ند:

(له وانه یه شایى بی و نه مانزانیوه)).

جوحا:

(چۆن نازانین؟ هه موو کهس ده زانی که ی پوژی شاییه به لام مردن
تا نه یه ت کهس پێی نازانی. ده ترسم که ژه شتیکی لی هاتبێ)).

سیامه ند:

(که ژه وه کو گول وایه، ئیواره ش خواردنی خۆشمان ده داتێ)).

جوحا:

(سیامه ند! بو نه چم؟).

سیامه ند:

((بیر له شتی خراپ مه که ره وه)).

جوحا:

((ناتوانم، سیامه ندا! ئاگات له رانه کهم بی، خیرا ده چم و خیرا ده گه پیمه وه)).

چاوه پیی وه لām نه بوو و به په له رۆشت و قسه که ی ته واو کرد:
((ئه گهر نه هاتمه وه که ژه یه یان سیامه ندی بچوکه)).

سیامه ند که میك نیگه ران بوو:

((ئه گهر که ژه بی چی بکه یین؟)).

هر ئه و نه ده ی وتو دیسان هه موو شتیکی له بیرچووه وه.

سیامه ند گه رابوو وه باوه شی یاره که ی و گوپی بو گۆرانی و چیرۆکه خۆشه کانی ده گرت کاتیك جوحای له دورره وه بینی به ره و شوپنه که ی دی. سیامه ند نیگه ران بوو، ده ترسا جوحا هه والیکه ناخۆشی پی بی، هه والیکه په یوه ست بی به که ژ یان به سیامه ندی بچوکه وه. ده یزانی ده بی چاوه پری بکات و هه واله که له جوحا بیستی ده نا چه زی ده کرد له دهستی هه لبی نه وه کو ئه و هه واله ی هینابی که لئی ده ترسا.

جوحا هه ناسه برکیکی بوو و به رله وه ی بگاته لای هاوپی چاوه پوانه که ی دللی خۆش کرد:

((شوکر که ژه نه بوو، نازانم بوچی ترسام)).

خه م و ترسی سیامه ند به چرکه یه ک ره وینه وه، ئاهیکی پشویی هه لگیشا، به زه رده خه نه یه ک پیشوازی لی کردو دهستی خسته سه رشان ی و بۆی دووباره کرده وه:

((شوکر ئه و نه بوو)).

سیامه ند ده یزانی ئه و قه ره بالغیه بو شتیکی خراپ بوو. نه یویست بپرسی به لām ده یزانی هه ر ده بی جوحا پیی بللی. جوحا دوانه که وتو به خه فه ته وه هه واله که ی وت:

((دهزانی تله بوو؟ تله چلمن گوناوه)).

سیامه ند حەزی لیبوو جوحا هه واله که به یه ک جار بلای و کۆتایی پی
ببینی به لام جوحا جاری چاوه پپی خاوبوونه وهی هه ناسه کانی تی.

((چیی لیها ت؟))، پرسیا ری ناچاری سیامه ند بوو.

((مار پیوهی دا))، وه لآمی جوحا بوو، ((نه گبه ته یه کسه ر کوشتی)).

سیامه ند زانی ئەو پرووداوه خۆشییه که ی لی تیکده دات:

((که واته ده بی ئەمرو زوو بگه پپینه وه)).

جوحا سه ری به لئی جوولاندو هیچی نه وت.

دوو هاوړیکه زوو گه رانه وهو به دهم رۆشتنه وه جوحا پرسیا ری

کرد:

((سیامه ندا! چۆن ده توانین ئەمرو به ئاوی بلیین که ده توانین

خۆشی له هه موو شتی ک ببینین؟)).

سیامه ند به سه ر به لئی به نیشانه ی ده توانین کرد. جوحا قه ناعه تی

نه بوو:

((دیاره له بهر ئەوهی تله چلمن بوو. سیامه ندا! ئەگه ر من بووما یه

هه ر ئەوه ت ده وت؟)).

ناپه حه تی به پرووی سیامه ند ده رکه وت:

((باسی ئەو مه که، به هه ر حال ده بی پیز له خه فه تی مرو ق بگرین و له

کاتی وا ئەو جوړه قسانه نه که یین. تله مرو ق بوو وه کو من و تو. ئیستا

دایکی خۆل ده کات به سه ری خۆبو به پاشاکانی هه موو دونیا ی

ناگۆرپته وه)).

((ئه ی ژنه که ی بو نالی))، جوحا که ژه ی ژنی خۆی

بیرکه وتبو وه وه.

خه فه ت و ترسی له ده ستدانی ژنه که ی ئەو ساته درزیکی گه وره ی

خسته ئەو باوه رپه ی به قسه کانی سیامه ند هه یبوو، به لام ئەوه ی بو

هاوړیکه ی نه درکاند.

دو ھاوړېکه گه یشتنه وه گوندو سیامه ند برپاری دا پوواوه که به شتیکی ئاسایی ته ماشا بکات. دوو پانه که یان گه یانده وه جیگه ی خویان و خویان گه یانده مالی تله، سیامه ند گه یشته ماله که و دیمه نیکی بینی دلّی گوشی. دوو منداله که ی تله ی بینی، دوانه یه کی دوو سالان له ناو خولّ و گریانی ژنان و قهره بالغی پیاوان و ژنان بۆ گریانی ژنان ده گرین و بیئاگان له و کاره ساته ی پروی کردۆته ئه وان پيش ئه وه ی پروی کردبیته باوکیان. سیامه ند ده ریایه کی بیسنووری بینی له ناو تاریکی خنکاوه، هه ورېکی تاریک خوی به سهر شوپرکردۆته وه، ته نها دهنگی هاژهی شه پۆلی شیت ده بیسترئ و نازانری کامه سه ره تای ده ریاکه یه و کامه یه کوتاییه که ی. له ساتیک ئه و ئیستا پۆشنه ی به رده می سیامه ند بوو به دواپۆژیکي ترسناک، ترسناک چونکه نازانری چی له گه لّ خوی ده هیئی. بۆ یه که م جاریشه ئه و راستییه ی بۆ ده ریکه وی که گه شبینییه زیرینه که ی له بهرئه وه یه که ته نها بوو، ژنو مندالی نه بوو خه میان بخوات یان ئه وان پاش پۆشتنی بۆی بگرین.

بۆ یه که مجاریش پاش گه پانه وه ی دووه می سه سوودی به که سیک به ری. ئه و مندالانه ی بینی که یارییان ده کردو ئاگایان له هیچ نه بوو:

((بریا هه ر مندال بوومایه و ئاگام له هیچ نه بووايه)).

به لام ئه و ئاواته ته نها ساتیک بوو:

((سوودی چییه؟ خو ئه وانیش دوایی قام ده که ن)).

سه ره پای کاره ساته که، که ژه فریاکه وت خواردنه خوشه که ی ئیواره بۆ میرده که ی و ھاوړېکه ی بکات. سیامه ند زه رده خه نه یه کی پیشکه ش کرد:

((جوحا ته ماشا! که ژه زانی که نابی له بهر هیچ شتیکی خوشییه کانی

خومان تیكبده یین. که ژه قوتاییه کی نه جیبه)).

به لام جوحا تازه له گه لّ ھاوړېکه ی له مالی تله وه هاتبوون:

((ثایا ئەمە راسته؟)).

وشەى راست رابوردوویەکی هینایە پیش چاوی سیامەند،
رابوردوویەك شتی ناپراستی تى دەکردو دەیوت ئەوہ دواناواتە.
سیامەند بەپیویستی زانی ئەو هەستانە بشاریتەوہ. جوحا کاتی
نانخواردن حەزیکى هەبوو دەریبەری:

((خۆزگە ئەو دوو مندالەى کە ئەمڕۆ بى باوک کەوتن لیڤه بوونایەو
لەگەلمان ئەم خواردنە بەتامەیان بخواردایە)).

جوحا پارووەکەى بۆ دەمى دەبرد کاتیک بیستی سیامەند
بەخەفەتەوہ شتیک دەلی و سەرى لیى سورما:
((خواردنیکی بەتامى پەر فرمیسک)).

جوحا پارووەکەى نەخواردو داینایەوہ، سەیری سیامەندی کرد
ئینجا دەستی بەسەر سەرى مندالەکەى خۆى هینا:
((سیامەند! ئەگەر بمرم ئاگات لە مندالەکەم دەبى؟)).

وشەى مردن ئەوہى خستەوہ یادی سیامەند کە لەو کاتەوہى
خۆى و جوحا بەدەم کارەساتەکەوہ هاتنەوہ ناو گوند جگەلە
مروڤقەکان هیچ شتیکى نەبیست قسەى لەگەل بکات. نە دەنگى زەویى
بیست، نە هی سەگەکەى، نە گویدرێژەکە، تەنانەت شارەکۆنیش
قسەیهکی بۆ نەکرد یان بەخیرھاتنى گەرانەوہى نەکرد.

ئەو پۆژە دیمەنى ئەو هاوینەى بەچاویکی تر بینى. ئیستا گەلای
دەرەختەکان ئەو بوونەوہرە زیتەلە نین کە تا دوینى بەپیکەنینەوہ
خۆیان بەلقەکانەوہ هەلواسیبوو و لەگەل با یارییان دەکرد. هەرئەو
گەلایانە ئیستا لە نشونما وەستانو و وپ و بیدەنگ بەلقەکانەوہ
هەلواسراون و چاوەرپى وەرزی هەلوەرینیان. گیا زەردەکان ئەو
مندالە بزێوانە نین کە سەریان لە زەوی دەرکردووە و تەماشای یەکتەر
دەکەن و بۆ یەکتەر پیدەکەن، گیایەکی زەردەلەگەرپاون وەکو گەلکان
و پرن و لەژێر سمى ئازەلەکان تیکدەشکین. ئەمڕۆ لەجیاتى ئاوازی

عیشقی سروشت دەنگی تیکشکانی گیا زەر دە بی گیانه که دە بیستی.
 ئەو پۆژه تپپەری و پۆژی تری بە دواوە هات و سیامەند تیبینی
 دە کرد کاری ئەو قسانە ی بۆ جوحا و ژنە کە ی لە بارە ی خۆشی و
 جوانییە و دە یکردن لە هە لکشان و داکشان بوو. جوحا کاتیک پۆژانی
 خۆشی بە سەر تیدە پە پین دە یوت سیامەند راست دە کات، دەستی
 بە سەر سەری سیامەندی بچوک دە هیئاو بە چاوی خە یال دە یینی
 لە بەردەمی گەرە دە بی و دە بیته پیاو، دە یینی خوشک و براکانی
 سیامەندی بچوک، کە جارێ نە هاتوون، شوینی برا گەرە کە یان
 دە کە ون و دە وری دە دەن، بە لام ئەو پۆژانە ی ناخۆشی پووی
 تیدە کرد "مندا لکە ی نە خۆش دە کە وت یان کیسە کە ی خالی دە بوو
 یان ناخۆشی دە کە وتە نیوان خۆی و ژنە کە ی. ئەو پۆژانە دە یوت
 هە موو شتیک بە تالە و سیامەند لە خۆ یە وە قسە دە کات. سیامەند
 هەستی بە وە دە کرد بە لام بە ر دە وام هە ولێ دە دا گە شبینی بچینی،
 بە ر دە وام دە یوت ژیان هی ئە وە نییە لە خە فە ت و بیر کردنە وە لە
 خە فە ت بیریته سەر، بە لام جوحا تیبینی دە کرد سیامەند وە کو
 جاران بە گەر مییە وە ئەو قسانە ی نە دە کرد.

ترسی لە دە ستدانی کە ژە و سیامەندی بچوک جوحای خە فە تبار
 کرد بوو، شتیکیش لە ناو دلێ سیامەند بزوابوو. سیامەند بۆ یە کە م جار
 پاش گەر پانە وە ی دە یزانی ترسی مالئاوایی چۆنە. لە دوا ی تیا چوونی
 تە لە شە وە چە ندین جار ناگاداری جوحای دە کرد ناگای لە مارو
 دوو پشک بی، پی دە وت نە چیتە شوینیکی بە رزی سەر شاخە کە،
 تکای لیدە کرد خۆی نە خاتە ناو هیچ نا کۆکییە کی گوند. پۆژ بە پۆژی
 ئەو ئاوی پوونی ناو دلێ سیامەند لیل دە بوو و ئەو ئاسمانە شینە ی
 شە مالی فینک تی پالی بە هە وەرە سپییە جوانە کانی دە نا دیز
 دادە گەر ا. تا دە هات سیامەند کە مە تر کە مە تر هە ناسە ی درەخت و

ئاوازی بالندهكان و سلاوی شاخهكهی ده بیست تا ئه و پۆژهی هه موو
له گۆ كه وتن و ئه و هیچی نه ده بیست.

دوو هاو پۆیه كه له و پۆژه وهكو جاران گه یشتنه ئه و شوینهی له یهك
جیاده بنه وه و سیامه ند ده چپته ژیر سیبه ری دره ختیکی دۆستی
خۆی. ئه و پۆژه جوحا به ناو ژاله كان پۆشت و سیامه ند وهكو جاران،
له جارانیش نیگه رانتر، ئاگاداری كرده وه:

((ئاگات له خۆت بئ. ئاگات له مارو دوو پشك بئ)).

به لام جوحا هه ر ده پۆشت و نه ده وه ستا. سیامه ند كه میك لی
بئناگا بوو. چوه ژیر دره ختیك و له ژیری پالگه وت. حه زی به
پالگه وتن نه بوو و دانیشت. سه ری بۆ لقه كانی دره خته كه
به رز كرده وه و گوئی شل كرد. چاوه پۆی سلاویکی كرد به لام هیچی
نه بیست. دره خته كه سه وز بوو، به لام دلئ سیامه ند ده بیینی وشكه،
دره ختیكه ژییانی تی نه ماوه، ده موچاویکی زه رده ه لگه پراو و پوو كاو
دواوشه كانی مالتاواوی ده لئ و ده نگی نابیستری. ترس له نه مانی
ژیان و فه نا دلئ له رزاند. هه ستی كرد له ناو بیابانیكه ته نانه ت دركیشی
تی ناروئ. ویستی ئه و قسه یه ی هه میشه ده یوت ئیستا له ناو ئه و
بیابانه بیلی و خۆشی له و بیابانه وشكه بیینی و به دواوی جوانیه كه ی
بگه ری به لام لووره ی ره شه بای گه رمی لماوی چاوی پی داده خست و
بیستنی له گوچكه ی زه وت ده كرد. بۆ یه كه م جاریشی بوو بیه وی له
پارچه یه کی سه روشت هه لبئ. ویستی هه لسی و رابكات و ئاوپ بۆ
بیابانه كه نه داته وه به لام ره شه باكه بووه گێژه لووكه ی لم و ده و ره ی
داو له شوینی خۆی هیشتیه وه. په لی هاویشت به لام نه یزانی ده ست
به كوئوه بگری. له ناو لووره ی بای لماوی و گێژه لووكه مایه وه تا ئه و
كاتهی جوحای هاو پۆی بیركه وته وه.

چاوی بۆ جوحا گپراو بیینی له ناو ده وه نیک دانیشتوه، جوحا

له ناو دره خته كورته بالاكان دانىشتبوو و جوولەى نه بوو. سيامه ند
چاوره پى كرد هه لسيته وه، به لام جوحا زورى پيچوو و هه لئه سايه وه.
دلئى سيامه ند داخوريا. هاوارى كرد:
(جوحا!).

جوحا وه لامى نه بوو. دلئى سيامه ند پر گريان بوو و ويستى
هاواره كه بكاته دوان، ويستى هاوار بكات: ((جوحا گياااااااااا)) و
شاخه كه دهنگى هاواره كه ي بداته وه و بيگه يه نيته كه ژه و سيامه ندى
بچوك، به لام گريان زمانى له گو خست. هه لساو به دوو قاچى
له رزوكه وه بو لاي روشت، گه يشته لاي و بينى به دانىشتنه وه خوئى
داوه به سهر دره ختيكى ده وه نه كه و جوولەى ليپراوه و دووچاوى زه
ببوون. يه كسهر تيگه يشت، تيگه يشت ئه مه كوئايى سه فه ره كه يه،
ئه مه روژى رووخان و دارمانه، ماريك يان دوو پشكيكى له عنه تى هه موو
شتيكي رماند.

سيامه ند دهسته وه ستان مايه وه، نه يده توانى شتيك له و شوينه بو
هاورپيكي بكات، نه يده توانى بيگه يه نيته گوند، ماوه يه كه له ته نىشتى
دانىشت ئينجا هه ستي كرد شه رمه زاربيه وا هينده بيده سه لات
بميينته وه. هاورپيكي هه لگرت و له و شوينه دوو ريخسته وه و له سهر
خوله كه پاليخست. سيامه ند سهرى جوحاى خسته كو شيبه وه. جوحا
چه ند هه ناسه ي مابوون، چه ند هه ناسه يه كه به شى ئه وه ي دوا وشه به
هاورپيكي بلئى، وشه يه كه. تكايه كه:
(ناكات له كه ژه و سيامه ندى بچوك بئ).

كتوپر جوحا رووبه رووى مه رگ بووه وه، كتوپرپيش مرد، جوحا
ماوه ي نه درا بو كه ميكيش ياده كو نه كانى له گه ل سيامه ند بكاته وه،
چه ند ساتيك موله تى نه درا به هاورپيكي بلئى: ((بيرت دئ كه پيكه وه
شوان بووين، روشتى و هاتيه ته وه و روشتى هاتيه ته وه و له كوئايى هه ر
پيكه وه شوان بووين؟ بيرت دئ كه روشتى و له گه لت روشتم دوايى تو

مايته وهو من گه پامه وه؟ ئه ی بیرت دی که پیکه وه ئه و شتانه مان ده کرد
که لای گونده که سه یرو نوی بوون؟ ئه ی سه فهری دووه مت؟ ئه ی
گه پانه وه ی دووه مت؟ ئه ی ژیانه وه ی دووه مت؟).

جوحا کتوپر پوشت و فریای نیوه یادکردنه وه یه کیش نه که وت.
فریای ته نها ئه وه که وت ترسی خوی له دوارپوژیکي نادیارى ژنه که ی و
مندال که ی ده ربیرى. هه موو شتیك له چه ند چرکه یه که ته واو بوون و
په رده به سه ر هه موو شتیك درا. په رده به سه ر شته کان درا؟ په رده
په رده قورسه که هه ر له وی بووی و ئیستا ئینجا لبراه و پووی
پاسته قینه هه موو شتیك ده رکه وتوه: فه نا. فه نا پووی پاسته قینه ی
شته کانه که په رده که تا ئه و کاته له سیامه ندی ده شارده وه.
غافلگیریه که هات و په رده که ی لادا، غافلگیریه که هه موو ئه و
گه شبینییه که مه ی له و پوژانه مابوو زینده به چال کرد. ته واو. هه موو
شتیك ته واو.

سیامه ند لاشه ی هاوړیکه ی هه لگرت و دای به سه ر پشتی
گویدریژه که و به ریکه وت. دوو پانه مه په که ی به سه گه که ی خوی و
سه گه که ی جوحا سپارد، کاروانه خه مباره که خاوخا و به ره و ئاواپی
گه پرایه وه. هه موو خه مناک و بیده نگ.

لاشه ی جوحا به سکا به سه ر پشتی گویدریژه که نوشتابووه وه،
دوو قوولی له لایه که دوو قاچی له لاکه ی تر شوپر ببوونه وه له هه موو
توانایه که برابوو. ئیستا ده برى. ده برى و خوی به پیی خوی ناروات.
هه موو شتیك له ده وری سیامه ند بیده نگ بوو، هه موو له قسه
که وتبوون. هه مووش مردوو. به تالی و بو شایی ده وره یان دابوو، خوی
وه کو ئه وان به تال و بو ش، ته نانه ت نهیده توانی ده رک به وه بکات
چه ند هه له یه کتوپر جوحا به و شیوه یه بیاته به رده م ژنه که ی.
گه هیسته نزیك گوند. ته ماشای شاره کونی کردو ئه و سه ربازه ی

ئەسكەندەر كە چەندىن مانگ بىزىبوو دەر كە وتەوہ . ئەمجارە
مروڧىكى بەھىز نەبوو بە چەكە كانىيەوہ لەسەر زەوييەكە بوەستى،
ئەمجارە ئىسكىك بوو لەسەر ئەو زەوييە پاكشاوہ . ھىچ لە دەورى ئەو
لاشەيە نەبوو . لاشەيەك تەنھا ئىسكەكانى ماون، نيوہى ئىسكەكان
ماون و نيوہيان خەريكن دەبنەوہ بە خۆل .

كەس نەبوو لەو دىيە پيشوازى لەو كاروانە خەمناكە
كۆستكەوتووہ بكات جگە لەو ئىسكانە، جگە لەو كەوتووہى كاتى
خۆى سەربازىكى بەھىز بوو . سيامەند گەيشتە بەردەرگای مالەكەو
گوڧدريژەكەى لە بەردەگا بە لاشەى ھاوپىكەيەوہ پراگرت . نەيتوانى
ھەوالەكە بو ناو ژوور بەرى . بە سەگەكەى خۆى وت بچى . سەگەكە
سەرى كز كردو چوو . لە ژنەكە نزيك كەوتو بەكە ساسىيەوہ بە دەروى
سوورايەوہ ، نەيتوانى نووزەيەكيش بكات .

سيامه ند نه يتوانى له گوند بمينيتته وه، كه ژهش نه يده زانى بچيته كوئى، له هيچ شوينيك كه سوكارى نه بوو، نه شيويست بگه رپيته وه مالؤه. كه ژه ده يويست نزيك گوړى هاوسه ره كه ي بمينيتته وه كه له هه موو ئه و ده وروپه ره كه سى له و جوړه ي تى نه بوو. كه س له شيويه ميره كه نه بوو جگه له سيامه ند. جوحا و سيامه ند لاي ئه و له خه لكى ئه و ناوچه يه و هه موو كه سيكى ئه م دونيايه جياوازيوون. ئه و و جوحا و سيامه ند سى غه ريبي ئه و ئاوايه بوون وه ك چون سى گوړه كه ي سهر گرده كه سى غه ريبي ئه و چوله وانويه بوون.

جوحا له گوړستانى گونده كه نه نيزرا. سيامه ند جوحا ي برده سهر ته پوله كه و ته نيشت گوړى سى كه سه غه ريبه كه ناشتى، ويستى ببيتته چواره م غه ريبي ناوچه كه. بوونه چوار گوړ، به ريز يه ك له ته نيشتى ئه وى تر. شوين بؤ سيامه نديش هه بوو، شوينيك ته نيشت جوحا، خوى بؤ شويني پينجه مى غه ريبيان دانا. ئه گهر له سه فهره كه ي گه پايه وه.

چاوه رپى ته واو بوونى پرسه و سهردانى خه لكى نه كرد بؤ ئه وه ي ئه و يش وه كو جوحا به ره و ناديار پروات. به پپى نه ريتى باو يش پرسه كه زورى ده خا ياندو ئه و ناتوانى ئه وه نده بمينيتته وه. ئىستا كاتى ئه وه هاتوو سه فهرىكى نوئى ده ست پييكات. ده بى تا زوه

بېروات.

پوژنیک پيش ئه وهى بۇ جاريكى تر مائاوايى بکات خوى و و که ژه و منداله کهى و دوو ئافره تى ئاوايى له و ژوره دانىشتبون که شوينى نانخواردنيان بوو. سيامه ند ته ماشاي دهرگا کهى ده کردو چاوه رپى ده کرد به لکو له پر جوحا به پيکه نينه وه خوى بکاته ژوره وه و بلى من نه مردبوو و همو ئه و شتانه خه و بوون. ماوه يه که بيده نگ بوو به لکو بيدهنگى جوحا بينيته وه. دهرگا که به تال مايه وه و کهسى ليوه دهرنه که وت.

سيامه ند چاوه رپى نه کرد که ژه هيچ بلى، ئيستا ده بي ئه و قسه بکات. ئه و کاره ساته پيش ئه وهى له که ژه و منداله کهى که وت بي له خوى که وتووه. که ژه و سيامه ندى بچوک خوشه ويستى کيان له ده ستداوه، سيامه ند ئه ويش و خوشى له ده ستداوه. هاوري کهى له ده ست دهرچوو، خوشى خوى لى ون بووه. برياره کهى به که ژه وت:

((تو بريارت داوه لي ره بمينيته وه، ده بي بمينيته وه. من دهرپوم و پرنگه ئه مجاره نه گه ريمه وه. که سي کم دوزيبه وه شوانيى مه ره کاني خومت بۇ بکات، که سي که دلنيام زولمت ليناکات، ده توانن برين و پيوستتان به کهس نه بي، جوحا يه که شتى پيوتم: ناگات له که ژه و سيامه ندى بچوک بي، به لام من تازه ناتوانم بمينمه وه، هر ئه وه نده ده توانم خانوه که و مه ره کانتان بۇ جيبيلم)).

شته کاني کورده وه و خوى بۇ سه فه رى سبه ينى ئاماده کرد. پوژناني دواى مه رگى جوحا له مالى دراوسيه کيان ده مايه وه تا کهس گوماني خراپ به خوى و براژنه کهى نه بات، ئاوايى هر گوماني ده برود ده يوت سيامه ند ژنه کهى هاوري کهى ده خوازي، به لام سيامه نديک له سه ر ليوازي ته لاقدانى سروشت بوو چون ده يتوانى بير له ژنه ينان بکاته وه؟

به یانی زوو سیامه‌ند ئاماده بوو و یه‌که م شت کردی ماچیکی
سه‌ری سیامه‌ندی بچوک بوو. کاتیکیش خواحافیزی کرد هه‌ستی
نه‌کرد که سیکی ترسنۆک و بیده‌سه‌لاته که ناتوانی بمینیته‌وه. ئەو
ده‌یتوانی له‌سه‌ر وێرانه‌ی هه‌موو گونده‌که بمینیته‌وه به‌لام شتیکی
گه‌وره‌تر له‌ترس و بیده‌سه‌لاتی په‌لی راده‌کیشا تا گونده‌که جیبه‌ئیلی،
هێژیک بوو ده‌یویست سیامه‌ند سه‌رله‌نوی پرسیار بکاته‌وه و وه‌لامی
نوی بدۆزیته‌وه.

باوه‌شی به‌سه‌گه‌که و گویدرێژه‌که کرد:

((ئه‌مجاره‌ به‌راس‌تی ناتانینمه‌وه. ئەگه‌ر هاته‌وه جوحا نایه‌ت پیم
بلی ئیوه گونده‌که‌تان جیبه‌ئیتوووه و نه‌مردوون. جوحا خۆی پڤوشت و
تازه بۆ پیشوازیم نایه‌ته‌وه. ئەویش ئەگه‌ر گه‌رپامه‌وه به‌لی، ئەگه‌ر
گه‌رپامه‌وه)).

گریان پیی وت هینده قسه به‌سه و به‌شی فرمیسک به‌ئیته‌وه.
گریانی سیامه‌ند به‌که‌ژه‌ی وت له‌گه‌لی بگری.

سیامه‌ند شتیکی ما‌بوو له‌ئاوایی بیکات:

((ئه‌و کوپه‌ی پیم وتوووه شوانیتان بۆ بکات ئیستا دی و کوته‌ل بۆ
جوحا ده‌کات. جوحا لای من هیچی که‌متر نه‌بوو له‌و نا‌غاو
ده‌ست‌پڤوشتووانه‌ی کوته‌لیان بۆ ده‌کری)).

دل جاریکی تر پیگه‌ی به‌ زمان گرت و نه‌یه‌ئیش زۆر له‌سه‌ری
بروات، ماوه‌یه‌کی پیچوو ئینجا به‌ری دا:

((به‌لام من ناتوانم ئەو کوته‌له‌ ببینم، ئەو کاته‌ی ده‌کری من ده‌پڤوم)).
دانه‌وییه‌وه و ده‌ستی به‌سه‌ر پش‌تی سه‌گه‌که هینا، راست‌بووه‌وه و

گوپچه‌کی گویدرێژه‌که‌ی ماچ کرد:

((ئه‌م دوو ئاژه‌له‌ دلسۆزه له‌گه‌ل تۆو شوانه‌که کوته‌له‌که ده‌که‌ن)).

یه‌که‌م مانگی پایز بوو و ئاوایی ئەو پڤۆزه‌ی بۆ به‌ران‌په‌ر
ده‌ست‌نیشان کردبوو. سیامه‌ند ئەو پڤۆزه‌ی هه‌لبژارد تا هه‌موو ئاوایی

كۆتەلەكە ببىنن. شوانەكە گەيشت و پىكەو ە كۆتەلەكەيان ساز كىرد. دوو دارى راست و چەپ بوون ە كو خاچ، خاچىك بەبالاى مرۆڧىك بوو. جەلەكانى جوحاى كىردە بەرى ئەو دوو دارە. فەرەنجىيەكەى كىردە سەر جەلكان كالاوەكەى كىردە شوپىنى سەرەكە. گالۆكەكەى بەشانى ئەو وپنەيەى جوحا ەلواسى و توورەكە بچووكە نەخشدارەكەى كىردە مىلى. لەگەل شوانەكە لەسەر كۆپانى گويدىرئىژەكە قايىمى كىرد. ەكو مرۆڧىكى لىھات بەپپو ە سوارى گويدىرئىژەكە بووبى. كۆتەلەكە ئامادە بوو بەناو گوند بسووپتەو ە. سىامەند بۇ دواچار خواحافىزى كىردو ەوولى دا زۆر بەكورتى بى. سووك كىشاي بەسمتى گويدىرئىژەكە بۇ ئەو ەى بجوولى. ئازەلەكە بەخاوى كەوتە جوولە، كەژەو سىامەندى بچووك و شوانەكەو سەگەكە لەگەلى جوولان. سىامەند تەماشاي كىردن كە پىشتى تىككىردن و دەپۆن، نەيتوانى زۆر تەماشايان بكاتو خۆى رۆشت.

گويدىرئىژەكە بەھىواشى بەناو ئاوايى دەپۆشت، كەژە دەستى سىامەندى بچووكى گرتبوو و لەدواو ە بوون. شوانەكە لەسەرخۆ دەپۆشت، پىشمەى گويدىرئىژەكەى گرتبوو و پىشى كەوتبوو. سەگەكە سەركزو پىشى ەموويان بوو، جارجارەش ئاورپىكى كەساسى بۇ دواو ە دەدايەو ە. بەناو گوندەكە دەپۆشتن و شىو ەنيان دەكىردو جوحا رۇيان دەوت. خەلك لەناو گوند بوون و نەچووبوونە سەر كارەكانيان، لە زەوييە فراوانەكەى بەردەم قوتا بخانەكە لەگەل پانە مەرو بزەنەكان كۆببوونەو ە. مالەكانيان پازاندبوو ەو ە پەرۆى پەنگاوپەنگيان كىردبوو ەشى بەرانەكان و موورويان كىردبوو ە مليانەو ە، خواردن دروستكرابوو و ەكو جەژنىك خۆيان و گوندەكەيان بۇ ئاھەنگى تىككەردانى مەرو بەرانەكان سازكىردبوو. لەمروو ە تا پىنج مانگى تر چاوپەرى دەكەن تا بەرەكەتى ئەو زاوژىيە ببىنن و بەھار

لهگەل ژيانەوہى زەوى بەرخەکانيان بۆ بئىنئىتە بوون.

هيشتا ئافرەتانىك له مال مابوون و بۆ تەماشای ديمەنى بەرانپەر
نەچووبوون. دەنگى شيوەنى كەژاوە خەمبارەكەيان بىست و چوونە
دەرەوہ، لەبەردەگاكانيان وەستابوون و دەگريان، چاوەرپيان
دەکردن تا دەگەنە لايان بۆ ئەوہى گريانەكە بکەنە شيوەن.
شيوەنەكەيان بەدل دەکردو نەيانتوانى بەدل نەيکەن.

كەژاوەكە گەيشتە شوينى بۆشاييەكەى نيوان قوتابخانە و مالى
زۆراب. خەلك هەموو خەرىكى ئاھەنگى بەرانپەر بوون و بەپيکەنين و
بەكەيفەوہ تەماشای تىكبەردانى بەران و مەرەكانيان دەکرد. ئەوسا
جوحا ھەر لەو شوين وەكو دەستەپراستى جادووگەرە گەرەكەى
گوند چەند رپۆرەسم و ئاھەنگيكي بينيبوو، لەو شوينە سەرکەوتنى
ئاغاكەى بەسەر ميملەكانى بينيبوو.

كەژاوەكە بەشيوەنەوہ گەيشتە ئەو قەرەبالغىيەى لەپەر لە
پيکەنين و ھاوارو قسە كەوت. هەموو تەماشای ئەو كۆتەلەيان کرد.
يەكەم و دوایەم كۆتەل بيريان مابى ئەوہى بۆ شاوھيس ئاغا كرابوو.
كۆتەلەك بوو سەرەپاى ئەو رقەى بەرامبەر ئاغاكەيان ھەيانبوو
توانيبووى بەدل بيانخاتە گريان. قەرەبالغىيەكە ماوہيەك بیدەنگ بوو
و ئاھەنگەكەى لەبەر چوو، لەپەر ھەموو گريان. ھەموو شيوەنيان کرد،
مەرپو بەرانەكانيان جيھپشت و شوينى كەژاوەكە كەوتن.

كەژە وانەيەكى بىرکەوتەوہ سيامەندى مامۆستای بە ئەو و بە
جوحای وتبووہوہ، يەكێك بوو لەو وانانەى لەبارەى خوشى وەرگرتن
لە ژيانەوہ بوون. سيامەند وتبووى:

((خوشى لە ژيان وەرېگرەو ھەمووان لەگەل خۆت بەشدار بکە.
مەگرى بەلام كە گرياي بچۆرە پەنايەك و كەس لەگەل خۆت مەگريينە)).
ئەو بىرکردنەوہيە تازە لەگۆر نرابوو، ژەھرى ئەو مارەى جوحای

کوشت دواى مه رگى چووہ گيانى بيرکردنه وه کهى سيامه ندو ئيفليجى کردو شه وو پوژيکى نه برد ئه ويشى کوشت. دواى مه رگى جوحا ئه و وانه يه و هه موو وانه کانى سيامه ندى ماموستا وه کو کاي ناو په ريز هاتبوننه پيش چاوى که ژه وه. په شه بايه که له کيوه که هه ليکردوه و ئه و کايه ده شيوئييت و کوئى ئاره زوو ده کات بو ئه و لايه ده ييات. که ژه خوښى ئيستا له و کايه بيکيشترو بيهيتره، به رگى ته نانه ت شه ماليکيش ناکات ئه گهر ئه و شه ماله که ميک پرووى مؤن کردبى.

له گه ل ئه وه شو به دهر له وانه کهى سيامه ند ئافره ته که به ئه رگى خوئى به رامبه ر خه لک زانى له وه زياتر خوښيه که يان لى تيکنه دات. به شوانه کهى وت به ره و مال بچنه وه. له ويش ئافره ته که به دل و به زمان سوپاسى کردن و داواى ليکردن بگه رينه وه ئاهه نگه که يان.

سيامه ند پشتى کردبووه گونده که و ده روشت. له دووره وه هه ردوو ده نگه کهى ده بيست. شيوه نى که ژه و ئه وانه ي له گه ليدان له لايه کى ئاوايى، پيکه نين و هاوارى خه لکه که ش له لاکه ي تر. پاشان هه ردوو ده نگه که بوونه يه ک، ده نگی شيوه ن، شيوه ن بو هاوريکه ي. هاوريکه ي؟ جوحا هاوري بوو به لام بيئه وه ي بزاني خوئى و ژنه کهى خه له تاندبوو:

((ئهى خوُم؟ خوُم نه خه له تابووم؟ به لى. من پيش ئه وان)).

ئه وه ي ئيستا ده بيستى دوا لاپه ره ي ئه و کتبه يه که ماوه يه ک بوو سه ره و خوار گرتبووى و لنگه و قوچ ده يخوينده وه، ئه و خوئندنه وه يه ي تا راده ي بيهوښى خه له تاندبووى:

((ژيان ئه وه يه که له پشتمه وه ده نگی دى. گريان و پيکه نين، هه ردوو کيانن، هه ردوو پيکه وه، هه ريه کيکيان له لايه ک، دوايى که مروڤ تير پيکه نى نوره ي گريان دى. منى خه له تاو ته نها پيکه نينه که م ده بينى و ده بيست. منى خه له تاو)).

بپريارى دا پيش ئه وه ي بگاته ته پۆلکه که هه رچپيه ک له ژيانى

پوويداوه بهيڻيٽه پيش چاوييه وه تا بزاني ٽه و درزه كامهيه ٽه و بايهي
 ليويه هات كه زياني تيڪدا. بيركردنه وه كه قورس بو “زياني مندالي
 كه بيرينه ماوه، زياني شواني كه بوته راپوردوييه كي دور، دوو
 سه فهره كه ي، خه ونه كاني و ٽه و فله سه فيهي پاش هه ره سي ٽه و
 خه ونانه باوه شي بو گرت هه، هه ره سي هه موو شتيڪ. هه موو شتيڪ به
 يهك جار.

شتيڪ ون ببو نه يزاني چيه، شتيڪ بو هه سي ده كرد هيڻده
 گرنگه ده يتواني هيو ايه كي پي به سي. ته ماشاي ته پلڪه كه ي كرد
 كه به ره وپروي ده چوو يان ٽه و به ره وپروي ده هات. شته كه ي
 بيركه وته وه بو ي ده ركه وت به هه له چوه و ٽه و شته گرنگه نييه كه
 دلي پي وتبوو. شاره كون بو كه بيريكه وته وه، شاره كون كه
 ئيلهامبه خشي بوو. ويس تي ئاوري بو بداته وه تا بزاني چي پي ده لي
 به لام هه موو سه ري پر گومان بو له و ئيلهامبه خشه كونه. دوا ديمه ني
 سه ربازه به هيژه كه كه له و ماويه بينيوي بو چهنه ئيسكيڪ كورت
 ببوه وه. لاشه يهك به سه ر زهوي كه وتوه نيوه كه ي ئيسكه و
 نيوه كه ي تري خول. ٽه وه راستيه كه يه ئيتر ٽه و ئاوپه چ شتيكي بو
 زياد ده كات؟ له گهل ٽه وه ش وه ستاو ئاوري بو دايه وه. هه رواش
 ده رچوو“ وه كو جار كه ي تر له گهل يهك گورپانكاري، گورپانيكي خراب.
 خراب يان باش؟ نازاني.

سه ربازه كه ي بيني وه كو جار كه ي تر له سه ر زهوي كه وتوه،
 ٽه مجاره هه مووي بوته خول. وه كو كه سيكيش له سه ره مه رگه و
 هيشتا نازاري گيانكي شاني تي نازار لولي داوه.

گه يشته ته پلڪه كه و به سه ري سه ركه وت. له سه ر ٽه ٽو به رام به ر
 چوار گوره غه ريبه كه چوكي دادا. له هاوريكه ي پرس ي كه له به رده مي
 راكشاوه:

((بۆچی دەمرین؟))

له ژيړ گله وه وه لامة كه پيى وت پرسيار له و سى كه سه بکه که پيش خوم مردوون، ئەوان کۆنترن و باشتر ده زانن. پرسيارى کرده وه: ((ئيوه سى كه سى غه ريب که کهس ناويشتان نازانى، پيم بلين بۆچی دەمرین؟)).

وهك بلينى وه لام بدهنه وه و بلين:

((هه ريه كه لمردنى خوى به رپرسه، هه ريه كه ده بى پرسيارى خوى له خوى بکات و وه لامى بداته وه)).

زانى گل ناتوانى وه لامى بداته وه، هه رگل و به ردو چياو چه م بوون خه له تاند بوويان و به ده ميه وه پیده که نين تا ئەو رۆژهى شتيك جوحاى بۆ ناو ده وه نه که بانگ کرد، بۆ وه لامى پرسيارى بانگى کرد که سيامه ند نه يده زانى جوحا له و کاته له خوى کردبوو يان نه يکردبوو. سيامه ند زانى به شه وق و كه يف و پيکه نينه وه به سه ر زهوى ده رۆشت بيئه وهى بزاني به سه ر ويړانه ده روات، ده رۆشت و نه يده زانى به سه ر گۆرستان ده سوورپيته وه. ئيستا هه موو شتيك رووى راسته قينهى خوى ئاشکرا کردوه. زۆر که م بوو. زۆر که م وا ژياو وا پيکه نى. هه ر زوو هه موو شتيك رووى مۆنى خوى ده رخت. روويه کى مۆن و بۆرو تۆزوى. ئيستا نابى له وه زياتر بمينيته وه، نابى چيتر له ناو تۆز بژى، نابى خوى به گله وه به سه ر بيسته وه.

ماويه كه به سه ر ئەژنۆ چۆكى دادا، ئينجا سه رى هه لپرى و ته ماشاى ده ور به رى کرد. گياکان زه رد بيوون و له ناوقه د شکابوون، نيوهى قه د پوه و ئاسمان و نيوه کهى تر لووتى به زه وييه وه ناوه. گياو دړک بۆرو زه ردو تيکشکاو، ماويه کهى تر باى پايه هه مووى ده کاته کا، بارانيش دوايى ده بارى و تیکه ل به کا ده بى. کاو خۆل ده بن به يه ک و چاوه رپى به هاريكى تر ده بن تا جاريكى تر بيدار ببنه وه و بۆ جاريكى ترو تا پايه يكى تر مرۆڤو ئاژه ل بخه له تينن.

خۆلۆ گىاي تىكشكاو پىيان وت تەماشاي گلکۆي ھاوپىكەت
بکەرەو، لىيان پرسى پۆژى ناشتنىت ماوہ؟ بىرت ماوہ ئەو پۆژە
جوحا لەناو کفنە سىپىيەكەي بوو، تەرمىك شىوہكەي لەناو
قوماشىكى سىپى ديار بوو، قوماشىكى سىپى بە پەنگى بىخەوشىي
مىشك لە زانىنى واتاي مردن و ژيان، سىپى بە پەنگى بىخەوشىي دل لە
خەلەتان بە دىمەنە كاتىيەكانى ژيان. بىرت دى ئەو تەرمە خرايە ناو
چاللىكى تەسك، چاللىك لە خۆل، پاخەرىك لە خۆل، چواردەورى
دىواری خۆل. كەمىكى تر ھاوپىكەت بەتەنيا جىدەھىلى و ئەویش
دەبىتە خۆل. سىامەند نووزەيەكى كردو بە دل وتى بىرم ماوہ. بىرمە
خەرىك بوو ھاوار بکەم فرىاي ھاوپىكەم بکەون چواردەورى ھەر
خۆلە، ماوہيەكى ترىش خۆشى دەبىتە خۆل، خەرىك بوو ھاوار بکەم
منم ئەو كەسەي خۆل خەلەتاندىبووى، خەونم دەبىنى و حەزم دەكرد
بەلام نەمدەزانى كۆتايىيەكە ھەر خۆلە. سىامەند گىياو بىرىكەوتەوہ
چۆن ئەو كاتە وىستى ھاوار بكات بەلام نەيتوانى و لەجياتى ھاوار
بەتاسەوہ پرسى: ((بۆچى؟))، ترساو ئاگاي لەوانە نەما كە خەرىكن
ھاوپىكەي دەنپىژن.

ئەو پۆژە ترساو ھەلسا و پىشتى تىكردن و بەگىريان و بەپاكردنەوہ لە
تەپۆلكەكە چووہ خوارەوہ، ئىنجا دللى قورگى بەرداو توانى ھاوار
بكات، بەرز ھاواری كرد: ((بۆ؟ بۆ؟ بۆ دەمرىن؟ بۆچى دەبىنە خۆل؟)).
توندىتر راپىكردو بەرزتر ھاواری كرد: ((نامەوئى بمرم. نامەوئى
بخرىمە ناو چاللىكى تەسك. نامەوئى بىمە خۆل)). گەيشتە بنى
تەپۆلكەكە. بەسەر ئەژنۆ چۆكى دادا، ئىنجا بەسەر خۆلەكە خۆي
بەدەما خست، گىيايەوہ و بە خۆلەكەي ژىرى وت: ((بۆچى؟ بۆچى
دەبىم بە خۆل؟ بۆچى دەبىم بە تۆ؟)).

جوحا نپژراو ھەموو چوونە خوارەوہ. وىستيان ھەلىسپىننە سەر

پيؤ وهك چؤن مه رگ شتيكي ئاسايي بيؤ سه رزه نشتي بكن. كه ژه نه يهيشت و پيي وتن نه وهى سيامه ندى خستوته گريان نه وه نيه كه ئيمه بؤى ده گرین، سيامه ند نه وديوى خه فه تي ئيمه ده بيني، خه فه تيک ده بيني گريانى هه موو ژيان نايكوژيئيتته وه، فرميسكى هه موو مرؤفه كان ناتوانى ئاگره كهى دامركيئيتته وه.

سيامه ند نه و رؤژه ته نيا مايه وه و نه يزاني چه ند وا ماوه ته وه، له كؤتاييش دانيشت و روانيه ده وروبهرى تا بزاني له كوئيه. يه كه م شت چاوى پيي كه وت نه و كه ندره بوو كه رؤژيكيان كووپه له كهى تيؤ دؤزييه وه، نه و له وحه خؤلانهى تيؤ دؤزييه وه. نه و كاته ويستى هه موو شته كان پيکه وه گريؤ بدات تا وه لامى نه و پرسياره نوئيانه بدؤزيئته وه: ((بوچى ده مرين؟ بوچى ده بينه خؤل؟))، به لام چؤن له و شوئنه داو به و دلله پر له كه فوكوله و به و ميشكه شيواوه نيوه وه لاميكيشى ده ستده كه ويؤ؟ هه ر نه و ساته بريارى دا بروات. سه فه ريكي تر بكات و له و ده وروبهره دووربكه ويئته وه.

سه فه ر كؤتايين وشه بوو له و يادانهى سيامه ند له به رده مى گلکؤى جوحا له ناو سه رى ده نگ بداته وه. نه وه.. نه وه. نه و چاره سه ريئتي، هه روهك چؤن رؤژيک كووپه له كهى دؤزييه وه و زانى ده بيؤ سه فه ر بكات.

سيامه ند هه لساو بريارى دا تا گونده كه و ته پؤلكه كه له به رچاوى ون نه بن بير له و يادانه نه كاته وه. بؤ دواچار ته ماشاي گؤرى هاوپريکهى كرد، ته ماشاي گؤرى سيؤ كه سه غه رييه كهى كرد. روانيه دوو گؤره ساخته كهى سه گه كه و گوئيررئژه كه، جوحا خه له تانده بووى و وتبووى سه رمبربون. نه وانه گؤرى ساخته ن به لام گؤرى هاوپريکهى راستيه، راستى نه وه. خواحافيزيى له و راستيه كرد و پشتى تيكرد. له لاکهى ترى ته پؤلكه كه چووه خواره وه. نه يويست گونده كه

ببینی. ئەمجارە پێویست ناکات بەدزییەوه سەفەر بکات و پێگە دوورودرێژەکه بگریته بەر. بەرەو چیاکه رۆشت و بەسەری سەرکەوت، گەیشته بەرزترین شوینی ئەو پێگەیهی بەسەر کێوه که هەڵدەگەرا. نەییوست ئاورداتەوه، بەلام جاریکی تر نەیتوانی ئاورداتەوه. تەماشای گوندەکهی کردەوه، پەلە پەشەکهیه لەسەر خاکه سوورباوه که، لەو بەرزاییهوه بچووک دیاره.

دەنگەکان کز دەگەیشتنه لای، دیمەنەکهشی دەبینی، هیشتا ناهەنگی بەرانپەرە. بەران و مەرەکان زاوژی دەکەن تا وەچەیهکی نوێ بۆ سەرپرین بخەنەوه. مەرۆف ملیان دەگری و بۆ سەرپرین دەیانبات. مەرۆف ئازەل سەردەبپی تا ئەو پۆژەهی مەرگ ملی ئەو مەرۆفە دەگری و نۆرەهی ئەو دەبی سەری بپدری. مەرگ سەری دەبپی و دەیکاتە خۆل. دەیکاتەوه بە خۆل. ئەهی مەرۆف لەو خۆلەوه نەهاتوو؟ با مل نەدا، هەر دەبی بۆ ئەو خۆلە بگەریتەوه: ((با هەزار هاواریش بکات. خۆل کۆتایی هەموو شتیکه)).

تەماشای خانووهکهی کرد. لەپاش خۆی دوو مەرۆفی جیهیشتوو، گەورەیهک و بچووکێک، دوو مەرۆف پەنگه کهم لەخۆیان بپرسن ژیان و مردن چین. سەگو و گویدرێژیکیشی جیهیشتوو که پەنگه قەت ئەو پرسیاره نەکەن. خەلکیکی زۆرتیش بیر لە شتی بچووک دەکەنەوه، شتی لەو هەش بچووکتر دەلێن و دووبارەهی دەکەنەوه: سیامەند جوحای بەکوشت دا تاکو ژنەکهی بهینێ. قسەیهک بە ئەندازەهی هەموو بەتالییهک بەتال و بی بەهایه. ئەوان ئەوه دەلێن بەلام نازانن بۆچی ئەو سیامەندە رۆشتوو، لەگەل ئەو هەش هەر دەیلێنەوه. پێویست بە زۆراب ناکات ئەو قسەیه بلأوبکاتەوه تا ئەوان زیاتر بلأوبیکەنەوه، پەنگه زۆراب که ماوهیهک بوو مەملانەهی ناغایهتی لەگەل کردبوو ئەو قسەیهی کردبی، بەلام زۆراب هەبپی و نەبی قسەکه

هەر دەوتری. بە تالی واتە هیچ، واتە نەبوو، بە لām هیندە ی هەموو
هەبوویە ک بە هیزە، هیندەش بە هیزە رەگی لە دلی مروؤ داکوتیوہ.
ئێستاش لە دەست ئەو بە تالییە هەلەاتووہ.

سیامەند، بێئەوہی کەس هەستی پێبکات، پشتی کردۆتە جیہانیک
پەر لە بێئاگایی، بێئاگایی و غەفلەتیک تا مروؤ بروت و شوین بینی هەر
دەیانینی و دەیانینی. پشتی کردۆتە ئەوانە ی پرسیار ناکەن،
ئەوانە ی بە پیوستی نازانن پرسیار لە بارە ی ژیان و مەرگەوہ بکەن.
بە لām تو بلی وای؟ ((یان رەنگە بە هەلە چوویم و کەسانیکی زور لەو
جیہانە ی جیمهیشتووہ ئەو پرسیارانە بکەن؟)).

رەنگە ئەو پرسیارانە بکەن، یان تەنھا لە ناو دل دەپرسن و کە
دەپرسن بۆ وە لām ناگەرین، یان لەوانە ی بە دوا ی وە لām بگەرین، یان
وە لām کەشیان دەستکەوتبی، یان و یان. نازانی. رەنگە قەت نەزانی.
گەیشتە ئەو خالە ی سەر بە رزاییە کە کە دەیزانی هەنگاوێک
لە ویدیوہ و گوندە کە ی لێوہ دیار نامینی. وتی با بۆ دوا یە مین جار بی،
وتی ئە مجارە بە راستمە بۆ دوا یە مین جار ئاوری بۆ دە دەمەوہ چونکە
بە ناچاری دوا یە مین جارە. گوند وە کو خۆی مابوو، رەنگە ہزار سالی
تر زەوی پەر لە خۆل و ئیسکی وە چەکان بی و شوینی گوندە کە وە کو
خۆی بمینیتەوہ. تە ماشای شارە کۆنی کرد. سەربازە کە ی بینیہوہ.
ئە مجارە خۆل نەبوو، ئیسکیش نەبوو، ئە مجارە مروؤیک بوو، مروؤیک
وە کو جارەکانی تر، سەربازە کە بوو بە پۆشاک ی جارانیہوہ، بە
چە کە کانیہوہ، وە کو جارەن بە پیوہ وە ستابوو، بە لām ئە مجارە
نووی رەمە کە ی لە زەوی نە چە قاندبوو، کلکی رەمە کە ی لە زەوی توند
کردبوو و نووکە کە ی پوو کردبووہ ئاسمان. سیامەند تە ماشای
ئاسمانی کرد تا بینی ئەو نووکە رووی لە کوئیہوہ دە گاتە کوئی. هەر
ئەو چرکە یە بوو ئینجا پشتی کردە هەموو شتیک و رۆشت.

سەفەرى ئەمجارەى سیامەند بۇ شوئینىكى دیایکراو نەبوو. ئەو ەى بەدوای دەگەرا لە ەموو شوئینىك ەبوو، پرسیارەكە بۆى ەبوو لە گوندىك وەلام بدىتتەو، بۆى ەبوو لە شارىك بدۆزىتتەو، پەنگە لە نىكتىرین گوند. بەلام ەبوونى وەلامەكە مەرجى ەبوو، ئەو مەرجى لە گوندەكەى خۆى نەیدەبىنى. دەبى دوربى لە ەموو پەيوەندىيەك لەگەل ئەو مروفانەى دەیانناسى. ئەو وا مەرجەكەى دەبىنى، دەشیوت پەنگە ەلە بم، بەلام ەر برىارى دابوو لەو پەيوەندىيانە دوربەكەوئتتەو. سیامەند ویستى دور بکەوئتتەو. زۆر دور بکەوئتتەو تا ەىچ شوئینىك نەبىنى یادىكى جارانى بۇ دووبارە بکاتەو، یادىك بۇ زەوى رابىكىشى، ئەو زەوىيەى كە سیامەند لەو دەترسا رۆژىك خۆى بىجولەو بىهەناسە لەسەرى تەخت بکەوى بىئەو ەى بزانى بۆچى؟ ئىستا زەوى نابىنى بۆى پىكەنى، زەوى وەكو بەندىخانەىك دەبىنى، ئىستا چىا نابىنى بەهیزو بەدەسەلات و جىگىر بى، چىا ئىستا سەرى كز کردوو و دەترسى رۆژىك، دور بى یان نىك، وەكو مروفەكان تەختى زەوى بى. خورەى ئاوى چەم ئىستا لای ئەو ئاوازی خۆشى نىيە، خورەى ئا و بۆتە گریان، گریانى مائاواىى لەزەوى ونبوون لەناو دەریا. سیامەند چىتر ئەو لاو ەستە نىيە كە ئەو ەموو نالەو گریانە نەبىستى. گوئى لەو پرسیارانەى نەبى كە بەدوای وەلامىك وئىلن.

سیامەند رۆشت و رۆشت، ەىچ پارەىكى لەگەل خۆشى نەبرد، ەرجىيەكى ەبوو بۇ كەژەو مندالەكەى جىهئىشت. سیامەند چىتر پىویستى بە ەىچ نەبوو. لاو ەكە بوو قەلەندەرىك رۆژى لەتەنانىكى وشكى بەسە، شوئىنى نوستنىش دوا شت بوو پىویست بى، ژیان ەئندە كورت بوو گەپان بەدوای نان و جىگە كورتترى دەكات. ئىستا

هه موو شتيك بچوكتر بۆتوه، هه موو شتيك كورتتر بۆتوه، هاوارئيك
له ناخى هانى ده دا:

((سيامه ند په له بكه. سيامه ند په له بكه. سيامه ند كات نه ماوه)).

جاريكى تر هاواري ده كرد:

((پشت بكه ره هه موو شته بچوكه كان و بۆ گه وره تر بگه رى)).

ئەویش بپريارى دابوو مانايه ك له هه موو ماناكان گه وره تر
بدۆزئته وه. چيتر ناگه رپئته وه بۆ ئەو دوو قه فه سه ي خۆى تيبان به ند
كردبوو، ئەوسا كه خه ونى به گه نجينه كانى شاره كۆن ده كرد، ئەوسا
كه بووه جادووگه رو تواناي به سه ر زۆر شت شكاو بووه ئاغاي گوند،
ئەو ئەوسايه كردبوويه به ندركاوى ئەو گونده. دللى به ئاغاييى گوندو
هه يبه تى له ناوچه كه خۆش بوو تا ئەو رۆژه ي بۆى ده ركه وت كه
بيئە وه ي بزاني له به ر پاراستنى ئەو هه يبه ته ناچار بووه بخزئته
ماله كه ي خۆى و له هه موو شتيكى جوان دووركه ويئته وه. ئەو هه يبه ته
له سروشت و جوانييه كه ي و خۆشبييه كه ي دوورى خستبوو.

دوايى ئەو كۆته ي شكاندو خۆى نازاد كردو چوووه وه ناو باوه شي
سروشته، سروشتيكي فراوان و جوانييه كي هه مه جۆر، به لام مه رگي
هاورپيكي ده ريخست ئەو فراوانييه جۆريكي تره له كۆت و زنجير،
جۆريكي تره له به رته سكي، قه فه سيكي تره به شيويه كي تر،
ئىستاش به دواي فراوان، فراوان به واتا ته واوه كه ي ده گه رپى، چيتر
نايه ويى كۆت و زنجير ببيني. ده سه لات و ئاغايه تى با برۆن، ده شت و
چياو چه م با برۆن، گوند با بۆ خه لكى گوند بى، ده شت و چياو چه م با
بۆ رپيواران بن. ئەو گه وره تر. فراوانترى ده وي، بپريارى داوه بپوات و
نه وه ستي، بپربكاته وه و بيئاگا نه ميئته وه، پرسپار بكات و چاوه رپي
وه لام بكات هه تا ئەگه ر ژيانيش له و پيناوه سه رف بكات. ئەو ژيانه
كورته. ئەو ژيانه ي ئەگه ر وه لامه كانى تى نه دۆزئته وه بيماناو بيتام

دهبی، دۆزهخی پیشوهخت دهبی.
سیامه‌ند پۆشت و گه‌را، بینی و بیستی، پرسپاری کردو گوئی گرت،
بیریکرده‌وه و پاما، ئینجا گه‌یشت و هیمنی بو دلی گه‌پایه‌وه.
دیسانه‌وه گه‌راو بیستی و بینی و پرسپاری کردو بیریکرده‌وه تا
دلنیابوو. له‌پاش هه‌موو ئه‌وانه‌ش زانی کاتیته‌ی بگه‌په‌ته‌وه گوند.

بۆ جاری سییەم سیامەند گەشتەکە ی کردو بۆ جاری سییەم گەرایەو. ئەو پێگەییە دەیگەیان دە شامار وەکو خۆی ماو، پێگە بەرزەکە ی سەر شاخە کە .

گەیشتە ئەو هەنگاوی لە ویدیویەو گوند لە خوارەو دەردەکەوی. ئەمجارە دلتیابوو هیچ نەگۆراو. دلتیابوو ئەو خەلکە چۆن ژیا بوون ئیستا هەر بەو جۆرە دەژیان.

چوو خوارەو دەیتوانی یە کسەر بۆ ئاوی بچێ، بەلام حەزی کرد پیشتر بچیتەو ئەو شوینە ی پێرەوی ژیا نی گۆری. تەپۆلکە کە . بیری تەپۆلکە کە ی دەکرد، بیری ئەو چەمە ی دەکرد کە پۆژیک هیندە ی نە مابوو لە گەلی بیات، ئیستاش بە چاویکی ترەو تە ماشایان دەکات، چاویکی جیاواز لە هەموو پۆژیکی تری ژیان، ئیستا لە لای ئەو شتیکی ترن. بەلام هیشتا بیریدەکردن و دلی بە بینینەو بیان خۆش بوو.

سیامەند بە سەر تەپۆلکە کە سەرکەوت، بۆ بینینی گۆری جوحای هاوڕێی سەرکەوت. گۆرە کە لە شوینی خۆی بوو، مابوو و لانه چوو بوو، سی گۆری سی کە سە غەریبە کە مابوون، دوو گۆرە ساختە کە ی سەگە کە و گویدرێژە کە ش مابوون.

لە سەر ئەژنۆ چۆکی دادا و حەزی کرد ئەو خەون بووبێ، حەزی

کرد چاو بنوقینئ و بیکاته وه و بیینی جوحا له بهرده مییتی پیده که نئ و ده لئ ئه و گۆره خۆلئ گرده که یه به رزی کردۆته وه هر وه کو گۆری سه گه که و گویدرێژه که که سیامه ند وایزانبوو جوحا به راستی سه ری بریبوون و ناشتبوونی. حه زی کرد نقورچیک له خۆی بگری تا خه به ری بیته وه و بیینی هه رچییه ک پرویداو بوو خه ویکی دووردریژ بوو، به لام سیامه ند ده یزانی ئه و هیوایه ی ئیستا ده یخوای خۆی خه ونه، خه ونیک قه ت نابیته راست:

((ناخۆشترین خه ون ئه وه یه که هیوایه کی خۆتی تی ده بیینی. جارئ خه به رت نه بوته وه و هر له خه وه که ده لئئ کاره ساته که راست نییه به لکو خه ونه، به لام کاتیك خه به رت ده بیته وه ده زانی کاره ساته که راسته و هیواکه خه ون بووه، تامیکی تال له ناو ده مت ده مینی و هیوای ئه وه ده خوای جاریکی تر ئه و خه ونه نه بیینیته وه)).

سیامه ند ویستی بلئ: ((هه لسه جوحا! هه لسه و بیینه ئه مجاره چیم له گه ل خۆم هیناوه))، به لام زمانی ناو ده م نه یتوانی به قسه ی هاواری ناو میشک و دلئ بکات. دل توند گوشراو زمانی له گو خستبوو. ویستی بلئ: ((جوحای خۆشه ویست ئه وه ی ئه مجاره هیناومه حه زی لیده که ی، دلنایام حه زی لیده که ی))، دل هیرشه خه مناکه که ی توندتر کرد.

هه موو دلئ خه فه ت بوو، هه موو دلئ هه ستردن بوو به تاوانباری: ((جوحا! شوان بووم هه ستم پی نه ده کردی، جادووگه رو ئاغا بووم سووکایه تیم پی ده کردی، کاتیکیش خۆشه ویستی سروشتم هیناو هه ستم به لیدانی دلئ گه وره ت کرد نه مزانی تو م ده خه له تاند. من تو م ده خه له تاند، خۆشم خه له تا بووم)).

ماوه یه ک له سه ر گۆری هاوړیکه ی مایه وه، ده بی بشروات، زۆری له خۆی کرد بروات. ده می به چند وشه یه ک جوولاند، هه لساو له ته پۆلکه که چوه خواره وه. ویستی به ئاوی چه مه که پاکیی له شی و ده روونی نوئ بکاته وه، ده ست و ده موچاو و قاچی شت و ئه و پۆژه ی

بیرکەوتەوہ کہ لە باشووری گوندەکە ئاوی چەمەکە ی دەکرد بەسەر
پشتی سەگەکە ی و پێی دەوت ھەر میلەتیک بە شیوەیە ک لەگەڵ ئاو
مامەلە دەکات، ئەوہی ئەو پۆژە کردبووی بەتالی بوو و ئیستا ھەست
دەکات لەگەڵ پووناکی مامەلە دەکات.

سیامەند پۆژی لافاوہکە ی لەبیر نەچوو بوو. کەمیک بە دەم
تەماشاکردنی تەپۆلکەکە لەگەڵ وینەکانی رابوردو پۆشت. تازە
ئەوہ بۆتە رابوردو. نەوہکو پۆژیکیش وا بیربکاتوہ ئەوہ خەون
بووہ چووہ بنی گردەکە تا ئەو ئاودرہ ببینی کە لافاو دروستی
کردبوو. بینی شوینەکە ی کویر بۆتەوہ و شوینەواریکی زۆر بچووکی
مابوو. لای سەیر بوو چۆن ئەو کونە ی کە باران کەم دەیگر تەوہ، باو
ھەوایش لیوہی دووربوون، وا زوو کویر ببووہ وہ. دەبوا یە چەندین
سالی تر بمایە. دیارە ئیشی مرۆف نەبوو، دیارە ئیشی ئەو چەمە بوو.
چەمەکە جارێک ئەو برینە ی کردە جەستە ی گردەکە تا نھینییەکی
ئاشکرا بکات. نھینییەکە ئاشکرا بوو و چەمەکە ئیشی خۆی کرد،
دواییش ھەر خۆی شوینەکە ی شار دەوہ.

لە ئاوی نزیك کەوت و دیمەنیکی بەھارانە ی ئەو ئاوییە ی
بیینیەوہ. وەکو جارەکە ی تر بەھارە. بەھار ئەمجارە دیمەنیکی
جیاوازی ھە یە. بەھار لای ئەو ئیستا خۆشییە ک و جوانییە ک نییە بۆ
ئەم ئیستایە ی کە ھیندە کورتە لەبەینی پەنجەکانوہ دزە دەکات و
ھاوارە خەمناکە کان نایگە پیننەوہ، بەھار لای ئەو ئیستا مژدە یە کە بۆ
سەوزاییە ک و فینکییەکی ھەمیشە یی، بەھاریکە لە پۆژیک دی ھەموو
بەھارەکان و ھاوینەکان و ھەموو وەرزەکان باریان کردووە و تەنھا یە ک
وەرز دەمیٹی، بەھاریک دەمیٹتەوہ سەرماو تینی خۆری نییە،
گولستانیکی پاراوہ و شکبوونەوہ ی نییە.

جاری ماو بووی بگاتە ئاوی، ئەوہ تاش شارە کۆن دیار بوو. چاوی

بۆ سەربازە که گێڤا و نه بیینییه وه. ههستی کرد ئه و پۆژه ی
دواسه فه ری کرد و بینی نووکی ڤمه که ی ڤوو کردۆته ئاسمان دوا دیمه نی
بووه. سەربازە که ڤه یامه که ی گه یاندبوو و ڤیویست به بیینییه وه ی
نه ده کرد.

یه که م شوینی ئاوی ڤووی تی کرد ئه و خانوو به چووکه بوو که
سالانیکی دووردریژ بوو، بهر له وه ی سه فه ری یه که می بکات،
ڤووخابوو و که س تازه ی نه کرد بووه وه. گه یشته شوینی که ی و بینی
هه ڤووخواه، له سه ر و ڤیرانه که ی وه ستاو ڤوو یکرده باشووری پۆژئاوا،
کڤنووشی بردو هه لسا یه وه و کڤنووشی برده وه و هه لسا یه وه، بهر
له وه ی که سیش ههستی ڤی بکات پۆشت و چوو خانوو که ی خۆی و
له ده رگا که ی دا.

یه که تر بیینییه وه ی سیامه ندو که ژه زامه که ی کولانه وه، که ژه
جوحای بیر که وته وه و سیامه ند چاوی بۆ سیامه ندی بچووکی گێڤا.
سیامه ند چوو هه وشه که و قبوولی نه کرد بچیته ژووره که ی جار ان.
سیامه ندی گه و ره سیامه ندی بچووکی بینی و چوو بۆ لای. ته نها
که می ک له جار ان گه و ره تر بووه وه ک چۆن دووری له باوکه که ی
گه شه کردنی وه ستان دی.

که ژه ویستی شانازی به وه بکات چۆن بۆ جوحا به وه فا بووه، ڤیی
وت له ماوه ی چه ند مانگیکی ڤا بردوو چه ند که سی ک هات بوونه
داخوازی، به لام تا مردن که سی تری ناوی جگه له جوحا. که ژه
سه ری داخست و به شه رمی ک له قوولترین شوینی دلاییه وه ڤیی وت که
شوونه کردنه وه ی هه روه ها له بهر وه فا بووه بۆ ئه و، بۆ سیامه ند،
چونکه گومان ی هه بوو ئه و ڤیاوانه ته ماعیان له خانوو خۆش و
گه و ره که ی و له ڤانه مه ڤه که ی بووه.

سیامه ند ئا فره ته که ی سه رسام کرد کاتی ک وه لامی دایه وه که وه فا

بۆ مېردەكەى ئۇ ۋە يە بە تە نىا نە مېنىتتە ۋە، كە ژە زىاتر شەرمى كىردو
وايزانى سىامەند مە بە سىتى لە خۆ يە تى و چاۋى لە سە رىتى، بە لام
سىامەند لە شوئىنىكى ترە ۋە قسەى دە كىرد، لە شوئىنىكە ۋە خۆى تىى
بە تە نھا دە بىنى. سىامەند بىر يارى دابو ۋە پە يۋە ندىيە دونىايىيە كانى
لە گەل مرقۇقە كان لاواز بىكات، پە يۋە ندىيە كانى خۆى لە شوئىنىكى تر
دە بىنىيە ۋە. سىامەند نە يزانى ئافرە تە كە وا تىگە يىشتو ۋە:

((مانە ۋەى ئافرەت بە تە نىا ھە لئە يە، بىر يا يە كىك لە ۋە كە سانەت قىبوول
بى كىردايە، يە كىكى باش و گونجاو)).

((چۆن بزىانم پىاۋىكى باشە؟))، پىرسىارىكى شە رمانەى كە ژە بوو
پاش چاۋ ھە لبرىنىك.

((جوحات دە ناسى و دە تزانى چۆن پىاۋىك بوو، ئاۋاش خەلك
دە ناسى))، ۋە لامى سىامەند بوو پاش سە رە رز كىردنە ۋە يە ك بۆ
ئاسمان.

ئۇ ۋە لاي كە ژە خوا حافىزى كىردن بوو:

((من شوئىنىك بۆ خۆم دە دۆزمە ۋە. ئەم خانوۋە ھى تۆيە،
مە رە كانىش ھى تۆن)).

سىامەند سە رى باداۋ لە جىھانە كەى خۆ يە ۋە ھاتە ۋە سە ر زە ۋى:
((من خاۋە نى ھىچ نىم، من لە تە نانىك دە مگە يە نىتتە ئىۋارە، لە تە كەى
ترىش دە مگە يە نىتتە دوا جىگە)).

ئافرە تە كە سۈور بوو خانوۋە كە ۋە پانە مە رە كەى بداتە ۋە،
لە كۆتائىش رىككە ۋە تن سىامەند خانوۋە كە بىكاتە دوو بە ش و خۆى
بىچىتە بە شىكى، پانە مە رە كە ش لاي شوانە كە بىمىنىتتە ۋە ۋە چىيان
دە سىت كە ۋى لە گەل كە ژە بە شى بىكەن. سىامەند دوا يى ئۇ ۋەى
جىبە جى نە كىردو بە شى زىاترى بۆ كە ژە ۋە مندالە كەى دە نارد.

شە ۋە لە مالى دراۋسىيە ك ما يە ۋە ۋە بۆ رۆژانى دواتر دىۋارى نىۋان
دوۋ بە شە كەى دروست كىرد “ ھە ۋ شە كەى كىردە دوو نىو، ھە يۋانە كە ش

هه‌روا، ده‌رگای ئه‌و ژووره‌شی هه‌لچنی که ده‌چووه سه‌ر به‌شه هه‌یوانی خۆی و کونیککی کرده ژووره‌که له‌لا دووره‌که‌ی و کردیه شوینی ده‌رگا و ئه‌و ژووره‌ی خسته سه‌ر به‌شی که‌ژه. به‌مجۆره‌ش ته‌نها نیو هه‌یوان و نیو حه‌وشه‌ی بۆ مانه‌وه.

ئافره‌ته‌که لای سه‌یر بوو سیامه‌ند ئه‌وه‌نده که‌م بۆ خۆی ده‌هیلتیه‌وه، به‌لام سیامه‌ند پیتی وت ئه‌گه‌ر بکرایه ته‌نها نیوه‌ی هه‌یوانه‌که‌ی هه‌لده‌گرته‌وه و هه‌موو حه‌وشه‌که‌ی بۆ ئه‌و جیده‌هه‌نشت، که‌ژه تیبینی ئه‌وه‌شی کرد ده‌رگای بۆ به‌شه‌که‌ی خۆی دانه‌نا. ده‌رگا بۆ سیامه‌ند شتیکی زیاده بوو، ئه‌و هه‌یچی نه‌بوو له‌گورگو و پړۆی بیپاریزی، ئه‌گه‌ر مروّقه‌کانی ئاواایش وه‌کو خۆیان مابن ترسی له‌وانیش نییه.

یه‌که‌م پړۆی سیامه‌ند له‌گوند ده‌یزانی پړۆیسته پرسیا‌ری سه‌گه‌که‌و گویدرێژه‌که‌ی بکات، به‌لام دوو ئاژه‌له‌که‌ی نه‌بینی و حه‌زی نه‌کرد پړۆی یه‌که‌م به‌خه‌فه‌ته‌وه ده‌ست پێیکات. که‌ژه خۆی کاتی‌ک نیوه‌ی کاری جیا‌کردنه‌وه‌ی خانووه‌که ته‌واو ببوو پیتی وت:

((هیچ ئیشیکم به‌که‌ره‌که نه‌ده‌کرد، هه‌ستم ده‌کرد پړۆیسته تا دو‌اپوژی له‌به‌ر خاتری تو‌ نازی هه‌لبگرم، وه‌کو مندالیک خزمه‌تم ده‌کرد تا ئه‌و کاته‌ی مرد. سه‌گه‌که‌ش مرد. ئاشکرا بوو دووری له‌ تو‌ خه‌فه‌تی دابوویه، مردنی که‌ره‌که بی‌هاو‌ری هه‌شتیه‌وه. من پارهم به‌گه‌نجانی دییه‌که دا تا که‌ره‌که له‌سه‌ر گرده‌که بنیژن، دوایی هه‌ر به‌پاره‌گه‌نجیک سه‌گه‌که‌ی له‌ته‌نیشته‌وه و ناشت)).

به‌لام سیامه‌ند هه‌ر گۆره‌ کۆنه‌کانی له‌سه‌ر گرده‌که بینیبوو، لی‌ی

پرسی:

((گردی کافران ده‌لیی؟)).

که‌ژه:

((به‌لی، له‌هه‌مان شوینی دوو گۆره‌ ساخته‌که که‌ جوحا (دلی پربوو

به لّام ددانی به خوی گرت و نه گریا) هه لیکه ندبوون)).

مردنی دوو ئازهلکه خهفتهی هه بوو، به لّام نه و ئیستا دهتوانی بهرگهی خهفتهی کۆچی خوشه ویستان بگری: ((من شوینه کهی ته نیشته جوحام بۆ خۆم داناوه. من خۆم بۆ کۆچ داناوه. کهژه! دهبی هه موومان کۆچ بکهین)).

باسی کۆچ نه و باسه بوو که پۆژانی دواتر سیامه ند بهردهوام بۆ کهژه و بۆ گوندی دهکرد. سیامه ند بهردهوام کۆچی بیرده خسته نه وه. کۆیده کردنه وه و قسه ی بۆ دهکردن، یان خۆی دهچوه شوینی کۆبوونه وه یان و ئامۆژگاریی دهکردن، سیامه ند نه و شته ی له گوند تییبینی دهکرد که له هه موو شوینیك بینیبووی: بیرکردنه وه له ئیستا په تایه که بوو نه که ته نه ا نه و شوینانه ی گرتبووه وه که پروی تیکردبوون به لکو ته نانه ت خه لکی نه و گونده چه په که ش گیرۆده ی ببوون. مرۆف به زۆری بیر له ئیستا ده کاته وه، که متر له رابوردوو. زۆر که متر له داپۆژ. رابوردوو باس ده کات به لّام به حه سره ته وه بۆ ته مهنی تیپه پبووی، بۆ پۆژانیك وایده زانی له ئیستای باشته بوون، بیریش له داپۆژ ده کاته وه به لّام به ترسه وه، ترس له هه ژاری و سالی بی باران و نه هه مته تیبه جۆراوجۆره کانی زهوی و ئاسمان. مرۆف که وتۆته نیوان دوو به رداش: ترس و خه فته ت. خه فته بۆ رابوردوو و ترس له داپۆژ.

نه و ترس و خه فته ته لای سیامه ند بایی نه وه نه بوو ته نانه ت باسیش بکری. سیامه ند بهردهوام بۆی باس دهکردن نه و جۆره ترس و خه فته ئیفلجی و بیده سه لاتی نه بی هیچی تریان به دوا نایه ت، عه یب نییه و خراپ نییه بترسن و خه فته بخۆن به لّام ده بی بزانی بۆ چ شتیك، ده بی بۆ شتی گه وه بی، ده بی رابوردوو بۆ نه وان بابته تی عه قلو و ده رس بی، داپۆژیش هانده ری کارکردن بی بۆ نه مپۆ. سیامه ند

بەردەوام پىي دەوتن عەقلىيان ئىفلىج بوو ۋە دلىيان رەش داگە راو ە .
 دەشبوایە ماو ەيەك خەرىكى راستکردنە ۋەى ئە ۋ رابوردو ە بوایە
 كە خۆى تىي ئەكتەرىيى سەرەكى بوو . جادوو و چوون بۆ لای
 جادووگەران ئە ۋ شتەيە كە پىويستە لىي پەشيمان ببنە ۋە ەك چۆن
 خۆى لىي پەشيمانە . مەملانە بۆ دەسەلات ۋ خۆسەپاندن بكورى شتە
 جوانەكانى مرۆفن . بەلام ئەم ئىستايەش بەشى خۆى ترسى ەلەى
 تىيە ، ئە ۋ ئىستا كە رىگەيەكى گرتۆتە بەر دەزانى بەشى لاپىي تى
 ەيە ، دەبى له ەلەى داھاتووش وريايان بكاتە ۋە : بەرزکردنە ۋەى
 مرۆفك بۆ ئاستى سەرۋى مرۆفەكان ، تەنانەت ئەگەر پياوچاكىكىش
 بى ، نزمبوونى خۆيانى تىيە ، چاۋەرىکردن ۋ ئىشەنەکردن ئىشى مرۆفى
 بىھىمەتە :

((يەكىكتان وتى سىامەند بۆتە پياوچاك ، ەر يەك لەئىو ەرىگەكە
 بگرىتەبەر دەبىتە پياوچاك ، ۋان لە تەمبەلى ۋ بىدەسەلاتى بىنن ۋ دەبنە
 پياوچاكىك لە ۋ جورەى لەبەرچاوتان ۋەكو ئەستىرەى ئاسمان بەرزە .
 يەكىكتانم بىست سویند بە گۆرى پياوچاكىك دەخوات . ئە ۋ تاوانە
 دەكەن ۋ سویند بە مرۆفىكى ۋەكو خۆتان دەخۆن ۋ بۆ ئاستى
 خاۋەنەكەتان بەرزى دەكەنە ۋە ، تاوانىش بەرامبەر بە خۆتان دەكەن
 كاتىك دەزانن تاوانبارن بەلام رىگەى پياوچاكان ناگرنەبەر ۋ ەر
 چاۋەرىي دەستى ئەوانن ، دەستان داۋەتە تەمبەلى ۋ چاۋەرىکردنى
 دەستى كەسانى تر ، ەول نادن لە خاۋەنەكەتان نرىك ببنە ۋە ۋ پەنا بۆ
 مردووان دەبن ، لە خاۋەنەكەتان دوورەكە ۋنە ۋە ۋ دەلین ئەوان لە ۋە ۋە
 نرىك بوون ، داوا لە مردووان دەكەن ۋ ۋزەدەھىنن لە ۋ زىندوۋەى قەت
 نامرى)).

قسەكان بۆ خەلك نوى بوون ، بەلام ئە ۋەى ئەوانىش ۋ سىامەندىش
 نەياندەزانى ئە ۋە بوو سىامەند دىسانە ۋە بۆتە جادووگەر ، جادووگەر
 لەشپو ەيەكى تر . قسەكانى لەدلە ۋە دەردەچوون ۋ كارى جادوويان
 لەسەر دلى مرۆفەكان ەبوو ، تەنھا ئە ۋەيان دەزانى كە بە

که سایه تیه نوکە ی سه سامن.

سیامه ند کاریکی تری هه بوو له ئاواپی بیکات. پوژیک بینیان بهردی دههیناو قوری دهشیللا. زانیان دهیهوی خانووی خاوه نه که ی دروست بکاته وه که ماوهیه کی زور بوو پووخابوو و کهس بیرى له وه نه کردبووه وه دروستی بکاته وه:

((یان له وانه یه کهسیک بیرى لیگردبیته وه، له وانه شه هه مووتان بیرتان لیگردبیته وه به لام کهستان هیممه تی نه وه تان نه بوو بییته یه کهم کهس و یه کهم بهرد دابنی. من دروستی ده کهمه وه، ده شمه وی چاوم لیبکه ن و بو هه موو کاریکی چاک یه کهم کهس بن. ده مه وی هه ر یه که له ئیوه بلی: خوّم ده ست پیده کهم و چاوه پری کهس ناکه م)).

سیامه ند خانووه که ی ته واو کرد، ئه وانیش یارمه تییان دا، له وه ش به دوا له و خانووه قسه ی بو ده کردن، قسه ی به رده وامیشی ئه م ژیانه یه کهمه یه که مرؤف نازانی چۆن ده گوزهری و که ی کۆتایی دی. ئه و ژیانه یه کهمه ی گه وره ترین سه رمایه یه و کاتیک پوشت هه یچ شتیک قه ره بووی ناکاته وه:

((یه که شتم پی بلین قه ره بووی له ده ستچوونی ئه و سه رمایه یه بداته وه، ناوه کهیم پی بلین و ناماده م تا دوورتر له چین و ماچین به سکه خشی بو ی بچم)).

جادووگه ری پوچ له سه ر ئه و ئاوازه ده یخویندو چاوه پری بوو دلّه کان ژه نکه که یان فپری بدن وه ک چۆن دلّی خو ی ژه نکه که ی فپیدابوو. پوژبه پوژیش ژماره ی ئه وانه ی گوینان لیده گرت زیادی ده کرد تا ئه و پوژه هات هه موو بو گو یگرتن ده چوون، پاشان خه لکی گونده کانی ده وروبه ر، له کۆتاییش له سولتان ئابادیشه وه ده چوون. پوژیک زورابی بینى. سیامه ند بیریکه وته وه چۆن هه ولّی تۆله ی دابوو و چۆن تۆله ی خو ی سه ندبوو و چه ند زیانی به زوراب گه یاندمبوو، چه ندیش زوراب له لای خو یه وه ویستبووی تۆله بکاته وه.

باسه که ی دامه زراند:

((له پیناوی ئەم ژیانە کورته بیبایه خه زهرەر به یه کتر ده گه یه نن.
ته ماشای من بکن. من به شی خۆم زهرەرم گه یاندبوو به لام دوا یی زانیم
ئەو هی به دوا ی پامده کرد به تالە و ئەو ه نا هی نی مرو ئه له پیناوی ته نانه ت
زیان به ئازە لیش بگه یه نی)).

کاتی خوشی بیر ی له وه ده کرد وه په تایه ک بلا ویکاته وه:

((په رستی ئەم ژیان ی دونیا یه نه خوشییه، په تایه، ده بی له دهستی
هه لیبین، هه لیبین و خۆتان پزگار بکن)).

بلا و کرد نه وه ی په تا بو ئەو بووه گوند چۆل بی ئەویش
گه نجینه کانی شارە کۆن ده ربینی:

((له دهستی ئەو په تایه رابکن گه نجینه کانی ناسمانتان بو
ده کری نه وه)).

سیامه ند چاوه پڕی کرد وشه کانی بچنه به رده م ده رگایه کی
کراوه ی دل ی زۆراب و له و یوه بو ناو ئەو دلە، به لام شتیکی تر ه ی رشی
بو زۆراب ده برد. ناغا له وه ده سه لاتە پو حییە ی ئەو لاوه ده ترسا، ئەو
خۆشه ویستییه ش که ناوای هه یبوو دیاره نه کوژاوه ته وه. زۆراب
ده یبینی ر یگه کانی ناغایه تی له به رده می سیامه ند خوش و ته ختن،
ئەمجاره یان ده سه لات بگریته ده ست ه یز نییه لی بسه نیته وه.
زۆراب وا بیریده کرده وه، سیامه ندیش له جیهانه تایبه ته که ی خۆی
ده ژیا. زۆراب وایده زانی سیامه ند درۆ ده کات و به دوا ی سه روه ریه کی
نوی ده گه پری، سیامه ندیش ده یزانی شه پ درزی درۆ ده بی یه کی ک بی له
جه نگه گه وره کانی مرو ئه، سیامه ند ده یزانی سه ره تا درۆ یه ک بوو،
په یمانیکی درۆ یینه ی شه ی تان بوو داه ی نانیکی شه ی تانیی ه ی نایه بوون:
خه له تان دن.

ئەو پۆژه دوا ی وانه که چووه وه ماله وه. مۆله تی له که ژه وه رگرت
بچیتته به شه که ی ئەو. سیامه ند چووه ژووره که ی پشته وه که

دهمامکه کانی تیّ دانا بوو. دهمامکه که ی خوی و جوحای بینی وه کو
خویان مابوون و دهستیان لی نه درابوو ئه وه نه بیّ نوقمی توژ بیوون.
سیامه ند دهمامکه کانی هه لگرت و هه ردووکیانی دراند:
(هه موو شتیك ده بیّ له ژیر پوژی پووناك بیّ)).
رووی کرده که ژه:

((دهمامک بو ترساندنه، به لام زیاتر بو شارندنه وه ی راستییه.
خیویش بو خه له تاندنه. ده بیّ درو کوتایی پی بیّ)).

سیامه ند هه فته ی یه ک پوژی بو وانه کان دانا بوو، کاته کانی
نیوانیش ده چوو ه چۆله وانی و به ته نیا ده مایه وه، وه کو ناژه لی کیوی
له مروقه کان دوورده که وته وه و خوی لی ده شارندنه وه. به سه ر خۆله که
ده پوشت و بیری له خۆل ده کرده وه. بیریده که وته وه چۆن دوی
سه فهری دووهم خوی خستبووه باوه شی سروشت و چۆن به زه وقو
که یفه وه به سه ر خۆل ده گه را. ئیستا ده بینی که له و کاته ی به و
شه وقو که یفه وه به سه ر زه وی ده گه را ئه و له راستی به سه ر ویرانه
ده پوشت، له ناو گوپرستان ده سوورپایه وه، پیی به مروقه ده نا:

((به لی مروقه . ئه و خۆله ی له ژیر پیماننه تیکه له ی خۆلی سروشت و
خۆلی پاش رزینی گوشت و ئیسیکی مردووانه. مردووش کییه؟ ئه وانی
مروقه. ئه وان. ئه وان نه ک من. به لام دوی ئه وان من. منی وه کو ئه وان
مروقه)).

ئه و شیعره ی بیرکه وته وه که له کابرا هیندییه که ی گولعه نبه ر
بیستبووی و بیرینه مابوو شاعیره که کییه و خه لکی کوپیه و ته نها
دهیزانی زور پیش ئیستا مردووه. شاعیره که به مروقی ده یوت
به ئه سپایی پی به سه ر زه وی بنی چونکه رهنگه له و کاته به سه ر
لاشه ی کچیکی شوخوشه نگ ده روات که ده میکه مردووه و ئیستا بوته
خۆل. به ده م پوشتنه وه بیری له و لاشانه ده کرده وه که ئیستا
به سه ریان ده روات:

((ثااخ مروڦا! دهړوی و نازانی بهسهر چی و کیّ دهړوی، چهند بیئاگای! بهراستی بیئاگای. ئەو مروڦه‌ی بهتوس و کهیفه‌وه ده‌پرات و تهنه بیر له‌م ژبانه ده‌کاته‌وه زالمه، ده‌پرات و پیّ بهسهر براو خوشکه‌کانی ده‌نی، براو خوشک و باوک و دایک و باپیران. مروڦه چهند بیئاگای!)).

ده‌پوشت و جار بووه پیّ هه‌لده‌بیری و به‌رله‌وه‌ی دایبینه‌وه وریا ده‌بووه‌وه و به‌هیواشی ده‌یخسته سهر شوینیکی تر. هه‌ستی ده‌کرد خه‌ریکه پیّ به‌ چاوی کورپیک یان کچیکه‌وه بنیّ زۆر پیّش ئەو پوژه مردوون و ئەو دوو چاوه‌یان بوونه‌ته خۆل. دیمه‌نی ئەو هه‌موو مروڦه‌ی ژیر پیّ، وینه‌ی ئەو کورپه‌ به‌گوران‌ه و ئەو شه‌نگه‌کچانه‌ی بوونه‌ته خۆل و خۆی لییان لا ده‌دات دلّی زامدار ده‌کرد و ئەو دلّه به‌گریانه‌وه هاواری لیده‌کرد و لیّ ده‌پاراپه‌وه:

((بړۆ. بړۆ. دووریکه‌وه. له‌سهر ئەم خۆله مه‌مینهره‌وه)).

سیامه‌ند تازه گه‌رابووه‌وه به‌لام هاواری دوورکه‌وتنه‌وه به‌رده‌وام راوی ده‌نا. ئەمجاره شوین گرنگ نه‌بوو، گرنگ ته‌نیا بوو، گرنگ نه‌مانی په‌یوه‌ندییه دونیاییه‌کان بوو، ده‌یتوانی هه‌ر کورپی گوند بیّ، له‌هه‌مان کاتیش دوورکه‌وینه‌وه:

((مروڦه‌کان تووشی غه‌فله‌تمان ده‌که‌ن، له‌ شته گرنگه‌کان بیئاگامان ده‌که‌ن)).

شاخه‌که بووه باشترین دۆستی، ته‌نیایی ئەوی بیخه‌وشه، ئەوی گونا‌های له‌سهر نه‌کراوه، ئەویش پاشماوه‌ی مروڦیکی پیّش خۆی لیّ نه‌بوو بترسی پیّ پیا بنیّ.

جاریک ئەشکه‌وتیکی بچوکی بینی که تا ئەو کاته نه‌یدیوو، ئەشکه‌وتیک به‌شی ته‌نها دانیشتنی ده‌کرد، ئاواپی لیّوه دیار نه‌بوو، هیچ ئاواپیه‌کیش جگه‌له سولتان ئابادو چهند گوندیکی دوور. هه‌زی کرد بریار بدات ئەو ئەشکه‌وته بکاته مالّی خۆی. چاوی به‌ خوار

شاخه که گپړاو به شیکې شاره کونی بینې. سه ربازه که ی نه بینې. چاوی نووقاند بو ئه وهی به دل بیبینیتته وه. بینې ده می کردوته وه بو ئه وهی قسه بکات. سیامه ند دهنگی نه بیست به لام زانی باسی چی دهکات، ئه وهی پی نهوت که ئیستا حزی ده کرد بییستی. سه ربازه که وتی مروؤ باوه پری به هه رچییه که هه یه با باوه پری پی هه بی، به لام بوچی ئه و باوه پره وه کو بالنده ده خاته ناو قه فزه وه له جیاتی ئه وهی له ناو خه لک به ره لای بکات؟ سیامه ندیش ئه وهی ده زانی، ده شیزانی له زه تیکی گه وره یه مروؤ ئه وه نه کات و ته نیا بی، ده شیزانی ئه مه خو په رستییه، ده شیزانی ته نیایی سه لامه تییه، ده شیزانی خو دزینه وه یه له ئه رکو له به خشین. ده یزانی ئه گه ر باوه پره نویکه ی به راست ده زانی ئیتر بوچی خه لکی سه رگه ردانی لی بییه ش بکات، به لام ده شیزانی ئه و بیده سه لاته و ئه و ئه رکه ی پی هه لئاگری. یان وای بو ده چوو بیده سه لاته: ((چیم بو ده کری بو ئه و مروؤ فانه؟)).

حزی له ته نیاییه کی بیسنور بو، حزی له پچراندنی هه موو په یوه ندییه کی دونیایی بو، ده بی حزی له وه ش نه کات خه لک چاوی لی بکه ن و ئه و په یوه ندییانه بیچرینن:

((سیامه ندی کوئه شوان! نه گه ر بللی حه ز ناکه م چاوم لی بکه ن ئه ی بو خو ت ده یکه ی؟ نه گه ر حه زیش ده که ی بچوو پییان بلین وه کو گورگو پریوی بچنه کونه کان و ئه شکه وته کان، له سه ر گیا بخون و با برسیتی منداله کانتان بکوژی)).

پرسیاره که ی لی کرابوو، ئه ویش نه یده زانی چی بلی:
 ((وا من دهستم له م جیهانه هه لگرت، وا که ژه ش چاوی له من کرد، به لام ده کری هه موو خه لک وا بکه ن؟)).

ده یزانی ناتوانن وه کو خو ی بکه ن، ده شیبینی نازار ده یانگوشی چونکه ناتوانن وه کو خو ی بکه ن، خو ی پیگه سه خته که ی گرتوته به رو

ئەوانى لەناو ھەستى تاوانبارى جىھىشتووھ :

((ئەى بۇچى گەرامەوھ گوند؟ بۇ ئەوھى پىيان بلىم تەماشا بکەن
چەند بەرزمو تەماشا بکەن چەند نزم؟)).

سىامەند چاوى بەناو ئەو ئەشکەوتەى ھىندەى گۆرپىكى گورھ
بوو گىپرا. بە ئاويئەى بەزەبى بە خەلك ويئەى خوى لەو ئەشکەوتە
بىنىو بوى دەرکەوت خوى پيش ھەموو کەسيک شايەنى بەزەبىيە
لەسەر ئەو شاخە چەند بچوک بۆتەوھ :

((منم جەنگاوھرى ھەلھاتوو لە گۆرپەپانى جەنگ، منم ئەو کەسەى
ھاواری بەرامبەرەکانى زەرنەقى بردووھو بۇ سەلامەتى ھەلھاتووھ.
ئەگەر ئەو سەلامەتى بى)).

سەيرپىكى ترى دەشتەکەى بەرپىي کردوھو ھەزاران تارمايى
رەشى ناشيرىنى بىنى، تارمايى رەشى ناشيرىن دىنو دەچنو
پادەکەنو پىدەکەنو پىلان دەگىپنو خەلکى دەخەنە داوھو،
سەرىش بۇ ئەوى ھەلھاتوو ھەلدەبىنو پىدەکەنن. پەنجەى بۇ دريژ
دەکەنەوھو پىي پىدەکەنن، ئەوان کاردەکەن، ئەویش خوى
دزىوھتەوھ. ئەوان کار بۇ تاريكى دەکەن ئەویش دوو لەپى لەيەک
توندکردووھو کردوونى بە بەندىخانە بۇ رووناکیيەکەى دلئى. دەبى
ئەویش کار بکات، دەبى بۆيان دابەزى، دەبى لەو دەشتە پراويان بىو
دەريان بکات، دەبى بۇ ناو دلەکان شوپىيان بکەوى.

ھىواش ھەلساوا لە کونەکە دەرچوو. چووھ خواروھو ئاورپىكى بۇ
ئەشکەوتەکە دابەوھ :

((حەزم لىيە بچمە باوھشتەوھو لە مروڤەکان دووربکەومەوھ. حەزم
لىيە، بەخوا حەزم لىيە، بەلام دەزانم نابى. بەخوا دەزانم نابى)).

سىامەند گەراپەوھ گوندو برپارەکەى بە کەژەوت، برپارى داوھ
بگەرپتەوھو بچەنگى، برپارىشى داوھ خوى بکاتە نمونە، نە ھەلھاتن
لە زيانو نە خەلەتان پىي، دەبىتەوھ بە شوانو بۆيان دەسەلمىنى کە

پیاوچاكان ئەشكەوتەكانیان جیھیشتووو و بۆ دەشت دابەزیوو و ئەویش چاویان لێدەكات.

سیامەند فیکرەكەى پىۆت: شوانى فیرکردنى خەلگە كار بکەن و نەبنە بار بەسەر كەسەو، هاوسەنگیەك دروست دەكات لەنیوان حەزکردن بە تەنیاى و خەمخواردنى خەلك، پزگارکردنیانە لە تەبوون لەنیوان نمونەیهك بەرز دیتە پيش چاویان و ژيانیک داواکاریى خۆى هەیه، لەتبوون لەنیوان پشتکردنە هەموو شتیکی دوناو داواکارییه پيوستهکانى ئەو دونايه. سیامەند دەبیتەو بە شوان، بەلام كە دەشبیتەو بە شوان تەنیاى هەر لە دەست نادات، لەو تەنیايه و لەو چۆلەوانییه شتى نوێ فیر دەبى، خۆى بەهیز دەكات، پاشان دەگەریتەو و چى فیر بوو دەبیهخشی. زانین و هیزیان پێدەبەخشی.

بریارەكە بەدلى كەژە نەبوو. كەژە نەیدەزانى بۆچى، نەدەزانى هۆكەى ئەو یە تا ئیستا پۆژانە سیامەندى دەبینى، سیامەند كاتیك بەدواى تەنیاى دەگەر پۆژانە لەو ماله لەبەرچاوى دەهات و دەپۆشت و دەبینى ئەگەرچیش بۆ ماو یەكی كەم بى، بەلام ئیستا دەبیتەو بە شوان و لەجاران كەمتر دەبینیتەو. كەژە ئەو یە نەدەزانى، سیامەندیش لەو هەستەى بیئاگتر بوو.

سیامەند مەرەكانى بردو چوو و دەشت، بەلام خەلك لە دەشتیش دەچوونە لای و ئەو تەنیايه كاتییهیان لى تیکدەدا. زانیان بۆتەو بە شوان و زانیان لەكوى پانەكەى دەباتە لەو پەردە چوونە ئەو شوینە. سیامەند لایان پایە بەرزتر بوو. ئەوان دەیانوت با بچین بۆ لای ئەو پیاو موبارەكەى وەكو پیغەمبەران شوانى دەكات. دەچوون و نەیان دەهیشت خۆشى لەو تەنیايه ببینی و زیاترو زیاتر ناپرەحەتیان دەکرد. ئەو پوو ی لە كەس وەر نەدەگێرا. وەلامى هەموو

پرسیاریکی دەدایه‌وه، ئەگەر وەلامەکه‌ی بزانییایه، زۆرتیش
وەلامەکانی نەدەزانی:

((نازانم. من تازه بوومه‌ته قوتابی))، وەلامی زۆربه‌ی پرسیاره‌کان

بوو.

ئەو دەیویست تیکە‌لبوون له‌گە‌ڵ خە‌ڵک به‌ئەندازه‌یه‌ک بێ، به‌شی
پزگاریی خۆی و ئەوان، ئەوانیش به‌واتنه‌ به‌رده‌وامه‌یان ناچاریان
دەکرد بێر له‌ ته‌نیا‌یه‌کی ته‌واو بکاته‌وه، به‌‌لکو جاریکی تر بێر له
هه‌له‌هاتن بکاته‌وه. ئەو هه‌ستی دەکرد قه‌ره‌بالغییه‌که‌ی چوارده‌وری
به‌ره‌و له‌خۆبایی بوون دەبێرد، ئەو کاته‌ش له‌جیاتی خۆساغکردنه‌وه
بۆ بیروباوه‌ڕه‌کانی هه‌زکردن به‌ ناو و ده‌ستکه‌وتنی پله‌وپایه‌ ده‌چیته
دلییه‌وه، پێک وه‌کو جاران کاتی‌ک جادووگه‌ر بوو، پێک وه‌کو جاران
پێش ئەوه‌ی بپێته‌ جادووگه‌ر.

چه‌ندین جار پێی ده‌وتن ئەو که‌سیکی ئاساییه، که‌سیکی ئاساییه
به‌لام پێگه‌که‌ی گرتۆته‌ به‌ر، ئەوانیش ئەگه‌ر پێگه‌که‌ بگرنه‌ به‌ر
ده‌توانن بگه‌ن و پێش ئەویش بده‌نه‌وه. زووتر کاتی‌ک بیری له
گه‌نجینه‌کانی شاره‌کۆن ده‌کرده‌وه و ته‌ماشای خۆی ده‌کرد: ((خه‌ڵک
له‌دووره‌وه شامار ده‌بینن و ده‌لێن ئەوه‌ گوندی سیامه‌ند ناغایه‌))،
دواییش که‌ بووه جادووگه‌ر دیمه‌نه‌که‌ی و ده‌بینی: ((له‌دووره‌وه
شامار ده‌بینن و ده‌لێن جادووگه‌ریک له‌و گونده‌ هه‌یه‌ به‌توانا
به‌سامه‌))، ئیستاش ده‌یه‌وی له‌هه‌موو ناو و ناوبانگی‌ک دووربه‌که‌وتنه‌وه
دیمه‌نی پیاو و ئافره‌ته‌کانی گونده‌کانی ترو شاره‌که‌ بپتاقه‌تی ده‌کرد
که‌ له‌دووره‌وه ته‌ماشای گونده‌که‌ ده‌که‌ن و ده‌لێن شامار لاییکی
موباره‌کی لێیه‌.

سیامه‌ند زانی، یان وای بۆچوو، که‌ ئەو هاوسه‌نگییه‌ی نیوان
ته‌نیا‌یی و تیکه‌‌لاوی که‌ به‌دوای ده‌گه‌را نایدۆزیته‌وه، موعاناتیشی

بەردەوام بوو تا ئەو پۆژەى بىرىارى دا بى پىچوپەنا بەزىنى خۆى رابگەىەنى و كۆتايى بەو ئازارە بىنى و جارىكى تر هەلبىتەوہ. ئەو پۆژە مەرەكانى بردەوہ مالەوہ و لەو دىو دەرگاوە بانگى كەژەى كرد. كەژە چووہ دەرەوہ و لىى پرسى چۆنە وا زوو گەرپاوەتەوہ. سىامەند بەخەفەتەوہ پىى وت كە دەبى دىسان سەفەر بكاتەوہ. كەژە لەگۆ كەوت و سىامەند سكالای دلى خۆى هەلرشت:

((من لاوازم، لەوہ بىهيزترم بتوانم بۆ خوښم و بۆ ئەوانىش بژىم، دەچمە شوينىك كەس تىى نەمناسىتەوہ. ئەوان بەردەوام دىن، دىن بۆ لای منى تاوانبارى لاوازو داوا دەكەن دوەيان بۆ بكەم و داواى هيزو لەشساغى و دەولەمەندى و لىخوښبوونى خودام لىدەكەن. من كىم؟ بۆچى وازم لى ناهىنن؟ ئەوان بەردەوام بەدوامەوہن تا ئەو كاتەى قەناعەتم پىدەكەن بەرپاستى كەسىكى موبارەكم. منى تاوانبار)).

كەژە بىدەنگ بوو پاشان گرپا. ئەو گرپانە لای سىامەند سەىر بوو. واىزانى كەژە سوودى لە وانەكانى پشتبەستن بە خاوەنەكەى وەرئەگرتووہ و لە دواپۆژى هەژارى دەترسى:

((مەترسە! هەموو مەرەكانت بۆ جىدەهيلم، شوانىكىشت بۆ رادەگرم)).

گرپانەكەى كەژە وەستا:

((بۆچى وا دەزانى خەفەتى ئەوہمە؟)).

ئەو وتى ھەر دەبى بپۆم. كەژەش زانى پەشىمان نابىتەوہ، زانى ھەر دەپوات بۆىە نەيتوانى ھاوار نەكات:

((ئەوان پىويستيان بە تۆىە. من پىويستم بە تۆىە)).

ھەر ئەوہندەى وتو شەرم زمانى بەستو پەشىمان بووہوہ. پشتى تىكردو بۆ ژووورەوہ هەلھات. لاوہكە لەشوينى خۆى وەك بتى لىھات، يەكەم جارە ئافرەتىك پىى بلى ئەوى دەوى. لەوانەىە چەندىن ئافرەت وىستبىتيان ئەوہى پى بلىن و شەرميان دەكرد، ئەو ھەر

جاره‌ی خولیا‌ی شتیک بووه و ده‌یوت په‌له‌ی ئافرتم نییه. ئه‌مجاره نه‌یتوانی هیچ بلی، بیده‌نگو و پوو له زه‌وی له و شوینه ترازا، مه‌ره‌کانی رادا و دورکه‌وته‌وه، له‌پینگه برپاری دا نه سبه‌ی و نه دوو سبه‌ی، ئه‌مرو دوایه‌مین شه‌و له گوند به‌ریته‌ سهر، رانه‌که ده‌باته له‌وه‌رو زوو ده‌یانه‌ینیته‌وه، بیر له که‌سیکی گونجاو ده‌کات شوانی بو که‌ژه بکات و سبه‌ی زوو بو‌ی ده‌ریچی.

له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش نه‌یتوانی لومه‌ی خو‌ی نه‌کات:

((که‌ژه راست ده‌کات. چو‌ن واز له و خه‌لکه بینم؟ چو‌ن واز و زوو و بو دوو‌مین جار له شه‌ره‌که هه‌له‌اتم، راست ده‌کات. به‌لام...)).
 نه‌شیتوانی قسه‌که‌ی که‌ژه له می‌شکی ده‌ربکات: ((پیوستم پیته)).

جوحای بیرکه‌وته‌وه:

((چو‌ن بیوه‌فاییه به‌رام‌بهر جوحا ئه‌گه‌ر ژنه‌که‌ی بخوازم)).

به‌لام ده‌نگیکی تره‌ه‌بوو خو‌ی بو ماتدابوو، ده‌نگه‌که توند هیرشی بو برد، هیرشیکی پر له گالته‌جاری:
 ((ئه‌ی بیوه‌فاییه نییه ژنه‌که‌ی به‌ته‌نیا جیبه‌یلی؟ دیاره بیوه‌فاییه چوته‌خوینته‌وه)).

سیامه‌ند وه‌لامی ده‌نگه‌که‌ی دایه‌وه:

((که‌ژه ته‌نیا نییه، سیامه‌ندی بچووک‌ی له‌گه‌له، خوای ئه‌ویش و سیامه‌ندی بچووکیشی له‌گه‌له)).

ده‌نگه‌که به‌لاقرتییه‌وه پی‌وت که خو‌ی له راستییه‌که ده‌دریته‌وه:

((که‌واته بچو به‌خاوه‌نه‌که‌یان بلی مندالان چیتر پیوستیان به‌باوک نییه)).

ئه‌و ده‌یویست ده‌رگا دونیاییه‌کانی تر دابخات که‌چی ده‌رگایه‌کی تری بو کراوه‌ته‌وه، ده‌رگایه‌کی بیری لینه‌کردوته‌وه:

((دهمويست له په يوه ندييه کاني هاورپيټي و دراوسپيټي دوروبکه مه وه که چي په يوه ندييه کي گوره ترم بو دره پرې پيم دلي و هره، پيم دلي پيوستم پيټه)).

دهنگه که گالته ي پيکرده وه و پي و ت چاره پرې چي دکات؟
((بوچي هه لنايه ي؟ يان خوټ بشاره وه هه روه که نه و شترمه له ي جار يکيان له ويټه يه که بينيت له ترسا سه ري له ناو خوټ شار دبو وه وه و وايد ه زاني دوژمن ناي بيټي)).

دهنگه که زياتر گالته ي پيکرده وه نه يه شت قسه يه کي تر بکات:
((بيگومان نه وه ش ناي بيټي که که ژه گه نجه و ده ي شو بکاته وه. گوي له هواره که ي که ده که ي و له بيرت چوه خوټ پيټ و تووه ناي نافرته به ته نيا بمينيټه وه)).

سيامه ند چاره سه ره که ي و ت:
((من نا. که سيکي باشي بو ده دوژمه وه)).
لاقرتي دهنگه که له گوي دهنگيدايه وه:
((بوي بدوزه ره وه! بزانه جوحا کي خو شده ويست، که سيک له تو زياتر خو شيد ه ويست و بو که ژه ي بدوزه ره وه)).

به لام جوحا کي له سيامه ند زياتر خو شده ويست؟ که س.
سيامه ند نه يزاني کامه يان زولمه له هاورپيکه ي “ژنه که ي بخوازي يان ژنه که ي جيبلي. پيش نه وه ي بيټه جادو وگر، دواي نه وه ش هه روا، گوي نه ده دايه نه و هه زه ي جوحا که به ره زي به خشيبوو. ره زي روشت و دلي جوحا بو خه جي ليدي دلي نه ويش هه ربه رده ره که ي جار ان بوو، دلي ره ق بوو، گالته شي به وه ستانه ده کرد که نياز يکي خراپي له پشته وه نه بوو. نه خير! هه سته کاني جوحا له ناوي پوون پاکتر بوون. نه و زولمه ي له جوحاي هاورپي کردي له و ناسته نه وه ستا، نه و کاتيک له سه فري دووه مي گه رايه وه و عيشقي سروشت و توانه وه له ناوي له گه ل خو ي هينا جوحاي نومي خه ياليک کرد، په ننگه نه گهر جوحا تا نه و کاته که ژه ي نه هينا يه پي دهوت بير

له ئافرهت نه كاته وه و له جياتى ئه وه سروشت بخوازى. جوحا ژيا و مردو ئه و هه ر زولمى لیده کرد، راسته ئیستا وه كو هه موو ترسنۆكێك له شه رپه كه هه لبى و كه ژه و منداله كه ی وه كو جار ه كه ی تر به ته نیا جیبهیلێ؟ خه لك ته نیا یی ه كه ی ده شیوینن؟ به لام كه ی خاوه نی خه لك ئه و جو ره ته نیا یی ه ی ویستوه ؟

ئىستا ده یزانی چه ند ترسنۆكه، به پال ترسنۆكیش خۆپه رستیه كه ی جارانی تى مابوو. ئىستا ژيانىكى بۆ خۆى هه لبژاردبوو گوايه خۆپه رستى تى نه بوو، ژيانىكه تا كۆتاييه كه ی دى هه ر فێربوون و فێرکردنى كه سانى تر بوو كه چى ده یویست له و ژيانه ته نیا بى. ده یویست بۆ خۆى بژى له و كاته ی كه سانى تر پىویستیان پى بوو، له و كاته ی هه موو كه سێك پىویستی پى بوو، ئاوا یی ه كه ی خۆى پىویستی پى بوو، ئاوا یی ه كانى تر، شار ه كه، سیامه ندی بچووك.... و دا یكى.

كتوپر هه ستى كرد دلى یه كلا بۆ ته وه “ ده بى بۆ ئه وانى تریش بژى، ئىستا له جار ان دلنیا تر بوو كه ده بى زیاتر بۆیان بژى، زیاتر له و بره كه مه ی به ره وای ده زانى. ئىستا ئه و پۆژه ی با شتر له بیر ه كه كتوپر به كاریك گه راپه وه ماله وه و خۆ ته رخا نکردن بۆ ئه وانى تر له به رچاوى له كه ژه به رجه سته ببوو. ئه و پۆژه كه ژه ی بینى قسه بۆ ژنان ده كات. چه ند ئافره تیك له ده وری كه ژه كۆببوونه وه و ئه و به و وشه سادانه ی ده یزانین ئه و قسانه ی بۆ ده كردن كه له خۆى بیستبوونى، خه ريك بوو دیمه نه كه دوو بالى پى بدات له خۆشیا پىیان بۆ ئاسمان بفرى” ئه و تا به ره مه یكى ده ستى خۆى ده بینى. كه ژه تا ئىستا ته نها گوینگر بوو و له م ئىستا یه بۆ ته قسه كه ر، تا ئه و كاته وه رگر بوو و له م كاته خۆى ده به خشى. هه ر ئه و پۆژه ش زانى كه ژه ما وه یه كه خه ريكه و كاریكى باشى كردۆته سه ر ئافره تانى گوند.

دلّی سیامه‌ند بۆ ئه‌و یاده کرایه‌وه و بپیری دا سه‌فه‌ر نه‌کات و به که‌ژه بلّی نیازی‌تی ته‌نیا نه‌بی. زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ک چوه سه‌ر لیوی و زانی ئه‌و هه‌وایه‌ی ده‌ی له ده‌موچاوی شه‌مالی‌کی فیئکه، ئیستا هه‌ست به‌و فیئکیه ده‌کات، ئیستا هه‌ردوو جوانی و پاستی پی‌که‌وه ده‌بینی. سه‌ری بۆ ئاسمان هه‌لب‌پری و ته‌ماشای په‌له هه‌وره‌کانی کرد. سوپاسی خاوه‌نه‌که‌ی کرد که ده‌رگا‌کانی له‌به‌رده‌م مرۆڤه‌ دانه‌خستوه. به‌ر له واده‌ی گه‌پانه‌وه پانه‌که‌ی به‌ره‌و گوند وهرچه‌رخاند. هه‌ر ئه‌وه‌نده بگاته‌وه ئاوابی به که‌ژه ده‌لی بپیری داوه دیواری نیوان دوو به‌شی خانوه‌که برووخینی.

سیامەند ئاگای لەو ورتە ورتە نەبوو کە چەند پۆژتیک بوو لە ناو گوند دەستی پیکردبوو و ئەو پۆژە گەشتبوو ئەوەی ببیتە قسەى ئاشکراو بەرە و پرووی خۆی بکریته وە . هەستیشی بە ساردبوونە وەى بە شیکى خەلکە کە بەرامبەرى نەکردبوو، تییینیشی نەکردبوو کە ئەو چەند پۆژە کەسى ئاواى بۆ لای نەهاتووە .

سیامەند خۆى و مەرەکانى گەیشتنە لای سى کەس لە بەردەمى مالتیک دانیشتبوون . سلاوى لیکردن و تییەرى . وە لاما ساردە کە یان ئەمجارە سەرنجى پراکیشا، گویشى لە قسە کە یان بوو کە مەبەستیان نەبوو بە ئەسپایى بى :

((هەتا ئەمانەش شتى خراپ دەکەن)).

((هەموو درۆ دەکەن)).

یەکیکیشیان :

((دە با بیهینایە . باشتر نەدەبوو لەوەى بەدرى دیکەو لە دیوارە کە خۆى هەلداتە مالهە کەى ؟)).

خوین لە ناو کەلەى سیامەند قولپى دا " ئەو قسانە پروویان لە خویتی، خۆى و کەژە . بەرلەوہى بگاتە مالهە کەى بە لای چەند ئافرەتیک تییەرى کە ئەوانیش لە بەردەگای مالتیک وەستابوون وە ک چۆن چاوەرپى گەرانەوہى بن تا ئەو قسانە بدەن بە گوپى :

((ئەو کەژەیهى وامانزانى مەلایکەتى خوایە))، باوەرى نوپى

یه که میان بوو.

((بویه نهیده یوست بچیته وه مالۆله))، ئه و ئه نجامه ی لای دوه میان

بوو.

((چۆن دلّی دی به جیبییلی))، مۆرکردنی سییه میان بوو.

سیامه ند هه موو شتیك تیگه یشته. زانی شتیك له باره ی خۆی و
که ژه وه ده و ترا، شتیکی خراپ، شتیکی زۆر خراپ، مابوو دلّیا بی،
مابوو ورده کاری بزانی.

له ده رگای ماله که ی داو چاوه پری بوو که ژه بیته ده ره وه. که ژه
ده رگا که ی بۆ کرده وه و دیار بوو هیچی نه بیستبوو. سیامه ند شتیکی
لی پرسی نیوه دلّیا بوو وه لآمه که ی نه خیر ده بی:

((ئه مپرو ئه و ژنانه هاتن بۆ گوئیگرتن؟))

که ژه وایزانی سیامه ند هۆکه ی ده زانی:

((سهیره! ئه مپرو بریار بوو بیّن به لآم نه هاتن. ته نها کچیک هات و
هه ندی قسه ی کردو لی تی نه گه یشتم، ئه ویش دایکی خیرا به دوا ی
هات و به تو وره بییه وه بر دییه وه. چی پوی داوه؟))

سیامه ند دلّی پر بوو و به حالّ توانی وه لآمی بداته وه:

((شتی خراپ. شتی زۆر خراپ))

پشتی تیکردو پۆشت و ئافره ته که و دوو چاوی سه رسامی
جیه یشته.

سیامه ند شه و له مالّ مایه وه و سه ره تای ئه و شه وه له ناو گیزا و
برده سه ر. جاریک ده یوت ده چمه ده ره وه و ئاوا بی کۆده که مه وه و
ده پرسم تا بزائم چی و ترا وه هه مووی به درۆ ده خه مه وه، جاریکی
تریش له پووبه پووبوونه وه ده ترسا. هه ر سه ره تای شه و بوو ئه وانه
هاتن که سیامه ند ده یویست بۆ لایان بچی. پینچ پیاوی گوند له پشتی
دیواره که وه که ده رگای نه بوو هاواریان ده کرد:

((سیامه ند! سیامه ند! ئیشمان پیته))

که ژه گوځی له وه بوو و زانی به پاستی شتیکی خراپ پروید او ه .
 سیامه ند چوه دهره وه و فرمووی له و پیاوانه کرد بچنه ژوره وه
 به لام نه وان ویستیان هر له دهره وه بیپړینه وه :
 ((د بې که ژه بینی یان خوټ و نه و له ناوایی نه مینن)).
 سیامه ند لی پرسین:

((نه ویه که من دهمویست بیزانم. چی پروید او ه؟)).
 یه کیکیان به خیسسه وه سیامه ند توانی له و تاریکیه هستی
 پیبکات:

((خوټی لی گیل مه که. تو د زانی له وه ته ی هاتووی به قسه ی زل
 ده مانخه له تینی، به لام خوا سپری هه لمالیت)).
 سیامه ند سوور بوو بزانی چی و تراوه :
 ((یه ک بست له م دنییه دوورناکه ومه وه تا نه زانم چی بووه)).

ماوه یه ک دووباره ی ده کرده وه و دووباره یان ده کرده وه .
 له کوټاییش پییان وت. بویان باس کرد چون شه وان ه له سر
 دیواره که وه خو ی بو لای که ژه هه لده دات و شه و پیکه وه ده میننه وه .
 وتیشیان که نه و و که ژه هینده له و په یوه ندییه پوچوون ته نانه ت
 به پوژیش ده چپته لای و نه مپو چهند که سیک بینیان ناوه خت
 گه پاره ته وه ماله وه . له کوټاییش دووباره یان کرده وه که د بې
 چاره سهری نه و تاوانه ی بکات و که ژه بینی یان خو ی و که ژه بو سبه ی
 له گوند نه مینن . سیامه ند نه ی توانی به رگری له خو ی بکات، نه ی توانی
 هیچ بلې نه وه نه بې تا سبه ی له سهری بوه سترن و نه گهر نه ی توانی
 بیتاوانی خو یان بسه لمینن نه و کاته حه زیان له چپیه با بیکه ن .

که ژه له حه وشه که ی خو یه وه گوځی له ه موو شتیکی بوو. پیش
 نه وه ی پیاوه کانیش برن هه ناسه ی سوار ببوو. دهستی خسته سهر
 سنگی ویستی هاوار بکات به لام نه ی توانی . پاشه وپاش گه رایه وه
 هه یوانه که . زوری له خو ی کرد تا گه یشته ژوره که و بیجو له که و ته

سەر جیڭگە. سیامەند کە ئاگای لە کەژە نەبوو بە پێویستی نەزانی بەو شەوێ هه‌چی پێی بلی، پێویستیش بوایه نەیدەتوانی هه‌چ بلی، چی بلی؟ چۆن بیلێ؟ دنیا لە بەرچاوی بوو دۆزەخ، ئەو ساتەش حەزی کرد پۆژی بارانە کە لافاو بێردایه، حەزی کرد هەر بە مندالی بمردایه. شەو وەکو پەرۆ بە سەر جیڭگە کە ی کە وتبوو و تا کازبوو هەلنەسا. دوینی بریاری دابوو کە ژە لە خۆی بخوازی بە لام دەبی واز لە و فیکرە یه بێنی، کە ژە بخوازی واتای ئەو یه ددان بە تاوانە کە ی دەهینی، گوندیش جییلێ هەمان شتە.

بە یانی وەکو چاران پانە کە ی برده دەرەو. دەنگی کە ژە ی نە بیست. ماو یه ک خۆی دواخست بە لکو بیته دەرەو تا پێی بلی چ کارە ساتیک رووی تیکردوون. کە ژە هەر دەنگی نەبوو ئەویش ناچار بوو هەندی تەقە تەق بکات، بە لام کە ژە هەر دەنگی نەبوو. سەری کز کردو پۆشت. مەرۆ بزەنە کان رینگە کە یان دەزانی و پێویستیان بە شوانە کە نەبوو، خەمبارییە کە هەر وەکو ئەو پۆژی جوحای بە مردوویی بە سەر پشستی گویدریژە کە وە هینابوو وە ئاوی، پۆژیکە لە وەش خەمناکتر.

سیامەند و پانە کە ی گە یشتنە چە مە کە. ماو یه ک بوو ئاوی چە م کە م ببوو وە و خەلک لە وە دەرسان بە تەواوی وشک بکات. قسە ی پیاویکی شەوی بێرکە و تەو وە کە وتبووی سیامەند ئاوی لە گوند بری. کە واتە گوند وا دەزانی ئەو گوناھە ی سیامەند و کە ژە دەیکەن هۆی کە مبونە وە ی ئاوی چە مە کە یه، کە واتە ئەو و کە ژە لە بەرچاوی گوند زۆر گوناھبارن، کە واتە گوند باوهری تەواویان بە و درۆ یه هە یه .. درۆ! کێ ئەو درۆ یه هە لێ ستوو؟ کێ بۆ تە دۆزمن؟ یان کێ دۆزمنە و سیامەند نە یزانووه؟ زۆراب؟ بە لگە چییە ئەو؟

سیامەند و پانە کە ی چە مە کە یان جییهشت. سەری بۆ ئاسمان

بەرزكردەو و لەناخەو و گریا:

((بەلایەكە ناردووتە بۆمان. دەتوانی نەیهیلى بەلام هیشتت، شتیكە تۆ دەیزانی و ئیمە نایزانی، دەترسم تا بیزانی ئیمە بمرین، بەلام نە ئیستا و نە هیچ كاتیكى تر لە بەزەیی تۆ بیئومید نەبووم)).

ئاوړی بۆ تەپۆلكەكە دایەو و. بە چاوی دل گۆړی جوحای هاوړی
خۆشەو یستی بینى. لەپەر گریا. گریا و گریا و نەیتوانی قسە بكات،
ئینجا قسەى كرد، هەر بەگریانەو و لەدوورەو و قسەى لەگەل ئەو گۆرە
كرد:

((جوحا گیان! بمردمايە و نەهاتمايەو و گوند. بۆچی هاتمەو؟ بۆ
ئەو و تا بمرم زولمت لى بكەم؟ كەژەى داماو ئیستا لە ماله. ماوہیەكى
تر چاوهرپى ئەو ئافرهتانه دەكات بچنە مالهكەى و گوى لە ئامۆژگارى
پاكی بگرن. ئامۆژگارىيەكانى پاراستنى لەش و دل و زمان لە گوناھ.
چاوهرپىيە بچن تا پىيان بلى دانایى یەك وشەيە: هەلنەخەلەتان بەم
ژيانە كورته. كەژە چاوهرپى دەكات و چاوهرپى دەكات بەلام كەسيان
ناچن، كە خۆشى دەچى و هەوائيان دەپرسى دەبينى لاشەى
لەبەردەميان ئەنجن ئەنجن كراو)).

سیامەند ئەو رۆژەى لەسەر ئاگر بردە سەر. نەیدەزانی چۆن
بیتاوانى خۆى و كەژە بسەلمىنى. زۆر بیریكرده و. هیندە
بیریكرده و ماندوو بوو. هەموو رێگەكان لەبەردەمی داخرابوون.
چەند سەعاتك بۆ وادەى گەرانەو و مابوون و ئەو نەیتوانیبوو هیچ
چارەسەرىك بدۆزیتەو و. بیریكرده و تەماشای ئاسمانى دەكرد،
بیریكرده و دەپارایەو و، لەكۆتاییش بەدەما كەوتە سەر زەوى و
خۆلەكەى تیر فرمیسكى خۆى كرد:

((لیم خۆش بە لە هەرچییەك كردوومە و پیم نەزانیو و یان لى
پەشیمان نەبووم، هەقى تاوانەكانم بەم ئاگرە لى مەكەرەو)).

سیامەند پێشتر لە وادەى خۆى گەرایەو و گوند. گەیشتەو و لای
تەپۆلكەكە. تەماشای كردو قسەى لەگەل گۆړی جوحا كرد:

((خه مەخۆ براکەم! بە مردنی خوڤم بئ دەبی پاکیی ژنهکەت
بسهلمینم)).

وشە ی ((ژنهکەت)) ی وت و دلئ وتی تازه بههیچ جورئیک بیر له وه
ناکاته وه که ژه بیئئ. چوو بهردره گای که ژه. ویستی بزانی
هه واله که ی پی و تراوه یان هیشتا نه یزانیوه. دهنگ له مالله که
نه دههات. سیامه ندی بچوکی بینی له و به ره وه له بهرده گای مالی
دراوسییه. نهیتوانی هیچ بهمئینئ. ناچار بوو له و ژنه دراوسییه
بپرسی. له ژنه که ی پرسى و ژنه که دلئ داخوړیاند:

((که ژه له جیگه که وتبوو و منداله که ی دهگریا. ئیمهش هینامانه لای
خومان)).

ئافره ته که ده رگا که ی به پرو داخست:

((تۆ به لای بووی بو خوئی و میرده که ی)).

که واته هه واله که گه یشته که ژه، هه واله که ش له سه ری سهخت
بوو، رهنگه کوشندهش بی، ئیستا پیویست بوو په له تر بی بو
سه لماندنئ بیتاوانییه که ی. به پراکردن چوو ناوه پراستی گوند. هاواری
نارده ناو هه مو ئاوی:

((خه لکینه وهرن. وهرن. کئ دهیه وی بزانی با بی)).

چهند که سیک لئ کۆبوونه وه. له ناوه پراستیان وه ستاو ویستی
هاوار بکاته وه. هیچی نه بوو بیلئ جگه له وه ی نه فرته به سه ره ئه و
که سانه ببارینئ که ئه و قسه یه یان هه لبه ستوو، ده می کرده وه تا
توند ئه و نه فرته ببارینئ و هاوار بکات. هه رزه کاریک له و کاته به
هه له داوان گه یشت. ئه و بوو هاواری کرد:

((ماله سوور گورگیکی گرت. به خوا گورگیکی گرت)).

سیامه ند وایزانی ئه مه توانجه له و، به لام کورپه که پرووی
له شوینئیک تر بوو، کورپه که هاواری کرده وه:

((به خوا به پراستمه. ماله سوور به ته له که ی گورگیکی کوشت)).

ئەو چەند كەسە بەپەلە شوئینی كۆرەكە كەوتن، پاشان ھەموو گوندەكە چووہ ئەو شوئینە. ئەو مالەییەیان بینی لەگەڵ ھاوڕێیەکی گورگیکی زامداری دەست و قاچ بەستراویان ڕادەكیشتا. مالە بەخۆشییەوہ ھاواری دەكرد:

((كی لیم دەكړی؟ کی لیم دەكړی؟))

گورگی برده بەردەم مائی خۆی. سیامەندیش چوو و گورگی بینی. زەرەدەخەنەیکە بازیدیایە سەر لیوی، گەرەترین زەرەدەخەنە لەو تەوی فامی کردووہ:

((جوحا گیان! جوحای گورگکوژا! بیئاوانیی ژنەكەت وا ئاشكرا دەبی)).

سیامەند وازی لێھێنان تیر تەماشای گورگ بکەن. لەپشتەوہ وەستابوو و ئەوان لێی بیئاگا بوون. پیاوہکان باسیان دەکرد چی لەو گورگە بکەن، ژۆربەیان دەیانوت ھەر ئیستا بکوژری، ئینجا گوئیان لە دەنگی سیامەند بوو لەپشتەوہ دەلی:

((ئەم گورگە بەدەنە من)).

ئاوریان بۆ دایەوہ و ئەو قسەكەیی تەواو کرد:

((بیدەنە من و كەژە. بەو گورگە بۆتان دەسەلمینم بیئاوانین)).

بەكورتی فیکرەكەیی پیوتن:

((ئەمپۆو سبەینی ئەم گورگە برسی بکەن. وای لیبکەن لەبرسانا بەردیش بخوات. دووسبەیی من و كەژە پیکەوہ دەچینە لای و دوعا دەکەین ئەگەر تاوانمان کردووہ گورگەكە ھەردووکمان بخوات)).

ئەو فیکرەییە جگەلەوہی گونجاو بوو خۆشیش بوو. ھەموو پەسەندیان کرد. داواشی کرد ھەوال بۆ گوندەکانی تر بنیرن و مەلایەك لە شارەكە بۆ شایەتی بانگ بکەن.

گەراییەوہ و چووہ مائی دراوسی. ویستی كەژە ببینی. ژنەكە نەبھیشت ئەویش سوور بوو و وتی ھەر ئەم جارە دەبی، تازە ھیچیش

نەما بوو لىيى بترسى. سيامەند كەژەى بينى لەجىگە كەوتوو و سى
كچى ژنەكە دەورەيان داوہ. كەژە دوو چاوى وپى پووكردبووہ
بنميچ و قسەى بۆ نەدەكرا. سيامەند سەرى داخست. ويستی وشەكان
هەلبژيرى بەلام هيچى بۆ پيكنەخرا. وازى لەخوى هينا چى دەلى با
بيلى:

((براژن! ئەمرو پريارىكم دا. پريارىك بۆ خۆم و خۆت. دووسبەى
هەردووكمان خۆمانە دەدەينه دەستى خوا تا خوى بيتاوانىيى خۆمان
بسەلميني. من و تۆ پيکەوہ دەچينه بەردەستى گورگيكي برسى.
دەچينه بەردەمى و هاوار بۆ خوا دەكەين ئەگەر تاوانبارين بەزىندوويى
دەرنەچين)).

ماوہيەك پيويست بوو پيش ئەوہى كەژە بتوانى پەزامەندى
دەربەرى. بيئەوہى چا و لە بنميچەكە دووربخاتەوہ توانى پرسىارىك
بكات:

((بۆچى هەر ئەمرو نەبى؟)).

((دووسبەى. دووسبەى بۆ من و تۆ ئيستايە)), وەلامى دلنيا و
كورتى ئەو بوو.

ژنى مالهەكە پرسىارى كرد:

((ئەگەر گورگەكە بتخوات مندالەكەت چى ليئەكەى؟)).

گورگ نايانخوات، كەژە دلنيا بوو، ئيستا دەيتوانى زياتر قسە
بكات:

((مندالەكەم؟ هەر ئەو رۆژە دەگەرئيمەوہ بۆ لاي، بە ساغى. لەئيوہ
ساغتر)).

ژنەكە گريا، كچەكانيشى گريان. دواوتى سيامەنديش
ئاموژگاربيەك بوو كە هەلسى و ئەركەكانى خوى بەرامبەر خاوەنەكەى
لەياد نەچى. رۆشت و ئەو شەوہ و رۆژى دواتر لەگەل مەرەكانى
تەنيشت تەپۆلكەكە و چەمى هاوپيى ماہەوہ.

به یانینی رۆژه که گوند قهره بالڭ بوو. گورگ خرابووه ناو ته یمانی مائی ئه و ماله سووره که خه ریک بوو بیته یه کیک له قوربانیه یه که مه کانی سیامه ندی جادووگهر. جوحا بوو که پۆژی دوی ئه وهی سیامه ندی جادووگهر شتی به ئاوی چه مه که خویندبوو پیی راگه یاندبوو ئه و ماله یه خه ریک بوو ژنه که ی ته لاق بدات.

په رژی نی ته یمانه که راست و چه پ به داری بی چنرابوو و له بالای مروفتیک به رزتر بوو، به هه مان داریش چه په ریک بوو چونه ژووره وه دروست کرابوو. ته یمانه که بوو پاراستنی ئاژه لی مائی و به سوود له ئاژه لی دپنده و زیانبه خش بوو به لام ئه مجاره ئاژه له دپنده که خوی له ناوی بوو. خه لک ته ماشای ئه و گورگه یان ده کرد که برسیتی هاری کردبوو و زامه که ی له بیر بردبووه وه، به قاچیکی له نگه وه به ده وری په رژی نه که ده سوورایه وه و خوی پیا ده کیشاو ده یلووراند.

به رله وهی بچینه ئه و شوینه سیامه ند لای ته پۆلکه که بوو. سه رکه وت و له به رده م گوڤه که ی جوحا دانیشته. دهستی به سه ر خۆلی ته نیشته کیلی لای سه ره که هیئا وه ک چۆن ده ست به سه ری هاوړیکه ی به ینی. بزه ی دلنیا یی له ئاکامی ئه و پۆژه له سه ر لیوی ببوو و به ری نه ده دا. هه ر به زه رده خه نه وه قسه ی له گه ل کرد:

((جوحای هاوړیم، جوحای گورگکوژ، ئه مپو گورگ بیتاوانیی ژنه که ته به گویی ئه و خه لکه ده دات که قسه کردن و بیده نگی لایان وه کو یه که، جوحای هاوړیم، بپیارم دابوو ژنه که ته و مندا له که ته به ته نیا جینه هیلم به لام تازه ناتوانم، تازه تا مردن که ژه خوشکمه)).

ماوه یه ک وا مایه وه ئینجا چووه خواره وه. چووه ناو ئاوی چه مه که و خوی پاک کرده وه. گه راپایه وه گوندو له دووره وه قهره بالغیه که ی بینی. قهره بالغیه که بوو وه ک پۆژانی جادووگه ری که تییان ئاوی و ئاوییه کانی تری کۆده کرده وه. پۆژانی جادووگه ری له به رده می خه لکی ناوچه که سه ره وری و ده سه لاتی خوی

دهسه لماند، به سهر ميمله كانى سهرده كه وت و ئاهنگى ده گيړا،
 نمايشى توانا كانى ده كردو ده ستي به خششى ده كرده وه. شامار
 به ديريژي ميژوي ده سه لاتداريكي وه كو ئوي نه ديوو، ئه مپوش
 وه كو جاران هه ستي ده كرد به هيژه، وه كو جاران به ده سه لات،
 سه رچاوه كه ش شوينيكه سه رچاوه ي هه موو ده سه لات هه كانه، ئه مپوش
 ئاهنگى سه روهري بوو وه كو پوزانى ده سه لاتي جادوو گه ره
 مه زنه كه ي شامار.

گه يشته ماله دراوسيكه و له پشتى ده رگاوه هاواري بو كه ژه كرد
 كه ئه و ئاماده يه و ئيستا ده روات با ئه ويش بى:
 ((كاتيى بچين، سى كه س به رامبه ر ئاويى ده بين، دوو مروقى
 بيتاوان و ئاژه ليكى درنده و بيتاگا)).

دهنگى كه ژه له ژوره وه هات، دهنگيك ماندوو بوون و لاوازي
 فريداوو و دلخوشيى ده ناره ئه وديو ديوار بو لاي بيتاوانى دووه مى
 چاوه پى:

((چواره ميشمان له گه له "خاوه نيكي به ئاگا و به به زه ي)).

پياوه كان له ده وري مه لاي شار دانيشت بوون و چاوه پى هاتنى
 سيامه ندو كه ژه يان ده كرد. كو بوونه وه ي هه موويان له يه ك شوين ئه و
 ناكوكييه ي باشتر ده رختبوو كه سيامه ند لى بيتاگا بوو. پياوه كان
 مقومقويان بوو و به شى ئه وه كه سانيك هه بوون گومانى خويان له و
 تومه ته ده ربين، به شى ئه وه ده روونى ساف هه بوو بزاني قسه نابى
 وا به خوږايى بو تر يته وه و بلاو بكر يته وه. سيامه ند ئاگاي له وانه نه بوو
 چونكه هه موو گوند له به رچاوى ببوو دوزمن، دوزمنيك به يه ك قسه
 برپاريكي گه و ره ي دابوو.

ژورابيش له وي بوو و چاوه پى ده كرد، ته نيشته مه لاهه
 به روويه كى بوو به تفه نيك له كو ش دانيشت بوو، دوو توكه ريش

بەتفەنگ و فېشەك و فېشەكدانەو بەسەر سەرییەو وەستابوون.
زۆراب لەگەڵ مەلاکە قسەى دەکرد:

((گورگ بیانخوات یان ئەوان گورگ بخۆن من ھەر ئاگرى خۆمیان
پێو دەنێم)).

بەلام ئەوان بۆ ئەو ئاگرەى زۆراب کۆنەبوونەتەو:
(ئەو لە دەستی تۆ نەماو)، مەلاکە تێیگە یاند.

سیامەند دەرکەوت، گەیشت و سلأوى کرد. وەلامى مەلاکەى
بیست:

((سەلام کوپم. وەرە تەنیشتم دانیشە)).

سیامەند بەرامبەرى دانیشت و مەلا قسەى دەستپێکرد:

((من باوکتەم دەناسى، پیاویكى چاك بوو. كە بیستم دەستت داووتە
جادوو خەلكم ئاگادار کردەو و پیم وتن یەكێك لە دوو شت ھەلبژێرن
یان بچن بۆ لات یان باوهرى خویان بیاریزن. دواییش بیستم بووتە
پیاوچاکیك و ئەمجارە بۆ پیاوچاکیك پرویان تیکردووی. ئیستاش
ئەوهم بیستووە كە بیستووە. تۆ داواى مەلایەكت کرد شایەت بى،
منیش لەبەر تۆو لەبەر باوكت ھاتم)).

سیامەند بى پێشەكى پرسىارى کرد:

((ئەو كارەم کردبى سزاكەم چىیە؟)).

رەنگى مەلا گۆرا. دیاریبوو سیامەند تاوانەكەى کردبوو:

((لە دەستی ئیمە نییە. ئەگەر دەسەلات پێشتر رایگە یاندبوو سزای
ئەو كەسانە بدات ئەو كاتە ئەو دەسەلاتە فەرمان دەدات كە تۆ و كچەكە
سەد دارتان لى بدرى)).

یەك لە دوو پێكۆرەى تەفەنگبە دەست، پاش خیسەیهكى زۆراب
لەخۆى و لە ھاوڕێكەى، بەتوورەییەو نەپاندی:
(دار چىیە؟ تەفەنگ تەفەنگ. فېشەك فېشەك)).

تەفەنگى خستە سەر سەرى سیامەند و تەماشای زۆرابى کردو
چاوهرپى خیسەیهكى تر بوو. ئەمجارە مەلاکە توورە بوو، جلەکانى

پاکیشان:

((دانیشه! به تفهنگی قۆرهکته بهره و پرووی وشهکانی خوا ده بیته وه؟)).

سیامه ند پرسیاره که ی تری کرد:

((ئهی ئه گهر ئیمه وتمان لهو کاره بیناگاین و چی وتراوه درۆ بووه؟)).

مه لاکه چاوی به ناو خه لک گێپراو سه ری بو ئه وانه به رز کرده وه که به پیوه وه ستابوون:

((هر کهس ئه و قسه یه ی وتوو ده بی له گه ل خۆی سی شایه ت بینێ. ئه و چواره ده بی بلین ئه و دوو که سه مان بینیه ئه و کاره یان کردوو ئینجا سیامه ندو که ژه ئه و سه د داری حه ده یان لیده درێ، ئه گهر ئه و سی شایه ته شی نه هی نا خۆی هه شتا داری لیده درێ و له وه به دوا شایه تیی ئه و وه رنا گیری)).

سیامه ند:

((ئهی ئه گهر دوو کهس بوون؟)).

مه لا:

((نابی. هر چوار)).

پیاویک له وانه ی به پیوه وه ستابوون وه ک سه ودای کالایه ک بکات ده ستیکێ له ناو پشتینه که ی بوو و هاواری کرد:

((ئهی سی کهس؟)).

مه لا توندتر قسه ی کرد:

((هر نابی. خو بازاری جه له ب نییه)).

سیامه ند سه ری نه وی کرد:

((ئوه گه ردم، لیشیان بپرسه کی خۆی ده کاته خاوه نی ئه و قسه یه، ئینجا یان پشتی خۆمان یان پشتی ئه و)).

مه لا سه ری به رز کرده وه و به چاو لێی پرسین. کهس قسه ی نه کرد. ئه و قسه ی کرد:

((كەس نايەوى بلى، كەواتە ۋەك ئەۋەيە ھېچ شتېك نەۋترابى. تەنھا بوھتانىكە خوا تۆلە لەۋ كەسە بكا تەۋە كە كىردۋويە تى. دەى بلاۋەى لىيكەن)).

بە لآم سىامەند بپىارى خۆى دابوو:

((با كەس نەىلى، ئىمە دەچىنە بەردەم گورگ، دەچىن تا بزانرى كى دپندە ترە، گورگى برسى يان ئەۋانەى گۆشتى مرؤف دەخۇن و بە گورگ دەلىن دپندە)).

مەلاكە ھەۋلى داۋ سىامەند پەشىمان نەبوۋەۋە. زۆراب بىرى لەۋە دەكردەۋە بلى من بينيومن بە لآم لەۋ كاتە تەنھا ئەۋ دوو نۆكەرەى بە دەستەۋە بوو. زۆراب لە دارى ھەد نەدە ترسا چونكە ئامادە بوو مەلاكە لەجىياتى خۆى داركارى بكا تۆمەتى ئەۋەشى بخاتە پال كە پەيوەندىى لەگەل كەژە ھەبوۋە بە لآم ئەۋ لە ئابرووچون دە ترسا، ئەۋ تەنھا دوو شاىەتى ھەيە، ھەردووش نۆكەرى خۇين.

مەلاۋ سىامەند قەسىان دەكردو زۆراب بىرىدە كىردەۋە ۋە خەلكە كە مقومقۇيان بوو، گورگە كەش دەيلووراندا، دىارىش بوو ئەۋە تا ماۋەيەكى تر بەردەۋام دەبى، بە لآم دەر كە وتنى كەژە ھەموو شتېكى پى بپن. كەژە دەر كە وتو لەپەر دەنگى ژنان لەۋ بەرەۋە بەرز بوۋەۋە:

((كەژە ھات. كەژە ھات)).

ھەموو كىردىانە ھەراۋ پوويان كىردە ئەۋ لايە. ۋەك چۆنىش كىتوپر دەنگ بەرزبوۋەۋە كىتوپر ھەموو بىدەنگ بوون. كەژە بەۋ جلى بووكىنىيەۋە ھاتبوو كە بۇ ھەموو گوند تەرخان كرابوو ئەۋ كچەى شوۋى بىكردايە دەيكرە بەرى. جەكەى كىردبوۋە بەرو تارايەك دەموچاۋى داپۆشيبوو، بووكىك بوو ئامادە بوو بۇ ھاۋسەرى بپرى. ژنە دراۋسىكە پىشىكە وتبوو ۋ سى كچەكەى لاي راست و لاي چەپيان گرتبوو، دوانيان قۆلى بووكيان گرتبوو ۋ لەگەلى دەپرۇشتن.

نزیکه و تنو ژنه دراوسیکه و سی کچه که هی هله له هی شایان نارد
بو شاییی نیوان خوین و ئاپوره که، ئاپوره ش سه رسام. گه یشتنه
شوینه که و وهستان. که ژه پرووی قسه ی کرده مه لاکه:
(من خوم پیشکش به سیامه ند کردوه. که ته او بووین بمده به
سیامه ند)).

چار ئافره ته که هله له یان کیشایه وه و دهنگه دهنگ
به رزبووه وه و مه لاکه دوی هه ولئیکی زور توانی شوینه که هیمن
بکاته وه:

((کچی خوم ئهی نه گهر گورگه که خوار دیتی؟)).
که ژه پیکه نی و به یه که وشه ی دلنیا وه وه لامی دایه وه و دلنیا ی
کرده وه:
(ناتوانی!).)

سیامه ند هه لساو به ره و ته یمانه که چوو. چه په ره که ی کرده وه و
پیش ئه وه ی بچینه ناوه دهستی بو که ژه راوه شان دو هاواری بو کرد
شوینی بکه وی. چه په ره که ی داخسته وه و که ژه به هیمنی به ره و
ته یمانه که چوو. ئاواپی به ده یان چاوی ئه بله قه وه ته ماشای ئه وی
ده کرد که به جلی بوو کینیی وه ده پوات، به سه ریگ پرو له ئاسمان و به
دلئیک ترسی له سه ره ویی ژیر پییان فریدابوو. ئاواپی گورگی
له بیر چوو بووه وه که ئیستا هیمن بوته وه و له لایه که ی ته یمانه که
دانیشتوه.

چه په ره بو دهستی که ژه کرایه وه و ریگه ی چوونه ناوه وه ی داو
خوی داخسته وه، له ده ره وه ش ترس زمانی مروقه کانی به سستبوو.
که ژه ته نیشت سیامه ند وه ستاو پیکه وه هیمن چاوه پیری گورگیان
کردو ده یان زانی چی ده کات، ئه وانه ی ده ره وه ش هه ناسه یان له خوین
بریبوو و چاوه پیری بریاری گورگی برسییان ده کرد، نیوه یان ده یانوت
ئیستا ده یان خوات و نیوه که ی تر نه یان ده زانی گورگ چی ده کات.

گورگ دەیزانی ئەو مەرۆقانه بۆ شتیک کۆبوونەتەو، ئەو شتە
 چیه؟ نەیدەزانی. گورگ پێش دلیتییهکەى مەرۆقەکانى لەدوورەو
 دەبینى و فیکرەیهکى لەبارەیانەو بۆ دروست ببوو، فیکرەیهکى باش
 نەبوو، خۆى و گەلەکەى مەرۆقیان دەبینى و بەیەکتريان دەوت: ئەو
 ئەو ئازەلەیه کە خۆى لە ئازەلەکانى تر جیاکردۆتەو، وەکو ئەوان
 لەشى درێژى رێکى زەوى نەبوو بەلکو بەستوونى لەسەر ئەو زەوییه
 جیگیر بوو، درێژییهکى سامناک تەنھا لەو بوونەوەرە تاکە بینویانە.
 ئازەلێکە یەك جارو دوو جار نەبوو بینویانە بەرگى ئەوانى پۆشیو،
 مەرۆق ئەو بوونەوەرە بوو کە پێویست بوو خۆیانى لى پياریزن
 هەرچەند یەك جارو دوو جار نەبوو بینویان ترسى لى پياریزن.
 ئیستاش گورگ دەبینى دوو ئازەلى لەهەمان جۆر لەناو هەمان
 تەیمان هەبوون. دیار بوو ئازەلەکانى دەرەو وەکو خۆى ئەو دوو
 هاوڕەگەزەى خۆیانیان گرتبوو.

گورگ لەلایەکى تری تەیمانەکە چەناگەى خستبوو ناو
 جووتەدەستى و تەماشای مەرۆقەکانى دەرەو دەکرد،
 بیریەدەکردو و خۆى و گەلەکەى تەنھا بۆ مەرەکان و ئازەلەکان زیانان
 هەیه، بەلام مەرۆق زيانى بۆ هاوڕەگەزى خۆیشى هەیه:
 ((مەرۆق زالم مەرۆق دپندە)).

هیمنى ئازەلى ناو تەیمان درێژەى کیشاو خەلك كەوتنە
 ورتەورت، ورتەورتیش بوو هاوارى سەرسوپمان، گورگەكەش
 سەرسوپمابوو:

((مەرۆق زالم دپندە هاوار زالم دپندە هاوار مەرۆق دپندە)).

زۆراب وەکو ئەوانى تر ئەوەى بینى و ورتەورت و هاوارەکانى
 بیست، زانى لەسەر لیواری دۆرانه، دەیدۆرپینى و تا هەتا ئاغاى تى
 نابینیتەو. تەنگەکەى هەلگرت و خنیه نیوان دارەکانى تەیمانەکەو

هاواری له گورگ کرد. گورگ لوورهی زۆرابی بیست و خۆی لوورهیهکی کرد و راپه‌په‌ری. ئاوپی دایه‌وه و زۆرابی بینی، نه‌یناسییه‌وه به‌لام بینینی به‌س بوو بۆ شیتیبوونیکی کتوپه‌ری. دوو چاوی زه‌فکردنه‌وه و په‌لاماری ئه‌و لایه‌ی ته‌یمانه‌که‌ی دا. ئاغا له‌ترسا به‌پشتا که‌وت و زه‌وی جه‌لده‌یه‌کی دا له‌پشته‌ی. هه‌موو ئاوابی پیکه‌نی، ته‌یمانه‌که‌ و جه‌په‌ره‌که‌ش پیکه‌نین. زۆراب هه‌لسایه‌وه و هاواری کرد:

((سیحره. جادووه.. ئه‌ی له‌ییرتان چووه سیامه‌ند ساحره‌؟)).

که‌س ئه‌و دلگه‌رمییه‌ی بۆ نه‌سه‌نده‌وه، مه‌لای هیمن چاره‌سه‌ری هه‌بوو:

((ئه‌گه‌ر سیحر بی‌ئیشه‌که‌مان ئاسانه. سیحر به‌تال ده‌خوینم)).

به‌ده‌نگی به‌رز چه‌ند ئایه‌تیکی خویندو به‌خه‌لکی وت وه‌ك چۆن له‌بلا‌وکردنه‌وه‌ی تۆمه‌ته‌که‌ به‌شدارییان کردبوو ئه‌مجاره‌ش به‌شدار ی بکه‌ن و هه‌ر که‌س چه‌ند ئایه‌تی له‌به‌ره:

((با بیانخوینی. سیامه‌ند تۆش به‌ده‌نگی به‌رز بخوینه تا گویمان لیت بی)).

هه‌موو ده‌نگیان به‌رزکرده‌وه، شوینه‌که‌ بووه کووره‌ی هه‌نگ. گورگ هیمن بووه‌وه، وه‌کو پیشتر سه‌کی به‌زه‌وییه‌که‌ نووساندو چه‌ناگه‌ی خسته‌وه نیوان دوو ده‌ستی. سیامه‌ند به‌ده‌ست ئاماژه‌ی بۆی کرد وه‌ره‌ نزیکمان، ئاژه‌له‌که‌ به‌هیمنی و به‌سه‌ری کزه‌وه چوو بۆ لایان، به‌زه‌لیلویه‌وه له‌به‌رده‌میان دانیشت و سه‌ری له‌گه‌ل زه‌وی جووت کرد. سیامه‌ند ده‌ستی به‌سه‌ر هیناو به‌ده‌نگی به‌رز ئایه‌تی خویند.

ئه‌و دیمه‌نه‌ دوا به‌رگریی ده‌لکانی به‌زاندو خه‌لك به‌گه‌وره‌و بچووه‌وه‌ گریان، جگه‌ له‌ زۆرابه‌که‌یان گریان تا گوییان له‌که‌ژه‌ بوو هاوار بۆ مه‌لا ده‌کات:

((هه‌ر لیڤه‌ بمه‌ به‌سیامه‌ند)).

داواکه بی نارەزایی کهس تێپەری، ئاوی پیان باش بوو، باش و
سەپرو خۆش، بەلام ئەو بۆ مەلاکە شیوازیکێ نوێ بوو، شوینە کهش
لای ئەو گونجا نەبوو، لای که ژەش لەو شوینە گونجاوتر نەبوو:

((بەلێ هەر لیڕە، دوو شایەتمان دەوی، گورگ یەکیکیانە)).

ژنی دراوسی و کچهکانی هاواریان کرد:

((ئیمە شایەتین)).

پیاویک هاواری کرد:

((منیش)).

پیاوێکی تریش:

((هەموومان شایەتین)).

هەر لەویداو لە سەیرترین دیمەنی سەدان سالی ناوچه که مەلاکە
لەوديو تەیمانە کهو هە ژەس بە سیامەند دا.

سیامەندو که ژە چونە دەرەو هە دوو پیکورە که تەنگەکانیان
لەبەر پیی که ژە فرییدا، لەبەر دەمی وەکو منداڵ وەستان تا
بیریانکەوتەو تەنگ بۆ چیی تر جگە لە کوشتنی مرۆف دەست
دەدات، دانەوینەو هە دوو تەنگەکیان هەلگرتەو هە هاواریان کرد:

((هەر ئەمرۆ شایبە که دەکەین)).

فیشەکیان بە ئاسمان تەقاند. ئەمجارە تیکرایی ژنانی گوند
هەلەهەیان کیشا. زۆراب هاواری ئاوی بیست داوی کوشتنی
دەکات، که ژەش بە هاواریکی خۆی شوینە کهی بیدەنگ کرد:

((ئیمە لیی خۆش بووین، من لیی خۆش بووم، سیامەندیش لیی
خۆش دەبی)).

یەک لە دوو تۆکەرە کهی زۆراب خۆی بەسەر گوچکە کهی مەلاکە
شوپر کردەو هە چرپاندی:

((حەزت لە کامیانە لە زۆرابی بکەم" بیکوژم یان فەلاقی بکەم؟)).

مەلا سەری نەخیری بۆ هەردووکیان بادا. تۆکەرە که پرسییەو هە:

((مامۆستا! شایه تیی گورگ وهرده گیری؟)).
مه لا ئه مجاره سه ری به ئیی له قاند:
((بو نا؟ با گورگ شایه ت بی له سه ر زولم و بیئاگایی مروّ)).

رېگه به رهو نه وديوى ژيان

سيامه ندو كه ژه ماويه ك پيکه وه ژيان، پيکه وهش قسه يان بۆ خه لک ده کرد“ سيامه ند بۆ پياوان و كه ژه بۆ ژنان. سيامه ند زووتر له وه دهيزانى زۆر كه س قسه كانى به هه له وهرده گرن، ئهوى نمونهى به رزى پيش چاوان ئهوانى لاوازى خستبووه داوى نازاريك و له تبوونيك: له تبوون له نيوان به رزاييه كان و نشيوه كان، له نيوان ئه و نمونه به رزهى بانگهيشتى بۆ ده کردو ئه و ژيانهى له كونه وه ده يانبرده سهرو نه يانده توانى بۆ ئاستى ژيانه كهى ئه و به رزى بکه نه وه. خه لک حه زيان به و ژيانه بيگه رده ده کرد كه له و به رجه سته ده يانبينى، ئه و حه زهش بووه هه ستيك به تاوانبارى، تاوانبارى كه سانتيك له بنى شيوه كه وه لوتكه كانيان ده بينى، ته ماشاى لوتكه كان ده كهن و ئاواته خواز ده بن بيانگه نى، ته ماشا ده كهن و ته ماشا ده كهن تا ماندوو ده بن و ده گه رينه وه ژيانى رۆژانهى خويان، ئينجا ته ماشاى خويان ده كهن و ده بينن خه ريكى كارى دونيايين، ده بينن دلپان به و شتانه خوشه كه پيش كه ميک بچوك ده هاتنه پيش چاويان: ده غل و ئاژ له و ژن و منداله كانيان.

ماموستا كه يان ئه و ئازارهى ده بينى، ئازاريشى بۆ ئه و ئازاره ده چه شت. دهيزانى كه لينيک هه بووه زووتر له دللى خوى بينبووى، له تبوون بوو له نيوان دوو شتى به پواله ت دژ به يه ك: ته نياييه ك تى

لەگەڵ ژيانى پوچ دەژى. لەلاکەى تریش داواکارییهکانى ژيان. لەتیبونیک بوو لەساتیک وایزانی دەبى لەبەرامبەرى جارى شکست و دۆران بەدات.

بەلام هەر خوڤى بوو زانیبوى که ژيان هاوسەنگییه، هاوسەنگییه لەنیوان داواکارییهکانى ئاسمان و زەوى. هەر خوڤى بوو که بەخوڤى دەوت خاوەنى مرۆفەکان ئەو مرۆفانەى بۆ ئەشکەوت دروست نەکردوو، ئەو مرۆفانەى بۆ تەنیاى نەویستوو.

مامۆستاکیان زانى که دەبى پيش ئەوان لەو لەتیبونە پرگارى بى، پيش ئەوان ئەو هاوسەنگییه بەجیپى، ئەو پىگەکەى گرتۆتە بەرو دەبى تا کۆتاییهکەى پروات، پاش خوڤى نۆرەى ئەوانە بزنانو کار بەو زانیه بکەن.

پۆژیک بە گوندى وت لەو شوینەى خوڤى که هەزاران ساله تى گىرى خواردوو، کەمىک بجوولیتەوهو بۆ دەشت بچى. خواردنى دروست کردو کردییه سەیرانىکی بچوک.

هەر لەوى پى وتن ئەو پىگەیهى گرتووێتیهبەر پىگە بە مرۆف نادات دەستبەردارى ژنو مندال و بژۆییهکەى بى. خوڤى کردە نمونە بۆیان، خوڤى که کارى شوانى دەکات. بۆ ئەوهى لەو ئازارەش زیاتر پرگاریان بکات قسەکانى جارانى بۆ کردنەوه. باسى سروسشت و جوانییهکەى بۆ کردنەوه که بەخششەو خوڤییهکى پەوا بە مرۆف دەبەخشى. باسى ئەو خوڤییه پەوايهى بۆ کردن:

((ئەم خوڤى و جوانییه بەخششیکى خاوەنەکەمانە، بەرامبەر بەوهش داواى دوو شتمان لیدەکات)) داوا دەکات پى بزانی، داواش دەکات ئەو خوڤییه نەمانخەلەتینى و وا بزانی ژيان هەر ئەوهیه و هەر بۆ ئەوهیه بزین. ئەم خوڤییه بەشیکە لە دەرمانى ماندووێت بەلام که لەپىگەکە لايدا دەبیتە نەخوڤى، نەخوڤى باوهش کردن بە فەنا و تیاچوون و پشتکردنە ئەوهى تا هەتا دەمىنى، ئەو نەخوڤییهش

ئەۋەندە قوول پەگەكانى لە دلى مروۋە داکوتیوہ بۆ مروۋاھتە بۆتە پەتا)) .

پۇژىكى سەير بوو، ھەر وەكو ئەو پۇژە سەيرانەى جادووگەرەكە دەيكردە ئاھەنگو خواردىنى تى دەبەخشىن، ئىنجا خەلكە كە دلىيا بوون سىامەند بۆتەوہ بە جادووگەر، جادوویەكى لەجۇرىكى تر ھىناوہ، جادوویەك دل دەكاتە ئاوینەو مىشك لە خەوش پاكدەكاتەوہ .

سىامەند پۇژانى دواتر لەسەر ئەو ھاوسەنگیەى نىوان داواكارىیەكانى ئاسمان وزەوى دپۇشت، لەكۆتایى ھەمووقسەكانىش دووبارەى دەكردەوہ كە ئاگان لەو پەتایە بى كە مروۋاھتەى لەكۆنەوہ ھارپوہ: خەلەتان بەو ژيانە یەكەمە كورته، كردنى ئەو ژيانە بە دواناوات و دوانامانج .

سىامەند لەو ماوہیە زۇرتەر باسى ئەو پەتایەى بۆ دەكردن، پەتایەكى جیا لەو پەتایەى دەیویست خەلكى پى بترسىنى تا گوند چۆل بى ئەویش گەنجینەكانى شارەكۆن دەربكات. ئىستا خەلك لەو پەتایە دەترسىنى تا گەنجینەكانى دلى خویان بدۆزنەوہ . سىامەند دەستى خستە سەر گەرەترىن سەرمايە بۆ خوی و بۆ ئەوان“ دل . . ئەو دلەى بۆ یەكەم جارە ھەست بكات بەرپىگەى دروستى خوی دەپوات .

* * * * *

خەلك لە واتای پەتا تىگەىشتن بەلام كەس نەیدەزانى پەتایەك بە وانا ناسراوہكەى خوی بۆ ناوچەكە حەشارداوہ و چاوہرپىيە ئاشەكەى خوی بگىرى. پەتاكە لە گەرەمەى ھاوین پرووى گرژى خوی نیشان دا، سىامەندى بچووكىش بووہ یەكەم قورىانىی . سىامەندى بچووك گىانى دەدا كاتىك پەتاكە كەژەشى گرتەوہ .

که ژه له جیگه ی سهرمه رگ که وتبوو کاتیک سیامه ند منداله که ی هه لگرت تا له تهنیشتی باوکییه وه له سهر گرده که بینژی. که ژه به چاویکی پووکاوه وه ته ماشای لاشه ی منداله که ی کرد، دهستی بو بهرز کرده وه و تهنه یه که رسته ی بو وترا:

((خواحافیز سیامه ندی بچووک)).

سیامه ند منداله که ی ناشت. کاتی نه وه ش نه بوو لای گوری جوحا دانیشی و کاره ساته که ی بو بگپریتته وه، په تاکه وه کو ئاش مروقه کانی ده هاری و کاتی نه وه نه بوو به جوحا بلای چون سیامه ندی بچووکي وه کو مندالی خوی خو شده ویست، کاتی هیچ باسیک نه بوو، که ژه ته نیایه و مهرگ له دهوری دره وی خوی ده کات.

سیامه ند له گرده که چوه خواره وه، رایکردو خوی گه یانده که ژه، نه ویست که ژه به ته نیا رو به پرووی مهرگ بیتته وه، دهیزانی مهرگی که سی ته نیا سه ختترین مهرگه. ویستی بو دواچار نه و قسانه ی بخاته وه یاد که ده یان جار بو خوی و بو خه لکه که وتبونوی: مروقه بوچی هاتوته سهر زه وی، بوچی ده پوات، کوتایي گه شته که کوپیه. ویستی پیی بلای هه رچییه کی وتوو ته نیا قسه نه بووه، وه کو قسه ی نه و که سانه نییه دانایی دهنوینن و له کاتی کاره سات خویان له ناو خول ده گه وزینن. نه و په زامه ندی فیری خه لک ده کرد، نیستاش خوی په زامه نده.

گه یشته لای که ژه و زانی پیویستی نه ده کرد په له بکات. که ژه به ته نیا بوو کاتیک نه مانه ته که ی دایه وه دهستی خاوه نه که ی، به ته نیا بوو و دوو چاوی نیوه داخراو بوون. دیار بوو چاوه پری نه و بوو دوا وشه ی پیی بلای. وشه که ی نه وت، به لام زه رده خه نه ی په زامه ندی و دلنیایی به سهر دوو لیوییه وه دیار بوو. سیامه ند قبولی کرد، به دلکی پر گریانه وه نه و کوتاییه ی قبول کرد، شه پریکی

دهسته ويه خه شى له گه لّ ئه و هاواره ى كرد كه ويستى سنگى بكا ته دوو كه رته وه و ده رېچى. هاواره كه كپ بوو و له جياتى خوى دوو فرميسكى نارد. يه ك بؤ كه ژه و يه ك بؤ سيامه ندى بچوك. سيامه ند كه ژه ى له سهر گرده كه ته نىشت مندالّ كه ى ناشت. ئىستا بوونه شه ش كه سى غه ريب، شه ش گور به ته نىشت يه كه وه، يه ك له پشتى ئه وى تر. سى كونه كه له دواى هه موويان، كه ژه له پيش هه موويان، شوينيش بؤ غه ريبان له پيشه وه زور ماوه. ته ماشاى گورى كه ژه ى كردو ته ماشاى شوينى به رده مى كرد: تو بلّى خوى له غه ريبى بمرى؟ تو بلّى ئه و شوينه ى ده ستبكه وى؟ تو بلّى ببينه حه وته مى غه ريبان؟

ئاوايى چولّ بوو، كه سانىكى تاكوته راش مانه وه، ئه وانه بوون كه په تا خستبوونى و چاوه رپى ساتى خويان ده كرد. له گه لّ ئه وانه مايه وه. ده يزانى هيجى بؤ ناكرى، به لام با به لاي كه مه وه به ته نيا نه مرن، با تروسكاييه ك به ر له كوچ بينن. سيامه ند مايه وه و ئه وانه يه ك يه ك ده مردن. ته نها يه ك كه س مايه وه. سيامه نديش په تاكه ى گرتو كه وت. ته نىشت ئه و كه سه راكشا. تا دواهه ناسه قسه ى بؤ كردو باسى ئه و جيهانه ى بؤ كرد كه چاوه رپى هه ردووكيانه. پياوه كه له مردن ده ترساو ده گريا، سيامه نديش ئه و جيهانه ى لاي ئاشناو خو شه ويست ده كرد كه وان بوى ده چن:

((تا ئىستا له م ژيانه يه كه مه مان غه ريبين. ئه م زه وييه ولاتى ئيمه نيبه. ولاتى ئيمه ئه و زه وييه يه كه له ناسمانه و ماوه يه كى دورودريژ له مه و بهر، ماوه يه كه خو شمان بيرمان نه ماوه، جي مان هي شت بوو، نه خير! لى لى ده ركراين، لى لى ده ركراين و ئىستا بانگمان ده كات بوى بگه رپينه وه)).

پياوه كه مردو سيامه ند چاوه رپى ساتى خوى بوو. په تا ته نها چه ند پياويكى گوندى به زيندوويى هيشته وه، ئه و پياوانه مه ردايه تى

هاواری بۆ کردن ئەو ھەلھاتنە قبوول نەکنە و بۆ ناشتنی مردووھکان بگەرینەوھ. پیاوھکان گەشتنە لای سیامەندو بینیان دەیەوی بەدەستی بپھیزی ئەو کەمتیارانە دووربخاتەوھ کە لەوبەرەوھ ھاتوون بۆ خواردنی لاشە ی ھاوړیکە ی.

سیامەند بەشی چەند وتەیک ھەناسە ی مابوو. سیامەند پئی وتن خۆی و ئەو پیاوھ لەشوینی خۆیان بنیژنو خۆیان دەریاز بن. پیاوھکان قبوولیان نەکردو پئیان وت کە ئەوان دەزانن شوینیکی بۆ خۆی لەسەر گەردە کە داناوھ. پیاوھکیان بردە گۆرستانی گوندو ناشتیان و سیامەندیان بردە سەر گەردە کە. سیامەند لەسەر پرووی گەردە کە ڕاکشابوو و تەماشای ئاسمانی دەکرد، ئینجا داوای لیکردن بەسەر لاتەنیشت پالی بخەن. سیامەند تەماشای گۆرەکانی کرد. سی گەسە غەریبە کە، جوحا، سیامەندی بچووک، کەژە، لەولاشوھ سەگە کە و گویدرێژە کە. زەردەخەنەیک چووھ سەر لیوی ساردی:

((ئەوسا نەماندەزانی ئەو سی گەسە کی بوون و دەمانوت سی گەسی غەریب لەکوونی کۆنەوھ نیژراون، تومەز ھەموومان ھەر غەریبین، ھەموومان دەنیژرین و داوی ماوہیک کەس نامانناسیتەوھ و لە ناوی خۆمان و باوک و باپیرمان، لە ژیان و گوزەران و بەسەرھاتەکانمان تەنھا گۆرک دەمینیتەوھ، ئەویش داوی ماوہیک کویر دەبیتەوھ)).

شت زۆر بوون جیگە ی خەفەتی ئەو کاتە ی سیامەند بن:
((باو وایە ئەوھ ی لە سەرەمەرگە کەلوپەلەکانی کارەکە ی لای سەریبەوھ دابنن، پەتا ئاواویی لەناکاو برد. ھەموو مردن یان ڕایانکرد، ئەوھ ی مرد نەمانتوانی ئەوھ ی بۆ بکەین)).

لاویک لەناو ئەو پیاوانە ئامادە بوو ئەوھ لەگەل سیامەند بکات:
((دەچمە مالتان و شتەکانت دەھینم)).

لیی پرسی:

((چی دەھینی؟)).

لاوهکه:

((جلوبه رگی کاتی جادووگه ری)).

ئەو رابوردووہ پۆشت و بپرایه وە:

((نەخپیر! ئەوانەم زوو گەیان دە ئاکامی خۆیان، ئەگەر شتم بۆ دەهیینی گالۆکە کەم بۆ بیئە. گالۆکی شوانی، تا دەهیینی گۆرە کەم نامادە دەبی)).

سیامەند لەسەر لیواری ئەو کۆتاییە وەستاوہ کە پاش دواسە فەری لای ببووہ پووداویکی ئاسایی. ئەوسا مردن سامو خەفەتی ھەبوو، پاش دواسە فەرو دواگە پانە وەش بووہ ئەو پووداوەی پیویستە لەولای سامو خەفەتە وە بوەستی.

سالانیکی زۆر لە مەوبەر دەھاتە ئەو شوینە و گۆرەکانی دەبیینی. پاکشاوہ کان سەر بە زەمانیکی دوور بوون، وا ئیستاش خۆی دەچیتە پالیان. دواي سالانیکی زۆری تر خەلک دین و گۆرە کە ی ئەو و جوحا و کەژە و سیامەندی بچوک دەبینن و دەلین ئەمانە ھی زەمانیکی کۆن. پیدە کەنن و یاری دەکەن و دەلین ئەوانە مردوون و ئیمە زیندوو. پیدە کەنن و یاری دەکەن تا ئەو پۆژە ی خۆشیان دەپۆن. ھەموو کەسیک کاتیگ گۆرپیک دەبیینی دەلی ئەو گۆرپی کەسانی ترە نە ک ھی من وە ک چۆن خۆی خاوەنی گۆرپیک نەبی کە جاری ھەلنە کەندراوہ. ھەموو کەسیک مردن وەکو مردنی ئەوانی تر دەبیینی.

ئەو ھەستە خەلەتینەرە لای سیامەند پاش دواسە فەر نەما، وا ئیستاش بە ھیمینیە وە ئەو راستییە قبوول دەکات کە پێش ئەم ساتە بە دل و بە عەقل قبوولی کردبوو: مەرگ بۆ منیشە، منیش خاوەنی گۆرم، ئەو ھەندە ھە یە جاری گۆرە کەم ھەلنە کەندراوہ. ئەو راستییە ی بە ھیمینی و بە دلکی پازییە وە وەرگرت لە و کاتە ی خەلکی تر بە سامو خەفەتە وە بەرە و پرووی دەبنە وە، دەترسن بە لام خۆیان دەخلافینن تا لەناکاو دەبرین و تە ی لوکە ی غەفلەت دەلین: نەمزانی ئەو پۆژە

دەبىنم.

لاوهكە بۆ ئەو گوند چۆلە پۇشت كە كەمتيارەكان تىي
دەسورپانەو، خىرا پۇشت و خىرا گەراپەو. لاهەكە وەستاو گالۆكى
شوانىيەكەى سىامەندى بەدەستەو بوو. سىامەند دەستى بۆ
درىژكردو ويستى وەرىبگىرى و ماچى بكات، نەيتوانى و وتى با لاي
سەريەو دەبىنن، وتى سەد سالى تىرش بژىايە:
(هەر دەبوومە شوان. هەر دەبمەو بە شوان)).

گالۆكەكە چوو نىوان خۆى و گۆرەكان. تەماشاي ئەويشو
ئەوانىشى كردو دوا قسەى بۆ پياوہكان وت:
(ئەم پەتايە هات، وەك چۆنىش هات دەروات. ئاگاتان لە پەتا
گەرەكە بى كە لەو تەى مروڤ هەيە ئەويش هەيە. ئاگات لە خەلەتان بى
بەم ژيانە كورته، ئەم ژيانەى چەند درىژ بىتەو هەر كورته. پەتا
ئەوہيە)).

تەماشاي گۆرەكانى كردو قسەى لەگەل كردن:
(دەتوانم بلىم كاتىتى هەموو شتىك تەواو بى. من هاتم و لاي ئىو
دەست پىدەكەمەو)).

تەماشاي ئاسمانى كردو قسەى لەگەل كرد:
(من ئامادەم)).

سىامەند بىدەنگ دواھەناسەى دا. سى سالى تەواو نەكردبوو. سى
سال كۆتايىيەكەيان چەند سالىكى پىر لە رووداو و سەفەر و گۆران
بوون. پىلۆوہكانى بەسەر چاوہكانى شور بوونەو و جگەلە پەلەيەكى
پەرشوبلۆى ئاسمانى هاوين هىچى تىرى نەبىنى.

* * * * *

پاش مردنى سىامەند و ناشتنى لە تەنىشت كەژەو كەس بۆ گوند
نەگەراپەو. تەنھا ئەو چەند پياوہ بوون پەتا نەيكوشتبوون. كەسيان
حەزى نەكرد بگەرپتەو، هەموو لەو شوپنەو يادە تالەكەى

دوورکه وتنه وه، بۆ زۆر دوور پۆشتن، شاماریش بووه وێرانه. په تا که سانیکى زۆرى گونده کانى تریشى خست، په تا له دواى خۆى بیا بانیکی چۆلى جیهیشت. دواتر ئه و چه ند پیاوه گه پانه وه و گالۆکه که ی سیامه ندیان بینیه وه، گالۆکه که یان به کیله که ی هه لواسی، جاریکی تر چوون و دره ختیکیان له سه ر گۆری چاندو به و دره خته رایانگه یان له م شوینه پیاوچاکیک نیژاوه. هه ر ئه و جاره بوو ئیتر قه ت نه گه پانه وه. دره خته که دواى بووه دوو و سى و زۆرت. گۆری سیامه ند بووه قسنو ئه و قسنه بووه زیاره تگه ی خه لکی ئه و ده و روبه ره. ئه وان ته نها ئه و چیرۆکه یان بیر مابوو: پیاوچاکیک خۆى ئافره تیکی داوین پاک بوختانیان بۆ کرابوو به لام له سه ر ده سته گورگیکی درنده بیتاوانییان ئاشکرا بوو.

پاش ده یان سالى تر که سانیکى تر هاتن ناوى سیامه ندیان نه بیستبوو، به وشکه که له ک شوورایه کیان به ده وری ئه و هه وت گۆره ی به ته نیشته یه که وه بوون دروست کرد، ده شیانونت جگه له پیاوچاکه که شه شه که ی تر مندالیک و پینج موریدی بوون، گۆری پیاوچاکه که له پیش هه موویان و ئه وانه ی تر له دواوه ی. دوو گۆره دووره که ش بوونه قسنی دوو موریدی تری پیاوچاکه که و ئه وانیش دواى خزانه ناو شووراکه. خه لکه که وتیان یه کیك له و دوو گۆره دووره زۆر قه له و بوو و ئه وه ی تریان زۆر کورته بالا. قه له وه که یان پاش ماوه یه که بووه جینگه نه زرو دوعای کورپو کچه لاوازه کان و ناویان نا پیری قه له وى. نو گۆر بوون، شیخیک و هه شت مورید، شیخی پیرۆزی ئه و هه شت موریده ناویکی پیرۆزی هه بوو: پیر خدری شامار.

* * * * *

ئه و پۆژه ی دوو ریوارکه که پیش ئیواره به ره و (مالۆله) ده پۆشتن به هاریک بوو وه کو ئه و به هارانیه سیامه ند سه فه رى تى ده کردو

دهگه پايه وه، وهكو ئه و به هاره ي بۆ سيامه ند پيڤكه ني و پي و ت برؤو
 چيتر به ده وري خؤت و گونده كه مه خوليؤه، وهكو ئه و به هاره ي
 سيامه ند به دليكي دوو كه رته وه گونده كه ي جيھيشته وه تا له وه زياتر
 به ده وري به تالي نه خوليته وه، هر وهكو ئه و به هاره ش بوو كه
 جاريكي تر گه پايه وه و عيشقي سروشتي له گه ل خؤي هيئا، هه روه كو
 ئه و دوا به هاره ش بوو كه واتا كان ي ژيان و ئه وديو ژيان ي بؤ خه لك هيئا،
 به لام هه روه ها به هاريك بوو وهكو ئه و به هارانه ي تيپه پيون و هه زاران
 وه چه ي مرؤقا يه تي بينويانن.

دوو رپيواره كه كاريكيان له و گونده هه بووه ده بوايه زوو
 به ئه نجاميان بگه يه ندايه پاشان بؤ گوندي كان ي كه وه
 شو رپوونا يه ته وه و دواتر بؤ خوارتر بؤ ئه وه ي دوا ي تاريكي بگه نه دي
 زه نان. ئه و لاوه ي چه ند مانگيكي مابوو بيته سي سال و پياوه
 به ته مه نه كه په له يان بوو بگه نه گونده كه، به لام پياوه به ته مه نه كه
 نه يده ويست ئه و ده رفته ته له ده ست بدات و ده ويوست بچيته سه ر ئه و
 قسنه .

دوانه كه دوو ئيستره كه يان له بني ته پؤلكه كه جيھيشت و
 سه ركه وتن. باران به سه ر ته پؤلكه كه باريبوو و دره خته كان و
 گو رپه كان و شووراي وشكه كه له كي چوارده وريان ته ر ببون.
 هه وره كان كه ميك لاچوو بوون و خو ريكي زه ردي به هاري له نيوان ئه و
 هه ورانه ده ركه وتبوو، په لكه زي رينه به رزتر له زنجيره كيؤه كه ي
 به رامبه ريان به سه ر هه وره كان هه لگه رابوو. پياوه كه به رامبه ر گو رپي
 سيامه ند به پيؤه وه ستاو لاوه كه له به رده مي له سه ر ئه ژتؤ به رامبه ر
 گو رپه كه چؤكي دادا. لاوه كه سه ري نه وي كر دو پارايه وه:

((پير خدري شامار، پيري غه ريبان، كه سيكي غه رييم، دوام بؤ بكه
 سه لامه ت برؤوم و سه لامه ت بگه ريمه وه و ئيشه كانم ناسان بن)).

پیاوه به ته مه نه که ئه و پیره ی دهناسی و دهیزانی پئویسته دوعاکه
بۆ ئه و لاهه راست بکاته وه:

((پیر خدر هه میشه دهیوت راسته و خو داوا له خاوه نه که تان بکه ن.
دهگریا و دهیوت من کیم تا بمخه نه نیوان خو تان و خوا؟)).

لاوه که چهزی کرد بزانی پیاوه به ته مه نه که پیر خدری بینبوه،
پیاوه که ش پی و ت که بینبوی و قسه کانی بیستبو و ئه وه نده
هه بوو:

((شهرم لیده کرد و دهچومه پشتی ئه و خه لکه ی گوییان
لیده گرت، به دزییه وه دهچوم و قسه کانی ده بیست)).

لاوه که هه ستا و دوعای بۆ نو پاکشاوه که ی کرد. دهستی بۆ
په رۆیه کی سه وزی سه رلقیکی نزیک بردو له وه لامی پرسیری چی
ده که یی هاوړیکه ی وتی دهیه وی پارچه یه کی ئه و په رۆ موباره که
هاوړیی سه فه ره که ی بی. پیاوه به ته مه نه که ئه وه ی پی و ت که له و
پیر خدره بیستبو ی:

((سه وزایی به هار زیندو بوونه وه ی پاش مردنه، موعجیزه یه کی
خاوه نی ئه و به هاره یه، موعجیزه یه که ئه وه نده دووباره بوته وه لای
خه لک بوته شتیکی ناسایی، ئه و پروداوه گه وره یه بوته شتیکی
ناسایی، په رۆیه کی سه وزی مردوی سه ر گۆری مردو و انیشیان له لا
بوته شتیکی گه وره)).

لاوه که ته ماشای ناسمانی کردو وازی له په رۆ هینا. ئه و و
هاوړیکه ی چوونه خواره وه و سواری دوو ئیستره که یان بوونه وه. هه ر
له و شوینه بوون و له و لاخه کانیان نه خوړیبوو کاتی که پیاوه که سه ری
بۆ ته پۆلکه که به رز کرده وه، لقه کانی سه ره وه ی دره خته کانی لیوه
دیاریبوون. له لاهه که ی پرسى:

((سیامه ندا! دهزانی باوکت بوچی ئه و ناوه ی لی نابووی؟)).

پیاوه که خو ی وه لامی ئه و پرسیاره سهیره ی ئه و کاته

نه گونجاوهی دایه وه:

((باوکت به ناوی که سیکه وه ناوی نابووی سیامه ند، مندا ل بووی باوکت مرد، بمایه باسی ئه و سیامه ندهی بۆ ده کردی)).

لاوه که پرسى:

((ئو سیامه نده وه کو توو باوکت خه لکی شمار بوو؟)).

زهرده خه نهی پیاوه به تهمه نه که هی که سیك بوو یاده وه ری زور به میشکی هاتن، زهرده خه نه یه کی خوشیی تیکه ل به خه فه ت. قسه ی تریان کرد پاشان پیاوه که پرسیی وه وه لاهه که ی سه رسوپمانده وه:

((شیوه ی ئه م پیر خدره چو ن دیته پیش چاوت؟)).

پرسیاره که هی ئه وه نه بوو بکری، ده بی چو ن بی؟
((بیگومان پیاویکی موباره ک بووه، وه کو هه موو پیاویکی موباره کی تر)).

پیاوه به تهمه نه که ورده کاری ده ویست، لاهه که ش نه یده زانی بۆچی:

((به لی و بوو، به لام شیوه و جلو به رگی چو ن بوون؟)).

لاوه که سه ری به رز کرده وه بۆ ئه و په رۆ سه وزانه ی لقه کانی سه ره وه ی دره خته کان و وتی ئه و پیر خدره و دیته پیش چاوی که پیاویک بوو:

((هه شتا یان نه وه د سال ته نه ی بوو، پیشیکی سپیی دریزی موباره کی هه بوو، پۆشاکیکی سه وزی له به ردا بوو عه بایه کی سه وزی له سه ر شان بوو، میزه ریکی سه وزیش، ئه و گو چانه ی به کیله که یه وه هه لواسراوه به ده سه ته وه ده گرت و هی دی هی دی ری ده کرد، خه لک به ره و پیری وه ده چوون یان زیاره تیان ده کرد و ده ست و قاچیان ماچ ده کرد)).

زهرده خه نه ی پیاوه که بووه پیکه نین. پیکه نینه که ی بووه وه به زهرده خه نه، ته ماشای زنجیره شاخه که ی به رامبه ری کرد. په لکه زیړنه ی سه رووی لوتکه کانی زنجیره شاخه که له به رچاوی وه کو لایکی به گوپ به شه وق و به که یفه وه ده دره وشایه وه، ئاوازی بلویری

شوانئیکه به رهو ئاسمان به رزبۆته وه و له و به رزاییه گیرساوه ته وه و
دهنگی خۆش بۆته رهنگی قه شهنگ:

((ئیی سیامه ند! چۆن کوریک بووی!))

پرسیارو سه رسوپمان به شی ئه و پۆژهی ئه و لاه بوو:

((ئه وه ده لئی چی ئاغا گیان؟))

پیاوه که پاژنه ی له سکی ئیستره که ی داو خستییه جووله:

((هیچ کورم. هیچ. زۆراب ئاغا پیر بووه و وپینه ده کات))

پیکه وه پۆشتن و له ته پۆلکه که و ئۆ پراکشاهه که ی سه ری
دوورکه و تنه وه. زۆراب دوائوری بۆ ته پۆلکه که دایه وه که ئیستا
هه موو دره خته کانی و شوورای وشکه که له کی ده وری گۆره کانی
لیوه ی دیاربوون:

((ئیی سیامه ند! به راستی چۆن کوریک بووی!))

زۆراب ده موچاوی به جامانه که ی داپۆشی به لکو ئه و چه ند دلۆپه
فرمیسه که بشاریته وه که خه ریکن دوو چاوی جیبیلان و بچه سه ر
پوومه تی. زۆراب به لاهه که ی نه وت ئه وان ده یانتوانی رینگه یه کی
کورتر بگرنه به رو به مالۆله تینه په رن. ئه و نه یوانی پیی بلی هیچ
ئیشیکی له مالۆله نه بوو جگه له وه ی ده یویست بیکاته به هانه یه ک بۆ
سه ردانی ته پۆلکه که و شاماری ویران تا سلایکیان لیبکات و به شی
چه ند هه ناسه یه ک و چه ند فرمیسه کی یادیکی جارن بکاته وه.

لاوه که و پیره که پۆشتن و دوورکه و تنه وه. پۆشتن و دوورکه و تنه وه،
ته پۆلکه که و ئۆ پراکشاهه که ی سه ری له شوینی خویان مانه وه.

